

111 21

29

ISOCRATIS
O R A T I O N E S.

RECOGNOVIT PRAEFATUS EST INDICEM NOMINUM ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

VOL. I.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVI.

MONACHII, GEORG FRANZIUS

PRAEFATIO.

Postquam Bekkerus novum nobis dedit Isocratem, viri, qui in emendandis Isocratis scriptis sunt versati, duplicem interunt viam. Baiterus et Sauppius Urbinatem codicem constantius etiam secuti hunc librum manu scriptum unicum fere emendationum fontem habuerunt ex eoque circiter ducentos locos a se correctos addiderunt quinque millibus a Bekkero ex eodem codice emendatis. Guilielmus Dindorfus contra in Panegyrico et ego in Areopagitico usum Isocratis et rationem dicendi ex testimoniis veterum et ipsa orationum natura et indole perspicuam potiorē habuimus et inde scriptorem hic illic esse corrigendum docuimus. Baitero et Sauppio igitur summa lex in verbis Isocratis constituendis erat: sequere Urbinatem, etiam ubi ex consuetudine Isocratis aliud quid commendari videtur, mea est: sequere Isocratis usum dicendi, etiam ubi ex Urbinatē aliud quid commendatur.

Isocrates autem I) τῶν φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις ὡς λυνούσας τὰς ἁρμονίας τῶν ἤχων καὶ τὴν λειότητα τῶν φθόγγων λυμαινομένης παραιτεῖται, quibus Dionysii verbis adde ex Hermogene: οὐ γὰρ οὐ μόνον τὰ κῶλα συνέχεται τοῖς συμφώνοις ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ λόγος· τοσοῦτον αὐτῷ τῆς εὐφωνίας καὶ τοῦ κάλλους μεμῆλκε. Ipse docuisse dicitur: δεῖ τῇ μὲν λέξει τὰ φωνηέντα μὴ συνεμπίπτειν ¹⁾. Ubi igitur in Isocratis scriptis hiatus restat, ibi locus est corruptus aut non Isocrateus. II) Αἷ τε παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ πᾶς ὁ τῶν τοιούτων σχημάτων κόσμος πολὺς ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ λυπεῖ πολλάκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς. — Περιοδῶ τε καὶ κύκλῳ περιλαμβάνειν τὰ νοήματα πειρᾶται ὁ ὁμοιοειδὲς πάνν καὶ οὐ πολὺν ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτρον. Haec Dionysius. Ad aequabilitatem igitur membrorum et antithetorum studium animū debet attendere, qui Isocratis verba est restitutus. III) Ἐκλέγει μὲν ἐν πάνν καὶ τὰ κράτιστα ὀνόματα τίθεισιν· ἀρμόττει δ' αὐτὰ περιέργως. Omnino amat τὴν λέξιν ποικιλίαις κοσμεῖν ²⁾ et etiam τοὺς συνδέσμους τοὺς αὐτοὺς μὴ συνεχῶς τιθέναι. Unde discēs, Isocratem se non minus in eligendis quam in connectendis verbis diligentissimum praestitisse scriptorem. IV) Ἡ δὲ λέξις, ἥ κέρχεται, καθαρὰ μὲν ἐστὶν οὐχ ἦντον τῆς Λυσίου καὶ οὐδὲν εἰκὴ τιθεῖσα ὄνομα, τῇ τε διαλέκτῳ ἀκριβοῦσα ἐν τοῖς πάνν τὴν κοινήν καὶ συνηθεστάτην· καὶ γὰρ αὕτη πέφυγεν ἀπηρχαιωμένων καὶ σημειωδῶν ὀνομάτων τὴν ἀπειροκαλίαν καὶ κέρχεται συμμέτρως. Eiusdem Dionysii verba. Dia-

1) Vide plura in libro meo de hiatu scripto (Frib. 1841. 8.) p. 6—7.

2) V. Or. V. 27. et Spengel. Συναγ. τεχν. p. 162. ex Isocr. rhet. (Dion. Longin. 21. πρόσθετος τῶν συνδέσμων, εἰ θέλοις, ὡς ποιοῦσιν οἱ Ἰσοκράτειροι.)

Iecto igitur usitata eum cum iudicio quidem sed constanter usum esse bene est teneudum. V) Ἀπαντας γοῦν [Φιλόνικός φησιν] εὗρισκον τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους, ὥστ' ἐν πολλοῖς τεχνικῶς τὰ καθ' ἕκαστα ἐξεργαζόμενον τοῖς ὅλοις ἀπρεπῆ παντελῶς φαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ προσηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις τῶν ᾗθῶν φράζειν. At id ipsum, quod Isocrates orationes suas ad unam speciem conformavit easdemque sententias iisdem verbis expressas saepius repetiit, ne vir criticus negligat. Poterit inde plures librariorum errores corrigere. VI) Τάξις δὲ καὶ μερισμοὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ κατ' ἐπιχείρημα ἐξεργασία καὶ τὸ διαλαμβάνεσθαι τὴν ὁμοειδίαν ἰδίαις μεταβολαῖς καὶ ξένοις ἐπεισοδίοις, τὰ τε ἄλλα, ὅσα περὶ τὴν πραγματικὴν οἰκονομίαν ἐστὶν ἀγαθὰ, πολλῷ μείζονά ἐστι παρ' Ἰσοκράτει καὶ κρείττονα. Isocratem igitur, quae bene excogitaverit, etiam bene disposuisse a Dionysio docetur. Quibus Dionysii praeceptis si addideris VII) Urbinatis bonitatem, „quae tanta est, ut non solum Isocratis ceteris codicibus omnibus sed etiam aliorum scriptorum graecorum libris manu scriptis plerisque antistet milibus trecentis“ (sunt verba Baiteri — Saupprii, qui tamen ipsi in septingentis locis eius lectiones non receperunt), eas habebis leges, quas in constituendis Isocratis verbis sum secutus.

Sunt igitur secundum has leges haecce a me post Bekkerum mutata :

I.

Propter hiatum.

Orat. I. [ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ] ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ ¹⁾. B. (i. e. Bekkerus) D. (i. e. Dindorfius) BS. (i. e. Baiter — Saupprius) ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

Orat. II, 2. ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὴν ἡμέραν βουλεύεσθαι. 5. δ' ἐνθυμηθῶσι. B. D. BS. c. 'libr. δὲ ἐνθυμηθῶσι. 8. γ'. B. D. BS. c. libr. γε. 11. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε. — ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμέραν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὴν ἡμέραν ἀγωνίζεσθε. 32. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 35. δ' ἐπ' c. Ambr., B. D. ²⁾ δὲ ἐπ'. 37. φρόντις. B. D. BS. c. libr. φρόντιζε. 40. θαυμάσης ³⁾. B. D. BS. c. libr. θαυμάζει.

1) ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ uncis inclusi, gula et hiatus 20. λόγῳ εὐπροσήγορος, 38. δύνασθαι, ἀνέχον — τὸ ἴσον — ὠφελεῖ, ἡ, 49. παντὶ ἐλαττουμένους, 40. σώματι εἶναι, quibus addas 7. 21. 34. 48. 24. 32. 11. 36. 35. 37. 3. 9. 11. 34., et verba rara et ab Isocratis usu aliena, veluti φιλοπροσήγορος, τὰ τῶν τρόπων ᾗθη, ἐλαττουμένους (ea vi ut sit: inferiores ea quam de se prae buerant opinione), κόσμος pro εὐκοσμία, κρατεῖσθαι pro κατέχεσθαι, συγγράφειν, σύν, et dialecti diversitas, nam neque θαρσαλέως (7.) neque θίλει (24.) neque συνειδήσεις et εἰδήσεις (16. 44.) Isocrateum est, et non magis coniunctio positivae et comparativae (§. 46.), et mala praeceptorum dispositio, de qua disputavi de hiatu p. 37., ostendunt, rectius ab aliis hanc orationem Isocrati Apolloniatae adscribi.

2) Ubi B. aut D. aut BS. non adscripsi, idem habent, quod ego dedi.

3) Bait. ad h. l. confert I, 44. V, 1. 81. XI, 50. Epist. 1, 9. IV, 13. VII, 12. IX, 12. ubi μὴ θαυμάσης legitur.

Orat. III, 2. *κἀκεῖν'*. B. D. BS. c. libr. *κἀκεῖνο*. 7. *τ'* c. Urb. in Antid., B. D. *τε*. 9. *θεῶν*¹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *θεῶν ἐδῆ*. 15. *τοῖτ'* c. Ambr., B. D. *τοῦτο*. 22. *φθῆναι*²⁾. B. BS. c. libr. *ὀφθῆναι*. 50. *δ'* c. libr., B. b. (berolin.) et D. *δέ*. 53. *κατασιωπάτ'*. B. D. BS. c. libr. *κατασιωπάτε*. 60. [*καί*]. B. D. BS. c. libr. *καί*. 61. *ἦ*³⁾. B. D. BS. c. libr. *ἦ ἐν*.

Orat. IV, 2. *δ'*. B. D. BS. c. libr. *δέ*. 41. *δ'*. B. D. BS. c. libr. *δέ*. 45. *δ' ἀγῶνας*. B. D. BS. c. libr. *δὲ ἀγῶνας*. 48. *διότι*⁴⁾ c. Urb. Ambr. Vict., B. D. *ὅτι*. 57. *αὐτῶν*⁵⁾ c. vulg. et Ambr. (Vat. 2. in Antid. *αὐτῶν*), B. D. BS. c. Urb. *αὐτοῦ*. 60. *δ'*. B. D. BS. c. libr. *δέ*. 68. *δ'* c. Ambr. Med. Ald., B. D. *δέ*. 73. *μ'*. B. D. BS. c. libr. *με*. 83. *Ἑλλάδα σύμπασαν*⁶⁾ c. vulg. et Laur. in Antid. (vulg. ibi: *Ἑλλάδα πᾶσαν*), B. D. BS. c. Urb. Ambr. *σύμπασαν Ἑλλάδα*. 92. *δ' ἦκουσαν* c. libr. Antid., B. D. *δὲ ἦκουσαν*. 93. *ἄλλων*⁷⁾ c. Urb., B. *δὲ ἄλλων*. BS. *δ' ἄλλων* c. libr. Antid. — *παρημελήθη*⁸⁾ c. vulg., B. D. c. Urb. Ambr. *ἡμελήθη*. 97. *μηδὲ*⁹⁾ c. Dionys., B. D. BS. c. libr. *οὐδέ*. 107. *σύμπαντες*¹⁰⁾ c. Urb., B. D. BS. *σύμπαντες οἱ ἄλλοι* (Ambr. *ἄλλοι σύμπαντες*). 113. *ἐφίκοντ' ἦ*. B. D. BS. c. libr. *ἐφίκοντο; ἦ*. 130. *δ'* c. Med., B. D. BS. *δέ*. 135. *τ'*. B. D. BS. c. libr. *τε*. 144. *δ' Ἀταρνεία*. B. D. BS. c. libr. *δὲ Ἀταρνεία*. — *δ' ὀλίγω*. B. D. BS. c. libr. *δὲ ὀλίγω*. 146. *φανλότῃ-τας*¹¹⁾. B. D. BS. c. libr. *φανλότῃτα*. 149. *ἀπώλωνθ'*. B. D. BS. c. libr.

1) Cf. IV, 156.

2) Imperia unius eo ceteris praestant, quod facilius alios possunt praevenire, at non eo, quod facilius possunt aspici. Permutata sunt *φθῆσονται* et *ὀφθῆσονται* et *φθῆναι* atque *ὀφθῆναι* etiam IV, 79. et 87. V. me ad Areop. p. 396. et de hiatu p. 35.

3) De hoc Isocratis usu, secundum quem praepositio post *ἦ* non repetitur, cf. IV, 51. VI, 92. VIII, 106. IX, 3. 61. XIV, 30. 33. XV, 18. 58. 149. 158. 175. XVI, 3. XX, 19. Epist. IX, 9. V. me de hiatu p. 19.

4) Isocrates ubicunque *διότι* usurpavit, id fecisse videtur hiatus evitandi causa. Bait. ad h. l. Cf. V, 1. VI, 16. (vulgatum) 24. XIV, 23. XV, 133. 263. XVI, 43. XVIII, 1. 31. Epist. II, 22.

5) I. e. *Θηβαίων*.

6) Cf. IV, 185. V, 70. V. me de hiatu p. 13.

7) Causa his verbis additur, cur Peloponnesii privatim suae salutis rationem habuerint. Delendum igitur *δέ*.

8) Usus est Isocrates hoc verbo composito post vocales etiam XIV, 60. et XV, 168. Significatur: praeterendo negligitur. V. Dind. ad h. l. et me de hiatu p. 12.

9) Sententia et ne hoc quidem iis verbis fuisse censuerim, sed audacius etiam quid conaturi fuissent, si ceteri id sivissent. V. me de hiatu p. 14.

10) Cf. locum simillimum IV, 98. ubi etiam *οἱ ἄλλοι* est supplementum. V. me de hiatu p. 13.

11) Isocratem plurales uti *ἀργαίαι*, *ἀνθάδειαί*, *ἐνδειαί*, *εὐποραίαι*, *ἰσότητες*, *καινότητες*, *μετριότητες*, *πενίαι*, *πρωότητες*, *σεμνότητες* et

αἰπώλοντο. 156. ἐπηράσαντ'. B. D. BS. c. libr. ἐπηράσαντο. — τοιαῦτ'. B. D. BS. c. libr. τοιαῦτα. 175. ὡς ὁ c. Ambr., B. D. ὥστε ὁ. 178. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 189. μεγάλ' ὑπισχνουμένοις. B. D. BS. c. Urb. Ambr. Viet. μεγάλα ὑπισχνουμένοις. Vulg. μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιουμένοις. — τ'. B. D. BS. c. libr. τε.

Orat. V, 14. [καὶ] οὐδέν¹⁾. B. D. BS. c. libr. καὶ οὐδέν. 38. καὶ [ὡς]²⁾. B. D. BS. c. libr. καὶ ὡς. 47. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε. 49. δ' οὐδέν. B. D. BS. c. libr. δὲ οὐδέν. 53. δ' ὁμόροις c. Ambr., B. D. δὲ ὁμόροις. 55. δὲ τὰ πράγματ' αὐτῶν περιέστηκεν³⁾ c. vulg. (qui tamen πράγματα), B. D. BS. c. Urb. δ' αὐτῶν περιέστηκε τὰ πράγματα. 83. περὶ ὧν⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὧν. 92. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 100. κείνας c. Ald. Med., B. BS. ἐκείνας⁵⁾. 115. ἥπερ⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἥ. 150. σ'. B. D. BS. c. libr. σε.

Orat. VI, 9. δ' ὑμᾶς. Laur. δὲ ὑμᾶς, B. D. BS. δὲ καὶ ὑμᾶς. 16. διότι⁷⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὅτι. 17. εἰς Δελφοὺς ἀφίκοντο c. Ambr., B. D. BS. ἀφίκοντο εἰς Δελφοὺς. 37. δ' ἀγνοουμένον. B. D. BS. c. libr. δὲ ἀγνοουμένον. 43. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε. 52. δ' c. libr., B. b.⁸⁾ D. δέ. 56. ἐστίν c. Med. Ald., B. D. ἐστι. 73. Σικελίαν⁹⁾ c. Ambr. Med., B. D. BS. Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν. 74. ὅσ'. B. D. BS. c. libr.

similes amasse disces ex Exc. VII. ad Isocr. Brem., et librarios eiusmodi locis offendisse demonstravi ad Areop. 107. et contui VI, 30. 52. 78. VII, 4. VIII, 19. XII, 44. XV, 208. 229. ubi a Bekkero plurales sunt recepti, et VI, 78. VIII, 142. XIII, 9. ubi ego eos recepi.

1) Ἐξὸν ubique sic sine copula additur ab Isocrate.

2) Orator id vult: quia summis premuntur miseris, similes sunt privatim rixantibus. Non duo affert argumenta: quod miserrimi sint et quod similes privatim rixantibus. V. me de hiatu p. 18.

3) Cf. VI, 47. VII, 81. VIII, 59. XV, 120. ubi eadem collocatio, quam ego hic c. vulg. dedi.

4) Praepositio cum relativo loco praepositionis cum demonstrativo, quod a relativo excipitur, a Graecis ponitur. VI, 87. VIII, 26. XII, 47. 68. 79. IX, 42. XV, 17. V. me de hiatu p. 18. et ad Areop. p. 398.

5) Κεῖνος legitur post vocalem IV, 18. V, 36. 57. VIII, 115. X, 50. XI, 36. XII, 41. quibus in locis ante Bekkerum κεῖνος legebatur. His adde V, 132. XII, 11. 78. 138. 150. 190. XV, 259. XIX, 29. ubi iam ante Bekkerum κεῖνος legebatur. Corrigenda erant e coni. XVIII, 40. et XIX, 6.

6) Περ ab Isocrate ad relativa aliasque particulas tum maxime adicitur, si vocalis sequitur. Cf. XIV, 34. 36. 37. VI, 100. et ἐπειδήπερ VI, 65. εἴπερ XV, 17. ἐάνπερ XV, 28. ὅθενπερ XVI, 15. Vide me de hiatu p. 17.

7) V. me ad Areop. 413.

8) B. b. significat berolinensem, B. o. oxoniensem Bekkerum.

9) In enumerandis terris, ad quas Lacedaemonii confugere poterant, magis Siciliae, cuius insulae incolis Lacedaemonii saepe subsidio iverant, quam Italiae locus esse videtur. V. me de hiatu p. 21.

ὅσα. Urb. habet ὅσα correctum. 84. ὑπομείναιμεν ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. ὑπομείναι.

Orat. VII, 16. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. 39. ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐταξίας ²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τῆς εὐταξίας ἐπιμελεῖσθαι. 42. ζημίας c. Urb., B. ζημίας [βουλήσεσθαι]. Vulg. ζημίας βουλήσεσθαι. 57. γ'. B. D. BS. c. libr. γε. 59. γεγενῆσθαι τῶν πολιτῶν c. vulg., B. γεγενῆσθαι [τῶν πολιτῶν], Urb. loco τῶν πολιτῶν tres literas habuit, quarum ultima ν. 67. τῆς δημοκρατίας ³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τοῦ δήμου. 77. τοιαῦτ' c. Ambr., B. D. τοιαῦτα. 80. ὥστ'. B. BS. c. libr. ὥστε.

Orat. VIII, 14. [καὶ] ὅτι ⁴⁾. B. D. BS. c. libr. καὶ ὅτι. 25. πόλλ'. B. D. BS. c. libr. πολλά. 36. πείσαι τοὺς ἀκούοντας c. vulg. et Scaph., B. D. c. Urb. τοὺς ἀκούοντας πείσαι. 44. ἀλλ' c. Ambr. Scaph. libr. Antid. Dionys., B. D. ἀλλά. — ἐκείνων ⁵⁾ c. Urb. Ambr. Laur. in Antid. Dionys., B. D. ἐκείνων. 50. ὀλίγον c. libr., B. ο. ὀλίγον. 115. νομίζετε πονηρῶς ἔχειν ⁶⁾ c. vulg. Scaph., B. D. BS. c. Urb. πονηρῶς ἔχειν νομίζετε. 145. ἡγώ ⁷⁾. B. D. BS. c. libr. ἡ ἐγώ.

Orat. IX, 17. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 19. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 30. σῶμ'. B. D. BS. c. libr. σῶμα. 33. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 39. οὐθ'. B. D. BS. c. libr. οὐτε. 53. πλείστ' c. Ambr., B. D. πλείστα. 54. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 56. τοῦτο ⁸⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. αὐτόν τε. 57. δ' c. Ambr., B. D. δέ. 60. ὥστ' c. Ambr., B. D. ὥστε. 62. δ' ἡγαγκάσθη. B. D. BS. c. libr. δὲ ἡναγκάσθη. 72. δ' ἀνακτας. B. D. BS. c. libr. δὲ ἀνακτας. — δ' ἀνάσας. B. D. BS. c. libr. δὲ ἀνάσας. 74. [ἐξενεχθῆναι] ⁹⁾. B. D. BS. c. libr. ἐξενεχθῆναι.

Orat. X, 8. ἡ ¹⁰⁾. B. D. BS. c. libr. ἡ ὁ. 52. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε.

1) Orator ponit hanc ut rem, quam prae Lacedaemoniorum virtutibus minime ratam fieri censet, quae igitur sola nititur cogitatione. V. Kühner. Gramm. gr. §. 827. et me ad Areop. p. 400. et de hiatu p. 21.

2) Cf. VII, 37.

3) Democratiae actiones adscribuntur etiam VII, 27. 66. III, 15. XII, 131. 138. 147. V. me ad Areop. p. 337.

4) Ὅτι hic est: quia.

5) Τίς collectivorum rationem sequitur, unde id saepius pluralis numerus pronominum excipit. Cf. VIII, 93. et 139. V. me de hiatu p. 14. et Bait. ad Isocr. Brem. p. 215.

6) Hunc verum esse ordinem perspicies etiam ex iis, quae his respondent: ἡγεῖσθε πάντα τὰ δέοντα πράττειν.

7) Sic XII, 148. nunc est scriptum pro ἡ ἐγώ et V, 23. pro εἰς τό. V. me de hiatu p. 23. et ad Areop. 408. et Bait. ad Isocr. Brem. p. 219.

8) Id est, quod Conon dux erat. Hoc enim per Evagoram factum.

9) Καὶ (etiam), quod post Ἑλλάδα sequitur, fecit, ut verbum hic aliquod adderetur. V. me ad h. l.

10) Cf. XV, 45. V. me de hiatu p. 40. et ad Areop. p. 87.

Orat. XI, 24. *μειζους* c. Urb. Ambr., B. D. *ἀκριβεστέρας*. 28. τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 29. τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 39. δ'. B. D. BS. c. libr. *δέ*, 50. *πλείστ'*. B. D. BS. c. libr. *πλείστα*.

Orat. XII, 6. δ' *οὖν*. B. D. BS. c. libr. *οὖν*. — τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 9. *πολλῶν*¹⁾ c. Ambr., B. D. *πολλῶν* [*παρρησίᾳ*]. Vulg. *πολλῶν παρρησίᾳ* (Bav. *παρρησίᾳ πολλῶν*). 14. τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 17. *ἡμῶν*²⁾ c. vulg. et Ambr., B. D. BS. c. Urb. *μον*. 19. *ἐπιχειρήσαι με*³⁾ c. libr., B. D. *ἐπιχειρήσαι ἐμέ*. 24. *τοῦτ'*. B. D. BS. c. libr. *τοῦτο*. 39. *ἀγῶνος*⁴⁾. B. D. BS. c. libr. *τοῦ ἀγῶνος*. — *ταῦτ'* c. Ambr., B. D. *ταῦτα*. 71. τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 76. δ' *εἰθ'*. B. D. BS. c. libr. δ' *εἰθ'*. 84. δ'. B. D. BS. c. libr. *δέ*. 99. *διαπραξαμένην*⁵⁾ c. Urb. Ambr., Vulg.: *διαπεπραγμένην*. B. D. *διαπραξαμένην ἤν*. 119. θ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 130. *καὶ τοῖς χρωμένοις ἡδίστης*⁶⁾ c. Urb., B. D. *τοῖς χρωμένοις καὶ ἡδίστης*. 134. *μὲν ἑτέροις*⁷⁾ c. vulg., B. D. c. Urb. *ἑτέροις μὲν*. 155. *τάμά*⁸⁾. B. D. BS. c. Urb. *τὰ ἡμέτερα ἄμα*. Vulg. *ἄμα*. 158. τ'. B. D. BS. c. libr. *τε*. 170. *κάκειν'*. B. D. BS. c. libr. *κάκεινο*. 171. *Θηβαίων ὄντες*⁹⁾ c. vulg., B. D. c. Urb. Ambr. *ὄντες Θηβῶν*. BS. *Θηβῶν ὄντες*. 172. μ'. B. D. BS. c. libr. *με*. 174. *ὥσθ'*. B. D. BS. c. libr. *ώστε*. 194. *ὥσθ'*. B. D. BS. c. libr. *ώστε*. 235. *οἷσθ'* c. Ambr., B. D. *οἷσθα*.

1) Non ea de caussa, quia libere loqui non poterat, sed quia idonea vox et audacia deerat, in conventu multorum hominum Isocrates non loquebatur. Se libere loqui ipse professus est V, 72. V. me de hiatu p. 27.

2) Isocrates de sese locutus singulari modo plurali numero est usus. XV, 16. V. me de hiatu p. 30.

3) Cf. XII, 21. neque hoc in loco pronomini *με* maior inest vis. V. me de hiatu p. 28.

4) *Ἀγών* hic non singularem quandam actionem sed in universum quamque significat, ante quam chorus quaedam praefari solcat. V. me de hiatu p. 30.

5) Verbis dicendi iungi accusativum cum participio addita particula *ὥς* discas ex V, 114. V. Bait. ad Paneg. XVIII. et me ad Areop. p. 407. ubi attuli IV, 56.

6) Superfluum addi *τοῖς χρωμένοις* ad *ἅπασι*, cum per se pateat, Italia instituta modo civibus, qui iis utantur, maxima posse afferre comoda. Thesei instituta autem etiam erant *gratissima* iis, qui illis uterentur. V. me ad Areop. 398.

7) Non solum *ἑτέροις* et *ἐμοὶ* inter se sunt opposita, sed etiam sermo de his omnibus rerum publicarum institutis et sermo de solis maiorum institutis. V. me de hiatu p. 26.

8) Cf. V, 94. IV, 12. et inprimis Ep. IX, 15. Obtrectatores, qui tamen simul etiam sint admiratores et imitatores, intelligendi sunt Isocratis. Si *τὰ ἡμέτερα* legitur, quisque hoc de Atheniensibus intelliget. At hoc per se patet, eos, qui Atheniensium res admirentur, hac in re nihil esse opposituros. V. me ad Areop. p. 414. et de hiatu p. 26.

9) XII, 174. Urb. *κυρίους Θηβαίων*.

243. πάντας c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἅπαντας. 255. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε.

Orat. XIV, 2. ἔνεστιν ¹⁾). B. o. c. vulg. ἔνεστι. 5. μάλιστα. B. D. BS. c. libr. μάλιστα. 10. εἶναι κελεύουσιν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. κελεύουσιν εἶναι. 13. Θηβαίων ²⁾). B. D. BS. c. libr. ὑπὸ Θηβαίων. 42. ἐνδείξῃσθ'. B. D. BS. c. libr. ἐνδείξῃσθε. 43. καταδουλουμένων ³⁾) c. Urb., B. D. καταδουλουμένων τὴν Ἑλλάδα. 44. εἶναι νομιοῦσιν ὑμᾶς c. vulg., B. D. BS. c. Ambr. ὑμᾶς νομιοῦσιν εἶναι, Urb. ὑμᾶς νομίσουσιν εἶναι.

Orat. XV, 15. ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε. 17. δ' οὖν. B. D. BS. c. libr. οὖν. 29. τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι c. Ald. et libr. Wolf. Cor., B. D. BS. c. Ambr. Laur. Urb. ἀνάγνωθι τὴν γραφὴν. 85. τ'. B. D. BS. c. libr. τε. 101. ἐπεχείρησεν, οὐδ'. Vat. Ambr. ἐπεχείρησε, σὺν, B. D. BS. c. Urb. Laur. ἐπεχείρησε καὶ οὐκ. 109. ἠνάγκασεν αὐτοὺς c. Ambr., B. D. c. Urb. ἠνάγκασε αὐτοὺς, BS. c. Laur. αὐτοὺς ἠνάγκασε. 110. δι' Ἰσθμοῦ ⁴⁾). B. D. BS. c. libr. διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ. 122. ἤθει ⁵⁾). B. D. BS. c. libr. ἤθει τῷ ἑαυτοῦ. 129. δ' ὑμῶν c. Vat. Ambr. Laur. Urb. corr., B. D. BS. c. Urb. pr. οὖν ὑμῶν. 165. μὲν οἱ ⁶⁾). B. D. BS. c. libr. οἱ μὲν. 166. καταβιῶναι c. Laur., B. D. BS. ἀναβιῶναι. 178. ὑμεῖς ποιούμεθα τὰς ὑποσχέσεις. Laur. ἡμεῖς τὰς ὑποσχέσεις ποιούμεθα, B. D. BS. c. cett. libr. ποιούμεθα ἡμεῖς τὰς ὑποσχέσεις. 187. ὅπερ. B. D. BS. c. libr. ὅ. 195. οἴσιν c. Urb. pr., B. D. οἴσιν [διατελῶ]. Vulg. οἴσιν διατελῶ. Scripsi ea ipsa de causâ antea ποιῶν, pro ποιῶ, quod B. D. c. libr. 248. διατελοῦσιν. B. o. c. vulg. διατελοῦσι. 249. νομίζουσιν. B. o. c. (Urb.) Ambr. Laur. νομίζουσι. 251. ἡγῶ (Laur. ἡγωνισμένων). B. D. ἡ ἐγώ. 278. ὁσπερ. B. D. BS. c. libr. ὁσφ. 280. ὥπερ. B. D. BS. c. libr. ὥ. 283. ὀνόμασιν ⁷⁾) c. Urb. pr., B. D. ὀνόμασιν ἐν τῇ θιαλέκτῳ. 297. ἡγῶ. B. D. BS. c. libr. ἡ ἐγώ. 307. δ' ὁ. B. D. BS. c. libr. δὲ ὁ. 321. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. — ὥστ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε.

Orat. XVI, 8. πατέρ'. B. D. BS. c. libr. πατέρα. 10. ὥστ'. B. D. BS. c. Urb. ὥστε. 14. ἄξι'. B. D. BS. c. libr. ἄξια. 19. ἐσεμνύνατ'. B.

1) V. me ad Areop. p. 187.

2) V., supra ad Or. III, 61.

3) Non eo, quod totam Graeciam, sed quod Lacedaemonii eos ipsos in servitutem redacturi sint, socii movebuntur, ut Atheniensium societati se adiungant. V. me de hiatu p. 19. et ad Areop. p. 415.

4) Cf. Dinarch. in Demosth. 92, 18. Andoc. Myst. 17, 132. Lys. or. funebr. 195, 45. Isocrates IV, 93. scripsit tamen τὸν Ἰσθμόν. V. me de hiatu p. 45.

5) Isocrates δύναιμι et ἡθος Atheniensium ita sibi opposuit, ut diceret: copiis urbis hostes subegit et moribus i. e. humanitate benevolentiam ceterorum conciliavit.

6) Saepe μὲν ad totam cum pertineret sententiam, ad verba est adscriptam, quibus minus convenire videtur. V. me ad Areop. 403.

7) Hoc per se patet illa verba in sermone et in loquendo ita usurpari. V. me de hiatu p. 44.

D. BS. c. libr. *ἐσμενύνατο*. 38. *πρᾶγμ'*. B. D. BS. c. libr. *πρᾶγμα*. 42. *γένοιτ'*. B. D. BS. c. libr. *γένοιτο*. 45. *τέτταρ'*. B. D. BS. c. libr. *τέτταρα*. 46. *τριάκοντ'*. B. D. BS. c. libr. *τριάκοντα*. — *ἐγκλημ'*. B. D. BS. c. libr. *ἐγκλημα*. 48. *δ' οὖν* c. libr. praeter Urb. Vat. 2., B. D. BS. c. Urb. Vat. 2. *οὖν*.

Orat. XVII. ([*ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ*] *ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ* ¹). B. D. BS. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ*.

Orat. XVIII ²), 40. *κείνων*. B. D. BS. c. libr. *ἐκείνων*. 68. *γέ-
νοιτο* ³) c. Ald. et ant. libr., B. D. BS. c. Vat. 2. *ἐγένοντο*.

Orat. XIX. 2. *μ'* ⁴). B. D. BS. c. libr. *με*. 3. *ζῶντ'*. B. D. BS. c. libr. *ζῶντα*. 6. *γνήσι'*. B. D. BS. c. libr. *γνήσια*. — *μητέρ'*. B. D. BS. c. libr. *μητέρα*. 7. *πατρίδ'*. B. D. BS. c. libr. *πατρίδα*. — *τοῦμου* ⁵) c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *τοῦ ἐμου*. 8. *σφόδρ'*. B. D. BS. c. libr. *σφόδρα*. — *τὴν ἀνεψίαν* ⁶) c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ἀνεψίαν*. 11. *σχό-
μενον* ⁷). B. D. BS. c. libr. *ἰσχομενον*. 12. *ἐλπιδ'*. B. D. BS. c. libr. *ἐλ-
πίδα*. 21. *εἰρημένα ταῦτ'* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *εἰρημένα*. 22. *Τροιζήν'*. B. D. BS. c. libr. *Τροιζήνα*. — *μητέρ'*. B. D. BS. c. libr. *μητέρα*. 27. *ὁ μοι* c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. *ὁ ἐμοί*. 28. *δεηθέντ'*. B. D. BS. c. libr. *δεηθέντα*. — *εὐδιήγητ' ἐστίν*. B. D. BS. c. libr. *εὐδιήγητά
ἐστίν*. 30. *ὅσω περ*. B. D. BS. c. libr. *ὅσω*. — *δεινότερ'*. B. D. BS. c. libr. *δεινότερα*. 31. *διαλιποῦσ'*. B. D. BS. c. libr. *διαλιπούσα*. 32. *ἡβουλήθη
μᾶλλον* c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. *μᾶλλον ἐβουλήθη*. 37. *Θρα-
σύλοχός τ' ἐλ'*. B. D. BS. c. libr. *Θρασύλοχός τε, ἐλ'*. 38. *τάδελεφθ'*. B. D. BS. c. libr. *τῷ ἀδελφῷ*. — *ἐνόμιζεν* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ηγείτο*.

1) Auctor huius orationis minime a gravibus hiatibus abstinuit. V. 7. 22. 39. 18. 5. 54. porro 56. 19. 11. 20. 25. 37. 11. 34. deinde 6. 10. 23. 25. 16. non minus 32. 37. 41. 36. 52. 12. denique 10. 11. 17. 21. 38. 43. 13. V. me de hiatu p. 54—55.

2) Haec oratio in bonis libris non legitur, ex quibus quum sine dubio plura corrigerentur et eo ipso etiam plures hiatus removerentur, nolui apostrophis abuti, ubi fortasse aliud vitium latet.

3) Etiam propter sequens *κατασταθεῖεν* praefendum. V. me de hiatu p. 54.

4) Orationes forenses simplicius et sermoni vulgari convenientius sunt scriptae. Qua de caussa hiatus post particulas *καί, ἐί, ἦ, ὅτι, ὥ* et similes suum habebit excusationem, quia eiusmodi hiatus, nisi prorsus artificiose formetur oratio, non facile possunt evitari. Non minus hiatus, qui invenitur sententia altera in vocali finita et altera in vocali incipiente facile tolerabitur, nam non legenti sed audienti scriptae sunt. Apostrophorum autem quia multo frequentior hic est usus, etiam plures erant e coniectura ponendi. V. me de hiatu p. 46.

5) Cf. XVI, 26.

6) Cf. XIX, 46.

7) Isocrateum non est *ἰσχειν*, expectaturque aoristus propter sequ. *ἀσθενήσαντα* et *γενόμενον*. V. me de hiatu p. 50.

39. ἀπεκόμισ'. B. D. BS. c. libr. ἀπεκομισα. — τοῦμαντοῦ. B. D. BS. c. libr. τοῦ ἔμαντοῦ. 42. θυγατέρ'. B. D. BS. c. libr. θυγατέρα. 47. ἐμ'. B. D. BS. c. libr. ἐμέ. 50. δίκαι'. B. D. BS. c. libr. δίκαια. 51. δ' οὖν. B. D. BS. c. libr. οὖν.

Orat. XX, 1. τοῦθ'. B. D. BS. c. libr. τοῦτο. 4. ταῦτ'. B. D. BS. c. libr. ταῦτά. — τοιαῦτ'. B. D. BS. c. libr. τοιαῦτα. 6. καταγνώθ'. B. D. BS. c. libr. καταγνώτε. 8. διότι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὅτι. 20. ἀξιοῖμεν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀξιοῖμεν τὸ ἴσον.

Orat. XXI. [ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ] ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡΤΤΡΟΣ¹⁾. B. D. BS. ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡΤΤΡΟΣ.

Epist. I, 1. δ'. B. D. BS. c. libr. δέ. — καί c. Urb. Ambr. Helmst., B. D. καὶ ὁ.

Epist. II, 6. διοικῆς. Ἰδοῖς²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. διοικῆς καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς συμπιπτούσας ἐπανορθοῦν δύνη. Ἰδοῖς. 11. μηδ' c. Ambr., B. D. μηδέ. 12. μή. B. D. BS. c. libr. μὴ ἐγώ. 23. δ' ἀνάγκη c. Ambr., B. D. δὲ ἀνάγκη.

Epist. III, 3. οὐτ' ὠφελιμωτέρων. B. D. BS. c. libr. οὐτε ὠφελιμωτέρων.

Epist. IV, 4. μηδενός. B. D. BS. c. libr. οὐδενός. — πάντων c. Ambr., B. D. ἀπάντων. 6. διαμένειν c. cod. Helmst., B. D. BS. διαμεῖναι. 12. τε περὶ c. Urb. Ambr., B. D. τε ἢ περὶ. 13. μόνον. B. D. BS. c. libr. μόνου.

Epist. V, 1. μῆτ'. B. D. BS. c. libr. μῆτε. 2. τ' οὐκ. B. D. BS. c. Urb. τε οὐκ. Vulg. οὐκ.

Epist. VI, 1. ἐρωτήσαιτ', B. D. BS. c. Urb. ἐρωτήσατε. Vulg. ἤρωτήσατε. 11. ἦ c. cod. Helmst., B. D. ἦ ὁ. 12. μ'. B. D. BS. c. libr. με. 14. τὸ συμφέρον. B. D. BS. c. libr. τὸ ἔμαντῶ συμφέρον.

Epist. VII, 4. θ'. B. D. BS. c. libr. τε. 11. αὐτοῦ c. Ambr., B. D. τῇ αὐτοῦ.

Epist. VIII, 1. οἱ μὲν. B. D. BS. c. libr. οἱ.

Epist. IX, 10 ὥσθ'. B. D. BS. c. libr. ὥστε. 16 δ' c. Ambr., B. D. δέ.

Epist. X. [ΔΙΟΝΤΣΙΩ.]³⁾ B. ΔΙΟΝΤΣΙΩ. BS. omiserunt.

1) Auctor huius orationis plures admisit graves hiatus: 2. 4. 11. 19. 5. 11. 18. porro 1. 3. 4. 13. deinde 19. 3. 2. 4. 7. 21. denique 2. 3. 7. 19. 22. Isocratem contenderim ne potuisse quidem in eiusmodi oratione uti Trapezitica et in Euthynum scribenda tam foedos hiatus admittere, quippe qui consuevisset in aliis (etiam forensibus) orationibus et adeo in epistolis eos fugere. Neque magis tota brevium sententiarum conformatio hac in oratione Isocratea est, V. me de hiatu p. 56.

2) De cladibus, quae Philippo incidere possint, potius cogitandum quam loquendum ei, qui ad Philippum ipsum scribit. Interpretamentum ex καὶ autē τὰς νίκας ortum. Vide supra p. VII, n. 9

3) Est Theophylacti Simocati epistola, in cuius epistolis moralibus et rusticalibus et amatoriiis est undeoctogesima. V. BS. Praefat. ad Isocr. p. VI. Offendunt igitur tres hiatus §. 2. non. V. me de hiatu p. 58—59.

II.

Propter aequabilitatem membrorum et Isocrateum antithetorum studium scripsi:

[Orat. I, 1) 1. λόγον μόνον ²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Barocc. λόγον. 19. κατὰ c. cod. Scaph. ³⁾, B. D. BS. τὰς κατὰ. 26. συνάχθονται c. Ambr. Scaph., B. D. BS. τοῖς φίλοις συνάχθονται. 29. βέλτιστα ⁴⁾ c. Ambr. Scaph., B. D. BS. βελτίω. 35. τῶν σεαντοῦ c. vulg. et Scaph., B. D. BS. σεαντοῦ.]

Orat. II, 8. αὐταῖς c. vulg., B. D. BS. c. Urb. αὐτοῖς. 11. βασιλεύουσι ⁵⁾ c. Ambr. Urb. marg., B. D. BS. βασιλεῦσι. 36. τεθνάναι καλῶς ⁶⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. καλῶς τεθνάναι. 37. μνήμην ⁷⁾ c. vulg. et Ambr. Laur. in Antid., B. o. et BS. c. Urb. Vat. τὴν μνήμην, B. b. et D. τὴν γνώμην. 39. μεγάλων ⁸⁾ c. Urb. in Antid., B. D. BS. μεγίστων. 48. ἀμίλλας ψυχαγωγοῦνται c. Vat. 2. marg., B. D. BS. ἀμίλλας. 50. ὄντα τύραννον ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. βασιλεύοντα. — ἐπὶ τῶν χρησίμων ¹⁰⁾ c. Urb., B. D. BS. ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν χρησίμων.

Orat. III, 43. τὴν σωφροσύνην ¹¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. σωφροσύνην. 48. ἐλλίπητε ¹²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐλλείπητε. 49. ἄλλους ὑμᾶς ¹³⁾ BS. c. Urb. Ambr. ἄλλους. 51. σῶμα τοῦμόν ¹⁴⁾ c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. σῶμα. — τὴν γε διάνοιαν c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. τὴν διάνοιαν. 63. ὁμοίως ὑπηρετῆται ¹⁵⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὑπηρετῆται.

Orat. IV, 8. τὰ τε παλαιὰ c. Harpocr., B. D. τὰ παλαιά. 14. μηδὲν τῶν ἄλλων. BS. μηδὲν c. Urb. pr. (Ambr. et Vict. τῶν ἄλλων μηδέν).

1) Est in hac oratione magna antithetorum cura.

2) Respondet τὸν τρόπον αὐτῶν.

3) Opposita sibi sunt τηλικαῦτα πελάγη et κατὰ γῆν πορείας. Scaphusiensis in hac oratione optimus est liber.

4) Commendatur haec lectio simili sono inter βέλτιστα et παρόντα.

5) Resp. sic melius ἀσκητῶν, uti βασιλεῦσι melius responderet ἀθλητῶν, quod vulgo legitur.

6) Resp. ζῆν αἰσχροῦς (IV, 95. alius est generis, quia in καλῶς vis est et ἡ αἰσχροῦς propter hiatum non potuit dicere orator).

7) Solet quidem articulus praefingi, at hic ut respondeat σώματος, est ille omissus.

8) Resp. περὶ μικρῶν.

9) „Non fero ὄντα omissum post πολλῶν praesertim in antithetorum artifice.“ Dobr.

10) Resp. ταῖς ἡδοναῖς.

11) Resp. τῆς μὲν ἀνδρείας καὶ τῆς δεινότητος.

12) Quod sequitur aoristus σχεῖν, hic quoque aoristum probare videtur, ut sententia sit: quatenus alterutrum horum omiseritis.

13) Opposita sibi sunt ἐμὲ et ὑμᾶς.

14) Aptius membra orationis sic sibi respondent.

15) Resp. παρὲξ τοιοῦτον.

23. ἀμφισβητούντας περὶ αὐτῶν ¹⁾ c. vulg. et Ambr., B. D. BS. c. Urb. ἀμφισβητούντας. 28. δωρεὰς διττὰς ²⁾ c. vulg. et Ambr., B. D. δωρεὰς c. Urb. 51. ὑποθέμενος ἐρεῖν c. vulg. et Ambr., B. D. BS. c. Urb. ὑποθέμενος. 65. Πελοποννησίων ³⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. Πελοποννησίους. 66. μεγίστων στὰς ⁴⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. μεγίστων [στὰς], D. BS. μεγίστων. 70. τοσοῦτον διὰ τὴν τότε στρατεῖαν ⁵⁾ c. Ambr., B. D. c. vulg.: διὰ τὴν τότε γεγενημένην στρατεῖαν τοσοῦτον, BS. c. Urb. et libr. Antid. τοσοῦτον. 87. ἀπόβασιν τῶν ⁶⁾ c. omn. libr. Antid., B. D. BS. ἀπόβασιν τὴν τῶν. 111. [καὶ φόνεας] ⁷⁾ BS. c. libr. καὶ φονέας. 139. ῥοπὰς c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. τὰς ῥοπὰς. 144. ἐπήρξε ⁸⁾ c. vulg. et Ambr., B. D. BS. c. Urb. ἐπήρχε. 179. τοὺς ἀνθρώπους ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. ἀνθρώπους. Orat. V, 53. μεγίστην ἐξ αὐτῆς δόξαν ¹⁰⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δόξαν ἐξ αὐτῆς μεγίστην. 95. δυσμενεστάτους [εἰχον] ¹¹⁾ B. D. BS. c. libr. δυσμενεστάτους. 131. μὲν ὑπ' ἐμοῦ ¹²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὑπ' ἐμοῦ μὲν. 132. ὄντας τῶν Ἑλλήνων ¹³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τῶν Ἑλλήνων ὄντας. 139. διαστῆσαι ¹⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. διαλῦσαι.

Orat. VI, 24. ἐνδόντων ¹⁵⁾ c. Laur., B. D. BS. δόντων. 28. ὀφόμεθα ¹⁶⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. ἐποφόμεθα. 53. τοὺς περὶ ¹⁷⁾ c. Urb., B. D. BS. περὶ. 58. πολεμεῖν ὑμῖν ¹⁸⁾ Ambr. Ald. Med. πολεμεῖν ἡμῖν, B. D. BS. c. Urb. πολεμεῖν. 59. μεχρὶ θανάτου μάχεσθαι ¹⁹⁾

1) Resp. περὶ τούτων ἀμφοτέρων.

2) Praecedat: πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν — εὐμενῶς διατεθείσης — ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν.

3) Respondent sibi: Ἀργεῖους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίων et τοὺς οἰκιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαιμονίων.

4) Resp. ἐξαριθμῶν.

5) Resp. διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν.

6) Resp. τὴν ἀπόβασιν τῶν βαρβάρων et τοὺς ὄρους τῆς χώρας.

7) Resp. sibi τοὺς ἀντόχειρας et τοὺς γονέας.

8) Sequitur: ἐποίησε — ἐπόρθησεν — ἐκράτησεν.

9) Oppositum est: τὸν Δία.

10) Resp. καλλίστην γὰρ μάχην.

11) E coni. Cor. Resp. ἔξεις.

12) His quidem, quum a me dicentur, multi inuidebunt, iisdem autem, quum a te agentur, omnes congratulabuntur.

13) Resp. αἰμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης.

14) Respond. συστήσαι. V. BS. ad h. l.

15) Resp. ἀνελόντος et πολέμῳ κρατήσαντες verbumque hoc compositum per se etiam huic loco optime convenit.

16) Resp. simplex: στερησόμεθα.

17) Resp. sibi: ὀλίγους τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων et πολλοὺς ὄντας τοὺς πολιορκουῦντας. De πολλοὺς τοὺς v. me ad Areop. p. 94.

18) Resp. sibi αὐτοῖς et ὑμῖν.

19) Resp. καλῶς πολιτεύεσθαι — σωφρόνως ζῆν.

c. Ambr. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. μάχεσθαι. 63. τῶν βελτίστων ¹⁾ c. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. βελτίστων. 85. εὐθὺς ἀφορᾶν ²⁾ c. Ambr., B. D. BS. ἀφορᾶν. 88. τοῖς ἄλλοις ³⁾ c. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. τοῖς ἄλλοις κακοῖς.

Orat. VII, 4. πολλὴ μετριότης ⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. μετριότης. 47. μηδεμία ⁵⁾. Urb. pr. μήτε μία, B. D. c. cett. libr. μήτε ζημία.

Orat. VIII, 21. ἐν μὲν ταῖς ⁶⁾ c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. ἐν ταῖς μὲν. 33. οὐδὲ γιγνώσκειν οὐδὲν ὧν ⁷⁾ c. Ambr. et libr. Antid., B. D. BS. ὧν οὐ. 36. προσῆκον ⁸⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. c. Laur. in Antid. ῥάδιον. Vulg. καὶ ῥάδιον. 43. τῶν ἄλλων ⁹⁾ c. Urb. Ambr. Laur. et cett. libr. Antid., B. D. BS. τῶν Ἑλλήνων. 46. ἰδίᾳ λυμαινόμεθα ¹⁰⁾ c. Dionys., BS. ἰδίους λυμαινόμεθα, Ambr. Laur. Vat. 2. in Antid. δι' οὗς λυμαινόμεθα, B. D. λυμαινόμεθα. 50. τῆς αὐτῶν δυσγενείας ¹¹⁾ c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. (hic et in Antid.) Ald. Vat. 2. in Antid. τῆς δυσγενείας. 51. ἀγαπῶντας ¹²⁾ c. Dionys., B. D. BS. c. Urb. et libr. Antid. ποιῶντας. Vulg. ἐμποιῶντας. 56. ἐπιχειρήσαιμεν ¹³⁾ c. Urb. in Antid. (Laur. ἐπιχειρησαίμεν), B. D. BS. ἐπιχειροῖην. 73. πονηρίας ¹⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. πονηράς. 125. εὐδαίμονες ¹⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. εὐδαίμονας. 135. τὰς δυναστείας καὶ τὰς ἡγεμονίας ¹⁶⁾ c. Urb. et libr. Antid., B. D. τὰς ἡγεμονίας καὶ σφᾶς αὐτούς.

Orat. IX, 42. ἐν ταῖς εὐπραγίαις ¹⁷⁾ c. Urb. pr., B. ἐν ταῖς εὐπραγίαις [καὶ καρτερίαις], D. BS. c. Urb. rec. Vat. Ambr. ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ καρτερίαις. Vulg. ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ ταῖς καρτερίαις. 46. τυραννικὸς ¹⁸⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. μεγαλοφρῶν. 50.

1) Resp. ταῖς οὐσίαις — ταῖς δόξαις.

2) Resp. ταῖς ψυχαῖς διατρίβειν.

3) Resp. sibi: ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον τῶν ὄντων ἀποστερῶσιν et ἄλλα καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς ὀνειδῆ καθίστασιν.

4) Resp. ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία.

5) In sententia, quae sequitur, unum subiectum: αἱ κρίσεις per μήτε cum φυλακῇ coniunctum.

6) Resp. ἐν δὲ τοῖς.

7) Resp. τούτους μόνους ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν.

8) Resp. πρόχειρον. Sententia est: non convenit suadere auditoribus, ut virtutem exercent.

9) Oppositum est: ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν.

10) Resp. sibi ἰδίᾳ et κοινοῖς.

11) Resp. ταύτης τῆς δυσγενείας.

12) Resp. ἐπιθυμοῦντας.

13) Praecessit: ἐπιλείποι. Cf. locum simillimum VI, 81.

14) Resp. συμφοράς. Cf. locum similem Epist. VI, 13.

15) Resp. χειρὸν πράττοντα.

16) Vulg.: τὰς ἡγεμονίας et σφᾶς αὐτούς male sunt coniuncta.

17) Resp. ἐν ταῖς ἀργίαις.

18) Praecedunt: δημοτικὸς — πολιτικὸς — στρατηγικὸς. De signi-

καὶ τῶν περὶ τὴν ἄλλην παιδευσιν ¹⁾ c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. καὶ περὶ τὴν ἄλλην παιδευσιν. 55. στρατόπεδον καταστήσαιντο ²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. καταστήσαιντο στρατόπεδον. 71. τὸν βίον διετέλεσε ³⁾ c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. διετέλεσε τὸν βίον.

Orat. X, 32. ἄρχειν ζητούντας ⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ζητούντας ἄρχειν. 32. ἐπιστρατευομένους ⁵⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πολέμιους. 50. τὰς πόλεις ⁶⁾ B. D. BS. c. libr. πόλεις.

Orat. XI, 12. παντοδαπώτατα ⁷⁾ c. Gregor., B. παντόδαπα [τάγαθα]. Urb. in παντόδαπα extr. a corr. — Ambr. et Urb. corr. παντόδαπα ἀγαθά. Urb. pr. pro ἀγαθά vocabulum habuit penitus diversum. 15. τὴν τροφήν ⁸⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τροφήν. 17. προαιρεῖσθαι πολιτείαν ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. προαιρεῖσθαι πολιτείαν ἐπαινεῖν. 23. ἔνια ¹⁰⁾ c. Urb., B. D. BS. ἕτερα. 35. τοῖς ἄλλοις ¹¹⁾ c. vulg. et Scaph., B. D. c. Urb. τοῖς Ἕλλησιν. 47. τῶν νῦν ὄντων ¹²⁾ c. Urb. in quo νῦν non recte additum est in τῶν νῦν σοι συνόντων, B. D. BS. c. libr. τῶν ὄντων.

Orat. XII, 1. ἀπλῶς εἰρησθαι δοκοῦντας ¹³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀπλῶς δοκοῦντας εἰρησθαι. 50. γεγενημένοι ¹⁴⁾ Urb. γεγονασιν-

ficatione v. II, 53. σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατον καὶ τυραννικώτατον ἀπάντων τῶν κτημάτων ἐστίν.

1) Diversi sunt: οἱ περὶ τὴν μουσικὴν εἰ οἱ περὶ τὴν ἄλλην παιδευσιν.

2) Verba quae sequuntur: περιγένοιτο et κρατήσειαν non minus ultimum tenent locum.

3) Resp. τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην κατέλιπε.

4) Resp. καθιστάνας.

5) Resp. συμπολιτευομένους.

6) Resp. τὴν χώραν πορθουμένην. Articulus τὰς significat: suas urbes videbant dirutas.

7) „Sciendum librariorum adiectivi παντοδαπὸς gradui superlativo adeo se ubique locorum gessisse inimicos, vix usquam ut nullis turbatum librorum dissensionibus compareat. Cf. IV, 45. XV, 295. Hippocrat. de vict. rat. II, 365, 29. Foes. (ubi παντοδαπώτατα corrigendum coll. 286, 7.) Item Pseudodemosth. Erot. p. 1408, 26. Reisk. παντοδαπωτάτων corrigendum.“ Dind. in Praefat. IV.

8) Melius sic respondet τὸν τε τόπον.

9) Τὴν ἐν Αἰγύπτῳ προαιρεῖσθαι πολιτείαν et ἄριστα διοικεῖν τὴν αὐτῶν πόλιν. Uti hic πόλιν ultimum tenet locum, sic nunc etiam πολιτείαν.

10) Oppos.: πλεῖστα.

11) Oppos.: τῶν καθ' αὐτόν.

12) Νῦν hic necessarium propter τῶν πῶποτε γεγενημένων, supra in τῶν νῦν σοι συνόντων offendit.

13) Resp. μετέχοντας eadem modo collocatum.

14) Sequ.: καὶ — ἐκλείποντες. V. me ad Areop. p. 116.

μενο, B. D. BS. *γενόμενοι*. 98. *ἔνοχοι τοῖς πεπραγμένοις* ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. *ἐν τοῖς πραττομένοις*. 101. *γεγονόσιν ἔργων* ²⁾ Urb. *γεγόνασιν ἔργων*, B. D. BS. *ἔργων*. 111. *τὴν σωφροσύνην καὶ πειθαρχίαν* ³⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν πειθαρχίαν*. 114. *περὶ ταύτης τῆς πολιτείας* ⁴⁾ c. Ambr. (Urb. *περὶ ταύτης πολιτείας*), B. D. BS. *περὶ ταύτης*. 163. *ἀγριότητα τὴν* ⁵⁾ c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *ἀγριότητα*.

Orat. XIII, 9. *τῶν μισθῶν* ⁶⁾ c. Vat. Ambr. Urb. marg., B. D. *τοῦ μισθοῦ*. 13. *τοῦ προέποντος καὶ καινῶς ἔχειν* ⁷⁾ c. Urb. Vat., B. D. BS. c. Ambr. *τοῦ προέποντος καὶ τοῦ καινῶς ἔχειν*. Vulg. *πρόποντος ἱκανῶς*.

Orat. XIV, 17. *ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας* ⁸⁾ c. Ambr. Urb. corr., B. D. BS. *ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας*.

Orat. XV, 16. *ἡγήσασθε* ⁹⁾ Laur. *ἡγήσασθαι*, B. D. BS. *ἡγήσθε*, Urb. Ambr. *ἡγεῖσθε*, Vat. *ἡγεῖσθαι*. 56. *γίνεσθαι τοῖς ἄλλοις* ¹⁰⁾ B. D. BS. c. Urb. *γίνεσθαι*, τοῖς δὲ ἄλλοις. Pergo c. Ambr. Laur. Vat. corr. *τοὺς δὲ λόγους ἦδη*, B. D. BS. c. Urb. *ἦδη*. 75. *δοῦναι δίκην ὑμῖν τὴν μεγίστην* ¹¹⁾ c. Laur. et Vat. Urb. in marg., Ambr. *δοῦναι δίκην τὴν μεγίστην ὑμῖν*, B. D. BS. *δοῦναι δίκην ὑμῖν*. 101. *τῇ πόλει γεγεννημένου* ¹²⁾ c. Laur., B. D. BS. *τῇ πόλει*. 103. *ὀλίγων ἐπεστάτησαν ἀγώνων* ¹³⁾ c. Ambr. Vat. Laur. Urb. marg., B. D. BS. c. Urb. *ὀλίγων ἐπεστάτησαν*. — *κατέστη κύριος πολὺν χρόνον* c. Laur., B. D. BS. καὶ *πολὺν χρόνον κατέστη κύριος*. 120. *τῶν πολεμίων* ¹⁴⁾ B. D. BS. c. libr. *τῶν πολέμων*. 157. *τὴν δύναμιν* ¹⁵⁾ B. D. BS. c. libr. *δύ-*

1) Resp. *ἔνοχοι* et *ἀντιτεταγμένοι*. Collocatio est alia propter hiatum.

2) Uti hic *ἀρχηγοῖς γεγεννημένοις* verba *διδασκάλοις τῶν τοιούτων γεγονόσιν ἔργων*, sic in iis, quae sequuntur, verba *τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπισχυομένων ἐξηπατημένοις* excipiant καὶ *διημαρτηκόσι τῶν ἐλπίδων*.

3) Est una notio. cui respondet: *πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν ὀλιγορίας*.

4) Opposit.: *περὶ τῆς τῶν προγόνων*.

5) Resp. *τοὺς βαρβάρους τοὺς*.

6) Cf. XV, 120. V. me ad Areop. p. 107.

7) Est una notio, cui resp. *τῶν καιρῶν*. Orator hoc vult: oratio nem et opportunam et decoro novoque modo compositam esse debere.

8) Resp. sibi: *οὐχ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας* et *οὐδ' ὑπὲρ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας*.

9) Resp. *φανῶ*.

10) Oppos.: *διὰ ταῦτα*.

11) Resp. *τῆς μεγίστης τυχεῖν τιμωρίας*. In repetito verbo *μεγίστη* vis est quaesita.

12) Ita erat scribendum tum quia semper sic solet orator in hac locutione, tum quia resp. *ἀνδρὸς τετελετηκότος*.

13) Resp. *πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων*.

14) Resp. *τοῖς στρατιώταις*. Idem postulat usus et sententia loci.

15) Resp. sibi *ὁμοίαν ἐν ἐκείνῃ τὴν δύναμιν* et *παραπλησίαν καὶ τὴν οὐσίαν*. Cf. V, 41. XII, 40. XV, 192. 206.

ναμιν. 169. ὑπολογισάμενος ¹⁾ c. Ambr., B. D. BS. λογισάμενος. 237. ταῖς τῶν θεσμοθετῶν ²⁾ c. Laur., B. D. BS. ταῖς ὑπὸ τῶν θεσμοθετῶν. — τοὺς τ' ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας ³⁾. B. D. c. libr. τοὺς ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας. 247. ὡς περὶ πλεονεκτεῖν δυναμένων ⁴⁾. B. D. c. libr. ὥσπερ πλεονεκτεῖν δυναμένων. 266. τῆς φιλοσοφίας ⁵⁾. B. D. BS. c. libr. φιλοσοφίας. 303. δημοτικωτέρους ⁶⁾ c. Urb. corr. Ambr. Vat. pr. Laur., B. D. δημοτικούς. 313. περὶ τῶν ἄλλων ⁷⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. περὶ τῶν ἄλλων κακουργιῶν.

Orat. XVI, 22. τοῦ ζῶντος ⁸⁾. B. D. BS. c. libr. ζῶντος.

[Orat. XXI, 15. ἐλπίζειν ⁹⁾. B. D. BS. c. libr. ἤλπισε.]

Epist. II, 2. σωτηρίας ¹⁰⁾. B. D. BS. c. libr. τῆς σωτηρίας.

III.

Quoniam Isocrates tum in eligendis tum in connectendis verbis diligentissimè est versatus, scripsi:

Orat. II, 9. πόλιν τε ¹¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πόλιν. 17. κειμένους ¹²⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. κειμένοις νόμοις. 20. τὰ πρὸς ¹³⁾. BS. c. Urb. Ambr. Vat. τὰ μὲν πρὸς. Vulg. τὰ περὶ.

Orat. III, 5. τῶν ζώων ¹⁴⁾ c. Urb. et Ambr. in Antid., B. D. BS. τῶν ἄλλων ζώων. 26. [αὐτῇ]ν προέχειν ¹⁵⁾. B. D. BS. c. Urb. αὐτῇν προέχειν. Vulg. προέχειν αὐτήν. 45. μὲν γὰρ ¹⁶⁾ c. vulg., B. BS. c.

1) Resp. παραμυθησάμενος.

2) Sequ.: ταῖς τῶν ἑνδεκα et ταῖς τῶν τετταράκοντα.

3) Resp. τοὺς τε κακουργοῦντας καὶ τοὺς τούτοις ἐφεστῶτας. Isocrates omnino post ἀμφοτέρους sequentia per τε — καὶ aut καὶ — καὶ disiungere solet. V. me ad Areop. 291. ubi loc. attuli.

4) E coni. Orell. Resp. ὡς ἐξηπατημένων.

5) Resp. τῆς ψυχῆς.

6) Resp. ἡδίων.

7) Oppos.: περὶ τῶν συκοφαντῶν.

8) De vivo Alcibiade ea libertate uti non auderent, qua in mortuum (περὶ τοῦ τεθνεώτος) invehuntur.

9) Resp. τότε — ζητεῖν.

10) Oppos.: ὑπὲρ δόξης.

11) Solet Isocrates opposita per τε — καὶ coniungere.

12) Statim praecessit νόμους, sequiturque: τοὺς νόμους τοὺς καλῶς κειμένους.

13) Isocrates μὲν non ponit, nisi δὲ respondet.

14) Molestum est hic ἄλλων repeti, quum antecedit τοῖς ἄλλοις.

15) Praecessit αὐτῇ ad idem relatum. Dici vix potest, quam saepe hoc pronomen a librariis in Isocrate tum additum tum omissum sit. V. me ad Areop. p. 412.

16) Est particula γὰρ ex usu scriptoris, quod praecessit: φανήσομαι πεῖραν — δεδωκώς.

Urb. rec. μέν γε, Urb. pr. μέν. 48. μηδενός οὖν ¹⁾ c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. μηδενός.

Orat. IV, 29. τὰς τε χρείας ²⁾ c. Ambr., B. D. τὰς χρείας. 62. κατεκτήσαντο ³⁾ c. Ambr. (Vulg. in Antid. ἐκτήσαντο.) B. D. c. Urb. κατεστήσαντο. Vulg. κατέστησαν. 78. τοὺς μὲν νόμους ⁴⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. τοὺς νόμους. 125. τοὺς μὲν τυράννους ⁵⁾. B. D. BS. c. libr. τοὺς τυράννους.

Orat. V, 47. καὶ κατὰ γῆν ⁶⁾ c. Vat. 2. Aug. 8. 9. Vict. Med., B. D. κατὰ γῆν. 49. καὶ τῆς νυκτός ⁷⁾ c. Ambr., B. D. τῆς νυκτός. 58. πρῶτον [μὲν] ⁸⁾. B. D. BS. c. libr. πρῶτον. 72. ἂν ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἂν ἦδη. 132. [προσαγορευομένους] ¹⁰⁾. B. D. BS. c. libr. προσαγορευομένους.

Orat. VI, 13. δεῖν ¹¹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. δεῖν ἡμᾶς. 59. μεγίστην [μὲν] ¹²⁾. B. D. BS. c. libr. μεγίστην. 85. ἀνορθώσομεν μὲν ¹³⁾. B. D. c. libr. ἀνορθώσομεν.

Orat. VII, 41. δ' ἀσφαλῶς ¹⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δὲ καλῶς. 43. ἐπιμελείαις ¹⁵⁾. B. D. c. libr. ἐπιθυμίαις. 58. φανεράς ¹⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πᾶσι φανεράς. 78. ἔν τε ¹⁷⁾ c. Ambr., B. D. BS. ἐν. 82. ἔτι δὲ ¹⁸⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔτι.

1) Sententia est: res vestrae male habebunt, si quid neglexeritis, quod officii vestri est. Nolite igitur etc.

2) Discernit orator tria, v. Retberg. ad Bait. Paneg. p. 23., et ubi discernit, ibi τε — καὶ — καὶ scribit.

3) Repetitur illico καθιστάναι.

4) Resp. οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον.

5) Μὲν addendum ex usu scriptoris ob sequ. τῷ δὲ πλήθει.

6) „Nunquam in hac formula non duplici καὶ usus est Isocrates.“ V. Bait. ad Paneg. p. XIV.

7) Sic erat scribendum ex usu scriptoris. Sequitur enim καὶ τῆς ἡμέρας.

8) Hoc quoque ex usu scriptoris. Resp. huic: Διονύσιος τοίνυν. V. me ad Areop. 376.

9) Sequitur statim ἦδη μοι, unde aberrans oculus librarii hic ἦδη inseruit.

10) Offendit προσαγορευομένους in eadem sententia repetitum.

11) Praecessit ἡμᾶς ἀξιόσαντες.

12) Sequitur: πρὸς δὲ ταύτην.

13) Sequitur: κομιοῦμεθα δέ.

14) Opposuit sibi statim καλῶς et κακῶς. Nunc iterum ἀκριβῶς et καλῶς eum sibi opponere non est verisimile. De ἀσφαλῶς ferme, accurate v. IV, 11. et me ad h. l.

15) E coni. Bekk. Praecessit statim ἐπιθυμιῶν. V. me ad h. l.

16) Sequitur ἦν πάντες ἴστε.

17) Oppos. καὶ τοῖς παρελθούσι χρόνοις.

18) Δὲ quatenus ab Isocrate ad ἔτι constanter soleat addi, docui ad h. l.

Orat. VIII, 26. τοιούτοις ¹⁾ c. Ambr. Laur. Ald. in Antid., B. D. BS. τούτοις. 69. καταστρέφασθαι ²⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. καταστήσασθαι. 101. τοῖς ἐπιγιγνομένοις ³⁾. Urb. Ambr. ἐπιγιγνομένοις, B. τοῖς ἐπὶ τῇ τελευτῇ γιγνομένοις. 123. καὶ τὰς ὑπὸ ⁴⁾ c. Urb., B. D. BS. τὰς ἐπὶ.

Orat. IX, 32. ἅπαντας [τοὺς ἐχθρούς] ⁵⁾. B. D. BS. c. libr. ἅπαντας τοὺς ἐχθρούς. 73. ἡγοῦμαι μὲν ⁶⁾ c. Ald., B. D. BS. ἡγοῦμαι.

Orat. X, 16. τοιαύτην ⁷⁾ c. Urb., B. D. BS. τὴν ἀρχήν. 26. καὶ τάχει ⁸⁾ c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. τάχει. — ὕστερον ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. ὕστερον χρόνῳ. 39. ἐπανελθούσης αὐθις ¹⁰⁾ c. Lucian., B. D. BS. c. libr. ἐπανελθούσης αὐτῆς. 62. θεὸν ¹¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. θεὸν αὐτόν.

Orat. XI, 18. μηδὲν — ἀποροῦντας ¹²⁾ c. Ambr., B. μηδένα — ἀποροῦντα, D. c. libr. praeter Ambr. μηδεὶός — ἀποροῦντας, BS. μηδένας — ἀποροῦντας.

Orat. XII, 8. ἔτι δὲ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔτι. 9. οὔτε τελείαν ¹³⁾. B. D. c. Vat. 2. corr. οὐ τελείαν. Cett. libr. οὔτε λείαν. 31. ἔτι δὲ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔτι. 94. περὶ τε ¹⁴⁾ c. vulg. (Urb. περὶ τὸ), B. o. περὶ, B. b. D. ἐπὶ. 144. φηδίους [συνιδεῖν] ¹⁵⁾. B. D. BS. c. libr. φηδίους συνιδεῖν. 192. [καὶ φηθῆναι] ¹⁶⁾. BS. c. libr. καὶ φηθῆναι. 216. χρόνον ¹⁷⁾ c. Urb. Ambr., B. D. χρόνον αὐτοῦς. 233. ἔδοξε μὲν ¹⁸⁾.

1) Praetuli τοιούτοις, quia de eadem re iam dixit: περὶ αὐτῶν τούτων.

2) Praecessit statim καθεστηκνίας.

3) Τελευτῇ sequitur.

4) Discernit καὶ τὰς ὑπὸ τῶν τυράννων καὶ τὰς ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

5) Offendit τοὺς ἐχθρούς, tum quia statim repetitur, tum quia aequalitas membrorum violatur. Resp. enlm. μόνος πρὸς πολλοῦς.

6) Resp. πολὺ μέντοι.

7) Hoc aptius quam repetitum τὴν ἀρχήν.

8) Discernit has Centaurorum virtutes, quae inde, quod bimbres erant, explicantur.

9) Χρόνῳ melius abest propter sequ. περὶ τοὺς αὐτοῦς χρόνους. Cf. VIII, 34. et me ad Areop. 225.

10) Sequitur περὶ αὐτῆς.

11) Offendit repetitum αὐτόν.

12) Μηδένα sic repeti aut μηδένας sequi, postquam μηδένα praecessit, minus Isocratis elegantiae convenit.

13) „Μῆτε et οὔτε praecedenti μὴ (οὐ) vel μηδὲ (οὐδὲ) respondere nequit.“ V. Bait. ad Paneg. p. 67.

14) Diversi sunt: illi Plataeenses, hi Messenii.

15) Offendit verbi συνιδεῖν repetitio.

16) Offendit repetitum et prorsus otiosum verbum.

17) Αὐτοῦς cogitando supplendum ex ὑπὲρ αὐτῶν.

18) Resp. ὁπότῃ δ'.

Vulg. ἔδοξέ μοι, B. D. BS. c. Urb. ἔδοξε. 268. τινὲς μὲν ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. τινὲς με.

Orat. XIII, 5. παρ' ὧν ²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. παρὰ μὲν ὧν.

Orat. XIV, 30. δεῖν ³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. δεῖν συγγνώμην.
49. ἡμετέρων [πολιτῶν] ⁴⁾. B. D. BS. c. libr. ἡμετέρων πολιτῶν.

Orat. XV, 111. οὔτε παρὰ ⁵⁾ c. libr., D. οὐδὲ παρὰ. 118. [ἄπασιν τοῖς ἄλλοις ⁶⁾. B. D. BS. c. libr. ἄπασιν τοῖς Ἑλλήσιν, Ambr. ἄπασιν τοῖς Ἑλλήσιν, Laur. τοῖς Ἑλλήσιν ἄπασιν. 121. τοὺς τ' ἀπειλοῦντας ⁷⁾ c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. τοὺς ἀπειλοῦντας. 124. εἰ δὲ ⁸⁾ c. Laur., B. D. εἴτε. 138. ἦν μὲν καλὸς ⁹⁾ c. Laur., B. D. ἦν καλός. 284. πλεονεκτικούς νομίζουσιν ¹⁰⁾ c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. πλεονεκτεῖν νομίζουσιν. 290. καὶ ζητεῖν c. Laur., B. D. c. cett. libr. μῆτε ζητεῖν, BS. μὴδὲ ζητεῖν. 293. ζώων ¹¹⁾ c. Urb. pr., B. D. ζώων διήνεγκε. 305. νομιεῖτε ¹²⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. νομιεῖτε καὶ τῆς πόλεως.

[Orat. XVII, 4. ἅμα καὶ c. Urb., B. D. BS. ἅμα. 5. ὡς καὶ c. Dionys., B. D. BS. ὡς. 10. ταῦτα μὲν μὴδὲν c. codd. A. B. Grosii, B. D. c. Urb. ταῦτα μὴδὲν. Vulg. μὴδὲν. 14. κατεγγυῶντος ¹³⁾ c. Urb. Ambr., B. D. διεγγυῶντος. 42. ἀποθανεῖν τὸ μὲν πρῶτον c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἀποθανεῖν.]

Orat. XX, 12. λυμνηαμένους ¹⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. λυμνηαμένους ὑμᾶς.

Epist. II, 11. τὴν τε σάντου ¹⁵⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὴν σαντοῦ.

Epist. V, 4. τιμᾶν τε c. Ambr., B. D. τιμᾶν.

Epist. VIII, 7. τοῖς τε c. Ambr., B. D. τοῖς. 8. Κόνων μὲν c. Ambr., B. D. Κόων.

1) Resp. οὐχ ὁμοίως δέ.

2) Particula δὲ, quae huic μὲν respondeat, non sequitur.

3) Συγγνώμης statim praecessit.

4) Cur hic πολιτῶν repetitum sit, idonea caussa non est.

5) Ex οὔτε — οὔτε est οὔτε cogitando supplendum, cui respondeat hoc οὔτε παρὰ.

6) Nec repetitum ἄπασιν neque Ἑλλήσιν placet.

7) Diversi sunt: καὶ τοὺς αἰεί.

8) Te quod vulgo legitur, non habet, cui respondeat.

9) Sic erat scribendum. Sequitur enim οὐ μὴν.

10) Respondet εὐφυνεῖς supra. Πλεονεκτοῦσι statim sequitur.

11) Ita ζώων ultimum tenet locum, uti βαρβαρῶν, quod huic respondet. Praecessit: διαφέρειτε.

12) Verba: καὶ τῆς πόλεως propter καὶ ante τῆς τῶν addita. Praecessit iam τῇ πόλει.

13) Sequitur et respondet: διηγνηθήσατο.

14) Molesti quid habet repetitum ὑμᾶς.

15) Afferit duo diversa commoda.

IV.

Scriptorem, qui decem vel plures annos in elaborandis et perpoliendis singulis orationibus insumere easque diiudicandas ¹⁾ et imitandas discipulis proponere solebat, dialecti non temere modo hac modo illa forma esse usum, sed hac quoque in re certas leges esse secutum verisimillimum est. Scripsi igitur:

Orat. II, 2. διοικοῖς ²⁾ c. libr. praeter Urb., B. D. διοικοῖς, Urb. διοικῆς. 4. ὁμιλοῦσιν ³⁾ c. libr. ὁμιλοῦσι. 5. χορῆν ⁴⁾ c. libr. χορῆν. 9. ἄν ⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ἑάν. — ἐστίν. B. D. BS. c. libr. ἐστί. 10. αὐτῶν ⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἑαυτῶν. 11. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἑαυτῶν. — τιθέασι ⁷⁾ c. vulg., B. BS. τιθέασιν. 13. σαντὸν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. σεαντόν. 14. αὐτοῦ ⁸⁾ c. Urb. Vat. Ambr. Laur., B. σεαντοῦ. 16. ἦν c. Laur. in Antld., B. D. BS. ἑάν. 17. ποιοῦσιν c. Urb. Vat., B. D. BS. ποιοῦσι. Vulg. ποιήσουσι. 20. ἄν c. Urb. Ambr. Vat., B. D. ἑάν. 24. ἄμεινον αὐτῶν. B. D. BS. c. Urb. ἄμεινον ἑαυτῶν. Vulg. ἄμεινον. [26. ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἑάν.] 29. ἄν c. Urb. Ambr. Vat., B. D. ἑάν. 31. βασιλέας ⁹⁾ c. vulg., D. BS. c. Urb. Vat. βασιλεῖς. — ἄν c. Urb. Ambr. Vat., B. D. ἑάν. 35. ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἑάν. 36. βασιλέας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr. βασιλεῖς. — ἦν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. ἑάν. 44. ἀκούσκειαν ¹⁰⁾ c. libr. ἀκούσαιεν. 45. θέλομεν ¹¹⁾ c. Urb. θέλομεν. Vulg. ἐθέλομεν.

1) V. V, 17. et sequ. XII, 200.

2) Ex usu scriptoris, qui sola hac forma in οἶην est usus. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 203.

3) Isocrates ubique, ubi pausa quaedam fit in oratione, ν ἐφέλκυστικὸν etiam ante litteras consonantes addidit. In ducentis locis ita a Bekkero erat editum, restabant quadraginta. V. me ad Areopag. 185—187.

4) V. infra p. XXIII, 2.

5) Isocrates ἑάν non dixisse videtur, quod in duodecim tantummodo locis ob omnibus praebetur libris. Dixit ἦν, quod in nonaginta octo locis omnes tuentur libri, aut ἄν. In sexaginta quattuor libri variant. V. me ad Areop. p. 146—148.

6) Forma dissyllaba auctore Urb. Isocrati toties est restituta (legitur apud Bekkerum in quadringentis locis. B.), vix ut triginta quattuor trisyllabae exempla supersint, eaque partim ex aliis libris scriptis emendanda. Dind. ad Paneg. 4.

7) Hic nulla est pausa, uti supra.

8) Strang. (krit. Bmrk. p. 70—71.) cf. II, 38. V, 149. XI, 47. Ep. II, 3. 9.

9) Servant terminationem εἰας omnes libri in sedecim locis, contractam in duobus (Or. I, 14. 16. non sunt Isocratis. B.). V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 200., ita ut Isocrates sola terminatione in εἰας usus esse videatur.

10) Terminationem optat. aor. in εἰαν libri in viginti novem locis constanter tuentur, alteram in αἰεν servant in undeviginti. V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 204—205. Videtur Isocrates, uti ubique εἰας et εἰε dixit, sic etiam ubique εἰαν dixisse.

11) Cum ἐθέλειεν legitur quadragies septies, θέλειεν non est nisi hic

Orat. III, 4. *τύπτουσιν* c. Urb., B. D. BS. *τύπτουσι*. — *ἐπιχειροῦσιν*. B. D. BS. c. libr. *ἐπιχειροῦσι*. 5. *αἰσθάνονται* ¹⁾ c. vulg., B. BS. c. Urb. *αἰσθονται*. — *ἔστιν*. B. D. BS. *ἔστι*. 13. *ἂν* c. Urb. Ambr., B. D. *ἐάν*. 16. *ὁμολογήσαιεν*. B. D. BS. c. libr. *ὁμολογήσαιεν*. 28. *ἔκτισε*. B. D. c. libr. *ἔκτισεν*. 30. *θέλομεν*. B. D. c. libr. *θέλομεν*. 38. *βασιλέας* c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr. *βασιλεῖς*. 39. *ἡβουλήθη* ²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ἡβουλήθην*. — *ἡμελλον*. B. D. BS. c. libr. *ἔμελλον*. 51. *ἀλλὰ καὶ* c. Harl. Vat. 2., B. D. BS. *ἀλλ' ἐάν καί*. 53. *ἂν τινας* c. Ambr., B. D. *ἐάν τινας*. — *ἂν τι*. B. D. BS. c. libr. *ἐάν τι*. 57. *ὀποδεικνύνοντες* ³⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *ὀποδεικνύντες*. 62. *ἄγω* c. Urb., D. *ἂ γώ*. Vulg. *ᾶ*. 63. *ἂν* c. Urb. Ambr., B. D. *ἐάν*.

Orat. IV, 1. *αὐτῶν*. B. D. BS. c. libr. *ἐαυτῶν*. 17. *πόλει* ⁴⁾ c. Ambr. Urb. corr., B. D. BS. *πόλῃ*. Vulg. *πόλεις*. 18. *κείνων* ⁵⁾ c. Ambr., B. c. Urb. *κεινῶν*. Vulg. *ἐκείνων*. 29. *ὠφελείας* ⁶⁾ c. Ambr. et vulg., B. D. BS. c. Urb. *ὠφελίας*. 44. *ἀθροισθέντων* ⁷⁾ c. Ambr. et vulg., B. D. c. Urb. *ἀθροισθέντων*. 56. *αὐτῶν* c. libr. antiqu. in Antid., B. D. BS. *ἐαυτῶν*, Laur. *αὐτῶ*. 60. *ἔσχε* c. Urb., B. D. BS. *ἔσχε*. 62. *διατελοῦσιν*. B. D. BS. c. libr. *διατελοῦσι*. 83. *ἡμελλον*. B. D. BS. c. libr. *ἔμελλον*. 84. *τελευτήσαιεν* c. Laur., B. D. BS. *τελευτήσαιεν*. 86. *ἐφθασαν* ⁸⁾ c. Ambr., B. D. BS. *ἐφθησαν*. 110. *δεκαρχῶν* ⁹⁾ c. Ambr. et Vict., B. D.

et III, 30. post *εἰ*. V. BS. ad h. l. et me ad Areop. 257. Scribendum igitur *θέλομεν*.

1) Equidem valde dubito, num Isocrates *αἰσθονται* forma apud antiquos rarissima, ap. Isocr. hoc uno in loco obvia, usus sit.

2) Augmentum in *η* praebent in sex locis omnes libri constanter, alterum in *ε* etiam in sex. At in *ἡδυνάμην* et *ἡδυνήθη* constanter est *η* (uno excepto loco XIX, 27., ubi vulg. *ἐδύνατο* legebatur). Pro *ἡμελλον* in quinque locis legebatur *ἔμελλον*, in septem Urb. *ἡμελλον* tuetur. V. loc. all. a Strang. krit. Bemerk. Coeln. 1831. p. 56.—57. et in Iahn. Annal. suppl. III, p. 570. Mihi hac ipsa de caussa forma Attica Isocrati videbatur ubique restituenda.

3) Formam in *όντος* etc. tuentur omnes libri in quinque locis, alteram in *έντος* in duobus, in nominativo tamen Isocrates *υς* videtur dixisse. In obliquis casibus ego ubique *όντος* etc. dedi. Cf. Bait. ad Brem. Isocr. p. 202.

4) V. infra p. XXV, 1.

5) „*Κείνος* apud Isocratem nonnisi post vocalem *η* legitur, cum qua crasin facit.“ V. Bait. ad Paneg. p. 17. et me supra.

6) „Nusquam apud Isocratem *ὠφελία* sine lectionis varietate reperitur, e contrario plerisque locis in forma *ὠφέλεια* omnes libri consentiunt.“ V. Bait. ad Isocr. Brem. p. 198. et me ad Areop. 315. Ego hac de caussa ubique *ὠφέλεια* dedi.

7) *Ἀθροίζειν* ubique in Isocrate. V. Dind. ad h. l.

8) Est uno tantum loco in omnibus bonis libris *ἐφθησαν* pro *ἐφθασαν*. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 199.

9) Sic ubique meliores libri. V, 95. Vat. et XII, 68. Urb. Harpocraton *δεκαδαρχῶν*, Suidas *δεκαρχῶν* legisse videtur.

BS. δεκαδαρχιῶν. 113. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 125. συγκαθιστάσιν. B. D. BS. c. libr. συγκαθιστάσι. 163. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἔάν. — ἀποκλίνειαν c. Vict., B. D. BS. ἀποκλίναιεν. 171. ἐξεστῶσι ¹⁾. B. D. BS. c. libr. ἐξεστηκόσι. 173. ὠφελείας c. Ambr. Vict., B. D. BS. c. Urb. ὠφείας. Vulg. φιλείας. 176. χοῦν ²⁾. B. D. BS. c. Urb. χοῦν. Vulg. χοῦ. 177. αὐτῶν. Urb. αὐτῶν, Ambr. αὐτῶν, B. c. vulg. ἐαυτῶν.

Orat. V, 7. νοῦν ἔχοντως. B. D. BS. c. libr. νουνεχόντως. 10. συμφέρουσιν ³⁾ c. Urb., B. D. ξυμφέρουσιν. 21. Περραιβοὺς ⁴⁾ c. Ambr., B. D. c. Urb. Περραιβαίους. Vulg. Περρεβαίους. 23. ἡγῶ c. Urb., B. D. BS. ἡ γῶ. 24. ταυτόν ⁵⁾. B. D. BS. c. libr. ταυτό. 29. ἡβουλόμην c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐβουλόμην. 31. ἄν c. Med. Ald., B. D. BS. ἔάν. 36. αὐτόν. B. D. BS. c. Urb. ἐαυτόν. Vulg. σεαυτόν. — κείνας. B. c. Urb. κείνας. Vulg. ἐκείνας. 57. κείνοι c. Ambr., B. c. Urb. κείνοι. Vulg. ἐκείνοι. 74. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἔάν. — Φωκίας c. vulg., D. BS. c. Urb. Ambr. Φωκίς. 76. βλάψειεν. BS. c. Ald. βλάψει. — πλείονος ⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλείονος. 77. αὐτοῦ c. vulg. (Med. Ald. αὐτοῦ), B. D. BS. c. Urb. ἐαυτοῦ. 80. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 81. κυλινδουμένοις ⁷⁾ c. vulg. Scaph. Ambr., B. D. BS. c. Urb. κυλινδουμένοις. 88. ἐνεστηκνίας ⁸⁾. B. D. BS. c. libr. ἐνεστῶσης. 95. δεκαρχίας c. Ambr. Vat. 2., B. D. BS. δεκαδαρχίας. 115. ῥᾶον ⁹⁾ c. vulg., BS. c.

1) Pleniorem formam huius participii in obliquis casibus generis masculini et neutrius libri tantum in quattuor locis constanter praebent, sed abbreviatam in quadraginta octo. V. me ad Areop. p. 88. Isocratem igitur ubique forma abbreviata usum esse censeo.

2) Isocrates post consonantes litteras ἐχοῦν scripsit (IV, 19. 62. 170. 177. IX, 5. X, 4. XII, 187. XIV, 19.) et post vocales χοῦν, rectius χοῦν. V. II, 5. et XIV, 9. Uno tantum in loco XIX, 3. legebatur χοῦν in initio sententiae. V. infra.

3) „Vocabula cum σύν composita nunquam apud Isocratem ξ habent pro σ.“ Bait. ad Paneg. XVI.

4) BS. cf. Sophocl. fragm. 265. et Ddf. ad h. l.

5) Isocratem τοιοῦτον, τοσοῦτον, ταυτόν ubique scripsisse docui ad Areop. p. 248. ex septuaginta locis. Restabant sex, ubi omnes libri uti hic ταυτό vel τοιοῦτο habebant, quos correxi.

6) Isocrates praeoptavit pleniorē formam in ει. Praebent eam in triginta tribus locis omnes libri scripti, alteram in ε in quinque tantum locis orat. XV. V. me ad Areop. p. 238.

7) Sic Isocrates ubique, v. IV, 151. XIII, 20. XV, 30. 213. et Dind. ad Paneg. 151.

8) In feminino huius participii in tribus tantum locis libri praebent breviorē formam, in sex locis omnes pleniorē. V. me ad Areop. 88. Dedi igitur ubique pleniorē, quamquam qui confirmaverit Isocratem pro Atticorum more hic quoque breviorē formam praetulisse, habebit, quo id defendat.

9) Equidem de usu, quo ῥᾶδιον pro comparativo in Isocrate dicatur,

Urb. Ambr. Vict. ῥάδιον. 131. ὠφελειῶν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὠφελιῶν. 132. βασιλείας c. Urb., D. c. vulg. βασιλεῖς. 146. ἡβουλήθη c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐβουλήθη. 154. τύχῳσιν. B. D. BS. c. libr. τύχῳσι.

Orat. VI, 2. αὐτῆς. B. D. BS. c. libr. αὐτῆς. 4. γινώσκειν ¹⁾ c. libr., B. γινώσκειν. 19. συνεξήμαρτε. B. b. D. ξυνεξήμαρτε. 25. ἄν c. vulg. et Laur., B. D. BS. c. Urb. εἰν. 39. ἄν c. Urb., B. D. εἰν. 47. μνησθεῖμεν ²⁾. B. D. BS. c. libr. μνησθείμεν. 62. αὐταῖς. Ambr. αὐταῖς, B. D. εἰνταῖς. 69. ἀλλὰ καὶ c. Ambr. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀλλ' εἰν. 73. εἰς ³⁾ c. Ambr., B. D. εἰς. 75. ἄν. B. D. BS. c. libr. εἰν. — δεισίαιαν. B. D. BS. c. libr. δεισάειν. 87. διατελέσομεν ⁴⁾ c. Ambr. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. διατελοῦμεν. 89. οἶμαι ⁵⁾ c. Laur. et vulg., B. D. BS. c. Urb. οἶμαι. 91. ἐστίν. B. D. BS. c. libr. ἐστί.

Orat. VII, 1. καθεστῶτων c. Dionys., B. D. BS. καθεστηκότων. 11. ἄν. B. D. BS. c. libr. εἰν. 23. καθεστηκνίαν. B. D. BS. c. libr. καθεστῶσαν. 36. ἐπιτιμήσειε. B. D. c. libr. ἐπιτιμήσειεν. 37. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλείονος. 38. τοιοῦτον. Vulg. τοσοῦτον, B. D. BS. c. Urb. τοιοῦτο. 53. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νοννεχόντως. 55. ὠφελείαις c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὠφελίαις. 57. καθεστῶσι. B. D. BS. c. libr. καθεστηκόσι. 60. λόγον ἐχόντως. B. c. Ambr. λογονεχόντως, Urb. λογονεχόντων. Vulg. νοννεχόντως. 71. θανμάσειεν c. libr., BS. θανμάσειε.

Orat. VIII, 7. πλείονος c. Dionys. et vulg., B. D. BS. c. Urb. πλείονος. 18. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νοννεχόντως. 23. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλείονος. — αὐτῶν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. εἰντῶν. 32. ὠφελείας c. libr., D. ὠφελίας. 37. ἀλλ' ἢ ⁶⁾. B. D. BS. c. libr. ἀλλ' ἢ. 50. ῥᾶον. BS. c. Urb. Ambr. Laur. Vat. 2. ῥάδιον. 57. ἐρωτήσειεν. BS. c. Aīd. ἐρωτήσειε. 69. καθεστηκνίας c. Urb. Ambr., B. D. καθεστῶσης. — ἄν δυνηθείμεν. B. BS. c. libr. ἄν δυνηθείμεν. 72. ὠφελεία c. Ambr. et vulg., B. D. BS. c. Urb. ὠφελία. 82. ἐπιδεικνύοντες c. Urb. Ambr., B. D. ἐπιδεικνύντες. 84. ἐστῶτος. B. D. BS. c. Vat. 2. ἐστηκός. Vulg. συνεστηκός. 93. ὁμολογήσειεν. BS. ὁμολογήσειε. — αὐτόν. B. D. BS. c. libr. εἰντόν. 115. κείνοι. B. c. Urb. κείνοι. Vulg. ἐκείνοι.

valde dubito. Habet Urb. ῥάδιον etiam VIII, 50. In loco simillimo Epist. III, 5. recte ῥᾶον legitur.

1) Bekkerus paucissimis in locis errore, ut videtur, reliquit γίνεσθαι et γινώσκειν, quos recte iam correxit Dindorfus. V. me ad Areop. p. 197.

2) Forma abbreviata in persona prima aoristi optativi pass. dominatur in undeviginti locis, forma εἶμεν legebatur in quinque. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 205.

3) Forma in εἰς ab Isocrate prorsus aliena est. V. Bait. ad Paneg. VII.

4) Διατελοῦμεν, quod Urb. habet, est unicum exemplum futuri Attici verborum in εἰ apud Isocratem. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 206.

5) In octo tantum locis omnes Isocratis libri praeferunt οἶμαι, in octoginta οἶμαι, quod solum Isocrateum esse videtur. V. me ad Areop. p. 78 — 79.

6) Ita scribendum esse recte vidit et docuit Bait. ad Isocr. Brem. p. 208.

116. πόλες ¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. πόλη. 119. τοιοῦτον. B. D. BS. c. libr. τοιοῦτο. 137. ποιήσωσιν c. Urb., B. D. BS. ποιήσωσι. Vulg. ποιῶσιν.

Orat. IX, 13. αὐτούς. B. D. BS. c. libr. ξαντούς. 16. ἀθανάτω ²⁾ c. vulg. Vat. Urb. corr., B. D. BS. c. Urb. pr. ἀθανάτη. 19. ἔστιν. B. D. BS. c. libr. ἔστι. 24. ἀποβλέψαιεν. B. D. BS. c. libr. ἀποβλέψαιεν. 30. ἔχυρόν ³⁾ c. Ambr. Ald., B. D. BS. ὄχυρόν. 33. οἶμαι c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. οἶομαι. 37. αὐτοῦ. B. D. BS. c. libr. ξαντοῦ. 38. ἐπεχείρησεν. B. D. BS. c. libr. ἐπεχείρησε. 43. αὐτόν. B. D. BS. c. libr. ξαντόν. 49. αὐτοῦ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ξαντοῦ. 51. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ξαντῶν. 55. κρατήσαιεν c. vulg., BS. c. Urb. Vat. Ambr. κρατήσαιεν. 57. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέονος. 62. αὐτοῦ. B. D. BS. c. libr. ξαντοῦ. — αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ξαντῶν. 65. ἡβουλήθησαν. B. D. BS. c. libr. ἐβουλήθησαν. 70. μακαριστότατος ⁴⁾ c. vulg. (Vat. μακαριστοτάτας), B. D. BS. c. Urb. μακαριώτατος. 73. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέονος. 81. ἄν c. Urb. Vat. Ambr., B. D. c. vulg. ἄν.

Orat. X, 1. δύνω ⁵⁾ c. Vat. (Ambr. δω), B. D. δύνω. 35. ταυτόν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. ταυτό. 48. τοὺς θεοὺς — φιλονεικούσας ⁶⁾ c. Urb., B. D. BS. τὰς θεὰς — φιλονεικούσας. 60. ἡβουλήθησαν c. vulg., B. BS. c. Urb. Vat. ἐβουλήθησαν. 64. αὐτῆς. B. D. BS. c. libr. ξαντῆς. — κατέστησεν. B. D. BS. c. libr. κατέστησε.

Orat. XI, 5. τοσοῦτον c. Ambr. Ald., B. D. BS. τοσοῦτο. 20. βουληθείμεν. B. D. BS. c. libr. βουληθείμεν. 34. ἀγῶ c. Urb., D. ἀ' γῶ. Vulg. ἀ' ἐγῶ. 35. κείνον. B. c. Urb. Vat. κείνον. Vulg. ἐκείνον. 37. τέτταροι ⁷⁾ c. Urb., D. c. vulg. τέτρασι. 39. ἀλλῆται ⁸⁾ c. Ambr., B. c. Urb. ἀλλῆται. Vulg. πλανῆται. 48. ἡβουλήθης. B. D. BS. c. libr. ἐβουλήθης.

Orat. XII, 3. ἀγῶ c. Urb., D. ἀ' γῶ. Vulg. ὦν ἐγῶ. 4. ἔνεκα ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔνεκεν. 11. ὥμην c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ὥμην. — κείνοι c. Ambr., B. κείνοι. 13. μεσσεγγυήματος. Vulg. μεσσεγγυημάτων, B. D. c. Urb. Ambr. μεσσεγγυνώματος. 17. αὐτῶν. B. D. BS.

1) Cf. XII, 156. 157., ubi omnes libri, et IV, 17., ubi omnes meliores libri πόλες habent.

2) Ἀθανάτος apud Isocr. est generis communis. Cf. II, 32. 37. IV, 84. VI, 109. VIII, 94. IX, 3. 71. V. me ad h. l.

3) Videtur haec adiectivi forma magis Isocratea. V. VI, 74.

4) Cf. VIII, 143. et me ad h. l. [gitur. V. BS. ad h. l.

5) Δύο nisi cum plurali, δυνῶν nisi cum dñali ab Isocrate non iun-

6) Isocrates forma θεὰ non est usus et recte supra 41. ἐν θεοῖς ex Urb. pro ἐν θεαῖς iam a Bekkero est editum.

7) Cf. XII, 3., ubi omnes libri τέτταροι, et XII, 267., ubi Urb. Ambr. τέτρασι, ceteri τέτταροι habent.

8) Cf. XIV, 46. et IV, 168. V. Dind. ad Paneg. §. 44.

9) Isocratem ἔνεκα non ἔνεκεν dixisse testantur XLI loci a me ad Areop. 351. allati, ubi constanter sic legitur. Ἐνεκεν omnes libri in uno sed non Isoerateo loco or. XXI. tuentur.

c. libr. *ἐαυτῶν*. 22. *συμβεβηκόσιν*. B. D. BS. c. libr. *συμβεβηκόσι*. 32. *τελείους* ¹⁾ c. Clement. Stob. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. 2. Ald. *τελέους*. 39. *ἡβουλήθη* c. vulg., B. BS. c. Urb. *ἔβουλήθη*. 41. *κεῖνοι* c. Ambr., B. c. Urb. *κεῖνοι*. Vulg. *ἐκεῖνοι*. 44. *θαλάττης* ²⁾. B. D. c. libr. *θαλάσσης*. 63. *καταρροπανεῖν*. B. D. c. Urb. *καταρροπανεῖν*. Vulg. *καταρροπαινειν*. 65. *οἶμαι*. B. D. BS. c. libr. *οἶομαι*. 68. *δεκαρχῶν* c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. *δεκαδαρχῶν*. 78. *ἀκεῖνος*. B. BS. c. libr. *ὁ κεῖνος*. 79. *ἡβουλήθη* c. vulg., B. BS. c. Urb. *ἔβουλήθη*. — *βασιλέας*. B. D. BS. c. libr. *βασιλεῖς*. 80. *Μενέλων* ³⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *Μενέλεω*. 84. *ἀποδοκιμάσειαν* c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *ἀποδοκιμάσαιεν*. — *ἐπιτιμήσειαν* c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *ἐπιτιμήσαιεν*. 92. *Πλαταιάς* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *Πλαταιᾶς*. 93. *Πλαταιάς* c. libr., D. *Πλαταιᾶς*. 96. *πλείονος* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *πλέονος*. 108. *οὐκ οἶμαι* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *οὐκ οἶομαι*. — *οὐς οἶμαι* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *οὐς οἶομαι*. 113. *οἶμαι*. B. D. BS. c. libr. *οἶομαι*. 114. *καθεστηκυῖαν*. B. D. BS. c. libr. *καθεστῶσαν*. 118. *φῆσειαν*. B. D. BS. c. libr. *φῆσαιεν*. 133. *οὕτω* ⁴⁾ c. Ambr., B. D. *οὕτως*. 138. *κεῖνοι* c. Ambr., B. *κεῖνοι*. 148. *ἡγῶ* c. Urb., D. *ἡ γῶ*. Vulg. *ἃ ἐγῶ*. 150. *κεῖνας*. B. c. libr. *κεῖνας*. 172. *οὕτω* c. Ambr., B. D. *οὕτως*. 180. *ἄν*. B. D. BS. c. libr. *ἐάν*. 183. *ὀσίας* ⁵⁾. D. c. Urb. *ὀσίους*. 184. *ἐπιδεικνύοντες*. B. D. BS. c. libr. *ἐπιδεικνύντες*. — *αὐτῶν* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ἐαυτῶν*. 196. *ταυτόν*. B. D. BS. c. libr. *ταυτό*. 199. *ταυτόν*. B. D. BS. c. libr. *ταυτό*. 203. *ἡβουλήθη* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ἔβουλήθη*. 207. *ἐπιδεικνύοντα*. B. D. BS. c. libr. *ἐπιδεικνύντα*. 210. *αὐτῶν*. B. D. BS. c. libr. *ἐαυτῶν*. 213. *ἐξεστῶτας*. B. D. BS. c. libr. *ἐξεστηκότας*. 217. *καθεστῶτα* c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *καθεστηκότα*. 218. *νοῦν ἔχοντας*. B. c. libr. *νοννεχόντας*. 219. *ὠφελεία* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ὠφελῖα*. 220. *ἀπολλύοντες* c. Urb. Ambr., B. D. *ἀπολλύντες*. 233. *καθεστῶτι* c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. *καθεστηκότι*. 238. *ἄν*. B. D. BS. c. libr. *ἐάν*. 243. *ἀποστεροῦντας* ⁶⁾ c. vulg., B. D. c. Urb. *ἀποστέροντας*. 248. *διαμαρτάνουσι* c. libr., B. D. *διαμαρτάνουσιν*. 250. *οἶμαι* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *οἶομαι*. 251. *αὐτῶν*. Vulg. *αὐτῶν*. B. D. BS. c. Urb. *ἐαυτῶν*. 253. *αὐτῶν*. B. D. BS. c. libr. *ἐαυτῶν*. 267. *τέτραρσιν* c. vulg., D. c. Urb. Ambr. *τέτρασιν*. 271. *οἶμαι*. B. D. BS. c. libr. *οἶομαι*. 272. *τάς αὐτῶν*. B. D. BS. c. Urb. *τάς ἐαυτῶν*. Vulg. *τάς*.

1) Cf. IV, 3. XII, 9. 242. XV, 187. *Τελέους* legebatur XV, 200. At *τελέως* non *τελείως* legendum XIII, 18. cl. VIII, 19.

2) Forma *θαλάσση* auctore Urbinate ex Isocrate ita sublata est, unus ut supersit locus, quem corrigi oporteat. Dind. ad Paneg. 120. V. loc. a me collect. ad Areop. p. 122.

3) Cf. X, 51. 62. XII, 72. 89. V. Bait. ad Paneg. XVIII.

4) Sic Isocrates ubique ante consonantes est locutus. In duobus locis Urb. *οὕτως*, hic et infra 172.

5) Isocrates terminationem *ος* feminin. adiectiv. non amavisse videtur. V. exempla a Bait. ad Brem. Isocr. 201. collecta.

6) BS. conferri iubent XV, 281. XX, 15.

Orat. XIII, 1. ἤμελλον. B. D. BS. c. libr. ἐμελλον. 4. ἡμφισβήτησαν ¹⁾ c. Scaph. Vat. Ambr. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἡμφισβήτησαν. 10. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέονος. 18. τελέως. B. D. BS. c. Urb. τελείως. Vulg. τὸ τέλειον.

Orat. XIV, 8. ἀναγκάζουσιν. B. D. BS. c. libr. ἀναγκάζουσι. 9. Θεσπίας c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. Θεσπιείς. 19. ἀπολλύνοντες c. Ambr. (Urb. ἀπολύοντες), B. D. ἀπολλύντες. — καθιστάσιν. B. D. BS. c. libr. καθιστάσι. 21. χρῆν. B. D. BS. c. libr. χρῆν. 31. πλειόνων c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πλεόνων. 38. ὑπομείνειαν. B. D. BS. c. libr. ὑπομείναιεν. 42. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἔάν.

Orat. XV, 4. ὦμην c. Laur., B. D. BS. c. libr. ὠόμην. 6. ὦμην. B. D. BS. c. libr. ὠόμην. 12. ἦν c. Laur. Ald., B. D. BS. ἔάν. 15. ἐπεχείρησεν. B. D. BS. c. libr. ἐπεχείρησε. 23. ἀξιώσαιεν. B. D. BS. c. libr. ἀξιώσαιεν. 28. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἔάν. 45. ἡβουλήθησαν. B. D. BS. c. libr. ἐβουλήθησαν. 46. φήσαιεν c. Laur. Ald., B. D. BS. φήσαιεν. 64. ἅπασιν. B. D. BS. c. libr. ἅπασι. 72. αὐτοῦ c. Ald., B. D. BS. ἐαυτοῦ. 80. πλείονος c. Laur., B. D. BS. πλέονος. 83. εὐρήσουσιν. B. D. BS. c. libr. εὐρήσουσι. 85. ἀπαλλάξουσιν. B. D. BS. c. libr. ἀπαλλάξουσι. 88. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 89. τοσοῦτον. B. D. BS. c. libr. τοσοῦτο. 98. τολμήσαιεν. B. D. BS. c. libr. τολμήσαιεν. 107. εἶχεν. B. D. BS. c. libr. εἶχε. 111. ἀπέδωκεν. B. D. BS. c. libr. ἀπέδωκε. 112. ἐποίησεν. B. D. BS. c. libr. ἐποίησε. 113. Χαλκιδέας c. Laur., B. D. BS. Χαλκιδεῖς. 121. θαρρήσουσι ²⁾ c. Ambr. Laur., B. c. Urb. Vat. θαρρήσουσι. 127. παρέσχεν. B. D. BS. c. libr. παρέσχε. 128. νοῦν ἔχοντος. B. c. libr. νουνεχόντως. 136. πλείονος c. Laur., B. D. BS. πλέονος. 138. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγχάνουσι. 141. ὦμην. B. D. BS. c. libr. ὠόμην. 142. δυνηθῶσιν. B. D. BS. c. libr. δυνηθῶσι. 143. νομίζουσιν. B. D. BS. c. libr. νομίζουσι. 144. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγχάνουσι. 145. ὠφελειῶν c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. ὠφελιῶν. — προστάττουσιν. B. D. BS. c. libr. προστάττουσι. 149. αὐτῶν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτῶν. 156. κατέλιπεν. B. D. BS. c. libr. κατέλιπε. 164. ὠφελείας c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. ὠφελίας. 165. ἤμελλον. B. D. BS. c. libr. ἐμελλον. 174. παραδιδόασιν. B. D. BS. c. libr. παραδιδόασι. 175. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. — ἐπιτηδεύμασιν. B. D. BS. c. libr. ἐπιτηδεύμασι. 176. προσῆκεν. B. D. BS. c. libr. προσῆκε. 180. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. 181. τοιοῦτον c. Ambr. Vat. Laur., B. D. BS. c. Urb. τοιοῦτο. 184. τυγχάνουσιν. B. D. BS. c. libr. τυγχάνουσι. 185. ἐπιμελούμενοι ³⁾ c. Ambr. Vat.

1) Cf. XII, 193. XVIII, 52.

2) Θαρρεῖν praeter hunc locum quindecies apud Isocratem legitur, θαρρεῖν nunquam. BS. ad h. l.

3) Isocrateum est ἐπιμελεῖσθαι, non ἐπιμέλῃσθαι, uti ἀποστερεῖν, quod supra praetulimus, non ἀποστέρῃσθαι. V. ἐπιμελεῖσθαι VII, 26. 37. 39. IX, 80. et ἐπιμελουμένους IX, 42. XI, 29. ἐπιμελησόμενον XIX, 35. — Legebatur ἐπιμέλονται etiam XIX, 49., at vulg. et Marc. rectius ἐπιμελοῦνται habent, v. infra.

Laur., B. D. BS. c. Urb. ἐπιμελόμενοι. — ποιήσειαν. B. D. BS. c. libr. ποιήσαιεν. 199. ληροῦσιν. B. D. BS. c. libr. ληροῦσι. 200. τελείους c. Laur., B. D. BS. τελέους. 202. ὠφελείας c. libr., D. ὠφελίης. 204. ἤβου- λήθησαν c. Ambr., B. D. BS. ἐβουλήθησαν. 205. ὁμολογήσειαν c. Laur., B. D. BS. ὁμολογήσαιεν. — ἀποδείξωσιν. B. D. BS. c. libr. ἀποδεί- ξωσι. 206. μετεσχῆκασιν. B. D. BS. c. libr. μετεσχῆκαςι. 208. πλεόν¹⁾. B. D. c. libr. πλείον. 210. φήσειαν. B. D. BS. c. libr. φήσαιεν. 212. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. 218. ἡσθεῖμεν. B. D. BS. c. libr. ἡσθείημεν. 224. διαγινώσκειν. Laur. διαγινώσκειν. — παιδευθῶσιν. B. D. BS. c. libr. παιδευθῶσι. 225. ἀναλώσειαν. B. D. BS. c. libr. ἀναλώσαιεν. 228. πλεονεκτῶσιν. B. D. BS. c. libr. πλεονεκτῶσι. 229. ἐθελήσειαν. B. D. BS. c. libr. ἐθελήσαιεν. 234. ἀνήνεγκεν. B. D. BS. c. libr. ἀνήνεγκε. 243. καταγινώσκειν c. libr., B. καταγινώσκειν. 250. προκρίνειαν. B. D. BS. c. libr. προκρίναιεν. 251. ἀξιώσειεν (c. Urb.?). B. o. BS. c. vulg. ἀξιώσειε. 252. διαφθείρειαν. B. D. BS. c. libr. δια- φθείραιεν. 253. τοιοῦτον. B. D. BS. c. libr. τοιοῦτο. — ἔστιν. B. D. BS. c. libr. ἔστι. 257. ἔστιν. B. D. c. libr. ἔστι. 258. ὠφελήσειαν. B. D. BS. c. libr. ὠφελήσαιεν. 259. διακείσθαι. B. D. c. Vat. διάκεισθαι. Urb. Ambr. Laur. διακείσθαι. 265. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέο- νος. 275. πλείονος. B. D. BS. c. libr. πλέονος. — ἐπιθυμήσειαν. B. D. BS. c. libr. ἐπιθυμήσαιεν. 281. πλείοσιν c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. Vat. πλέοσιν. 287. διατρίβουσιν. B. o. BS. c. vulg. διατρίβουσι. 297. ἀλλ' ἤ. B. D. BS. c. libr. ἀλλ' ἤ. 299. ἔχουσιν. B. D. BS. c. libr. ἔχουσι. 307. Πειραιέως²⁾ c. Ambr. Laur. Urb. pr., B. D. c. Vat. et Urb. corr. Πειραιῶς.

Orat. XVI, 9. τοσοῦτον c. vulg., B. D. c. Urb. τοσοῦθ'. 25. Ὀλυμ- πιάσιν. B. Ὀλυμπιάσιν. Vulg. Ὀλυμπιάσιν. 37. ἔφθασαν. B. D. BS. c. libr. ἔφθησαν. 40. ἀπολέσειαν. B. D. BS. c. libr. ἀπολέσαιεν. 46. Πειραιέως c. Urb., B. D. Πειραιῶς.

[Orat. XVII, 5. οὐμός. D. οὐμός.]

Orat. XVIII, 2. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιῶς. 4. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἑάν. 7. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιῶς. 15. ἡβουλόμην. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην. 18. αὐτόν. B. D. BS. c. libr. ἑαυτόν. 19. λαβέ. B. D. c. libr. λάβε. 29. ἀγανακτήσειεν. B. D. BS. c. libr. ἀγανακτή- σειε. 32. ἀλλ' ἤ. B. D. c. libr. ἀλλ' ἤ. 35. ἐπωβελίαν c. Ald., B. ἐπω- βελίαν. 37. ἐπωβελίης c. Ald., B. ἐπωβελείας. 38. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιῶς. 40. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἑάν. 49. ἡμέλλετε. B. D. BS. c. libr. ἐμέλλετε. 50. Πειραιέως c. libr., D. Πειραιῶς. 51. ἡβουλόμην. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην.

Orat. XIX, 1. αὐτοῦ. B. D. BS. c. libr. ἑαυτοῦ. 3. ἐχρῆν. B. D. BS. c. Urb. χρῆν. Vulg. χρῆ. 4. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἑάν. — οἶμαι c. vulg., B. D. BS. c. Urb. οἶομαι. 10. πλείονος c. vulg., B. D. BS. c. Urb.

1) Πλείον uno hoc in loco ex Urb. erat relictum, in ceteris omnibus est πλέον. V. me ad Areop. 238.

2) Cf. XVIII, 2. 7. 38. 50. et XVI, 46., ubi Urb. Πειραιέως. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 201.

πλέονος. 12. αὐτοῦ c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. ἐαυτοῦ. — λαβέ. B. D. λάβε. 13. λαβέ. B. D. λάβε. 14. λαβέ. B. D. λάβε. 21. πράγμασιν. B. D. BS. c. libr. πράγμασι. 28. ἡβουλόμην. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην. 29. κείνον c. Ambr., B. κείνον. 32. ἡβουλήθη. B. D. BS. c. libr. ἐβουλήθη. 43. ἡβούλετο. B. D. BS. c. libr. ἐβούλετο. 47. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. 49. ἐπιμελοῦνται c. vulg. et Marc., B. D. BS. c. Urb. ἐπιμελονται.

Orat. XX, 1. μεμαρτυρήκασιν. B. D. BS. c. libr. μεμαρτυρήκασι. 22. ἄν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐάν.

Epist. I, 4. ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν.

Epist. II, 4. καταρρυπαινούσας. B. D. c. libr. καταρρυπαινούσας. 5. αὐτάς. B. D. BS. c. libr. ἐαυτάς. 8. αὐτόν. B. D. BS. c. libr. ἐαυτόν. 15. γινώσκεις c. Urb., B. γινώσκεις.

Epist. III, 2. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν. — προεχούσας c. vulg., B. D. BS. c. Urb. προεστώσας.

Epist. IV, 2. ἡβουλόμην. B. D. BS. c. libr. ἐβουλόμην. 12. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν.

Epist. V, 2. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. 5. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν.

Epist. VI, 4. οἶμαι. B. D. BS. c. libr. οἶομαι. 9. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. — ἄν c. Urb. Ambr., B. D. ἐάν. 10. ἄν. B. D. BS. c. libr. ἐάν.

Epist. VII, 1. προαιρεῖ¹⁾. B. D. c. libr. προαιρεῖ. 6. συμβέβηκεν. B. D. BS. c. libr. συμβέβηκε. 10. ἄν c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἐάν.

Epist. VIII, 1. νῖδεῖς. B. νῖδεῖς, D. ὑδεῖς.

Epist. IX, 1. ἄπασιν. B. D. BS. c. libr. ἄπασι. 6. νοῦν ἐχόντως. B. c. libr. νουνεχόντως. 11. διήμαρτεν. B. D. BS. c. libr. διήμαρτε. 15. φήσειαν. B. D. BS. c. libr. φήσαιεν.

V.

Dixi Isocratem eadem saepe iisdem verbis repetisse et omnino orationes suas ad unam speciem conformasse. Scripsi igitur usui eius constanti convenienter et ex similium locorum inter se comparatione:

Orat. II, 22. μᾶλλον ἢ²⁾ c. Harl. Aug. r. Vat. Ambr. Laur., B. ἦ. 24. τῆς αὐτῶν³⁾. B. D. c. libr. τῆς αὐτῶν. 51. αὐτοῖς. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖς.

Orat. III, 56. ἦθ' εἰ⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἔθ' εἰ.

1) Urb. tantum non ubique secundam passivi per εἰ effert. Bekk. ad II, 17.

2) BS. conferri iubent III, 16. VI, 89. 109. X, 5. 27. 53. XII, 117. XIV, 13. XVI, 17. XIX, 46. Ep. VIII, 5.

3) De Isocrateo usu huius pronominis reflexivi disputavi ad Areop. 220. et docui saepe αὐτόν legi, ubi reflexivum expectaveris, quia verbum secundarium, unde pendeat pronomen, infinitivus sit.

4) Cf. IV, 152. VIII, 102. XII, 197. 212. 250. ἔθος apud Isocratem usum significat et cum consuetudine coniungi solet. Pluralem verbi ἔθος in Isocrate me legere non memini.

Orat. IV, 11. *πειποιημένους* ¹⁾ c. Ambr., B. D. *πειποιημένους*. 14. *μηδεμίαν* ²⁾ c. Ambr. Scaph. Vict., B. D. *μηδεμίαν μοι*. 17. *αὐταῖς*. B. D. c. libr. *αὐταῖς*. 19. *πρὶν* ³⁾ c. vulg., B. c. Urb. Ambr. *πρὶν ἢ*. 31. *ἑκαστον τόν* ⁴⁾. B. D. c. libr. *ἑκαστον*. 98. *συνναμαχήσαντες* ⁵⁾ c. Laur. in Antid., B. D. BS. *ναυμαχήσαντες*. 111. *ἡ δεινῶν* ⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *καὶ δεινῶν*. 128. *ἑκάστην τὴν*. B. D. c. libr. *ἑκάστην*. 130. *ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας* ⁷⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. *ἐπὶ βλάβῃ τοιαῦτα λέγοντας*. — *ἐπ' ὀφελείᾳ τοιαῦτα πράττοντας* c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. *ἐπ' ὀφελείᾳ λοιδοροῦντας*. 145. *μετὰ τοῦ βασιλέως* ⁸⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *μετὰ βασιλέως*. — *τὸν τοῦ βασιλέως*. Vulg. *τοῦ βασιλέως*, B. D. BS. c. Urb. Ambr. Vict. *τὸν βασιλέως*. 168. *αὐτῶν*. B. D. c. libr. *αὐτῶν*. 170. *αὐτοῖς* c. libr., B. o. *αὐτοῖς*. 179. *τοῦ βασιλέως* c. libr., B. [τοῦ] *βασιλέως*.

Orat. V, 9. *αὐταῖς*. B. D. c. libr. *αὐταῖς*. 21. *αὐτοῦ*. B. D. c. libr. *αὐτοῦ*. 45. *αὐταῖς* c. libr., B. o. *αὐταῖς*. 73. *τοῖς αὐτῶν* c. libr., B. o. *τοῖς αὐτῶν*. 81. *τὸν τὴν τυραννίδα* ⁹⁾. Vulg. *τὸν τυραννίδα*, B. D. BS. c. Urb. *τὴν τυραννίδα*. 88. *ἐκφέρειν* ¹⁰⁾ c. Ambr. in Epist. IX, 14. et Urb., B. D. *ἐκφέρειν τόν*. 102. *τῷ ναυτικῷ* ¹¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ναυτικῷ*. 103. *αὐτόν*. B. D. BS. c. libr. *αὐτόν*. 108. *τῶν Ἑλλή-*

1) *Πονέω* ab Isocrate nonnisi intransitive usurpatur, formaque passiva nusquam apud eum legitur. Bait. ad h. l.

2) BS. conferri iubent XV, 9. 179.

3) Ut *πρὶν* solum scribatur constans exposcit Isocratis loquendi consuetudo, quamvis uno et item altero loco ab librariis temerata. IV, 181. VIII, 68. IX, 32. XII, 83. 91. 158. 231. 256. XV, 11. 318. XVI, 8. Deleta est ex Urb. particula *ἢ* VI, 26. coll. Thucyd. VIII, 12. et V, 61. (ubi delenda). Dind. in Praefat. V.

4) Articuli post *ἑκαστος* omissi in Urbinatē quinque (septem B.) tantum supersunt exempla. Dind. ad Paneg. 29.

5) V. locum simillimum XII, 50.

6) Cf. VI, 68. VIII, 111. et Saupp. in Iahn. Annal. Vol. VI, 65.

7) Eadem fere leguntur VIII, 72. *λοιδορεῖν* ubique malo sensu usus est scriptor. Cf. inter alia XI, 5.

8) *Βασιλεὺς* ab Isocrate est sine articulo scriptum, ubi rex Persarum in universum, non certus certoque nomine appellatus intelligitur, ut eodem iure ibi regnum Persicum scribi possit. V. me ad Areop. 125. Hic est de eo Persarum exercitu sermo, qui ipsum Persicum regem, non solum Persicum regnum tuetur, uti infra *τοῦ βασιλέως* est *regis ipsorum*.

9) Strang. apte contulit IX, 37. Poteris etiam conferre VIII, 89. et de ratione, qua Dionysius significari solet IV, 126.

10) Cf. Epist. IX, 14. et de usu, quo *πόλεμος* sine articulo dicitur, V, 54. VIII, 36. Epist. IX, 11. V. BS. ad h. l.

11) Cf. IV, 90. 94. 135. 142. VIII, 97. Alius generis est V, 63. et IX, 56.

των ¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ἑλλήνων. 112. αὐτοῦ ²⁾ c. Ald. Med., B. D. αὐτοῦ, BS. c. Vict. τῆς αὐτοῦ. 132. βασιλέας τοὺς μεγάλους ³⁾. B. D. BS. c. libr. βασιλέας μεγάλους. 147. τὴν αὐτὴν δὲ ⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. τὴν δ' αὐτὴν.

Orat. VI, 27. πλέον διπλάσιον ⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. πλέον ἢ διπλάσιον. Vulg. πλείον ἢ διπλάσιον. 31. ἡδικοιμένοις ⁶⁾ c. Laur. Vat. 2., B. D. BS. ἀδικουμένοις. 58. αὐτοῖς. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖς. 62. ὥσπερ περὶ τῶν ⁷⁾. BS. c. Ambr. ὥσπερ τῶν, B. D. c. libr. cett. ὡς περὶ τῶν. 65. ἐκάστην τὴν. B. D. c. libr. ἐκάστην. 66. ὥστε. B. D. c. libr. ὡς. 69. αὐτῶν c. libr., B. o. αὐτῶν. 78. αὐτοῖς. B. D. c. libr. αὐτοῖς. 105. καταλείψομεν ⁸⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ὑπολείψομεν.

Orat. VII, 28. κατὰ τὴν. B. D. c. libr. καθ'. 32. αὐτοῖς c. libr., B. o. αὐτοῖς. 34. ἀποστερηθεῖσθαι ⁹⁾ c. vulg., B. BS. c. Urb. ἀποστερηθῆσεσθαι. 42. αὐτῶν. B. o. c. libr. αὐτῶν. 54. περιποιούσιν ¹⁰⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ποιούσιν. 69. αὐτοῖς. B. D. BS. c. libr. αὐτοῖς.

Orat. VIII, 37. πότερα ¹¹⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. πότερον. 38. Μαραθῶνι ¹²⁾. B. BS. c. libr. ἐν Μαραθῶνι. 65. τοῦτον

1) Isocrates huic verbo articulum praefigit. Tres loci, in quibus id non fecit (IV, 50. V, 139. IX, 66.), alius sunt generis.

2) Constante Isocrate hanc servat regulam, ut ante genitivos reflexivorum, ubi possessivam vim habent, articulus repetatur, ante genitivos pronominum personalium et αὐτοῦ omittatur. Bait. ad Paneg. XIV.

3) Cf. IV, 121. VI, 84. VIII, 47. 68. IX, 20. 64. V. me ad Areop. p. 125.

4) Est haec legitima sedes particulae δὲ cum hoc pronomine iunctae. V. Bait. ad Paneg. XVII. et Strang. krit. Bem. p. 29. coll. III, 42. IV, 187. XII, 260. XVI, 1.

5) Ἡ legitime abest, cf. VIII, 118. Omnes tamen libri ἢ retinent VIII, 97.

6) Cf. VI, 23.

7) Isocrates post ὁμοίως scribit ὥσπερ cum praepositione repetita. V, 127. VII, 33. IX, 44. XV, 104. Nam quod XV, 160. non est repetita, facit nomen ἀπολογία, a quo genitivus ἀδικημάτων non minus apte regi potest.

8) Cf. XVI, 34. Est proprium verbum de maioribus, qui posteris aliquid relinquunt. V. Bait. ad Paneg. VII.

9) Cf. VI, 28. ubi στερησόμεθα ex Urb. pro vulg. στερηθησόμεθα, et XVI, 50. V. me ad h. l.

10) Cf. VI, 10. 38. 109. XII, 146. et me ad h. l. Sententia est: faciem rubore esse circumfusam.

11) Πότερα maxime ante consonantes: V, 100. XI, 7. XIV, 35. XV, 88. Ante vocales dixit πότερον, cf. VII, 9. XII, 22. 233. V. infra ad XV, 218. Ep. III, 3. IX, 18. Quod autem XV, 223. πότερον ante consonantes legitur, non offendit, locus enim non est Isocratis, v. infra. Sed IX, 69. sane sic legitur in omnibus libris.

12) Cf. IV, 91. V, 147. XV, 306. et Dind. ad Paneg. 91.

ἡμῶν ¹⁾ c. Ambr., B. D. c. vulg. τούτων ἡμᾶς, Urb. τοῦτον ἡμᾶς. 84. εἰσβεβληκότων ²⁾ B. D. c. libr. ἐμβεβληκότων. 89. ἀνθρώπων ³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. τῶν ἀνθρώπων. 116. ἐπειδὴ δ' ⁴⁾ B. D. BS. c. libr. ἐπεὶ δ'. 118. πλέον c. Urb., B. D. πλέον ἤ. 130. αὐτῶν. B. D. c. libr. αὐτῶν. 144. αὐτοῖς. B. D. c. libr. αὐτοῖς. 145. πολὺ βελτίω ⁵⁾ c. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. πολλῶ βελτίω.

Orat. IX, 20. τὰ περὶ c. vulg. Ambr. Vat. rec., B. [τὰ] περὶ, Urb. Vat. pr. περὶ. 24. αὐτοῖς. B. o. c. libr. αὐτοῖς. 30. αὐτῶ. B. D. BS. c. libr. αὐτῶ. 41. αὐτῶ. B. D. BS. c. libr. αὐτῶ. 47. Φοινίκων ⁶⁾ c. Ald., B. D. BS. τῶν Φοινίκων. 69. διάνοιαν ⁷⁾ c. Vat. Ambr. Urb. marg., B. D. BS. γνώμην.

Orat. X. Ἑλένη ⁸⁾ c. Aristot. (III, 14.) Harpocr. (sub Θεράπναι et Ὀμηρίδαι) Rhetor. Walz, II, 45, 5. 446, 23. VII, 1032, 18. Τρόθ. 10., B. D. BS. Ἑλένης ἐγκώμιον. 34. αὐτόν. B. D. BS. c. libr. αὐτόν.

Orat. XI, 18. προσέχειν τὸν νοῦν ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. τὸν νοῦν προσέχειν. 49. ποιήσει ¹⁰⁾ B. D. c. libr. ποιήσεις.

Orat. XII, 18. σοφιστῶν τῶν ¹¹⁾ B. D. BS. c. libr. σοφιστῶν. 22. ἀνεπιτήδειον ¹²⁾ c. Urb. pr., BS. ἀνεπιτήδειον τολμώντων, B. D. ἀνε-

1) Isocrates verbum ἀνέχεσθαι nunquam cum genitivo iunxit, sed cum accusativo. V. Bait. ad Paneg. VIII.

2) Ἐμβάλλειν apud Isocratem non nisi transitive et metaphorice legitur. V. Bait. ad Paneg. 62. et in Ind. 89.

3) Nunquam substantivum ἄνθρωπος, ubi cum πᾶς vel ἅπας iungitur, articulum (apud Isocratem) assumit. V. Bait. ad Brem. Isocr. p. 160.

4) Ἐπεὶ significatione quum, postquam apud Isocratem hoc uno in loco legebatur. Cesserat vulgari ἐπειδὴ V, 17. XII, 11. 255. V. Bait. ad Brem. Isocr. 186. et me ad Areop. 306.

5) Isocrates πολλῶ ante comparativos non usus esse videtur. V. me ad Areop. p. 96. et infra ad or. XV.

6) Cf. III, 28. Nomina propria populorum et incolarum urbium sunt apud Isocratem articulo destituta paucis exceptis, quae sunt οἱ Ἕλληνες et οἱ Ἴωνες. V. Bait. ad Brem. Isocr. 207.

7) Isocrates de animo, quem quis in aliquam rem intendit, non verbo γνώμη, sed διάνοια utitur. V. me ad h. l.

8) Cf. or. IX, nunc ex optim. libr. inscriptam Ἐναγόρας, olim Ἐναγόρον ἐγκώμιον et or. XI. Βούσιρις.

9) Isocrates nusquam τὸν νοῦν προσέχειν dixit. Vide loc. a me al. lat. ad Areop. 117.

10) Cf. VI, 90. VII, 28. X, 1. XII, 35. 96. 108. 175. XV, 58. 69. 178. 276. Ep. VI, 10. V. Strang. in Iahn. annal. suppl. III. p. 14.

11) Adiectivis et participiis sic cum pluribus verbis postpositis articulus ab Isocrate additur.

12) Ἀνεπιτήδειον requirit τι, quod nunc (omisso τολμώντων) ex αἰεὶ τι ψεύδεσθαι potes cogitando repetere. XV, 4. Urb. etiam sed male τι omittit.

πιτήδειον [τολμώντων]. 26. ὅστις ἄν¹⁾). B. D. c. libr. ὅστις. 55. ἐνέβαλον c. vulg., B. D. c. Urb. Ambr. εἰσέβαλον. 58. ἐν ἐλάττοσιν²⁾). B. D. c. libr. ἐλάττοσιν. 117. τῇ τηλικαύτῃ³⁾) c. Urb. rec., D. c. cett. libr. τηλικαύτῃ, B. [τῇ] τηλικαύτῃ. 139. προσεῖχει τὸν νοῦν⁴⁾). B. D. BS. c. libr. προσεῖχεν. 150. ἀντιλέγοντα⁵⁾) c. Urb., B. D. BS. ἀντιλέγοντας. 158. ἐποίησαν⁶⁾). B. D. c. libr. ἐποίησαντο. 162. τὸν βασιλέα c. libr., B. D. [τὸν] βασιλέα. 173. τὸν Ἀργείων. B. D. c. libr. τῶν Ἀργείων. 202. δι' ἐκεῖνο⁷⁾). B. D. BS. c. libr. ἐκεῖνο. 234. Λακεδαιμονίων. B. D. c. libr. τῶν Λακεδαιμονίων. 263. ὡς ἀληθῶς⁸⁾) c. Ambr. et Urb. rec., B. D. ἀληθῶς.

Orat. XIII, 21. πεφνυκόςιν⁹⁾). B. D. BS. c. libr. πεφνυκσί πρόσ. — ἀρετῇν. Stobaeus αὐτῇν, B. D. BS. c. libr. praeter Stobaeum: ἀρετῇν καὶ σωφροσύνην.

Orat. XIV, 15. τὸν Ἀθηναίων. B. D. c. libr. τῶν Ἀθηναίων. 23. ἅπασιν φανερόν εἶναι¹⁰⁾) c. vulg. Scaph., B. D. c. Urb. ἅπασιν εἶναι φανερόν. — διότι c. Urb. Ambr., B. D. ὅτι.

Orat. XV, 50. πολλῶν χαριεστέραν¹¹⁾). B. D. BS. c. libr. πολλῶ χαριεστέραν. 51. παρ' ὑμῶν¹²⁾) c. Ald. Laur., B. D. c. Urb. Ambr. παρ' ὑμῖν. 66. καλοὺς¹³⁾) c. Ald. libris in orat. VIII. et vulg., B. D. c. Urb. καλοὺς τε. 79. τῶ τῶν¹⁴⁾). B. D. BS. c. libr. τῶν. — καλῶς ἄν c. Laur., B. D. καλῶς. 110. ἕκαστον τὸν c. Laur., B. D. ἕκαστον. 115. ἀλλὰ¹⁵⁾) c. Laur., B. D. BS. ἀλλ' ὁ. 123. αὐτοῦ. B. D. BS.

1) Cf. XII, 87. 272. V, 78. 100. VII, 59. 62. VIII, 52. IX, 13. 50. XV, 180. 207. 246. Ep. IV, 4. IX, 5. V. BS. ad h. l. et Strang. in Iahn. annal. suppl. III. p. 610.

2) Cf. V, 112. VI, 12.

3) Strang. contulit VII, 64. X, 27. Ep. II, 19.

4) Vide locos ad Areop. 117. a me collectos, ex quibus patet προσ-εἶχειν sic nude positum non esse Isocrateum.

5) Cf. III, 34. XII, 201.

6) Cf. XII, 254. et X, 46. V. Coraem ad h. l. et Strang. in Iahn. annal. suppl. III, 13.

7) Saupp. confert XII, 216.

8) Ὡς ab Isocrate ad ἀληθῶς addi solet. XV, 275., ubi libri consentiunt, et VI, 28. VIII, 21., ubi Urb. ὡς tuetur. V. me ad Areop. p. 305.

9) Cf. XV, 254.

10) Bait. ad Paneg. 33. confert VI, 24.

11) Strang. in Iahn. annal. suppl. III. p. 439. cf. X, 42. et III, 5. ubi etiam πολλῶν et πολλῶ in libris permutata.

12) Isocrates non παρ' ὑμῖν sed παρ' ὑμῶν τυγχάνειν dixit. BS. ad h. l. conf. III, 60. XII, 38. 47. 71. XVI, 12. 44. XVIII, 39. XIX, 1.

13) Particula τε in hac locutione nunc ubique in Isocrate deleta.

14) Cf. II, 43. III, 30. VI, 36. VIII, 2. X, 23. XI, 24.

15) Alius generis est locus a Strangio allatus ex X, 18.

c. libr. αὐτοῦ. 130. ἐγγιγνομένους¹⁾ c. Ambr., B. D. BS. ἐπιγιγνομένους. 140. χρήσωμαι²⁾. B. D. BS. c. libr. χρήσομαι. 144. πολιτευόμενοι³⁾. B. D. BS. c. libr. οἱ πολιτευόμενοι. 148. αὐτοὺς. B. D. BS. c. libr. αὐτούς. 164. πώποτ'⁴⁾ c. Laur., B. D. BS. ποτ'. 169. ἐπιγιγνομένων c. Ambr. Laur., B. D. BS. c. Urb. Vat. ἐγγιγνομένων. — χρήσομαι⁵⁾ c. Urb. Laur., B. D. χρήσωμαι. 191. προέχοντας⁶⁾. B. D. c. libr. προσέχοντας. 192. γὰρ ὁμοίαν⁷⁾ c. Laur., B. D. παρομοίαν. 194. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. B. D. BS. c. libr. ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. 208. ἐτι⁸⁾ c. Ambr. Laur., B. D. c. Urb. Vat. ἐπὶ. 218. πότερον ἂν c. Ambr. Laur., B. D. BS. πότερ' ἂν. — αὐτόν. B. D. c. libr. αὐτόν. 219. τῆς παιδείας⁹⁾ c. Laur., B. D. BS. παιδείας. 242. αὐτῶν. B. D. c. libr. αὐτῶν. 261. γεωμετρίαν¹⁰⁾ c. Urb. Vat., B. D. BS. τὴν γεωμετρίαν. 274. πεφνκόσιν¹¹⁾ c. Laur., B. D. πεφνκόσι πρὸς, Ambr. πεφνκόσιν πρὸς. 285. ἀμελήσαντες ἐπαινεῖν¹²⁾ c. Laur., B. D. BS. ἀμελήσαντες. 298. ποιήσετε¹³⁾. Laur. ποιήσητε, B. D. c. cett. libr. ποιήσεσθε. 308. προέχοντας c. Ambr., B. D. προσέχοντας. 314. ἄλλους¹⁴⁾ c. vulg.,

1) Dicitur de iis, quae alicui rei sunt innata aut in animo insunt. Cf. III, 6. VII, 74. XII, 7.

2) Ἀπορῶ struitur ab Isocrate cum ὅπως et coniunctivo aoristi. Cf. VII, 9. VIII, 38. IX, 55. X, 29. XII, 22. 176. XI, 43. XV, 310. XVI, 9. Hic coniunctivum esse legendum patet etiam ex iis, quae sequuntur: καὶ τίνος μνησθῶ; V. me ad Areop. p. 216.

3) Cf. II, 3. Τυγχάνειν absolute, uti hic vulgo, in Isocrate certe non amplius legitur.

4) Πάποτε post negationem sic addere solet Isocrates. V. III, 34. V, 142. XV, 303. XVIII, 64. XIX, 6. 30. 37. Epist. VI, 5. IX, 8.

5) Σκοπεῖν struitur ab Isocrate c. ὅπως et indicativo futuri (uno in loco XII, 175. coniunctivus sequitur). Cf. II, 10. 16. IV, 140. 172. 181. 188. VI, 97. VII, 15. 42. VIII, 131. IX, 54. XIV, 16. XV, 132. 309. Ep. VII, 4.

6) V. Orell. ad h. l., me ad Areop. p. 117. et Bait. ad Paneg. p. XX.

7) Adiectivum παρόμοιος ab Isocrate alienum est. V. Bait. ad Paneg. XX.

8) Ἐπὶ in hoc contextu vix Graecum, certe Isocrateum non est. V. Bait. ad Paneg. 61.

9) Cf. XV, 227. XIII, 19.

10) Cf. XV, 264.

11) Isocrates duas statuit virtutes σωφροσύνην et δικαιοσύνην, et interdum σωφροσύνης loco ἀρετὴν nominat eamque cum δικαιοσύνη coniungit. V. me ad Areop. 363. Tale quid hic quoque factum esse, ostendit καὶ ante δικαιοσύνην.

12) Ἀμελήσαντες non potest strui cum accusativo. Struitur cum nudo infinitivo III, 5. IV, 133. V. Bait. ad Paneg. §. 133.

13) BS. conferri iubent XV, 280. V, 27. X, 61.

14) Ἄλλ' οὖν sic interpositum, uti ap. Bekkerum, vix est Isocrateum.

B. D. BS. c. Urb. Vat. ἄλλους ἄλλ' οὖν. 321. πρέπειν. B. D. [τὸ] πρέπειν, libr. τὸ πρέπειν.

Orat. XVI, 1. τῆς Ἀργείων. B. D. BS. c. libr. τῶν Ἀργείων. 21. οὐδέποτε¹⁾ c. Urb., B. D. οὐδέποτε.

[Orat. XVII, 8. παρ' αὐτῶ. B. D. BS. c. libr. παρ' αὐτῶ. 18. αὐτῶ. B. D. BS. c. libr. αὐτῶ. 27. παρακαταθήκης²⁾ c. Ambr. et Urb. marg., B. D. καταθήκης. 35. αὐτοῦ. B. D. c. libr. αὐτοῦ.]

Orat. XVIII, 6. ἀμφισβητούντος³⁾. B. D. BS. c. libr. ἀμφισβητούντες. 9. τοὺς λόγους⁴⁾. B. D. BS. c. libr. λόγους. 35. αὐτῶ. B. D. c. libr. αὐτῶ.

Orat. XIX, 1. αἷς c. Ambr., B. D. ᾤς. 12. τὸν Ἀλγινητῶν. B. D. BS. c. libr. τῶν Ἀλγινητῶν. 30. ἐκάστην τήν. B. D. c. libr. ἐκάστην. 32. αὐτῇ. B. D. BS. c. libr. αὐτῇ. 39. αὐτῶ. B. D. BS. c. libr. αὐτῶ. 44. αὐτοῦ⁵⁾ c. Ambr., B. D. αὐτοῦ.

[Orat. XXI, 8. ἔτι δ'. BS. c. libr. ὅτι δ'. 21. παρακατέθετο⁶⁾. B. D. BS. c. libr. κατέθετο.]

Epist. IV, 1. ἐκινδύνου⁷⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. κινδύνου. 2. αὐτὸν λόγον⁸⁾. B. D. BS. c. Urb. αὐτὸν τὸν λόγον. Vulg. τὸν λόγον. 11. αὐτόν. B. D. c. libr. αὐτόν.

Epist. VI, 7. τούτου⁹⁾ c. Ambr. Helmst., B. D. τούτων.

Epist. VIII, 7. τῆς τῶν¹⁰⁾ c. Ambr., B. D. τῶν. 10. θαυμάζετε¹¹⁾ c. Ambr., cett. libr. θαυμάζητε, B. D. θαυμάσητε.

Epist. IX, 14. πόλεμον¹²⁾ c. Ambr., B. D. τὸν πόλεμον. 16. ποιούμενον¹³⁾ c. Ambr. et cod. Aug. 16., B. D. ποιούμενος.

Cf. III, 18. IV, 171. V, 85. XI, 6. 28. XII, 27. 202. XVIII, 23. XX, 14. Nam locus V, 68. alius est generis, quia participium διαμαρτῶν praecedit.

1) Bait. ad Paneg. XX. confert VI, 111. V. supra.

2) Bait. ad Paneg. XI. confert ex hac orat. 13. 18. 45. 50. 53. 56.

3) Nominativus absolutus in lectione vulg. ferri nequit.

4) Articulus hic addendus, uti XV, 190. ex Laur. Vat. Urb. additus est. V. loc. a me allat. ad Areop. 165—166.

5) BS. conferri iubent 45.

6) BS. conferri iubent 4. 10.

7) Κίνδυνός ἐστι πέμπειν ea vi, ut sit: periculosum est mittere, minime Isocrateum esse videtur.

8) Λόγος hic est eloquentia, et ea de caussa sine articulo scribendum. Cf. III, 6. IV, 40. 49. VI, 96. VIII, 39. (et I, 4.)

9) Strang. in Iahn. suppl. annal. III, 447. affert: XII, 4. 182. VIII, 41. V, 24. 113. XV, 143. 69. 102. 263. III, 47. XVI, 22.

10) Ex usu scriptoris, qui articulum ita repetere solet.

11) Bait. ad Paneg. XXI. confert Epist. VI, 7.

12) Cf. V, 88.

13) Προσῆκειν c. infinitivo modo dativum modo accusativum assumere docuit Bait. ad Paneg. §. 28.

VI.

Isocrates sua bene excogitavit et disposuit. Scripsi igitur:

Orat. II, 11. οὐδ' ἐν ¹⁾. B. D. BS. c. libr. οὐδέν. 19. [οἶκει — κα-
ταλείψει] ²⁾ absunt in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. οἶκει — κα-
ταλείψεις. 20. [τίμα — ἐστί] ³⁾ abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D.
BS. τίμα — ἐστί. 22. [ἅπασι — ἀμαρτανομένων] ⁴⁾ abs. in Ambr. Vat.
Laur. Antid., B. D. BS. ἅπασι — ἀμαρτανομένων. 24. [οὕτως — ἐπιχει-
ρῶσιν] abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. οὕτως — ἐπιχειρῶ-
σιν. 26. [καὶ νόμιζε — ἀτυχῆς] abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D.
BS. καὶ νόμιζε — ἀτυχῆς. 27. [ἀκριβεῖς — πράξωσιν] abs. in Antid.
libr., B. D. BS. ἀκριβεῖς — πράξωσιν. 28. [ἄκουε — λέγωσιν] abs. in Antid.
libr., B. D. BS. ἄκουε — λέγωσιν. 29. [μηδεμίαν — ἀλλ'] ⁵⁾ abs. in Ambr.
Laur., B. D. BS. μηδεμίαν — ἀλλ'. — (Hinc ἐθιξε σαντὸν ἐπ' ἐκείναις ταῖς
διατριβαῖς χαίρειν c. Ambr. Laur. in Antid. erat scribendum, B. D. BS. ἐπ'
ἐκείναις ταῖς διατριβαῖς ἐθιξε σαντὸν χαίρειν.) 30. [νόμιζε — σπουδά-
ζων] ⁶⁾ abs. in Antid., B. D. BS. νόμιζε — σπουδάζων. 32. [τρέφα —
βουλεύσει] ⁷⁾ abs. in Antid. libr., B. D. BS. τρέφα — βουλεύσει. 38.

1) Putaveram sententiam esse: ne unam quidem partem. Οὐδέν
μέρος legitur V, 43. XII, 16. 54. quibus si quis vulgatam defendere velit,
ego non valde repugno.

2) His verbis turbatur nexus inter 18. et 20. ubi de iustitia sermo.
V. me de hiatu p. 37—38. mireque sunt dicta: οἶκει τὴν πόλιν —
ταῖς πράξεσιν ἀκριβῶς — διαρκῆς — et ἀναλωμάτων hoc uno loco Iso-
cratis obvium, neque verba ἐν τοῖς προειρημένοις apte possunt referri.
Eadem sententia §. 32. est repetita.

3) Orator postquam dixit de iustitia, recte perget, regem oportere
veritatis diligentem esse, at hic interposita sunt praecepta, quomodo
amici sint comparandi, quae praecepta paulo infra accuratius et aptius
sunt repetita. Neque minus offendunt verba: ταῖς μὲν ἀρχαῖς etc. τῶν
οἴκων τῶν πολιτικῶν pro τ. οἴκ. τῶν πολιτῶν — δαπανῶντας abso-
lute. V. me de hiatu p. 38.

4) Pergetur recte, qua in re omnino rex se superiorem praestare
debeat, id est in prudentia. At hic interposita sunt praecepta, qualem
se erga hospites rex praebeere debeat. Mire dicta: τοὺς πολλοὺς φόβους
ἐξαίρει — περιδεεῖς εἶναι. Vide me de hiatu p. 38.

5) Luculentissimum interpretamentum. His enim verbis: μηδεμίαν
et sequ. tertio in loco de amicis sermo fit, verbis ἄρχε σαντοῦ interpo-
sitis, quibus orator praecepta orditur, qualem erga se ipsum praebeere
se debeat rex et in quibus exponendis §. 30. pergit. Tum διατριβῇ, si
haec praecedunt, significabit: commercium cum aliis, quam vim in nullo
alio Isocratis loco tenet, sed omissis iis significat studia, quod inprimis
usui Isocratis convenit. V. me ad Evag. p. 95. (Errore haec in textu non
sunt uncis inclusa.) V. me de hiatu p. 39.

6) Haec quoque verba ordinem turbant. V. me de hiatu p. 39.

7) Docuit orator gloriam divitiis esse praeferendam, recte igitur post
κτῆσασθαι sequitur: δεινὸν ἡγοῦ, omissis verbis τρέφα — βουλεύσει,

ἀξίου¹⁾ c. Ambr. Vat. Laur. in Antid., B. D. BS. *ἀξίου. χρῶ τοῖς εἰρημένοις ἢ ζήτει βελτίῳ τούτων*. 39. [μηδὲ — ἐπισταμένους] abs. in Ambr. Vat. Laur. Antid., B. D. BS. *μηδὲ — ἐπισταμένους. — ἐπισταμένους*] *Χρῶ τοῖς εἰρημέναις ἢ ζήτει βελτίῳ τούτων* c. Ambr. Vat. Laur. in Antid., B. D. BS. *ἐπισταμένους*.

Orat. III, 18. *τὰ βέλτιστα*²⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *βέλτιστα*. 24. *τῶν ἄλλων*³⁾. B. D. BS. c. libr. *τῶν Ἑλλήνων*. 35. *οὐδ' ἕνα*. B. D. BS. c. Urb. *οὐδένα*. Vulg. *μηδένα*. 46. *τοὺς καὶ*⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *καὶ τοὺς*. 47. *διαμενοῦσιν*⁵⁾ c. Ambr., B. D. *διαμένουσιν*.

Orat. IV, 19. *φιλονικίας*⁶⁾ c. Urb., D. c. vulg. *φιλονεικίας*. 85. *ἐφιλονίκησαν* c. Urb., D. c. vulg. *ἐφιλονεικήσαν*. 92. *καταπλεύσαντες* [καὶ κατασπενδύσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν]⁷⁾ c. libr. Antid., B. D. BS. *καταπλεύσαντες*. 97. *ἐμέλητσαν*⁸⁾ c. Ambr. (in Antid. marg. Ambr. habet *ἐμέλησαν*). B. D. BS. c. Urb. *ἐμέλλησαν*. Vulg. *ἐτόλμησαν*. 106. *διετέλεσαν*⁹⁾. B. D. c. libr. *διετέλεισμεν*. 107. *κεκτημένοι*¹⁰⁾ c. Ambr., B. D. BS. c. Urb. *καὶ κεκτημένοι*. Vulg. *κεκτημένοι δέ*. 157. *Κήρυκες*. B. D. *κῆρυκες*. 160. *καιρὸς, οὐ σαφέστερον οὐδὲν* c. Ambr. Urb. rec., B. D. BS. c. Urb. pr. et vulg. *καιρὸς*. 161. *οὐδ' εἰς*¹¹⁾. BS. c. Ambr. *οὐδεῖς*. 176. *μηδὲ μίαν*¹²⁾. B. D. c. libr. *μηδεμίαν*. 178. *ὥσπερ*¹³⁾ c. Ambr. Vict., B. D. *ὥς*. 180. *καταθεῖναι*¹⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *ἀναθεῖναι*. 183. *πολλαχῇ*¹⁵⁾ c. Ambr., B. D. *πολλαχού*.

in quibus huc non pertinent, quae de cautione, de moderatione, de urbanitate, gravitate, philosophiae studio sunt dicta. Verbo *ἐνδείαις* mire etiam est usus scriptor in his. V. me de hiatu p. 39.

1) Verba: *χρῶ — τούτων* aptius ad finem praeceptorum sunt collocata.

2) Sententia est: in rebus omnibus id statuunt, quod *optimum est*, non: *inter omnes optime se habent*.

3) Carthaginenses simul cum Lacedaemoniis optime inter Graecos (*τῶν Ἑλλήνων*) rempublicam administrare graecum oratorem scripsisse non credo.

4) Laudandi sunt, qui ratione quoque, non solum natura modesti sunt.

5) Additum est *πάντα τὸν βίον*.

6) *Φιλονεικία* certationem significat cum vituperatione quadam, *φιλονικία* est vincendi studium. V. Bait. ad h. l.

7) *Περὶ τῶν λοιπῶν*, quod sequitur, est: de ceteris rebus, postquam liberis suis consuluerunt.

8) Curam in eo posuerunt, sese praeparaverunt.

9) „Quis sanae mentis orator contenderit Atheniensibus deberi magnam gratiam, quod ipsi per tot annos felices fuerint.“ V. Bait. ad h. l.

10) Potestas ea ipsa re est significata, quod triremes duplo plures quam reliqui possidebant. [crate non debebant assentire.

11) Iis, quae Buttmannus Gramm. ampl. I, 281. docuit, BS. in Iso-

12) V. Saupp. in Iahn. anual. Vol. VI. p. 65.

13) Quasi nos pro illo bellum gessissemus. V. Bait. ad h. l.

14) Proprie dicuntur, qui res magni momenti, ut leges, foedera, pacta, similia, in templis asservandas reponunt. V. Bait. ad h. l. [Cor. ad h. l.

15) *Πολλαχῇ — κατὰ πολλοὺς τρόπους διανοούμενος καὶ σκοπῶν*.

Orat. V, 4. *φιλονικίας* c. Urb., D. c. vulg. *φιλονεικίας*. 14. *διαλεχθῆναι σοί* ¹⁾. B. D. BS. c. libr. *διαλεχθῆναι σοι*. 61. *τηλικούτων* ²⁾ c. libr. praet. Urb., D. c. Urb. *τηλικούτων κακῶν*. 113. *καλλίστας* ³⁾. B. D. c. libr. *καλλίστα*. — *φιλονικεῖν* c. Urb., D. c. vulg. *φιλονεικεῖν*. 142. *τῶν ἄλλων* ⁴⁾. Vulg. *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων*, B. D. BS. c. Urb. *τῶν Ἑλλήνων*.

Orat. VI, 11. *ἡμῶν* ⁵⁾ c. Med. Ald., B. D. *ὕμῶν*. 12. *ὑμᾶς* ⁶⁾ c. Ambr. Vat. 2., B. D. BS. *ἡμᾶς*. 13. *διδάσκειν ὑμᾶς* c. Ambr. Med., B. D. BS. *διδάσκειν ἡμᾶς*. 20. *τοῖς συνακολουθοῦσιν* ⁷⁾ c. Urb., B. D. BS. *τοῖς συνακολουθήσασιν*. 34. *ὑμῖν* c. Ambr., B. D. BS. *ἡμῖν*. 59. *ἔσεσθαι* ⁸⁾ c. vulg. et Laur., B. D. BS. c. Urb. *γενέσθαι*. 69. *μενεῖν* ⁹⁾. B. c. libr. *μένειν*. 72. *ὑμῖν* c. Ambr., B. D. BS. *ἡμῖν*. 89. *ὁμοίως δ'* ¹⁰⁾. B. D. BS. c. Urb. *ὁμως δ'*. Vulg. *εἰ δέ*. — *ὑμῖν ἔστιν* ¹¹⁾ c. Laur., B. D. BS. *ἡμῖν ἔστιν*. 105. *ταυτά* ¹²⁾. B. D. BS. c. libr. *ταυτό*. 106. *ὕψ' ὑμῶν* ¹³⁾. B. D. BS. c. libr. *ὕψ' ἡμῶν*.

Orat. VII, 10. *τοιαύταις* c. Ambr., B. D. *τοσαύταις*. 53. *φιλονικῶν*. B. D. BS. c. libr. *φιλονεικῶν*. 56. *τότε* ¹⁴⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. *ποτέ*.

Orat. VIII, 1. *εἰ περὶ* ¹⁵⁾ c. Dionys., B. D. BS. *εἰ καὶ περὶ*. 32. *βέλτιον* ¹⁶⁾ c. Ambr. et libr. omn. Antid., B. D. BS. *βέλτιον τῶν ἄλ-*

1) Est ceteris oppositum.

2) Est minime verisimile Isocratem, qui aliis in locis Alcibiadem summis ornet landibus, hic eum tantorum malorum auctorem dicere, quippe qui eo, quod Lacedaemoniis auctor malorum factus erat, comoda attulerit Atheniensibus. V. me ad Areop. p. 224—225.

3) De ratione, qua maiores praetulerint illa facta, non est sermo. V. Bait. ad Paneg. p. 7.

4) Tot gentes subegisti, quot urbes nemo alius (orator graecus vix dixerit: nemo Graecorum) cepit.

5) Sequitur *τῆς ἡμετέρας φιλίας*. V. me ad Areop. 98.

6) Sermo de iis est, qui civibus consilium dederint.

7) Commilitones, qui in eo sunt, ut eum sequantur.

8) Sequitur: *εἴπερ χρὴ περὶ τῶν μελλόντων τεκμαίρεσθαι*.

9) Praecedunt: *ἐμπλησθήσονται καὶ ζητήσουσι*.

10) Comparat id, quod singuli debeant facere, quum hostes iniusta imperent, cum eo, quod tota civitas. *ὁμως*, quod Urb. praebet, ferri nequit. Non enim sibi sunt opposita.

11) Ipse hoc iis suadet.

12) Sequitur *ὡνπερ*.

13) Archidamus erat inter iuniores, quorum tantummodo erat pugnare, non aliquid cum ceteris statuere.

14) Est de illo tantummodo tempore sermo, quo Areopagitae auctoritate summa fruebantur. V. me ad h. l.

15) Si de ulla alia re id conveniebat.

16) Qui mentem suam excolunt, meliore fortuna utentur quam antea.

λων. 39. νοσούνσαις ¹⁾ c. vulg. et Scaph., B. D. BS. c. Urb. et libr. Antid. ἀγνοούσαις. 41. ἀξιούμεν ²⁾ c. Dionys., B. D. BS. ἔχομεν. 44. ἀκολουθοῦσιν ³⁾ c. Ambr. Laur. et cett. libr. Antid., B. D. BS. ἀκολουθήσουσιν. 86. Δάτω δὲ ⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. δὲ τῷ Πόντῳ. 87. ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ⁵⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἀλλὰ συνησθησόμενοι. 119. ὑμῶν ⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. ἡμῶν. 142. δυναστείας ⁷⁾ c. Laur. et antiqu. libr. Antid., B. D. BS. τὰς δυναστείας.

Orat. IX, 29. πρᾶξιν ⁸⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. πόλιν. 52. δυστυχίας ⁹⁾ c. Aristot., Urb. δυστυχίας τῆς πόλεως, B. D. BS. c. cett. libr. δυστυχίας τῆς πόλεως. 75. τεκμαίρεσθαι ¹⁰⁾ c. Urb. marg. (Vat., ut videtur, τεκμέρεσθαι), B. D. BS. c. cett. libr. μιμείσθαι.

Orat. X, 2. τὰ τοιαῦτα ¹¹⁾ c. Vat., B. D. BS. τοιαῦτα. 21. οὐδ' ἐνός c. Vat. 2., B. D. BS. c. Urb. Vat. οὐθενός. Vulg. οὐθενός. 26. ῥώμῃ ¹²⁾ c. Urb., B. D. BS. ῥώμῃ καὶ τόλμῃ. 31. τὴν σωφροσύνην ¹³⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Vat. σωφροσύνην. 34. αἰεὶ δεδιότα ¹⁴⁾ c. Vat. et vulg., B. D. BS. c. Urb. δεδιότα. 35. τῆς ἀρχῆς ¹⁵⁾ Vulg. τὴν ἀρχήν, B. D. BS. c. Urb. Vat. τῆς ἀρετῆς.

Orat. XI, 46. γεγοννηῶν ¹⁶⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. γενομένων.

Orat. XII, 21. περὶ με ¹⁷⁾ c. Urb., B. D. c. vulg. περὶ ἐμέ. 22.

1) De delictis (τοῖς ἀμαρτανομένοις), non de erroribus est sermo, quos oratio reprehendat.

2) Insani sunt, quod rempublicam propter res a maioribus gestas laudare volunt, non quod eam landare possunt.

3) Praecedit: ὁπόταν τις διδῶ.

4) Cf. Herod. VII, 75. V. Bait. ad Paneg. p. IX.

5) Insultaturi.

6) Cf. 116. προσέξετε τὸν νοῦν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει.

7) Intelligit unum idemque imperium.

8) Navigaturus erat ad tantum facinus. De Salamini ut magna urbe nusquam est sermo.

9) Non quod urbs cladem acceperat sed quod ipse rem male, certe non feliciter, gesserat, ad Evagoram se contulit. Cf. V, 62.

10) Ipsorum mores et quae senserint viri laudati diiudicare i. e. comparare. μιμείσθαι frigare iure censet Dobreeus.

11) Sunt ab ipso iam commemorata.

12) Erant bimembres et inde duabus etiam virtutibus i. e. celeritate et viribus praestantes.

13) Τὴν ἄλλην — σωφροσύνην quid sibi velit, non video.

14) Αἰεὶ omisso offendit repetita mentio timendi in μηδὲν ἥττον φοβούμενον.

15) Orator verba facit de eo: Theseum patriam omnibus communem constituisse omnibusque civibus aditum ad magistratus parem reddidisse.

16) Qui defenditur, est adhuc accusatus de criminibus quibusdam.

17) Pronomini non maior vis inest quam sequente versu τοῦ μὴ δύνασθαι με τυχεῖν. Nec tamen ausus est Bekkerus recipere quod prae-

περί μου c. Urb. (Ambr. περί 'μοῦ), B. D. περί ἐμοῦ. 23. περί μου. Ambr. περί 'μοῦ, B. D. c. cett. libr. περί ἐμοῦ. 81. ἐν αὐτῷ. B. D. c. libr. αὐτῷ. 94. ἔχομεν ¹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. εἰχομεν. 120. δέ μοι c. libr. praeter Ambr., B. D. c. Ambr. δ' ἐμοί. 121. τὰς τοιαύτας ²⁾. B. D. BS. c. Urb. τοιαύτας. Vulg. τὰς. 126. Γῆς. B. D. γῆς. 234. πρὸς με βλέψας. Vulg. προσεμβλέψας, B. D. BS. c. Urb. πρὸς ἐμὲ βλέψας. 237. προσελεύσθαι ³⁾ c. Urb., B. D. BS. προσελεύσθαι. 248. ἡμετέρως ⁴⁾. BD. c. libr. ἡμετέρως. 258. οὐδέν' ἄν. BS. c. libr. οὐδεμίαν (Urb. extr. syll. habet corr.), B. D. οὐδεμίαν [ἔστιν]. 260. φιλοπονίαν ⁵⁾ c. Urb., B. D. BS. τὴν φιλοπονίαν. 263. εἰδότες ⁶⁾ c. Vat. 2. Med., B. D. c. Urb. Ambr. Ald. εἰδότες.

Orat. XIII, 22. Δείπει πολλά ⁷⁾. Ego adscripsi.

Orat. XIV, 2. ἐπὶ δέ ⁸⁾. B. D. BS. c. libr. ἐτι δέ. 45. γενέσθαι c. Ambr., B. D. γεγενῆσθαι. 57. γεγενημένοις ⁹⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. γενομένοις.

Orat. XV, 4. περί μου c. Urb. (Ambr. Laur. περί μου), B. D. περί ἐμοῦ. 6. περί μου ¹⁰⁾ c. Ambr., B. D. c. Ald. Laur. (Urb.?) περί μου, D. περί ἐμοῦ. 8. καὶ πράγματα ¹¹⁾. B. D. BS. c. libr. praeter Ald. καὶ τὸν πράγματα, Ald. καὶ τὸν τὰ πράγματα. 31. περί μου c. Urb. (Vat. Ambr. περί 'μοῦ), B. o. περί μου, B. b. D. c. Laur. περί ἐμοῦ. 32. περί μου ¹²⁾. B. περί 'μοῦ, D. c. Ald. περί ἐμοῦ. 42. ἀφείσθαι. B. D. c. libr. ἀφείσθαι. 66. καὶ τὰ λοιπά ¹³⁾. BS. ἦν οὖν ἀσκήτε καὶ προσ-

bebatur ab Urbinate περί με, deterritus scilicet vulgari grammaticorum regula, ὅτι αἱ προθέσεις ὀρθοτονοῦσι τὰς ἀντωνυμίας. V. Bait. ad Paneg. p. XVII—XVIII.

1) Habebat sane alia etiam enarrare.

2) Descripsit eas.

3) Vult ille hoc: Isocratem, ut verum consilium dissimularet, laudem urbis addidisse.

4) Loquitur is, qui non est Atheniensis.

5) Ἡ τοῦ βλον τάξις et φιλοπονία unam formant notionem.

6) Respondet προσδοκῶντας.

7) Patet hoc ex verbis: ῥαδίως οἶμαι — καταστήσειν.

8) Sic erat scribendum propter lectionem Prisciani, de qua vide infra.

9) Adhuc sunt et propterea supplices adstant.

10) Monosyllabam formam ὀρθοτονεῖσθαι non posse constat. V. Bait. ad Paneg. p. XVIII.

11) Est idem qui γεγραμμένος.

12) Elisioni post περί nullus est locus, quae praepositio saepissime et apud Isocratem et apud poëtas praecedat vocalem. Bait. ad Paneg. p. XVIII.

13) Verba ἦν οὖν — πολιτενομένοις inepte hic inserta. Nam: si coletis et amplectemini bonos viros pro malis, ad vestras rationes magis accommodatos habebitis demagogos et qui rem publicam administrant, non est dicendum 'ei, qui est demonstraturus, quinquam sint in consilium adhi-

δέχησθε τοὺς χρηστοὺς ἀντὶ τῶν πονηρῶν ὥσπερ τὸ παλαιὸν, βέλτιον
 ἔξετε χρῆσθαι καὶ τοῖς δημαγωγοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πολιτενομέ-
 νοις καὶ τὰ λοιπά. 74. ἀναγινωσκομένων. B. D. c. libr. ἀναμνη-
 σκόμενων. 100. ταπεινότερα ¹⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. δικαιότερα. 140.
 ἴσως ²⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. ἴσως μὲν. 147. καὶ διαγωνιζομένους ³⁾
 c. Laur., B. D. BS. διαγωνιζομένους. 163. περὶ με c. Urb., Laur. πρὸς
 με, B. D. περὶ ἐμέ. 165. περὶ με c. Urb., Vat. περὶ 'μὲ, B. D. περὶ
 ἐμέ. 168. κοινῆς ⁴⁾. B. D. c. libr. κοινῆς καὶ τῆς, BS. κοινῆς τῆς.
 195. περὶ μου. B. c. libr. περὶ 'μοῦ, D. περὶ ἐμοῦ. 206. ἐπὶ c. Laur.,
 B. D. ἀπό. 222. [ἀλλ' ὁμῶς — τολμήσειεν] ⁵⁾ abs. in Laur., B. D. BS.
 ἀλλ' ὁμῶς — τολμήσειεν. 224. ἀλλὰ γὰρ — οἶεται ⁶⁾ c. Laur., B. D. BS.
 ἡδέως δ' ἂν κἀκεῖνο πνθοίμην παρὰ τῶν χαλεπῶς ἐχόντων πρὸς
 ἡμᾶς, τίνα ποτὲ γνώμην ἔχουσι περὶ τῶν ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόν-
 του καὶ τῶν ἄλλων τόπων δεῦρο πλεόντων ὥς ἡμᾶς, ἵνα παιδευ-
 θῶσι. πότερον αὐτοὺς οἶονται. — [δηλῶσαι] Laur. om. — ἡμᾶς. Laur.
 ἡμῶν. — ἑκατέροις τῶν αὐτῶν. Laur. τῶν αὐτῶν ἑκατέρων. — αὐτοὺς
 πλεόντας ⁷⁾. Laur. πρὸς αὐτοὺς πλεόντας. — πλεόντων ὥς ἡμᾶς ⁸⁾
 c. Vat. Ambr. Urb. corr. (Laur. εἰς ἡμᾶς), BS. c. Urb. pr. πλεόντων.
 230. ταυτόν. BS. ταυτό, B. D. c. libr. τοῦτο. 244. φιλοτίμως ⁹⁾ c
 Laur., B. D. φιλοτίμως μοι. 249. Πειθῶ. B. D. πειθῶ. 259. ὁμοίος.
 B. c. vulg. ὁμόλους, Urb. Vat. ὁμοίως. 273. ταῖς c. Laur., B. D. καὶ
 ταῖς. 277. ταύτη ¹⁰⁾ c. Urb. Vat., B. D. BS. ταύτην. 287. Ἑνεακρού-
 νου. B. D. ἐννεακρούνου. 322. συνοίσειν, σημείω. BS. c. Vat. 2. Laur.
 Ald. συνοίσειν ἡμῖν, σημείω, B. D. συνοίσειν ἡμῖν.

bendi, sed ei, qui vult docere, quomodo respublica omnino sit gerenda.
 Aliena esse neque ab auctore orationis profecta ostendit etiam duplex ἦν.

1) Invocatio, quam fecit, erat non tam iusta quam modesta.

2) Non opponit sed pergit infra dicens: ἃ δ' οὖν.

3) Quae sequuntur verba: καθ' ὑπερβολὴν ὑπισχνουμένους, ἐρί-
 ζοντας, λοιδορουμένους, explicant illud διαγωνιζομένους, non ἐπιδεί-
 ξεις ποιουμένους.

4) Sententia est: timeo, ne mihi generali sophistarum accusatione
 mali quid accadat, quoniam privata mea causa negligetur.

5) Haec verba recte absunt in Laur., quia tum in iis, quae antece-
 dunt (§. 220.), iam sunt dicta, tum in iis, quae sequuntur (225.), iterum
 dicuntur.

6) His verbis orator bene respondet adversario, quem futurum esse
 fingit, discrimen explicans, quod intersit inter se et sophistas illos.

7) Ipsi navigant ad illos, non tantum eos, quum veniunt, excipiunt.

8) In eo, quod ad dicendi magistros navigant, non quod Athenas,
 momentum est positum.

9) Vertunt vulgatam: qui mihi adversantur. At hoc verba significare
 non possunt. Significantur, qui honoris sunt cupidi.

10) Eandem vim quam in eligendis orationum argumentis, retinebit
 in agendo.

Orat. XVI, 1. . . . . ¹⁾ Lacunae signa ego posui. 37. ἐπέδειξαν ²⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. ἐπέδειξαν καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλιγαρχικούς.

Orat. XVIII, 5. Φίλον. B. D. φίλον. 8. ἔπειτα [Ρίνωνα] ³⁾. B. D. c. libr. ἔπειτα. 24. ἐμμένετε. B. D. c. libr. ἐμμενεῖτε. 32. γενέσθαι. B. D. c. libr. γεγενῆσθαι. 35. ὀδυρεῖσθαι. B. D. c. libr. ὀδύρεσθαι. 47. οὐδὲ μίαν. B. D. c. libr. οὐδεμίαν. 48. ἐπεθύμει. B. D. c. libr. ἐπιθυμεί. 50. ἡμῶν ⁴⁾ c. Ald., B. D. BS. ὑμῶν. — ἡμῶς c. Ald., B. D. BS. ὑμᾶς. 58. ἔξεσται. B. D. c. libr. ἔξεστι. 67. ἀδικοῦμεν, τοῖς δ' c. vulg., B. D. BS. c. Vat. 2. ἀδικοῦμεν . . . . τοῖς. 68. αἱ συνθῆκαι ⁵⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Vat. 2. ἡδὴ συνθῆκαι.

Orat. XIX, 42. αὐτῇ ⁶⁾. B. D. c. libr. αὐτή.

Orat. XX, 1. [ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ]. Ego addidi.

Epist. I, 10. . . . . ⁷⁾ Lacunae signa ego posui.

Epist. II, 5. μηδὲ μιᾶς. B. D. c. libr. μηδεμιᾶς. 15. πάντα γε ⁸⁾ c. vulg., B. D. BS. c. Urb. Ambr. πάντα τε. — καὶ μήτε. B. D. BS. c. libr. καὶ τοὺς μήτε.

Epist. III, 2. ὑπενουύμην ⁹⁾. Urb. ὑπονουύμην, Vat. ἐπενουύμην, B. D. BS. c. Ambr. ὑπονουούσι, Helmst. ἐπινουούσι.

Epist. IV, 10. προτρέψασθαι. B. D. BS. c. libr. προτρέψασθαι.

Epist. VI, 7. προσλάβοιμι c. vulg., BS. c. Urb. Ambr. λάβοιμι. 14. . . . . Lacunae signa ego posui.

Epist. VII, 5. τοῖς ἄλλοις. B. D. c. Urb. τοῖς Ἑλλήσιν. Vulg. τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν. 11. ὑμῖν c. Ambr., B. D. ἡμῖν. 12. τὴν δύναμιν ¹⁰⁾. B. D. BS. c. libr. δύναμιν.

Epist. VIII, 1. δέ μου c. libr., B. D. δ' ἐμοῦ.

Epist. IX, 4. τὴν ὅλης ¹¹⁾. B. D. BS. c. libr. τὴν ἀνδρίαν ὅλης.

1) Deesse quaedam initium orationis prodit.

2) Seditiones istae ostenderunt, qui voluerint neque aliis imperare cum paucis neque rempublicam prodere et qui utrumque voluerint.

3) E Saupp. coniect. propter: καὶ τοὺς συνάρχοντας.

4) Ipse etiam ab eo iniuria afficitur.

5) Intelliguntur certa illa foedera et pacta, quae in oratione saepius sunt commemorata.

6) Vide §. 44. ταύτῃ.

7) Est tota epistola nil nisi prooemium orationis sive epistolae ad Dionysium missae, cuius mentionem fecit Orat. V, 81.

8) Est lacuna hic. Praecesserunt sine dubio opprobria quaedam Atheniensibus ab aliis facta. Sint haec, alii dicent, tamen Athenienses in nulla re deliquerunt.

9) Non eo redacti erant Graeci, ut ea cupere coacti essent, quae suspicarentur Philippum velle facere, sed sane eo, ut desiderarent expeditionem in Persas, quam Isocrates suspicatus est Philippum facere velle.

10) Eam potestatem, quam obtinet.

11) De fortitudine iam est locutus. Pergendum certe erat praecedente τὴν ἀνδρίαν — καὶ τὴν σωφροσύνην.

14. φιλονεικίας¹⁾ c. Vat. et vulg., B. BS. c. Urb. φιλονικίας. 19. ....²⁾ Lacunae signa ego posui.

[Orat. I, 38. ἡ δέ. D. c. Urb. τὸ δέ. 43. σπονδαίοις³⁾ c. Urb. Scaph. Ambr. pr. cod. Aug. Barocc., B. D. σπονδαίοις ἡ φύσις.

Orat. XVII, 21. καρτεροί⁴⁾. B. D. BS. c. libr. καρτερεῖ. 23. γεγραμμένος⁵⁾. B. D. BS. c. libr. γεγραμμένον. 34. πονηρῶν⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. χορηγῶν. 42. ἐθεσαν⁷⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. διέθεσαν. 48. ἐπεχειρεῖ c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἐπιχειρεῖ.

Orat. XXI, 2. ολίαν⁸⁾. B. D. c. libr. ούσίαν. 10. ἄλλον⁹⁾. B. D. BS. c. libr. ἄν ἄλλον. 19. εἶπερ¹⁰⁾. B. D. c. libr. εἶπερ καί.]

VII.

Ex auctoritate optimorum librorum, imprimis Urbinatis, scripsi:

[Orat. I, 2. ὑμᾶς. B. b. et D. c. Ald. Med. Harl. ἡμᾶς. 6. ἐβλαψε. BS. c. Urb. marg. et Scaph. ἐλυμήνατο. 9. ὑπέμενε. D. BS. ὑφίστατο c. Urb. rec. manu correcto¹¹⁾ cod. s. Aug. Scaph. 10. ἐαυτοῦ. BS. c. Ambr. αὐτοῦ, Scaph. αὐτοῦ. — τῷ γένει. BS. c. Scaph. γένει. 11. ὃν c. Urb. Ambr. Scaph. cod. Aug. Barocc., B. D. ὃ. — γινόμενον¹²⁾ c. Ambr. Scaph. (Urb. τινόμενον), B. D. c. vulg. γενόμενον, BS. γιγνόμενον. 12. οὐ δυνατόν c. Ambr. Scaph. (Urb. δυνατόν), B. D. c. vulg. ἀδύνατον. — δοκοῖς c. libr. omn., BS. δοκεῖς. 13. ὅρκους¹³⁾ c. Urb. Scaph., B. D. BS. νόμοις. 14. τοὺς ἐαυτοῦ παῖδας c. Stobaeo, B. D. BS. τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — ὑγίειαν c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. ὀγίειαν συμφέροντα, D. ὑγίειαν [συμφέροντα]. 16. σεαυτῷ c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. σεαυτῷ γε. 18. ταῦτα διαφύλαττε c. Urb. Ambr. Scaph., B. c. vulg. διαφύλαττε. 19. χορημάτων c. Urb. Scaph., B. D. BS. c. vulg. κτημάτων. 21. πρὸς ἐαυτὸν c. Urb. Ambr., B. D. πρὸς σεαυτόν. — πονηροῖς c. Urb. Ambr. Scaph. Barocc., B. D. λυπη-

1) Est cum vituperatione dictum.

2) Deesse plura concludes ex ultimis verbis: ὥς ἐστὶ ταῦτα δυνατόα καὶ συμφέροντα — ἐμὸν ἔργον ἤδη διδάξαι περὶ αὐτῶν ἐστίν.

3) Natura non facit, ut homines καλῶς i. e. μετὰ καλῆς δόξης moriantur, id est potius fati.

4) Est ex mente Pasionis dictum.

5) Inveniebatur ille scriptus, ut qui persolvisset omnia.

6) Consilium ipsi sic paraverant.

7) Scelesti homines isti ipsi choragi, qui obsignaverant, uti videtur, fuerant.

8) Non omnes facultates suas oppigneraverat.

9) Eum revera invasit alio non invento.

10) Ἐβούλετο et ἐδόκει αὐτῷ vix possunt per καὶ — καὶ discerni.

11) Sic in Bekk. oxon. legitur, in berol. dicitur Urb. sic habere.

12) Sententia est: moribus illius pro legibus habitis aemulare paternam virtutem.

13) Qui deos publice colit, pium et religiosum se ostendit et talem, qui etiam iusiurandum sit conservaturus.

ροῖς. — καὶ αὐτὸν c. Urb. Ambr., B. D. καὶ σαντόν. 24. δεόμενος τὸ ¹⁾ c. libr., B. D. δεόμενός του. 25. προσμένης c. Urb. Ambr. Scaph., B. περιμένης. 31. φιλόνικος c. Urb., D. c. vulg. φιλόνεικος. — παρὰ — παρὰ c. Urb. Ambr. Scaph., B. D. περὶ — περὶ. 34. διάνοιαν c. Priscian., B. D. BS. c. Urb. γνώσιν. Vulg. γνώμην. 37. οἶα c. Urb. Ambr. pr. Scaph., B. D. BS. οἰάπερ. — τούτου c. Urb. Ambr. Scaph., B. ταύτης. 45. ἄλλην c. Urb. Ambr. Scaph., B. ἄλλην σου. 46. ὀρέγεσθαι c. Urb. Ambr. pr., B. ὀρεχθῆναι. 47. ἐλυπήθησαν ²⁾ c. Urb. Scaph., B. D. BS. ἐλυπήθημεν. — διὰ τὰ c. Urb. Scaph., B. D. BS. δι' αὐτὰ τὰ. 48. φήσαντας c. Urb. Ambr. Scaph., B. D. φάσκοντας. 49. φήσωμεν c. Urb., B. D. BS. φήσομεν. 51. ὀρεγομένοις c. Urb., B. D. BS. ὀρεγομένους.]

Orat. II, 10. βουλευομένους ³⁾ c. Urb. Ambr., B. D. βουλευσομένους. 14. ἀγνοίαν c. Urb. Vat. Laur. in Antid., B. D. BS. ἀνοίαν. — αὐτοῦ. Urb. Ambr. hic et in Antid. Vat. Laur. αὐτοῦ, B. c. vulg. σαντοῦ. 15. ἄν c. Urb. Vat. Ambr., B. D. ἦν. 24. πρὸς ἑαυτὸν c. Urb., B. D. πρὸς σεαυτόν. 25. ὦν — μέλλοι c. Urb. Ambr., B. BS. ὦν ἄν — μέλλῃ. 33. μὲν γὰρ ⁴⁾ c. Urb., B. D. BS. μὲν. 35. βασιλεῖς c. Urb. Ambr., B. c. vulg. βασιλέας. — τυράννοις ἀπ' αὐτῶν ⁵⁾ c. Urb., B. D. BS. τυράννοις. 37. μνήμην c. libr., B. b. D. γνώμην. 41. τούτοις ⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. τοῖς περὶ. 54. ἄς c. libr., B. D. ἄ.

Orat. III, 2. μεθ' ὧν ⁷⁾ c. Urb. Harl., B. D. BS. δι' ὧν. 8. λέγειν δυναμένους ⁸⁾ c. Urb. Ambr. Laur. in Antid. et vulg. hic, B. D. BS. c. Urb. hic: δυναμένους λέγειν. 15. δευτέρῳ c. Urb. Stobaeo, B. D. BS. δευτέρον. — τὸ μετ' ἐκείνο ⁹⁾ c. Stobaeo, B. D. BS. τῷ μετ' ἐκείνῳ. — τρίτῳ δὲ καὶ τετάρτῳ καὶ c. Urb. Stob., B. D. BS. τρίτον δὲ καὶ τέταρτον. 16. κρίναιμεν ¹⁰⁾ c. Stob., B. D. BS. κρίνοιμεν. 20. δυσμενῶς ¹¹⁾ c. Urb. Ambr. Stob., B. D. πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς. 24. πόλιν c. Urb. Ambr., B. D. BS. πόλιν τῶν Ἀθηναίων. 26. οὐ γ' ἄν. Urb. οὐ γαν, B. D. BS. οὐ γὰρ ἄν. 29. βασιλεύων c. Urb. Ambr., B. D. βασιλεύς. 32. τοιαύτης c. Urb. Ambr., B. D. τοσαύτης. 39. τοὺς πολλοὺς c. Urb. Ambr., B. D. καὶ τοὺς πολλοὺς. 42. πατέρα c. Urb. Ambr., B. D. πατέρα τὸν ἐμόν. 57. εἰρημένην c. Urb. Ambr., B. D. BS. τοιαύτην.

1) BS. conferunt Epist. II, 22.

2) I. e. socordiae et luxuriae amantes. V. me ad Areop. p. 130.

3) Qui deliberant, quomodo sibi haec facultas futura sit.

4) Ne temere neve nimis festinanter age. Optimum enim quidem est opportunitates arripere, sed eas si non cognoveris, malis citra resistere quam ultra progredi.

5) Considera quae sunt et quae ex iis, quae sunt, accidunt.

6) Genitivus ἐπιτηδευμάτων regitur a καινότητος, cf. §. 17.

7) Quibuscum honesta ratione commoda adipisci potes. Duplex μετὰ ne te offendant cf. XV, 65.

8) Cf. §. 21.

9) Post illud, quod optimo est tributum.

10) Dixit etiam ὁμολογήσειαν — ἀποδείξειεν et θεωρήσαιμεν.

11) Resp τὰς εὐνοίας ἔχουσιν.

58. καὶ δικαιοτάτων τοῖς παισὶ ¹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. τοῖς παισὶ καὶ βεβαιοτάτων, BS. καὶ βεβαιοτάτων τοῖς παισὶ. 60. παρόντος μου c. Urb. Ambr., B. D. παρόντος ἐμοῦ. 64. καὶ μηδὲν c. Urb. Ambr., B. D. BS. μηδέν.

Orat. IV, 1. εὐτυχίας c. Urb. Ambr., B. D. εὐξίας. 29. τοσούτων c. Urb. Ambr. Vict., B. τοισούτων. — 31. ἀναιρεῖ c. libr., B. b. D. ἀναιρεῖται. 38. ἄλλων καλῶν c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἄλλων. 48. ἔχοντες c. libr., B. b. ἔχοντας. 57. εἶχε c. Urb. Laur., B. D. εἶχε [καὶ τὴν οὐκ ἀδίκως ἀμφισβητεῖ περὶ τῆς ἡγεμονίας]. 62. ὀρμηθέντες c. Ambr. et omn. libr. Antid., Urb. ὀρμηθέντες οἱ πρόγονοι, B. D. c. vulg. ὀρμηθέντες αὐτῶν οἱ πρόγονοι. 65. οἰκιστὰς c. Urb. Ambr. hic et in Antid. Laur., B. οἰκιστὰς τῆς Σπαρτῆς. 73. ὑπομνήματα c. libris hic et Ambr. in Antid., B. D. c. Laur. et nonnull. libr. in Antid. ὑμóμνημα. 86. ἴδιον c. Urb. Ambr. Vict. et omn. Antid. libr., B. ἰδιον κίνδυνον. 87. μάχη c. Urb. Ambr., B. καὶ μάχη. 96. ἔτλησαν ²⁾ c. Arist. (rhetor. III, 7.) Dionys. (de vi Demosth. c. 40.) Antid. ante Mustoxyd., B. D. ἐτόλμησαν. 101. ταῦταις ταῖς c. Urb. Ambr., B. D. τοιαύταις, Vict. τοιαύταις ταῖς. 105. δεινὸν οἰόμενοι c. Ambr. Urb. rec. (Urb. pr. δεινοί), B. D. BS. δεινὸν ἡγούμενοι. 111. ἐνὶ ³⁾ c. Urb., B. D. BS. ἐνίοις. 112. ἕκαστον — ἔχειν c. Urb. Ambr. Vict., B. D. ἕκαστος ἔχει. — συμπευθήσοντας c. Vict., Urb. συμπεθήσοντας, B. D. συμπαθήσοντας. 124. ἐλευθέρους ἀξιοῦσιν εἶναι ⁴⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ἐλευθεροῦν ἀξιοῦσι. 133. ἄλλοθεν c. Urb. Ambr. Vict., B. D. ἄλλοθεν ποθεν. — ἀμελήσαντες c. libr., B. b. ἀμελήσαντας. 135. Τειριβάξον c. Urb. Ambr., B. D. Τιριβάξον. 142. μόλις c. Urb. Ambr., B. D. μόλις ποτέ. 144. Κυρεῖω c. Harpocr., B. D. Κύρον. 148. ἐπιβολῆς c. Urb., B. D. BS. ἐπιβουλῆς. 158. τοὺς δ' c. Ambr. Urb. (qui τοὺς δέ), B. D. BS. τῶν δέ. 159. στρατευσαμένων c. Urb., B. D. στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν, Ambr. ἐπ' ἐκείνους στρατευσαμένους. 161. ἐκείνου c. Urb., B. D. BS. τῶν ἐκείνου. 165. μὲν c. Urb. Ambr., B. D. BS. μὲν οὖν. 182. ἀγειν c. Urb. Ambr., B. D. ἀγειν βουλομένοις.

Orat. V. Argumentum c. Urb. omisi ⁵⁾. 1. ἄγνοίαν c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἄνοιαν. 6. ἂν c. Urb. (Ambr. εἰ ἂν), B. D. ἦν. — Ἀμαδόκω c. Harpocr. Ambr. Urb. corr., B. D. Μηδόκω. 13. αὐτῷ ⁶⁾ c. Urb., B. D. BS. αὐτοῖς. 15. ὄντων καὶ πείθειν. D. ὄντων. 21. Ἰλλυριῶν c. Urb., B. D. BS. Ἰλλυρίων. 24. ἂν c. Urb. Ambr., B. D. ἦν. 33. οἷσπερ c. Urb., B. D. BS. οἷς περὶ. 37. ὑφ' ὧν c. Urb., B. D. BS. ὧν. 47. σκε-

1) In benevolentia regis ex sententia oratoris iustissimae divitiae sunt positae, quia tantummodo iusti et probi bonorum regionum participes fiunt.

2) V. BS. ad h. l.

3) I. e. Lysandro. V. Saupp. ad h. l.

4) V. Saupp. in Iahn. annal. VI, 65.

5) Omisi hic haec argumenta ut non digna, quae inter Isocrate legantur.

6) I. e. τῷ προστάτῃ ab oratore electo.

φραίμεθα ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. σκεψάμεθα. 61. γίγνεσθαι ²⁾ c. Urb., B. D. BS. γενέσθαι. 64. τῆς c. Urb. Ambr., B. D. τὰ τῆς. 78. ἐνθουμούμενον ³⁾ c. Urb. Ambr. Med., B. D. ἐνθουμούμενόν σε. 88. τοὺς — βουλευομένους c. Urb. Ambr., B. D. τὸν — βουλευόμενον. — διαλλάξῃ τις c. libr. omni. Epist. IX., B. D. διαλλάξῃ. 92. κατασκενέσασθαι c. Urb. (Ambr. ^{κατα} σκενέσασθαι), B. D. παρασκενέσασθαι. 108. δια- γοντα c. Urb. et vulg., BS. c. Vat. 2. et Vict. διαγάγοντα. 115. κτή- σασθαι c. Urb., B. D. κτήσασθαί σε. 120. ἀνελεῖν c. Urb., B. D. BS. ἐλεῖν. 129. πατρίδα τὴν αὐτοῦ ⁴⁾ c. Urb. Ambr. πατρίδα τὴν αὐτοῦ, B. D. πατρίδα. 136. πολλῶν c. Urb., B. D. BS. πολιτῶν. 139. καταστρα- φεῖσαν c. Urb., B. D. BS. κατασταθεῖσαν. 142. ἀντιπαραβάλλον ⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ἀντιπαραβαλίων. 147. κατὰ ταύτης c. Urb., B. D. BS. κατ' αὐτῆς. — ἐγκωμιάζουσιν c. Urb., B. D. BS. αὐτὴν ἐγκωμιά- ζουσιν.

Orat. VI. Argumentum c. Urb. Laur. omisi. 5. περιβάλλοιμεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. περιβάλοιμεν. — μὲν κατορθώσαντες c. Urb., B. D. BS. κατορθώσαντες μὲν. — ὑμᾶς c. Urb. Ambr., B. D. ἂν. — ἀφελήσομεν c. Ambr. Urb. corr., B. D. ἀφελήσαιομεν. 6. παρεσκευα- σμένος c. libr., B. D. παρεσκευασμένους. 7. τοσοῦτων c. Urb. Ambr., B. D. τηλικούτων. — νῦν δ' c. Urb., B. D. νυνὶ δ'. 8. ἐλθόν c. Urb., B. D. BS. ἐλθόν. 18. κατάγοντος c. Urb. pr., B. D. BS. καταγαγόν- τος. 26. ἂν c. Urb. Ambr., B. ἦν. 28. χαλεπώτερον c. Urb., B. D. BS. χαλεπώτατον. 31. ὅτε c. libr., B. ὅτι. 38. ἡμετέρων c. libr. praet. Vat. 2., BS. c. Vat. 2. ὑμετέρων. — σχεδόν ⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. τυ- χόν. 54. μῆτε δύνασθαι μῆτε πειρᾶσθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. μῆδὲ πειρᾶσθαι. 65. αὐτῶν c. libr., B. D. αὐτῶν. 78. πολιορκίας ⁷⁾ c. Urb., B. D. BS. πολιορκίαν. 83. ἀφείσθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἀφέσθαι. 86. ὑπὲρ c. Urb. Ambr., B. περί. 98. ἀληθινῶς ἀλλὰ κατα- πεπλασμένως χρησθαι c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἀληθιναῖς ἀλλὰ πε- πλασμέναις κεχρησθαι. 100. αὐτοὺς ⁸⁾ c. Urb. Ambr. αὐτούς, B. D. σφᾶς αὐτούς. 109. ἦν ⁹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ἦς. 110. οὐδὲν c. Urb. Ambr., B. D. οὐκ.

1) Interpunctio maior post αὐταῖς erat delenda.

2) Sequitur ὅτε — ἐλάμβανον.

3) BS. conferri iubent V, 115. coll. Ep. III, 5. deinde III, 43. et 49. coll. 56. Epist. II, 15. coll. or. II, 11. et VI, 13.

4) I. e. ἑμαντοῦ. BS. ad h. l.

5) Bene defendit Strangius id in Iahn. annal. suppl. III. p. 35. coll. IX, 34. et praeterea VI, 47. VIII, 11. V, 29.

6) Σχεδόν — τῶν ἄλλων ἀπάντων.

7) Cf. VIII, 90. IX, 55.

8) Strang. cf. VIII, 94.

9) Nullus hic attractioni locus, quum sensus non sit: pro ea vita, quam. V. Bait. ad Paneg. VII.

Orat. VII, 6. *ἰδίῳ* ¹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἰδιωτικῶν*. 18. *ἔκαστον μὲν* ²⁾ c. Urb., B. D. BS. *ἔκαστον*. 24. *εἴποτε* ³⁾ c. Urb., B. D. BS. *ὁπότε*. — *αὐτοῖς* c. libr., BS. *αὐτοῖς*. 36. *γιννομένης* ⁴⁾ c. Urb., B. D. BS. *γεγεννημένης*. 37. *ταύταις* c. Urb., B. D. BS. *αὐταῖς*. 41. *παιδευομένους* c. Urb., B. D. BS. *πεπαιδευμένους*. 43. *δαμασθῆναι* c. Urb. pr., B. D. *παιδευθῆναι*. 44. *ἀπορίας μὲν*. B. D. *μὲν ἀπορίας*. 73. *μανέντων* c. Urb. pr., B. D. BS. *μανέντων ἀνθρώπων*. 82. *ἅπαντας* c. libr., B. D. *ἅπαντες*.

Orat. VIII, 13. *ἀσκεῖτε* c. Urb., D. c. vulg. *ἐπαινεῖτε*. 19. *ἐποίησε* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *πεποίηκε*. 36. *ἐπαινεῖσθαι* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἐπαινέσαι*. — *λέγωμεν* c. Urb. Ambr. omn. libr. Antid. (Laur. *λέγομεν*), B. D. BS. *λέγω*. 58. *ἄλλους* c. Urb., B. D. BS. *ἄλλους Ἕλληνας*. 59. *ἔχομεν* — *παρέχομεν* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *εἶχομεν* — *παρέσχομεν*. 63. *τὴν εὐσέβειαν* c. Urb. Ambr., B. D. *τὴν τ' εὐσέβειαν*. — *σωφροσύνην* c. Urb. Ambr., B. *σωφροσύνην* [καὶ τὴν δικαιοσύνην]. 66. *τοιαύτην* c. Urb. Ambr., B. D. *τοσαύτην*. 72. *ἀλλήλοις* c. libr. praet. Ambr., BS. c. Ambr. *ἀλλήλοις*. 78. *κατέστησαν* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *κατέστησεν*. 80. *πράγμασι* ⁵⁾ c. Ambr. et Urb. (qui *πράγμασιν*), B. D. BS. *χρόνοις*. — *γιννομένων* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *γενομένων*. 82. *τῶν πόρων* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἐκ τῶν φόρων*. — *διελόντας* c. Urb. Ambr. Vat. 2. Bav., B. D. BS. *διελόντες*. 86. *μείζουσι* ⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *μείζουσι κακοῖς*. — *αὐτοῖς τοῖς* c. Urb. Ambr., B. *αὐτοῖς*. 93. *πρόνοιαν* c. Urb. Ambr., B. D. *πρόνοιαν τῶν τοιούτων*. 95. *εἶδεν* c. Urb., B. D. BS. *οἶδεν*. 100. *ἦταν* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἦταν τῇν*. 101. *ἐκτῶντο γὰρ* c. Urb. Ambr., B. D. c. Vat. 2. *ἐκτῶντό τε*. Vulg. *ἐκ τῶν τότε*. 109. *καὶ ταῦτ'* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ταῦτ'*. 119. *ἰδιωτῶν* c. Urb. Ambr., B. D. *ἰδίῳ*. 121. *ὅπερ* c. Urb. Ambr., B. D. BS. *οἷάπερ*. 122. *ἂν* ⁷⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *ὅ*. 126. *ἀνῆγεν* ⁸⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *ἀνῆνεγκεν*. 133. *τούτων ἐστὶν* c. libr., B. D. *τούτων*. 135. *τρίτον* ⁹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. *τρίτον δ'*. 136. *καὶ παρασκευαῖς* ¹⁰⁾ c. Urb. *παρασκευαῖς*, B. D. BS. *καὶ ταῖς παρασκευαῖς*. — *ἄλλους Ἕλληνας* c. Urb. et libr. Antid., B. D. BS. *Ἕλληνας*. 137. *εἰδῶσιν*. Urb. *εἰδῶσιν*, B. D.

1) Isocrates ubique, ubi de vita privata sermo est, *ἰδιος* dixit, *ἰδιωτικὸς* uno in loco IX. 72. ubi τοῖς βασιλικοῖς, non uti hic τοῖς κοινοῖς, oppositum est. V. me ad h. l.

2) Respond. : tandem autem in acerbiores etiam clades quam olim.

3) At rarissime postulabatur tale quid, hinc *εἴποτε*, non *ὁπότε*.

4) Resp. *εἶχον* et *διώκουν*.

5) Quod in illo rerum statu fiebat.

6) Id est *συμποραῖς*. V. me ad Areop. 224.

7) BS. conferri iubent XV, 19.

8) Etiam verbo *ἀνῆγειν* de pecunia in arcem portanda usi sunt oratores Attici, ut Demosth. Olynth. III, 24. 26. Bait. ad Paneg. X.

9) Bait. conf. XV, 187. V. eum ad Paneg. X—XI.

10) In *μελέταις* et *παρασκευαῖς* eadem est notio.

BS. ἰδωσιν. 142. τὰς — βασιλείας ¹⁾ c. Urb. Ambr. et libr. Antid., B. τὴν — βασιλείαν.

Orat. IX, 6. τοὺτους ²⁾ c. Urb., B. [τοὺτους], BS. c. Ambr. Vat. τούτων. Vulg. τι τούτων. 15. ἐκείνόν τε ³⁾ c. Urb. Scaph. Med. Ald., B. D. ἐκείνον μὲν, Vat. Ambr. ἐκείνον. 17. ἐκατέρων c. Urb. pr. (Vat. corr. παρ' ἐκατέρων), B. D. BS. ἐκατέρωθεν. 23. ἑτέροις τισίν ⁴⁾ c. Aristide (Vol. I, 102, 8.) Ambr. Vat. Scaph. vulg., B. D. c. Urb. ἑτέροις. 29. μέλλοντος c. Urb., B. D. BS. μέλλων τε. 30. προσέβαλλε c. Urb. (qui προσέβαλλεν), B. D. BS. προσέβαλε. 32. καὶ τοὺς τ' c. Urb. Ambr. Vat., B. D. BS. καὶ τοὺς. Erat ea de causa etiam ἐλεῖν c. Ambr. Scaph. vulg. scribendum, B. D. BS. c. Urb. Vat. ἐλῶν. 36. περιγεγενημένοι c. Urb. Ambr., B. D. BS. περιγεγόμενοι. 37. Μήδων ⁵⁾ c. Urb. pr. Vat. corr. vulg., B. D. c. Urb. corr. Μήδους. 38. στρατηγίας c. Urb. rec. Ambr. (Urb. pr. στρατηγας), B. D. στρατείας. 72. αὐτοῦ c. libr., BS. αὐτοῦ. — οὐδέν ⁶⁾ c. Urb., B. D. BS. οὐδένα. — γεγενημένων ⁷⁾ c. Urb., BS. c. vulg. προγεγενημένων.

Orat. X, 18. οὕτω c. libr., B. b. οὕτω. 49. ὑπὲρ μὲν c. Urb. Ambr. Vat., B. D. BS. περὶ μὲν. 50. ἀπελθεῖν c. Urb. Vat., B. D. BS. ἐπανελεθεῖν. 60. εἰρημένων ⁸⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. εἰρημένων τεκμήριον. 61. εὐσεβῶς κατὰ c. Urb., B. D. BS. εὐσεβῶς. — κατακαλίσσονται c. Urb. Ambr. marg., B. D. BS. ἐπικαλίσσονται.

Orat. XI. Argumentum c. Urb. om. 6. μηδεμιᾶς c. Urb., B. D. BS. μηδεμιᾶς ἂν. 7. αὐτῶν c. libr., BS. αὐτῶν. 18. ἀλλ' ἐπὶ c. Urb., B. D. BS. ἀλλά. 25. τούτων c. libr., D. τούτων. 34. φανερός ὁ c. libr., BS. φανερός. 44. δ' ὄντων ⁹⁾ c. Urb. (qui δὲ ὄντων), B. D. BS. δ' ἐνόντων.

Orat. XII, 1. αὐτῶν c. libr., BS. αὐτῶν. 7. τὴν νῦν c. libr., B. D. νῦν τὴν. 8. οὕτω c. Urb. Ambr. Stobaeo, B. D. οὕτω μοι. — ὥς c. Urb., B. D. BS. ἧς. 9. τινὲς c. Urb. Ambr., B. D. τινὲς μα. 35. λόγοις c. libr., B. λόγοις τοῖς. 44. ἐκατέρω ¹⁰⁾. Libr. praeter Ambr. ἐκάτερα, Ambr.

1) Abstractum positum est pro concreto, ut XV, 71. et II, 8. V. Baît. ad Paneg. p. XI. et me ad Areop. p. 107.

2) Est attractio. Praecedat: οὗς οὐκ ἴσασιν.

3) Respondent sibi saepius τε et δὲ, si ἔπειτα, ἔτι et similia sequuntur. V. me ad h. l.

4) Strang. in Iahn. annal. suppl. III. p. 36. confert V, 57. XV, 98.

5) Saupp. in Iahn. annal. VI. p. 65. cf. IX, 64. X, 68. XII, 106.

6) I. e. τέκνον.

7) De iis, qui revera vixerunt, non tantummodo ficti sunt a poetis.

8) Cf. V, 136. cui adde III, 21. V, 95. V. me ad Areop. p. 174. et 226. Loquitur orator de honore, qui etiam a Diis tribuatur pulchritudini, id quod pateat ex amoribus Deorum et quod multi propter pulchritudinem immortalitatem sint adepti. Recte igitur pergit: quod summum est eorum, quae dixi.

9) Cf. XIV, 63.

10) BS. conferunt IV, 35. V, 112. XII, 166. Differunt tamen, quod in iis τῆς ἡπείρου, non uti hic τῶν ἡπείρων est additum.

ἐκατέρω, B. D. BS. ἐκατέρας. 50. τροπήν c. Urb., B. D. BS. ῥοπήν. 52. τίς δ' ἂν c. Urb. pr., B. D. BS. τίνα δ' ἂν τις. 53. εἶναι c. Urb., B. BS. γενέσθαι. 56. ἐτέρων c. Urb., B. D. BS. ἐτέροις. 68. αὐτοὶ — ἡμᾶς c. libr., D. [αὐτοὶ — ἡμᾶς.] 72. γενομένων c. libr., B. D. γερόμενον. 76. αὐτὸν c. libr., BS. αὐτόν. 90. ἀλλὰ γὰρ c. Urb., B. D. BS. ἀλλὰ γὰρ ἴσως. 102. ἐβλάψαμεν c. Ambr., Urb. ἐβλάψαμεν, B. D. ἀπεβλέψαμεν. 104. στρατηγὸν ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. καὶ στρατηγόν. 125. ἐφυσαν ἡμῖν ²⁾ c. Urb., B. D. BS. ἐφυσαν. 129. τὴν μὲν πόλιν, ὡς λέγεται c. Urb., B. D. BS. ὡς λέγεται, τὴν μὲν πόλιν. 131. δεόντων c. Urb. Ambr., B. D. τοιούτων. 136. ἐκεῖνα ³⁾ c. Urb., B. D. BS. ἐκείνων. 138. ἀρετῇ ⁴⁾ c. Urb. pr., D. BS. ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ, B. ἀρετῇ [καὶ δικαιοσύνῃ]. 143. εἴ ποῦ ⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. εἴ ποι. Vulg. εἴ ποτε. — αὐτοῖς c. Urb. Ambr., B. D. αὐτοῖς καὶ. 150. ἐπιδείξαιμεν ⁶⁾ c. Urb., B. D. BS. ἐπιδείξαιεν. 161. τοῖς προσηρημένοις c. libr., B. D. [τοῖς προσηρημένοις]. 162. ἐκείνοις c. Urb., B. D. BS. ἐκείνοις τε. — σφᾶς c. Urb., B. D. BS. σφᾶς δ'. — τοὺς ἄλλους Ἕλληνας c. Urb., B. D. BS. τὰς ἄλλας πόλεις. — νῦν δὲ c. Urb., B. D. BS. νῦν τε. 163. εὐσεβεστάτοις c. Urb., B. D. BS. εὐσεβέσι. 174. Θηβαίων c. Urb., B. D. BS. Θηβῶν. 180. ποῦ c. libr., B. D. ποι. 190. ἦλθεν ἡμῖν c. Urb., B. D. BS. ἦλθε. 199. τῶν πάντων c. Urb., B. D. BS. πάντων. 200. πεπολιτευμένον προσηρημένον c. Urb. corr., BS. πεπολιτευμένον, προσηρημένον δὲ, B. D. c. vulg. πεπολιτευμένων, προσηρημένων δέ. 204. προκρίνει c. libr., B. D. BS. προκρίνει. 205. εἴ μὲν c. Urb. Ambr., B. D. εἴ μὲν σύ. 217. εἰποιεν ⁷⁾ c. libr., BS. ἐπαινοῖεν. 218. αὐτῶν c. Urb., B. D. BS. αὐτῶν τούτων. 220. φάσκειν c. Urb. Ambr., vulg. φάσκειν τούτους, B. φάσκειν [τούτους]. 221. κακῶς ⁸⁾ c. Urb., B. D. BS. καλῶς. 223. ἀλλ' ὡς c. Urb. Ambr., B. D. ἀλλ'. 226. τὰς γὰρ οὕτω c. Ambr. Urb. rec., B. D. τὰς οὖν οὕτω, Urb. pr. οὕτω. 229. ἔσχον c. Urb. Ambr., B. D. ἔσχον. 230. προσῆκε c. Urb. Ambr., B. D. προσήκει. 231. περὶ αὐτῆς c. libr., D. αὐτῆς. 235. ἄμεινον αὐτῶν c. libr., B. b. D. ἄμεινον αὐτῶν. 239. τάξασθαι c. Urb., B. D. BS. τάξαι. 242. ἅπαντας c. Urb., B. D. BS. ἅπασι. 246. παιδείας ⁹⁾ c. Urb., B. D. BS. παιδιᾶς. 256.

1) Exercitum collectum Clearcho duce imposito miserunt.

2) Nobis posteris.

3) Resp. μηδέν: nihil quod eiusmodi auditores dicunt, sed illa, quae — dicunt. Ad μέλει in Isocrate semper vel μηδέν et οὐδέν vel τι (uti XV, 321.) additum.

4) Cum ἀρετῇ sit additum, non est δικαιοσύνη locus, quia ea intelligitur sub ἀρετῇ. V. supra.

5) Si quo loco necesse erat legatos esse.

6) V. me ad Areop. p. 130.

7) Si interrogarentur, quatenam sint intelligenda sub Spartanorum τοῖς καλλίστοις τῶν ἐπιτηδευμάτων.

8) Isocrates contendit Lacedaemonios exercitiis male uti.

9) Erudite et cum arte quadam.

τῆς πόλεως τῆς Ἀργείων c. Urb. Ambr., B. τῆς Ἀργείων πόλεως, D. τῆς Ἀργείων [πόλεως]. 263. χαρίζεσθαι c. Urb., B. D. BS. χαρίσασθαι. 267. ἐγγενομένου c. Urb., B. D. BS. ἐπιγενομένου. 270. λόγον ἂν γράφειν c. Urb., B. D. BS. γράφειν ἂν λόγον.

Orat. XIII, 16. παραδῶ c. Planud. (rhetor. Walz. V, 447.) et Ambr., B. D. παραδιδῶ. — μίξασθαι c. libr. hic et in Antid. praet. Vat. corr., B. D. BS. c. schol. Hermog. et Vat. corr. μίξαι. — τάξασθαι c. Urb. Vat. Ambr. Laur. in Antid., B. D. BS. τάξαι.

Orat. XIV, 2. τοιούτων καὶ τοιάδε c. Prisciano (18, 1209.), B. D. BS. τοιούτων. 4. ἡμαρτημένων c. Urb. Ambr., B. D. BS. εἰς ἡμᾶς ἡμαρτημένων. 24. γεγενῆσθαι c. Urb. Ambr., B. D. γεγενῆσθαι ποιεῖν ὁ τι ἂν βουλευθῶσιν. 28. καὶ τῆς c. Urb., B. D. BS. τῆς. 33. συναγορεύειν ¹⁾ c. Urb. Ambr., B. D. συνηγορεῖν. 43. ὥστε c. Urb., B. D. BS. ὥστε βούλεσθαι. — αὐτῶν c. Urb. Ambr., vulg. ἐαυτῶν, BS. αὐτῶν. 48. αὐτῶν ἀναξίως c. libr., BS. αὐτῶν ἀναξίως. — αὐτῶν ἡλικίαις c. libr., BS. αὐτῶν ἡλικίαις. 52. παρ' α. Urb. Ambr., B. D. BS. πρὸς. 63. δ' ὄντων c. Urb., B. D. BS. δ' ἐνόντων. — ἐπαγάγοι ²⁾ c. Urb. pr., B. D. BS. ἐπαγάγοιτο. — αὐτοὺς c. Urb. Ambr., B. D. αὐτοὺς ὑμᾶς. — ψηφίσασθαι τι περὶ ἡμῶν δίκαιον c. Urb. Ambr., B. D. BS. ψηφίσασθαι τὰ δίκαια περὶ ἡμῶν.

Orat. XV, 2. ἔχειν φαίη c. libr., B. b. D. ἔχειν. 7. διαπραξόμενος ³⁾ c. Urb., B. D. BS. διαπραξάμενος. — βεβιωμένων c. Urb., B. D. BS. ἐμοὶ βεβιωμένων. 9. φανῆται c. libr., B. D. BS. φαίνεται. 11. ὦν c. libr., D. ἄν. 23. αὐτοῦ ⁴⁾ c. Urb. Ald., BS. αὐτοῦ, B. D. ἐμαυτοῦ. 27. γεγενημένος ⁵⁾ c. Urb. et Vat. pr., B. D. BS. κριτῆς γεγενημένος. 46. ὑμετέρων c. Urb. et Vat. pr., B. D. BS. ἰδίων. 48. τοὺς — ἐμπείρους — γεγενημένους c. Ambr. Laur. (Urb. τοὺς — ἐμπείρους — γεγενημένοις), B. D. τοὺς — ἐμπείροις — γεγενημένοις. 53. ἀναγκαιῶς c. Urb., B. D. ἀναγκαίως ἄν. 66. πῶς ἐπανορθωσόμεθα τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίῳ ποιήσομεν; c. Urb., BS. c. vulg. πῶς ἂν ἐπανορθωσάμεθα τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίῳ ποιήσασιν; — εἶναι νομιζόντες c. libr. Orat. VIII. et vulg., B. D. νομιζόντες. — ἀνδρῶν. BS. ἀνδρῶν, γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς αὐτῶν οὐδέτερον τούτων ἐστίν, ἐν ᾧ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν πολιτείαν. 67. βασιλεῖ c. Urb. Vat., B. D. BS. βασιλεύοντι. 71. χεῖρον ⁶⁾ c. Urb., B. D. BS. οἱ δὲ χεῖρον. 72. ἄγνοϊαν c. Hbris Orat. II. et Laur. Vat. 2. Ald., B. D. BS. ἄνοιαν. 79. ἡμᾶς c. libr., B. b. D. ὑμᾶς. 99. ἀξίῳ c. Urb. Vat. pr., vulg. c. Ambr. Laur. Vat. marg. ἔχω γὰρ λόγον, ὃς ἐξελέγξει καὶ διαλύσει πάσας τὰς τοιάδε βλασφημίας. ἀξίῳ, B. D. [ἔχω — βλασφημίας]

1) V. BS. ad h. l.

2) Cf. VI, 58. V. Strang. in Iahu. annal. suppl. III, 453.

3) BS. conferri iubent XV, 100. VI, 62. VIII, 81.

4) Intelligendus: ὅστις εἰς κίνδυνον καταστάς.

5) I. e. δικαστῆς et διαιτητής.

6) Cf. V, 126. ὥστ' ἔξῃν — πολεμοῦμεν et VI, 83. ἀλλὰ δεόν — παρῆχιν — ἐθελήσασιν.

ἀξιῶ. 115. ἀδέως¹⁾ c. Urb. Vat. pr., B. D. BS. ἡδέως. 116. διαπρα-
ξαίμενοι²⁾ c. libr., BS. διαπραξόμενοι. — εἶχεν. Laur. εἶχιν, Urb. Vat.
ἔχιν, Ambr. ἔχην, B. D. ἔσχεν. — ταξιάρχοις c. Urb. Vat., B. D. τα-
ξιάρχοις [ὧν ἔνιοι διὰ τὴν μετ' ἐκείνων στρατείαν ἀξιοὶ λόγου καὶ
χρήσιμοι τῇ πόλει γέγονασιν]. Vulg. c. Ambr. Laur. Vat. marg. τα-
ξιάρχοις ὧν — γέγονασιν 121. τοῖνυν τοῦτων c. libr., D. τοῖνυν.
136. εἶναι c. Urb. pr., B. D. εἶναι [πόσους δὲ τῶν προγεννημένων
ἀνωνύμους εἶναι]. Vulg. c. Vat. Ambr. Laur. Urb. rec. εἶναι, πό-
σους — εἶναι. 151. ταῖς ἑμαῖς. B. ἑμαῖς. 156. ἐνδελεχεστάτης c. Urb.
pr., B. D. BS. ἐνδελεχεστάτης καὶ πολυτελεστάτης. 164. πιέζουσ' ἂν
c. Vat. (Urb. πιέζουσαν), B. D. BS. πιέζουσα. 174. τοιοῦτοῖς c. Urb.
Vat. Ambr., B. D. τηλικούτοις. 248. ὃ τι ἂν c. Urb. Vat. pr., vulg.
ὅτι ἂν αὐτοῖς, B. D. ὅτι ἂν [αὐτοῖς]. 250. ἀνδρός³⁾ c. Urb. Vat. pr.,
D. c. vulg. ἐνὸς ἀνδρός, B. [ἐνὸς] ἀνδρός. 268. ὃ μὲν — ἔφησεν⁴⁾
c. Urb. Vat., B. D. οἱ μὲν — ἔφησαν. 278. πεῖθειν c. Urb. pr., B. D.
BS. πεῖθειν τινάς. 286. ἀμελήσαντες⁵⁾ c. libr. praet. Laur. qui ἀμελή-
σοντας, BS. ἀμελήσαντας. 306. καὶ πεπαιδευμένος c. Urb. Vat., B. D.
BS. πεπαιδευμένος. 321. πραγμάτων ἐκδοτον c. Urb., B. D. BS. c. Laur.
πραγμαμάτων, οὐδέ. Vulg. πραγμαμάτων, ἐκ δὴ.

[Orat. XVI, 5. ἡγούντ' c. Urb., B. D. BS. οὐχ ἡγούντ', 10. κατηγο-
ροῦσιν c. Urb., BS. κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, B. D. κατ-
ηγοροῦσι [καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν]. 18. τοιαύτην μὲν c. Urb., B.
D. BS. τοιαύτην μὲν οὖν. 27. τηλικαύτην τὸ μέγεθος c. Urb., B. D.
BS. τηλικαύτην. 29. Ἀθηναίων c. Urb., B. D. BS. Ἀθηναίων ὀπλίτας.
32. ἀγαπωμένην c. Urb., B. D. BS. ἀγαπωμένην καὶ θαυμαζομένην.
35. χορηγῶν [καὶ γυμνασιαρχῶν]. Urb. χορηγῶν, B. D. BS. χορηγῶν
καὶ γυμνασιαρχῶν. — ἐν τοῖς ἄλλοις⁶⁾ c. Urb., B. D. τῶν ἄλλων. 36.
οὐδέ γε c. Urb., B. D. BS. οὐδὲ γάρ. — οὐδὲ γάρ c. Urb., B. D. BS.
ὥσπερ οὐδ'. 37. σαφῶς c. Urb., B. D. σαφῶς ὑμῖν. — φνγεῖν c. Urb.,
B. D. BS. φνγήν. 41. ὑφ' ὑμῶν, τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν, τὰ
δὲ μεθ' ὑμῶν c. Urb., B. D. ὑφ' ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν, τὰ δὲ δι'
ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν.

[Orat. XVII, 1. μὴ δοκεῖν c. Dionys. et vulg., B. D. [μὴ] δοκεῖν,
Urb. Ambr. δοκεῖν. 2. τοσούτων c. Dionys. et vulg., B. D. BS. τῶν c.
Urb. 3. ὅπως ἂν δύνωμαι, διηγῆσομαι c. Dionys., vulg. ὡς ἂν δύνω-
μαι, διηγῆσομαι, B. D. BS. διηγῆσομαι. — Σινωπεὺς⁷⁾ c. Dionys., B.
D. BS. Σωπαιός, alii Σωπάλος. 6. πιστεύειν. ἡγούμην — Σάτυρον c.
Dionys., B. D. BS. πιστεύειν. [ἡγούμην — Σάτυρον], libri: πιστεύειν.

1) Sine cura et molestia.

2) Quasi per eiusmodi homines iam unquam quidquam confecissetis.

3) Ἀνὴρ idem quod τις, cf. IV, 169. VIII, 90. 120. IX, 8. XII, 136.
V. me ad Areop. p. 150.

4) Anaxagoram intellige. V. BS. ad h. l.

5) Non curantes, quomodo iuvenes meliores fiant.

6) BS. conferri iubent XII, 113. 175.

7) Dionysii libri hac in or. Urbinate meliores.

— προσίμην c. A. B. Grosii, B. D. *προσίμην*. — Σατύρου c. libr., B. D. τοῦ Σατύρου. 7. τὰ μὲν c. Dionys. Urb. Ambr., vulg. *προσομολογεῖν πάντα ποιεῖν, ὅσα Σάτυρος προσέτατε καὶ τὰ μὲν*, B. D. [*προσομολογεῖν — καὶ*] τὰ μὲν. — καὶ ἑτέροις c. Dionys., B. D. BS. καὶ τούτω καὶ ἑτέροις. 8. κάλλιστον καιρὸν αὐτῷ c. Dionys., B. D. c. Urb. Ambr. *κάλλιστον αὐτῷ καιρὸν*, vulg. *αὐτῷ κάλλιστον καιρὸν*, BS. *κάλλιστον καιρὸν*. — πᾶσι τε c. Dionys., B. D. BS. *πᾶσι δ' εἶναι*. 9. ἐνόμιζεν c. Dionys. Urb. Ambr. Vat. 2. cod. Aug. Ald. Med., B. D. *νομίζων*. — διαλογιζόμενος c. Dionys., B. D. BS. *λογιζόμενος*. — διενοεῖτό με ἀποστρεφῖν τὰ χρήματα c. Dionys. et vulg., B. D. BS. c. Urb. *διενοεῖτ' ἀποστρεφῖν με τῶν χρημάτων*. — ἐπειδὴ δ' ἐγὼ c. Dionys., B. D. BS. *ἐπειδὴ δ'*. — εἰδέναι c. Dionys., B. D. BS. *εἰδέναι σαφῶς*. — Μενέξενον, ἀπαιτήσοντας c. Dionys. et vulg., B. D. BS. c. Urb. *Μενέξενον*. 10. προσπεπικώτων c. Dionys., B. D. BS. *συμπεπικώτων*. — ὃ γ' c. Dionys., B. D. BS. ὃ. 11. ἀφικνούνται μοι οἱ c. Dionys., vulg. *ἀφικνούνται μοι*, B. D. BS. c. Urb. *ἀφικνούνται*. 12. λόγον c. Dionys., B. D. BS. *λόγον πάντων*. — πείσαντες τὸν c. Dionys., B. D. BS. *πείσαντες αὐτόν*. 16. ἔθελεν c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἤθελεν*. 19. καταλλαγῆς c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἀπαλλαγῆς*. 23. τοὺς παῖδας c. Urb. BS. τοῦ ξένου τοὺς παῖδας. Vulg. τοῦ Μενέξενου τοὺς παῖδας. — ἐγένετο c. Urb. Ambr., B. D. *ἐγεγέννητο*. 29. ποιησάμενον ¹⁾ c. Urb., B. D. *ποιησαμένω*. 30. ἐπεὶ δὲ c. Ambr. (Urb. *ἐπειδὴ*), B. D. BS. *ἐπειδὴ δέ*. 33. τοιαῦτα. BS. c. Ambr. *τοιαῦτ'*. 34. ἔνεκεν c. Urb., D. c. vulg. *ἐνεκα*. — κατεσφραγισμένοι c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. *σεσημασμένοι δ'*. 35. Εἰ δὲ c. Ambr. (Urb. *ἡ δέ*), B. D. BS. *ἡδη δέ*. — ἄξιον c. Urb. Ambr., B. D. BS. *ἄξιον οὖν*. 41. Πασίωνος δ' c. Urb. Ambr., B. D. *δὲ Πασίωνος*. 44. μοι κατέστη c. Urb. Ambr., B. D. BS. *μοι ἐγένετο*. 46. εὐθὺς ἐμοὶ c. Urb. Ambr., B. D. *εὐθὺς μοι*. 47. πάντων ἐν c. Urb. Ambr., B. D. BS. *πάντων τῶν ἐν*. 50. ἔχομεν c. Urb. Ambr., B. D. *ἔχομεν*. 51. ἐκείας. BS. c. Ambr. *ἐκείσ'*. — εἰσπέμψει, Urb. *εἰσπέμψει*, Ambr. pr. *εἰσπέμψ*; B. D. *πέμψει*.]

Orat. XVIII, 11. μὲν οὖν οὐκ c. Vat. 2., B. D. BS. *μὲν οὐκ*. 13. διαιτᾶν c. libr., B. D. BS. *δίαιταν*. 26. ὀργίζεσθε c. Vat. 2. Med., B. D. *ὀργίζεσθε*. 31. ἥμισα c. libr., B. D. *ἥμισθ'*. 39. κύριος αὐτός ἐστι c. Vat. 2., B. D. BS. *κύριός ἐστιν αὐτός*. 42. ἐν ²⁾ c. Vat. 2., B. D. *ἦν*, BS. *ἐν*. — φανήσεσθε c. libr., B. D. *φαίνεσθε*. 50. τυγχάνειν ³⁾ c. libr., B. D. *τυγχάνων*. 53. ὁ μεμαρτυρηκώς c. libr., B. D. BS. *μεμαρτυρηκώς*. — ἡμῖν ⁴⁾ c. Vat. 2., cett. libr. *ὅμῖν*, B. D. BS. *ἡ μὴν*. 57. Φιλουργός c. Suid. et Phot., B. D. c. Vat. 2. *Φιλοργός*. Vulg. *Φιλεργός*. — μάρτυρα c. libr., B. D. BS. *μάρτυρας*.

Orat. XIX, 9. αὐτῶν c. libr., BS. *αὐτῶν*. 13. Κείων. Urb. Ambr.

1) V. BS. ad h. l.

2) Ubi i. e. qua in urbe.

3) Cf. Demosth. LV, 19. V. me ad Areop. 300. Strang. ad Dem. p. 33. et BS. ad h. l.

4) Nobis i. e. sub nostris manibus.

Ald. κίων; cett. libr. κίον, B. D. Σιφνίων. 20. τοιούτου c. Urb. Ambr., B. D. BS. τοσούτου. — ολκίτας ¹⁾ c. Urb., B. D. BS. ολκίους. 23. ὁρῶν c. libr., BS. ἑώρων. — τὴν αὐτοῦ c. Priscian. (qui ἑαυτοῦ), B. D. BS. ἑμαυτοῦ. — δὲ ξένης c. libr. praeter Ambr., qui ξένους δὲ, BS. ξένης δέ. 24. ἐνεπεδειξάμην c. Priscian. II, 81. Kr., B. D. BS. ἐπεδειξάμην. — μῆνας δὲ c. Urb. Ambr., B. δὲ μῆνας. 27. διέλειπεν c. Urb., B. D. BS. διέλειπεν. 32. πολὺ ἂν c. Urb. Ambr., BS. πολὺ ἂν δῆπου, B. D. πολὺ ἂν [δῆ που]. — γίγνοιτο c. Urb., B. D. BS. γένοιτο (Marc. γένηται). 35. τὴν δ' c. Urb. Ambr., B. D. τὴν τ'. 51. περιφερόμενοι ²⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. διαφερόμενοι. Vulg. διαφέρονται.

Orat. XX, 1. ἐθέμεθα καὶ c. Urb. pr. (Urb. rec. καὶ om.), B. D. BS. ἐθέμεθα καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχόμεθα καὶ. 2. δυνάμενος c. Urb. pr., B. D. BS. δυνάμενος καὶ βουλόμενος. — πράγματος c. Urb. Ambr., B. D. BS. πράγματος ὄντος. 16. ὧν οὖν c. Urb., B. D. BS. ὧν. 17. ἂν c. Urb. Ambr., B. D. ἤν. 20. ἐθέλομεν ³⁾ c. Urb., B. D. BS. ὁμοίως ἐθέλομεν. 21. ἅπαντας c. libr., B. b. D. ἅπαντες.

[Orat. XXI, 5. δὴ πάντας c. Planud., B. D. οὖν ἅπαντας. 14. ὑμῖν c. libr., B. D. ἡμῖν. 20. ἐκινδύνευσεν c. libr., BS. ἐκινδύνευσεν. 21. ἔνεκεν c. libr., D. ἔνεκα.]

Epist. II, 8. κρατήσας ἂν τῶν πραγμάτων, εἰ μὴ ⁴⁾ c. Urb. qui κρατήσας τῶν πραγμάτων, εἰ μὴ, B. D. BS. κρατήσας τῶν πραγμάτων. 9. προαιρουμένοις. B. b. D. προαιρουμένους. 10. μόνος ἂν c. Urb. Ambr., B. D. μόνον ἂν σύ. 14. τὰ περὶ ⁵⁾ c. Urb. Ambr., B. D. τὰ γε περὶ. — προσέχειν c. Urb. Ambr., B. D. προσέχειν σε. 15. τὴν τέχνην c. libr., D. τέχνην. 19. ξενιτευομένων στρατόπεδα c. libr., B. h. D. ξενιτευομένων. 22. πιστεύσεις c. Urb. Ambr., B. D. πιστεύεις. 24. πλείω δεῖ c. libr. praeter Ambr. qui δὴ πλείω, BS. δεῖ πλείω.

Epist. III, 4. ἔσται ⁶⁾ c. Urb. Ambr., B. D. BS. ἔστι. Vulg. ἔτι. — δεόντων c. Urb. Ambr., BS. c. vulg. ὄντων.

Epist. IV, 7. περὶ πολλὰ ⁷⁾ c. Urb. Ambr., B. D. πολλὰ.

Epist. V, 3. οὐδὲ γὰρ c. Urb. Ambr., B. D. οὐ γὰρ. — συμφέρον οὐδὲ πρέπον ἐστὶ c. Urb., B. D. BS. συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν.

Epist. VI, 6. ἡγοῦμαι δὲ ⁸⁾ c. Urb. Ambr., B. D. ἡγοῦμαι.

Epist. VII, 3. τυραννεύοντων c. Urb. Ambr., B. D. δυναστευόντων. 7. καλῶς c. libr., B. b. D. καλοῖς.

1) Non solum servos sed etiam matrem cum liberis potest hoc vocabulum significare.

2) Modo hoc modo illud statuentes et iudicantes.

3) Πολιτεία est democratia. Dicit igitur: iniquissimum fuerit in proeliis pro hac reipublicae forma velle oppetere, in ferenda autem sententia ditioribus plus tribuere, ergo aristocratiae studere.

4) Rerum non revera potitus est.

5) V. me ad Areop. p. 113.

6) Si rem accurate consideraverimus.

7) Bait. ad Paneg. XXI, affert III, 51. περὶ πλείστα.

8) Interpunctionem mutandam esse vidit Bait. ad Paneg. p. XXI.

Epist. VIII, 8. *δ' εἰ* c. vulg. et Urb., BS. c. Ambr. Helmst. *δ' ἂν εἰ*. — *οἶδα*, *τί* c. Ambr. Vat., B. D. *οἶδ' ὅτι*. 9. *πρέπουσαν* c. libr., B. b. D. *πρέπουσιν*. 10. *ἂν* c. Vat. Ambr., B. D. *ἦν*.

Epist. IX, 2. *ἄγνοῶν τὸν λόγον* c. libr., B. b. D. *ἄγνοῶν*. 17. *ἄλλους Ἕλληνας* c. Urb. Vat. Ambr. cod. Aug. 11., B. D. *Ἕλληνας*.

[Epist. X, 1. *κενὸν* c. libr., B. *κεκὸν*, D. *κακόν*. — *καὶ κοῦφον δοξάριον* c. cod. Mosqu., B. D. *δοξάριον*. — *τοσοῦτο* c. cod. Mosqu., B. D. *τοσοῦτον*. 2. *ἠνάγκασε* c. cod. Mosqu., B. D. *ἠνάγκασεν*. — *παρεσκεύασε* c. cod. Mosqu., B. D. *παρεσκεύασεν*.]

(Adde ad I. Epist. VIII, 1. *ὑπ'*. B. D. BS. c. libr. *ὑπό*.)

- III. Or. XVIII, 48. *φησὶ μέν*. BS. c. libr. *φησίν*.)

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Hac parte (I.) continentur:

Orat. I. ad Demonicum. (p. 1—13.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐγραψε πολλοὺς λόγους, ὧν εἰσὶν αἱ παραινέσεις, εἰ καὶ τινες ἡβουλήθησαν αὐτὰς εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς φράσεως, ὥς πρῶτον εἰκότως ἀναγινώσκομεν, οὐχ ὡς βελτίονας οὕσας τῶν ἄλλων λόγων· καὶ γὰρ καὶ ὁ πανηγυρικός αὐτῶν προέχει καὶ ἄλλοι πολλοί· ἀλλ' ὅτι περὶ ἡθῶν διαλαμβάνουσιν, ἀναγκαῖον δὲ τὰ ἡθῆ προὐ τῶν λόγων κοσμεῖσαι, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ὀφείλει προὐ τῶν σπερμάτων καὶ ἧς μέλλει καταβάλλειν φυτείας ἐκκόπτειν ἀπὸ τῶν χωρίων τὰ λυμαινόμενα τούτοις, ὅλον ἄγρωστιν καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· δι' ὃ, ὡς καὶ πρὸς παιδας ταῦτα γράφω, ἡναγκάσθῃ ταπεινότερα χρῆσασθαι τῇ φράσει· ὥστε αὐτοῦ ἂν εἴησαν καὶ αἱ παραινέσεις. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως αὐτὰς ἀναγινώσκομεν κατὰ τάξιν, πρῶτον τὴν πρὸς Δημόνικον, ἔπειτα τὴν πρὸς Νικολέα, καὶ μὴ ἀδιαφόρως, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν, ὅτι Ἰσοκράτης βουλόμενος κοινωφελὲς γενέσθαι, φορτικὸν δὲ ἡγούμενος τὸ πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλὰς, ἤλθεν ὡς τούτους γράφειν. τὸ δὲ ἀληθὲς πᾶσι παραινεῖ διὰ τῶν τριῶν παραινέσεων, ὥσπερ καὶ ὁ Ἡσίοδος, ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων, ἐργάζεσθαι νῆπιε Πέρσῃ, πᾶσι παραινεῖ. οὕτω καὶ ὁ Ἰσοκράτης. τᾶττει οὖν πρῶτον τὸν πρὸς Δημόνικον, ὡς πρὸς ἰδιώτας πρῶτον διαλεγόμενος, εἶτα βασιλεύειν διδάσκων ἐν τῷ πρὸς Νικολέα· πρῶτον γὰρ τις ἰδιώτης γενόμενος ὕστερον ἐρχεται ἐπὶ τὴν βασιλείαν. εἶτα λέγει ἐν τῷ πρὸς Νικολέα ἢ συμμαχικῶ, πῶς δεῖ καὶ τὸν ἰδιώτην βασιλεύεσθαι. — Ἀνάγονται δὲ αἱ παραινέσεις ὑπὸ τὸν συμβουλευτικὸν εἶδος, κέκληνται δὲ παραινέσεις παρὰ τὸν αἶνον, ὃ ἐστὶ τὴν συμβουλήν, ὡς καὶ Ἡσίοδος· νῦν δὲ αἶνον βασιλευσὶ· στασιν δὲ οὐκ ἐπιδέχονται· οὐ γὰρ ἔχουσι τὸν ἀντιλέγοντα. καιρὸς μὲν ἤδη, ὡς εἶπομεν, ἐπ' αὐτὰς λοιπὸν χωρεῖν τῶν λόγων τὰς ἐξηγήσεις. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγκαῖον προὐ αὐτῶν τῶν ἐξηγήσεων προηγεῖσθαι τὰς ὑποθέσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν λόγων, δεικτέον πρῶτον τοῦ λόγου τὴν ὑπόθεσιν. Ἰππώνικός τις, ὡς ἔχει ὁ πολὺς λόγος, Κύπριος μὲν ἦν τῷ γένει, Ἰσοκράτους δὲ φίλος τοῦ σοφιστοῦ· οὗτος

τελευτήσας κατέλειψε παῖδα, ὀνόματι Δημόνικον. τοῦτον Ἰσοκράτης ὁρῶν παῖδα ὄντα καὶ πολλῆς ἐπιμελείας λόγων δεόμενον, γράφει αὐτῷ ὑποθήκας, ὅπως δεῖ ζῆν αὐτὸν διδάξει βουλόμενος· ὥσπερ ἦν εἶχε πρὸς τὸν πατέρα εὐνοίαν πυραπέμψαι καὶ μέχρι τοῦ παιδός, ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου προοιμιάζεται. συμβουλευεῖ οὖν αὐτῷ, γράψας δι' ἐπιστολῆς· οὐ γὰρ ἐδύνατο καταλείψαι Ἀθήνας διὰ τοὺς μαθητάς. τινὲς δὲ ἐπιχειροῦσι λέγειν τὸν λόγον, ἐπιστολὴν πρὸς Δημόνικον. καὶ ἡ μὲν φαινομένη ὑπόθεσις αὕτη. εἰρήκαμεν δὲ ἐν τοῖς ἄνω, ὡς ὅτι κοινωφελεῖς αὐτοῦ βούλεται ποιήσασθαι τὰς παραινέσεις καὶ συμβουλευσαι, πῶς δεῖ ζῆν τὸν ἰδιώτην. καὶ τοῦτο ποιεῖ διὰ τοῦ Δημόνικου, καὶ τὸ πῶς δεῖ βασιλεύειν προβαλλόμενος τὸν Νικοκλέα. φεύγων δὲ τὸ φορτικὸν οὐ φανερώς ἐπιφέρει τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις τὸν ἰδιὸν σκοπὸν. ἀρχεται δὲ ἀπὸ θεῶν, εἰτα εἰς γονεάς μεταβαίνει, εἰτα φίλους καὶ οἰκον καὶ πατρίδα, τὴν τε δίαίταν καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν περὶ ψυχὴν. χωρητέον οὖν λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὸ προοίμιον, παρὰ τὸν οἶμον, ὃ ἐστὶν ὁδόν. Ἡσίοδος·
μακρὸς τε καὶ ὀρθίος οἶμος ἐπ' αὐτήν.
ὁδὸς δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ πράξεις.

Orat. II. ad Nicoclem. (p. 13—25.)

**ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.**

Ἦδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὕτως ἀναγινώσκομεν· ἡ δὲ φαινομένη ὑπόθεσις αὕτη. Νικοκλῆς υἱὸς μὲν ὢν Εὐαγόρου, κατάγων δὲ τὸ γένος ἀπὸ Τεύκρου καὶ Τελαμῶνος, ὡς σὺν θεῷ μαθησόμεθα ἐν αὐτῷ τῷ Εὐαγόρᾳ, ἐβασίλευσε Σαλαμίνας, μιᾶς πόλεως ἐν Κύπρῳ τῆς νῦν Κωνσταντίνου καλουμένης καὶ μητροπόλεως οὖσης πάσης τῆς Κύπρου. πρὸς τοῦτον γράφει πάλιν ὁ Ἰσοκράτης παραινέσεις, πῶς δεῖ βασιλεύειν ὀρθῶς. Ἑρμῖππος δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰσοκράτους, παρατιθέμενος Εὐάνδρον τινα κατὰ τῶν σοφιστῶν εἰρηκότα, ὡς ὅτι λαβὼν εἴκοσι τάλαντα παρὰ τοῦ Νικοκλέους αὐτὸς ὁ Ἰσοκράτης, ἐπεμψεν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, τελευτήσαντος τοῦ Εὐαγόρου, ὥσπερ καὶ τοῦτω βουλόμενος χρησίμος γενέσθαι μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Orat. III. Nicocles. (p. 26—41.)

**ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΚΛΕΑ Η ΣΤΜΜΑΧΙΚΟΝ ΑΝΩ-
ΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.**

Οὗτος ὁ λόγος οὔτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐστὶν οὔτε μὴν παρὰ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. ἐν γὰρ τῷ πρὸ αὐτοῦ λόγῳ διελέγετο, πῶς δεῖ βασιλεύειν, ὡς δὲ πῶς δεῖ βασιλεύεσθαι τὸ ὑπήκοον. καὶ πάλιν ἐκεῖ παρὰ Ἰσοκράτους ἦν λεγόμενα πρὸς Νικοκλέα, ὡς δὲ παρὰ τοῦ Νικοκλέους πρὸς τοὺς τῶν ὑπηκόων τιμωτάτους, τοῦ Ἰσοκράτους αὐτῷ πέμψαντος τὸν λόγον. Εἰ δὲ τις εἴποι, διὰ τί γὰρ μὴ πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἐπεμψε τὸν λόγον Ἰσοκράτης, λέγομεν, ὅτι εἰκότως οὐ δι'

ἐαυτοῦ ἀλλὰ διὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῖς συμβουλεύει, ἔπειδὴ πλήθει συμβουλευτῶν ἀνάγκην εἶχε καὶ φόβον κραῖσαι τῷ λόγῳ, ἵνα πάντως πεισθῇ τοῖς λεγομένοις τὸ πλῆθος. ἐπιγέγραπται δὲ Νικοκλῆς ὁ συμμαχικός, οὐχ ὅτι διὰ τοῦ συνδέσμου ἀναιροῦμεν τὸ ἔν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ δύο ἐν ἑστίν, ὥσπερ καὶ οὗτος· Φαίδων ἡ περὶ ψυχῆς. καὶ λέγεται οὗτος ὁ σύνδεσμος διαζευκτικός, ὁ καὶ τὸ πρότερον πρᾶγμα διαβεβαιούμενος. καὶ γὰρ καὶ ὁ λόγος ὑπὸ Νικοκλέους λέγεται καὶ πρὸς τοὺς ξυμμάχους καὶ ὑπηκόους. ὅτι δὲ διὰ τοῦτο παρ' Ἰσοκράτους ἐστὶν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα πεμφθεὶς, αὐτὸς ἡμῖν σαφὲς ποιεῖ, ἐν τῷ λόγῳ λέγων· τὸν μὲν οὖν ἕτερον λόγον, ὡς χρὴ τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ἠκούσατε, ἃ δὲ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομένους, ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν, οὐχ ὡς ἐκείνον ὑπερβαλούμενος ἀλλ' ὡς πρόπον μοι περὶ αὐτῶν διελθεῖν.

Orat. IV. Panegyricus. (p. 41—87.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΙΣΟΚΡΑΤΟΤΣ.

Ὁ λόγος κατ' ἐκείνους ἐγράφη τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἦρχον τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ ταπεινῶς ἐπράττομεν. ἐστὶ δὲ τοὺς μὲν Ἕλληνας παρακαλῶν ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμόνιοις δὲ περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητῶν. τοιαύτην δὲ τὴν ὑπόθεσιν ποιησάμενος ἀποφαίνω τὴν πόλιν ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων τοῖς Ἕλλησιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγεννημένην. ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν τοιούτων εὐεργεσιῶν καὶ βουλόμενος τὴν ἡγεμονίαν ἐτι σαφέστερον ἀποφαίνειν ὡς ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐνθὺνδε ποθὲν ἐπιχειρῶ διδάσκειν περὶ τούτων, ὡς τῇ πόλει τιμᾶσθαι προσήκει πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν περὶ τὸν πόλεμον κινδύνων ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν.

Orat. V. Philippus. (p. 88—125.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΛΟΓΟΥ ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε τῷ Φιλίππῳ ὁ Ἰσοκράτης μετὰ τὴν εἰρήνην τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Λίσχινην καὶ Δημοσθένην· διὸ καὶ ἔσχε καιρὸν γράψαι αὐτῷ, τῷ Φιλίππῳ, ὡς φίλῳ γενομένῳ τῆς Ἀθηναίων πόλεως. ἐν σχήματι δὲ τοῦ ἐγκωμιάσαι αὐτὸν παραινέει αὐτῷ διαλλάξαντα τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τὰς μεγάλας, πρὸς ἐαυτὰς στασιαζούσας, στρατεῦσαι κατὰ Περσῶν. πρέπει γὰρ σοι, φησί, τοῦτο ποιῆσαι, Ἡρακλείδῃ ὄντι καὶ τοιούτῳ δυνατῷ. καὶ ὁ μὲν Φίλιππος λαβὼν τὸν λόγον καὶ ἀναγνούς οὐκ ἐπέισθη τοῖς λεγομένοις ἀλλ' ἀνεβάλετο τέως· ὕστερον δὲ ὁ παῖς ὁ τούτου Ἀλέξανδρος ἀναγνούς τὸν λόγον καὶ ἐρεθισθεὶς ἐστράτευσε κατὰ Δαρείου τοῦ ὑστέρου καὶ λεγομένου Ὡχου. τὸ μὲν γὰρ κύριον ὄνομα Ὡχος ἐλέγετο, κολακεύοντες δ' αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἐπέκλην αὐτὸν ὠνόμαζον Δαρεῖον, ὡς πρὸς τοὺς πρῶτους προγόνους.

Ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματική· συμβουλεύει γὰρ. ἔγραψε δὲ

ὁ Ἰσοκράτης τὸν λόγον γέγων ὦν, μικρὸν πρὸ τῆς ἑαυτοῦ καὶ Φιλίππου τελευτῆς, ὥς φησιν ὁ Ἑρμῖππος.

Orat. VI. *Archidamus*. (p. 125—152.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΛΗΛΟΤ ΤΟΤ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Μετὰ τὰ Λευκτρικὰ κατέτρεχον τὴν Λακεδαίμονα Θηβαῖοι, καὶ πολλάκις αὐτὴν ἐνάκωσαν, ὥς καὶ τὰς Λακεδαιμονίων γυναικας ἀπαντῆσαι Λακεδαιμονίοις συνεχῶς φεύγουσι, καὶ εἰπεῖν „ἡ καὶ δευτέρον ὑμᾶς ἔχομεν ἐν τῇ γαστρὶ διέξασθαι;“ καὶ οὕτω συστραφεύοντες ἐν Μαντινείᾳ ἐνίκησαν, τῶν Ἀθηναίων ἐπείων καλῶς παραταξαμένων. μετὰ τὰ ἐν Μαντινείᾳ οὖν ἐπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Θηβαίους, αἰτοῦντες αὐτοὺς τὴν εἰρήνην· οἱ δὲ ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἡσυχάσειν, εἰ Μεσσηνὴν ἀνοικίσωσι καὶ αὐτόνομον ἑάσωσι. τῶν οὖν ἄλλων συμβουλευόντων Λακεδαιμονίοις ἀνοικίσαι, Ἀρχίδαμος ὁ νεώτερος συμβουλευε Λακεδαιμονίοις μὴ ἀνοικίσαι. κατὰγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος· Ζευξίδαμος, οὐ Ἀρχίδαμος, οὐ Ἀγίς, οὐ Ἀγησίλαος, οὐ Ἀρχίδαμος· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πέμψας Ἀρχίδαμος ἐν Ἀθῆναις τὸν λόγον παρὰ Ἰσοκράτους ἐδέξατο· ἄλλοι δὲ φασὶ γυμνασίαν εἶναι τὸν λόγον Ἰσοκράτους, τίνας ἂν εἰποι λόγους Ἀρχίδαμος συμβουλευσάν Λακεδαιμονίοις. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, στάσις δὲ τῷ λόγῳ πραγματικῇ, κεφάλαιον δὲ τὸ ξυμφέρον.

Orat. VII. *Areopagiticus*. (p. 152—171.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλευε ὥστε τοὺς Ἀρεοπαγίτας ἀναλαβεῖν τὴν προτέραν πολιτείαν, ἣτις ἦν ἔχουσα πᾶσαν ἐξουσίαν, σχεδὸν εἰπεῖν, τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων πραγμάτων. ἦσαν γὰρ αὐτὴν ἀποβαλόντες ἀπὸ τῆς αἰτίας. Ἐφιάλτης τις καὶ Θεμιστοκλῆς χρεωστοῦντες τῇ πόλει χρήματα καὶ εἰδότες, ὅτι, ἐὰν δικάσωσιν οἱ Ἀρεοπαγῖται, πάντως ἀποδώσουσι, καταλύσαι αὐτοὺς ἐπεισαν τὴν πόλιν, οὕτως οὐπὼς τινὸς μέλλοντος κριθῆναι. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς αἴτιος ἦν μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Ἀρεοπαγίτας· δῆθεν μὲν, ὥς δι' αὐτοὺς τοῦτο ποιοῦντες, τὸ δ' ἄλλῃθις διὰ τοῦτο πάντα κατασκευάζοντες. εἰτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀσμένως ἀκούσαντες τῆς τοιαύτης συμβουλῆς κατέλυσαν αὐτοὺς. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματικῇ. κεφάλαιον δὲ τὸ συμφέρον. ἔγραψεν δ' ὁ λόγος ἐν ἀρχαῖς τῶν Φιλιππικῶν χρόνων, ὥς καὶ αὐτὸς δηλοῖ.

Orat. VIII. *de Pace*. (p. 172—206.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΛΗΛΟΤ ΤΟΤ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Πεμφθεὶς ὁ Χάρης καταδουλώσασθαι τὴν Ἀμφίπολιν, αὐτονομομένην κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον καὶ καθ' ἑαυτὴν γενομένην, ὥς τῶν Λακεδαιμονίων μὲν κακῶς διακειμένων μετὰ τὰ Λευκτρικὰ, τῶν

Ἀθηναίων δ' ἀσθενῶν ὄντων, οὗτος νομίζων εὐχερῶς αὐτὴν ὅτε δὴ ποτε λαβεῖν, καὶ μᾶλλον βουλόμενος τὴν ἀρχαίαν δύναμιν περιποιῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεχείρησε Χίοις καὶ Ρόδιοις καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάχοις. εἰτα ἐκείνοι ἀντέστησαν, καὶ ἠττήθη ὁ Χάρης οὕτως ὥστε λοιπὸν αὐτὸν ἀπορεῖν, τί δεῖ ποιῆσαι· καὶ γὰρ εἰ ἀνεχώρησεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ἀμφίπολιν, αὐτοὶ ἂν ἀμυνόμενοι ἤρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν. ταῦτα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἤτησαν σπονδὰς, καὶ εὐθὺς οἱ Χῖοι καὶ Ρόδιοι σὺν τοῖς ἄλλοις συνέθεντο, καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ συμμαχικός πόλεμος. Νῦν οὖν πρόκειται ἐκκλησία περὶ τοῦ καταθέσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ἀνίσταται ὁ Ἰσοκράτης συμβουλευων, ὥς δεῖ μὴ πολυπραγμονεῖν ἀλλ' ἡσυχάζειν. καὶ μερίζει τὸν λόγον εἰς δύο, ἓν μὲν τὸ καὶ τοὺς Χίους καὶ τοὺς ἄλλους ἔᾶσαι αὐτονόμους, ἓν δὲ τὸ ἔᾶσαι τὴν ἡγεμονίαν τὴν κατὰ θάλατταν. κατὰ τοῦτο δὲ τὸ μέρος λέγεται Ἀριστείδης ἐπαφεῖναι τὸν ἀντιρρητικὸν τῆς εἰρήνης. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, κεφάλαιον δὲ τοῦ λόγου τὸ συμπερόν, ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ· συμβουλή γὰρ περὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῇ κοινὸν προοίμιον εἰπεῖν, τὴν κατασκευὴν αὐτῷ ἰδίαν πρόσαγε, ὥς ἐν τῷδε τῷ περὶ εἰρήνης Ἰσοκράτους ἡ κατασκευὴ ἰδίᾳ προσετέθη, ὅπου φησί, „περὶ μεγάλων ἥκομεν· περὶ γὰρ πόλεμον καὶ εἰρήνης.“ καλλιστον δὲ ἐν τούτοις καὶ τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύομεν αὐτὰ ἐπισημαινόμενοι, εἰ καὶ πᾶσιν εἰσθῶς ὁ λόγος εἴη.

Orat. IX. Evagoras. (p. 206—225.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα μετὰ τὴν παραινέσιν τὴν πρὸς αὐτόν. πόθεν δὲ τοῦτο δηλόν; λέγομεν, ἐπειδὴ αὐτὸς φανερόν ἡμῖν τοῦτο καθίστησι περὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦτον λέγων ὅτι· οὐ νῦν σὲ παρακελεύομαι σπονδάζειν περὶ τὴν ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ πάλαι, ὃ ἐστὶν ἐν ταῖς παραινέσεσιν. πρῶτον οὖν ἔγραψεν αὐτῷ τὰς παραινέσεις μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον, εἰτα δευτέρον τὸν ἐπιτάφιον τοῦτον, ἵνα πλέον καὶ διὰ τούτου εὖνους αὐτῷ φανῇ τιμῶν τὸν Εὐαγόρου θάνατον. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι καὶ τριάκοντα τάλαντα ὑπὲρ τούτου ἐδέξατο. Ζητήσῃ δ' ἂν τις ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, διὰ τί ἐπιταφίον ὄντος καὶ τοῦ ἐπιταφίου ἀπαιτοῦντος παρὰ τὰ ἐγκωμιαστικά πάντα κεφάλαια πλέον τό τε θρηνητικὸν ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ παραμυθητικὸν ἐν τῷ τέλει, ἐν γὰρ μόνοις τοῖς δύο τούτοις κεφαλαίοις διαφέρουσιν ὃ τε ἐπιτάφιος λόγος καὶ τὸ ἐγκώμιον, ἐνταῦθα δὲ παρῆκε τὰ δύο κεφάλαια; καὶ λέγομεν, ὅτι φαίνεται ἐκ πολλοῦ τοῦ χρόνου τετελευτηκῶς Εὐαγόρας· καὶ ὁ Ἰσοκράτης νῦν πέμψας τὸν λόγον μετὰ πολὺ τοῦ ἐκείνου θανάτου, ἀποπον ἡγεῖτο θρηνητικὸν τάττειν καὶ ἀναμιμνήσκειν τῶν θρήνων τῶν ὀφειλόντων προτοῦ λεχθῆναι παρ' αὐτόν τὸν θάνατον. Εἰ δὲ τις εἴποι, ὅτι, εἰ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν παρῆκε τὸ θρηνητικὸν, διὰ τί καὶ ἐν τῷ τέλει ἐξέστη τοῦ εἰπεῖν τὸ παραμυθητικόν; λέγομεν, ὅτι, εἰ τοῦτο ἐπήγαγε, μὴ προσηγησάμενου τοῦ

Θρηνητικοῦ, ἔτι πλέον ἀκαιρότερον ἐδόκει ποιεῖν. Ἐνθα γὰρ εἰσι Θρήνοι, ἐκεῖ ὀφείλει καὶ ἡ παραμυθία παρέπεσθαι· εἰ δὲ μηδένα ἐθρηνησάμεν τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τίνος ἐμέλλομεν παραμυθεῖσθαι τοὺς τῷ γένει προσήκοντας; Ὡστε οὖν δύναται ὁ λόγος καὶ Ἐπιτάφιος λέγεσθαι καὶ Ἐγκώμιον· Ἐπιτάφιος μὲν, διότι εἰς τὸν τετελευτηκότα Εὐαγόραν γράφει τὸν λόγον, Ἐγκώμιον δὲ, διότι παρῆκε τὰ δύο κεφάλαια τοῦ Ἐπιταφίου. Ἐνίκησε δὲ αὐτὸν τὸν λόγον Ἐγκώμιον μᾶλλον λέγεσθαι. Ἰστέον δὲ, ὡς ὅτι ἀντὶ τῶν δύο τούτων κεφαλαίων ἕτερα δύο ἀντισηγάγε, τὸ τε τρίτον προοίμιον, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἐγκώμιον, ὡς προεῖρηται, καὶ τὸ παραινετικόν. Καὶ τὸ μὲν προσθεῖναι τρίτον προοίμιον ἦν ἀντὶ τοῦ Θρηνητικοῦ· τὸ δὲ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἀντὶ τοῦ παραμυθητικοῦ· ἐν ᾧ αὐτῷ παραινεῖ, ὅτι „Ὀφείλεις, ὦ Νικόκλεις, μιμήσασθαι τὰς πράξεις τὰς τοῦ πατρὸς, ἃς νῦν διήλθομεν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ.“ Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἔταξε καὶ οὐκ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἕπειδὴ ἔδει πρῶτον ἀποδειχθῆναι τοῦ πατρὸς τὰς πράξεις, ἵνα πρὸς ταύτας ὕστερον δυνήθῃ αὐτῷ παραινεῖν βιώναι.

Orat. X. Helena. (p. 225—241.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Τινὲς λέγουσιν, ὡς ὅτι καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε πρὸς Πολυκράτην, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ καὶ ἐν τούτῳ, οὐκ ἔστι δέ· καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον συνέβη. ἐκεῖνος γὰρ Πολυκράτης ἐπελάβετο τοῦ Ἰσοκράτους ὡς κακῶς γράψαντος τὸν λόγον τοῦτον, ὥσπερ ἐκείνου ἐπελάβετο ἐν τῷ Βουσίριδι. ἀλλὰ τί οὖν ἐροῦμεν; λέγομεν, ὅτι Γοργίου ἐπιλαμβάνεται τοῦ Λεοντίνου, τοῦ ἐνεγκόντος τὴν ῥητορικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς γράψαντος, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προοιμίοις δηλοῖ ὑποκατιῶν. βέλτιον δὲ λέγειν, ὥσπερ ὁ Μαχάων, ὅτι πρὸς Ἀναξιμένην τὸν Λαμψακηγὸν γράφει. φέρεται δὲ ἐκείνου λόγος, Ἑλένης ἀπολογία μᾶλλον οὐσα ἢ περ ἐγκώμιον. ἔπαινε μὲν γὰρ αὐτὸν, καθὼ καλὴν ὑπόθεσιν προεῖλετο γράφειν, περὶ Ἑλένης· ψέγει δὲ διὰ πολλῶν ἐν τοῖς προοιμίοις φιλοσόφους τινάς, τοὺς μὴ αἰρουμένους τοιαύτας τινὰς καλὰς ὑποθέσεις γράφειν, ἀλλ' ἀπλῶς ἄτοπα τινα καὶ παράδοξα λέγειν ἐπιχειροῦντας, μηδεμίαν ὄνησιν ἔχοντα, ἅτινα καὶ διεξέρχεται.

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

(α΄.) Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺ διε-
 στώσας εὐρήσομεν τὰς τε τῶν σπουδαίων γνώμας καὶ ^{Steph.}
 τὰς τῶν φαύλων διανοίας, πολὺ δὲ μεγίστην διαφο-
 ρὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις· οἱ
 μὲν γὰρ τοὺς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ
 καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι, καὶ τὰς μὲν τῶν φαύ-
 λων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε, τὰς δὲ τῶν ^b
 σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν.—
 2 ἡγούμενος οὖν πρέπειν τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ
 παιδείας ἀντιποιοιμένους τῶν σπουδαίων ἀλλὰ μὴ
 τῶν φαύλων εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν
 λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας,
 σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰππόνικον συνηθείας· πρέπει
 γὰρ τοὺς παῖδας ὥσπερ τῆς οὐσίας οὕτω καὶ τῆς φι-
 3 λίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. (β΄.) Ὅρῳ δὲ καὶ τὴν ^c
 τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν
 συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς,
 ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ, καὶ σοὶ μὲν ἀκμὴ
 φιλοσοφεῖν, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφούντας ἐπανορθῶ.
 ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτι-
 4 κοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχει-
 ροῦσιν, οὐ μὴν περὶ γε τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας
 διατρίβουσιν· ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέροις εἰσηγοῦνται, μὴ ^d
 δι' ὧν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσκήσουσιν,
 ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἦθη σπουδαῖοι πεφυκέναι

δόξουσι, τοσούτω μᾶλλον ἐκείνων τοὺς ἀκούοντας 3
ὠφελούσιν, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ λόγον μόνον παρακαλοῦ-
σιν, οἱ δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι.

5 Διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες ἀλλὰ παρ-
αίνεσιν γράψαντες μέλλομέν σοι συμβουλεύειν, ὧν
χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀφείεσθαι καὶ τίνων ἔργων ἀπέχε-
σθαι καὶ ποίοις τισὶν ἀνθρώποις ὀμιλεῖν καὶ πῶς τὸν
ἑαυτῶν βίον οἰκονομεῖν. ὅσοι γὰρ τοῦ βίου ταύτην τὴν
ὁδὸν ἐπορεύθησαν, οὗτοι μόνοι τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι b
γνησίως ἠδυνήθησαν, ἧς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον
6 οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι. κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος
ἀνήλωσεν ἢ νόσος ἐμάρανε, πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλ-
λον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ
ῥαθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέ-
ους παρακαλῶν. ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέ-
λησεν, ἄνευ δὲ ταύτης πλείω τοὺς ἔχοντας ἐβλάψε,
καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ
7 τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησεν. ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς c
κτῆσις οἷς ἂν ἀκιβδηλῶς ταῖς διανοαῖς συναυξηθῇ,
μόνη μὲν συγγηράσκει, πλούτου δὲ κρείττων, χρησι-
μωτέρα δὲ εὐγενείας ἐστὶ, τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα
δυνατὰ καθιστάσα, τὰ δὲ τῷ πλήθει φοβερά θαρσα-
λέως ὑπομένουσα, καὶ τὸν μὲν ὄκνον φόγον, τὸν δὲ
8 πόνον ἐπαινον ἡγουμένη. ῥάδιον δὲ τοῦτο καταμα-
θεῖν ἐστὶν ἐκ τε τῶν Ἡρακλέους ἁθλῶν καὶ τῶν Θη-
σέως ἔργων, οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικούτου εὐ- d
δοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν ὥστε μηδὲ τὸν
ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκεί-
νοις πεπραγμένων.

9 (γ'.) Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέ-
σεις ἀναμνησθεὶς οἴκετον καὶ καλὸν ἔξεις παράδειγμα
τῶν ὑπ' ἐμοῦ σοι λεγομένων. οὐ γὰρ ὀλιγωρῶν τῆς ἀρε-

- τῆς οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, ἀλλὰ τὸ μὲν
 σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύ-
 νους ὑπέμενε. οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγά-
 πα, ἀλλ' ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὥς θνη-
 τὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἀθάνατος.
- 10 οὐδὲ ταπεινῶς διψᾷ τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ φιλόκα-
 λος ἦν καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ τοῖς φίλοις κοινὸς, καὶ 4
 μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περιαὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς
 τῷ γένει προσήκοντας· ἡγεῖτο γὰρ εἶναι πρὸς ἐται-
 ρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμου καὶ τρόπου γένους
- 11 καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς
 χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαί-
 μεθα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς
 δηλώσομεν, δείγμα δὲ τῆς Ἰππονίκου φύσεως νῦν ἐξ-
 ερηνόχομεν, πρὸς ὃν δεῖ ξῆν σε ὥσπερ πρὸς παρὰ- b
 δείγμα, νόμον μὲν τὸν ἐκείνου τρόπον ἡγησάμενον,
 μιμητὴν δὲ καὶ ζηλωτὴν τῆς πατροφῆας ἀρετῆς γινόμε-
 νον· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν γραφεῖς, ἀπεικάξειν τὰ
 καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς
- 12 σπουδαίους τῶν γονέων. ἡγοῦ δὲ μηδεὶ τῶν ἀθλη-
 τῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν,
 ὥς σοὶ σκοπεῖν, ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πα-
 τρός ἐπιτηδεύμασιν. οὕτω δὲ τὴν γνώμην οὐ δυνατόν c
 διατεθῆναι τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων
 πεπληρωμένον· τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις
 πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὐξέσθαι
 πέφυκε. διόπερ ἐγὼ σοὶ πειράσομαι συντόμως ὑπο-
 θέσθαι, δι' ὧν ἂν μοι δοκῇς ἐπιτηδευμάτων πλεῖ-
 στον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδουναὶ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἁπα-
 σιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.
- 13 (δ.) Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς d
 μὴ μόνον θύων ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένων· ἐκείνο

- μὲν γὰρ τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημείον, τοῦτο
 δὲ τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. τίμα τὸ
 δαιμόνιον αἰ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως· οὕτω
 γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν καὶ τοῖς ὄρκοις
 14 ἐμμένειν. τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν e
 εὖζαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας.
 ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν
 ῥώμην ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίειαν· τούτου δ' ἂν ἐπι-
 τύχοις, εἰ λήγῃς τῶν πόνων ἐτι πονεῖν δυνάμενος. 5
 15 μῆτε γέλωτα προπετῇ στέργε μῆτε λόγον μετὰ θρά-
 σους ἀποδέχου· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν.
 ἂ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μὴδὲ λέγειν εἶναι κα-
 λόν. ἐθίξε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύν-
 νουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρό-
 νιμος εἶναι δόξεις. ἡγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρέπειν κό-
 σμον, αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην· τούτοις b
 γὰρ ἅπασι δοκεῖ κρατεῖσθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἦθος.
 16 μὴδέποτε μὴδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ
 γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σεαυτῷ συνειδήσεις. τοὺς
 μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους
 αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. τὰς ἡδονὰς θήρυνε
 τὰς μετὰ δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, c
 17 ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον. εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν
 ψευδεῖς ᾧσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνο-
 οῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. ἅπαντα δόκει
 ποιεῖν ὡς μὴδένα λήσων· καὶ γὰρ ἂν παραντίκα κρύ-
 ψῃς, ὕστερον ὀφθήσει. μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ
 φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἂ τοῖς ἄλλοις ἂν πρᾶτ- d
 18 τουσιν ἐπιτιμώῃς. ἐὰν ᾗς φιλομαθής, ἔσει πολυμα-
 θής. ἂ μὲν ἐπίστασαι, ταῦτα διαφύλαττε ταῖς μελέ-
 ταις, ἂ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστή-
 μαις· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον

- μὴ μαθεῖν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων
μὴ λαβεῖν. κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν
τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χα-
λεπῶς εὐρημένα συμβήσεται σοι θαδίως μανθάνειν.
- 19 ἡγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημά-
των κρείττω· τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ
πάντα τὸν χρόνον παραμένει· σοφία γὰρ μόνον τῶν
χρημάτων ἀθάνατον. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πο-
ρεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελ-
λομένους· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα
πελάγη διαπερᾶν ἔνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρ-
χουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ κατὰ γῆν πο-
ρείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστήσαι τὴν αὐτῶν
- 20 διάνοιαν. τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου φιλοπροσηγορος, τῷ
δὲ λόγῳ εὐπροσηγορος. ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν ^b
τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντιῶντας, εὐπροσηγορίας δὲ
τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. ἡδέως μὲν
ἔχε πρὸς ἀπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις· οὕτω γὰρ
τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσει, τοῖς δὲ φίλος γενήσεται. τὰς
ἐντεύξεις μὴ ποιοῦ πικρὰς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς
- 21 περὶ τῶν αὐτῶν· πλησμονὴ γὰρ ἀπάντων. γύμναζε
σεαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἂν δύνῃ καὶ τοὺς
ἀκουσίους ὑπομένειν. ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν ^c
αἰσχρὸν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους,
ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. ἔσει δὲ τοιοῦτος, εἰάν κέρδη
μὲν εἶναι νομίζῃς, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις ἀλλὰ μὴ δι'
ὧν εὐπορήσεις, τῇ δὲ ὀργῇ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς
τοὺς ἀμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς ἑαυτὸν ἀμαρ-
τάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεως, ἐν δὲ τοῖς
τερπνοῖς, εἰάν αἰσχρὸν ὑπολάβῃς τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρ-
χειν, τὰς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν, ἐν δὲ τοῖς πονηροῖς, ^d
εἰάν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς καὶ αὐτὸν ὥς

- 22 ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκης. Μᾶλλον τήρει τὰς τῶν
 λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας· δεῖ γὰρ
 τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ὅρκου πιστότερον φαί-
 νεσθαι παρεχομένους. προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς
 ἀπιστεῖν, ὥσπερ τοῖς χρηστοῖς πιστεύειν. περὶ τῶν
 ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφέρῃ τὰς e
 πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λέγοντι καὶ κείνοις τοῖς
 23 ἀκούουσιν. ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφά-
 σεις, ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχροῦς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ
 μεγάλων κινδύνων διασωζών. Ἔνεκα δὲ χρημάτων μη-
 δένα θεῶν ὁμόσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλῃς· δόξεις γ
 γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.
- 24 Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς, πῶς κέ-
 χρηται τοῖς πρότερον φίλοις· ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν καὶ
 περὶ σὲ γενέσθαι τοιοῦτον, οἷος καὶ περὶ ἐκείνους
 γέγονε. βραδέως μὲν φίλος γίννου, γενόμενός δὲ πει-
 ρῷ διαμένειν. ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδένα φίλον ἔχειν
 καὶ πολλοὺς ἐταίρους μεταλλάττειν. μήτε μετὰ βλάβης b
 πειρῷ τῶν φίλων μήτε ἄπειρος εἶναι τῶν ἐταίρων
 θέλε. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἐὰν μὴ δεόμενος τὸ δεῖσθαι ,
- 25 προσποιῇ. περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ
 μὴ τυχὼν μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήσει, τυχὼν δὲ μᾶλλον
 αὐτῶν τὸν τρόπον ἐπιστήσει. δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ
 τε τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνους
 κοινωνίας· τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ βασανίζο-
 μεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκομεν. c
 οὕτως ἄριστα χρήσει τοῖς φίλοις, ἐὰν μὴ προσμένης
 τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς
- 26 ἐν τοῖς καιροῖς βοηθῇ. ὁμοίως αἰσχρὸν εἶναι νόμιζε
 τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιαῖς καὶ τῶν φίλων
 ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις. ἀποδέχου τῶν ἐταίρων μὴ
 μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας ἀλλὰ καὶ

- τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας· πολλοὶ γὰρ d
 ἀτυχοῦσι μὲν συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθο-
 νοῦσι. τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρ-
 όντας, ἵνα δοκῇς μὴδὲ τούτων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν.
- 27 εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ
 μὴ καλλωπιστής. ἔστι δὲ φιλοκάλου μὲν τὸ μεγαλο-
 πρεπὲς, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περιέργον. ἀγάπα τῶν e
 ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσιν κτήσιν
 ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. καταφρόνει τῶν περὶ
 τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων μὲν, χρῆσθαι δὲ τοῖς ὑπάρ-
 χουσι μὴ δυναμένων· παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι
 πάσχουσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἵππον κτήσαιτο καλὸν κα- 8
- 28 κῶς ἱππεύειν ἐπιστάμενος. πειρῶ τὸν πλοῦτον χρή-
 ματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν· ἔστι δὲ χρήματα μὲν
 τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς κτᾶσθαι
 δυναμένοις. τίμα τὴν ὑπάρχουσιν οὐσίαν δυοῖν ἔνε-
 κεν, τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι δύνασθαι καὶ τοῦ
 φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι· πρὸς δὲ τὸν b
 ἄλλον βίον μὴδὲν ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν
- 29 ἀγάπα. στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βέλτιστα.
 μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ
 μέλλον ἀόρατον. τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει· καλὸς γὰρ
 θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη.
 τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτρίας
 κύνας σιτίζουσιν· ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς διδόντας ὥσπερ c
 τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν οἷ τε κακοὶ τοὺς ὠφελοῦν-
- 30 τας ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας ἀδικοῦσιν. μίσει τοὺς κο-
 λακεύοντας ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶντας· ἀμφοτέρω γὰρ
 πιστευθέντες τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσιν. ἐὰν ἀπο-
 δέχῃ τῶν φίλων τοὺς πρὸς τὸ φανλότατον χαριζομέ-
 νους, οὐχ ἔξεις ἐν τῷ βίῳ τοὺς πρὸς τὸ βέλτιστον ἀπ-
 εχθανομένους. γίγνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμι- d

- λητικὸς ἀλλὰ μὴ σεμνός· τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπεροπτι-
κῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, τὸν δὲ
τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν.
- 31 ὁμιλητικὸς δ' ἔσει μὴ δύσερις ὦν μηδὲ δυσάρεστος μη-
δὲ πρὸς πάντα φιλόνικος, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν πλη-
σιαζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντῶν, μηδ' ἂν ἀδίκως
ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐ- e
τοῖς εἰκῶν, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων·
μηδὲ παρὰ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μηδὲ παρὰ τὰ σπου-
δαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων· τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ
λυπηρόν· μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος,
ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοὶ, ποιοῦντες μὲν, ἀηδῶς δὲ
τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες· μηδὲ φιλαίτιος ὦν, βαρὺ 9
- 32 γὰρ, μηδὲ φιλεπιτιμητῆς, παροξυντικὸν γὰρ. μάλιστα
μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἐὰν δέ
ποτέ σοι συμπέσῃ καιρὸς, ἐξανίστασο πρὸ μέθης. ὅταν
γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ οἶνου διαφθαρεῇ, ταῦτά πάσχει τοῖς
ἄρμασι τοῖς τοῦς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν· ἐκεῖνά τε
γὰρ ἀτάκτως φέρεται διαμαρτόντα τῶν εὐθυνούντων·
ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλλεται διαφθαρείσης τῆς δια- b
νοίας. ἀθάνατα μὲν φρόνει τῷ μεγάλῳ ψυχὸς εἶναι, θνη-
33 τὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν. ἡγοῦ
τὴν παιδείαν τοσοῦτον μείζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαι-
δευσίας, ὅσῳ τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνον-
τες πράττουσιν, αὕτη δὲ μόνη καὶ προσεξημίωνε τοὺς
ἔχοντας· πολλάκις γὰρ ὦν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, τού-
των τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. οὐς ἂν βούλη c
ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγε περὶ αὐτῶν πρὸς
τοὺς ἀπαγγέλλοντας· ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἐπαινος,
ἐχθρας δὲ ψόγος.
- 34 Βουλευόμενος παραδείγματα ποιοῦ τὰ παρελη-
λυθότα τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανε-

ροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν. βουλευόντων μὲν βρα-
 δέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. ἡγοῦ κράτιστον
 εἶναι παρὰ μὲν τῶν θεῶν εὐτυχίαν, παρὰ δὲ ἡμῶν
 αὐτῶν εὐβουλίαν. περὶ ὧν ἂν αἰσχύνη παρηρησιάσα- d
 σθαι, βούλη δέ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, χρῶ
 τοῖς λόγοις ὥς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος· οὕτω
 γὰρ τὴν ἐκείνων τε διάνοιαν αἰσθήσει καὶ σεαυτὸν οὐ
 35 καταφανῇ ποιήσεις. ὅταν ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλης
 τινὶ συμβούλῳ χρῆσθαι, σκόπει πρῶτον πῶς τὰ ἐαν-
 τοῦ διώκησεν· ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οἰ-
 κείων οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἄλλο- e
 τριῶν. οὕτω δ' ἂν μάλιστα βουλευέσθαι παροξυν-
 θείης, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέ-
 ψειας· καὶ γὰρ τῆς ὑγείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν,
 ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀναμνησθῶμεν.
 36 μιμοῦ τὰ τῶν βασιλέων ἥθη καὶ δίδωκε τὰ ἐκείνων ἐπι- 10
 τηδεύματα· δόξεις γὰρ αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ ζη-
 λοῦν, ὥστε σοι συμβήσεται παρὰ τε τῷ πλήθει μᾶλλον
 εὐδοκιμεῖν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων εὐνοίαν βεβαιότεραν
 ἔχειν. πείθου μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασι-
 λέων κειμένοις, ἰσχυρότατον μέντοι νόμον ἡγοῦ τὸν
 ἐκείνων τρόπον. ὥσπερ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολι-
 τευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν, οὕτω καὶ τὸν b
 ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει θαν-
 37 μάξειν. εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῷ
 πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ
 τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν. ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν
 ἀπαλλάττου μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος· πολ-
 λῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τοῦ πλήθους c
 ἔπαινος. μηδενὶ πονηρῷ πράγματι μήτε παρίστασο
 μήτε συνηγόρει· δόξεις γὰρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράτ-
 38 τεῖν, οἷα ἂν τοῖς ἄλλοις πράττουσι βοηθῇς. παρὰ

- σκέυαζε σεαυτὸν πλεονεκτεῖν μὲν δύνασθαι, ἀνέχου
 δὲ τὸ ἴσον ἔχων, ἵνα δοκῇς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης
 μὴ δι' ἀσθένειαν ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν. μᾶλλον ἀποδέ-
 χου δικαίαν πενίαν ἢ πλοῦτον ἄδικον· τοσοῦτον γὰρ α
 κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας
 μόνον ὠφελεῖ, ἣ δὲ καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευά-
 ζει, κἀκείνων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεστι, τούτου δὲ τοῖς
 39 μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν. μηδένα ζήλου τῶν
 ἐξ ἀδικίας κερδαινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς
 μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας· οἱ γὰρ δίκαιοι τῶν
 ἀδίκων εἰ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπῖσι e
 40 γε σπουδαίαις ὑπερέχουσιν. πάντων μὲν ἐπιμελοῦ τῶν
 περὶ τὸν βίον, μάλιστα δὲ τὴν σαυτοῦ φρόνησιν ἄσκει·
 μέγιστον γὰρ ἐν ἐλαχίστῳ νοῦς ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώπου
 σώματι. πειρῶ τῷ μὲν σώματι εἶναι φιλόπονος, τῇ δὲ 11
 ψυχῇ φιλόσοφος, ἵνα τῷ μὲν ἐπιτελεῖν δύνῃ τὰ δόξαν-
 41 τα, τῇ δὲ προορᾷ ἐπίσται τὰ συμφέροντα. πᾶν ὃ τι
 ἂν μέλλῃς εἶρεν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ· πολ-
 λοις γὰρ ἢ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. δύο ποιοῦ b
 καιροὺς τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ
 ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος
 τῆς σιγῆς κρείττων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγαῖν
 ἢ λέγειν.
- 42 Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον·
 οὕτω γὰρ οὔτ' εὐτυχῶν ἔσει περιχαρὴς οὔτε δυστυχῶν
 περιλυπος. χαίρει μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγα-
 θῶν, λυποῦ δὲ μετρίως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν κα-
 κῶν, γίγνου δὲ τοῖς ἄλλοις μηδ' ἐν ἐτέροις ὧν κατὰ-
 δηλος· ἄτοπον γὰρ τὴν μὲν οὐσίαν ἐν ταῖς οἰκίαις
 ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ διάνοιαν φανεράν ἔχοντα περι-
 43 πατεῖν. μᾶλλον εὐλαβοῦ φόγον ἢ κίνδυνον· δεῖ γὰρ c
 εἶναι φοβεράν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν τοῦ βίου τελευ-

τὴν, τοῖς δὲ σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίαν. μάλιστα μὲν πειρῶ ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν. ἐὰν δέ ποτέ σοι συμβῇ κινδυνεύειν, ζητῇ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης· τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινε, τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν ἰδίον τοῖς σπουδαίοις ἀπένειμεν.

44 (ε΄.) Καὶ μὴ θαναμάσης, εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρόπει σοι πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ἡλικίαν· οὐδὲ γὰρ ἐμέ τοῦτο διέλαθεν· ἀλλὰ προειλόμην διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἅμα τοῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενεγκεῖν καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. τὴν μὲν γὰρ τούτων χρεῖαν ῥᾷδίως εἰδήσεις, τὸν δὲ μετ' εὐνοίας συμβουλευόντα χαλεπῶς εὐρήσεις. ὅπως οὖν μὴ παρ' ἐτέρου τὰ λοιπὰ ζητῆς ἀλλ' ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ ταμείου προφέρης, ᾧθ' ἡν δεῖν μηδὲν παραλιπεῖν ὧν ἔχω σοι συμβουλεύειν.

45 Πολλὴν δ' ἂν τοῖς θεοῖς χάριν σχοίην, εἰ μὴ διαμάρτοίμι τῆς δόξης ἧς ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας ἀλλ' οὐ τοῖς νοουθετοῦσι. σὲ δὲ νομίζω τούναντίον τούτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίῳ χρῶμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην παιδείαν φιλοπονίᾳ· τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλτεστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχε-

46 σθαι. μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις, ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτων μάλιστα γνησίως ἔχομεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥᾷθυμῳ καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾷν εὐθὺς αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλο-

πονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν ἀεὶ
 τὰς τέρφεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι·
 47 κἀκεῖ μὲν πρότερον ἡσθέντες ὕστερον ἐλυπήθησαν, c
 ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. ἐν
 πᾶσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν,
 ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν· τὰ γὰρ πλε-
 στα τῶν περὶ τὸν βίον οὐ διὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν,
 48 ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἔνεκα διαπονοῦμεν. (ς.) Ἐν-
 θυμοῦ δὲ ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα
 πράττειν· εὐθύς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηται
 τὴν ὑπόθεσιν· τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἷόν τε τῆς ἀρε- d
 τῆς ἀμελεῖν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας.
 πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἑξαμαρτάνοντας
 ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φήσαντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν
 49 τυχόντων διαφέροντας, εἰκότως· ὅπου γὰρ τοὺς τῷ
 λόγῳ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἢ πού γε
 τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττουμένους οὐ φαύλους εἶναι
 φήσωμεν; δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν
 μὴ μόνον εἰς αὐτοὺς ἀμαρτάνειν ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης e
 εἶναι προδότας· ἢ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δούξαν
 καὶ φίλους ἐνεχείρισεν, οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους
 50 τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. εἰ δὲ δεῖ
 θνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, 13
 ἡγοῦμαι κἀκείνους ἐπὶ τοῖς οἰκαιοτάτοις μάλιστα δη-
 λῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπου-
 δαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάν-
 ταλον γεννήσας, ὥς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πι-
 στεύουσιν, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε,
 τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκό-
 51 λασεν. οἷς δεῖ παραδείγμασι χρωμένοις ὀρέγεσθαι τῆς
 καλοκαγαθίας καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις b
 ἐμμένειν ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μαυθα-

νειν καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν εἰ τι χρήσιμον εἰρήκα-
 52 σιν ἀναγιγνώσκειν. ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὀρῶμεν
 ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ'
 ἐκάστου δὲ τὰ βέλτιστα λαμβάνουσιν, οὕτω δὲ καὶ
 τοὺς παιδείας ὀρεγομένους μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν,
 πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. μόλις γὰρ ἂν
 τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας c
 ἐπικρατήσκειν.

2.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

(α'.) Οἱ μὲν εἰωθότες, ὦ Νικόκλεις, τοῖς βασι- 14
 λεῦσιν ὑμῖν ἐσθῆτας ἄγειν ἢ χαλκὸν ἢ χρυσὸν εἰργα-
 σμένον ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων κτημάτων, ὧν
 αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς εἰσὶν, ὑμεῖς δὲ πλουτεῖτε, λίαν ἐδο- 15
 ξαν εἶναί μοι καταφανεῖς οὐ δόσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποι-
 ούμενοι καὶ πολὺ τεχνικώτερον αὐτὰ πωλοῦντες τῶν
 2 ὁμολογούντων καπηλεύειν. ἐγὼ δ' ἡγησάμην ἂν γε-
 νέσθαι ταύτην καλλίστην δωρεὰν καὶ χρησιμωτάτην
 καὶ μάλιστα πρέπουσαν ἐμοί τε δοῦναι καὶ σοὶ λαβεῖν,
 εἰ δυνηθεῖν ὀρίσαι, ποίων ἐπιτηδευμάτων ὀρεγόμενος
 καὶ τίνων ἔργων ἀπεχόμενος ἄριστ' ἂν καὶ τὴν πόλιν
 καὶ τὴν βασιλείαν διοικῶς. τοὺς μὲν γὰρ ἰδιώτας ἐστὶ b
 πολλὰ τὰ παιδεύοντα, μάλιστα μὲν τὸ μὴ τρυφᾶν
 ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἐκάστην ἀγω-
 3 νῆζεσθαι τὴν ἡμέραν, ἔπειθ' οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἑκα-
 στοὶ πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν, ἔτι δ' ἡ παρρησία
 καὶ τὸ φανερώς ἐξεῖναι τοῖς τε φίλοις ἐπιπλήξαι καὶ
 τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἀμαρτίαις· πρὸς

δὲ τούτοις καὶ τῶν ποιητῶν τινὲς τῶν προγεγενημέ-
νων ὑποθήκας ὥς χρηρὴ ξῆν καταλειλοίπασιν· ὥστ' ἐξ c
ἀπάντων τούτων εἰκὸς αὐτοὺς βελτίους γίνεσθαι.
4 τοῖς δὲ τυράννοις οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, ἀλλ' οὐς
ἔδει παιδεύεσθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν εἰς τὴν
ἀρχὴν καταστῶσιν, ἀνουθέτητοι διατελοῦσιν· οἱ μὲν
γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων αὐτοῖς οὐ πλησιάζουσιν,
οἱ δὲ συνόντες πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. καὶ γὰρ τοι κύ-
ριοι γιγνόμενοι καὶ χρημάτων πλείστων καὶ πραγμά- d
των μεγίστων, διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι ταύταις ταῖς
ἀφορμαῖς πεποιθήκασιν ὥστε πολλοὺς ἀμφισβητεῖν,
πότερόν ἐστιν ἄξιον ἐλέσθαι τὸν βίον τὸν τῶν ἰδιω-
τευόντων μὲν, ἐπικεικῶς δὲ πραττόντων, ἢ τὸν τῶν
5 τυραννευόντων. ὅταν μὲν γὰρ ἀποβλέψωσιν εἰς τὰς
τιμὰς καὶ τοὺς πλούτους καὶ τὰς δυναστείας, ἰσοθέ-
ους ἅπαντες νομίζουσι τοὺς ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντας·
ἐπειδὴν δ' ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύ-
νους, καὶ διεξιόντες ὁρῶσι τοὺς μὲν ὑφ' ὧν ἥκιστα e
χρηρὴ διεφθαρμένους, τοὺς δ' εἰς τοὺς οἰκειοτάτους
ἐξαμαρτεῖν ἠναγκασμένους, τοῖς δ' ἀμφοτέρω ταῦτα
συμβεβηκότα, πάλιν ὁπωσοῦν ξῆν ἡγροῦνται λυσιτε-
λεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ τοιούτων συμφορῶν ἀπάσης τῆς
6 Ἀσίας βασιλεύειν. ταύτης δὲ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς 16
ταραχῆς αἰτιὸν ἐστίν, ὅτι τὴν βασιλείαν ὥσπερ ἱερω-
σύνην παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν, ὃ τῶν ἀνθρω-
πίνων πραγμάτων μέγιστόν ἐστι καὶ πλείστης προ-
νοίας δεόμενον.

(β'). Καθ' ἐκάστην μὲν οὖν τὴν προᾶξιν, ἐξ ὧν
ἂν τις μάλιστα δύναιτο κατὰ τρόπον διοικεῖν καὶ τὰ
μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττειν, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύ-
γειν, τῶν ἀεὶ παρόντων ἔργον ἐστὶ συμβουλευεῖν·
καθ' ὅλων δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὧν χρηρὴ στοχάζε- b

- σθαι καὶ περὶ αὐτὸ δεῖ διατρίβειν, ἐγὼ πειράσομαι διελ-
7 θεῖν. εἰ μὲν οὖν ἔσται τὸ δῶρον ἐξεργασθὲν ἄξιον τῆς
ὑποθέσεως, χαλεπὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συνιδεῖν· πολλὰ
γὰρ καὶ τῶν μετὰ μέτρου ποιημάτων καὶ τῶν κατα-
λογάδην συγγραμμάτων ἐτι μὲν ἐν ταῖς διανοαῖς ὄντα
τῶν συντιθέντων μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν,
ἐπιτελεσθέντα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειχθέντα πολὺν
8 καταδεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν· οὐ μὲν οὐ-
ἀλλὰ τό γ' ἐπιχείρημα καλῶς ἔχει, τὸ ζητεῖν τὰ παρα-
λελειμμένα καὶ νομοθετεῖν ταῖς μοναρχίαις. οἱ μὲν γὰρ
τοὺς ιδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνον ὠφελοῦσιν·
εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν
προτρέψειεν, ἀμφοτέρους ἂν ὀνήσειε, καὶ τοὺς τὰς
δυναστείας ἔχοντας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς ὄντας· τοῖς
μὲν γὰρ ἂν τὰς ἀρχὰς ἀσφαλεστέρας, τοῖς δὲ τὰς πο-
λιτείας πραοτέρας ποιήσειεν.
- 9 (γ'.) Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον, τί τῶν βασιλευ- d
όντων ἔργον ἐστίν· ἂν γὰρ ἐν κεφαλαίοις τὴν δύνα-
μιν ὅλου τοῦ πράγματος καλῶς περιλάβωμεν, ἐνταῦθα
ἀποβλέποντες ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μερῶν ἐροῦμεν.
οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι προσήκειν αὐτοῖς πό-
λιν τε δυστυχοῦσαν παῦσαι καὶ καλῶς πράττουσαν
διαφυλάξαι καὶ μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι· τὰ γὰρ
ἄλλα τὰ συμπίπτοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην τοῦ- e
10 τῶν ἔνεκα πρακτέον ἐστίν. καὶ μὲν ἐκεῖνό γε φανε-
ρὸν, ὅτι δεῖ τοὺς ταῦτα δυνησομένους καὶ περὶ τηλι-
κούτων βουλευομένους μὴ ῥᾶθυμειν μηδ' ἀμελεῖν
ἀλλὰ σκοπεῖν, ὅπως φρονιμώτερον διακείσονται τῶν
ἄλλων. δέδεικται γὰρ, ὅτι τοιαύτας τὰς βασιλείας ἔξου- 17
11 σιν, οἷας ἂν τὰς αὐτῶν γνώμας παρασκευάσωσιν. ὥστ'
οὐδενὶ τῶν ἀσκητῶν οὕτω προσήκει τὸ σῶμα γυμνά-
ζειν ὥς τοῖς βασιλεύουσι τὴν ψυχὴν τὴν αὐτῶν· ἅπα-

σαι γὰρ αἱ πανηγύρεις οὐδ' ἐν μέρος τιθέασι τούτων τῶν ἄθλων, περὶ ὧν ὑμεῖς καθ' ἑκάστην ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμέραν. (δ'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρή προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προ-

12 ἔχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. καὶ b
μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πράγμασι χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βελτίους ἡμᾶς καὶ φρονιμωτέρους γίνεσθαι μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν· μηδὲ καταγνώς τῶν ἀνθρώπων τοσαύτην δυστυχίαν, ὥς περὶ μὲν τὰ θηρία τέχνας εὐρήκαμεν, αἷς αὐτῶν τὰς ψυχὰς ἡμεροῦμεν καὶ πλείονος ἀξίας ποιοῦμεν, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς οὐδὲν ἂν πρὸς ἀρετὴν ὠφελήσαιμεν, ἀλλ' ὥς καὶ τῆς παιδείσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας δυναμένης c

13 τὴν ἡμετέραν φύσιν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην, καὶ τῶν τε παρόντων τοῖς φρονιμωτάτοις πλησίαζε καὶ τῶν ἄλλων οὓς ἂν δύνη μεταπέμπου, καὶ μήτε τῶν ποιητῶν τῶν εὐδοκιμοῦντων μήτε τῶν σοφιστῶν μηδενὸς οἴου δεῖν ἀπείρως ἔχειν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκροατῆς γίγνου, τῶν δὲ μαθητῆς, καὶ παρασκεύαζε σαυτὸν τῶν μὲν ἐλαττόνων κριτὴν, τῶν δὲ μείζονων ἀγωνιστήν· διὰ γὰρ τούτων τῶν γυμνασίων d
τάχιστ' ἂν γένοιο τοιοῦτος, οἶον ὑπεθέμεθα δεῖν εἶναι τὸν ὀρθῶς βασιλεύσοντα καὶ τὴν πόλιν ὥς χρή διοι-

14 κήσοντα. μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, εἰ δεινὸν ἡγήσαιο τοὺς χείρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττειν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐρρωμενεστέρως τὴν τῶν ἄλλων ἄγνοιαν ἀτιμάσῃς, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσεις.

15 (ε'.) Ἀρχεσθαι μὲν οὖν ἐντεῦθεν χρή τοὺς μέλλοντάς τι τῶν δεόντων ποιήσειν, πρὸς δὲ τούτοις φιλό- e
ἄνθρωπον εἶναι δεῖ καὶ φιλόπολιν· οὔτε γὰρ ἱππων

- οὔτε κυνῶν οὔτ' ἀνδρῶν οὔτ' ἄλλου πράγματος οὐ-
 δενὸς οἷόν τε καλῶς ἄρχειν, ἂν μή τις χαίρῃ τούτοις,
 ὧν αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. μελέτω σοι
 τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιῶν κεχαρισμένως
 16 αὐτοῖς ἄρχειν, γιννώσκων, ὅτι καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν 18
 καὶ τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὐταὶ πλεῖστον χρόνον δια-
 μένουσιν, αἵτινες ἂν ἄριστα τὸ πλήθος θεραπεύωσιν.
 καλῶς δὲ δημαγωγῆσεις, ἣν μήθ' ὑβρίζειν τὸν ὄχλον
 ἔας μήθ' ὑβριζόμενον περιορᾷς, ἀλλὰ σκοπῆς, ὅπως
 οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μηδὲν
 ἀδικήσονται· ταῦτα γὰρ στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα
 17 χρηστῆς πολιτείας ἐστίν. (ς.) Τῶν προσταγμάτων καὶ
 τῶν ἐπιτηδευμάτων κίνει καὶ μετατίθει ταὶ μὴ καλῶς b
 καθεστῶτα, καὶ μάλιστα μὲν εὐρετῆς γίγνου τῶν βελ-
 τίστων, εἰ δὲ μὴ, μιμοῦ ταὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀρθῶς
 ἔχοντα. ζητεῖ νόμους τὸ μὲν σύμπαν δικαίους καὶ συμ-
 φέροντας καὶ σφίσι αὐτοῖς ὁμολογουμένους, πρὸς δὲ
 τούτοις οὔτινες τὰς μὲν ἀμφισβητήσεις ὥς ἐλαχίστας,
 τὰς δὲ διαλύσεις ὥς οἷόν τε ταχίστας τοῖς πολίταις
 ποιοῦσιν· ταῦτα γὰρ ἅπαντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς
 18 κειμένοις. τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καθίστη κερδαλέας, c
 τὰς δὲ πραγματείας ἐπιξημίους, ἵνα τὰς μὲν φεύγωσι,
 πρὸς δὲ τὰς προθυμότερον ἔχωσιν. τὰς κρίσεις ποιῶν
 περὶ ὧν ἂν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι μὴ πρὸς χάριν
 μηδ' ἐναντίας ἀλλήλαις, ἀλλ' αἰετὰ τὰ περὶ τῶν αὐτῶν
 γινώσκει· καὶ γὰρ πρέπει καὶ συμφέρει τὴν τῶν βασι-
 λέων γνώμην ἀκινήτως ἔχειν περὶ τῶν δικαίων, ὥς-
 19 περ τοὺς νόμους τοὺς καλῶς κειμένους. [οἶκει τὴν πό- d
 λιν ὁμοίως ὥσπερ τὸν πατρῶον οἶκον ταῖς μὲν κατα-
 σκευαῖς λαμπρῶς καὶ βασιλικῶς, ταῖς δὲ πράξεσιν
 ἀκριβῶς, ἵν' εὐδοκιμῆς ἅμα καὶ διαρκῆς. τὴν μεγαλο-
 πρέπειαν ἐπιδείκνυστο μηδ' ἐν μιᾷ τῶν πολυτελειῶν τῶν

εὐθύς ἀφανιζομένων ἀλλ' ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ τε σοὶ παραμενεῖ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πλείονος ἄξια τῶν ἐδεδαπανημένων καταλείψεις.]

- 20 Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ποιεῖ μὲν ὥς οἱ πρόγονοι κατέδειξαν, ἡγοῦ δὲ θῦμα τοῦτο κάλλιστον εἶναι καὶ θεραπείαν μεγίστην, ἃν ὥς βέλτιστον καὶ δικαιοτάτον σαντὸν παρέχῃς· μᾶλλον γὰρ ἐλπίς τοὺς τοιούτους ἢ τοὺς ἰερεῖα πολλὰ καταβάλλοντας πράξειν τι παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν. (Ζ.) [Τίμα ταῖς μὲν ἀρχαῖς τῶν φίλων τοὺς οἰκειοτάτους, ταῖς δὲ ἀληθείαις αὐταῖς τοὺς ἐν-
 21 νουσιτάτους. φυλακὴν ἀσφαλεσιτάτην ἡγοῦ τοῦ σώματος εἶναι τὴν τε τῶν φίλων ἀρετὴν καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὐνοίαν καὶ τὴν σαντοῦ φρόνησιν· διὰ γὰρ τούτων καὶ κτᾶσθαι καὶ σώζειν τὰς τυραννίδας μάλιστα ἂν τις δύναιτο. κήδου τῶν οἰκῶν τῶν πολιτικῶν, καὶ νόμιξε καὶ τοὺς δαπανῶντας ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ σὰ πλείω ποιεῖν· ἅπαντα γὰρ τὰ τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν οἰκεῖα τῶν καλῶς
 22 βασιλευόντων ἐστί.] φῖα παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἀλήθειαν οὕτω φαίνου προτιμῶν ὥστε πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἄλλων ὅρκους. [ἅπασι μὲν τοῖς ξένοις ἀσφαλῆ τὴν πόλιν ἀρέχε καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμιμον, περὶ πλείστου δὲ ποιου τῶν ἀφικνουμένων μὴ τοὺς σοὶ δωρεὰς ἄγοντας ἀλλὰ τοὺς παρὰ σοῦ λαμβάνειν ἀξιοῦντας· τιμῶν γὰρ τοὺς
 23 τοιούτους μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσεις. τοὺς πολλοὺς φόβους ἐξαίρει τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ βούλου περιδεεῖς εἶναι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας· ὅπως γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους πρὸς σαντὸν διαθῇς, οὕτω καὶ σὺ πρὸς ἐκείνους ἔξεις· ποιεῖ μὲν μὴδὲν μετ' ὀργῆς, δόκει δὲ τοῖς

ἄλλοις, ὅταν σοι καιρὸς ᾗ. δεινὸς μὲν φαίνου τῷ μηδέν
σε λανθάνειν τῶν γιγνομένων, πρῶτος δὲ τῷ τὰς τιμω- d
ρίας ἐλάττους ποιεῖσθαι τῶν ἀμαρτανομένων.]

24 Ἀρχικὸς εἶναι βούλου μὴ χαλεπότητι μηδὲ τῷ
σφόδρα κολάζειν ἀλλὰ τῷ πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σῆς
διανοίας καὶ νομίζειν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἄμει-
νον αὐτῶν σὲ βουλευέσθαι. πολέμικὸς μὲν ἴσθι ταῖς
ἐπιστήμας καὶ ταῖς παρασκευαῖς, εἰρηνικὸς δὲ τῷ μη-
δὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν. [οὕτως ὁμίλει τῶν
πόλεων πρὸς τὰς ἡττους ὥσπερ ἂν τὰς κρείττους πρὸς e
25 ἑαυτὸν ἀξιώσειας. φιλονεῖκει μὴ περὶ πάντων, ἀλλὰ
περὶ ὧν κρατήσαντί σοι μέλλοι συνοίσειν. φανύλους
ἡγοῦ μὴ τοὺς συμφερόντως ἡττωμένους ἀλλὰ τοὺς
μετὰ βλάβης περιγιγνομένους. μεγαλόφρονας νόμιζε 20
μὴ τοὺς μεῖζω περιβαλλομένους ὧν οἶοί τ' εἰσι κατα-
σχεῖν, ἀλλὰ τοὺς καλῶν μὲν ἐφιεμένους, ἔξεργάζεσθαι
26 δὲ δυναμένους οἷς ἂν ἐπιχειρῶσιν.] ξήλου μὴ τοὺς με-
γίστην ἀρχὴν κτησαμένους ἀλλὰ τοὺς ἄριστα τῇ παρ-
ούσῃ χρησαμένους [καὶ νόμιζε τελέως εὐδαιμονήσειν,
οὐκ ἂν πάντων ἀνθρώπων μετὰ φόβων καὶ κινδύνων
καὶ κακίας ἄρξης, ἀλλ' ἂν τοιοῦτος ὧν οἶον χρὴ καὶ
πράττων ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι μετρίων ἐπιθυμῆς καὶ b
μηδενὸς τούτων ἀτυχῆς].

27 (ἡ.) Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους
ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξιούς ὄντας, μηδὲ μεθ' ὧν
ἡδιστα συνδιατρέφεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα τὴν πόλιν
διοικήσεις. [ἀκριβεῖς ποιοῦ τὰς δοκιμασίας τῶν σύν-
όντων, εἰδὼς, ὅτι πάντες οἱ μὴ σοι πλησιάσαντες
ὁμοιόν σε τοῖς χρωμένοις εἶναι νομιοῦσιν. τοιούτους
ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, c
ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξω ἀν' ἐκεῖνοι πράξωσιν.]
28 πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἅπαν ὃ τι ἂν λέγῃς ἢ ποιῇς

ἐπαινοῦντας ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιτι-
μῶντας. δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα περὶ
ᾧν ἂν ἀμφιγνοῆς ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάσοντας. διόρα
καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας
θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλέον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν
ἔχωσιν. [ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ
πειρῶ γνωρίζειν ἅμα τοὺς τε λέγοντας, ὅποιοί τινές
29 εἰσι, καὶ περὶ ᾧν ἂν λέγῃσιν.] ταῖς αὐταῖς κόλαξε ξη- δ
μίαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας αἰσπερ τοὺς ἐξαμαρ-
τάνοντας.

Ἄρχεσαντοῦ μηδὲν ἦττον ἢ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦθ'
ἡγοῦ βασιλικώτατον, ἂν μηδεμίᾳ δουλεύῃς τῶν ἡδο-
νῶν, ἀλλὰ κρατῇς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολι-
τῶν. μηδεμίαν συνουσίαν εἰκῇ προσδέχου μηδ' ἀλογί-
στως, ἀλλ' ἐπ' ἐκείναις ταῖς διατριβαῖς ἐθίξεσαντὸν
χαίρειν, ἐξ ᾧν αὐτός τ' ἐπιδώσεις καὶ τοῖς ἄλλοις βελ- e
30 τίων εἶναι δόξεις. (θ'.) Μὴ φαίνου φιλοτιμούμενος
ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ καὶ τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι
δυνατόν ἐστιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρετῇ μέγα φρονῶν, ἧς οὐδὲν
μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν. [νόμιζε τῶν τιμῶν ἀλη-
θεστάτας εἶναι μὴ τὰς ἐν τῷ φανερῷ μετὰ θεοὺς γι-
γνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες μᾶλλον 21
σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαυμάζωσιν. λάνθανε
μὲν, ἦν ἐπὶ τῷ σοι συμβῇ τῶν φάύλων χαίρειν, ἐνδεί-
31 κνυσο δὲ περὶ τὰ μέγιστα σπουδάζων.] μὴ τοὺς μὲν
ἄλλους ἀξίου κοσμίως ξῆν, τοὺς δὲ βασιλέας ἀτάπτως,
ἀλλὰ τὴνσαντοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις
καθίστη, γιννώσκων, ὅτι τὸ τῆς πόλεως ὅλης ἡθὺς
ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσιν. σημείον ἔστω σοι τοῦ καλῶς
βασιλεύειν, ἂν τοὺς ἀρχομένους ὁρᾷς εὐπορωτέρους b
καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέ-
32 λειαν. περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον

μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητὸς, ἡ δ' ἀθάνατος, καὶ δόξη μὲν χρήματα κτητὰ, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνήτη, καὶ τὰ μὲν καὶ φανύλοις παραγίνεται, τὴν δ' οὐχ οἶόν τ' ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι. [τρύφα μὲν ἐν ταῖς ἐσθῇσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις, καρτέρει δ' ὡς χρὴ τοὺς βασιλεύον-
 τας ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν, ἵν' οἱ μὲν ὁρῶντες διὰ τὴν ὄψιν ἄξιόν σε τῆς ἀρχῆς εἶναι νομίζωσιν, οἱ δὲ συνόντες διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ῥώμην τὴν αὐτὴν ἐκεί-
 33 νοις γνώμην ἔχωσιν. ἐπισκόπει τοὺς λόγους αἰ τοὺς σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις, ἵν' ὡς ἐλαχίστοις ἀμαρτήμασι περιπίπτῃς. κρᾶτιστον μὲν γὰρ τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, ἐπειδὴ δὲ δυσκαταμαθήτως ἔχουσιν, ἐλλείπειν αἴρου καὶ μὴ πλεονάζειν· αἱ γὰρ μετριότητες δ μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδεΐαις ἢ ταῖς ὑπερβολαῖς ἐνεῖσιν.
 34 (ι.) Ἀστεῖος εἶναι πειρῶ καὶ σεμνός· τὸ μὲν γὰρ τῇ τυραννίδι πρόκειται, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας ἀρμόττει. χαλεπώτατον δὲ τοῦτο πάντων ἐστὶ τῶν προσταγμάτων· εὐρήσεις γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς μὲν σεμνυνομένους ψυχροὺς ὄντας, τοὺς δὲ βουλομένους ἀστείους εἶναι ταπεινοὺς φαινομένους. δεῖ δὲ χρῆσθαι μὲν ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις, τὴν δὲ συμφορὰν τὴν ἐκατέρω e
 35 προσοῦσαν διαφεύγειν. ὅτι ἂν ἀκριβῶσαι βουλευτῆς ὦν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς βασιλεῖς, ἐμπειρίᾳ μέτῳ καὶ φιλοσοφίᾳ· τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφεῖν τὰς ὁδοὺς σοι δείξει, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι δύνασθαι σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει.

22

Θεώρει τὰ γινόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις ἀπ' αὐτῶν· ἂν γὰρ τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον περὶ τῶν μελ-
 36 λόντων βουλευέσει.] δεινὸν ἡγοῦ τῶν μὲν ἰδιωτῶν τι-
 νὰς ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινε-

- θῶσι, τοὺς δὲ βασιλέας μὴ τολμᾶν χρῆσθαι τοῖς ἐπιτη-
 δεύμασι τούτοις, ἐξ ὧν ζῶντες εὐδοκιμήσουσιν. βούλου
 τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώμα- b
 τος καταλιπεῖν. μάλιστα μὲν πειρῶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ
 σαντῶ καὶ τῇ πόλει διαφυλάττειν· ἦν δ' ἀναγκασθῆς
 κινδυνεύειν, αἵρου τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ξὺν αἰ-
 37 σχρῶς. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις μέμνησο τῆς βασιλείας,
 καὶ φρόντιζ' ὅπως μὴδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης
 πράξεις. (ιβ'.) Μὴ περιίδῃς τὴν σαντοῦ φύσιν ἅπασαν
 ἅμα διαλυθεῖσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες,
 38 πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον μνήμην καταλιπεῖν. με- c
 λέτα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων λέγειν, ἵνα συνεθι-
 σθῆς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. ἅτ' ἂν σοι λογι-
 ζομένῳ φαίνεται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει.
 ὧν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις. ἂ τοῖς αὐτοῦ
 παισὶν ἂν συμβουλευσείας, τούτοις αὐτὸς ἐμμένειν
 39 ἀξίον. σοφοὺς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν d
 ἐρίζοντας ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγάλων λέγοντας·
 [μὴδὲ τοὺς τοῖς μὲν ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνουμέ-
 νους, αὐτοὺς δ' ἐν πολλαῖς ἀπορίαις ὄντας, ἀλλὰ τοὺς
 μέτρια μὲν περὶ αὐτῶν λέγοντας, ὁμιλεῖν δὲ καὶ τοῖς
 πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δυναμένους, καὶ μὴ δια-
 ταραττομένους ἐν ταῖς τοῦ βίου μεταβολαῖς, ἀλλὰ κα-
 λῶς καὶ μετρίως καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς εὐτυχίας
 φέρειν ἐπισταμένους.] χρῶ τοῖς εἰρημένοις ἢ ζήτει
 βελτίῳ τούτων.
 40 (ιβ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πολλὰ τῶν λεγομένων e
 ἐστὶν, ἃ καὶ σὺ γινώσκεις· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο παρέ-
 λαθεν, ἀλλ' ἠπιστάμην, ὅτι τοσούτων ὄντων τὸ πλη-
 θος καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ μὲν τι τού-
 των εἰρήκασιν, οἱ δ' ἀκηκόασιν, οἱ δ' ἐτέρους ποιοῦν- 23
 τας ἐωράκασιν, οἱ δ' αὐτοὶ τυγχάνουσιν ἐπιτηδεύοντες.

- 41 ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐν τοῖς λόγοις χρὴ τούτοις τῶν ἐπιτηδευμάτων ζητεῖν τὰς καινότητας, ἐν οἷς οὔτε παράδοξον οὔτ' ἄπιστον οὔτ' ἔξω τῶν νομιζομένων οὐδὲν ἔξεστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἡγεῖσθαι τοῦτον χαριέστατον, ὃς ἂν τῶν διεσπαρμένων ἐν ταῖς τῶν ἄλλων διανοαῖς ἀθροῖσαι τὰ πλεῖστα δυνηθῇ καὶ φράσαι κάλλιστα περὶ αὐτῶν. b
- 42 ἐπεὶ κάκεινό μοι πρόδηλον ἦν, ὅτι τὰ συμβουλευόντα καὶ τῶν ποιημάτων καὶ τῶν συγγραμμάτων χρησιμώτατα μὲν ἅπαντες νομίζουσιν, οὐ μὴν ἡδιστα γ' αὐτῶν ἀκούουσιν, ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ πρὸς τοὺς νοουθετοῦντας· καὶ γὰρ ἐκείνους ἐπαινοῦσι μὲν, πλησιάζειν δὲ βούλονται τοῖς συνεξαμαρτάνουσιν ἀλλ' οὐ τοῖς
- 43 ἀποτρέπουσιν. σημεῖον δ' ἂν τις ποιήσαιτο τὴν Ἡσιόδου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου ποιήσιν· καὶ γὰρ τούτους φασὶ μὲν ἀρίστους γεγενῆσθαι συμβούλους τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντας αἰροῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοαῖς μᾶλλον ἢ ταῖς
- 44 ἐκείνων ὑποθήκαις. ἔτι δ' εἰ τις ἐκλέξειε τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἷς ἐκείνοι μάλιστ' ἐσπούδασαν, ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας διατεθεῖεν· ἡδιον γὰρ ἂν κωμωδίας τῆς φανυλοτάτης ἢ τῶν οὕτω τεχνικῶς πεποιημένων ἀκούσειαν. d
- 45 (ιγ'). Καὶ τί δεῖ καθ' ἐν ἑκαστον λέγοντα διατρίβειν; ὅλως γὰρ εἰ' θέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τὰς τῶν ἀνθρώπων, εὐρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις οὔτε τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις οὔτε τῶν μαθημάτων τοῖς ὠφελιμωτάτοις, ἀλλὰ παντάπασιν ἐναντίας τῷ συμφέροντι τὰς ἡδονὰς ἔχοντας, καὶ δοκοῦντας καρτερικοὺς καὶ φιλοπόνους εἶναι
- 46 τοὺς τῶν δεόντων τι ποιοῦντας· ὥστε πῶς ἂν τις τοῖς τοιούτοις ἢ παραινῶν ἢ διδάσκων ἢ χρησίμῳ τι λέ-

γων ἀρέσειεν; οἱ πρὸς τοῖς εἰρημένοις φθονοῦσι μὲν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἀπλοῦς δ' ἡγοῦνται τοὺς νοῦν οὐκ 24 ἔχοντας, οὗτω δὲ τὰς ἀληθείας τῶν πραγμάτων φεύγουσιν, ὥστ' οὐδὲ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἴσασιν, ἀλλὰ λυποῦνται μὲν περὶ τῶν ιδίῶν λογιζόμενοι, χαίρουσι δὲ περὶ τῶν ἀλλοτρίων διαλεγόμενοι, βούλονται δ' ἂν τῷ σώματι κακοπαθῆσαι μᾶλλον ἢ τῇ ψυχῇ πονῆσαι 47 καὶ σκέψασθαι περὶ τινος τῶν ἀναγκαίων. εὖροι δ' ἂν τις αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις ἢ λαιδοροῦντας ἢ λαιδορουμένους, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις b οὐ βουλευομένους ἀλλ' εὐχομένους. λέγω δ' οὐ καθ' ἀπάντων ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς εἰρημένοις ὄν- 48 των. ἐκείνο δ' οὖν φανερὸν, ὅτι δεῖ τοὺς βουλομένους ἢ ποιεῖν ἢ γράφειν τι κεχαρισμένου τοῖς πολλοῖς μὴ τοὺς ὠφελιμωτάτους τῶν λόγων ζητεῖν ἀλλὰ τοὺς μυθωδεστάτους· ἀκούοντες μὲν γὰρ τῶν τοιούτων χαίρουσι, θεωροῦντες δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀμίλλας c ψυχαγωγοῦνται. διὸ καὶ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν καὶ τοὺς πρῶτους εὐρόντας τραγωδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀμφοτέραις ταῖς ιδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποιήσιν. 49 ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν, ὥστε μὴ μόνον ἀκουστούς ἡμῖν ἀλλὰ καὶ θεατοὺς γενέσθαι. τοιούτων οὖν παρα- d δειγμάτων ὑπαρχόντων δέδεικται τοῖς ἐπιθυμοῦσι τοὺς ἀκροωμένους ψυχαγωγεῖν, ὅτι τοῦ μὲν νουθετεῖν καὶ συμβουλεύειν ἀφεκτέον, τὰ δὲ τοιαῦτα λεκτέον, οἷς ὁρῶσι τοὺς ὄχλους μάλιστα χαίροντας.

50 (ιδ'). Ταῦτα δὲ διηλθον ἡγούμενος σὲ δεῖν, τὸν οὐχ ἔμα τῶν πολλῶν ἀλλὰ πολλῶν ὄντα τύραννον, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις, μηδὲ τὰ

- σπουδαία τῶν πραγμάτων μηδὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας
 τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἡδοναῖς κρίνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν c
 51 χρησίμων αὐτοὺς δοκιμάζειν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ περὶ
 μὲν τῶν γυμνασίων τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ
 περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες, καὶ φασιν οἱ μὲν διὰ τῶν
 ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν πολιτικῶν, οἱ δὲ δι' 25
 ἄλλων τινῶν φρονηματέρους ἐσεσθαι τοὺς αὐτοῖς πλη-
 σιάζοντας, ἐκείνο δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι δεῖ τὸν
 καλῶς πεπαιδευμένον ἐξ ἐκάστου τούτων φαίνεσθαι
 52 βουλευέσθαι δυνάμενον. χρηὶ τοίνυν ἀφείμενον τῶν
 ἀμφισβητουμένων ἐπὶ τοῦ συνομολογουμένου λαμ-
 βάνειν αὐτῶν τὸν ἔλεγχον, καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τῶν
 καιρῶν θεωρεῖν συμβουλευοντας, εἰ δὲ μὴ, καὶ καθ'
 ὅλων τῶν πραγμάτων λέγοντας. καὶ τοὺς μὲν μηδὲν b
 γινώσκοντας τῶν δεόντων ἀποδοκίμαξε· δῆλον γὰρ
 ὡς ὁ μηδὲν ὦν αὐτὸς χρήσιμος οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνι-
 53 μον ποιήσῃ· τοὺς δὲ νοῦν ἔχοντας καὶ δυναμένους
 ὁρᾷν πλέον τι τῶν ἄλλων περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θε-
 ράπευε, γινώσκων, ὅτι σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώ-
 τατον καὶ τυραννικώτατον ἀπάντων τῶν κτημάτων
 ἐστίν. ἡγοῦ δὲ τούτους μεγίστην σοὶ ποιεῖν τὴν βασι-
 λείαν, οἵτινες ἂν τὴν διάνοιαν τὴν σὴν πλείστ' ὥφε- c
 λῇσαι δυνηθῶσιν.
- 54 (ιε'). Ἐγὼ μὲν οὖν ἅ τε γινώσκω παρήνεκα καὶ
 τιμῶ σε τούτοις οἷς τυγχάνω δυνάμενος· βούλου δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος, μὴ τὰς εἰθι-
 σμένας ἄγειν σοὶ δωρεὰς, ἃς ὑμεῖς πολὺ πλείονος
 ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων ἢ παρὰ τῶν πωλούν-
 των, ἀλλὰ τοιαύτας, αἷς καὶ σφόδρα χρηὴ καὶ μηδεμίαν
 ἡμέραν διαλείπῃς οὐ κατατρίψεις, ἀλλὰ καὶ πλείονος d
 ἀξίας ποιήσεις.

3.

ΝΙΚΟΚΛΗΣ Η ΚΥΠΡΙΟΙ.

(α΄.) *Εἰσὶ* τινες, οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς 26
 λόγους καὶ διαμέμφονται τοὺς φιλοσοφοῦντας καὶ
 φασιν αὐτοὺς οὐκ ἀρετῆς ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα ποι-
 εῖσθαι τὰς τοιαύτας διατριβάς. ἡδέως ἂν οὖν πνυθολί-
 μῃ τῶν οὕτω διακειμένων, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν
 ἐπιθυμοῦντας ψέγουσι, τοὺς δ' ὀρθῶς πράττειν βου-
 λομένους ἐπαινοῦσιν· εἰ γὰρ αἱ πλεονεξίαι λυποῦσιν b
 αὐτοὺς, πλείους καὶ μείζους ἐκ τῶν ἔργων ἢ τῶν λό-
 2 γων εὐρήσομεν γιγνομένας. ἔπειτα κάκεῖν' ἄτοπον,
 εἰ λέληθεν αὐτοὺς, ὅτι τὰ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦ-
 μεν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκοῦμεν καὶ τὰς ἄλλας ἀρε- 27
 τὰς ἐπιτηδεύομεν, οὐχ ἵνα τῶν ἄλλων ἔλαττον ἔχω-
 μεν, ἀλλ' ὅπως ἂν ὥς μετὰ πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον
 διάγωμεν. ὥστ' οὐ κατηγορητέον τῶν πραγμάτων τού-
 των ἐστίν, μεθ' ὧν ἂν τις μετ' ἀρετῆς πλεονεκτήσκειν,
 ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν περὶ τὰς πράξεις ἑξαμαρτα-
 νόντων ἢ τοῖς λόγοις ἑξαπατῶντων καὶ μὴ δικαίως
 3 χρωμένων αὐτοῖς. (β΄.) Θαναμάζω δὲ τῶν ταύτην τὴν b
 γνώμην ἐχόντων, ὅπως οὐ καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν
 ῥώμην καὶ τὴν ἀνδρίαν κακῶς λέγουσιν. εἴπερ γὰρ διὰ
 τοὺς ἑξαμαρτάνοντας καὶ τοὺς ψευδομένους πρὸς τοὺς
 λόγους χαλεπῶς ἔχουσι, προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγα-
 4 θοῖς αὐτοὺς ἐπιτιμᾶν· φανήσονται γάρ τινες καὶ τῶν
 ταῦτα κεκτημένων ἑξαμαρτάνοντες καὶ πολλοὺς διὰ
 4 τούτων κακῶς ποιοῦντες. ἀλλὰ γὰρ οὐ δίκαιον, οὔτ'
 εἰ τινες τοὺς ἀπαντῶντας τύπτουσι, τῆς ῥώμης κατη- c
 γορεῖν, οὔτε διὰ τοὺς ἀποκτείνοντας οὓς οὐ δεῖ τὴν
 ἀνδρίαν λοιδορεῖν, οὔθ' ὅλως τὴν τῶν ἀνθρώπων

πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, ἀλλ' αὐτοὺς
 ἐκείνους ψέγειν, ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χρῶνται καὶ
 τοῖς ὠφελεῖν δυναμένοις τούτοις βλάπτειν τοὺς συμ-
 5 πολιτευομένους ἐπιχειροῦσιν. νῦν δ' ἀμελήσαντες
 τοῦτον τὸν τρόπον περὶ ἐκάστου διορίζεσθαι πρὸς
 ἅπαντας τοὺς λόγους δυσκόλως διάκεινται, καὶ το-
 σοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστ' οὐκ αἰσθάνονται τοιοῦτῳ
 πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες, ὃ πάντων τῶν ἐνόντων α
 ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν αἰτιὸν
 ἐστίν. (γ'.) Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις οἷς ἔχομεν οὐδὲν
 τῶν ζώων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει
 καὶ τῇ ῥώμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι
 6 τυγχάνομεν ὄντες· ἐγγενομένου δ' ἡμῖν τοῦ πείθειν
 ἀλλήλους καὶ δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, περὶ ὧν ἂν
 βουλευθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπηλλά-
 γημεν ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις ὠκίσασαμεν καὶ νό- e
 μους ἐθέμεθα καὶ τέχνας εὗρομεν, καὶ σχεδὸν ἅπαντα
 τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστίν ὁ συγκα-
 7 τασκευάσας. οὗτος γὰρ περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδί-
 κων καὶ τῶν αἰσχροῶν καὶ τῶν καλῶν ἐνομοθέτησεν·
 ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἶοί τ' ἡμεῖς οἰκεῖν μετ' 28
 ἀλλήλων. τούτῳ καὶ τοὺς κακοὺς ἐξελέγχομεν καὶ τοὺς
 ἀγαθοὺς ἐγκωμιάζομεν. διὰ τούτου τοὺς τ' ἀνοήτους
 παιδεύομεν καὶ τοὺς φρονίμους δοκιμάζομεν· τὸ γὰρ
 λέγειν ὥς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποι-
 ούμεθα, καὶ λόγος ἀληθοῦς καὶ νόμιμος καὶ δίκαιος
 8 ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰδωλὸν ἐστίν. μετὰ τούτου
 καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ
 τῶν ἀγνοουμένων σκοπούμεθα· ταῖς γὰρ πίστεσιν, b
 αἷς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείθομεν, ταῖς αὐταῖς ταύ-
 ταις βουλευόμενοι χρῶμεθα, καὶ ῥητορικοὺς μὲν κα-
 λοῦμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυναμένους, εὐβού-

- λους δὲ νομίζομεν, οἵτινες ἂν αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἄρι-
 9 στα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶσιν. εἰ δὲ δεῖ συλ-
 λήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν
 φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν ἀλόγως γιγνόμε- c
 νον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν διανοημάτων ἀπάν-
 των ἡγεμόνα λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα χρωμένους αὐ-
 τῷ τοὺς πλεῖστον νοῦν ἔχοντας· ὥστε τοὺς τολμῶντας
 βλασφημεῖν περὶ τῶν παιδευόντων καὶ φιλοσοφούν-
 των ὁμοίως ἄξιον μισεῖν ὥσπερ τοὺς εἰς τὰ τῶν θεῶν
 ἔξαμαρτάνοντας.
- 10 Ἐγὼ δ' ἀποδέχομαι μὲν ἅπαντας τοὺς λόγους τοὺς
 καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ὠφελεῖν δυναμένους, οὐ μὲν d
 ἀλλὰ καλλίστους ἡγοῦμαι καὶ βασιλικωτάτους καὶ μά-
 λιστα πρέποντας ἔμοι τοὺς περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 καὶ τῶν πολιτειῶν παραινούντας, καὶ τούτων αὐτῶν
 ὅσοι διδάσκουσι τοὺς τε δυναστεύοντας, ὥς δεῖ τῷ
 πλήθει χρῆσθαι, καὶ τοὺς ἰδιώτας, ὥς χρὴ πρὸς τοὺς
 ἄρχοντας διακεῖσθαι· διὰ γὰρ τούτων ὁρῶ τὰς πόλεις
 11 εὐδαιμονεστάτας καὶ μεγίστας γιγνομένας. (δ'.) Τὸν
 μὲν οὖν ἕτερον, ὥς χρὴ τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ἡκού-
 σατε, τὸν δ' ἐχόμενον, ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομένους, e
 ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν, οὐχ ὥς ἐκείνον ὑπερβαλού-
 μενος, ἀλλ' ὥς προσήκόν μοι περὶ τούτων μάλιστα
 διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. εἰ μὲν γὰρ ἐμοῦ μὴ δηλώσαν-
 τος ἂ βούλομαι ποιεῖν ὑμᾶς διαμύρτοιτε τῆς ἐμῆς γνώ- 29
 μης, οὐκ ἂν εἰκότως ὑμῖν ὀργιζοίμην· εἰ δὲ προει-
 πόντος ἐμοῦ μηδὲν γίγνοιτο τούτων, δικαίως ἂν ἦδη
 12 τοῖς μὴ πειθομένοις μεμφοίμην. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν
 μάλιστα παρακαλέσαι καὶ προτρέψαι πρὸς τὸ μνημο-
 νεύειν ὑμᾶς τὰ ῥηθέντα καὶ πειθαρχεῖν αὐτοῖς, οὐκ
 εἰ περὶ τὸ συμβουλευεῖν μόνον γενοίμην καὶ ταῦτ'
 ἀπαριθμήσας ἀπαλλαγεῖν, ἀλλ' εἰ προεπιδείξαιμι

- πρωτον μὲν τὴν πολιτείαν τὴν παροῦσαν ὡς ἄξιόν ἔστιν ἀγαπᾶν οὐ μόνον διὰ τὴν ἀνάγκην, οὐδ' ὅτι πάντα τὸν χρόνον μετὰ ταύτης οἰκοῦμεν, ἀλλ' ὅτι βελ-
- 13 τίστη τῶν πολιτειῶν ἐστίν, ἐπειδ' ὡς ἐγὼ ταύτην ἔχω τὴν ἀρχὴν οὐ παρὰ νόμῳ οὐδ' ἀλλοτριᾷ ἀλλ' ὁσίως καὶ δικαίως καὶ διὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς προγόνους καὶ διὰ τὸν πατέρα καὶ δι' ἑμαυτόν. τούτων γὰρ προαποδει-
χθέντων τίς οὐκ αὐτὸς αὐτοῦ καταγνώσεται τὴν μερί-
στην ζημίαν, ἂν μὴ πειθαρχῇ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ συμβου-
λευθεῖσι καὶ προσταχθεῖσιν;
- 14 (ε'.) Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ἐντεῦθεν γὰρ ὑποτιθέμενος ἡρξάμην, οἶμαι πᾶσι δοκεῖν δεινότατον μὲν εἶναι τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς, δικαιοτάτον δὲ τὸ διωρῖσθαι περὶ τούτων καὶ μὴ τοὺς ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ πράττειν καὶ τιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκά-
d
- 15 στούς. αἱ μὲν τοίνυν ὀλιγαρχίαι καὶ δημοκρατίαι τὰς ἰσότητος τοῖς μετέχουσιν τῶν πολιτειῶν ζητοῦσι, καὶ τοῦτ' εὐδοκιμεῖ παρ' αὐταῖς, ἣν μὴδὲν ἕτερος ἑτέρου δύνηται πλέον ἔχειν· ὁ τοῖς πονηροῖς συμφέρον ἐστίν· αἱ δὲ μοναρχίαι πλείστον μὲν νέμονται τῷ βελτίστῳ, δευτέρῳ δὲ τὸ μετ' ἐκεῖνο, τρίτῳ δὲ καὶ τετάρτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ πανταχοῦ καθέστηκεν, ἀλλὰ τό γε βούλημα τῆς πολι-
e
- 16 τείας τοιοῦτόν ἐστιν. καὶ μὲν δὴ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς πράξεις ἅπαντες ἂν τὰς τυραννίδας μᾶλλον ὁμολογήσειαν. καίτοι τίς οὐκ ἂν δέ-
ξαιτο τῶν εὐ φρονούντων τοιαύτης πολιτείας με-
έχειν, ἐν ᾗ μὴ διαλήσει χρηστὸς ὢν, μᾶλλον ἢ φέρε-
30 σθαι μετὰ τοῦ πλήθους μὴ γινωσκόμενος, ὁποῖός τίς ἐστιν; ἀλλὰ μὴν καὶ πραοτέραν τοσοῦτῳ δικαίως ἂν αὐτὴν εἶναι κρίναιμεν, ὅσῳ περ ῥᾶν ἐστίν ἐνὸς ἀν-

- δρὸς γνώμη προσέχειν τὸν νοῦν μᾶλλον ἢ πολλαῖς καὶ
 17 παντοδαπαῖς διανοαῖς ζητεῖν ἀρέσκειν. ὅτι μὲν οὖν
 ἡθίων ἐστὶ καὶ πραότερα καὶ δικαιοτέρα, διὰ πλειόνων b
 μὲν ἂν τις ἀποδείξειεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων
 συνιδεῖν ῥᾷδιόν ἐστι· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, ὅσον αἱ
 μοναρχίαι πρὸς τὸ βουλευέσθαι καὶ πράξαι τι τῶν
 δεόντων διαφέρουσιν, οὕτως ἂν κάλλιστα θεωρήσαι-
 μεν, εἰ τὰς μεγίστας τῶν πράξεων παρ' ἀλλήλας τι-
 θέντες ἐξετάζειν ἐπιχειρήσαιμεν αὐτάς. οἱ μὲν τοίνυν
 κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες πρότερον ἰδιῶ-
 ται γίνονται, πρὶν αἰσθῆσθαι τι τῶν τῆς πόλεως καὶ c
 18 λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπι-
 στατοῦντες, ἣν καὶ τὴν φύσιν καταδεστέραν ἔχουσιν,
 ἀλλ' οὖν ταῖς γ' ἐμπειρίαις πολὺ τῶν ἄλλων προέχου-
 σιν· ἐπειθ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους
 ἀποβλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγοροῦσιν, εἰδότες, ὅτι
 πάντα δεῖ δι' αὐτῶν γίνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ
 μὲν ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς δημοκρατίαις διὰ τὰς
 πρὸς σφᾶς αὐτοὺς φιλοτιμίας λυμαίνονται τοῖς κοι-
 νοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντες, οὐκ ἔχοντες ὄρω d
 φθονήσουσι, πάντων ὥς οἷόν τ' ἐστὶ τὰ βέλτιστα πράτ-
 19 τουσιν. ἐπειθ' οἱ μὲν ὑστερίζουσι τῶν πραγμάτων·
 τὸν μὲν γὰρ πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίοις διατρέ-
 βουσιν, ἐπειδὴν δ' εἰς τὰ συνέδρια συνέλθωσιν, πλεο-
 νάκις ἂν τις αὐτοὺς εὗροι διαφερομένους ἢ κοινῇ βου-
 λευομένους· οἱ δ' οὔτε συνεδρίων οὔτε χρόνων αὐτοῖς
 ἀποδεδειγμένων ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας
 ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες οὐκ ἀπολείπονται τῶν και- e
 20 ρῶν, ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῷ δέοντι πράττουσιν. ἔτι δ' οἱ
 μὲν δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ βούλονται ἂν καὶ τοὺς πρὸ
 αὐτῶν ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐφ' αὐτοῖς ὥς κάκιστα διοι-
 κῆσαι τὴν πόλιν, ἔν' ὥς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λάβω-

- σιν· οἱ δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου κύριοι τῶν πραγμά- 31
των ὄντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοίας
21 ἔχουσιν. τὸ δὲ μέγιστον· τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν ὡς
ιδίοις, οἱ δ' ὡς ἀλλοτριόις προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ
συμβούλοις χρῶνται περὶ αὐτῶν οἱ μὲν τῶν ἀστῶν
τοῖς τολμηροτάτοις, οἱ δ' ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενοι τοῖς
φρονηματάτοις, καὶ τιμῶσιν οἱ μὲν τοὺς ἐν τοῖς ὄχλοις
εἰπεῖν δυναμένους, οἱ δὲ τοὺς χρῆσθαι τοῖς πράγμα-
22 σιν ἐπισταμένους. (ξ'.) Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς ἐγκυ- b
κλίοις καὶ τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην γιγνομένοις
αἱ μοναρχαὶ διαφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ
πλεονεξίας ἀπάσας περιειλήφασιν. καὶ γὰρ παρὰσκευ-
άσασθαι δυνάμεις καὶ χρήσασθαι ταύταις ὥστε καὶ
λαθεῖν καὶ φθῆναι, καὶ τοὺς μὲν πείσαι, τοὺς δὲ βιά-
σασθαι, παρὰ δὲ τῶν ἐκπρίασθαι, τοὺς δὲ ταῖς ἄλ-
λαις θεραπαίαις προσαγαγέσθαι μᾶλλον αἱ τυραννί-
δες τῶν ἄλλων πολιτειῶν οἷα τ' εἰσίν. καὶ ταῦτ' ἐκ c
τῶν ἔργων ἂν τις οὐχ ἥττον ἢ τῶν λόγων πιστεύσειεν.
23 τοῦτο μὲν γὰρ τὴν τῶν Περσῶν δύναμιν ἅπαντες
ἴσμεν τηλικαύτην τὸ μέγεθος γεγεννημένην οὐ διὰ τὴν
τῶν ἀνδρῶν φρόνησιν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον τῶν ἄλλων
τὴν βασιλείαν τιμῶσι· τοῦτο δὲ Διονύσιον τὸν τύραν-
νον, ὅτι παραλαβὼν τὴν μὲν ἄλλην Σικελίαν ἀνάστα-
τον γεγεννημένην, τὴν δ' αὐτοῦ πατρίδα πολιορκουμέ-
νην, οὐ μόνον αὐτὴν τῶν παρόντων κινδύνων ἀπήλ- d
λαξεν, ἀλλὰ καὶ μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων
24 ἐποίησεν· ἔτι δὲ Καρχηδονίους καὶ Λακεδαιμονίους,
τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, οἴκοι μὲν
ὀλιγαρχουμένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευομέ-
νους. ἔχοι δ' ἂν τις ἐπιδείξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν μάλι-
στα τὰς τυραννίδας μισοῦσαν, ὅταν μὲν πολλοὺς ἐκ-
πέμψῃ στρατηγούς, ἀτυχοῦσαν, ὅταν δὲ δι' ἐνὸς ποιή-

- 25 σῆται τοὺς κινδύνους, κατορθοῦσαν. καίτοι πῶς ἂν τις e
 σαφέστερον ἐπιδείξειεν ἢ διὰ τοιούτων παραδειγμά-
 των πλείστον τὰς μοναρχίας ἀξίας οὕσας; φαίνονται
 γὰρ οἷ τε διὰ τέλους τυραννεύομενοι μεγίστας δυνά-
 μεις ἔχοντες, οἷ τε καλῶς ὀλιγαρχούμενοι, περὶ ἃ μάλιστα 32
 σπουδάζουσιν, οἷ μὲν ἓνα μόνον στρατηγόν,
 οἷ δὲ βασιλέα τῶν στρατοπέδων κύριον καθιστάντες,
 οἷ τε μισοῦντες τὰς τυραννίδας, ὁπόταν πολλοὺς ἄρ-
 χοντας ἐκπέμψωσιν, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες.
- 26 εἰ δὲ δεῖ τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἰπεῖν, λέγεται καὶ τοὺς
 θεοὺς ὑπὸ Διὸς βασιλεύεσθαι. περὶ ὧν εἰ μὲν ἀληθὴς
 ὁ λόγος ἐστὶ, δῆλον ὅτι κἀκεῖνοι ταύτην τὴν κατάστα-
 σιν προκρίνουσιν, εἰ δὲ τὸ μὲν σαφὲς μηδεὶς οἶδεν, b
 αὐτοὶ δ' εἰκάζοντες οὕτω περὶ αὐτῶν ὑπειλήφαμεν,
 σημεῖον ὅτι πάντες τὴν μοναρχίαν προτιμῶμεν. οὐ
 γ' ἂν ποτ' αὐτῇ χρῆσθαι τοὺς θεοὺς ἔφαμεν, εἰ μὴ
 πολὺ τῶν ἄλλων [αὐτὴν] προέχειν ἐνομίζομεν.
- 27 Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ὅσον ἀλλήλων δια-
 φέρουσιν, ἅπαντα μὲν οὐδ' εὗρεῖν οὐτ' εἰπεῖν δυνα-
 τόν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς γε τὸ παρὸν ἀποχρών-
 τως καὶ νῦν εἴρηται περὶ αὐτῶν. (ξ.) Ὡς δὲ προση- c
 κόντως τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς ἔχομεν, πολὺ τούτου συντο-
- 28 μώτερος καὶ μᾶλλον ὁμολογούμενος ὁ λόγος ἐστίν. τίς
 γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι Τεῦκρος μὲν ὁ τοῦ γένους ἡμῶν
 ἀρχηγός, παραλαβὼν τοὺς τῶν ἄλλων πολιτῶν προ-
 γόνους, πλεύσας δεῦρο καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ἐκτίσσε
 καὶ τὴν χώραν κατένειμεν, ὁ δὲ πατήρ Εὐαγόρας ἀπο-
 λεσάντων ἐτέρων τὴν ἀρχὴν πάλιν ἀνέλαβεν, ὑποστὰς
 τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοσοῦτον μετέστησεν d
 ὥστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυραννεῖν, ἀλλ'
 ὧν περ ἦν τὴν ἀρχὴν, τούτους καὶ νῦν ἔχειν τὴν βα-
 σιλείαν;

- 29 (ή.) Λοιπὸν οὖν ἐστὶν ὧν προεθέμην περὶ ἑμᾶν-
του διελθεῖν, ἵν' ἐπίστησθ' ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ὑμῶν
ὁ βασιλεύων, ὃς οὐ μόνον διὰ τοὺς προγόνους ἀλλὰ
καὶ δι' ἑμαυτὸν δικαίως ἂν καὶ μείζονος τιμῆς ἢ τη-
λικαύτης ἡξιώθην. οἶμαι γὰρ ἐγὼ πάντας ἂν ὁμολο-
γῆσαι πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τήν τε σωφρο-
30 σύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην. οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς τὸ ε
καθ' αὐτάς ὠφελοῦσιν, ἀλλ' εἰ' θέλομεν σκοπεῖν καὶ
τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς χρήσεις τῶν
πραγμάτων, εὐρήσομεν τὰς μὲν μὴ μετεχούσας τού-
των τῶν ἰδεῶν μεγάλων κακῶν αἰτίας οὐσας, τὰς δὲ
μετὰ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης γιγνομένης πολλὰ 33
τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων ὠφελοῦσας. εἰ δὴ τινες
τῶν προγεγενημένων ἐπὶ ταύταις ταῖς ἀρεταῖς εὐδοκί-
μησαν, ἡγοῦμαι κάμοι προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης
ἐκείνοις τυγχάνειν.
- 31 (θ.) Τὴν μὲν οὖν δικαιοσύνην ἐκεῖθεν ἂν μάλι-
στα κατῴδοιτε. παραλαβὼν γὰρ, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν
καθιστάμεν, τὰ μὲν βασιλεία χρημάτων κενὰ καὶ πάν-
τα κατηναλωμένα, τὰ δὲ πράγματα ταραχῆς μεστὰ καὶ b
πολλῆς ἐπιμελείας δεόμενα καὶ φυλακῆς καὶ δαπάνης,
εἰδὼς ἑτέρους ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἐκ παντὸς τρύ-
που τὰ σφέτερόν αὐτῶν διορθούμενους καὶ πολλὰ παρὰ
32 τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν πράττειν ἀναγκαζομένους, ὅμως
οὐδ' ὑφ' ἐνὸς τούτων διεφθάρην, ἀλλ' οὕτως ὁσίως
καὶ καλῶς ἐπεμελήθην τῶν πραγμάτων ὥστε μηδὲν
ἐλλείπειν, ἐξ ὧν οἶόν τ' ἦν ἀύξηθῆναι καὶ πρὸς εὐδαι-
μονίαν ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν. πρὸς τε γὰρ τοὺς πολί- c
τας μετὰ τοιαύτης πραότητος προσηνέχθην ὥστε μήτε
φυγὰς μήτε θανάτους μήτε χρημάτων ἀποβολὰς μήτ'
ἄλλην μηδεμίαν τοιαύτην συμφορὰν ἐπὶ τῆς ἐμῆς γε-
33 γενῆσθαι βασιλείας. ἀβάτου δὲ τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν οὐ-

- σης διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγενημένον, καὶ πανταχοῦ
 συλωμένων ἡμῶν, τὰ πλείστα τούτων διέλυσαι, τοῖς
 μὲν ἅπαντ' ἀποτίνων, τοῖς δὲ μέρη, τῶν δ' ἀναβαλέ-
 σθαι δεόμενος, πρὸς δὲ τοὺς ὅπως ἡδυνάμην περὶ τῶν d
 ἐγκλημάτων διαλλαττόμενος. ἔτι δὲ καὶ τῶν τὴν νῆσον
 οἰκούντων δυσκόλως πρὸς ἡμᾶς διακειμένων, καὶ βα-
 σιλέως τῷ μὲν λόγῳ διηλλαγμένον, τῇ δ' ἀληθείᾳ τρα-
 34 χέως ἔχοντος, ἀμφοτέρω ταῦτα κατεπράϋνα, τῷ μὲν
 προθύμως ὑπηρετῶν, πρὸς δὲ τοὺς δίκαιον ἔμαντὸν
 παρέχων. τοσοῦτον γὰρ δέω τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυ-
 μεῖν, ὥσθ' ἕτεροι μὲν, ἦν καὶ μικρῷ μείζω τῶν ὁμό-
 ρων δύναιμι ἔχωσιν, ἀποτέμνονται τῆς γῆς καὶ πλεο- e
 νεκτεῖν ζητοῦσιν, ἐγὼ δ' οὐδὲ τὴν διδομένην χώραν
 ἡξίωσα λαβεῖν, ἀλλ' αἰροῦμαι μετὰ δικαιοσύνης τὴν
 ἔμαντοῦ μόνον ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ κακίας πολλα-
 35 πλασίαν τῆς ὑπαρχούσης κτήσασθαι. καὶ τί δεῖ καθ' 34
 ἓν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, ἄλλως τε καὶ συντό-
 μως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ ἔμαντοῦ; φανήσομαι γὰρ
 οὐδένα μὲν πώποτ' ἀδικήσας, πλείους δὲ καὶ τῶν πο-
 λιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὖ πεποιηκῶς καὶ μεί-
 ζους δωρεὰς ἑκατέροις δεδοκῶς ἢ σύμπαντες οἱ πρὸ
 ἐμοῦ βασιλεύσαντες. καίτοι χρὴ τοὺς μέγα φρονούν-
 τας ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ προσποιουμένους χρημάτων
 εἶναι κρείττους τοιαύτας ὑπερβολὰς ἔχειν εἰπεῖν περὶ b
 αὐτῶν.
- 36 (ί.) Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ σωφροσύνης ἔτι μείζω
 τούτων ἔχω διελθεῖν. εἰδὼς γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους
 περὶ πλείστου ποιουμένους τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν
 καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζομένους τοῖς εἰς
 ταῦτ' ἑξαμαρτάνουσι, καὶ τὴν ὕβριν τὴν περὶ ταῦτα
 μεγίστων κακῶν αἰτίαν γιγνομένην, καὶ πολλοὺς ἤδη
 καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν δυναστευσάντων διὰ ταύτην

- ἀπολομένους, οὕτως ἐφυγον τὰς αἰτίας ταύτας, ὥστ' ^c
 ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβον, οὐδενὶ φανήσομαι σώματι
 37 πεπλησιακῶς πλὴν τῆς ἑμαυτοῦ γυναικὸς, οὐκ ἄγνο-
 ῶν, ὅτι κακέينوι παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμοῦσιν,
 ὅσοι περὶ μὲν τὰ τῶν πολιτῶν δίκαιοι τυγχάνουσιν
 ὄντες, ἄλλοθεν δέ ποθεν αὐτοῖς ἐπορίσαντο τὰς ἡδο-
 νὰς, ἀλλὰ βουλόμενος ἅμα μὲν ἑμαυτὸν ὡς πορρω-
 τάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν, ἅμα δὲ παρὰ-
 δειγμα καταστήσαι τὸν τρόπον τὸν ἑμαυτοῦ τοῖς ἄλ- ^d
 λοις πολίταις, γινώσκων, ὅτι φιλεῖ τὸ πλῆθος ἐν
 τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὸν βίον διάγειν, ἐν οἷς ἂν
 38 τοὺς ἄρχοντας τοὺς αὐτῶν ὁρῶσι διατρίβοντας. ἔπειτα
 καὶ προσήκειν ἡγησάμην τοσοῦτ' οὗς βασιλέας βελ-
 τίους εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, ὅσῳ περ καὶ τὰς τιμὰς μεί-
 ζους αὐτῶν ἔχουσι, καὶ θεινὰ ποιεῖν, ὅσοι τοὺς μὲν
 ἄλλους κοσμίως ἤν' ἀναγκάζουσιν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς
 39 μὴ σωφρονεστέρους τῶν ἀρχομένων παρέχουσιν. πρὸς ^e
 δὲ τούτοις τῶν μὲν ἄλλων πράξεων ἐώρων ἐγκρατεῖς
 τοὺς πολλοὺς γιγνομένους, τῶν δ' ἐπιθυμιῶν τῶν
 περὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς βελτίστους
 ἡττωμένους· ἡβουλήθη οὖν ἐν τούτοις ἑμαυτὸν ἐπι-
 δεῖξαι καρτερεῖν δυνάμενον, ἐν οἷς ἤμελλον οὐ μόνον
 τῶν ἄλλων διοίσειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπ' ἀρετῇ μέγα ³⁵
 40 φρονούντων. ἔτι δὲ καὶ τῶν τοιούτων πολλὴν κακίαν
 κατεγίνωσκον, ὅσοι γυναῖκας λαβόντες καὶ κοινω-
 νίαν ποιησάμενοι παντὸς τοῦ βίου μὴ στέργουσιν οἷς
 ἔπραξαν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἡδοναῖς λυποῦσι ταύτας,
 ὑφ' ὧν αὐτοὶ μηδὲν ἀξιοῦσι λυπεῖσθαι, καὶ περὶ μὲν
 ἄλλας τινὰς κοινωνίας ἐπιεικεῖς σφᾶς αὐτοὺς παρέχου-
 σιν, ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς γυναῖκας ἑξαμαρτάνουσιν·
 ἃς ἔδει τοσοῦτ' ἄλλον διαφυλάττειν, ὅσῳ περ οἰκειό-
 41 τεραι καὶ μείζους οὔσαι τῶν ἄλλων τυγχάνουσιν. εἶτα ^b

λανθάνουσιν ἔνδον ἐν τοῖς βασιλείοις στάσεις καὶ δια-
φορὰς αὐτοῖς ἐγκαταλείποντες. καίτοι χρὴ τοὺς ὀρθῶς
βασιλεύοντας μὴ μόνον τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρα-
σθαι διάγειν, ὧν ἂν ἄρχωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς οἴκους
τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν κατοικῶσιν·
ἅπαντα γὰρ ταῦτα σωφροσύνης ἔργα καὶ δικαιοσύνης
42 ἐστίν. οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον οὐδὲ περὶ τῆς
παιδοποιίας τοῖς πλείστοις τῶν βασιλέων, οὐδ' ὥρθηται
δεῖν τοὺς μὲν ἐκ ταπεινοτέρας ποιήσασθαι τῶν παί-
δων, τοὺς δ' ἐκ σεμνοτέρας, οὐδὲ τοὺς μὲν νόθους
αὐτῶν, τοὺς δὲ γνησίους καταλιπεῖν, ἀλλὰ πάντας
ἔχειν τὴν αὐτὴν φύσιν καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μη-
τρὸς ἀνευεγκεῖν, τῶν μὲν θνητῶν εἰς Εὐαγόραν τὸν
πατέρα, τῶν δ' ἡμιθέων εἰς Αἰακίδα, τῶν δὲ θεῶν
εἰς Δία, καὶ μηδένα τῶν ἐξ ἐμοῦ γενομένων ἀποστερη-
θῆναι ταύτης τῆς εὐγενείας. d

43 (ια΄.) Πολλῶν δέ με προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς
ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιστα κάκεῖνο παρεκάλε-
σεν, ὅτι τῆς μὲν ἀνδρίας καὶ τῆς δεινότητος καὶ τῶν
ἄλλων τῶν εὐδοκιμούντων ἐώρων καὶ τῶν κακῶν ἀν-
δρῶν πολλοὺς μετέχοντας, τὴν δὲ δικαιοσύνην καὶ
τὴν σωφροσύνην ἴδια κτήματα τῶν καλῶν ἀγαθῶν
ὄντα. κάλλιστον οὖν ὑπέλαβον, εἰ τις δύναιτο ταύ-
ταις ταῖς ἀρεταῖς προέχειν τῶν ἄλλων, ὧν οὐδὲν μέ- e
ρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν, ἀλλὰ γνησιώταται καὶ
βεβαιόταται καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἄξιαι τυγχάνουσιν
44 οὔσαι. τούτων ἔνεκα καὶ ταῦτα διανοηθεὶς περιττο-
τέρως τῶν ἄλλων ἥσκησα τὴν σωφροσύνην καὶ προει-
λόμην τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς μηδε- 36
μίαν τιμὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς δόξαις ταῖς δι'
ἀνδραγαθίαν γιγνομέναις. χρὴ δὲ δοκιμάζειν τὰς ἀρε-
τὰς οὐκ ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδέαις ἀπάσας, ἀλλὰ τὴν μὲν

- δικαιοσύνην ἐν ταῖς ἀπορίαις, τὴν δὲ σωφροσύνην ἐν
ταῖς δυναστείαις, τὴν δ' ἐγκράτειαν ἐν ταῖς τῶν νεω-
- 45 τέρων ἡλικίαις. ἐγὼ τολύνν ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς φα-
νήσομαι πείραν τῆς ἐμαντοῦ φύσεως δεδοκῶς. ἐνδεῆς
μὲν γὰρ χρημάτων καταλειφθεὶς οὕτω δίκαιον ἐμαν- b
τὸν παρέσχον ὥστε μὴδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν· λα-
βὼν δ' ἐξουσίαν ὥστε ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωμαι, σω-
φρονέστερος τῶν ἰδιωτῶν ἐγενόμην· τούτων δ' ἀμ-
φοτέρων ἐκράτησα ταύτην ἔχων τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ
τοὺς πλείστους ἂν εὖροιμεν πλείστα περὶ τὰς πράξεις
- 46 ἐξαμαρτάνοντας. καὶ ταῦτ' ἐν ἑτέροις μὲν ἴσως ἂν
ὠκνοῦν εἰπεῖν, οὐχ ὥς οὐ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς c
πεπραγμένοις, ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν πιστευθεὶς ἐκ τῶν λε-
γομένων· ὑμεῖς δ' αὐτοὶ μοι μάρτυρές ἐστε πάντων
τῶν εἰρημένων. ἄξιον μὲν οὖν καὶ τοὺς φύσει κοσμί-
ους ὄντας ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς
- 47 καὶ μετὰ λογισμοῦ τοιούτους ὄντας· οἱ μὲν γὰρ τύχη
καὶ μὴ γνώμη σωφρονοῦντες τυχὸν ἂν καὶ μεταπει-
σθεῖεν· οἱ δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι καὶ διεγνωκότες,
ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ, δηλὸν ὅτι πάν-
τα τὸν βίον ἐν ταύτῃ τῇ τάξει διαμενοῦσιν. διὰ τοῦτο d
δὲ πλείους ἐποίησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαντοῦ
καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων, ἵνα μηδε-
μίαν ὑπολίπω πρόφασιν, ὥς οὐ δεῖ ποιεῖν ὑμᾶς ἐκόν-
τας καὶ προθύμως, ἅττ' ἂν ἐγὼ συμβουλεύσω καὶ
προστήξω.
- 48 (ιβ'). Φημὶ δὲ χρῆναι πράττειν ἕκαστον ὑμῶν ἐφ'
οἷς ἐφέστηκεν ἐπιμελῶς καὶ δικαίως· καθ' ὅποτερον
γὰρ ἂν ἐλλίπητε τούτων, ἀνάγκη κακῶς σχεῖν ταύτῃ e
τὰς πράξεις. μηδεμὸς οὖν ὀλιγωρεῖτε μηδὲ καταφρο-
νεῖτε τῶν προστεταγμένων, ὑπολαμβάνοντες, ὥς οὐ
παρὰ τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ὥς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἣ

καλῶς ἢ κακῶς τὸ σύμπαν ἔξον, οὕτω σπουδάζετε περὶ
 49 αὐτῶν. κήδεσθε μηδὲν ἥττον τῶν ἐμῶν ἢ τῶν ὑμετέ- 37
 ρων αὐτῶν, καὶ μὴ νομίζετε μικρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς
 τιμὰς, ἃς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν ἡμετέρων ἐπιστατοῦν-
 τες. ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτριῶν, ἵν' ἀσφαλέστερον τοὺς
 οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν κεκτῇσθε. τοιοῦτους εἶ-
 ναι χρὴ περὶ τοὺς ἄλλους ὑμᾶς, οἷόν περ ἐμὲ περὶ ὑμᾶς
 50 ἀξιοῦτε γίνεσθαι. μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μάλλον ἢ
 χρηστοὶ δοκεῖν εἶναι, γινώσκοντες, ὅτι καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν βαρβάρων οἱ μέγιστας ἐπ' ἀρετῇ δόξας b
 ἔχοντες πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. τοὺς
 χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἡγεῖ-
 σθε μὴ πλουτοῦν ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσκειν. μὴ τὸ μὲν
 λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δ' ἀναλῶσαι ζημίαν·
 οὐδέτερον γὰρ τούτων ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν,
 ἀλλ' ὁπότερον ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γίγνηται,
 51 τοῦτ' ὠφελεῖ τοὺς ποιοῦντας. μηδὲ πρὸς ἐν χαλεπῶς c
 ἔχετε τῶν ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένων· ὅσοι γὰρ ἂν
 ὑμῶν περὶ πλεῖστα τῶν ἐμῶν χρησίμους αὐτοὺς πα-
 ράσχωσιν, οὗτοι πλεῖστα τοὺς οἴκους τοὺς αὐτῶν
 ὠφελήσουσιν. ὅ τι ἂν ὑμῶν ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ τύχῃ
 συνειδῶς, ἡγείσθω μηδ' ἐμὲ λήσειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα
 τοῦμὸν μὴ παρῇ, τὴν γε διάνοιαν τὴν ἐμὴν οἰέσθω τοῖς
 γιγνομένοις παρεστάναι· ταύτην γὰρ τὴν γνώμην d
 ἔχοντες σωφρονέστερον βουλευέσθε περὶ ἀπάντων.
 52 μηδὲν ἀποκρύπτεσθε μήθ' ὧν κέκτησθε μήθ' ὧν ποι-
 εῖτε μήθ' ὧν μέλλετε πράττειν, εἰδότες, ὅτι περὶ τὰ
 κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς
 φόβους γίνεσθαι. μὴ τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεύεσθαι
 μηδ' ἀφανῶς ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς καὶ φανερώς, ὥστε
 μηδ' ἂν τις βούληται ῥάδιον ὑμᾶς εἶναι διαβαλεῖν.
 δοκιμάζετε τὰς πράξεις, καὶ νομίζετε πονηρὰς μὲν, c

ἄς πράττοντες λανθάνειν ἐμὲ βούλεσθε, χρηστὰς δὲ,
 περὶ ὧν ἐγὼ μέλλω πυνθόμενος βελτίους ὑμᾶς νομίζειν.
 53 μὴ κατασιωπᾶτ' ἂν τινὰς ὁρᾶτε περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
 ἐμὴν πονηροὺς ὄντας, ἀλλ' ἐξελέγχετε καὶ νομίζετε
 τῆς αὐτῆς ζημίας ἀξιόους εἶναι τοὺς συγκρούοντάς
 τοῖς ἀμαρτάνουσιν. εὐτυχεῖν νομίζετε μὴ τοὺς λανθάν- 38
 νοντας, ἂν τι κακὸν ποιήσωσιν, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἑξα-
 μαρτάνοντας· τοὺς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν,
 οἷά περ αὐτοὶ ποιοῦσι, τοὺς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, ἧς
 54 ἄξιοι τυγχάνουσιν ὄντες. ἑταιρείας μὴ ποιεῖσθε μηδὲ
 συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης· αἱ γὰρ τοιαῦται συ-
 στάσεις ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτείαις πλεονεκτοῦσιν,
 ἐν δὲ ταῖς μοναρχίαις κινδυνεύουσιν. μὴ μόνον ἀπ-
 ἔχεσθε τῶν ἀμαρτημάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδευμά- b
 των τῶν τοιούτων, ἐν οἷς ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑποψίαν
 ἐγγίγνεσθαι. (ιγ'.) Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστάτην
 55 καὶ βεβαιοτάτην εἶναι νομίζετε. διαφυλάττετε τὴν
 παροῦσαν κατάστασιν, καὶ μηδεμιᾶς ἐπιθυμεῖτε μετά-
 βολῆς, εἰδότες, ὅτι διὰ τὰς ταραχὰς ἀναγκαῖόν ἐστι
 καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους
 ἀναστάτους γίγνεσθαι. μὴ μόνον τὰς φύσεις αἰτίας
 νομίζετε τοῦ χαλεποῦς ἢ πρᾶους εἶναι τοὺς τυράννους, c
 ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τὸν τῶν πολιτῶν· πολλοὶ γὰρ
 ἤδη διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν τραχύτερον ἢ κατὰ
 τὴν αὐτῶν γνώμην ἄρχειν ἠναγκάσθησαν. θαρρεῖτε
 μὴ μᾶλλον διὰ τὴν πρᾶότητα τὴν ἐμὴν ἢ διὰ τὴν ὑμε-
 56 τέραν αὐτῶν ἀρετὴν. τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἄδειαν ὑμῖν
 αὐτοῖς εἶναι νομίζετε· καλῶς γὰρ τῶν περὶ ἐμὲ καθε-
 στῶτων τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς ἔξει. τα- d
 πεινοὺς μὲν εἶναι χρὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ἐμ-
 μένοντας τοῖς ἡθεσι καὶ διαφυλάττοντας τοὺς νόμους
 τοὺς βασιλικούς, λαμπροὺς δ' ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως

λειτουργίαις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπ' ἐμοῦ προσταττο-
 57 μένοις. προτρέπειτε τοὺς νεωτέρους ἐπ' ἀρετὴν μὴ μό-
 νον παραινοῦντες ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς πράξεις ὑποδει-
 κνύοντες αὐτοῖς, οἷους εἶναι χρὴ τοὺς ἄνδρας τοὺς
 ἀγαθοὺς. διδάσχετε τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέρους αὐ- e
 τῶν βασιλεύεσθαι, καὶ περὶ τὴν παιδείουσιν τὴν εἰρημέ-
 νην ἐθίζετ' αὐτοὺς ὡς μάλιστα διατρίβειν· ἣν γὰρ κα-
 λῶς ἄρχεσθαι μάθωσι, πολλῶν ἄρχειν δυνήσονται,
 καὶ πιστοὶ μὲν ὄντες καὶ δίκαιοι μετέξουσιν τῶν ἡμε-
 τέρων ἀγαθῶν, κακοὶ δὲ γενόμενοι κινδυνεύουσιν
 58 περὶ τῶν ὑπαρχόντων. μέγιστον ἡγείσθε καὶ δικαιο- 39
 τатон τοῖς παισὶ πλοῦτον παραδῶσειν, ἣν αὐτοῖς δύ-
 νησθε τὴν ἡμετέραν εὐνοίαν καταλείπειν. ἀθλιωτά-
 τους ἡγείσθε καὶ δυστυχεστάτους, ὅσοι περὶ τοὺς πι-
 στεύοντας ἄπιστοι γεγύνασιν· ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιού-
 τους ἀθύμως ἔχοντας καὶ φοβούμενους ἅπαντα καὶ
 μηδὲν μᾶλλον πιστεύοντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς
 59 τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγειν. ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλει-
 στα κεκτημένους ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐ- b
 τοῖς συνειδότας· μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ἡδιστ' ἄν-
 τις δύναίτο τὸν βίον διαγαγεῖν. μὴ τὴν κακίαν οἶεσθε
 δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα
 δυσχερέστερον ἔχειν, ἀλλ' οἷων περ ὀνομάτων ἕκα-
 στον τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγείσθε καὶ
 60 τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι. μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμοὶ
 πρωτεύουσιν ἀλλ' αἰμιλλᾶσθε καὶ πειραῶσθε χρηστοὺς
 ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν. c
 φιλεῖν οἶεσθε δεῖν καὶ τιμᾶν οὕσπερ ἂν [καὶ] ὁ βασι-
 λεὺς, ἵνα καὶ παρ' ἐμοῦ τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τού-
 των. οἶά περ παρόντος μου λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ
 61 ἀπόντος φρονεῖτε. τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς
 ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις. ἃ πάσχον-

- τες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποι-
 εῖτε. περὶ ὧν ἂν ἐν τοῖς λόγοις κατηγορήτε, μηδὲν
 τούτων ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιτηθεύετε. τοιαῦτα προσδο- d
 κατε πράξειν, οἷ' ἂν περὶ ἡμῶν διανοήσθε. μὴ μόνον
 62 ἐπαινεῖτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθε. τοὺς λό-
 γους τοὺς ἐμοὺς νόμους εἶναι νομίζοντες πειρᾶσθε
 τούτοις ἐμμένειν, εἰδότες, ὅτι τοῖς μάλιστα ποιοῦσιν
 ὑμῶν ἀγῶ βούλομαι, τάχιστα τούτοις ἐξέσται ξὴν, ὥς
 αὐτοὶ βούλονται. (ιδ'.) Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων·
 οἷους περ τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀρχομένους οἴεσθε δεῖν περὶ
 ὑμᾶς εἶναι, τοιοῦτους χρὴ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν e
 ὑμᾶς γίνεσθαι.
- 63 Καὶ ταῦτ' ἂν ποιῇτε, τί δεῖ περὶ τῶν συμβησομέ-
 νων μακρολογεῖν; ἦν γὰρ ἐγὼ τε παρέχω τοιοῦτον
 ἔμαντόν, οἷόν περ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, καὶ τὰ παρ'
 ὑμῶν ὁμοίως ὑπηρετῆται, ταχέως ὄψεσθε καὶ τὸν βίον 40
 τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἐπιδεδωκότα καὶ τὴν ὄρχην τὴν
 ἐμὴν ἡὔξημένην καὶ τὴν πόλιν εὐδαίμονα γεγεννημέ-
- 64 νην. ἄξιον μὲν οὖν τηλικούτων ἀγαθῶν ἔνεκα καὶ μη-
 δὲν ἐλλείπειν, ἀλλὰ καὶ πόρους καὶ κινδύνους οὐστι-
 νασοῦν ὑπενεγκεῖν· ὑμῖν δ' ἔξεστι μηδὲν ταλαιπωρη-
 θείσιν ἀλλὰ πιστοῖς μόνον καὶ δικαίοις οὐσιν ἅπαντα
 ταῦτα διαπράξασθαι.

4.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ.

(α'). Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις 41
 συναγαρόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστη-
 σάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω με-

γάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ
 πονήσασιν καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν
 ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ'
 2 οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλ- b
 λον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις
 τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλεον γένοιτο
 τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δ' ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες
 ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου
 3 διανοίας. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας ἐλλόμην ῥα-
 θυμείν, ἀλλ' ἱκανὸν νομίσας ἀθλον ἐσσεσθαι μοι τὴν
 δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην ἥκω συμ-
 βουλευσῶν περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ c
 ἄγνοῶν, ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σο-
 4 φιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥρμησαν, ἀλλ' ἅμα μὲν 42
 ἐλπίζων τοσοῦτον διοίσειν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώ-
 ποτε δοκεῖν εἰρησθαι περὶ αὐτῶν, ἅμα δὲ προκρίνας
 τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ με-
 γίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τοὺς τε λέγοντας μάλιστα
 ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλεῖστ' ὠφελοῦσιν,
 5 ὧν εἷς οὗτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πω παρελη-
 λύθασιν ὥστ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ
 τούτων. τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἢ τὰ b
 πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δέῃ βουλευέσθαι περὶ
 αὐτῶν, ἢ τὸν λόγον ἴδῃ τις ἔχοντα πέρας ὥστε μηδε-
 6 μίαν λελεῖφθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν. ἕως δ' ἂν τὰ
 μὲν ὁμοίως ὥσπερ πρότερον φέρεται, τὰ δ' εἰρημένα
 φαύλως ἔχοντα τυγχάνῃ, πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φι-
 λοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὃς ἦν κατορθωτῆρ, καὶ
 τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς τῆς
 παρούσης καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει· c
 7 πρὸς δὲ τούτοις εἰ μὲν μηδαμῶς ἄλλως οἶόν τ' ἦν δη-

- λοῦν τὰς αὐτὰς πράξεις ἀλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, εἶχεν
 ἂν τις ὑπολαβεῖν, ὥς περιεργόν ἐστι τὸν αὐτὸν τρό-
 πον ἐκείνοις λέγοντα πάλιν ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν.
- 8 ἐπειδὴ δ' οἱ λόγοι τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν ὥσθ'
 οἷόν τ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι,
 καὶ τὰ τε μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέ-
 γεθος περιθεῖναι, καὶ τὰ τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν d
 καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγεννημένων ἀρχαίως εἰπεῖν, οὐκ-
 ἐτι φευκτέον ταῦτ' ἐστὶ, περὶ ὧν ἕτεροι πρότερον εἰ-
 9 ρήκασιν, ἀλλ' ἄμεινον ἐκείνων εἰπεῖν πειρατέον. αἱ
 μὲν γὰρ πράξεις αἱ προγεγεννημέναι κοινὰ πᾶσιν ἡμῖν
 κατελείφθησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσα-
 σθαι καὶ τὰ προσήκοντα περὶ ἐκάστης ἐνθυμηθῆναι
 καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθέσθαι τῶν εὖ φρονούντων
- 10 ἰδιόν ἐστιν. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν μεγίστην ἐπίδοσιν
 λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ τὴν περὶ τοὺς λό- e
 γους φιλοσοφίαν, εἰ τις θαυμάζοι καὶ τιμῇ μὴ τοὺς
 πρῶτους τῶν ἔργων ἀρχομένους ἀλλὰ τοὺς ἄρισθ'
 ἕκαστον αὐτῶν ἐξεργαζομένους, μηδὲ τοὺς περὶ τού-
 των ζητοῦντας λέγειν, περὶ ὧν μηδεὶς πρότερον εἰρη- 43
 κεν, ἀλλὰ τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν, ὥς οὐδεὶς
 ἂν ἄλλος δύναιτο.
- 11 (β'.) Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲρ
 τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκριβωμένοις, καὶ το-
 σοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστε τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν
 πεποιημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων
 συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως δέον ἀμφοτέ-
 ρους εἶναι, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπι-
 δεικτικῶς, ἢ σφᾶς μὲν διορῶντας τὰς μετριότητας, b
 τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν ἀπλῶς οὐκ ἂν δυ-
 12 νάμενον εἰπεῖν. οὗτοι μὲν οὖν οὐ λελήθασιν, ὅτι τού-
 τους ἐπαινοῦσιν, ὧν ἐγγὺς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.

- ἐμοὶ δ' οὐδὲν πρὸς τοὺς τοιούτους ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους ἐστὶ τοὺς οὐδὲν ἀποδεξομένους τῶν εἰκῇ λεγομένων ἀλλὰ δυσχερανοῦντας καὶ ζητήσοντας ἰδεῖν τι τοιοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς, οἷον παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐχ εὐρήσουσιν. πρὸς οὓς ἐτι μικρὸν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ θρασυνάμενος c
- 13 ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐν τοῖς προοιμίοις ὁρῶ καταπραῦνον-
τας τοὺς ἀκροατὰς καὶ προφασίζομένους ὑπὲρ τῶν μελλόντων φηθήσεσθαι, καὶ λέγοντας τοὺς μὲν ὥς ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευὴ, τοὺς δ' ὥς χα-
λεπὸν ἐστὶν ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἔργων
- 14 ἐξευρεῖν. ἐγὼ δ' ἦν μὴ καὶ τοῦ πράγματος ἀξίως εἰπω καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου, μὴ μόνον d
τοῦ περὶ τὸν λόγον ἡμῖν διατριφθέντος ἀλλὰ καὶ σύμ-
παντος οὐ βεβίωκα, παρακελεύομαι μηδεμίαν συγ-
γνώμην ἔχειν ἀλλὰ καταγελαῖν καὶ καταφρονεῖν· οὐ-
δὲν γὰρ ὅ τι τῶν τοιούτων οὐκ ἄξιός εἰμι πάσχειν,
εἶπερ μηδὲν τῶν ἄλλων διαφέρων οὕτω μεγάλας ποι-
οῦμαι τὰς ὑποσχέσεις.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρησθῶ.

- 15 περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθὺς ἐπελθόντες διδά- e
σκουσιν, ὥς χρηὴ διαλυσάμενους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
ἐχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρχον-
ται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς
ἀλλήλους ἡμῖν γεγεννημένας καὶ τὰς ὀφειλάς τὰς ἐκ
τῆς στρατείας τῆς ἐπ' ἐκείνον ἐσομένας, ἀληθῆ μὲν
λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, 44
- 16 ὅθεν ἂν μάλιστα συστήσῃ ταῦτα δυνηθεῖεν. τῶν γὰρ
Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις
εἰσὶν· αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις,
οὕτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διελιψάσιν. ὅστις οὖν
οἶεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαθὸν, πρὶν ἂν

- τοὺς προεστῶτας αὐτῶν διαλλάξῃ, λίαν ἀπλῶς ἔχει
 17 καὶ πόρρω τῶν πραγμάτων ἐστίν. ἀλλὰ δεῖ τὸν μὴ b
 μόνον ἐπίδειξιν ποιούμενον ἀλλὰ καὶ διαπράξασθαι
 τι βουλούμενον ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἵτινες
 τὸ πόλεε τούτῳ πείσουσιν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλας
 καὶ τὰς θ' ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλεονεξίας,
 αἷς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γί-
 γνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.
- 18 (γ'.) Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥάδιον ἐπὶ ταῦτα
 προαγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἐτι δυσπερίστως c
 ἔχουσι· παρειλήφασι γὰρ ψευδῆ λόγον, ὥς ἐστιν αὐ-
 τοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον· ἦν δ' ἐπιδείξῃ τις αὐτοῖς ταύ-
 την τὴν τιμὴν ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ κείνων, τάχ' ἂν
 ἑάσαντες τὸ διακριβοῦσθαι περὶ τούτων ἐπὶ τὸ
 συμφέρον ἔλθοιεν.
- 19 Ἐχρῆν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἄρχε-
 σθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμ-
 βουλευεῖν, πρὶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἡμᾶς
 ἐδίδαξαν· ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει περὶ
 ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην διατριβὴν, μάλιστα d
 μὲν ἵνα προὔργου τι γένηται καὶ παυσάμενοι τῆς πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονικίας κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολε-
- 20 μήσωμεν, εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω
 τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ, καὶ
 πᾶσι γένηται φανερόν, ὅτι καὶ πρότερον ἢ πόλις ἡμῶν
 δικαίως τῆς θαλάττης ἤρξε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμφι-
- 21 σβητεῖ τῆς ἡγεμονίας. τοῦτο μὲν γὰρ εἰ δεῖ τούτους
 ἐφ' ἐκάστῳ τιμᾶσθαι τῶν ἔργων τοὺς ἐμπειροτάτους e
 ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως
 ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἥνπερ πρό-
 τερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐτέραν πό-
 λιν ἐπιδείξειε τοσοῦτον ἐν τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ γῆν

- ὑπερέχουσαν, ὅσον τὴν ἡμετέραν ἐν τοῖς κινδύνοις 45
 22 τοῖς κατὰ θάλατταν διαφέρουσιν. τοῦτο δ' εἰ τινες
 ταύτην μὲν μὴ νομίζουσι δικαίαν εἶναι τὴν κρίσιν ἀλ-
 λὰ πολλὰς τὰς μεταβολὰς γίνεσθαι, τὰς γὰρ δυνα-
 στείας οὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν, ἀξιούσι δὲ
 τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ὥσπερ ἄλλο τι γέρας ἢ τοὺς πρῶ-
 τους τυχόντας ταύτης τῆς τιμῆς ἢ τοὺς πλείστων ἀγα-
 θῶν αἰτίους τοῖς Ἕλλησιν ὄντας, ἡγοῦμαι καὶ τούτους
 23 εἶναι μεθ' ἡμῶν· ὅσῳ γὰρ ἂν τις πορρωτέρωθεν σκο- b
 πῇ περὶ τούτων ἀμφοτέρων, τοσοῦτ' ἄλλοι ἀπολεί-
 ψομεν τοὺς ἀμφισβητοῦντας περὶ αὐτῶν. (δ'.) Ὁμο-
 λογεῖται μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι
 καὶ μεγίστην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτά-
 την· οὕτω δὲ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, ἐπὶ τοῖς
 ἐχομένοις τούτων ἐτι μᾶλλον ἡμᾶς προσήκει τιμᾶσθαι.
 24 ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ'
 ἐρήμην καταλαβόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μιγάδες c
 συλλεγέντες, ἀλλ' οὕτω καλῶς καὶ γνησίως γεγόνα-
 μεν, ὥστ' ἐξ ἧσπερ ἔφυνεν, ταύτην ἔχοντες ἅπαντα
 τὸν χρόνον διατελοῦμεν, αὐτόχθονες ὄντες καὶ τῶν
 ὀνομάτων τοῖς αὐτοῖς ὁσπερ τοὺς οἰκειοτάτους τὴν
 25 πόλιν ἔχοντες προσειπεῖν· μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλ-
 λήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα κα-
 λέσαι προσήκει. καίτοι χρὴ τοὺς εὐλόγως μέγα φρο-
 νοῦντας καὶ περὶ τῆς ἡγεμονίας δικαίως ἀμφισβη- d
 τοῦντας καὶ τῶν πατρίων πολλάκις μεμνημένους τοι-
 αύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους ἔχοντας φαίνεσθαι.
 26 (ε'.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρξαντα καὶ παρὰ
 τῆς τύχης δωρηθέντα τηλικαῦθ' ἡμῖν τὸ μέγεθός
 ἐστίν· ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτιοὶ γεγόναμεν,
 οὕτως ἂν κάλλιστ' ἐξετάσαιμεν, εἰ τὸν τε χρόνον ἀπ'
 ἀρχῆς καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφεξῆς διέλ-

- θοιμεν· εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν e
πόλεμον κινδύνων ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς,
27 ἐν ᾗ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἧς πολιτευόμεθα καὶ δι' ἣν
ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὖσαν. ἀνάγκη
δὲ προαιρεῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρό-
τητα διαλαθούσας καὶ κατασιωπηθείσας ἀλλὰ τὰς διὰ 46
τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλοι καὶ νῦν
καὶ πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευόμενας.
- 28 (ζ'). Πρῶτον μὲν τοίνυν, οὐ πρῶτον ἢ φύσις
ἡμῶν ἐδεήθη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορίσθη·
καὶ γὰρ εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, ὅμως αὐτῷ καὶ
νῦν φηθῆναι προσήκει. Δήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς
τὴν χώραν, ὅτ' ἐπλανήθη τῆς Κόρης ἀρπασθείσης,
καὶ πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐμενῶς διατεθείσης b
ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ οἷόν τ' ἄλλοις ἢ τοῖς με-
μνημένοις ἀκούειν, καὶ δούσης δωρεὰς διττάς, αἵπερ
μέγισται τυγχάνουσιν οὔσαι, τοὺς τε καρπούς, οἱ τοῦ
μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἰτιοὶ γεγόνασι, καὶ τὴν τελε-
τὴν, ἧς οἱ μετασχόντες περὶ τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς
καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδύους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν,
29 οὕτως ἢ πόλις ἡμῶν οὐ μόνον θεοφιλῶς ἀλλὰ καὶ
φιλανθρώπως ἔσχεν, ὥστε κυρία γενομένη τοσοῦτων c
ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὧν ἔλαβεν
ἅπασι μετέδωκεν. καὶ τὰ μὲν ἔτι καὶ νῦν καθ' ἕκα-
στον τὸν ἐνιαυτὸν δείκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδην τὰς
τε χρείας καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἀπ'
30 αὐτῶν γιγνομένας ἐδίδαξεν. καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μι-
κρῶν ἔτι προστεθέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσκειν. (ζ'). Πρῶ-
τον μὲν γὰρ ἐξ ὧν ἂν τις καταφρονήσῃε τῶν λεγομέ-
νων ὡς ἀρχαίων ὄντων, ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων εἰκότως d
ἂν καὶ τὰς πράξεις γεγενῆσθαι νομίσειεν· διὰ γὰρ τὸ
πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκοέναι προσήκει μὴ

- καινὰ μὲν, πιστὰ δὲ δοκεῖν εἶναι τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν. ἔπειτ' οὐ μόνον ἐνταῦθα καταφυγεῖν ἔχομεν, ὅτι τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ παρειλήφαμεν, ἀλλὰ καὶ σημείοις μείζουσιν ἢ τούτοις ἐστὶν ἡμῖν
- 31 **χρησασθαι** περὶ αὐτῶν. αἱ μὲν γὰρ πλείσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαρχὰς τοῦ εσίου καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτὸν ὡς ἡμᾶς ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλείπουσαις πολλάκις ἡ Πυθία προσέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. καίτοι περὶ τίνων χρηὶ μᾶλλον πιστεύειν ἢ περὶ ὧν ὁ τε θεὸς ἀναι- 47 ρεῖ καὶ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, καὶ τὰ τε πάλαι ῥηθέντα τοῖς παροῦσιν ἔργοις συμμαρτυρεῖ καὶ τὰ νῦν γιγνόμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένοις ὁμολογεῖ;
- 32 (ἡ.) Χωρὶς δὲ τούτων, ἣν ἅπαντα ταῦτ' ἑάσαντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σκοπῶμεν, εὐρήσομεν, ὅτι τὸν βίον οἱ πρῶτοι φανέντες ἐπὶ γῆς οὐκ εὐθὺς οὕτως ὥσπερ νῦν ἔχοντα κατέλαβον, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐτοὶ συνεπορίσαντο. τίνας οὖν χρηὶ μᾶλλον νομίζειν ἢ δωρεὰν παρὰ ὧν 6
- 33 τῶν θεῶν λαβεῖν ἢ ζητοῦντας αὐτοὺς ἐντυχεῖν; οὐ τοὺς ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένους καὶ πρῶτους γενομένους καὶ πρὸς τε τὰς τέχνας εὐφυεστάτους ὄντας καὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους; καὶ μὴν ὅσῃς προσήκει τιμῇς τυγχάνειν τοὺς τηλικούτων ἀγαθῶν αἰτίους, περίεργον διδάσκειν. οὐδεὶς γὰρ ἂν δύναιτο δωρεὰν τοσαύτην τὸ μέγεθος εὐρεῖν, ἥτις ἴση τοῖς πεπραγμένοις ἐστίν.
- 34 (θ.) Περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετη- c μάτων καὶ πρῶτου γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁρῶσα τοὺς μὲν βαρβάρους τὴν πλείστην τῆς χώρας κατέχοντας, τοὺς δ' Ἕλληνας εἰς μικρὸν τόπον κατα-

κεκλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἐπιβουλεύοντάς τε σφίσιν αὐτοῖς καὶ στρατείας ἐπ' ἀλλήλους ποιοιμένους, καὶ τοὺς μὲν δι' ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν, τοὺς δὲ διὰ τὸν πόλεμον ἀπολλυμένους, οὐδὲ d
 35 ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν ἀλλ' ἡγεμόνας εἰς τὰς πόλεις ἐξέπεμψεν, οἳ παραλαβόντες τοὺς μάλιστα βίου θεομένους, στρατηγοὶ καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμῳ κρατήσαντες τοὺς βαρβάρους, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἀπάσας δὲ τὰς νήσους κατῴκισαν, ἀμφοτέρους δὲ καὶ τοὺς ἀκολουθήσαντας
 36 καὶ τοὺς ὑπομείναντας ἔσωσαν· τοῖς μὲν γὰρ ἱκανὴν τὴν οἴκοι χώραν κατέλιπον, τοῖς δὲ πλείω τῆς ὑπαρχούσης ἐπόρισαν· ἅπαντα γὰρ περιεβάλλοντο τὸν τόπον, ὃν νῦν τυγχάνομεν κατέχοντες. ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον βουληθεῖσιν ἀποικίσαι τινὰς καὶ μιμήσασθαι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν πολλὴν ὁρασίαν ἐποίησαν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔδει κτωμένους χώραν διακινδυνεύειν, ἀλλ' εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν, εἰς ταύτην οἰ-
 37 κειν λόντας. καίτοι τίς ἂν ταύτης ἡγεμονίαν ἐπιδείξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς πρότερον γενομένης πρὶν τὰς πλείστας οἰκισθῆναι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἢ μᾶλλον συμφέρουσαν τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους ποιησάσης, τοὺς δ' Ἕλληνας εἰς τοσαύτην εὐπορίαν προαγαγούσης;

38 (Γ.). Οὐ τοίνυν, ἐπειδὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ὀλιγόρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποίησατο τῶν εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς θεομένοις εὐρεῖν, ἦν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ τῶν ἄλλων καλῶν καλῶς διοικήσειν, ἡγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν ἐπὶ τοῖς μόνον οὕτω τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν ἀξίως ἔχειν οὕτως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ τῶν θεῶν ἔχομεν,

ἀλλὰ δι' ἀλλήλους ἡμῖν γέγονε, μηδὲν μὲν ἄνευ τῆς
 πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ ταύτην
 39 γεγενῆσθαι. παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ἕλληνας ἀνόμως
 ζῶντας καὶ σποράδην οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ
 δυναστειῶν ὑβριζομένους, τοὺς δὲ δι' ἀναρχίαν ἀπολ-
 λυμένους, καὶ τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε,
 τῶν μὲν κυρία γενομένη, τοῖς δ' αὐτὴν παράδειγμα
 ποιήσασα· πρώτη γὰρ καὶ νόμους ἔθετο καὶ πολιτείας
 40 κατεστήσατο. δῆλον δ' ἐκείθεν· οἱ γὰρ ἐν ἀρχῇ περὶ
 τῶν φονικῶν ἐγκαλέσαντες καὶ βουληθέντες μετὰ λό- d
 γου καὶ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους
 ἐν τοῖς νόμοις τοῖς ἡμετέροις τὰς κρίσεις ἐποιήσαντο
 περὶ αὐτῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς τε πρὸς
 ἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας καὶ τὰς πρὸς ἡδονὴν
 μεμηχανημένας, τὰς μὲν εὐροῦσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα
 41 χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν. (ια'.) Τὴν τοίνυν
 ἄλλην διοίκησιν οὕτω φιλοξένως κατεσκενάσατο καὶ
 πρὸς ἅπαντας οἰκείως ὥστε καὶ τοῖς χρημάτων δεομέ- e
 νοις καὶ τοῖς ἀπολαῦσαι τῶν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦ-
 σιν ἀμφοτέροις ἀρμόττειν καὶ μήτε τοῖς εὐδαιμονοῦσι
 μήτε τοῖς δυστυχοῦσιν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀχρήστως ἔχειν
 ἀλλ' ἐκατέροις αὐτῶν εἶναι παρ' ἡμῖν, τοῖς μὲν ἡδίστας
 42 διατριβὰς, τοῖς δ' ἀσφαλεστάτην καταφυγὴν. ἔτι δὲ 49
 τὴν χώραν οὐκ ἀντάρκη κεκτημένων ἐκάστων, ἀλλὰ
 τὰ μὲν ἐλλείπουσαν, τὰ δὲ πλείω τῶν ἱκανῶν φέρου-
 σαν, καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης τὰ μὲν ὅπου χρὴ δια-
 θέσθαι, τὰ δ' ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι, καὶ ταύταις ταῖς
 συμφοραῖς ἐπήμυνεν· ἐμπόριον γὰρ ἐν μέσῳ τῆς Ἑλ-
 λάδος τὸν Πειραιᾶ κατεσκενάσατο, τοσαύτην ἔχονθ'
 ὑπερβολὴν, ὥσθ' ἂν παρὰ τῶν ἄλλων ἐν παρ' ἐκάστων
 χαλεπὸν ἔστι λαβεῖν, ταῦθ' ἅπαντα παρ' αὐτῆς ῥάδιον b
 εἶναι πορίσασθαι.

- 43 (ιβ΄.) Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάν-
των δικαίως ἐπαινουμένων, ὅτι τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν
παρέδοσαν ὥστε σπείσασμένους καὶ τὰς ἐχθρας τὰς
ἐνεστηκυίας διαλυσασμένους συνελθεῖν εἰς ταῦτόν, καὶ
μετὰ ταῦτ' εὐχὰς καὶ θυσίας κοινὰς ποιησασμένους
ἀναμνησθῆναι μὲν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους
ὑπαρχούσης, εὐμενεστέως δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, καὶ τὰς τε παλαιὰς ξε- c
44 νίας ἀνανεώσασθαι καὶ καινὰς ἐτέρας ποιήσασθαι, καὶ
μήτε τοῖς ἰδιώταις μήτε τοῖς διενεγκουσί τὴν φύσιν
ἀργὸν εἶναι τὴν διατριβήν, ἀλλ' ἀθροισθέντων τῶν
Ἑλλήνων ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδείξασθαι τὰς αὐτῶν
εὐεξίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλήλους
ἀγωνιζομένους, καὶ μηδετέρους ἀθύμως διάγειν, ἀλλ'
ἐκατέρους ἔχειν, ἐφ' οἷς φιλοτιμηθῶσιν, οἳ μὲν ὅταν d
ἰδῶσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἔνεκα πονουντας, οἳ δ' ὅταν
ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν
ἤκουσι, — τοσούτων τοίνυν ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους
ἡμῖν γιγνομένων οὐδ' ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπε-
45 λείφθη. καὶ γὰρ θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκτη-
ται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ
τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις
διαφέροντα· καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφικνουμένων ὥς e
ἡμᾶς τοσούτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν
ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦθ' ὑπ' αὐτῆς περιει-
λήφθαι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτά-
τας καὶ συνουσίαις ἐντυχεῖν παντοδαπατάταις μά-
λιστα παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἔτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν μὴ μόνον
τάχους καὶ ῥώμης ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν 50
ἄλλων ἔργων ἀπάντων, καὶ τούτων ἅθλα μέγιστα.
46 πρὸς γὰρ οἷς αὕτῃ τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι
συναναπεῖθει· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην

λαμβάνει δόξαν ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσθαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἅπαντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἀφικνουμένοις πανήγυρίς ἐστίν.

- 47 (ιγ'.) Φιλοσοφίαν τοίνυν, ἣ πάντα ταῦτα συνεξεῦρε καὶ συγκατεσκεύασε, καὶ πρὸς τε τὰς πράξεις ἡμᾶς ἐπαίδευσε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράϋνε, καὶ τῶν συμφορῶν τὰς τε δι' ἀμαθίαν καὶ τὰς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένας διεῖλε, καὶ τὰς μὲν φυλάξασθαι, τὰς δὲ καλῶς ἐνεγκεῖν ἐδίδαξεν, ἡ πόλις ἡμῶν κατέδειξε, καὶ λόγους ἐτίμησεν, ὧν πάντες μὲν ἐπιθυμοῦσι, τοῖς δ' c
- 48 ἐπισταμένοις φθοροῦσι, συνειδυῖα μὲν, ὅτι τοῦτο μόνον ἐξ ἀπάντων τῶν ζώων ἰδιον ἔφυνεν ἔχοντες, καὶ διότι τούτῳ πλεονεκτήσαντες καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αὐτῶν διηνέγκαμεν, ὁρῶσα δὲ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις οὕτω ταραχῶδεις οὔσας τὰς τύχας ὥστε πολλάκις ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν καὶ τοὺς ἀνοήτους κατορθοῦν, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων οὐ μετὸν τοῖς φανύλοις, ἀλλὰ ψυχῆς
- 49 εὖ φρονούσης ἔργον ὄντας, καὶ τοὺς τε σοφοὺς καὶ d τοὺς ἀμαθεῖς δοκοῦντας εἶναι ταύτῃ πλείστον ἀλλήλων διαφέροντας, ἐτι δὲ τοὺς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐλευθέρως τεθραμμένους ἐκ μὲν ἀνδρίας καὶ κλοῦτου καὶ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν οὐ γινωσκομένους, ἐκ δὲ τῶν λεγομένων μάλιστα καταφανεῖς γιγνομένους, καὶ τοῦτο σύμβολον τῆς παιδεύσεως ἡμῶν ἐκάστου πιστότατον ἀποδεδειγμένον, καὶ τοὺς λόγῳ καλῶς χρωμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμένους ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς e
- 50 ἄλλοις ἐντίμους ὄντας. τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥσθ' οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων δι-

δάσκαλοι γεγόνασι, καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πε- 51
ποίηκε μῆκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν
εἶναι, καὶ μᾶλλον Ἑλληνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς παι-
δεύσεως τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μετ-
έχοντας.

- 51 (ιδ΄.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν
ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων ὑποθέμενος ἐρεῖν μὴδ' ἐκ
τούτων ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἀπορῶν τὰ πρὸς τὸν
πόλεμον αὐτὴν ἐπαινεῖν, ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι πρὸς b
τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις φιλοτιμουμένους, ἡγοῦμαι δὲ
τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἦττον ἐκ τῶν κινδύνων τι-
52 μᾶσθαι προσήκειν ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. οὐ γὰρ
μικροὺς οὐδ' ὀλίγους οὐδ' ἀφανεῖς ἀγῶνας ὑπέμειναν
ἀλλὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς καὶ μεγάλους, τοὺς μὲν ὑπὲρ
τῆς αὐτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευ-
θερίας· ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν c
τὴν πόλιν παρέχοντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν
53 Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. διὸ δὴ καὶ κατηγοροῦσί τινες
ἡμῶν ὥς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, ὅτι τοὺς ἀσθενε-
στεροὺς εἰθίσμεθα θεραπεύειν, ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν
ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς
τοιοῦτους. οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αἱ
μεῖζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως
ἐβουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πολὺ τῶν ἄλλων
ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμβαίνοντ' ἐκ τῶν τοιούτων d
ὁμῶς ἡρούμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις καὶ παρὰ τὸ συμ-
φέρον βοθηεῖν μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσιτε-
λοῦντος ἕνεκα συναδικεῖν.

- 54 (ιε΄.) Γνωίη δ' ἂν τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν
δῶμην τὴν τῆς πόλεως ἐκ τῶν ἱκετειῶν, ἃς ἤδη τινὲς
ἡμῖν ἐποίησαντο. τὰς μὲν οὖν ἢ νεωστὶ γεγεννημένας
ἢ περὶ μικρῶν ἐλθούσας παραλείψω· πολὺ δὲ πρὸ τῶν

Τρωϊκῶν, ἐκεῖθεν γὰρ δίκαιον τὰς πλοτεῖς λαμβάνειν e
 τοὺς ὑπὲρ τῶν πατριῶν ἀμφισβητοῦντας, ἦλθον οἱ
 δ' Ἡρακλέους παῖδες καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἄδρα-
 55 στος ὁ Ταλαοῦ, βασιλεὺς ὦν Ἀργούς, οὗτος μὲν ἐκ
 τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ Θήβας δεδυστυχηκῶς, καὶ τοὺς 52
 ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας αὐτὸς μὲν οὐ δυνά-
 μενος ἀνελεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἀξιῶν βοηθεῖν ταῖς
 κοιναῖς τύχαις καὶ μὴ περιορᾶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις
 ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους μηδὲ παλαιὸν
 56 ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον, οἱ δ' Ἡρα-
 κλέους παῖδες φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἐχθραν, καὶ
 τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ὑπερορῶντες ὥς οὐκ ἂν δυνα-
 μένας βοηθῆσαι ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς, τὴν δ' ἡμε- b
 τέραν ἱκανὴν νομίζοντες εἶναι μόνην ἀποδοῦναι χάριν
 ὑπὲρ ὧν ὁ πατήρ αὐτῶν ἅπαντας ἀνθρώπους εὐεργέ-
 57 τησεν. ἐκ δὴ τούτων ῥάδιον κατιδεῖν, ὅτι καὶ κατ'
 ἐκείνον τὸν χρόνον ἡ πόλις ἡμῶν ἡγεμονικῶς εἶχε·
 τίς γὰρ ἂν ἵκετεύειν τολμήσειεν ἢ τοὺς ἥττους αὐτῶν
 ἢ τοὺς ὑφ' ἐτέροις ὄντας, παραλιπὼν τοὺς μεῖζω δύ-
 ναμιν ἔχοντας, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων οὐκ ἰδίων c
 ἀλλὰ κοινῶν καὶ περὶ ὧν οὐδένας ἄλλους εἰκὸς ἦν
 ἐπιμεληθῆναι πλὴν τοὺς προεστάναι τῶν Ἑλλήνων
 58 ἀξιούοντας. ἔπειτ' οὐδὲ ψευσθέντες φαίνονται τῶν
 ἐλπίδων, δι' ἧς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν.
 ἀνελόμενοι γὰρ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτησάν-
 των πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παιδῶν τῶν Ἡρα-
 κλέους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, τοὺς μὲν ἐπι-
 στρατεύσαντες ἠνάγκασαν ἀποδοῦναι θάψαι τοὺς νε- d
 κροὺς τοῖς προσήκουσι, Πελοποννησιῶν δὲ τοὺς μετ'
 Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας ἐπεξ-
 ελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι κάκεινον τῆς ὕβρεως
 59 ἔπαυσαν. θαυμαζόμενοι δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας πράξεις

- ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἐτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν ἀλλὰ τοσοῦτον τὰς τύχας ἐκατέρων μετήλλαξαν, ὥστ' ὁ μὲν ἰκετεύειν ἡμᾶς ἀξιώ- e
σας βία τῶν ἐχθρῶν ἄπανθ' ὅσων ἐδεήθη διαπραξάμε-
νος ἀπῆλθεν, Εὐρύσθευς δὲ βιάσεσθαι προσδοκήσας
αὐτὸς αἰχμάλωτος γενόμενος ἰκέτης ἠναγκάσθη κατα-
60 στήναι, καὶ τῷ μὲν ὑπερενεγκόντι τὴν ἀνθρωπίνην
φύσιν, ὃς ἐκ Διὸς μὲν γεγονώς, ἐτι δὲ θνητὸς ὢν
θεοῦ ῥώμην ἔσχε, τούτῳ μὲν ἐπιτάττων καὶ λυμαινό-
μενος ἄπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν, ἐπειδὴ δ' εἰς 53
ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, εἰς τοσαύτην κατέστη μεταβολήν,
ὥστ' ἐπὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐκείνου γενόμενος ἐπονειδί-
στως τὸν βίον ἐτελεήτησεν.
- 61 (15.) Πολλῶν δ' ὑπαρχουσῶν ἡμῖν εὐεργεσιῶν
εἰς τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίῳ περὶ ταύτης μόνης
μοι συμβέβηκεν εἰπεῖν· ἀφορμὴν γὰρ λαβόντες τὴν
δι' ἡμῶν αὐτοῖς γενομένην σωτηρίαν οἱ πρόγονοι μὲν
τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, ἔκγονοι δ'
'Ηρακλέους, κατήλθον μὲν εἰς Πελοπόννησον, κατέ- b
σχον δ' Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ Μεσσήνην, οἰ-
σται δὲ Σπάρτης ἐγένοντο, καὶ τῶν παρόντων ἀγαθῶν
- 62 αὐτοῖς ἀπάντων ἀρχηγοὶ κατέστησαν. ὢν ἐχρῆν ἐκεί-
νους μεμνημένους μηδέποτε εἰς τὴν χώραν ταύτην
εἰσβάλλειν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντες τοσαύτην εὐδαιμονίαν
κατεκτήσαντο, μηδ' εἰς κινδύνους καθιστάναι τὴν
πόλιν ὑπὲρ τῶν παιδῶν τῶν Ἁρακλέους προκινδυ-
νεύσασάν, μηδὲ τοῖς μὲν ἀπ' ἐκείνου γεγονόσι διδόναι c
τὴν βασιλείαν, τὴν δὲ τῷ γένει τῆς σωτηρίας αἰτίαν
- 63 οὔσαν δουλεύειν αὐτοῖς ἀξιοῦν. εἰ δὲ δεῖ τὰς χάριτας
καὶ τὰς ἐπιεικείας ἀνελόντας ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν
ἐπανελθεῖν καὶ τὸν ἀκριβέστατον τῶν λόγων εἰπεῖν,
οὐ δὴ που πάτριόν ἐστιν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπήλυδας τῶν

αὐτοχθόνων, οὐδὲ τοὺς εὖ παθόντας τῶν εὖ ποιησάν-
των, οὐδὲ τοὺς ἰκέτας γενόμενους τῶν ὑποδεξαμένων. d

- 64 (ιβ'). Ἐτι δὲ συντομώτερον ἔχω δηλώσαι περὶ αὐτῶν.
τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνίδων πόλεων χωρὶς τῆς ἡμετέρας
Ἄργος καὶ Θῆβαι καὶ Λακεδαιμόνων καὶ τότε ἦσαν μέ-
γιστα καὶ νῦν ἔτι διατελοῦσιν. φαίνονται δ' ἡμῶν οἱ
πρόγονοι τοσοῦτον ἀπάντων διενεγκόντες, ὥσθ' ὑπὲρ
μὲν Ἀργείων δυστυχησάντων Θηβαίοις, ὅτε μέγιστον
65 ἐφρόνησαν, ἐπιτάττοντες, ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων τῶν
Ἡρακλείους Ἀργείους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίων e
μάχη κρατήσαντες, ἐκ δὲ τῶν πρὸς Εὐρυσθέα κινδύ-
νων τοὺς οἰκιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαι-
μονίων διασώσαντες, ὥστε περὶ μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι
δυναστείας οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξαι
δυνήθῃ.

- 66 (ιγ'). Δοκεῖ δέ μοι καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς βαρ- 54
βάρους τῇ πόλει πεπραγμένων προσήκειν εἰπεῖν, ἄλ-
λως τ' ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον κατεστησάμην περὶ τῆς
ἡγεμονίας τῆς ἐπ' ἐκείνους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐξαριθ-
μῶν τοὺς κινδύνους λίαν ἂν μακρολογοίην· ἐπὶ δὲ τῶν
μεγίστων σιὰς τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ὀλίγω πρότε-
67 ρον πειράσομαι καὶ περὶ τούτων διελθεῖν· ἔστι γὰρ
ἀρχικώτατα μὲν τῶν γενῶν καὶ μεγίστας δυναστείας b
ἔχοντα Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Πέρσαι, τυγχάνουσι
δ' οὗτοι μὲν ἅπαντες ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες, ἡ δὲ πόλις
πρὸς ἅπαντας τούτους διακινδυνεύσασα. καίτοι τί
λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ἣν ἐπιδειχθῶσι τῶν
μὲν Ἑλλήνων οἱ μὴ δυνάμενοι τυγχάνειν τῶν δικαίων
ἡμᾶς ἰκετεύειν ἀξιοῦντες, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ βου-
λόμενοι καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' ἡμᾶς
πρώτους ἰόντες; c

- 68 (ιδ'). Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ

Περσικὸς γέγονεν, οὐ μὴν ἐλάττω τεκμήρια τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἀμφισβητοῦσιν. ἔτι γὰρ ταπεινῆς οὔσης τῆς Ἑλλάδος ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν Θρᾷκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν Ἀρεως θυγατέρων, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, μισοῦντες μὲν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματα ποιησάμενοι, νομίζοντες ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πρὸς μίαν μὲν πόλιν κινδυνεύσειν, ἀπασῶν δ' ἅμα κρατῆ-
 69 σειν. οὐ μὴν κατώρθωσαν, ἀλλὰ πρὸς μόνους τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους συμβαλόντες ὁμοίως διεφθάρησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπολέμησαν. δῆλον δὲ τὸ μέγεθος τῶν κακῶν τῶν γενομένων ἐκείνοις· οὐ γὰρ ἂν ποθ' οἱ λόγοι περὶ αὐτῶν τοσοῦτον χρόνον διέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πραχθέν-
 70 τα πολὺ τῶν ἄλλων διήνεγκεν. λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν, αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεβλήθησαν, περὶ δὲ Θρακῶν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ὅμοροι προσοικοῦντες ἡμῖν τοσοῦτον διὰ τὴν τότε στρατείαν διέλιπον ὥστ' ἐν τῷ μεταξὺ
 55 τῆς χώρας ἔθνη πολλὰ καὶ γένη παντοδαπὰ καὶ πόλεις μεγάλας κατοικισθῆναι.

71 (κ'). Καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ πρόποντα τοῖς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητοῦσιν, ἀδελφὰ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ τοιαῦθ' οἷά περ εἰκὸς τοὺς ἐκ τοιούτων γεγονότας, οἱ πρὸς Δαρεῖον καὶ Ξέρξην πολέμησαντες ἐπραξαν. μεγίστου γὰρ πολέμου συστάντος ἐκείνου καὶ πλείστων κινδύνων εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμπε-
 σόντων, καὶ τῶν μὲν πολεμίων ἀνυποστάτων οἰομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, τῶν δὲ συμμάχων ἀνυπερβλήτων

72 ἡγουμένων ἔχειν τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρων κρατήσαν-
τες ὥς ἑκατέρων προσῆκεν, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς
κινδύνους διενεγκόντες εὐθύς μὲν τῶν ἀριστείων
ἡξιώθησαν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὴν ἀρχὴν τῆς θα-
λάττης ἔλαβον, δόντων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ
ἀμφισβητούντων δὲ τῶν νῦν ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι ζη- c
τούντων.

73 (κά.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω μ' ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ
Λακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς καιροὺς τούτους πολλῶν
ἀγαθῶν αἰτίοι τοῖς Ἑλλήσι κατέστησαν· ἀλλὰ διὰ
τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἔχω τὴν πόλιν, ὅτι τοι-
ούτων ἀνταγωνιστῶν τυχοῦσα τοσοῦτον αὐτῶν διή-
νεγκεν. βούλομαι δ' ὀλίγῳ μακρότερα περὶ τοῖν πο-
λέοιν εἰπεῖν καὶ μὴ ταχὺ λίαν παραδραμεῖν, ἵν' ἀμ-
φοτέρων ἡμῖν ὑπομνήματα γένηται, τῆς τε τῶν προ- d
γόνων ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐχθρας.

74 καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν ἐστὶν ὕστατον ἐπελ-
θόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμέ-
νων καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν
εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θάπτομένοις πολλάκις εἰρή-
κασιν· ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν ἤδη κατα-
κερῆσθαι, μικρὰ δὲ τινα παραλείφθαι. ὅμως δ' ἐκ e
τῶν ὑπολοίπων, ἐπειδὴ συμφέρει τοῖς πράγμασιν, οὐκ
ὀκνητέον μνησθῆναι περὶ αὐτῶν.

75 (κβ.) Πλείστον μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ με-
γίστων ἐπαινῶν ἀξίους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς
σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προκινδυνεύσαντας· οὐ
μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου γενομένων 56
καὶ δυναστευσάντων ἐν ἑκατέρᾳ τοῖν πόλεσιν δίκαιον
ἀμνημονεῖν· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προασκήσαντες τοὺς
ἐπιγιγνομένους καὶ τὰ πλήθη προτρέψαντες ἐπ' ἀρε-
τὴν καὶ χαλεποὺς ἀνταγωνιστὰς τοῖς βαρβάροις ποιή-

- 76 σαντες. οὐ γὰρ ὀλιγώρουν τῶν κοινῶν, οὐδ' ἀπέλανον
 μὲν ὡς ἰδίῳν, ἡμέλουν δ' ὡς ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἐκήδοντο
 μὲν ὡς οἰκείων, ἀπείχοντο δ' ὥσπερ χρὴ τῶν μηδὲν
 προσηκόντων· οὐδὲ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν ἔ-
 κρινον, ἀλλ' οὗτος ἐδόκει πλοῦτον ἀσφαλέστατον κε-
 κτῆσθαι καὶ κάλλιστον, ὅστις τοιαῦτα τυγχάνοι πρᾶτ-
 των, ἐξ ὧν αὐτός τε μέλλοι μάλιστα εὐδοκιμήσειν καὶ
- 77 τοῖς παισὶ μεγίστην δόξαν καταλείψειν. οὐδὲ τὰς θρα-
 σύτητας τὰς ἀλλήλων ἐξήλουν, οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς
 αὐτῶν ἥσκουν, ἀλλὰ θεινότερον μὲν ἐνόμιζον εἶναι
 κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς
 πόλεως ἀποθνήσκειν, μᾶλλον δ' ἡσχύνοντ' ἐπὶ τοῖς
 κοινοῖς ἀμαρτήμασιν ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις τοῖς σφετέ-
 ροις αὐτῶν. τούτων δ' ἦν αἷτιον, ὅτι τοὺς μὲν νόμους
- 78 ἐσκόπουν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἔξουσιν, οὐχ οὕτω
 τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ὡς τοὺς περὶ τῶν
 καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων· ἠπίσταντο
 γὰρ, ὅτι τοῖς καλοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν
 δεήσει πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀπ' ὀλίγων συνθη-
 μάτων ῥαδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοι-
 νῶν ὁμονοήσουσιν. οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον, ὥστε καὶ
- 79 τὰς στάσεις ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, οὐχ ὁπότεροι
 τοὺς ἐτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν ἄρξουσιν, ἀλλ'
 ὁπότεροι φθῆσονται τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιήσαντες·
 καὶ τὰς ἐταιρείας συνῆγον οὐχ ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφε-
 ρόντων ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ πλήθους ὠφελείᾳ. τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ τὰ τῶν ἄλλων διώκουν, θεραπεύοντες
 ἀλλ' οὐχ ὑβρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, καὶ στρατηγεῖν ο-
 λόμενοι δεῖν ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν, καὶ μᾶλλον
 ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι
 καὶ σωτῆρες ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι, τῷ
 ποιεῖν εὐ προσαρόμενοι τὰς πόλεις ἀλλ' οὐ βία κατα-

- 81 στρεφόμενοι, πιστοτέροις μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς 57
 ὄρκοις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθήκαις ὥσπερ ἀνάγκαις
 ἐμμένειν ἀξιούντες, οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 μέγα φρονούντες ὥς ἐπὶ τῷ σωφρόνως ζῆν φιλοτι-
 μούμενοι, τὴν αὐτὴν ἀξιούντες γνώμην ἔχειν πρὸς
 τοὺς ἥτιους ἤνευ τοὺς κρείττους πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 ἰδία μὲν ἄσθη τὰς αὐτῶν πόλεις ἡγούμενοι, κοινὴν δὲ
 πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι.
- 82 (κγ'.) Τοιαύταις διανοαῖς χρώμενοι καὶ τοὺς νεω-
 τέρους ἐν τοῖς τοιούτοις ἥθεσι παιδεύοντες οὕτως ἄν- b
 δρας ἀγαθοὺς ἀπέδειξαν τοὺς πολεμήσαντας πρὸς τοὺς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ὥστε μηδένα πώποτε δυνηθῆναι περὶ αὐ-
 τῶν μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν
 ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν. καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω
 συγγνώμην· ὁμοίως γάρ ἐστι χαλεπὸν ἐπαινεῖν τοὺς
 ὑπερβεβληκότας τὰς τῶν ἄλλων ἀρετὰς ὥσπερ τοὺς μη-
 δὲν ἀγαθὸν πεποιηκότας· τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ὕπαισι πρά- /
- 83 ξεις, πρὸς δὲ τοὺς οὐκ εἰσὶν ἀρμόττοντες λόγοι. πῶς γὰρ c
 ἂν γένοιτο σύμμετροι τοιούτοις ἀνδράσιν, οἳ τοσοῦ-
 τον μὲν τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων διήνεγκαν,
 ὅσον οἱ μὲν περὶ μίαν πόλιν ἔτη δέκα διέτριψαν, οἱ δὲ τὴν
 ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας δύναμιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεπο-
 λέμησαν, οὐ μόνον δὲ τὰς αὐτῶν πατρίδας διέσωσαν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν ἡλευθέρωσαν; ποίων
 δ' ἂν ἐργῶν ἢ πόνων ἢ κινδύνων ἀπέστησαν ὥστε ζῶν- d
 τες εὐδοκιμεῖν, οὔτινες ὑπὲρ τῆς δόξης ἧς ἡμελλόν τε-
 λευτήσαντες ἔξαιεν οὕτως ἐτοίμως ἡθέλον ἀποθνήσκειν;
- 84 οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν τινὰ συναγαγεῖν ἀγα-
 σθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενόμενοι
 τὴν φύσιν διαλάθοιεν μηδ' ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτή-
 σειαν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν γεγονόσι καὶ
 καλουμένοις ἡμιθέοις ἀξιοθεῖεν· καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ

μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς ε
δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην ἐποίησαν.

- 85 (κδ'.) Ἀεὶ μὲν οὖν οἷ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ
Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν
ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφίλο-
νίκησαν, οὐκ ἐχθροὺς ἀλλ' ἀνταγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς 58
εἶναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ δουλείᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων
τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κοι-
νῆς σωτηρίας ὁμονοοῦντες, ὁπότεροι δὲ ταύτης αἰτίαι
γενήσονται, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἄμιλλαν.
ἐπεδείξαντο δὲ τὰς αὐτῶν ἀρετὰς πρῶτον μὲν ἐν τοῖς
86 ὑπὸ Λαρρείου πεμφθεῖσιν. ἀποβάντων γὰρ αὐτῶν εἰς
τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν οὐ περιέμειναν τοὺς συμμαχούς,
ἀλλὰ τὸν κοινὸν πόλεμον ἰδιον ποιησάμενοι πρὸς τοὺς b
ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπῆντων τὴν
οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας,
ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύειν,
οἱ δ' οὐκ ἐφθάσαν πῦθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν
πόλεμον καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦκον
ἡμῖν ἀμνησούντες, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν,
ὅσην περ' ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης. σημείον c
87 δὲ τοῦ τάχους καὶ τῆς ἀμίλλης· τοὺς μὲν γὰρ ἡμετέ-
ρους προγόνους φασὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πύθεσθαι τε
τὴν ἀπόβασιν τῶν βαρβάρων καὶ βοηθήσαντας ἐπὶ
τοὺς ὄρους τῆς χώρας μάχῃ νικήσαντας τρόπαιον στή-
σαι τῶν πολεμίων, τοὺς δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ το-
σαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν στρα-
τοπέδῳ πορευομένους. οὕτω σφόδρ' ἡπείχθησαν οἱ d
μὲν μετασχεῖν τῶν κινδύνων, οἱ δὲ φθῆναι συμβα-
88 λόντες πρὶν ἔλθειν τοὺς βοηθήσοντας. (κε'.) Μετὰ δὲ
ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας, ἣν αὐτὸς
Ξέρξης ἤγαγεν, ἐκλιπὼν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς

- δὲ καταστῆναι τολμήσας, ἅπαντας δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας
 συναγείρας· περὶ οὗ τίς οὐχ ὑπερβολὰς προθυμηθεὶς
 89 εἰπεῖν ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρηκεν; ὃς εἰς τοσοῦ-
 τον ἦλθεν ὑπερηφανίας, ὥστε μικρὸν μὲν ἡγησάμενος
 ἔργον εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, βουλευθεὶς δὲ e
 τοιοῦτον μνημεῖον καταλιπεῖν, ὃ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης
 φύσεώς ἐστιν, οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ
 συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατο-
 πέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεξεῦσαι δὲ διὰ
 τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δ'
 90 Ἄθω διορύξας. πρὸς δὴ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα 59
 καὶ τηλικαῦτα διαπραξάμενον καὶ τοσοῦτων δεσπότην
 γενόμενον ἀπήντων διελόμενοι τὸν κίνδυνον, Λακε-
 δαιμόνιοι μὲν εἰς Θερμοπύλας πρὸς τὸ πεζὸν, χιλίους
 αὐτῶν ἐπιλέξαντες καὶ τῶν συμμάχων ὀλίγους παρα-
 λαβόντες, ὥς ἐν τοῖς στενοῖς κωλύσונτες αὐτοὺς πε-
 ραιτέρῳ προελθεῖν, οἱ δ' ἡμέτεροι πατέρες ἐπ' Ἀρτε-
 μίσιον, ἐξήκοντα τριήρεις πληρώσαντες πρὸς ἅπαν τὸ b
 91 τῶν πολεμίων ναυτικόν. ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐτόλμων οὐχ
 οὕτω τῶν πολεμίων καταφρονοῦντες ὥς πρὸς ἀλλή-
 λους ἀγωνιῶντες, Λακεδαιμόνιοι μὲν ξηλοῦντες τὴν
 πόλιν τῆς Μαραθῶνι μάχης καὶ ζητοῦντες αὐτοὺς ἐξι-
 σῶσαι καὶ δεδιότες, μὴ δις ἐφεξῆς ἡ πόλις ἡμῶν αἰτία
 γένηται τοῖς Ἑλλησι τῆς σωτηρίας, οἱ δ' ἡμέτεροι μά-
 λιστα μὲν βουλόμενοι διαφυλάξαι τὴν παροῦσαν δόξαν
 καὶ πᾶσι ποιῆσαι φανερόν, ὅτι καὶ τὸ πρότερον δι' ἄρε- c
 τὴν ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν, ἔπειτα καὶ προαγα-
 γέσθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ τὸ διαναναμαχεῖν ἐπιδείξαν-
 τες αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις ὥσπερ
 ἐν τοῖς πεζοῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγυνομένην.
 92 (κς.) Ἰσας δὲ τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίαις
 ἐχρήσαντο ταῖς τύχαις, ἀλλ' οἱ μὲν διεφθάρησαν καὶ

ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπείπον, οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὥς ἡττήθησαν· οὐδείς γὰρ d αὐτῶν φυγεῖν ἤξιώσεν· οἱ δ' ἡμέτεροι τὰς μὲν πρό- πλους ἐνίκησαν, ἐπειδὴ δ' ἤκουσαν τῆς παρόδου τοὺς πολεμίους κρατοῦντας, οἵκαδε καταπλεύσαντες [καὶ κατασκευάσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν] οὕτως ἐβουλεύ- σαντο περὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε πολλῶν καὶ καλῶν αὐ- τοῖς προειργασμένων ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν κινδύ- 93 νων ἔτι πλέον διήνεγκαν. ἀθύμως γὰρ ἀπάντων τῶν συμμάχων διακειμένων, καὶ Πελοποννησίων μὲν δια- τειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς e σωτηρίαν, τῶν ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γε- γεννημένων καὶ σύστρατευομένων ἐκείνοις, πλὴν εἴ τις διὰ μικρότητα παρημελήθη, προσπλευσῶν δὲ τριή- ρων διακοσίων καὶ χιλίων καὶ πεξῆς στρατιᾶς ἀναριθ- μήτου μελλούσης εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβάλλειν, οὐδε- 60 μιᾷς σωτηρίας αὐτοῖς ὑποφαινομένης, ἀλλ' ἔρημοι συμμάχων γεγεννημένοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπασῶν διη- 94 μαρτηκότες, ἐξὸν αὐτοῖς μὴ μόνον τοὺς παρόντας κινδύνους διαφυγεῖν ἀλλὰ καὶ τιμὰς ἐξαιρέτους λα- βεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς ἡγούμενος, εἰ τὸ τῆς πόλεως προσλάβοι* ναυτικὸν, παραχοῆμα καὶ Πελο- ποννήσου κρατήσειν, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, οὐδ' ὀργισθέντες τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι προὔδό- b θησαν, ἀσμένως ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρ- 95 βάρους ὥρμησαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολεμεῖν παρεσκευάζοντο, τοῖς δ' ἄλλοις τὴν δουλείαν αἰρουμένοις συγγνώμην εἶχον. ἡγοῦντο γὰρ ταῖς μὲν ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προεστάναι τῆς Ἑλλάδος ἀξιούσαις οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφεύγειν τοὺς κινδύνους, c ἀλλ' ὥσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς αἰρετώ-

- τερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ξὴν αἰσχροῶς, οὕτω καὶ τῶν πόλεων ταῖς ὑπερεχούσαις λυσিতেλεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι μᾶλλον ἢ δούλαις ὀφθῆναι γενομέ-
- 96 ναις. δῆλον δ' ὅτι ταῦτα διανοήθησαν· ἐπειδὴ γὰρ οὐχ οἷοί τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα παρατάξασθαι τὰς θυνάμεις, παραλαβόντες ἅπαντα τὸν ὄχλον τὸν ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐχομένην νῆσον ἐξέπλευσαν, ἵν' d ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν κινδυνεύσωσιν. (κζ.) Καίτοι πῶς ἂν ἐκείνων ἄνδρες ἀμείνους ἢ μᾶλλον φιλέλληνες ὄντες ἐπιδειχθῆεν, οἵτινες ἐτιλησαν ἐπιδεῖν ὥστε μὴ τοῖς λοιποῖς αἵτιοι γενέσθαι τῆς δουλείας, ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γενομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἰερά δὲ συλῶμενα καὶ νεῶς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ τὸν πόλεμον περὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν γιγνώ-
- 97 μενον; καὶ μὴδὲ ταῦτ' ἀπέχρησεν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας τριήρεις μόνοι διαναυμαχεῖν ἐμελέτησαν. οὐ μὴν εἰάθησαν· καταισχυνηθέντες γὰρ Πελοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ νομίσαντες προδιαφθαρέντων μὲν τῶν ημετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθῆσθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν, ἠναγκάσθησαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. 61
- καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους καὶ τὰς κραυγὰς καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων ἐστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέ-
- 98 γοντα διατρίβειν· ἃ δ' ἐστὶν ἴδια καὶ τῆς ἡγεμονίας ἄξια καὶ τοῖς προειρημένοις ὁμολογούμενα, ταῦτα δ' ἐμὸν ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν. τοσοῦτον γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν διέφερεν, ὅτ' ἦν ἀκέραιος, ὥστ' ἀνάστατος γενομένη πλείους μὲν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον τὸν b ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ σύμπαντες οἱ συνναυμαχῆσαντες, οὐδεὶς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε διὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ἡμᾶς τῷ πο-

- λέμῳ κρατῆσαι, ταύτης δὲ τὴν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.
- 99 (κῆ.) Καίτοι μελλούσης στρατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἔσεσθαι τίνας χρὴ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ μάλιστ' εὐδοκιμήσαντας, καὶ πολλάκις μὲν ἰδίᾳ προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀγώνων ἀριστείων ἀξιωθέντας; οὐ τοὺς τὴν αὐτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ τό τε παλαιὸν οἰκιστὰς τῶν πλείστων πόλεων γενομένους, καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; πῶς δ' οὐκ ἂν δευνὰ πάθοιμεν, εἰ τῶν κακῶν πλείστον μέρος μετασχόντες ἐν ταῖς τιμαῖς ἔλαττον ἔχειν ἀξιωθείμεν καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ ἀπάντων νῦν ἐτέροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθείμεν;
- 100 (κθ.) Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἶδ' ὅτι πάντες ἂν ὁμολογήσειαν πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν αἰτίαν γεγενῆσθαι καὶ δικαίως ἂν αὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτ' ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν, ὥς ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρέλάβομεν, πολλῶν κακῶν αἰτιοὶ τοῖς Ἕλλησι κατέστημεν, καὶ τὸν τε Μηλίων ἀνδραποδισμόν καὶ τὸν Σκιωναίων ὀλεθρον ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρου-
- 101 σιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πρῶτον μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο σημεῖον, ὥς κακῶς ἤρχομεν, εἰ τινες τῶν πολεμησάντων ἡμῖν σφόδρα φαίνονται κολασθέντες, ἀλλὰ πολὺ τόδε μείζον τεκμήριον, ὥς καλῶς διφροῦμεν τὰ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ὑφ' ἡμῖν οὐσῶν οὐ-
- 102 δεμῖα ταύταις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσεν. ἔπειτ' εἰ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων प्राότερον ἐπεμελήθησαν, εἰκότως ἂν ἡμῖν ἐπιτιμῶεν· εἰ δὲ μήτε τοῦτο γέγονε μήθ' οἶόν τ' ἐστὶ τοσούτων πόλεων τὸ πλήθος κρατεῖν, ἣν μὴ τις κολάζῃ τοὺς ἑξαμαρτάνοντας, πῶς οὐκ ἤδη δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἵτινες

- ἐλαχίστοις χαλεπήναντες πλεῖστον χρόνον τὴν ἀρχὴν
 103 κατασχεῖν ἠδυνήθημεν; (λ'.) Οἶμαι δὲ πᾶσι δοκεῖν b
 τούτους κρατίστους προστάτας γενήσεσθαι τῶν Ἑλλή-
 νων, ἐφ' ὧν οἱ πειθαρχήσαντες ἄριστα τυγχάνουσι
 πράξαντες. ἐπὶ τοίνυν τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας εὐρή-
 σομεν καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν
 πλεῖστον ἐπιδόντας καὶ τὰς πόλεις μεγίστας γενομέ-
 104 νας. οὐ γὰρ ἐφθονοῦμεν ταῖς ἀύξανομέναις αὐτῶν,
 οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιοῦμεν πολιτείας ἐναντίας παρα-
 καθιστάντες, ἵν' ἀλλήλοις μὲν στασιάζοιεν, ἡμᾶς δ' c
 ἀμφοτέροι θεραπεύοιεν, ἀλλὰ τὴν τῶν συμμάχων ὁμό-
 νοιαν κοινὴν ὠφέλειαν νομίζοντες τοῖς αὐτοῖς νόμοις
 ἀπάσας τὰς πόλεις διωκοῦμεν, συμμαχικῶς ἀλλ' οὐ
 δεσποτικῶς βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν, ὅλων μὲν τῶν
 πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδίᾳ δ' ἐκάστους ἐλευθέ-
 105 ρους ἔωντες εἶναι, καὶ τῷ μὲν πλήθει βοηθοῦντες,
 ταῖς δὲ δυναστείαις πολεμοῦντες, δεινὸν οἰόμενοι τοὺς
 πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι, καὶ τοὺς ταῖς οὐ-
 σίαις ἐνδεεστεροὺς, τὰ δ' ἄλλα μηδὲν χείρους ὄντας, d
 ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἔτι δὲ κοινῆς τῆς πατρίδος
 οὔσης τοὺς μὲν τυραννεῖν, τοὺς δὲ μετοικεῖν, καὶ φύ-
 σει πολίτας ὄντας νόμῳ τῆς πολιτείας ἀποστερεῖσθαι.
 106 τοιαῦτ' ἔχοντες ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐπιτιμᾶν καὶ πλείω
 τούτων τὴν αὐτὴν πολιτείαν ἥνπερ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς
 καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κατεστήσαμεν, ἣν οὐκ οἶδ' ε
 δεῖ διὰ μακροτέρων ἐπαινεῖν, ἄλλως τε καὶ συντόμως
 ἔχοντα δηλῶσαι περὶ αὐτῆς. μετὰ γὰρ ταύτης οἰκοῦν-
 τες ἐβδομήκοντ' ἔτη διετέλεσαν ἄπειροι μὲν τυραννί-
 δων, ἐλεύθεροι δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀστασίαστοι
 δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, εἰρήνην δ' ἄγοντες πρὸς πάν-
 107 τας ἀνθρώπους. (λα'.) Ὅτι γὰρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ 63
 φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς

- κληρουχίας ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημου-
 μένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἔνεκα τῶν χωρίων ἀλλ'
 οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν. σημεῖον δὲ τούτων·
 ἔχοντες γὰρ χώραν μὲν ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολι-
 τῶν ἐλαχίστην, ἀρχὴν δὲ μεγίστην, κεκτημένοι τριή-
 108 ρεις διπλασίας μὲν ἢ σύμπαντες, δυναμένας δὲ πρὸς
 δις τοσαύτας κινδυνεύειν, ὑποκειμένης τῆς Εὐβοίας ^b
 ὑπὸ τὴν Ἀττικὴν, ἣ καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάτ-
 της εὐφυῶς εἶχε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀπασῶν τῶν νή-
 σων διέφερε, κρατοῦντες αὐτῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἡμετέρας
 αὐτῶν, καὶ πρὸς τούτοις εἰδότες καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ
 τῶν βαρβάρων τούτους μάλιστα εὐδοκιμοῦντας, ὅσοι
 τοὺς ὁμόρους ἀναστάτους ποιήσαντες ἄφθονον καὶ
 ῥάθυμον αὐτοῖς κατεστήσαντο τὸν βίον, ὅμως οὐδὲν
 τούτων ἡμᾶς ἐπῆρε περὶ τοὺς ἔχοντας τὴν νῆσον ἔξα- ^c
 109 μαρτεῖν, ἀλλὰ μόνοι δὴ τῶν μεγάλην δύναμιν λαβόν-
 των περιείδομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπορωτέρας ζῶντας τῶν
 δουλεύειν αἰτίαν ἐχόντων. καίτοι βουλόμενοι πλεο-
 νεκτεῖν οὐκ ἂν δὴ πού τῆς μὲν Σκιωναίων γῆς ἐπε-
 θυμήσαμεν, ἣν Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι
 φαινόμεθα παραδόντες, τοσαύτην δὲ χώραν παρελί-
 πομεν, ἣ πάντας ἂν ἡμᾶς εὐπορωτέρους ἐποίησεν. ^d
- 110· (λβ'.) Τοιούτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ
 τοσαύτην πίστιν δεδωκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἄλλο-
 τρίων ἐπιθυμεῖν τολμῶσι κατηγορεῖν οἱ τῶν δεκαρ-
 χιῶν κοινωνήσαντες καὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας λυμηνά-
 μενοι, καὶ μικρὰς μὲν ποιήσαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν
 προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδεμίαν δὲ λιπόντες ὑπερ-
 βολὴν τοῖς αὐτοῖς βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς, ἀλ-
 λά φάσκοντες μὲν λακωνίζειν, τάναντία δ' ἐκείνοις ^e
 ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλίων ὀδυρόμενοι συμ-
 φορὰς, περὶ δὲ τοὺς αὐτῶν πολίτας ἀνήμεστα τολμή-

- 111 σαντες ἑξαμαρτεῖν. ποῖον γὰρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυ-
 γεν; ἢ τί τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; οἷ τοὺς 64
 μὲν ἀνομωτάτους πιστοτάτους ἐνόμιζον, τοὺς δὲ προ-
 δότας ὥσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον, ἡροῦντο δὲ τῶν
 Εἰλώτων ἐνὶ δουλεύειν ὥστ' εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας
 ὑβρίζειν, μᾶλλον δ' ἐτίμων τοὺς αὐτόχειρας [καὶ φο-
 112 νέας] τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς γονέας τοὺς αὐτῶν, εἰς
 τοῦτο δ' ὁμότητος ἅπαντας ἡμᾶς κατέστησαν, ὥστε
 πρὸ τοῦ μὲν διὰ τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ ταῖς
 μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἑκαστον ἡμῶν ἔχειν τοὺς
 συμπενθήσοντας, ἐπὶ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλη- b.
 θος τῶν οἰκείων κακῶν ἐπανυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦν-
 τες. οὐδενὶ γὰρ τοσαύτην σχολὴν παρέλιπον ὥστ'
 113 ἑτέρῳ συναχθεσθῆναι. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντ' ἢ τίς
 οὕτω πόρρω τῶν πολιτικῶν ἢν πραγμάτων, ὅστις οὐκ
 ἐγγὺς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς ἃς αἱ
 τοιαῦται φύσεις ἡμᾶς κατέστησαν; εἰτ' οὐκ αἰσχύνου-
 ται τὰς αὐτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαθέντες καὶ τῆς c
 ἡμετέρας ἀδίκως κατηγοροῦντες, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλ-
 λοις καὶ περὶ τῶν δικῶν καὶ τῶν γραφῶν τῶν ποτε
 παρ' ἡμῖν γενομένων λέγειν τολμῶσιν, αὐτοὶ πλείους
 ἐν τρισὶ μῆσιν ἀκρίτους ἀποκτείναντες ὧν ἡ πόλις ἐπὶ
 114 τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἔκρινεν. φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ
 νόμων συγχύσεις καὶ πολιτειῶν μεταβολὰς, ἐτι δὲ παί-
 δων ὑβρεις καὶ γυναικῶν αἰσχύναις καὶ χρημάτων ἀρ- d
 παγὰς τίς ἂν δύναίτο διεξελθεῖν; πλὴν τοσοῦτον εἶ-
 πεῖν ἔχω καθ' ἀπάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν δεινὰ
 ῥαδίως ἂν τις ἐνὶ ψηφίσματι διέλυσε, τὰς δὲ σφαγὰς
 καὶ τὰς ἀνομίας τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας οὐδεὶς ἂν
 ἰάσασθαι δύναίτο.
- 115 (λγ'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παροῦσαν εἰρήνην, οὐδὲ
 τὴν αὐτονομίαν τὴν ἐν ταῖς πολιτείαις μὲν οὐκ ἐνοῦ-

- σαν, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἀναγεγραμμένην, ἄξιον e
 εἶσθαι μᾶλλον ἢ τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. τίς γὰρ
 ἂν τοιαύτης καταστάσεως ἐπιθυμήσειεν, ἐν ᾗ κατα-
 ποντισταὶ μὲν τὴν θάλατταν κατέχουσι, πελτασταὶ δὲ
 116 τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἐτέ-
 ρους περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν ἐντὸς τείχους οἱ πολί-
 ται πρὸς ἀλλήλους μάχονται, πλείους δὲ πόλεις αἰχμᾶ- 65
 λωτοι γεγόνασιν ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς ποιήσασθαι,
 διὰ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν ἀθυμοτέρως
 διάγουσιν οἱ τὰς πόλεις οἰκοῦντες τῶν ταῖς φυγαῖς
 ἐξημιωμένων· οἱ μὲν γὰρ τὸ μέλλον δεδίασιν, οἱ δ'
 117 αἰεὶ κατιέναι προσδοκῶσιν. τοσοῦτον δ' ἀπέχουσι τῆς
 ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας, ὥσθ' αἱ μὲν ὑπὸ τυ-
 ράννοις εἰσὶ, τὰς δ' ἀρμостаὶ κατέχουσιν, ἔνιαι δ'
 ἀνάστατοι γεγόνασιν, τῶν δ' οἱ βάρβαροι δεσπόται b
 καθεστήκασιν· οὕς ἡμεῖς διαβῆναι τολμήσαντας εἰς
 τὴν Εὐρώπην καὶ μείζον ἢ προσῆκεν αὐτοῖς φρονή-
 118 σαντας οὕτω διέθεμεν ὥστε μὴ μόνον παύσασθαι
 στρατείας ἐφ' ἡμᾶς ποιουμένους ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν
 χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην, καὶ διακοσίαις καὶ
 χιλίαις ναυσὶ περιπλέοντας εἰς τοσαύτην ταπεινότητα
 κατεστήσαμεν ὥστε μακρὸν πλοῖον ἐπὶ τάδε Φασήλι-
 δος μὴ καθέλκειν ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ τοὺς και- c
 ροὺς περιμένειν ἀλλὰ μὴ τῇ παρούσῃ δυνάμει πιστεύ-
 119 ειν. καὶ ταῦθ' ὅτι διὰ τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέ-
 ρων ἀρετὴν οὕτως εἶχεν, αἱ τῆς πόλεως συμφοραὶ
 σαφῶς ἐπέδειξαν· ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπε-
 στερούμεθα καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγίννε-
 το. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν
 ἐτέρων ἡγεμόνων καταστάντων ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρ-
 βαροι ναυμαχοῦντες, ἤρξαν δὲ τῆς θαλάττης, κατ- d
 εῖσχον δὲ τὰς πλείστας τῶν νήσων, ἀπέβησαν δ' εἰς

- τὴν Λακωνικὴν, Κύθηρα δὲ κατὰ κράτος εἶλον, ἅπα-
σαν δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς ποιοῦντες περιέ-
120 πλευσαν. (λδ'.) Μάλιστα δ' ἂν τις συνίδοι τὸ μέγεθος
τῆς μεταβολῆς, εἰ παραναγνοίῃ τὰς συνθήκας τὰς τ'
ἐφ' ἡμῶν γενομένας καὶ τὰς νῦν γεγραμμένας. τότε
μὲν γὰρ ἡμεῖς φανησόμεθα τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείας
ὀρίζοντες καὶ τῶν φόρων ἐνίους τάττοντες καὶ κωλύ- e
οντες αὐτὸν τῇ θαλάττῃ χρῆσθαι· νῦν δ' ἐκείνός ἐστιν
ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ προστάτιων, ὃ χρὴ
ποιεῖν ἐκάστους, καὶ μόνον οὐκ ἐπιστάθμους ἐν ταῖς
121 πόλεσι καθιστάς. πλὴν γὰρ τοῦτου τί τῶν ἄλλων ὑπό-
λοιπόν ἐστιν; οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος ἐγένετο καὶ 66
τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε καὶ τῶν παρόντων πραγμά-
των ἐπιστάτης καθέστηκεν; οὐχ ὥς ἐκείνον πλέομεν
ὥσπερ πρὸς δεσπότην ἀλλήλων κατηγορήσοντες; οὐ
βασιλέα τὸν μέγαν αὐτὸν προσαγορεύομεν ὥσπερ
αἰχμάλωτοι γεγονότες; οὐκ ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς πρὸς
ἀλλήλους ἐν ἐκείνῳ τὰς ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτηρίας,
ὅς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἡδέως ἂν ἀπολέσειεν;
- 122 Ὡν ἄξιον ἐνθυμηθέντας ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ b
τοῖς παροῦσι, ποθέσαι δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέ-
ραν, μέμψασθαι δὲ Λακεδαιμονίους, ὅτι τὴν μὲν ἀρ-
χὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν ὥς ἐλευθερώσοντες
τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ δὲ τελευτῆς οὕτω πολλοὺς αὐ-
τῶν ἐκδότους ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως
τοὺς Ἴωνας ἀπέστησαν, ἐξ ἧς ἀπώκησαν καὶ δι' ἣν
πολλάκις ἐσώθησαν, τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέδο- e
σαν, ὧν ἀκόντων τὴν χώραν ἔχουσι καὶ πρὸς οὓς οὐδὲ
- 123 πώποτ' ἐπαύσαντο πολεμοῦντες. καὶ τότε μὲν ἡγα-
νάκτουν, ὅθ' ἡμεῖς νομίμως ἐπάρχειν τινῶν ἡξιού-
μεν· νῦν δ' εἰς τοιαύτην δουλείαν καθεστώτων οὐ-
δὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔξαρκεῖ δασμολογεῖ-

- σθαι καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὁρᾶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατ-
 εχομένας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς καὶ τοῖς
 σώμασι δεινότερα πάσχουσι τῶν παρ' ἡμῖν ἀργυρω-
 νήτων· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας d
 124 ὥς ἐκεῖνοι τοὺς ἐλευθέρους κολάζουσιν. μέγιστον δὲ
 τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δουλείας ἀναγκά-
 ζονται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμεῖν τοῖς ἐλευθέροις
 ἀξιούσιν εἶναι, καὶ τοιούτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν
 οἷς ἡττηθέντες μὲν παραχρῆμα διαφθαρήσονται, κατ-
 ορθώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον δου-
 125 λεύσουσιν. (λε΄.) Ὡς τίνες ἄλλους αἰτίους χρὴ νομί-
 ζειν ἢ Λακεδαιμονίους, οἳ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχοντες e
 περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὐ-
 τω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον τῇ τῶν Ἑλλή-
 νων ῥώμῃ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον;
 καὶ πρότερον μὲν τοὺς μὲν τυράννους ἐξέβαλλον, τῷ
 δὲ πλήθει τὰς βοηθείας ἐποιοῦντο, νῦν δὲ τοσοῦτον 67
 μεταβεβλήκασιν, ὥστε ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι,
 126 τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσιν. τὴν μὲν γε Μαντι-
 νέων πόλιν εἰρήνης ἤδη γεγενημένης ἀνάστατον ἐποί-
 ησαν, καὶ τὴν Θηβαίων Καδμεῖαν κατέλαβον, καὶ νῦν
 Ὀλυνθίους καὶ Φλιασίους πολιορκοῦσιν, Ἀμύντα δὲ
 τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυ-
 127 πράττουσιν, ὅπως ὥς μέγιστην ἀρχὴν ἔξουσιν. καίτοι
 πῶς οὐκ ἄτοπον τοὺς προεστῶτας τῶν Ἑλλήνων εἶνα
 μὲν ἄνδρα τοσοῦτων ἀνθρώπων καθιστάναι δεσπό-
 την, ὣν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξευρεῖν ῥαδίόν ἐστι, τὰς
 δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μὴδ' αὐτὰς αὐτῶν εἶναι
 κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν ἢ ταῖς μεγίσταις
 128 συμφοραῖς περιβάλλειν; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὅταν
 τις ἰδῇ τοὺς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιούντας ἐπὶ μὲν c

τους Ἑλληνας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν στρατενομένους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον συμμαχίαν πεποιημένους.

- 129 (λς.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με δυσκόλως ἔχειν, ὅτι τραχύτερον τούτων ἐμνήσθην, προειπὼν, ὥς περὶ διαλλαγῶν ποιήσομαι τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους διαβάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίων οὕτως εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὺς ἐκείνους παύσω, καθ' ὅσον ὁ λόγος δύναται, τοιαύτην ἔχοντας
- 130 τὴν γνώμην. ἔστι δ' οὐχ οἷόν τ' ἀποτρέπειν τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἑτέρων πρῆξεων πείθειν ἐπιθυμεῖν, ἣν μὴ τις ἐρρωμένως ἐπιτιμήσῃ τοῖς παροῦσιν· χρηρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγείσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τοιαῦτα πράττοντας. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ,
- 131 μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον. ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πόλει τοὺς ὁμόρους ἐλλωτεύειν ἀναγκάζουσι, τῷ δὲ κοινῷ τῷ τῶν συμμάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἡμᾶς διαλυσασμένοις ἅπαντας τοὺς βαρ-
- 132 βάρους περιοίκους ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταστῆσαι. καίτοι χρηρὴ τοὺς φύσει καὶ μὴ διὰ τύχην μέγα φρονοῦντας τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς νη- 68 σιώτας δασμολογεῖν, οὓς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, ὁρῶντας τούτους μὲν διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ὄρη γεωργεῖν ἀναγκαζομένους, τοὺς δ' ἡπειρώτας δι' ἀφθονίαν τῆς χώρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας, ἐξ ἧς δὲ καρποῦνται τοσοῦτον πλοῦτον κεχτημένους.
- 133 (λξ.) Ἐγούμαι δ' εἴ τινες ἄλλοθεν ἐπελθόντες θεαταὶ γένοιντο τῶν παρόντων πραγμάτων, πολλὴν ἂν αὐτοὺς καταγνώναι μανίαν ἀμφοτέρων ἡμῶν, οἵτινες b οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἐξὸν ἀδεῶς πολλὰ

- κεκτῆσθαι, καὶ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθεί-
 134 ρομεν, ἀμελήσαντες τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι. καὶ τῷ
 μὲν οὐδὲν προυργιαίτερόν ἐστιν ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν μη-
 δέποτε παυσόμεθα πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦντες· ἡμεῖς
 δὲ τοσούτου δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκείνου πραγ-
 μάτων ἢ ποιεῖν στασιάζειν, ὥστε καὶ τὰς διὰ τύχην
 αὐτῷ γεγενημένας ταραχὰς συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν, c
 οὔτινες καὶ τοῖν στρατοπέδοιν τοῖν περὶ Κύπρον ἔωμεν
 αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν, ἀμφοτέροιν
 135 αὐτοῖν τῆς Ἑλλάδος ὄντοιν. οἳ τε γὰρ ἀφεστῶτες πρὸς
 ἡμᾶς τ' οἰκείως ἔχουσι καὶ Λακεδαιμονίοις σφᾶς αὐ-
 τοὺς ἐνδιδόασιν, τῶν τε μετὰ Τειριβάζου στρατενο-
 μένων καὶ τοῦ πεξοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε τῶν
 τόπων ἡθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλεῖστον ἀπ'
 Ἰωνίας συμπέπλευκεν, οἳ πολὺ ἂν ἥδιον κοινῇ τὴν d
 Ἀσίαν ἐπόρθουν ἢ πρὸς ἀλλήλους ἔνεκα μικρῶν ἐκιν-
 136 δύνενον. ὧν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα πρόνοιαν,
 ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων νήσων ἀμφισβητοῦμεν,
 τοσαύτας δὲ τὸ πλῆθος πόλεις καὶ τηλικαύτας τὸ μέ-
 γεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῇ τῷ βαρβάρῳ παραδεδώ-
 καμεν. τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει, τοῖς δ'
 ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπεφρονη-
 137 κῶς. διαπέπρακται γὰρ, ὃ τῶν ἐκείνου προγόνων οὐ- c
 δεῖς πώποτε· τὴν τε γὰρ Ἀσίαν διωμολόγηται καὶ παρ'
 ἡμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τὰς τε
 πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφεν ὥστε
 τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις
 ἐντειχίζειν. καὶ ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν
 ἄνοιαν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν.
- 138 (λή.) Καίτοι τινὲς θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν 69
 βασιλέως πραγμάτων καὶ φασὶν αὐτὸν εἶναι δυσπόλε-
 μητον, διεξιόντες, ὥς πολλὰς τὰς μεταβολὰς τοῖς Ἑλ-

- λησι πεποίηκεν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν τοὺς ταῦτα λέ-
 γοντας οὐκ ἀποτρέπειν ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρα-
 τείαν· εἰ γὰρ ἡμῶν ὁμονοησάντων αὐτὸς ἐν ταραχαῖς
 ὢν χαλεπὸς ἔσται προσπολεμεῖν, ἢ που σφόδρα χρη-
 θεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκείνον, ὅταν τὰ μὲν τῶν βαρβά-
 ρων καταστῇ καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμης, ἡμεῖς δὲ b.
 139 πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ νῦν πολεμικῶς ἔχωμεν. οὐ μὴν
 οὐδ' εἰ συναγορεύουσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὐδ'
 ὥς ὀρθῶς περὶ τῆς ἐκείνου δυνάμεως γινώσκουσιν.
 εἰ μὲν γὰρ ἀπέφαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφο-
 τέροι·ν πρότερόν ποτε περιγεγενημένον, εἰκότως ἂν
 ἡμᾶς καὶ νῦν ἐκφοβεῖν ἐπεχείρουν· εἰ δὲ τοῦτο μὲν μὴ
 γέγονεν, ἀντιπάλων δ' ὄντων ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων
 προσθήμενος τοῖς ἑτέροις ἐπικυδέστερα τὰ πρᾶγματα c
 θάτερον ἐποίησεν, οὐδὲν ἔστι τοῦτο σημεῖον τῆς ἐκεί-
 νου ῥώμης. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις καιροῖς πολλάκις
 μικραὶ δυνάμεις μεγάλας ῥοπὰς ἐποίησαν, ἐπεὶ καὶ
 περὶ Χίων ἔχοιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον εἰπεῖν, ὡς ὁπο-
 τέροις ἐκείνοι προσθέσθαι βουλευθῆεν, οὗτοι κατὰ
 140 θάλατταν κρείττους ἦσαν. (λθ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ
 τούτων δίκαιόν ἐστι σκοπεῖν τὴν βασιλέως δύναμιν,
 ἐξ ὧν μεθ' ἑκατέρων γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς ὑπὲρ d
 αὐτοῦ πεπολέμηκεν. καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰ-
 γύπτου τί διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτήν;
 οὐκ ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπεμψε
 τοὺς εὐδοκιμωτάτους Περσῶν, Ἀβροκόμαν καὶ Τι-
 θραύστην καὶ Φαρνάβαξον, οὗτοι δὲ τρεῖς ἔτη μέιναν-
 τες καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευτῶν-
 τες οὕτως αἰσχυρῶς ἀπηλλάγησαν ὥστε τοὺς ἀφεστῶτας
 μηκέτι τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν ἀλλ' ἦδη καὶ τῶν ὁμό- e
 141 ρων ζῆτεῖν ἐπάρχειν; μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπ' Εὐαγόραν
 στρατεύσας, ὃς ἄρχει μὲν μιᾶς πόλεως, ἐν δὲ ταῖς

συνθήκαις ἐκδοτός ἐστίν, οἰκῶν δὲ νῆσον κατὰ μὲν
 θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας τρι-
 χιλίους ἔχει μόνον πελταστὰς, ἀλλ' ὅμως οὕτω ταπει- 70
 νῆς δυνάμεως οὐ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πο-
 λεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἕξ ἔτη διατέτριφεν, εἰ δὲ δεῖ τὰ
 μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλεί-
 ων ἐλπίς ἐστίν ἕτερον ἀποστήναι πρὶν ἐκείνον ἐκπο-
 λιορκηθῆναι· τοιαῦται βραδυτῆτες ἐν ταῖς πράξεσι
 142 ταῖς βασιλέως ἐνεῖσιν. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Ῥό-
 δον ἔχων μὲν τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους εὖνους
 διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν πολιτειῶν, χρώμενος δὲ ταῖς ὁ
 ὑπηρεσίαις ταῖς παρ' ἡμῶν, στρατηγούντος δ' αὐτῷ
 Κόνωνος, ὃς ἦν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν,
 πιστότατος δὲ τοῖς Ἑλλήσιν, ἐμπειρότατος δὲ τῶν πρὸς
 τὸν πόλεμον κινδύνων, τοιοῦτον λαβὼν συναγωνι-
 στήν τρία μὲν ἔτη περιεῖδε τὸ ναυτικὸν τὸ προκινδυ-
 νεῦον ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τριήρων ἑκατὸν μόνων πο-
 λιορκούμενον, πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώ-
 τας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν, ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ
 πολλάκις ἂν διελύθησαν, διὰ δὲ τὸν ἐφεστῶτα κίνδυν- c
 ον καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον συστάσαν
 143 μόλις ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν. καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ βασι-
 λικώτατα καὶ σεμνότερα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων,
 καὶ περὶ ὧν οὐδέποτε παύονται λέγοντες οἱ βουλόμε-
 νοι τὰ τῶν βαρβάρων μεγάλα ποιεῖν. (μ'.) Ὡστ' οὐ-
 δεὶς ἂν ἔχοι τοῦτ' εἰπεῖν, ὥς οὐ δικαίως χρώμαι τοῖς
 παραδείγμασιν, οὐδ' ὥς ἐπὶ μικροῖς διατρίβω τὰς με-
 144 γίστας τῶν πράξεων παραλείπων· φεύγων γάρ ταύ- d
 την τὴν αἰτίαν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων διήλθον, οὐκ
 ἀμνημονῶν οὐδ' ἐκείνων, ὅτι Δερκυλίδας μὲν χιλίους
 ἔχων ὑπλίτας τῆς Αἰολίδος ἐπῆρξε, Δράκων δ' Ἀταρ-
 νέα καταλαβὼν καὶ τρισχιλίους πελταστὰς συλλέξας τὸ

Μύσιον πεδίον ἀνάστατον ἐποίησε, Θίβρων δ' ὀλίγω πλείους τούτων διαβιβάσας τὴν Λυδίαν ἅπασαν ἐπόρθησεν, Ἀγησίλαος δὲ τῷ Κυρείῳ στρατεύματι χρωμένος μικροῦ δεῖν τῆς ἐντὸς Ἄλυσος χώρας ἐκράτησεν. e

- 145 καὶ μὴν οὐδὲ τὴν στρατιὰν τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως περιπολοῦσαν, οὐδὲ τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἄξιον φοβηθῆναι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φανερώς ἐπεδείχθησαν ὑπὸ τῶν Κύρῳ συναναβάντων οὐδὲν βελτίους ὄντες τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας ὅσας ἡτήθησαν ἐῷ, καὶ τίθῃμι στασιάζειν αὐτοὺς καὶ μὴ βούλεσθαι προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν τοῦ βασιλέως

- 146 διακινδυνεύειν. ἀλλ' ἐπειδὴ Κύρου τελευτήσαντος συνῆλθον ἅπαντες οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς οὕτως αἰσχυρῶς ἐπολέμησαν ὥστε μηδένα λόγον ὑπολιπεῖν τοῖς εἰθισμένοις τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. λαβόντες γὰρ ἑξακισχιλίους τῶν b Ἑλλήνων οὐκ ἀριστίνδην ἐπειλεγμένους, ἀλλ' οἱ διὰ φανυλότητας ἐν ταῖς αὐτῶν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ξῆν, ἀπείρους μὲν τῆς χώρας ὄντας, ἐρήμους δὲ συμμάχων γεγεννημένους, προδοδομένους δ' ὑπὸ τῶν συναναβάντων, ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συν-

- 147 ηκολούθησαν, τοσοῦτον αὐτῶν ἦτιους ἦσαν, ὥσθ' ὁ βασιλεὺς ἀπορήσας τοῖς παροῦσι πράγμασι καὶ καταφρονήσας τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως τοὺς ἄρχοντας τοὺς τῶν ἐπικούρων ὑποσπόνδους συλλαβεῖν ἐτόλμη- c σεν, ὥς εἰ τοῦτο παρανομήσειε συνταράξων τὸ στρατόπεδον, καὶ μᾶλλον ἔλλετο περὶ τοὺς θεοὺς ἑξαμαρτεῖν ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φανεροῦ διαγωνίσασθαι.

- 148 διαμαρτῶν δὲ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῶν στρατιωτῶν συμμεινάντων καὶ καλῶς ἐνεγκόντων τὴν συμφορὰν, ἀπιοῦσιν αὐτοῖς Τισσαφέρην καὶ τοὺς ἱππέας συνέπεμψεν, ὑφ' ὧν ἐκεῖνοι παρὰ πᾶσαν ἐπιβουλενόμενοι

- τὴν ὁδὸν ὁμοίως διεπορεύθησαν ὥσπερ ἀνελὶ προπεμ-
 πόμενοι, μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν αἰκίητον τῆς δ
 χώρας, μέγιστον δὲ τῶν ἀγαθῶν νομίζοντες, εἰ τῶν
 149 πολεμίων ὡς πλείστοις ἐντύχοιεν. κεφάλαιον δὲ τῶν
 εἰρημένων· ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ λείαν ἐλθόντες, οὐδὲ
 κώμην καταλαβόντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα στρα-
 τεύσαντες, ἀσφαλέστερον κατέβησαν τῶν περὶ φιλίας
 ὡς αὐτὸν πρεσβευόντων. ὥστε μοι δοκοῦσιν ἐν ἅπασι
 τοῖς τόποις σαφῶς ἐπιδειχθαι τὴν αὐτῶν μαλακίαν· e
 καὶ γὰρ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀσίας πολλὰς μάχας ἤττην-
 ται, καὶ διαβάντες εἰς τὴν Εὐρώπην δίκην ἔδοσαν, οἱ
 μὲν γὰρ αὐτῶν κακῶς ἀπώλονθ' οἱ δ' αἰσχροῶς ἐσώ-
 θησαν, καὶ τελευτῶντες ὑπ' αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις
 καταγέλαστοι γεγονόασιν.
- 150 (μα΄.) Καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως γέγονεν, ἀλλὰ 72
 πάντ' εἰκότως ἀποβέβηκεν· οὐ γὰρ οἷόν τε τοὺς οὕτω
 τρεφομένους καὶ πολιτευομένους οὔτε τῆς ἄλλης ἀρε-
 τῆς μετέχειν οὔτ' ἐν ταῖς μάχαις τρόπαιον ἰστάναι τῶν
 πολεμίων. πῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν
 ἐγγενέσθαι δύναιτ' ἂν ἢ στρατηγὸς δεινὸς ἢ στρατιώ-
 της ἀγαθὸς, ὧν τὸ μὲν πλείστον ἐστὶν ὄχλος ἄτακτος
 καὶ κινδύνων ἄπειρος, πρὸς μὲν τὸν πόλεμον ἐκλελυ-
 μένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν ἄμεινον τῶν παρ' ἡμῖν b
 151 οἰκετῶν πεπαιδευμένος, οἱ δ' ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις
 ὄντες αὐτῶν ὁμαλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολιτικῶς
 οὐδεπώποτ' ἐβίωσαν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον διάγου-
 σιν εἰς μὲν τοὺς ὑβρίζοντες, τοῖς δὲ δουλεύοντες, ὡς
 ἂν ἄνθρωποι μάλιστα τὰς φύσεις διαφθαρεῖεν, καὶ
 τὰ μὲν σώματα διὰ τοὺς πλούτους τρυφῶντες, τὰς δὲ
 ψυχὰς διὰ τὰς μοναρχίας ταπεινὰς καὶ περιδεεῖς ἔχον-
 τες, ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καὶ προ- c
 καλινδούμενοι καὶ πάντα τρόπον μικρὸν φρονεῖν με-

- λετώμετες, θνητὸν μὲν ἄνδρα προσκύνουντες καὶ δαί-
 μονα προσαγορεύοντες, τῶν δὲ θεῶν μᾶλλον ἢ τῶν
 152 ἀνθρώπων ὀλιγωροῦντες. τοιγαροῦν οἱ καταβαίνον-
 τες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, οὐ
 καταισχύνουσι τὴν ἐκεῖ παίδευσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθεσι
 τοῖς αὐτοῖς διαμένουσι, πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀπεί- d
 στως, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἀνάνδρως ἔχοντες, καὶ
 τὰ μὲν ταπεινῶς, τὰ δ' ὑπερηφάνως ζῶντες, τῶν μὲν
 συμμαχῶν καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θερα-
 153 πεύοντες. τὴν μὲν γε μετ' Ἀγησιλάου στρατιάν ὅκτι
 μῆνας ταῖς αὐτῶν δαπάναις διέθρεψαν, τοὺς δ' ὑπὲρ
 αὐτῶν κινδυνεύοντας ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν
 μισθὸν ἀπεστέρησαν· καὶ τοῖς μὲν Κισθίηνην καταλα-
 βοῦσιν ἑκατὸν τάλαντα διένειμαν, τοὺς δὲ μεθ' αὐτῶν e
 εἰς Κύπρον στρατευσαμένους μᾶλλον ἢ τοὺς αἰχμαλώ-
 154 τούς ὕβριζον. ὥς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὴ καθ' ἓν ἑκα-
 στον ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν, τίς ἢ τῶν πολεμησάντων
 αὐτοῖς οὐκ εὐδαιμονήσας ἀπῆλθεν, ἢ τῶν ὑπ' ἐκεί-
 νοις γενομένων οὐκ αἰκισθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν; 73
 οὐ Κόνωνα μὲν ὃς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας στρατηγήσας τὴν
 ἀρχὴν τὴν Λακεδαιμονίων κατέλυσεν, ἐπὶ θανάτῳ συλ-
 λαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δ' ὃς ὑπὲρ τῆς Ἑλ-
 λάδος αὐτοὺς κατεναυμάχησε, τῶν μεγίστων δωρεῶν
 155 ἡξίωσαν; καίτοι πῶς χρὴ τὴν τούτων φιλίαν ἀγαπᾶν,
 οἳ τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμωροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς
 ποιοῦντας οὕτως ἐπιφανῶς κολακεύουσιν; περὶ τίνας
 δ' ἡμῶν οὐκ ἐξημαρτήκασιν; ποῖον δὲ χρόνον διαλε- b
 λοίπασιν ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἕλλησιν; τί δ' οὐκ ἐχ-
 θρὸν αὐτοῖς ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν, οἳ καὶ τὰ τῶν θεῶν
 ἔδῃ καὶ τοὺς νεῶς συλᾶν ἐν τῷ πρότερω πολέμῳ καὶ
 156 κατακάειν ἐτόλμησαν; διὸ καὶ τοὺς Ἴωνας ἄξιον ἐπαι-
 νεῖν, ὅτι τῶν ἐμπρησθέντων ἱερῶν ἐπηράσαντ' εἰ

τινες κινήσειαν ἢ πάλιν εἰς τὰρχατα καταστῆσαι βου-
ληθεῖεν, οὐκ ἀποροῦντες, πόθεν ἐπισκευάσωσιν, ἀλλ'
ἔν' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἢ τῆς τῶν βαρβά-
ρων ἀσεβείας, καὶ μηδεὶς πιστεύῃ τοῖς τοιαυτ' εἰς τὰ
τῶν θεῶν ἑξαμαρτεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ φυλάτ-
τονται καὶ δεδίωσιν, ὁρῶντες αὐτοὺς οὐ μόνον τοῖς
σώμασιν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναθήμασι πολεμή-
σαντας.

- 157 (μβ.). Ἐχω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέ-
ρων τοιαῦτα διελθεῖν. καὶ γὰρ οὗτοι πρὸς μὲν τοὺς
ἄλλους, ὅσοις πεπολεμήκασιν, ἅμα διαλλάττονται καὶ
τῆς ἑχθρας τῆς γεγεννημένης ἐπιλανθάνονται, τοῖς δ' α
ἠπειρώταις οὐδ' ὅταν εὖ πάσχωσι χάριν ἴσασιν· οὐ-
τως ἀείμνηστον τὴν ὀργὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχουσιν. καὶ
πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδισμοῦ θάνατον κατ-
έγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρὰς ποι-
οῦνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπικηρυκεύε-
ται Πέρσας τῶν πολιτῶν· Εὐμολπίδαι δὲ καὶ Κήρυ-
κες ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων μῖσος
καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν ὥσπερ e
158 τοῖς ἀνδροφόνοις προαγορεύουσιν. οὕτω δὲ φύσει πο-
λεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν, ὥστε καὶ τῶν μύθων
ἠδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωϊκοῖς καὶ Περσικοῖς,
δι' ὧν ἔστι πυνθάνεσθαι τὰς ἑκείνων συμφοράς. εὖ- 74
ροι δ' ἂν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρ-
βάρους ὕμνους πεποιημένους, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τοὺς
Ἕλληνας θρήνους ἡμῖν γεγεννημένους, καὶ τοὺς μὲν
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδομένους, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς
159 ἡμᾶς μεμνημένους. οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν
μεῖζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας
τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουληθῆναι
τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν

- τέχνην ἐν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῇ παιδεύ-
σει τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν
ἐκμανθάνωμεν τὴν ἐχθρὰν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς αὐ-
τοὺς καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν στρατευσαμένων
160 τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν. (μγ'.) Ὡστε
μοι δοκεῖ πολλὰ λίαν εἶναι τὰ παρὰ κελεύόμενα πολε-
μεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρῶν καιρὸς, οὗ σαφέστε-
ρον οὐδέν. ὃν οὐκ ἀφετέον· καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι
μὲν μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δ' αὐτοῦ μεμνησθαι.
τί γὰρ ἂν καὶ βουλευθεῖμεν ἡμῖν προσγενέσθαι, μέλ-
λοντες βασιλεῖ πολεμεῖν, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων;
161 οὐκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφέστηκε, Φοι-
νίκη δὲ καὶ Συρία διὰ τὸν πόλεμον ἀνάστατοι γεγό-
νασι, Τύρος δ' ἐφ' ἧ μέγ' ἐφρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
ἐκείνου κατείληπται; τῶν δ' ἐν Κιλικίᾳ πόλεων τὰς
μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες ἔχουσι, τὰς δ' οὐ
χαλεπὸν ἐστὶ κτήσασθαι. Λυκίας δ' οὐδ' εἰς πῶποτε
162 Περσῶν ἐκράτησεν. Ἐκατόμνως δ' ὁ Καρίας ἐψέσταθ-
μος τῇ μὲν ἀληθείᾳ πολὺν ἤδη χρόνον ἀφέστηκεν,
ὁμολογῆσει δ' ὅταν ἡμεῖς βουλευθῶμεν. ἀπὸ δὲ Κνίδου
μέχρι Σινώπης Ἕλληνες τὴν Ἀσίαν παροικοῦσιν, οὓς
οὐ δεῖ πείθειν ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. καίτοι τοι-
ούτων ὀρμητηρίων ὑπαρξάντων καὶ τοσούτου πολέ-
μου τὴν Ἀσίαν περιστάντος τί δεῖ τὰ συμβησόμενα
λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν; ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ἦτ-
τους εἰσὶν, οὐκ ἄδηλον, ὥς ἂν διατεθεῖεν, εἰ πᾶσιν
163 ἡμῖν πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν. ἔχει δ' οὕτως. ἂν μὲν ὁ
βάρβαρος ἐρρωμενεστέρως κατάσχη τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ
θαλάττῃ φρουρὰς μείζους ἐν αὐταῖς ἢ νῦν ἐγκατα- 75
στήσας, τάχ' ἂν καὶ τῶν νήσων αἱ περὶ τὴν ἡπειρον,
οἷον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος, ἐπὶ τὰς ἐκείνου τύχας
ἀποκλίνειαν· ἢν δ' ἡμεῖς αὐτὰς πρότεροι καταλάβω-

- μεν, εἰκὸς τοὺς τὴν Λυδίαν καὶ Φρυγίαν καὶ τὴν ἄλ-
 λην τὴν ὑπερκειμένην χώραν οἰκοῦντας ἐπὶ τοῖς ἐν-
 164 τεῦθεν ὁρμωμένοις εἶναι. διὸ δεῖ σπεύδειν καὶ μηδε-
 μίαν ποιεῖσθαι διατριβήν, ἵνα μὴ πάθωμεν, ὅπερ οἱ
 πατέρες ἡμῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ὑστερίσαντες τῶν βαρβά- b
 ρων καὶ προέμενοί τινες τῶν συμμάχων ἠναγκάσθη-
 σαν ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς κινδυνεύειν, ἐξὸν αὐτοῖς
 προτέροις διαβάσιν εἰς τὴν ἡπειρὸν μετὰ πάσης τῆς
 τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν μέρει τῶν ἐθνῶν ἕκαστον
 165 χειροῦσθαι. δέδεικται γὰρ, ὅταν τις πολεμῇ πρὸς ἄν-
 θρώπους ἐκ πολλῶν τόπων συλλεγομένους, ὅτι δεῖ
 μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἐπιστῶσιν, ἀλλ' ἐτι διεσπαρ-
 μένοις αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. ἐκεῖνοι μὲν προεξαμαρτόντες c
 ἅπαντα ταῦτ' ἐπηνωρθώσαντο, καταστάντες εἰς τοὺς
 μεγίστους ἀγῶνας· ἡμεῖς δ' ἂν σωφρονῶμεν, ἐξ ἀρχῆς
 φυλαξόμεθα καὶ πειρασόμεθα φθῆναι περὶ τὴν Λυδίαν
 166 καὶ τὴν Ἰωνίαν στρατόπεδον ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες,
 ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐχ ἐκόντων ἄρχει τῶν ἡπειρωτῶν
 ἀλλὰ μεῖζω δύναμιν περὶ αὐτὸν ἐκάστων αὐτῶν ποιη-
 σάμενος· ἧς ἡμεῖς ὅταν κρείττω διαβιβάσωμεν, ὁ βου- d
 ληθέντες ῥαδίως ἂν ποιήσαιμεν, ἀσφαλῶς ἅπασαν τὴν
 Ἀσίαν καρπασόμεθα. πολὺ δὲ κάλλιον ἐκείνῳ περὶ
 τῆς βασιλείας πολεμεῖν ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ τῆς
 ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.
 167 (μδ'.) Ἄξιον δ' ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας ποιήσασθαι
 τὴν στρατείαν, ἵν' οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες,
 οὗτοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι καὶ μὴ πάντα τὸν
 χρόνον δυστυχοῦντες διαγάγωσιν. ἱκανὸς γὰρ ὁ παρε- e
 ληλυθὼς, ἐν ᾧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονεν; πολλῶν γὰρ
 κακῶν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοῖ
 168 πλείω τῶν ἀναγκαίων προσεξευρήκαμεν, πολέμους
 καὶ στάσεις ἡμῖν αὐτοῖς ἐμποιήσαντες, ὥστε τοὺς μὲν

- ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνόμῳ ἀπόλλυσθαι, τοὺς δ' ἐπὶ ξένης 76
 μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν ἀλᾶσθαι, πολλοὺς δὲ δι'
 ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους
 ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνή-
 σκειν. ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἡγανάκτησεν, ἀλλ' ἐπὶ
 μὲν ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέ-
 ναις δακρύειν ἀξιούσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ
 δεινὰ γιγνόμενά διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες τοσού-
 του δέουσιν ἐλέειν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ b
 τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν ἰδίῳις ἀγαθοῖς.
- 169 ἴσως δ' ἂν καὶ τῆς ἐμῆς εὐηθείας πολλοὶ καταγελά-
 σειαν, εἰ δυστυχίας ἀνδρῶν ὀδυροίμην ἐν τοῖς τοιού-
 τοις καιροῖς, ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέρονε,
 Σικελία δὲ καταδεδούλωται, τσαῦται δὲ πόλεις τοῖς
 βαρβάροις ἐκδέδονται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν Ἑλλήνων
 ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ἐστίν.
- 170 (μέ.) Θανμάξω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς
 πόλεσιν, εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἡγοῦνται μέγα φρονεῖν, c
 μηδὲν πώποθ' ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μῆτ' εἰ-
 πεῖν μῆτ' ἐνδυμηθῆναι δυνηθέντες. ἐρχῆν γὰρ αὐ-
 τοὺς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρούσης δόξης, ἀπάντων
 ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς
- 171 βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. τυχὸν μὲν
 γὰρ ἂν τι συνεπέραναν· εἰ δὲ καὶ προαπείπον, ἀλλ'
 οὖν τοὺς γε λόγους ὥσπερ χρησμούς εἰς τὸν ἐπιόντα
 χρόνον ἂν κατέλιπον. νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς μεγίσταις d
 δόξαις ὄντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν, ἡμῖν δὲ τοῖς
 τῶν πολιτικῶν ἔξεστῶσι περὶ τηλικούτων πραγμάτων
 συμβουλεύειν παραλελοίπασιν.
- 172 Οὐ μὴν ἀλλ' ὅσῳ μικροψυχότεροι τυγχάνουσιν
 ὄντες οἱ προεστῶτες ἡμῶν, τοσούτῳ τοὺς ἄλλους ἐρρω-
 μενεστέρωσ δεῖ σκοπεῖν, ὅπως ἀπαλλαγῇσόμεθα τῆς

- παρούσης ἐχθρας. νῦν μὲν γὰρ μάτην ποιούμεθα τὰς
περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας· οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς
πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα καὶ περιμένομεν τοὺς
καιροὺς, ἐν οἷς ἀνῆκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργά-
173 σασθαι δυνησόμεθα. (μζ'.) Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπι-
βουλάς ἐκποδῶν ποιησαμένους ἐκείνοις τοῖς ἐργοῖς
ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τὰς τε πόλεις ἀσφαλέστερον οἰκῇ-
σομεν καὶ πιστότερον διακείσόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς.
ἔστι δ' ἀπλοὺς καὶ ῥάδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων·
οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τε βεβαίαν ἀγαγεῖν, ἣν μὴ κοινῇ 77
τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, οὔθ' ὁμονοῆσαι τοὺς
Ἕλληνας, πρὶν ἂν καὶ τὰς ὀφελείας ἐκ τῶν αὐτῶν
καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα.
- 174 τούτων δὲ γενομένων καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τὸν
βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἥ καὶ τὰς ἐταιρίας διαλύει
καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἐχθραν προάγει καὶ πάντας ἀν-
θρώπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ
ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσομεν καὶ τὰς εὐνοίας ἀληθι-
νὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔξομεν. ὧν ἕνεκα περὶ παντός b
ποιητέον, ὅπως ὥς τάχιστα τὸν ἐνθὲνδε πόλεμον εἰς
τὴν ἡπειρον διοριοῦμεν, ὥς μόνον ἂν τοῦτ' ἀγαθὸν
ἀπολαύσαιμεν τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς,
εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγεννημέναις πρὸς
τὸν βάρβαρον καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.
- 175 (μζ'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως διὰ τὰς συνθήκας ἄξιον
ἐπισχεῖν ἀλλ' οὐκ ἐπειχθῆναι καὶ θᾶπτον ποιήσασθαι c
τὴν στρατείαν; δι' αἷς αἱ μὲν ἡλευθερωμέναι τῶν πό-
λεων βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὥς δι' ἐκείνον τυχοῦσαι
τῆς αὐτονομίας ταύτης, αἱ δ' ἐκδεδομένοι τοῖς βαρβά-
ροις μάλιστα μὲν Λακεδαιμονίοις ἐπικαλοῦσιν, ἔπειτα
δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετασχοῦσι τῆς εἰρήνης, ὥς
ὑπὸ τούτων δουλεύειν ἠναγκασμένοι. καίτοι πῶς οὐ

- χορὴ διαλύειν ταύτας τὰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τοιαύτη δόξα
 γέγονεν, ὥς ὁ μὲν βάρβαρος κήδεται τῆς Ἑλλάδος καὶ d
 φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν, ἡμῶν δὲ τινὲς εἰσιν οἱ λυ-
 176 μαινόμενοι καὶ κακῶς ποιοῦντες αὐτήν; ὃ δὲ πάντων
 καταγελαστότατον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμο-
 λογίαις τὰ χεῖριστα τυγχάνομεν διαφυλάττοντες. ἃ μὲν
 γὰρ αὐτονόμους ἀφίησι τὰς τε νήσους καὶ τὰς πόλεις
 τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυται καὶ μάτην ἐν ταῖς
 στήλαις ἐστίν· ἃ δ' αἰσχύνῃν ἡμῖν φέρει καὶ πολλοὺς
 τῶν συμμάχων ἐκδέδωκε, ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει e
 καὶ πάντες αὐτὰ κύρια ποιοῦμεν, ἃ ᾗ χορὴν ἀναιρεῖν καὶ
 μηδὲ μίαν ἑᾶν ἡμέραν, νομίζοντας προστάγματα καὶ
 μὴ συνθήκας εἶναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι συνθήκαι
 μὲν εἰσιν, αἵτινες ἂν ἴσως καὶ κοινῶς ἀμφοτέροις
 ἔχωσι, προστάγματα δὲ τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα 78
 177 παρὰ τὸ δίκαιον; διὸ καὶ τῶν πρεσβευσάντων ταύτην
 τὴν εἰρήνην δικαίως ἂν κατηγοροῖμεν, ὅτι πεμφθέντες
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐποιήσαντο
 τὰς συνθήκας. ἐχορὴν γὰρ αὐτοὺς, εἴτ' ἐδόκει τὴν αὐ-
 τῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν δοριαλώτων ἐπάρ-
 χειν, εἴτε τούτων κρατεῖν ὧν ὑπὸ τὴν εἰρήνην ἐτυγ-
 χάνομεν ἔχοντες, ἔν τι τούτων ὀρισαμένους καὶ κοινὸν
 τὸ δίκαιον ποιησαμένους, οὕτω συγγράφεσθαι περὶ b
 178 αὐτῶν. νῦν δὲ τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τῇ Λακεδαι-
 μονίᾳ οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, τὸν δὲ βάρβαρον
 ἀπάσης τῆς Ἀσίας δεσπότην κατέστησαν, ὥσπερ ὑπὲρ
 ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν, ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρχῆς
 πάλαι καθεστηκυίας, ἡμῶν δ' ἄρτι τὰς πόλεις κατοι-
 κούντων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων μὲν νεωστὶ ταύτην τὴν
 τιμὴν ἐχόντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν τοῖς c
 179 Ἑλλησι δυναστευόντων. (μη'.) Οἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν
 μᾶλλον δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγεννημέ-

- νην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν, εἴληφεν ὥσπερ πρὸς τοῦ Δία τὴν χώραν νεμόμενος ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς συνθήκας ποιούμενος. καὶ ταύτας ἡμᾶς d ἠνάγκασεν ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράψαντας ἐν τοῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν καταθεῖναι, πολὺ κάλλιον τρόπαιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις γιγνομένων· τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς τύχης ἐστίν, αὐταὶ δ' ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐστήκασιν.
- 181 Ὑπὲρ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι καὶ σκοπεῖν, ὅπως τῶν τε γεγεννημένων δίκην ληψόμεθα καὶ τὰ μέλλοντα διορθώσομεθα. καὶ γὰρ αἰσχυρὸν ἰδίᾳ μὲν τοῖς βαρβά- e ροῖς οἰκέταις ἄξιον χρῆσθαι, δημοσίᾳ δὲ τοσοῦτους τῶν συμμάχων περιορᾶν αὐτοῖς δουλεύοντας, καὶ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ γενομένους μιᾶς γυναικὸς ἀρπασθείσης οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθείσιν ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας, πρὶν τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησαν τοῦ τολμήσαντος 79
- 182 ἔξαμαρτεῖν, ἡμᾶς δ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὑβριζομένης μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐχῆς ἄξια διαπράξασθαι. μόνος γὰρ οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστὶ, θεωρία μὲν μᾶλλον ἢ στρατεία προσεοικῶς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ τοῖς ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν. εἴη γὰρ b ἂν τοῖς μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερόν αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δ' ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν μεγάλους πλούτους κατακτήσασθαι.
- 183 (μθ'.) Πολλαχῇ δ' ἂν τις λογιζόμενος εὖροι ταύτας τὰς πράξεις μάλιστα λυσιτελοῦσας ἡμῖν. φέρε γὰρ,

- πρὸς τίνας χρὴ πολεμεῖν τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; οὐ πρὸς τοὺς καὶ πρότερον κακῶς τὴν Ἑλλάδα ποιήσαντας καὶ νῦν ἐπιβουλεύοντας καὶ πάντα τὸν χρόνον ^c
- 184 οὕτω πρὸς ἡμᾶς διακειμένους; τίσι δὲ φθονεῖν εἰκὸς ἐστὶ τοὺς μὴ παντάπασιν ἀνάνδρως διακειμένους ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πράγματι χρωμένους; οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατ' ἀνθρώπους περιβεβλημένοις, ἐλάττονος δ' ἀξίους τῶν παρ' ἡμῖν δυστυχούντων; ἐπὶ τίνας δὲ στρατεύειν προσήκει τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους; οὐκ ἐπὶ τοὺς καὶ φύσει πολεμίους καὶ πατρικοὺς ἐχθροὺς, καὶ πλείστα μὲν ἀγαθὰ κεκτη- ^d μένους, ἥκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους; οὐκοῦν ἐκεῖνοι πᾶσι τούτοις ἐνοχοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.
- 185 (ν'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὃ νῦν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀχληρότατόν ἐστιν αὐταῖς· πολὺ γὰρ οἶμαι σπανιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς μένειν ἐθελήσαντας τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησόντων. τίς γὰρ οὕτως ἢ νέος ἢ παλαιὸς ῥάθυμός ἐστιν, ὅστις οὐ μετασχεῖν βουλή- ^e σεται ταύτης τῆς στρατιᾶς τῆς ὑπ' Ἀθηναίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας ἀθροιζομένης, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρ-
- 186 βάρων τιμωρίαν πορευομένης; φήμην δὲ καὶ μνήμην καὶ δόξαν πόσῃν τινὰ χρὴ νομίζειν ἢ ζῶντας ἔξειν ἢ 80 τελευτήσαντας καταλείψειν τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐργοῖς ἀριστεύσαντας; ὅπου γὰρ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἐλόντες τοιούτων ἐπαίνων ἡξιώθησαν, πόλιν τινῶν χρὴ προσδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας;

τίς γάρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων οὐ πονήσει καὶ φιλοσοφήσει βουλόμενος ἅμα τῆς θ' αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μνη- b
μειον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν;

- 187 (να΄.) Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ τυγχάνω γνώμην ἔχων
ἐν τε τῷ παρόντι καιρῷ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου.
τότε μὲν γὰρ ὥμην ἀξίως δυνήσεσθαι τῶν πραγμάτων
εἰπεῖν· νῦν δ' οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν,
ἀλλὰ πολλά με διαπέφευγεν ὧν διανοήθην. αὐτοὺς
οὖν χρὴ συνδιορᾶν, ὅσης ἂν εὐδαιμονίας τύχοιμεν,
εἰ τὸν μὲν πόλεμον τὸν νῦν ὄντα περὶ ἡμᾶς πρὸς τοὺς c
ἡπειρώτας ποιησαίμεθα, τὴν δ' εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ
188 τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν, καὶ μὴ
μόνον ἀκροατὰς γενομένους ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὺς μὲν
πράττειν δυναμένους παρακαλοῦντας ἀλλήλους πει-
ρᾶσθαι διαλλάττειν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ
τὴν Λακεδαιμονίων, τοὺς δὲ τῶν λόγων ἀμφισβητοῦν-
τας πρὸς μὲν τὴν παρακαταθήκην καὶ περὶ τῶν ἄλλων d
ὧν νῦν φλυαροῦσι πᾶνέσθαι γράφοντας, πρὸς δὲ
τοῦτον τὸν λόγον ποιεῖσθαι τὴν ἄμιλλαν καὶ σκοπεῖν,
ὅπως ἄμεινον ἐμοῦ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐροῦ-
189 σιν, ἐνθυμουμένους, ὅτι τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις
οὐ πρόπει περὶ μικρὰ διατρίβειν, οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν,
ἐξ ὧν ὁ βίος μηδὲν ἐπιδώσει τῶν πεισθέντων, ἀλλ'
ὧν ἐπιτελεσθέντων αὐτοί τ' ἀπαλλαγῇσονται τῆς e
παρούσης ἀπορίας καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν
αἵτιοι δόξουσιν εἶναι.

3.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

(α΄.) Μὴ θαυμάσης, ὦ Φίλιππε, διότι τοῦ λόγου 82
ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν οὐ τοῦ πρὸς σέ ῥηθησομένου
καὶ νῦν δειχθήσεσθαι μέλλοντος ἀλλὰ τοῦ περὶ Ἀμφι-
πόλεως γραφέντος. περὶ οὐ μικρὰ βούλομαι προειπεῖν,
ἵνα δηλώσω καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥς οὐ δι' ἄγνοϊαν
οὐδὲ διαψευσθεὶς τῆς ἀρρωστίας τῆς νῦν μοι παρού-
σης ἐπεθέμην γράφειν τὸν πρὸς σέ λόγον ἀλλ' εἰκό- b
τως καὶ κατὰ μικρὸν ὑπαχθεῖς.

2 (β΄.) Ὅρῶν γὰρ τὸν πόλεμον τὸν ἐνστάντα σοὶ
καὶ τῇ πόλει περὶ Ἀμφιπόλεως πολλῶν κακῶν αἰτίον
γιννόμενον ἐπεχείρησα λέγειν περὶ τε τῆς πόλεως ταύ-
της καὶ τῆς χώρας οὐδὲν τῶν αὐτῶν οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν
σῶν ἐταίρων λεγομένοις οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν ῥητόρων
τῶν παρ' ἡμῖν ἀλλ' ὥς οἶόν τε πλείστον ἀφεστῶτα
3 τῆς τούτων διανοίας. οὗτοι μὲν γὰρ παρῳξύνον ἐπὶ
τὸν πόλεμον, συναγορεύοντες ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν · c
ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητουμένων οὐδὲν ἀπεφαι-
νόμην, ὃν δ' ὑπελάμβανον τῶν λόγων εἰρηνικώτατον
εἶναι, περὶ τοῦτον διέτριβον, λέγων, ὥς ἀμφοτέροι
διαμαρτάνετε τῶν πραγμάτων, καὶ σὺ μὲν πολεμεῖς 83
ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων, ἡ δὲ πόλις ὑπὲρ τῆς σῆς
δυναστείας· λυσιτελεῖν γὰρ σοὶ μὲν ἡμᾶς ἔχειν τὴν
χώραν ταύτην, τῇ δὲ πόλει μηδ' ἐξ ἐνὸς τρόπου λαβεῖν
4 αὐτήν. καὶ περὶ τούτων οὕτως ἐδόκουν διεξιέναι τοῖς
ἀκούουσιν ὥστε μηδένα τὸν λόγον αὐτῶν μηδὲ τὴν
λέξιν ἐπαινεῖν ὥς ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς ἔχουσιν, ὅπερ
εἰώθασί τινες ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμά-
των θαυμάζειν καὶ νομίζειν οὐδαμῶς ἂν ἄλλως παύ- b

5 σασθαι τῆς φιλονικίας ὑμᾶς, πλὴν εἰ σὺ μὲν πεισθείης
 πλείονος ἀξίαν ἔσεσθαι σοι τὴν τῆς πόλεως φιλίαν ἢ
 τὰς προσόδους τὰς ἐξ Ἀμφιπόλεως γιγνομένας, ἢ δὲ
 πόλιν δυνηθεῖν καταμαθεῖν, ὥς χρὴ τὰς μὲν τοιαύτας
 φεύγειν ἀποικίας, αἵτινες τετράκισ ἢ πεντάκισ ἀπο-
 λωλέκασιν τοὺς ἐμπολιτευθέντας, ζητεῖν δ' ἐκείνους
 τοὺς τόπους τοὺς πόρρω μὲν κειμένους τῶν ἄρχων
 δυνάμενων, ἐγγὺς δὲ τῶν δουλεύειν εἰθισμένων, εἰς
 6 οἷόν περ Λακεδαιμόνιοι Κυρηναίους ἀπώκισαν· πρὸς
 δὲ τοῦτοις, εἰ σὺ μὲν γνοίης, ὅτι λόγῳ παραδούς τὴν
 χώραν ἡμῖν ταύτην αὐτὸς ἔργῳ κρατήσεις αὐτῆς καὶ
 προσέτι τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμετέραν κτήσῃ· τοσοῦτους
 γὰρ ὁμήρους λήψει παρ' ἡμῶν τῆς φιλίας, ὅσους περ
 ἂν ἐποίκους εἰς τὴν σὴν δυναστείαν ἀποστείλωμεν,
 τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν εἰ τις διδάξειεν, ὥς ἂν λάβωμεν
 Ἀμφιπολιν, ἀναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὐνοίαν δ
 ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασι διὰ τοὺς ἐνταῦθα κατοικοῦν-
 τας, οἷαν περ εἴχομεν Ἀμαδόκῳ τῷ παλαιῷ διὰ τοὺς
 7 ἐν Χερρονήσῳ γεωργοῦντας. τοιούτων δὲ πολλῶν λε-
 γομένων ἤλπισαν, ὅσοι περ ἤκουσαν, διαδοθέντος τοῦ
 λόγου διαλύσεσθαι τὸν πόλεμον ὑμᾶς καὶ γνωσιμαχί-
 σαντας βουλεύσεσθαι τι κοινὸν ἀγαθὸν περὶ ὑμῶν
 αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν ἀφρόνως ἢ καὶ νοῦν ἐχόντως ταῦτ' e
 ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκείνοι τὴν αἰτίαν ἔχοιεν· ὄντος
 δ' οὖν ἐμοῦ περὶ τὴν πραγματείαν ταύτην ἐφθητε
 ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην πρὶν ἐξεργασθῆναι τὸν λό-
 γον, σωφρονοῦντες· ὅπως γὰρ οὖν πεπραχθεὶς κρεῖτ- 84
 τον ἦν αὐτὴν ἢ συνέχεσθαι τοῖς κακοῖς τοῖς διὰ τὸν
 8 πόλεμον γιγνομένοις. (δ'.) Συνήσθεῖς δὲ τοῖς περὶ
 τῆς εἰρήνης ψηφισθεῖσι καὶ νομίσας οὐ μόνον ἡμῖν
 ἀλλὰ καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἅπασιν συνοίσειν,
 ἀποστήσαι μὲν τὴν ἑμαυτοῦ διάνοιαν τῶν ἐχομένων

οὐχ οἶός τ' ἦν, ἀλλ' οὕτω διεκείμην ὥστ' εὐθύς σκο-
 πείσθαι, πῶς ἂν τὰ πεπραγμένα παραμείνειεν ἡμῖν
 καὶ μὴ χρόνον ὀλίγον ἢ πόλις ἡμῶν διαλιποῦσα πάλιν
 9 ἐτέρων πολέμων ἐπιθυμήσειε· διεξιὼν δὲ περὶ τούτων
 πρὸς ἑμαυτὸν εὗρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως αὐτὴν
 ἡσυχίαν ἄγουσαν, πλὴν εἰ δόξεις ταῖς πόλεσι ταῖς με-
 γίσταις διαλυσαμέναις τὰ πρὸς σφᾶς αὐτὰς εἰς τὴν
 Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν, καὶ τὰς πλεονεξίας,
 αἷς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀξιούσιν αὐταῖς γίγνεσθαι,
 ταύτας εἰ παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλευθεῖεν·
 ἄπερ ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβου-
 λευκῶς.

- 10 (έ.) Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς καὶ νομίσας οὐδέποτε
 ἂν εὐρεθῆναι καλλίω ταύτης ὑπόθεσιν οὐδὲ κοινοτέ-
 ραν οὐδὲ μᾶλλον ἅπασιν ἡμῖν συμφέρουσαν, ἐπήρθη
 πάλιν γράψαι περὶ αὐτῆς, οὐκ ἄγνωσιν οὐδὲν τῶν περὶ
 ἑμαυτὸν, ἀλλ' εἰδὼς μὲν τὸν λόγον τοῦτον οὐ τῆς ἡλι-
 κίας τῆς ἐμῆς δεόμενον ἀλλ' ἀνδρὸς ἀνθοῦσαν τὴν
 ἀκμὴν ἔχοντος καὶ τὴν φύσιν πολὺ τῶν ἄλλων δια-
 11 φέροντος, ὁρῶν δ' ὅτι χαλεπὸν ἐστὶ περὶ τὴν αὐτὴν
 ὑπόθεσιν δύο λόγους ἀνεκτῶς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ
 ὁ πρότερον ἐκδοθεὶς οὕτως ἢ γεγραμμένος ὥστε καὶ
 τοὺς βασκαίνοντας ἡμᾶς μιμεῖσθαι καὶ θαυμάζειν
 αὐτὸν μᾶλλον τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινούντων.
 12 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ταύτας τὰς δυσχερείας ὑπεριδὼν οὐ-
 τως ἐπὶ γῆρας γέγονα φιλότιμος, ὥστ' ἡβουλήθη
 ἅμα τοῖς πρὸς σὲ λεγομένοις καὶ τοῖς μετ' ἐμοῦ δια-
 τρίψασιν ὑποδείξαι καὶ ποιῆσαι φανερόν, ὅτι τὸ μὲν
 ταῖς πανηγύρεσιν ἐνοχλεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν
 τοὺς συντρέχοντας ἐν αὐταῖς πρὸς οὐδένα λέγειν ἐστίν,
 ἀλλ' ὁμοίως οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἄκυροι τυγχάνου-
 σιν ὄντες τοῖς νόμοις καὶ ταῖς πολιτείαις ταῖς ὑπὸ τῶν

13 σοφιστῶν γεγραμμέναις, δεῖ δὲ τοὺς βουλομένους μὴ
 μᾶτην φλυαρεῖν ἀλλὰ προὔργου τι ποιεῖν, καὶ τοὺς οὐ- 85
 ομένους ἀγαθὸν τι κοινὸν εὐρηκέναι τοὺς μὲν ἄλλους
 εἶαν πανηγυρίζειν, αὐτοὺς δ' ὧν εἰδηγούνται ποιήσα-
 σθαί τινα προστάτην τῶν καὶ λέγειν καὶ πράττειν θυνα-
 μένων καὶ δόξαν μεγάλην ἐχόντων, εἴπερ μέλλουσὶ τι-

14 νες προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν. (ς.) Ἄπερ ἐγὼ γνούς δια-
 λεχθῆναι σοὶ προειλόμην, οὐ πρὸς χάριν ἐκλεξάμενος,
 καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν σοὶ κεχαρισμένως b
 εἴπειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτῳ τὴν διάνοιαν ἔσχον. ἀλλὰ
 τοὺς μὲν ἄλλους ἐώρων τοὺς ἐνδόξους τῶν ἀνδρῶν
 ὑπὸ πόλεσι καὶ νόμοις οἰκοῦντας, [καὶ] οὐδὲν ἐξὸν αὐ-
 τοῖς ἄλλο πράττειν πλὴν τὸ προσταττόμενον, ἔτι δὲ
 πολὺ καταδεεστέρους ὄντας τῶν πραγμάτων τῶν ῥη-
 15 θησομένων, σοὶ δὲ μόνῳ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς
 τύχης δεδομένην καὶ πρέσβεις πέμπειν πρὸς οὔστινας
 ἂν βουλευθῆς, καὶ δέχεσθαι παρ' ὧν ἂν σοὶ δοκῇ, καὶ
 λέγειν ὅ τι ἂν ἡγῇ συμφέρειν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλου- c
 τον καὶ δύναμιν κεκτημένον, ὅσην οὐδεὶς τῶν Ἑλλή-
 νων, ἃ μόνᾳ τῶν ὄντων καὶ πείθειν καὶ βιάζεσθαι πέ-
 φυνκεν· ὧν οἶμαι καὶ τὰ ῥηθησόμενα προσδεήσεσθαι.

16 μέλλω γάρ σοι συμβουλευεῖν προστῆναι τῆς τε τῶν Ἑλ-
 λήνων ὁμονοίας καὶ τῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους στρατείας·
 ἔστι δὲ τὸ μὲν πείθειν πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμφέρον, d
 τὸ δὲ βιάζεσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους χρήσιμον. ἡ μὲν δ
 οὖν περιβολὴ παντὸς τοῦ λόγου τοιαύτη τίς ἐστιν.

17 (ζ.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς σὲ κατεπειν, ἐφ' οἷς
 ἐλύπησάν τινές με τῶν πλησιασάντων· οἶμαι γὰρ
 ἔσεσθαι τι προὔργου. δηλώσαντος γάρ μου πρὸς αὐ-
 τοὺς, ὅτι μέλλω σοὶ λόγον πέμπειν οὐκ ἐπίδειξιν ποιη-
 σόμενον οὐδ' ἐγκωμιασόμενον τοὺς πολέμους τοὺς
 διὰ σοῦ γεγεννημένους, ἕτεροι γὰρ τοῦτο ποιήσουσιν,

- ἀλλὰ πειρασόμενόν σε προτρέπειν ἐπὶ πράξεις οἰκειο- e
 τέρας καὶ καλλίους καὶ μᾶλλον συμφερούσας ὧν νῦν
 18 τυγχάνεις προηρημένος, οὕτως ἐξεπλάγησαν, μὴ διὰ
 τὸ γῆρας ἐξεστηκώς ὡ τοῦ φρονεῖν, ὥστ' ἐτόλμησαν
 ἐπιπλήξαι μοι πρότερον οὐκ εἰωθότες τοῦτο ποιεῖν,
 λέγοντες, ὡς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ 86
 πράγμασιν, „ὅστις Φιλίππῳ συμβουλεύονται λόγον
 μέλλεις πέμπειν, ὃς εἰ καὶ πρότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν
 εἶναι τινος πρὸς τὸ φρονεῖν καταδεέστερον, νῦν διὰ
 τὸ μέγεθος τῶν σύμβεβηκότων οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ
 οἴεται βέλτιον δύνασθαι βουλευέσθαι τῶν ἄλλων.
- 19 ἔπειτα καὶ Μακεδόνων ἔχει περὶ αὐτὸν τοὺς σπου-
 δαιοτάτους, οὓς εἰκὸς, εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπείρως
 ἔχουσι, τό γε συμφέρον ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ σὲ γιγνώ- b
 σκειν. ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς ἂν ἰδοῖς ἐκεῖ
 κατοικοῦντας, οὐκ ἀδόξους ἄνδρας οὐδ' ἀνοήτους,
 ἀλλ' οἷς ἐκεῖνος ἀνακοινοῦμενος οὐκ ἐλάττω τὴν βα-
 20 σιλείαν πεποίηκεν ἄλλ' εὐχῆς ἄξια διαπέπρακται. τί
 γὰρ ἐλλέλοιπεν; οὐ Θετταλοὺς μὲν τοὺς πρότερον
 ἐπάρχοντας Μακεδονίας οὕτως οἰκείως πρὸς αὐτὸν
 διακείσθαι πεποίηκεν ὥσθ' ἐκάστους αὐτῶν μᾶλλον
 ἐκείνῳ πιστεύειν ἢ τοῖς συμπολιτενομένοις; τῶν δὲ c
 πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκείνου τὰς μὲν ταῖς εὐερ-
 γεσίαις πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν πρόσῃκται, τὰς δὲ
 21 σφόδρα λυπούσας αὐτὸν ἀναστάτους πεποίηκεν; Μά-
 γνητας δὲ καὶ Περραιβοὺς καὶ Παίονας κατέστραπται
 καὶ πάντας ὑπηκόους αὐτοὺς εἴληφεν; τοῦ δ' Ἰλλυ-
 ριοῦ πλήθους πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδριαὸν οἰκούντων
 ἐγκρατὴς καὶ κύριος γέγονεν; ἀπάσης δὲ τῆς Θράκης
 οὓς ἡβουλήθη δεσπότης κατέστησεν; τὸν δὴ τοιαῦτα d
 καὶ τηλικαῦτα διαπεπραγμένον οὐκ οἶει πολλὴν μω-
 ρίαν καταγνώσεσθαι τοῦ πέμψαντος τὸ βιβλίον καὶ

- πολὺ διεψεύσθαι νομίζειν τῆς τε τῶν λόγων δυνάμεως
 22 καὶ τῆς αὐτοῦ διανοίας, “ ταῦτ’ ἀκούσας ὥς μὲν τὸ
 πρῶτον ἐξεπλάγην, καὶ πάλιν ὥς ἀναλαβὼν ἐμμαντὸν
 ἀντεῖπον πρὸς ἕκαστον τῶν ρηθέντων, παραλείψω, μὴ
 καὶ δόξω τισὶ λίαν ἀγαπᾶν, εἰ χαριέντως αὐτοὺς ἡμυ-
 νάμην· λυπήσας δ’ οὖν μετρίως, ὥς ἐμμαντὸν ἐπειθον, e
 τοὺς ἐπιπλήξαί μοι τολμήσαντας, τελευτῶν ὑπεσχόμην
 μόνοις αὐτοῖς τὸν λόγον τῶν ἐν τῇ πόλει δείξειν καὶ
 ποιήσειν οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐτοῦ, πλὴν ὅ τι ἂν ἐκείνοις
 23 δόξη. τούτων ἀκούσαντες ἀπῆλθον, οὐκ οἶδ’ ὅπως τὴν 87
 διάνοιαν ἔχοντες. πλὴν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον
 ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου καὶ δειχθέντος αὐτοῖς το-
 σοῦτον μετέπεσον, ὥστ’ ἡσχύνοντο μὲν ἐφ’ οἷς ἐθρα-
 σύναντο, μετέμελε δ’ αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων,
 ὡμολόγουν δὲ μηθενὸς πώποτε τοσοῦτον πράγματος
 διαμαρτεῖν, ἔσπευδον δὲ μᾶλλον ἢ γὰρ πεμφθῆναι σοι
 τὸν λόγον τοῦτον, ἔλεγον δ’ ὥς ἐλπίζουσιν οὐ μόνον
 σὲ καὶ τὴν πόλιν ἔξειν μοι χάριν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων b
 ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἑλλήνας ἅπαντας.
- 24 (θ’.) Τούτου δ’ ἕνεκά σοι ταῦτα διηλθον, ἵν’ ἂν
 τί σοι φανῇ τῶν ἐν ἀρχῇ λεγομένων ἢ μὴ πιστὸν ἢ μὴ
 δυνατὸν ἢ μὴ πρέπον σοι πράττειν, μὴ δυσχεράνας
 ἀποστῆς τῶν λοιπῶν, μηδὲ πάθῃς τὰντὸν τοῖς ἐπιτη-
 δείοις τοῖς ἑμοῖς ἀλλ’ ἐπιμείνῃς ἡσυχάζουσιν ἔχων τὴν
 διάνοιαν, ἕως ἂν διὰ τέλους ἀκούσῃς ἀπάντων τῶν
 λεγομένων. οἶμαι γὰρ ἐρεῖν τι τῶν δεόντων καὶ τῶν
 25 σοι συμφερόντων. (ι’.) Καίτοι μ’ οὐ λέληθεν, ὅσον c
 διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν
 ἀναγινωσκομένων, οὐδ’ ὅτι πάντες ὑπειλήφασι τοὺς
 μὲν περὶ σπουδαίων πραγμάτων καὶ κατεπειγόντων
 ῥητορεύεσθαι, τοὺς δὲ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργο-
 26 λαβίαν γεγράφθαι. καὶ ταῦτ’ οὐκ ἀλόγως ἐγνώκασιν.

- ἐπειδὴν γὰρ ὁ λόγος ἀποστερηθῇ τῆς τε δόξης τῆς τοῦ
λέγοντος καὶ τῆς φωνῆς καὶ τῶν μεταβολῶν τῶν ἐν δ
ταῖς ῥητορείαις γιγνομένων, ἔτι δὲ τῶν καιρῶν καὶ τῆς
σπουδῆς τῆς περὶ τὴν πρᾶξιν, καὶ μηδὲν ἢ τὸ συνα-
γωνιζόμενον καὶ συμπεῖθον, ἀλλὰ τῶν μὲν προειρη-
μένων ἀπάντων ἔρημος γένηται καὶ γυμνός, ἀναγι-
γνώσκη δέ τις αὐτὸν ἀπιθάνως καὶ μηδὲν ἡθὺς ἐνση-
27 μαινόμενος ἀλλ' ὥσπερ ἀπαριθμῶν, εἰκότως, οἶμαι,
φαῦλος εἶναι δοκεῖ τοῖς ἀκούουσιν. ἅπερ καὶ τὸν νῦν
ἐπιδεικνύμενον μάλιστ' ἂν βλάβειε καὶ φανυλότερον
φαίνεσθαι ποιήσειεν· οὐδὲ γὰρ ταῖς περὶ τὴν λέξιν c
εὐρυθυμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτὸν, αἷς
αὐτός τε νεώτερος ὢν ἐχρώμην καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπέ-
δειξα, δι' ὧν τοὺς λόγους ἡδίους ἂν ἄμα καὶ πιστο-
28 τέρους ποιοῖεν. ὧν οὐδὲν ἔτι δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν, 88
ἀλλ' ἀπόχρη μοι τοσοῦτον, ἣν αὐτὰς τὰς πράξεις
ἀπλῶς δυνηθῶ διελθεῖν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ σοὶ προσήκειν
ἀπάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντι ταύταις μόναίς προσ-
έχειν τὸν νοῦν. οὕτω δ' ἂν ἀκριβέστατα καὶ κάλλιστα
29 θεωρήσειας, εἴ τι τυγχάνομεν λέγοντες, ἣν τὰς μὲν
δυσχερεῖας τὰς περὶ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς ἀναγινω-
σκομένους τῶν λόγων ἀφέλης, ἀναλαμβάνων δ' ἕκα- b
στον αὐτῶν εἰς τὴν διάνοιαν ἐξετάξης, μὴ πάρεργον
ποιούμενος μηδὲ μετὰ ῥαθυμίας ἀλλὰ μετὰ λογισμοῦ
καὶ φιλοσοφίας, ἧς καὶ σὲ μετεσχηκέναι φασίν. μετὰ
γὰρ τούτων σκοπούμενος μᾶλλον ἢ μετὰ τῆς τῶν
πολλῶν δόξης ἄμεινον ἂν βουλευσαιο περὶ αὐτῶν.
ἃ μὲν οὖν ἡβουλόμην σοι προειρηθῆναι, ταῦτ' ἐστίν.
30 (ια΄.) Περὶ δ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἤδη ποιήσομαι
τοὺς λόγους. φημὶ γὰρ χρῆναί σε τῶν μὲν ἰδίων μη- c
δενὸς ἀμελήσαι, πειραθῆναι δὲ διαλλάξαι τὴν τε πόλιν
τὴν Ἀργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων

- καὶ τὴν ἡμετέραν. ἦν γὰρ ταύτας συστήσαι δυνηθῆς,
 31 οὐ χαλεπῶς καὶ τὰς ἄλλας ὁμονοεῖν ποιήσεις· ἅπασαι
 γὰρ εἰσιν ὑπὸ ταῖς εἰρημέναις καὶ καταφεύγουσιν,
 ὅταν φοβηθῶσιν, ἐφ' ἣν ἂν τύχῃσι τούτων, καὶ τὰς
 βοηθείας ἐντεῦθεν λαμβάνουσιν. ὥστ' ἂν τέτταρας δ
 μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσῃς, καὶ τὰς ἄλλας πολ-
 λῶν κακῶν ἀπαλλάξεις.
- 32 (ιβ'.) Γνοίης δ' ἂν ὡς οὐδεμιᾶς σοι προσήκει τού-
 των ὀλιγωρεῖν, ἦν ἀνενέγκῃς αὐτῶν τὰς πράξεις ἐπὶ
 τοὺς σοὺς προγόνους· εὐρήσεις γὰρ ἐκάστη πολλὴν
 φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας ὑπαρχούσας.
 Ἄργος μὲν γὰρ ἐστί σοι πατρίς, ἧς δίκαιον τοσαύτην
 σε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅσῃν περ τῶν γονέων τῶν
 σαυτοῦ. Θηβαῖοι δὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους ὑμῶν e
 τιμῶσι καὶ ταῖς προσόδοις καὶ ταῖς θυσίαις μᾶλλον ἢ
 33 τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλους· Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς ἀπ'
 ἐκείνου γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν
 εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον δεδώκασι· τὴν δὲ πόλιν τὴν 89
 ἡμετέραν φασὶν, οἷσπερ τῶν παλαιῶν πιστεύομεν,
 Ἡρακλεῖ μὲν συναιτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας, ὃν
 δὲ τρόπον σοὶ μὲν αὐθις πνθέσθαι ῥάδιον, ἐμοὶ δὲ
 νῦν εἰπεῖν οὐ καιρὸς, τοῖς δὲ παισὶ τοῖς ἐκείνου τῆς
 34 σωτηρίας. μόνῃ γὰρ ὑποστᾶσα τοὺς μεγίστους κινδύ-
 νους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν· ἐκείνόν τε τῆς
 ὕβρεως ἐπαυσε καὶ τοὺς παῖδας τῶν φόβων τῶν αἰ-
 παραγιγνομένων αὐτοῖς ἀπήλλαξεν. ὑπὲρ ὧν οὐ μό- b
 νον τοὺς τότε σωθέντας δίκαιον ἦν ἡμῖν χάριν ἔχειν
 ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν ὄντας· διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι καὶ
 τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι· μὴ γὰρ σω-
 θέντων ἐκείνων οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρχεν
 αὐτοῖς.
- 35 (ιγ'.) Τοιούτων οὖν ἀπασῶν τῶν πόλεων γεγε-

- νημένων ἔδει μὲν μηδέποτε σοι μηδὲ πρὸς μίαν αὐτῶν
γενέσθαι διαφοράν. ἀλλὰ γὰρ ἅπαντες πλείω πεφύ-
καμεν ἑξαμαρτάνειν ἢ κατορθοῦν. ὥστε τὰ μὲν πρό-
τερον γεγεννημένα κοινὰ θεῖναι δίκαιόν ἐστιν, εἰς δὲ c
τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμ-
βῇσεται σοι τοιοῦτον, καὶ σκεπτέον, τί ἂν ἀγαθὸν αὐ-
τὰς ἐργασάμενος φανείης ἄξια καὶ σαντοῦ καὶ τῶν
36 ἐκείναις πεπραγμένων πεποιηκώς. ἔχεις δὲ καιρόν·
ἀποδιδόντα γὰρ σε χάριν ὧν ὠφείλες, ὑπολήφονται
διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ προϋπάρχειν
τῶν εὐεργεσιῶν. καλὸν δ' ἐστὶ δοκεῖν μὲν τὰς μεγί-
στας τῶν πόλεων εὖ ποιεῖν, μηδὲν δ' ἥττον αὐτὸν ἢ d
37 κείνας ὠφελεῖν. χωρὶς δὲ τούτων εἰ πρὸς τινὰς αὐτῶν
ἀηδὲς τί σοι συμβέβηκεν, ἅπαντα ταῦτα διαλύσεις·
αἱ γὰρ ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς εὐεργεσίαι λήθην ἐμ-
ποιοῦσι τῶν πρότερον ὑμῖν εἰς ἀλλήλους πεπλημμε-
λημένων. ἀλλὰ μὴν κάκεῖνο φανερόν, ὅτι πάντες ἀν-
θρώποι τούτων πλείστην μνηεῖαν ἔχουσιν, ὅφ' ὧν ἂν
38 ἐν ταῖς συμφοραῖς εὖ πάθωσιν. ὁρᾷς δ' ὥς τεταλαιπώ-
ρηνται διὰ τὸν πόλεμον καὶ [ὥς] παραπλησίως ἔχουσι e
τοῖς ἰδίᾳ μαχομένοις. καὶ γὰρ ἐκείνους ἀνυπομένης μὲν
τῆς ὀργῆς οὐδεὶς ἂν διαλλάξειεν· ἐπὶ δὲ κακῶς ἀλ-
λήλους διαθῶσιν, οὐδενὸς διαλύοντος αὐτοὶ διέστη-
σαν. ὅπερ οἶμαι καὶ ταύτας ποιήσειν, ἣν μὴ σὺ πρό- 90
τερον αὐτῶν ἐπιμεληθῆς.
- 39 (ιδ'.) Τάχ' οὖν ἂν τις ἐνστήναι τοῖς εἰρημένοις
τολμήσειε, λέγων, ὥς ἐπιχειρῶ σε πείθειν ἀδυνάτοις
ἐπιτίθεσθαι πράγμασιν· οὔτε γὰρ Ἀργεῖους φίλους
ἂν ποτε γενέσθαι Λακεδαιμονίοις οὔτε Λακεδαιμο-
νίους Θηβαίους οὔθ' ὅλως τοὺς εἰθισμένους ἅπαντα
τὸν χρόνον πλεονεκτεῖν οὐδέ ποτ' ἂν ἰσομοιρῆσαι πρὸς
40 ἀλλήλους. (ιδε'.) Ἐγὼ δ' ὅτε μὲν ἡ πόλις ἡμῶν ἐν τοῖς

"Ελλησιν ἐδυνάστευε καὶ πάλιν ἡ Λακεδαιμονίων, οὐ-
δὲν ἂν ἡγοῦμαι περὶ αὐτῶν· ὁμοίως γὰρ ἂν
ἐκατέραν ἐμποδῶν γενέσθαι τοῖς πραττομένοις· νῦν
δ' οὐχ ὁμοίως ἔγνωκα περὶ αὐτῶν. οἶδα γὰρ ἀπάσας
ὠμαλισμένας ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ὥστ' ἡγοῦμαι πολὺν
μᾶλλον αὐτὰς αἰρήσεσθαι τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφε-
λείας ἢ τὰς ἐκ τῶν τότε πραττομένων πλεονεξίας.

41 (ις.) "Επειτα τῶν μὲν ἄλλων ὁμολογῶ μηδέν' ἂν δυ-
νηθῆναι διαλλάξαι τὰς πόλεις ταύτας, σοὶ δ' οὐδὲν c
τῶν τοιούτων ἐστὶ χαλεπόν. ὁρῶ γάρ σε τῶν τοῖς ἄλ-
λοις ἀνελπίστων δοκούντων εἶναι καὶ παραδόξων πολ-
λὰ διαπεπραγμένον, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ καὶ ταῦτα
μόνος συστήσῃς δυνηθείης. χρὴ δὲ τοὺς μέγα φρο-
νοῦντας καὶ τοὺς διαφέροντας μὴ τοῖς τοιούτοις ἐπι-
χειρεῖν, ἃ καὶ τῶν τυχόντων ἂν τις καταπράξειεν, ἀλλ'
ἐκείνοις οἷς μηδεὶς ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσειε πλὴν τῶν
ὁμοίων σοὶ καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν ἐχόντων. d

42 (ιζ.) Θανμάξω δὲ τῶν ἡγουμένων ἀδύνατον εἶ-
ναιπραχθῆναι τι τούτων, εἰ μήτ' αὐτοὶ τυγχάνουσιν
εἰδότες μήθ' ἐτέρων ἀκηκόασιν, ὅτι πολλοὶ δὴ πόλε-
μοι καὶ δεινοὶ γερόνασιν, οὓς οἱ διαλυσάμενοι μεγά-
λων ἀγαθῶν ἀλλήλοις αἷτιοι κατέστησαν. τίς γὰρ ἂν
ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς Ξέρξην τοῖς
Ἕλλησι γενομένης; οὐ τὴν φιλίαν ἅπαντες ἴσασιν
ἡμᾶς τε καὶ Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἀγαπήσαντας ἢ c
τῶν συγκατασκευασάντων ἐκατέροις ἡμῶν τὴν ἀρχήν.

43 καὶ τί δεῖ λέγειν τὰ παλαιὰ καὶ τὰ πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους; ἀλλ' εἴ τις ἀθρήσειε καὶ σκέψαιτο τὰς τῶν Ἕλ-
λήνων συμφορὰς, οὐδὲν ἂν μέρος οὔσαι φανεῖεν τῶν
διὰ Θηβαίους καὶ Λακεδαιμονίους ἡμῖν γεγενημένων. 91
ἀλλ' οὐδὲν ἥττον Λακεδαιμονίων τε στρατευσάντων
ἐπὶ Θηβαίους καὶ βουλομένων λυμῆνασθαι τὴν Βοιω-

- τίαν καὶ διοικίσαι τὰς πόλεις, βοηθήσαντες ἡμεῖς ἐμ-
 44 ποδῶν ἐγενόμεθα ταῖς ἐκείνων ἐπιθυμίαις· καὶ πάλιν
 μεταπεσούσης τῆς τύχης καὶ Θηβαίων καὶ Πελοποννη-
 σίων ἀπάντων ἐπιχειρησάντων ἀνάστατον ποιῆσαι
 τὴν Σπάρτην, ἡμεῖς καὶ πρὸς ἐκείνους μόνοι τῶν Ἑλ-
 λήνων ποιησάμενοι συμμαχίαν συναίτιοι τῆς σωτη- b
 45 ρίας αὐτοῖς κατέστημεν. πολλῆς οὖν ἀνοίας ἂν εἴη
 μεστὸς, εἴ τις ὄρων τηλικαύτας μεταβολὰς γιγνομένας
 καὶ τὰς πόλεις μὴτ' ἐχθρας μὴθ' ὄρκων μὴτ' ἄλλου
 μηδενὸς φροντιζούσας, πλὴν ὅτι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέ-
 λιμον αὐταῖς εἶναι, τοῦτο δὲ στεργούσας μόνον καὶ
 πᾶσαν τὴν σπουδὴν περὶ τούτου ποιουμένας, μὴ καὶ
 νῦν νομίζοι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔξειν αὐτάς, ἄλλως τε
 καὶ σοῦ μὲν ἐπιστατοῦντος ταῖς διαλλαγαῖς, τοῦ δὲ c
 συμφέροντος πείθοντος, τῶν δὲ παρόντων κακῶν
 ἀναγκαζόντων. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τούτων σοι συνα-
 γωνιζομένων ἅπαντα γενήσεσθαι κατὰ τρόπον.
 46 (ιη΄.) Ἑγοῦμαι δ' οὕτως ἂν σε μάλιστα καταμα-
 ρθεῖν, εἴτ' εἰρηνικῶς εἴτε πολεμικῶς αἱ πόλεις αὐταὶ
 πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν, εἰ διεξέλθοιμεν μῆτε παντά-
 πασιν ἀπλῶς μῆτε λίαν ἀκριβῶς τὰ μέγιστα τῶν παρ-
 όντων αὐταῖς, καὶ πρῶτον μὲν σκεψαίμεθα τὰ Λακε- d
 δαιμονίων.
 47 (ιθ΄.) Οὗτοι γὰρ ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, οὐ πολὺς
 χρόνος ἐξ οὗ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς το-
 σαύτην μεταβολὴν ἦλθον, ἐπειδὴ τὴν μάχην ἡττήθη-
 σαν τὴν ἐν Λεύκτροις, ὥστ' ἀπεστερήθησαν μὲν τῆς
 ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστείας, τοιούτους δ' ἄνδρας ἀπώ-
 λεσαν σφῶν αὐτῶν, οἳ προηροῦντο τεθνάναι μᾶλλον
 48 ἢ ζῆν ἡττηθέντες ὧν πρότερον ἐδέσποζον. πρὸς δὲ
 - τούτοις ἐπειδὴ Πελοποννησίους ἅπαντας τοὺς πρότε-
 ρον μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀκολουθοῦντας, τού- e

- τους μετὰ Θηβαίων εἰς τὴν αὐτῶν εἰσβαλόντας, πρὸς οὓς ἠναγκάσθησαν διακινδυνεύειν οὐκ ἐν τῇ χώρᾳ περὶ τῶν καρπῶν ἀλλ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀρχέλοις περὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν τοιοῦτον κίνδυνον, ὃν μὴ κατορθώσαντες μὲν εὐθὺς ἀπώλλυντο, 92
- 49 νικήσαντες δ' οὐδὲν μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν εἰσιν, ἀλλὰ πολεμοῦνται μὲν ὑπὸ τῶν τὴν χώραν αὐτῶν περιοικούντων, ἀπιστοῦνται δ' ὑφ' ἀπάντων Πελοποννησίων, μισοῦνται δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Ἑλλήνων, ἄγονται δὲ καὶ φέρονται καὶ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν, οὐδένα δὲ χρόνον διαλείπουσιν ἢ στρατεύοντες ἐπὶ τινὰς ἢ μαχόμενοι πρὸς τινὰς ἢ βοηθοῦντες τοῖς ἀπολ- b
- 50 λυμένοις αὐτῶν. τὸ δὲ μέγιστον τῶν κακῶν· δεδιότες γὰρ διατελοῦσι, μὴ Θηβαῖοι διαλυσάμενοι τὰ πρὸς Φωκέας πάλιν ἐπανελθόντες μεῖζοσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιβάλωσι τῶν πρότερον γεγεννημένων. καί- τοι πῶς οὐ χρὴ νομίζειν τοὺς οὔτω διακειμένους ἀσμένους ἂν ἰδεῖν ἐπιστατοῦντα τῆς εἰρήνης ἀξιόχρεον ἄνδρα καὶ δυνάμενον διαλῦσαι τοὺς ἐνεστῶτας πολέ- c
- 51 μους αὐτοῖς; (κ'). Ἀργεῖους τοίνυν ἰδοὺς ἂν τὰ μὲν παραπλησίως τοῖς εἰρημένοις πράττοντας, τὰ δὲ χειρόν τούτων ἔχοντας· πολεμοῦσι μὲν γὰρ, ἐξ οὐπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, πρὸς τοὺς ὁμόρους, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι, τοσοῦτον δὲ διαφέρουσιν, ὅσον ἐκείνοι μὲν πρὸς ἡττους αὐτῶν, οὗτοι δὲ πρὸς κρείττους· ὃ πάντες ἂν ὁμολογήσειαν μέγιστον εἶναι τῶν κακῶν. οὕτω δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσιν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν καθ' ἕκα- στον τὸν ἐνιαυτὸν τεμνομένην καὶ πορθουμένην τὴν d
- 52 αὐτῶν χώραν περιορῶσιν. ὃ δὲ πάντων δεινότατον· ὅταν γὰρ οἱ πολέμιοι διαλίπωσι κακῶς αὐτοὺς ποιοῦν- 7 *

τες, αὐτοὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύνουσι, καὶ ταῦτα θρῶντες οὕτω χαίρουσιν, ὥς οὐδένες ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες. αἴτιον δ' ἐστὶ τοῦ ταραχωδῶς αὐτοὺς ζῆν οὕτως οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὁ πόλεμος· ὃν ἦν διαλύσῃς, οὐ μόνον αὐτοὺς τούτων ἀπαλλάξεις ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων εἰς ἄμεινον βουλευέσθαι ποιήσεις.

- 53 (κα΄.) Ἀλλὰ μὴν τὰ περὶ Θηβαίους οὐδὲ σὲ λέληθεν. καλλίστην γὰρ μάχην νικήσαντες καὶ μεγίστην ἐξ αὐτῆς δόξαν λαβόντες διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων καὶ δυστυχησάντων. οὐ γὰρ ἐφθασαν τῶν ἐχθρῶν κρατήσαντες, καὶ πάντων ἀμελήσαντες ἠνώχλουν μὲν 93 ταῖς πόλεσι ταῖς ἐν Πελοποννήσῳ, Θετταλίαν δ' ἐτόλμων καταδουλοῦσθαι, Μεγαρεῦσι δ' ὁμόροις οὖσιν ἠπεύλουν, τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν μέρος τι τῆς χώρας ἀπεστέρουν, Εὐβοίαν δ' ἐπόρθουν, εἰς Βυζάντιον δὲ τριήρεις ἐξέπεμπον, ὥς καὶ γῆς καὶ θαλάττης ἄρξοντες.
- 54 τελευτῶντες δὲ πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν ὥς τῶν τε πόλεων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κρατήσοντας, τὸν τε τόπον ἅπαντα τὸν περιέχοντα κατασχίσοντας, τῶν τε χρημάτων τῶν ἐν Δελφοῖς περιγενησόμενοι ταῖς ἐκ b τῶν ἰδίων δαπάναις. ὧν οὐδὲν αὐτοῖς ἀποβέβηκεν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς Φωκέων πόλεις τὰς αὐτῶν ἀπολωλέκασιν, εἰσβάλλοντες δ' εἰς τὴν τῶν πολεμίων ἐλάττω κακὰ ποιοῦσιν ἐκείνους ἢ πάσχουσιν
- 55 ἀπιόντες εἰς τὴν αὐτῶν· ἐν μὲν γὰρ τῇ Φωκίδι τῶν μισθοφόρων τινὰς ἀποκτείνουσιν, οἷς λυσিতেλεῖ τεθνήσκειν μᾶλλον ἢ ζῆν, ἀναχωροῦντες δὲ τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῶν καὶ μάλιστα τολμῶντας ὑπὲρ τῆς πα- c τρίδος ἀποθνήσκουσιν ἀπολλύνουσιν. εἰς τοῦτο δὲ τὰ πράγματ' αὐτῶν περιέστηκεν, ὥστ' ἐλπίσαντες ἅπαν-

τας τοὺς Ἕλληνας ὑφ' αὐτοῖς ἔσεσθαι νῦν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς αὐτῶν σωτηρίας. ὥστ' οἶμαι καὶ τούτους ταχέως ποιήσειν, ὅτι ἂν σὺ κελεύῃς καὶ συμβουλεύῃς.

56 (κβ'.) Λοιπὸν δ' ἂν ἦν ἡμῖν ἔτι περὶ τῆς πόλεως διαλεχθῆναι τῆς ἡμετέρας, εἰ μὴ προτέρα τῶν ἄλλων εὖ φρονήσασα τὴν εἰρήνην ἐπεποίητο. νῦν δ' αὐτὴν d. οἶμαί καὶ συναγωνιεῖσθαι τοῖς ὑπὸ σοῦ πραττομένοις, ἄλλως τε καὶν δυνηθῇ συνιδεῖν, ὅτι ταῦτα διοικεῖς πρὸ τῆς ἐπὶ τὸν βάρβαρον στρατείας.

57 (κγ'.) Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀδύνατόν ἐστί σοι συστή-
σαι τὰς πόλεις ταύτας, ἐκ τῶν εἰρημένων ἡγοῦμαί σοι γεγενῆσθαι φανερόν· ἔτι τοίνυν ὥς καὶ ῥαδίως ταῦτα πράξεις, ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων οἶμαί σε γνῶναι ποιήσειν. ἦν γὰρ φανῶσιν ἕτεροί τινες τῶν προγεγε- e
νημένων μὴ καλλίοσι μὲν μηδ' ὀσιωτέροις ὢν ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν ἐπιχειρήσαντες, μεῖζω δὲ καὶ δυσ-
κολώτερα τούτων ἐπιτελέσαντες, τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ὥς οὐ θάττον σὺ τὰ ῥάω πράξεις ἢ
'κείνοι τὰ χαλεπώτερα;

58 (κδ'.) Σκέψαι δὲ πρῶτον [μὲν] τὰ περὶ Ἀλκιβιά- 94
δην. ἔκεινος γὰρ φυγὼν παρ' ἡμῶν καὶ τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ κεχρημένους ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τὸ τῆς πόλεως, οὐ τὴν αὐ-
τὴν γνώμην ἔσχεν ἐκείνοις ἀλλ' οἰθηεῖς πειρατέον εἶ-
ναι βία κατελθεῖν προέλλετο πολεμεῖν πρὸς αὐτήν.

59 καθ' ἕκαστον μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων εἰ τις λέ-
γειν ἐπιχειρήσειεν, οὔτ' ἂν διελθεῖν ἀκριβῶς δύναι-
το, πρὸς τε τὸ παρὸν ἴσως ἂν ἐνοχλήσειεν· εἰς τοσαύ- b
την δὲ ταραχὴν κατέστησεν οὐ μόνον τὴν πόλιν ἀλλὰ
καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὥσθ' ἡμᾶς μὲν παθεῖν, ἃ πάντες ἴσασι, τοὺς δ' ἄλλους τη-

- 60 λικούντοισι κακοῖς περιπεσεῖν ὥστε μηδέπω νῦν ἐξιτή-
λους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι' ἐκεῖνον τὸν πόλεμον
ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγγεγεννημένας, Λακεδαιμονίους δὲ
τοὺς τότε δόξαντας εὐτυχεῖν εἰς τὰς νῦν ἀτυχίας δι'
Ἀλκιβιάδην καθεστάναι· πεισθέντες γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
τῆς κατὰ θάλατταν δυνάμεως ἐπιθυμῆσαι καὶ τὴν κατὰ
61 γῆν ἡγεμονίαν ἀπώλεσαν, ὥστ' εἰ τις φαίη τότε τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γίνεσθαι τῶν παρόντων κακῶν, ὅτε
τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἐλάμβανον, οὐκ ἂν ἐξελεγ-
χθεῖη ψευδόμενος. ἐκεῖνος μὲν οὖν τηλικούτων αἰ-
τιος γενόμενος κατῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, μεγάλης μὲν
δόξης τυχὼν, οὐ μὴν ἐπαινούμενος ὑφ' ἀπάντων.
(κέ.) Κόνων δ' οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστρο-
62 φα τούτων ἐπραξεν. ἀτυχήσας γὰρ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ πῇ δ
περὶ Ἑλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνάρ-
χοντας οἵκαδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ'
εἰς Κύπρον χρόνον μὲν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπι-
μέλειαν διέτριβεν, αἰσθόμενος δ' Ἀγησίλαον μετὰ
πολλῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότα καὶ
63 πορθοῦντα τὴν χώραν οὕτω μέγ' ἐφρόνησεν, ὥστ'
ἀφορμὴν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλὴν τὸ σῶμα καὶ τὴν
διάνοιαν ἤλπισε Λακεδαιμονίους καταπολεμήσειν ἄρ-
χοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
ταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὥς τοὺς βασιλέως στρατηγούς
ὑπισχνεῖτο ποιήσειν. καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; συ-
στάντος γὰρ αὐτῷ ναυτικοῦ περὶ Ῥόδον καὶ νικήσας
τῇ ναυμαχίᾳ Λακεδαιμονίους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἁρ- 95
64 χῆς, τοὺς δ' Ἑλληνας ἠλευθέρωσεν, οὐ μόνον δὲ τὰ
τελὴ τῆς πατρίδος ἀνῴρθωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν εἰς
τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσεν. καί-
τοι τίς ἂν προσεδόκησεν ὑπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπεινῶς
πράξαντος ἀναστραφῆσεσθαι τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγμα-

τα, καὶ τὰς μὲν ἀτιμωθήσεσθαι, τὰς δ' ἐπιπολάσειν
τῶν Ἑλληνίδων πόλεων;

65 (κς'.) Διονύσιος τοίνυν, βούλομαι γὰρ ἐκ πολ-
λῶν σε πεισθῆναι ῥαδίαν εἶναι τὴν πρᾶξιν, ἐφ' ἣν σε b
τυγχάνω παρακαλῶν, πολλοστὸς ὢν Συρακοσίων καὶ
τῷ γένει καὶ τῇ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ἐπιθυ-
μήσας μοναρχίας ἀλόγως καὶ μανικῶς καὶ τολμήσας
ἅπαντα πράττειν τὰ φέροντα πρὸς τὴν δύναμιν ταύ-
την, κατέσχε μὲν Συρακούσας, ἀπάσας δὲ τὰς ἐν Σι-
κελίας πόλεις, ὅσαι περ ἦσαν Ἑλληνίδες, κατεστρέψατο,
τηλικαύτην δὲ δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεξὴν καὶ ναυ-
τικὴν, ὅσῃν οὐδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου γενομένων. c

66 (κς'.) Ἔτι τοίνυν Κῦρος, ἵνα μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν
βαρβάρων, ἐκτεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν,
ἀναιρεθεὶς δ' ὑπὸ Περσίδος γυναικὸς, εἰς τοσαύτην
ἦλθε μεταβολὴν ὥσθ' ἀπάσης τῆς Ἀσίας γενέσθαι δε-
σπότης.

67 (κή'.) Ὅπου δ' Ἀλκιβιάδης μὲν φυγὰς ὢν, Κό-
νων δὲ δεδυστυχηκὼς, Διονύσιος δ' οὐκ ἐνδοξος ὢν,
Κῦρος δ' οὕτως οἰκτρᾶς αὐτῷ τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως
ὑπαρξάσης, εἰς τοσοῦτον προῆλθον καὶ τηλικαῦτα διε- d
πράξαντο, πῶς οὐ σέ γε χρὴ προσδοκᾶν, τὸν ἐκ τοιού-
των μὲν γεγονότα, Μακεδονίας δὲ βασιλεύοντα, το-
σοῦτων δὲ κύριον ὄντα, ῥαδίως τὰ προειρημένα σύ-
στήσειν;

68 (κθ'.) Σκέψαι δ' ὥς ἄξιόν ἐστι τοῖς τοιούτοις τῶν
ἔργων μάλιστ' ἐπιχειρεῖν, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν ἐνά-
μιλλον τὴν σαυτοῦ δόξαν καταστήσεις τοῖς πρωτεύ-
σασιν, διαμαρτῶν δὲ τῆς προσδοκίας ἄλλ' οὖν τὴν γ'
εὖνοιαν κτήσει τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἣν πολὺ κάλ- e
λιόν ἐστι λαβεῖν ἢ πολλὰς πόλεις τῶν Ἑλληνίδων κατὰ
κράτος ἐλεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἔργων φθόνον

ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ πολλὰς βλασφημίας, οἷς δ' ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν οὐδὲν πρόσσεστι τούτων. ἀλλ' εἴ τις θεῶν αἵρεσίν σοι δοίῃ, μετὰ ποίας ἂν ἐπιμελείας 96 καὶ διατριβῆς εὖξαιο τὸν βίον διαγαγεῖν, οὐδεμίαν ἔλοι' ἂν, εἴπερ ἐμοὶ συμβούλῳ χρῶο, μᾶλλον ἢ ταύ-
 69 την. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἔσει ξηλωτὸς ἀλλὰ καὶ σὺ σπαντὸν μακαριεῖς. τίς γὰρ ἂν ὑπερβολὴ γέ-
 νοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας, ὅταν πρέσβεις μὲν ἤκωσιν ἐκ τῶν μερίστων πόλεων οἱ μάλιστα' εὐδουκι-
 μούντες εἰς τὴν σὴν δυναστείαν, μετὰ δὲ τούτων βου-
 λεύῃ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, περὶ ἧς οὐδεὶς ἄλλος
 70 φανήσεται τοιαύτην πρόνοιαν πεπονημένος, αἰσθάνη δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ὁρθὴν οὖσαν ἐφ' οἷς σὺ τυγχά-
 νεις εἰσηγούμενος, μηδεὶς δ' ὀλιγώρως ἔχη τῶν παρὰ σοὶ βραβευομένων, ἀλλ' οἱ μὲν πυνθάνονται περὶ αὐ-
 τῶν, ἐν οἷς ἐστὶν, οἱ δ' εὐχωνταί σε μὴ διαμαρτεῖν, ὧν ἐπεθύμησας, οἱ δὲ δεδίωσι, μὴ πρότερόν τι πάθῃς
 71 πρὶν τέλος ἐπιθῆναι τοῖς πραττομένοις; ὧν γιγνομέ-
 νων πῶς οὐκ ἂν εἰκότως μέγα φρονοίης; πῶς δ' οὐκ ἂν περιχαρὴς ὦν τὸν βίον διατελοίης, τηλικούτων ἐ- c
 δῶς σπαντὸν πραγμάτων ἐπιστάτην γεγενημένον; τίς δ' οὐκ ἂν τῶν καὶ μετρίως λογιζομένων ταύτας ἂν σοι παραινέσειε μάλιστα προαιρεῖσθαι τῶν πράξεων τὰς ἀμφοτέρω φέρειν ἅμα δυναμένας ὥσπερ καρπούς, ἡδονάς θ' ὑπερβαλλούσας καὶ τιμὰς ἀνεξαλείπτους;
 72 (λ'.) Ἀπέχρη δ' ἂν μοι τὰ προειρημένα περὶ τούτων, εἴ μὴ παραλελοιπῶς ἦν τινα λόγον, οὐκ ἀμνη- d
 μονήσας ἀλλ' ὀκνήσας εἰπεῖν, ὃν ἤδη μοι δοκῶ δηλώ-
 σειν· οἶμαι γὰρ σοί τε συμφέρειν ἀκοῦσαι περὶ αὐτῶν ἐμοί τε προσήκειν μετὰ παρρησίας, ὥσπερ εἶθισμαι, ποιεῖσθαι τοὺς λόγους.

73 (λα'.) Αἰσθάνομαι γὰρ σε διαβαλλόμενον ὑπὸ τῶν

- σοὶ μὲν φθονοῦντων, τὰς δὲ πόλεις τὰς αὐτῶν εἰθι-
 σμένων εἰς ταραχὰς καθιστάναι, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
 τοῖς ἄλλοις κοινὴν πόλεμον τοῖς αὐτῶν ἰδίοις εἶναι νο-
 μιζόντων, οἳ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες περὶ ^e
 τῆς σῆς δυνάμεως λέγουσιν, ὥς οὐχ ὑπὲρ τῆς Ἑλλά-
 δος ἀλλ' ἐπὶ ταύτην αὐξάνεται, καὶ σὺ πολὺν χρόνον
 74 ἤδη πᾶσιν ἡμῖν ἐπιβουλεύεις, καὶ λόγῳ μὲν μέλλεις
 Μεσσηνίοις βοηθεῖν, ἂν τὰ περὶ Φωκίας διοικήσης,
 ἔργῳ δ' ὑπὸ σταντῶ ποιεῖσθαι Πελοπόννησον· ὑπάρ- 97
 χουσι δὲ σοι Θετταλοὶ μὲν καὶ Θηβαῖοι καὶ πάντες οἱ
 τῆς Ἀμφικτυονίας μετέχοντες ἔτοιμοι συνακολουθεῖν,
 Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μεσσήνιοι καὶ Μεγαλοπολῖται καὶ τῶν
 ἄλλων πολλοὶ συμπολεμεῖν καὶ ποιεῖν ἀναστάτους Λα-
 κεδαίμονιους· ἦν δὲ ταῦτα πράξης, ὥς καὶ τῶν ἄλλων
 75 Ἑλλήνων ῥαδίως κρατήσεις. ταῦτα φλναροῦντες καὶ
 φάσκοντες ἀκριβῶς εἰδέναι καὶ ταχέως ἅπαντα τῷ λό- ^b
 γῳ καταστρεφόμενοι πολλοὺς πείθουσι, καὶ μάλιστα
 μὲν τοὺς τῶν αὐτῶν κακῶν ἐπιθυμοῦντας ὧν περ οἱ
 λογοποιοῦντες, ἔπειτα καὶ τοὺς οὐδενὶ λογισμῷ χρω-
 μένους ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀλλὰ παντάπασιν ἀναισθή-
 τως διακειμένους καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας τοῖς ὑπὲρ
 αὐτῶν φοβεῖσθαι καὶ δεδιέναι προσποιουμένοις, ἔτι
 δὲ τοὺς οὐκ ἀποδοκιμάζοντας τὸ δοκεῖν ἐπιβουλεύειν
 • σε τοῖς Ἕλλησιν ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀξίαν ἐπι- ^c
 76 θυμίας εἶναι νομίζοντας· οἳ τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ
 νοῦν ἔχειν, ὥστ' οὐκ ἴσασιν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἂν τις
 λόγοις χρώμενος τοὺς μὲν βλάβειε, τοὺς δ' ὠφελή-
 σειεν. οἷον καὶ νῦν, εἰ μὲν τις φαίη τὸν τῆς Ἀσίας
 βασιλέα τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύειν καὶ παρεσκευά-
 σθαι στρατεύειν ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἂν λέγοι περὶ αὐτοῦ
 φλαῦρον ἀλλ' ἀνδρωδέστερον αὐτὸν καὶ πλείονος
 ἄξιον δοκεῖν εἶναι ποιήσειεν· εἰ δὲ τῶν ἀφ' Ἡρα-

- κλέους τινὲ πεφυκότων, ὃς ἀπάσης κατέστη τῆς Ἑλ- d
λάδος εὐεργέτης, ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν ταύτην, εἰς τὴν
77 μεγίστην αἰσχύνην ἂν αὐτὸν καταστήσειεν. τίς γὰρ
οὐκ ἂν ἀγανακτήσειε καὶ μισήσειεν, εἰ φαίνοιτο τού-
τοις ἐπιβουλεύων, ὑπὲρ ὧν ὁ πρόγονος αὐτοῦ προεί-
λετο κινδυνεύειν, καὶ τὴν μὲν εὐνοίαν, ἣν ἐκεῖνος
κατέλιπε τοῖς ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένοις, μὴ πειρῶτο δια-
φυλάττειν, ἀμελήσας δὲ τούτων ἐπονειδίστων ἐπιθυ-
μοίῃ καὶ πονηρῶν πραγμάτων;
- 78 (λβ'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρὴ μὴ περιορᾶν τοιαύ- e
την φήμην σαντιῷ περιφουμένῃν, ἣν οἱ μὲν ἐχθροὶ
περιθεῖναι σοὶ ζητοῦσι, τῶν δὲ φίλων οὐδεὶς ὅστις οὐκ
ἂν ἀντειπεῖν ὑπὲρ σοῦ τολμήσειεν. καίτοι περὶ τῶν
σοὶ συμφερόντων ἐν ταῖς τούτων ἀμφοτέρων γνώμαις
μάλιστα ἂν κατίδοις τὴν ἀλήθειαν.
- 79 (λγ'.) Ἴσως οὖν ὑπολαμβάνεις μικροψυχίαν εἶναι
τὸ τῶν βλασφημούντων καὶ φλυαρούντων καὶ τῶν 98
πειθομένων τούτοις φροντίζειν, ἄλλως θ' ὅταν καὶ
μηδὲν σαντιῷ συνειδῆς ἐξαμαρτάνων. χρὴ δὲ μὴ κατα-
φρονεῖν τοῦ πλήθους, μηδὲ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι
τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τότε νομίζειν κα-
λὴν ἔχειν καὶ μεγάλην τὴν δόξαν καὶ πρόπουσαν σοὶ
καὶ τοῖς προγόνοις καὶ τοῖς ὑφ' ὑμῶν πεπραγμένοις,
80 ὅταν οὕτω διαθῇς τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ ὀρθῶς Λακε- b
δαιμονίους τε πρὸς τοὺς αὐτῶν βασιλέας ἔχοντας τοὺς
θ' ἐταίρους τοὺς σοὺς πρὸς σέ διακειμένους. ἔστι δ'
οὐ χαλεπὸν τυχεῖν τούτων, ἣν ἐθελήσης κοινὸς ἅπασι
γενέσθαι, καὶ παύσῃ ταῖς μὲν τῶν πόλεων οἰκείως
ἔχων, πρὸς δὲ τὰς ἀλλοτρίως διακείμενος, ἔτι δ' ἣν
τὰ τοιαῦτα προαίρηται πράττειν, ἐξ ὧν τοῖς μὲν Ἕλλη-
σιν ἔσει πιστὸς, τοῖς δὲ βαρβάροις φοβερός.
- 81 (λδ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, ἅπερ ἐπέστειλα καὶ πρὸς c

- Διονύσιον τὸν τὴν τυραννίδα κτησάμενον, εἰ μήτε στρατηγὸς ὢν μήτε ῥήτωρ μήτ' ἄλλως δυνάστης θρασύτερόν σοι διείλεγμαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ γὰρ πρὸς μὲν τὸ πολιτεύεσθαι πάντων ἀφνέστατος ἐγενόμην τῶν πολιτῶν, οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανὴν οὔτε τόλμαν δυναμένην ὅχλῳ χρῆσθαι καὶ μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις, τοῦ δὲ φρονεῖν εὖ καὶ πεπαιδεῦσθαι καλῶς, εἰ καὶ τις ἄγροικότερον εἶναι φήσῃ τὸ ῥηθὲν, ἀμφισβητῶ, καὶ θείην ἂν ἑμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλ' ἐν τοῖς προέχουσιν τῶν ἄλλων. διόπερ ἐπιχειρῶ συμβουλευεῖν τὸν τρόπον τοῦτον, ὃν ἐγὼ πέφυκα καὶ δύναμαι, καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἐνδοξοτάτοις.
- 82 (λέ.) Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐμῶν καὶ περὶ ὧν σοὶ πρακτέον ἐστὶ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας σχεδὸν ἀκήκοας, περὶ δὲ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ταῖς μὲν πόλεσιν, ἃς ἔφην χρῆναί σε διαλλάττειν, τότε συμβουλευσομεν, ὥς χρὴ πολεμεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὅταν ἴδωμεν αὐτὰς ὁμονοούσας, πρὸς σὲ δὲ νῦν ποιήσομαι τοὺς λόγους, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχων διάνοιαν καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡλικίαν, ὅτ' ἔγραφον περὶ τὴν αὐτὴν
- 83 ὑπόθεσιν ταύτην. τότε μὲν γὰρ παρεκελευόμην τοῖς ἀκουσομένοις καταγελαῖν μου καὶ καταφρονεῖν, ἣν μὴ καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς δόξης τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τὸν λόγον διατριφθέντος ἀξίως φαίνωμαι διεξιῶν, νῦν δὲ φοβοῦμαι, μὴ πάντων τῶν προειρημένων πολὺ καταδεέστερον τύχῳ διαλεχθεῖς. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ λόγος ὁ πανηγυρικός, ὁ τοὺς ἄλλους τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντας εὐπορωτέρους ποιήσας, ἐμοὶ πολλὴν ἀπορίαν παρέσχηκεν· οὔτε γὰρ ταῦτ' αὖ βούλομαι λέγειν τοῖς ἐν

- ἐκείνῳ γεγραμμένοις οὗτ' ἔτι καινὰ δύνamai ζητεῖν.
 85 οὐ μὴν ἀποστατέον ἐστὶν ἀλλὰ λεκτέον, περὶ ὧν ὑπε-
 θέμην, ὃ τι ἂν ὑποπέσῃ καὶ συμφέρῃ πρὸς τὸ πείσαι
 σε ταῦτα πράττειν. καὶ γὰρ ἦν ἐλλίπω τι καὶ μὴ δυ-
 νηθῶ τὸν αὐτὸν τρόπον γράψαι τοῖς πρότερον ἐκδε-
 δομένοις, ἀλλ' οὖν ὑπογράψειν γ' οἶμαι χαριέντως c
 τοῖς ἐξεργάσεσθαι καὶ διαπνεῖν δυναμένοις.
- 86 (λξ.) Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου τοῦ σύμ-
 παντος οἶμαι πεποιῆσθαι ταύτην, ἥνπερ προσήκει
 τοὺς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν πείθοντας στρατεύειν. δεῖ γὰρ μη-
 δὲν πρότερον πράττειν, πρὶν ἂν λάβῃ τις τοὺς Ἑλλη-
 νας δυοῖν θάτερον, ἢ συναγωνιζομένους ἢ πολλὴν εὐ-
 νοίαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. ὧν Ἀγησίλαος ὁ
 δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος ὠλιγώρη- d
 87 σεν οὐ διὰ κακίαν ἀλλὰ διὰ φιλοτιμίαν. ἔσχε γὰρ διτ-
 τὰς ἐπιθυμίας, καλὰς μὲν ἀμφοτέρας, οὐ συμφωνού-
 σας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ἅμα πράττεσθαι δυναμένας.
 προηρείτο γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν καὶ τοὺς ἐταίρους
 εἰς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν καταγαγεῖν καὶ κυρίους ποι-
 ῆσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαινεν οὖν ἐκ μὲν τῆς
 πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν ἐταίρων ἐν κακοῖς καὶ κιν-
 δύνοις εἶναι τοὺς Ἕλληνας, διὰ δὲ τὴν ταραχὴν τὴν e
 ἐνθάδε γιγνομένην μὴ σχολὴν ἄγειν μηδὲ δύνασθαι
 88 πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ὥστ' ἐκ τῶν ἀγνοηθέντων
 κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ῥάδιον καταμαθεῖν, ὅτι δεῖ
 τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ πρότερον ἐκφέρειν
 πρὸς βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἂν διαλλάξῃ τις τοὺς Ἑλ- 100
 ληνas καὶ παύσῃ τῆς μανίας τῆς νῦν αὐτοῖς ἐνεστη-
 κύας· ἅπερ καὶ σοὶ συμβεβουλευκότες τυγχάνομεν.
- 89 (λξ.) Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐδεὶς ἂν ἀντειπεῖν
 τῶν εὖ φρονούντων τολμήσειεν, οἶμαι δὲ τῶν μὲν ἄλ-

- λων εἴ τισι δόξειε περὶ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν συμβουλεύειν, ἐπὶ ταύτην ἂν ἐπιπεσεῖν τὴν παράκλησιν, λέγοντας, ὥς ὅσοι περ ἐπέχειρῃσαν πρὸς τὸν βασιλέα πολεμεῖν, ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμποῖς, ἐκ πενήτων δὲ πλουσίοις, ἐκ ταπεινῶν δὲ πολλῆς χώρας καὶ πόλεων δεσπόταις. ἐγὼ δ' οὐκ ἐκ τῶν τοιούτων μέλλω σε παρακαλεῖν ἀλλ' ἐκ τῶν ἡτυχημέναι δοξάντων, λέγω δ' ἐκ τῶν μετὰ Κῦρον καὶ Κλεάρχου συστρατευσαμένων. ἐκείνους γὰρ ὁμολογεῖται νικῆσαι μὲν μαχομένους ἅπασαν τὴν βασιλέως δύναμιν τοσοῦτον, ὅσον περ ἂν εἰ ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συνέβαλον, ἥδη δ' ἐγκρατεῖς δοκοῦντας εἶναι τῶν πραγμάτων διὰ τὴν Κῦρον προπέτειαν ἀτυχῆσαι· περιχαρῇ γὰρ αὐτὸν ὄντα καὶ διώκοντα πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων, ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης συμφορᾶς συμπεσοῦσης οὕτω σφόδρα κατεφρόνησεν ὁ βασιλεὺς τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως, ὥστε προκαλεσάμενος Κλεάρχον καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας εἰς λόγον ἐλθεῖν, καὶ τοῦτοις μὲν ὑπισχνούμενος μεγάλας δωρεὰς δώσειν, τοῖς δ' ἄλλοις στρατιώταις ἐντελῇ τὸν μισθὸν ἀποδοῦς ἀπέμψειν, τοιαύταις ἐλπίσιν ὑπαγαγόμενος, καὶ πίστει δούς τῶν ἐκεῖ νομιζομένων τὰς μεγίστας, συλλαβὼν αὐτοὺς ἀπέκτεινε, καὶ μᾶλλον εἴλετο περὶ τοὺς θεοὺς. ἐξαμαρτεῖν ἢ τοῖς στρατιώταις οὕτως ἐρήμοις οὖσι συμβαλεῖν. (λη΄.) Ὡστε τίς ἂν γένοιτο παράκλησις ταύτης καλλίων καὶ πιστοτέρα; φαίνονται γὰρ ἀκακέτοι κρατήσαντες ἂν τῶν βασιλέως πραγμάτων, εἰ μὴ ἐκ τῆς Κῦρον. σοὶ δὲ τὴν τ' ἀτυχίαν τὴν τότε γεγενημένην οὐ χαλεπὸν φυλάξασθαι, τοῦ τε στρατοπέδου τοῦ κρατήσαντος τὴν ἐκείνου δύναμιν ῥάδιον πολὺ κρεῖττον κατασκευάσασθαι. καίτοι τούτων ἀμφοτέρων ὑπάρ-

ξάντων πῶς οὐ χρή θαρρεῖν ποιούμενον τὴν στρα-
τείαν ταύτην;

93 (λθ'.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με βούλεσθαι λαθεῖν, 101

ὅτι τούτων ἕνια πέφρακα τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ
πρότερον. ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰς αὐτὰς διανοίας εἰλό-
μην μὴ πονεῖν γλιχόμενος τὰ δεδηλωμένα καλῶς ἐτέ-
ρως εἰπεῖν· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐπιδείξιν ἐποιούμην, ἐπει-

94 ρώμην ἂν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα διαφεύγειν, σοὶ δὲ συμ-
βουλεύων μωρὸς ἂν ἦν, εἰ περὶ τὴν λέξιν πλείω χρό-
νον διέτριβον ἢ περὶ τὰς πράξεις, ἔτι δ' εἰ τοὺς ἄλλους
ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτοὺς μόνους ἀπειχόμεν ἢ
τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τοῖς μὲν οὖν οὐ-
κείνοις τυχὸν ἂν χρησαίμην, ἣν σφόδρα κατεπείγῃ καὶ
πρέπῃ, τῶν δ' ἄλλοτρίων οὐδὲν ἂν προσδεξαίμην, ὥσ-
περ οὐδ' ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ.

95 (μ'.) Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως· δοκεῖ δέ μοι μετὰ
ταῦτα περὶ τῆς παρασκευῆς διαλεκτέον εἶναι τῆς τε σοὶ
γενησομένης καὶ τῆς ἐκείνοις ὑπαρξάσης. τὸ μὲν τοί-
νυν μέγιστον, σὺ μὲν τοὺς Ἕλληνας εὖνους ἔξεις, ἣν c
περ ἐθελήσης ἐμμεῖναι τοῖς περὶ τούτων εἰρημένοις,
ἐκείνοι δὲ διὰ τὰς δεκαρχίας τὰς ἐπὶ Λακεδαιμονίων
ὡς οἷόν τε δυσμενεστάτους [εἶχον]. ἡγοῦντο γὰρ Κύ-
ρου μὲν καὶ Κλεάρχου κατορθωσάντων μᾶλλον ἔτι
δουλεύσειν, βασιλέως δὲ κρατήσαντος ἀπαλλαγῆσε-

96 αὐτοῖς. καὶ μὴν καὶ στρατιώτας σὺ μὲν ἐξ ἐτοίμου λή-
ψαι τοσοούτους, ὅσους ἂν βουλευθῇς· οὕτω γὰρ ἔχει τὰ d
τῆς Ἑλλάδος ὥστε ῥᾶρον εἶναι συστήσαι στρατόπεδον
μείζον καὶ κρεῖττον ἐκ τῶν πλανωμένων ἢ τῶν πολι-
τευομένων· ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις οὐκ ἦν ξενι-
κὸν οὐδὲν, ὥστ' ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν
πόλεων πλεον ἀνήλυσκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλ-

- λέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφο-
 97 ράν. καὶ μὴν εἰ βουλευθεῖμεν ἐξετάσαι καὶ παραβαλεῖν
 σέ τε τὸν νῦν ἡγησόμενον τῆς στρατείας καὶ βουλευ- c
 σόμενον περὶ πάντων καὶ Κλέαρχον τὸν ἐπιστατή-
 σαντα τῶν τότε πραγμάτων, εὐρήσομεν ἐκείνον μὲν
 οὐδεμιᾶς πώποτε δυνάμεως πρότερον οὔτε ναυτικῆς
 οὔτε πεζῆς καταστάντα κύριον ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτυχίας τῆς
 συμβάσης αὐτῷ περὶ τὴν ἡπειρον ὀνομαστὸν γενόμε-
 98 νον, σέ δὲ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος διαπε- 102
 πραγμένον, περὶ ὧν εἰ μὲν πρὸς ἑτέρους τοὺς λόγους
 ἐποιούμην, καλῶς ἂν εἶχε διελθεῖν, πρὸς σέ δὲ διαλε-
 γόμενος, εἰ τὰς σὰς πράξεις σοι διεξιόην, δικαίως ἂν
 ἀνόητος ἅμα καὶ περίεργος εἶναι δοκοίην.
- 99 (μά.) Ἄξιον δὲ μνησθῆναι καὶ τῶν βασιλέων ἀμ-
 φοτέρων, ἐφ' ὃν σοί τε συμβουλευώ στρατεύειν καὶ
 πρὸς ὃν Κλέαρχος ἐπολέμησεν, ἵν' ἐκατέρου καὶ τὴν
 γνώμην καὶ τὴν δύναμιν εἰδῆς. ὁ μὲν τοίνυν τούτου b
 πατὴρ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ πάλιν τὴν Λακε-
 δαιμονίων κατεπολέμησεν, οὗτος δ' οὐδενὸς πώποτε
 τῶν στρατευμάτων τῶν τὴν χώραν αὐτοῦ λυμαινομέ-
 100 νων ἐπεκράτησεν. ἔπειθ' ὁ μὲν τὴν Ἀσίαν ἅπασαν
 παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς συνθήκαις ἐξέλαβεν, οὗ-
 τος δὲ τοσούτου δεῖ τῶν ἄλλων ἄρχειν, ὥστ' οὐδὲ τῶν
 ἐκδοθεισῶν αὐτῷ πόλεων ἐγκρατὴς ἐστίν. ὥστ' οὐδεὶς
 ὅστις οὐκ ἂν ἀπορήσειε, πόττερα χρὴ νομίζειν τοῦτον c
 αὐτῶν ἀφεστάναι δι' ἀνανδρίαν ἢ κέλινος ὑπερεωρα-
 κέναι καὶ καταπεφρονηκέναι τῆς βαρβαρικῆς δυνα-
 στείας.
- 101 (μβ.) Τὰ τοίνυν περὶ τὴν χώραν ὥς διάκειται,
 τίς οὐκ ἂν ἀκούσας παροξυνθεῖη πολεμεῖν πρὸς αὐ-
 τόν; Αἴγυπτος γὰρ ἀφειστήκει μὲν καὶ κατ' ἐκείνον
 τὸν χρόνον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐφοβοῦντο, μή ποτε βασι-

- λεὺς αὐτὸς ποιησάμενος στρατείαν κρατήσῃε καὶ τῆς
 διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρίας καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς d
 ἀπάσης· νῦν δ' οὗτος ἀπῆλλαξεν αὐτοὺς τοῦ θεοῦ
 τούτου· συμπαρασκευασάμενος γὰρ δύναμιν, ὅσῃν
 οἷός τ' ἦν πλείστην, καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτοὺς, ἀπῆλ-
 θεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἡττηθεὶς ἀλλὰ καὶ καταγελα-
 σθεὶς καὶ δόξας οὔτε βασιλεύειν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιος
 102 εἶναι. τὰ τοίνυν περὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην καὶ Κιλι-
 κίαν καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἐχρῶντο τῷ ναυτι-
 κῷ, τότε μὲν ἦν βασιλέως, νῦν δὲ τὰ μὲν ἀφέστηκε, e
 τὰ δ' ἐν πολέμῳ καὶ κακοῖς τοσούτοις ἐστὶν ὥστ' ἐκεῖ-
 νῳ μὲν μηδὲν εἶναι τούτων τῶν ἐθνῶν χρήσιμον, σοὶ
 δ' ἦν πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν βουλευθῆς συμφόρως ἔξῃν.
 103 (μγ'.) Καὶ μὴν Ἰδριέα γε τὸν εὐπορώτατον τῶν νῦν
 περὶ τῇ ἡπειρὸν προσήκει δυσμενέστερον εἶναι τοῖς
 βασιλέως πράγμασι τῶν πολεμούντων· ἢ πάντων γ'
 ἂν εἴη σχετλιώτατος, εἰ μὴ βούλοιο καταλελύσθαι 103
 ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὴν αἰκισαμένην μὲν τὸν ἀδελφόν,
 πολεμήσασαν δὲ πρὸς αὐτὸν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον
 ἐπιβουλεύουσαν καὶ βουλομένην τοῦ τε σώματος αὐ-
 τοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπάντων γενέσθαι κυρίαν.
 104 ὑπὲρ ὧν δεδιὼς νῦν μὲν ἀναγκάζεται θεραπεύειν αὐ-
 τὸν καὶ χρήματα πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν
 ἀναπέμπειν· εἰ δὲ σὺ διαβαίης εἰς τὴν ἡπειρὸν, ἐκεῖ- h
 νός τ' ἂν ἄσμενος ἴδοι βοηθὸν ἥκειν αὐτῷ σε νομίζων,
 τῶν τ' ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις, ἢν
 ὑπόσχῃ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς καὶ τοῦνομα τοῦτο δια-
 σπείρης εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπερ εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰσπε-
 σὸν καὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν
 κατέλυσεν.
 105 (μδ'.) Ἐτι δ' ἂν πλείω λέγειν ἐπεχείρουν, ὃν τρό-
 πον πολεμῶν τάχιστ' ἂν περιγένοιο τῆς τοῦ βασιλέως.

- δυνάμεως· νῦν δὲ φοβοῦμαι μή τινες ἐπιτιμήσωσιν c
 ἡμῖν, εἰ μὴδὲν πώποτε μεταχειρισάμενος τῶν στρατη-
 γικῶν νῦν τολμῶν σοι παραινεῖν τῷ πλείστα καὶ μέ-
 ριστα διαπεπραγμένῳ κατὰ πόλεμον. ὥστε περὶ μὲν
 τούτων οὐδὲν οἶμαι δεῖν πλείω λέγειν. (μέ.) Περὶ δὲ
 τῶν ἄλλων ἡγοῦμαι τόν τε πατέρα σου καὶ τὸν κτη-
 σάμενον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τοῦ γένους ἀρχηγόν,
 εἰ τῷ μὲν εἴη θέμις, οἱ δὲ δύναμιν λάβοιεν, τῶν αὐ-
 τῶν ἂν τούτων γενέσθαι συμβούλους, ὥνπερ ἐγώ. d
 106 χρῶμαι δὲ τεκμηρίοις ἐξ ὧν διαπεπραγμένοι τυγχά-
 νουσιν. ὃ τε γὰρ πατήρ σου πρὸς τὰς πόλεις ταύτας,
 αἷς σοι παραινῶ προσέχειν τὸν νοῦν, πρὸς ἀπάσας οἰ-
 κείως εἶχεν· ὃ τε κτησάμενος τὴν ἀρχὴν, μείζον φρο-
 νήσας τῶν αὐτοῦ πολιτῶν καὶ μοναρχίας ἐπιθυμήσας,
 οὐχ ὁμοίως ἐβουλεύσατο τοῖς πρὸς τὰς τοιαύτας φιλο-
 107 τιμίας ὁρμωμένοις. οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι
 στάσεις καὶ ταραχὰς καὶ σφαγὰς ἐμποιοῦντες ἐκτῶντο e
 τὴν τιμὴν ταύτην, ὃ δὲ τὸν μὲν τόπον τὸν Ἑλληνικὸν
 ὁλως εἶλασε, τὴν δ' ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείαν κατασχεῖν
 ἐπεθύμησεν· ἡπίστατο γὰρ τοὺς μὲν Ἕλληνας οὐκ εἰ-
 θισμένους ὑπομένειν τὰς μοναρχίας, τοὺς δ' ἄλλους
 οὐ δυναμένους ἄνευ τῆς τοιαύτης δυναστείας διοικεῖν 104
 108 τὸν βίον τὸν σφέτερον αὐτῶν. καὶ γὰρ τοι συνέβη διὰ
 τὸ γινῶναι περὶ τούτων αὐτὸν ἰδίως καὶ τὴν βασιλείαν
 γεγενῆσθαι πολὺ τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένην· μόνος
 γὰρ τῶν Ἑλλήνων οὐχ ὁμοφύλου γένους ἄρχειν ἀξιώ-
 σας μόνος καὶ διαφυγεῖν ἡδυνήθη τοὺς κινδύνους τοὺς
 περὶ τὰς μοναρχίας γιγνομένους. τοὺς μὲν γὰρ ἐν τοῖς
 Ἕλλησι τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένους εὖροιμεν ἂν οὐ
 μόνον αὐτοὺς διεφθαρμένους ἀλλὰ καὶ τὸ γένος αὐ- b
 τῶν ἐξ ἀνθρώπων ἡφανισμένον, ἐκείνους δ' αὐτόν τ' ἐν

εὐδαιμονία τὸν βίον διάγοντα τῷ τε γένει καταλιπόντα
τὰς αὐτὰς τιμὰς, ὥσπερ αὐτὸς εἶχεν.

- 109 (μς'.) Περὶ τοίνυν Ἡρακλέους οἱ μὲν ἄλλοι τὴν
ἀνδρίαν ὑμνοῦντες αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄθλους ἀπαριθ-
μοῦντες διατελοῦσι, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν τῇ ψυχῇ
προσόντων ἀγαθῶν οὐδείς οὔτε τῶν ποιητῶν οὔτε τῶν
λογοποιῶν οὐδεμίαν φανήσεται μνεῖαν πεποιημένος.
ἐγὼ δ' ὁρῶ μὲν τόπον ἴδιον καὶ παντάπασιν ἀδιεξέρ- c
γαστον, οὐ μικρὸν οὐδὲ κενὸν, ἀλλὰ πολλῶν μὲν ἐπαί-
νων καὶ καλῶν πράξεων γέμοντα, ποθοῦντα δὲ τὸν
110 ἀξίως ἂν δυνηθέντα διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· ἐφ' ὃν
εἰ μὲν νεώτερος ὢν ἐπέστην, ῥαδίως ἂν ἐπέδειξα τὸν
πρόγονον ὑμῶν καὶ τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ
τῇ δικαιοσύνῃ πλέον διενεγκόντα πάντων τῶν προ-
γεγενημένων ἢ τῇ ῥώμῃ τῇ τοῦ σώματος· νῦν δ' ἐπελ-
θὼν ἐπ' αὐτὸν καὶ κατιδὼν τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων d
εἰπεῖν, τὴν τε δύναμιν τὴν παροῦσάν μοι κατεμεμψά-
μην καὶ τὸν λόγον ἡσθόμην διπλάσιον ἂν γενόμενον
τοῦ νῦν ἀναγινωσκομένου. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἀπέ-
στην διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, μίαν δὲ πρᾶξιν ἐξ αὐτῶν
ἔλαβον, ἥπερ ἦν προσήκουσα μὲν καὶ πρέπουσα τοῖς
προειρημένοις, τὸν δὲ καιρὸν ἔχουσα μάλιστα σύμμε-
τρον τοῖς νῦν λεγομένοις.
- 111 (μς'.) Ἐκεῖνος γὰρ ὁρῶν τὴν Ἑλλάδα πολέμων καὶ e
στάσεων καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν μεστὴν οὔσαν,
παύσας ταῦτα καὶ διαλλάξας τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας
ὑπέδειξε τοῖς ἐπιγιννομένοις, μεθ' ὧν χρηὴ καὶ πρὸς
οὓς δεῖ τοὺς πολέμους ἐκφέρειν. ποιησάμενος γὰρ
στρατείαν ἐπὶ Τροίαν, ἥπερ εἶχε τότε μεγίστην δύνα- 105
μιν τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν, τοσοῦτον διήνεγκε τῇ στρα-
τηγίᾳ τῶν πρὸς τὴν αὐτὴν ταύτην ὕστερον πολεμη-
112 σάντων, ὅσον οἱ μὲν μετὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως

ἐν ἔτεσι δέκα μόλις αὐτὴν ἐξεπολιόρκησαν, ὁ δ' ἐν
 ἡμέραις ἐλάττωσιν ἢ τοσαύταις καὶ μετ' ὀλίγων στρα-
 τεύσας ῥαδίως αὐτὴν κατὰ κράτος εἶλεν. καὶ μετὰ
 ταῦτα τοὺς βασιλέας τῶν ἐθνῶν τῶν ἐφ' ἑκατέρας τῆς
 ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοικούντων ἅπαντας ἀπέ- b
 κτεινεν· οὓς οὐδέποτε ἂν διέφθειρεν, εἰ μὴ καὶ τῆς
 δυνάμεως αὐτῶν ἐκράτησεν. ταῦτα δὲ πράξας τὰς
 στήλας τὰς Ἡρακλέους καλουμένας ἐποίησατο, τρό-
 παιον μὲν τῶν βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς
 αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων, ὅρους δὲ τῆς Ἑλλήνων
 χώρας.

- 113 Τούτου δ' ἕνεκά σοι περὶ τούτων διῆλθον, ἵνα
 γνῶς, ὅτι σε τυγχάνω τῷ λόγῳ παρακαλῶν ἐπὶ τοιαύ-
 τας πράξεις, ἃς ἐπὶ τῶν ἔργων οἱ πρόγονοί σου φαί- c
 νονται καλλίστας προκρίναντες. (μῆ·) Ἄπαντας μὲν
 οὖν χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας τὸν κράτιστον ὑποστησα-
 μένους πειραῖσθαι γίγνεσθαι τοιούτους, μάλιστα δὲ
 σοὶ προσήκει. τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἄλλοτρίοις χρῆσθαι πα-
 ραδείγμασιν ἄλλ' οἰκεῖον ὑπάρχειν, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑπ'
 αὐτοῦ σε παροξύνεσθαι καὶ φιλονικεῖν, ὅπως τῷ προ-
 114 γόνῳ σαυτὸν ὅμοιον παρασκευάσεις; λέγω δ' οὐχ ὥς
 δυνησόμενον ἀπάσας σε μιμήσασθαι τὰς Ἡρακλέους d
 πράξεις, οὐδὲ γὰρ ἂν τῶν θεῶν ἐνιοὶ δυνηθεῖεν· ἀλλὰ
 κατὰ γε τὸ τῆς ψυχῆς ἥθος καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ
 τὴν εὐνοίαν, ἣν εἶχεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, δύναι' ἂν
 ὁμοιωθῆναι τοῖς ἐκείνου βουλήμασιν. ἔστι δέ σοι πει-
 σθέντι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις τυχεῖν δόξης οἷας ἂν
 115 αὐτὸς βουλευθῆς· ῥᾶον γάρ ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων
 κτήσασθαι τὴν καλλίστην ἥπερ ἐξ ὧν παρέλαβες ἐπὶ
 τὴν νῦν ὑπάρχουσαν προελθεῖν. σκέψαι δ' ὅτι σε
 τυγχάνω παρακαλῶν, ἐξ ὧν ποιήσῃ τὰς στρατείας οὐ e
 μετὰ τῶν βαρβάρων, ἐφ' οὓς οὐ δίκαιόν ἐστιν, ἀλλὰ

μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τούτους, πρὸς οὓς προσήκει
τοὺς ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότας πολεμεῖν.

- 116 (μθ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ διὰ παντός σε τοῦ 106
λόγου πειρῶμαι προτρέπειν ἐπὶ τε τὰς εὐεργεσίας τὰς
τῶν Ἑλλήνων καὶ πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν· ὁρῶ
γὰρ τὰς μὲν χαλεπότητας λυπηρὰς οὖσας καὶ τοῖς ἔχουσι
καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι, τὰς δὲ πραότητας οὐ μόνον ἐπὶ
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἀπάντων εὐδο-
117 κιμούσας, ἀλλὰ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν τῶν ἀγαθῶν
αἰτίους ἡμῖν ὄντας Ὀλυμπίους προσαγορευομένους,
τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς καὶ ταῖς τιμωρίαις τεταγ-
μένους δυσχερεστέρας τὰς ἐπωνυμίας ἔχοντας, καὶ b
τῶν μὲν καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς πόλεις καὶ νεῶς καὶ
βωμοὺς ἰδρυμένους, τοὺς δ' οὐτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς οὐτ'
ἐν ταῖς θυσίαις τιμωμένους, ἀλλ' ἀποκόμπας αὐτῶν
118 ἡμᾶς ποιουμένους. ὧν ἐνθυμούμενον ἐθίζειν σαυτὸν
χρὴ καὶ μελετᾶν, ὅπως ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν τοιαύτην
ἅπαντες περὶ σοῦ τὴν γνώμην ἔχουσιν. χρὴ δὲ τοὺς
μεῖζονος δόξης τῶν ἄλλων ἐπιθυμοῦντας περιβάλλε- c
σθαι μὲν τῇ διανοίᾳ τὰς πράξεις, δυνατὰς μὲν, εὐχῇ
δ' ὁμοίας, ἐξεργάζεσθαι δὲ ζητεῖν αὐτὰς, ὅπως ἂν οἱ
καιροὶ παραδιδῶσιν.
- 119 (ν'.) Ἐκ πολλῶν δ' ἂν κατανοήσεις, ὅτι δεῖ τοῦ-
τον τὸν τρόπον πράττειν, μάλιστα δ' ἐκ τῶν Ἰάσωνι
συμβάντων. ἐκεῖνος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον οἶον σὺ κατ-
εργασάμενος μεγίστης δόξης ἔτυχεν, οὐκ ἐξ ὧν ἐπρα-
ξεν ἀλλ' ἐξ ὧν ἔφησεν· ἐποιεῖτο γὰρ τοὺς λόγους ὥς
εἰς τὴν ἡπειρον διαβησόμενος καὶ βασιλεῖ πολεμήσων. d
120 ὅπου δ' Ἰάσων λόγῳ μόνον χρησάμενος οὕτως αὐτὸν
ἠϋΐησεν, ποίαν τινὰ χρὴ προσδοκᾶν περὶ σοῦ γνώμην
αὐτοὺς ἔχειν, ἣν ἔργῳ ταῦτα πράξης, καὶ μάλιστα μὲν
πειραθῆς ὅλην τὴν βασιλείαν ἀνελεῖν, εἰ δὲ μὴ, χώραν

- ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν τὴν Ἀσίαν, ὡς λέγουσί τινες, ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Σινώπης, πρὸς δὲ τούτοις κτίσαι πόλεις ἐπὶ τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ κατοικίσαι τοὺς νῦν πλανωμένους δι' ἔνδειαν τῶν καθ' e
- 121 ἡμέραν καὶ λυμαινομένους οἷς ἂν ἐντύχωσιν. οὓς εἰ μὴ παύσομεν ἀθροιζομένους βίον αὐτοῖς ἱκανὸν πορίσαντες, λήσουσιν ἡμᾶς τοσοῦτοι γενόμενοι τὸ πληθὺς ὥστε μηδὲν ἥττον αὐτοὺς εἶναι φοβεροὺς τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις· ὧν οὐδεμίαν ποιούμεθα 107
- 122 πρὸναιαν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν κοινὸν φόβον καὶ κίνδυνον ἅπασιν ἡμῖν ἀνξάνομενον. ἔστιν οὖν ἀνδρὸς μέγα φρονοῦντος καὶ φιλέλληνος καὶ πορρωτέρω τῶν ἄλλων τῇ διανοίᾳ καθορῶντος, ἀποχρησάμενον τοῖς τοιοῦτοις πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ χώραν ἀποτεμώμενον τοσαύτην, ὅσην ὀλίγῳ πρότερον εἰρήκαμεν, ἀπαλλάξαι τε τοὺς ξενιτευομένους τῶν κακῶν ὧν αὐτοὶ τ' ἔχουσι καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχουσι, καὶ πόλεις ἐξ αὐτῶν συστή- b
- 123 σαι καὶ ταύταις ὀρίσαι τὴν Ἑλλάδα καὶ προβαλέσθαι πρὸ πάντων ἡμῶν. ταῦτα γὰρ πράξας οὐ μόνον ἐκείνους εὐδαίμονας ποιήσεις ἀλλὰ καὶ πάντας ἡμᾶς εἰς ἀσφάλειαν καταστήσεις. ἦν δ' οὖν τούτων διαμάρτης, ἀλλ' ἐκεῖνό γε ῥαδίως ποιήσεις, τὰς πόλεις τὰς τὴν Ἀσίαν κατοικούσας ἐλευθερώσεις. ὅτι δ' ἂν τούτων πράξαι δυνηθῇς ἢ καὶ μόνον ἐπιχειρήσῃς, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐδοκιμήσεις, καὶ δικαίως, c
- 124 ἦν περ αὐτός τ' ἐπὶ ταῦθ' ὀρμήσῃς καὶ τοὺς Ἕλληνας προτρέψῃς. (να΄.) Ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἂν εἰκότως τὰ συμβεβηκότα θαυμάσειε καὶ καταφρονήσειεν ἡμῶν, ὅπου παρὰ μὲν τοῖς βαρβάροις, οὓς ὑπειλήφαμεν μαλακοὺς εἶναι καὶ πολέμων ἀπίρους καὶ διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ἄνδρες ἐγγεγόνασιν, οἳ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν ἡξίωσαν, τῶν δ' Ἑλλήνων οὐδεὶς τοσοῦτον πε- d

- 125 φρόνηκεν ὥστ' ἐπιχειρῆσαι τῆς Ἀσίας ἡμᾶς ποιῆσαι κυρίους, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῶν ἀπολελειμμένοι τυγχάνομεν, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ὤκνησαν οὐδὲ προϋπάροξαι τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν ἀμύνεσθαι τολμῶμεν αὐτοὺς, ἀλλ' ὁμολογούντων ἐκείνων ἐν ᾧπασι τοῖς πολέμοις μῆτε στρατιώτας ἔχειν μῆτε στρατηγούς μῆτ'
- 126 ἄλλο μηδὲν τῶν εἰς τοὺς κινδύνους χρησίμων ἀλλὰ ταῦτα πάντα παρ' ἡμῶν μεταπεμπομένων, εἰς τοῦθ' ἠκομεν ἐπιθυμίας τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν, ὥστ' ἐξὸν ἡμῖν τὰ κείνων ἀδεῶς ἔχειν, πρὸς ἡμᾶς τ' αὐτοὺς περὶ μικρῶν πολεμοῦμεν καὶ τοὺς ἀφισταμένους τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας συγκαταστρεφόμεθα καὶ λελήθαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνίοτε μετὰ τῶν πατρικῶν ἐχθρῶν 108 τοὺς τῆς αὐτῆς σύγγενείας μετέχοντας ἀπολλύναι ζητοῦντες.
- 127 (νβ'.) Διὸ καὶ σοὶ νομίζω συμφέρειν οὕτως ἀνάνδρως διακειμένων τῶν ἄλλων προστῆναι τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἐκεῖνον. προσήκει δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκόσι καὶ τοῖς ἐν πολιτείᾳ καὶ νόμοις ἐνδεδεμένοις ἐκείνην τὴν πόλιν στέργειν, ἐν ᾗ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δ' ὥσπερ ἄφετον γεγεννημένον ᾧπασαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν, ὥσπερ ὁ γεννήσας ὑμᾶς, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῆς ὁμοίως, ὥσπερ ὑπὲρ ὧν μάλιστα σπουδάζεις.
- 128 (νγ'.) Ἴσως δ' ἂν τινες ἐπιτιμῇσαί μοι τολμήσειαν τῶν οὐδὲν ἄλλο δυναμένων ἢ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι σὲ προειλόμην παρακαλεῖν ἐπὶ τε τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν τῶν Ἑλλήνων,
- 129 παραλιπὼν τὴν ἔμμαντοῦ πόλιν. (νδ'.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς πρότερον ἐπεχείρουν διαλέγεσθαι 109 περὶ τούτων ἢ πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτοῦ τὴν τρις

- τοὺς Ἑλληνας ἐλευθερώσασαν, δις μὲν ἀπὸ τῶν βαρ-
 βάρων, ἅπαξ δ' ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς, ὡμο-
 λόγουν ἂν πλημμελεῖν· νῦν δ' ἐκείνην μὲν φανήσομαι
 πρώτην ἐπὶ ταῦτα προτρέπων ὥς ἡδυνάμην μετὰ
 πλείστης σπουδῆς, αἰσθανόμενος δ' ἔλαττον αὐτὴν
 φροντίζουσιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ
 βήματος μαινομένων ἐκείνην μὲν εἶσα, τῆς δὲ πραγ- d
 130 ματείας οὐκ ἀπέστην. διὸ δικαίως ἂν με πάντες ἐπαι-
 νοῖεν, ὅτι τῇ δυνάμει ταύτῃ χρώμενος, ἣν ἔχων τυγ-
 χάνω, διατετέλεκα πάντα τὸν χρόνον πολεμῶν μὲν
 τοῖς βαρβάροις, κατηγορῶν δὲ τῶν μὴ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ
 γνώμην ἐχόντων, προτρέπειν δ' ἐπιχειρῶν, οὓς ἂν
 ἐλπίσω μάλιστα δυνήσεσθαι τοὺς μὲν Ἑλληνας ἀγα-
 θόν τι ποιῆσαι, τοὺς δὲ βαρβάρους ἀφελέσθαι τὴν
 131 ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν. διόπερ καὶ νῦν πρὸς σέ e
 ποιοῦμαι τοὺς λόγους, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι τούτοις μὲν
 ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις πολλοὶ φθονήσουσι, τοῖς δ' αὐ-
 τοῖς τούτοις ὑπὸ σοῦ πραττομένοις ἅπαντες συνησθή-
 σονται. τῶν μὲν γὰρ εἰρημένων οὐδεὶς κεκοινῶνηκε,
 τῶν δ' ὠφελειῶν τῶν κατεργασθησομένων οὐκ ἔστιν
 ὅστις οὐκ οἰήσεται μεθέξειν.
- 132 (νε'.) Σκέψαι δ' ὥς αἰσχροὺς περιορᾶν τὴν Ἀσίαν 109
 ἄμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς βαρβάρους
 εὐπορωτέρους ὄντας τῶν Ἑλλήνων, ἔτι δὲ τοὺς μὲν
 ἀπὸ Κύρου τὴν ἀρχὴν ἔχοντας, ὃν ἡ μήτηρ εἰς τὴν
 ὁδὸν ἐξέβαλε, βασιλέας τοὺς μεγάλους [προσαγορευο-
 μένους], τοὺς δ' ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκότας, ὃν ὁ γεν-
 νήσας διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, ταπεινοτέ-
 ροις ὀνόμασιν ἢ κείνους προσαγορευομένους. ὧν οὐ-
 δὲν ἐατέον οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ἀναστρεπτέον καὶ μετα- b
 στατέον ἅπαντα ταῦτ' ἐστίν.
- 133 (νε'.) Εὐ δ' ἴσθι μηδὲν ἂν με τούτων ἐπιχειρή-

- σαντά σε πείθειν, εἰ δυναστείαν μόνον καὶ πλούτον
 ἐώρων ἐξ αὐτῶν γενησόμενον· ἡγοῦμαι γὰρ τὰ γε
 τοιαῦτα καὶ νῦν σοι πλείω τῶν ἱκανῶν ὑπάρχειν, καὶ
 πολλὴν ἀπληστίαν ἔχειν, ὅστις προαιρεῖται κινδυνεύ-
 εῖν ὥστ' ἢ ταῦτα λαβεῖν ἢ στερηθῆναι τῆς ψυχῆς.
- 134 ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τὰς τούτων κτήσεις ἀποβλέψας
 ποιοῦμαι τοὺς λόγους ἀλλ' οἰόμενος ἐκ τούτων μεγί- c
 στην σοι καὶ καλλίστην γενήσεσθαι δόξαν. ἐνθυμοῦ
 δ' ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἅπαντες ἔχομεν, κατὰ δὲ
 τὴν εὐλογίαν καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν φήμην καὶ
 τὴν μνήμην τὴν τῷ χρόνῳ συμπαρακολουθοῦσαν ἀθα-
 νασίας μεταλαμβάνομεν, ἥς ἄξιον ὀρεγομένους καθ'
- 135 ὅσον οἰοί τ' ἐσμέν ὅτιοῦν πάσχειν. ἰδοὺς δ' ἂν καὶ τῶν
 ἰδιωτῶν τοὺς ἐπιεικεστάτους ὑπὲρ ἄλλου μὲν οὐδενὸς d
 ἂν τὸ ξῆν ἀντικαταλλαξαμένους, ὑπὲρ δὲ τοῦ τυχεῖν d
 καλῆς δόξης ἀποθνήσκειν ἐν τοῖς πολέμοις ἐθέλοντας,
 ὅλως δὲ τοὺς μὲν τιμῆς ἐπιθυμοῦντας αἰεὶ μείζονος ἥς
 ἔχουσιν ὑπὸ πάντων ἐπαινουμένους, τοὺς δὲ πρὸς
 ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως διακειμένους ἀκρατεστέ-
 136 ρους καὶ φανλοτέρους εἶναι δοκοῦντας. τὸ δὲ μέγιστον
 τῶν εἰρημένων, ὅτι συμβαίνει τοῦ μὲν πλούτου καὶ
 τῶν δυναστειῶν πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς κυρίους γί- c
 γνεσθαι, τῆς δ' εὐνοίας τῆς παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν προειρημένων μηδένας ἄλλους καταλείπε-
 σθαι κληρονόμους πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας.
 ὥστ' ἡσυχυρόμην ἂν, εἰ μὴ τούτων ἔνεκα συνεβούλευον
 καὶ τὴν στρατείαν ποιεῖσθαι ταύτην καὶ πολεμεῖν καὶ 110
 κινδυνεύειν.
- 137 (νξ'.) Οὕτω δ' ἄριστα βουλευέσει περὶ τούτων, ἣν
 ὑπολάβῃς μὴ μόνον τὸν λόγον τοῦτόν σε παρακαλεῖν
 ἀλλὰ καὶ τοὺς προγόνους καὶ τὴν τῶν βαρβάρων ἀναν-
 δρίαν καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους γενομένους καὶ δόξαν-

τας ἡμιθέους εἶναι διὰ τὴν στρατείαν τὴν ἐπ' ἐκείνους, μάλιστα δὲ πάντων τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ σὺ μὲν τυγχάνεις τοσαύτην δύναμιν κεκτημένος, ὅσῃν οὐδεὶς τῶν τὴν Εὐρώπην κατοικησάντων, πρὸς ὃν δὲ πολεμήσεις, οὕτω σφόδρα μεμισημένος καὶ καταπεφρονημένος ὑπ' ἀπάντων, ὥς οὐδεὶς πώποτε τῶν βασιλευσάντων.

- 138 (νῆ.) Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποίησάμην οἷόν τ' εἶναι συνερᾶσαι τοὺς λόγους ἅπαντας τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ τούτων εἰρημένους· μᾶλλον γὰρ ἂν ἄξιος οὗτος ἔδοξεν εἶναι τῆς ὑποθέσεως. οὐ μὲν ἀλλὰ σέ γε χρὴ σκοπεῖν ἐξ ἀπάντων τὰ συντείνοντα καὶ προτρέποντα πρὸς τὸν πόλεμον τοῦτον· οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα βουλευσάιο περὶ αὐτῶν.

- 139 (νθ.) Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν βασιλέως δύναμιν ἄμαχον εἶναι νομίζουσιν· ὧν ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τὴν ὑπ' ἀνθρώπου βαρβάρου καὶ κακῶς τεθραμμένον καταστραφεῖσαν καὶ συναχθεῖσαν ἐπὶ δουλείᾳ, ταύτην ὑπ' ἀνδρὸς Ἑλληνος καὶ περὶ τοὺς πολέμους πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχοντος μὴ νομίζουσιν ἂν ἐπ' ἐλευθερίᾳ διαλυθῆναι, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι δὲ συστήσῃ μὲν ἔστιν ἅπαντα χαλεπὸν, διαστήσῃ δὲ ῥᾷδιον.

- 140 (ξ.) Ἐνθυμοῦ δ' ὅτι μάλιστα τούτους τιμῶσιν ἅπαντες καὶ θαυμάζουσιν, οἵτινες ἀμφοτέρω δύνανται, καὶ πολιτεύεσθαι καὶ στρατηγεῖν. ὅταν οὖν ὁρᾷς τοὺς ἐν μιᾷ πόλει ταύτην ἔχοντας τὴν φύσιν εὐδοκίμουνας, ποίους τινὰς χρὴ προσδοκᾶν τοὺς ἐπαίνους ἔσεσθαι τοὺς περὶ σοῦ ῥηθησομένους, ὅταν φαίνηται μὲν εὐεργεσίαις ἐν ᾗπασι τοῖς Ἑλλησι πεπολιτευμένος, καὶ ταῖς δὲ στρατηγίαις τοὺς βαρβάρους κατεστραμμένος;
- 141 ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι ταῦτα πέρας ἔξειν· οὐδένα γὰρ ἄλλον ποτὲ δυνήσεσθαι μείζω πράξαι τούτων· οὔτε

- γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλήσι γενήσεσθαι τηλικούτου ἔργον, 111
ὅσον ἐστὶ τὸ πάντας ἡμᾶς ἐκ τοσούτων πολέμων ἐπὶ
τὴν ὁμόνοιαν προαγαγεῖν, οὔτε τοῖς βαρβάροις εἰκός
ἐστὶ συστήναι τηλικαύτην δύναμιν, ἣν τὴν νῦν ὑπάρ-
142 χουσιν καταλύσῃς. ὥστε τῶν μὲν ἐπιγιννομένων οὐδ'
ἦν τις τῶν ἄλλων διενέγκῃ τὴν φύσιν, οὐδὲν ἔξει ποι-
ῆσαι τοιοῦτον. ἀλλὰ μὲν τῶν γε προγεγενημένων ἔχω
μὲν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις τοῖς ἤδη διὰ σοῦ κατειρ- b
γασμένοις, οὐ γλίσχρως ἀλλ' ἀληθινῶς· ὅστις γὰρ
ἔθνη τοσαῦτα τυγχάνεις κατεστραμμένος, ὅσας οὐδεὶς
πώποτε τῶν ἄλλων πόλεις εἶλε, πῶς οὐκ ἂν πρὸς
ἕκαστον αὐτῶν ἀντιπαραβάλλων ῥαδίως ἂν ἐπέδειξα
143 μείζω σε κἀκείνων διαπεπραγμένον; ἀλλὰ γὰρ εἰλό-
μην ἀποσχέσθαι τῆς τοιαύτης ἰδέας δι' ἀμφοτέρω, διὰ
τε τοὺς, οὐκ εὐκαίρως αὐτῇ χρωμένους καὶ διὰ τὸ μὴ
βούλεσθαι ταπεινοτέρους ποιεῖν τῶν νῦν ὄντων τοὺς c
ἡμιθέους εἶναι νομιζομένους.
- 144 (ξά.) Ἐνθυμοῦ δ' ἵνα τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἰπω-
μεν, ὅτι τὸν Ταντάλου πλοῦτον καὶ τὴν Πέλοπος ἀρ-
χὴν καὶ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν οὐδεὶς ἂν οὔτε λό-
γων εὐρετῆς οὔτε ποιητῆς ἐπαινέσειεν, ἀλλὰ μετὰ γε
τὴν Ἡρακλέους ὑπερβολὴν καὶ τὴν Θησέως ἀρετὴν
τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις
145 ὁμοίους γενομένους ἅπαντες ἂν εὐλογήσειαν. καίτοι
τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἴσμεν d
ἐν μικροῖς πολιχνίοις καὶ νησυνδρίοις τὰς ἀρχὰς κατα-
σχόντας. ἀλλ' ὅμως ἰσόθεον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομα-
στὴν τὴν αὐτῶν δόξαν κατέλιπον· ἅπαντες γὰρ φι-
λοῦσιν οὐ τοὺς σφίσιν αὐτοῖς μεγίστην δυναστείαν
κτησαμένους ἀλλὰ τοὺς τοῖς Ἑλλήσι πλείστων ἀγαθῶν
αἰτίους γεγενημένους.
- 146 (ξβ.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων αὐτοὺς ὄψει τὴν

- γνώμην ταύτην ἔχοντας ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ἐπεὶ
 καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οὐδεὶς ἂν ἐπαινέσειεν, οὐθ' ὅτι
 τῆς θαλάττης ἤρξεν, οὐθ' ὅτι τοσοῦτον πλῆθος χρη-
 μάτων εἰσπράξασα τοὺς συμμάχους εἰς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀνήνεγκεν, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὅτι πολλῶν πόλεων ἔξου-
 σίαν ἔλαβε τὰς μὲν ἀναστάτους ποιῆσαι, τὰς δ' αὐξή-
 147 σαι, τὰς δ' ὅπως ἡβουλήθη διοικῆσαι· πάντα γὰρ
 ταῦτα παρῇν αὐτῇ πράττειν· ἀλλ' ἐκ τούτων μὲν πολ- 112
 λαὶ κατηγορίαι κατὰ ταύτης γέγονασιν, ἐκ δὲ τῆς Μα-
 ραθῶνι μάχης καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, καὶ
 μάλισθ' ὅτι τὴν αὐτῶν ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλή-
 νων σωτηρίας, ἅπαντες ἐγκωμιάζουσιν. τὴν αὐτὴν δὲ
 148 γνώμην καὶ περὶ Λακεδαιμονίων ἔχουσιν· καὶ γὰρ
 ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἥτταν τὴν ἐν Θερμοπύ-
 λαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας, καὶ τὸ τρόπαιον τὸ μὲν κατ'
 ἐκείνων ὑπὸ τῶν βαρβάρων σταθὲν ἀγαπῶσι καὶ θεο- b
 ροῦσι, τὰ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν ἄλλων οὐκ
 ἐπαινοῦσιν ἀλλ' ἀηδῶς ὀρῶσιν· ἡγοῦνται γὰρ τὸ μὲν
 ἀρετῆς εἶναι σημεῖον, τὰ δὲ πλεονεξίας.
- 149 (ἐγ'.) Ταῦτ' οὖν ἐξετάσας ἅπαντα καὶ διελθὼν
 πρὸς αὐτὸν, ἦν μὲν τι τῶν εἰρημένων ἢ μαλακώτερον
 ἢ καταδεέστερον, αἰτιῶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἢ δι- c
 καίως ἂν ἅπαντες συγγνώμην ἔχοιεν· ἦν δ' ὅμοια τοῖς
 πρότερον διαδεδομένοις, νομίζειν αὐτὰ χρή μὴ τὸ γῆ-
 ρας τοῦμὸν εὔρειν ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον ὑποβαλεῖν, οὐκ
 ἐμοῦ φροντίζον ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος κηδόμενον, καὶ βου-
 λόμενον ταύτην τε τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι τῶν παρόν-
 των καὶ σοὶ πολὺ μείζω περιθελναι δόξαν τῆς νῦν
 150 ὑπαρχούσης. οἶμαι δέ σ' οὐκ ἀγνοεῖν, ὃν τρόπον οἱ
 θεοὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων διοικοῦσιν. οὐ γὰρ αὐτόχει- d
 ρες οὔτε τῶν ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν γίνονται τῶν
 συμβαινόντων αὐτοῖς ἀλλ' ἐκάστοις τοιαύτην ἐννοίαν

- ἔμποιοῦσιν, ὥστε δι' ἀλλήλων ἡμῖν ἑκάτερα παραγί-
 151 γνεσθαι τούτων. οἷον ἴσως καὶ νῦν τοὺς μὲν λόγους
 ἡμῖν ἀπένειμαν, ἐπὶ δὲ τὰς πράξεις σὲ τάττουσι, νο-
 μίζοντες τούτων μὲν σὲ κάλλιστ' αὖ ἐπιστατῆσαι, τὸν
 δὲ λόγον τὸν ἐμὸν ἥκιστ' αὖ ὀχληρὸν γενέσθαι τοῖς
 ἀκούουσιν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον e
 οὐκ αὖ ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ
 152 μὴ τις θεῶν αὐτὰ συγκατάρθωσεν, οὐχ ἵνα τοῖς βαρ-
 βάροις μόνον τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατοικοῦσι πολε-
 μῶν διατελῆς, ἀλλ' ὅπως αὖ ἐν τούτοις γυμνασθεῖς 113
 καὶ λαβὼν ἐμπειρίαν καὶ γνωσθεῖς οἷος εἰ, τούτων ἐπι-
 θυμήσης ὧν ἐγὼ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. αἰσχρὸν
 οὖν ἐστὶ καλῶς τῆς τύχης ἡγουμένης ἀπολειφθῆναι
 καὶ μὴ παρασχεῖν σαυτὸν, εἰς ὃ βούλεται σε προα-
 γαγεῖν.
- 153 (ξδ'.) Νομίζω δὲ χρῆναι σε πάντας μὲν τιμᾶν τοὺς
 περὶ τῶν σοι πεπραγμένων ἀγαθόν τι λέγοντας, κάλ-
 λιστα μέντοι νομίζειν ἐκείνους ἐγκωμιάζειν τοὺς μει-
 ζόνων ἔργων ἢ τηλικούτων τὴν σὴν φύσιν ἀξιούντας, b
 καὶ τοὺς μὴ μόνον ἐν τῷ παρόντι κεχαρισμένως διει-
 λεγμένους, ἀλλ' οἵτινες αὖ τοὺς ἐπιγιγνομένους οὕτω
 ποιήσωσι τὰς σὰς πράξεις θαυμάζειν ὥς οὐδενὸς ἄλ-
 λου τῶν προγεγενημένων. πολλὰ δὲ βουλόμενος τοι-
 αῦτα λέγειν οὐ δύναμαι· τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν πλεο-
 νάκεις τοῦ δέοντος εἴρηκα.
- 154 (ξε'.) Λοιπὸν οὖν ἐστὶ τὰ προειρημένα συναγα-
 γεῖν, ἵν' ὥς ἐν ἐλαχίστοις κατίδοις τὸ κεφάλαιον τῶν c
 συμβεβουλευμένων. φημὶ γὰρ χρῆναι σε τοὺς μὲν Ἑλ-
 ληνας εὐεργετεῖν, Μακεδόνων δὲ βασιλεύειν, τῶν δὲ
 βαρβάρων ὥς πλείστων ἄρχειν. ἦν γὰρ ταῦτα πράτ-
 τεις, ἅπαντές σοι χάριν ἔξουσιν, οἱ μὲν Ἕλληνες ὑπὲρ
 ὧν εὐπάσχουσι, Μακεδόνες δ' ἦν βασιλικῶς ἀλλὰ μὴ

τυραννικῶς αὐτῶν ἐπιστατῆς, τὸ δὲ τῶν ἄλλων γένος,
 ἦν διὰ σὲ βαρβαρικῆς δεσποτείας ἀπαλλαγέντες Ἑλ- d
 155 ληνικῆς ἐπιμελείας τύχωσιν. ταῦθ' ὅπως μὲν γέγρα-
 πται τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς ἀκριβείαις, παρ' ὑμῶν τῶν
 ἀκουόντων πυνθάνεσθαι δίκαιόν ἐστιν· ὅτι μέντοι
 βελτίω τούτων καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ὑπάρ-
 χουσιν οὐδεὶς ἂν σοι συμβουλευέσειε, σαφῶς εἰδέναι
 νομίζω.

6.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ

(α΄.) Ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν, ὅτι τὸν ἄλ- 116
 λον χρόνον ἐμμεμενηκῶς τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις, ὥς
 οὐκ οἶδ' εἰ τις ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν, τοσαύτην πε-
 ποίημαι τὴν μεταβολήν, ὥστε περὶ ὧν ὀκνοῦσιν οἱ
 πρεσβύτεροι λέγειν, περὶ τούτων νεώτερος ὢν παρε-
 2 λήλυθα συμβουλευέσων. ἐγὼ δ' εἰ μὲν τις τῶν εἰδι-
 σμένων ἐν ὑμῖν ἀγορεύειν ἀξίως ἦν τῆς πόλεως εἰρη-
 κῶς, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν ἦγον· νῦν δ' ὁρῶν τοὺς μὲν
 συναγορεύοντας οἷς οἱ πολέμιοι προστάττουσι, τοὺς b
 δ' οὐκ ἐρρωμένως ἐναντιουμένους, τοὺς δὲ παντάπα-
 σιν ἀποσεσιωπηκότας, ἀνέστην ἀποφανούμενος, ἃ
 γιγνώσκω περὶ τούτων, αἰσχροὺς νομίσας, εἰ τὴν ἰδίαν
 τοῦ βίου τάξιν διαφυλάττων περιόψομαι τὴν πόλιν
 3 ἀνάξια ψηφισαμένην αὐτῆς. (β΄.) Ἐγοῦμαι δ' εἰ καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων πρέπει τοὺς τηλικούτους σιωπᾶν, περὶ
 γε τοῦ πολεμεῖν ἢ μὴ προσήκειν τούτους μάλιστα συμ-
 βουλευέειν, οἷπερ καὶ τῶν κινδύνων πλεῖστον μέρος
 μεθέξουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ τοῦ γνῶναί τι τῶν δεόν- c

- 4 των ἐν κοινῷ καθεστῶτος ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ ἦν δε-
δειγμένον ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους περὶ ἀπάντων
εἰδέναι τὸ βέλτιστον, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ περὶ
ἐνὸς ὀρθῶς γιννώσκειν, καλῶς ἂν εἶχεν ἀπείργειν
ἡμᾶς τοῦ συμβουλευεῖν· ἐπειδὴ δ' οὐ τῷ πλήθει τῶν
ἐτῶν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ διαφέρομεν ἀλλήλων ἀλλὰ
τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπιμελείαις, πῶς οὐκ ἀμφοτέρων 117
χρὴ τῶν ἡλικιῶν πείραν λαμβάνειν, ἵν' ἐξ ὅλων
ὑμῖν ἐξῇ τῶν ῥηθέντων ἐλέσθαι τὰ συμφορώτατα;
5 θαυμάζω δ' ὅσοι τριήρων μὲν ἡγεῖσθαι καὶ στρατο-
πέδων ἄρχειν ἀξιοῦσιν ἡμᾶς, ὑπὲρ ὧν μὴ καλῶς βο-
λευσάμενοι πολλὰς ἂν συμφοραῖς καὶ μεγίσταις τὴν
πόλιν περιβάλλοιμεν, εἰπεῖν δ' ἅ γιννώσκομεν περὶ
ὧν ὑμεῖς μέλλετε κρίνειν οὐκ οἶονται δεῖν ἡμᾶς, ἐν
οἷς μὲν κατορθώσαντες ἅπαντας ὑμᾶς ὠφελήσομεν, ὅ
διαμαρτόντες δὲ τῆς ὑμετέρας γνώμης αὐτοὶ μὲν ἴσως
φραυλότεροι δόξομεν εἶναι, τὸ δὲ κοινὸν οὐδὲν ἂν ζη-
μιώσασιν.
- 6 Οὐ μὴν ὥς ἐπιθυμῶν τοῦ λέγειν, οὐδ' ὥς ἄλλως
πῶς παρεσκευασμένος ξῆν ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον,
οὕτως εἴρηκα περὶ τούτων, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς
προτρέψαι μηδεμίαν ἀποδοκιμάζειν τῶν ἡλικιῶν ἀλλ'
ἐν ἀπάσαις ζητεῖν, εἰ τίς τι δύναται περὶ τῶν παρόν- c
7 των πραγμάτων εἰπεῖν ἀγαθόν. (γ'.) Ὡς ἐξ οὗ τὴν
πόλιν οἰκοῦμεν, οὐδεὶς οὔτε κίνδυνος οὔτε πόλεμος
περὶ τοσούτων τὸ μέγεθος ἡμῖν γέρονε, περὶ ὧν
νυνὶ βουλευσόμενοι συνεληλύθαμεν. πρότερον μὲν
γὰρ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἡγωνιζόμεθα, νῦν δ'
ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττόμενον· ὃ ση-
μεῖον ἐλευθερίας ἐστίν, ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ τι τῶν δει-
νῶν οὐχ ὑπομενετέον, οὐ μόνον ἡμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς d
ἄλλοις τοῖς μὴ λίαν ἀνάνδρως διακειμένοις ἀλλὰ καὶ

- 8 κατὰ μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιουμένοις. ἐγὼ μὲν οὖν, εἰ
 δεῖ τοῦμὸν ἴδιον εἰπεῖν, ἐλλόμην ἂν ἀποθανεῖν ἢ δὴ
 μὴ ποιήσας τὸ προσταττόμενον. μᾶλλον ἢ πολλαπλά-
 σιον χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου ψηφισάμενος, ἃ Θη-
 βαῖτοι κελεύουσιν· αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν, εἰ γεροντῶς
 μὲν ἀφ' Ἡρακλέους, τοῦ δὲ πατρὸς βασιλεύοντος, αὐ-
 τὸς δ' ἐπίδοξος ὢν τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης, περι- e
 ἰδοίμι, καθ' ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί, τὴν χώραν, ἣν ἡμῖν
 οἱ πατέρες κατέλιπον, ταύτην τοὺς οἰκέτας τοὺς ἡμε-
 9 τέρους ἔχοντας. ἄξιῳ δ' ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην
 ἔχειν, ἐνθυμηθέντας, ὅτι μέχρι μὲν ταυτησὶ τῆς ἡμέ-
 ρας δεδυστυχηκέναι δοκοῦμεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Θη-
 βαίους, καὶ τοῖς μὲν σώμασι κρατηθῆναι διὰ τὸν οὐκ 118
 ὀρθῶς ἡγησάμενον, τὰς δὲ ψυχὰς ἔτι καὶ νῦν ἀηττή-
 10 τους ἔχειν, εἰ δὲ φοβηθέντες τοὺς ἐπιόντας κινδύνους
 προησόμεθ' αὖτε τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, βεβαιώσομεν
 τὰς Θηβαίων ἀλαξονείας καὶ πολὺ σεμνότερον τρό-
 παιον τοῦ περὶ Λεῦκτρα καὶ φανερώτερον στήσομεν
 καθ' ἡμῶν αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ ἀτυχίας, τὸ δὲ τῆς ἡμε-
 τέρας διανοίας ἔσται γεγεννημένον. μηδεὶς οὖν ὑμᾶς
 πείσῃ τοιαύταις αἰσχύναις τὴν πόλιν περιβαλεῖν. b
- 11 (δ'.) Καίτοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβε-
 βουλευκάσιν ὑμῖν, ὥς χρὴ Μεσσήνην ἀφέντας ποιή-
 σασθαι τὴν εἰρήνην. οἷς ὑμεῖς δικαίως ἂν ὀργίζοισθε
 πολὺ μᾶλλον ἢ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀποσταῖσιν ἡμῶν. ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ἀφέμενοι τῆς ἡμετέρας φιλλίας τὰς αὐτῶν πό-
 λεις ἀπώλεσαν, εἰς στάσεις καὶ σφαγὰς καὶ πολιτείας
 πονηρὰς ἐμβαλόντες, οὗτοι δ' ἡμᾶς ἤκουσι κακῶς
- 12 ποιήσοντες· τὴν γὰρ δόξαν, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι μετὰ c
 πολλῶν κινδύνων ἐν ἑπτακοσίοις ἔτεσι κτησάμενοι
 κατέλιπον, ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πείθουσιν ὑμᾶς
 ἀποβαλεῖν, ἣς οὐτ' ἀπρεπεστέραν τῇ Λακεδαιμόνι συμ-

- φορὰν οὔτε δεινότεραν οὐδέποτε ἂν εὐρεῖν ἡδυνήθη-
 13 σαν. εἰς τοῦτο δ' ἤκουσι πλεονεξίας καὶ τοσαύτην
 ἡμῶν κατεγνώκασιν ἀνανδρίαν, ὥστε πολλάκις ἡμᾶς
 ἀξιώσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πολεμεῖν, ὑπὲρ Μεσσή-
 νης οὐκ οἴονται δεῖν κινδυνεύειν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὶ τὴν
 σφετέραν αὐτῶν ἀσφαλῶς καρπῶνται, πειρῶνται δι- d
 δάσκειν ὑμᾶς, ὡς χρὴ τοῖς ἐχθροῖς τῆς ἡμετέρας πα-
 ραχωρῆσαι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπαπειλοῦσιν, ὡς
 εἰ μὴ ταῦτα συγχωρήσομεν ποιησόμενοι τὴν εἰρήνην
 14 κατὰ σφᾶς αὐτούς. ἐγὼ δ' οὐ τοσούτῳ χαλεπώτερον
 ἡγοῦμαι τὸν κίνδυνον ἡμῖν ἔσεσθαι τὸν ἄνεν τούτων,
 ὅσῳ καλλίῳ καὶ λαμπρότερον καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις ὀνομαστότερον· τὸ γὰρ μὴ δι' ἐτέρων ἀλλὰ δι'
 ἡμῶν αὐτῶν πειραῖσθαι σώζεσθαι καὶ περιγενέσθαι e
 τῶν ἐχθρῶν ὁμολογούμενον τοῖς ἄλλοις τοῖς τῆς πό-
 λεως ἔργοις ἐστίν.
- 15 Οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' ἀεὶ νο-
 μίζων τοὺς περὶ τοῦτο διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι 119
 πρὸς τὰς πράξεις, νῦν οὐδὲν ἂν περὶ πλείονος ποιη-
 σαίμην ἢ δυνηθῆναι περὶ τῶν προκειμένων ὡς βού-
 λομαι διελθεῖν· ἐν γὰρ τῷ παρόντι διὰ τούτων ἐλπί-
 ζω μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος ἂν γενέσθαι τῇ πόλει.
- 16 (ε'.) Πρῶτον μὲν οὖν οἶμαι δεῖν διαλεχθῆναι πρὸς
 ὑμᾶς, ὃν τρόπον ἐκτησάμεθα Μεσσήνην, καὶ δι' ἧς
 αἰτίας ἐν Πελοποννήσῳ κατακρήσατε, Δωριεῖς τὸ πα-
 λαιὸν ὄντες. διὰ τοῦτο δὲ προλήψομαι πορρωτέρωθεν,
 ἵν' ἐπίστησθε, διότι ταύτην ὑμᾶς τὴν χώραν ἐπιχει- b
 ροῦσιν ἀποστερεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐδὲν ἥττον ἢ τὴν ἄλλην
 Λακεδαιμόνα κέκτησθε δικαίως.
- 17 (ς'.) Ἐπειδὴ γὰρ Ἡρακλῆς μετέλλαξε τὸν βίον,
 θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος, κατὰ μὲν ἀρχὰς οἱ παῖδες
 αὐτοῦ διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν ἐν πολλοῖς πλά-

- νοῖς καὶ κινδύνοις ἦσαν, τελευτήσαντος δ' Εὐρυσθέως κατώκησαν ἐν Δωριεῦσιν. ἐπὶ δὲ τρίτης γενεᾷ εἰς Δελφούς ἀφίκοντο, χρήσασθαι τῷ μαντεῖῳ περὶ τινῶν βουλευθέντες. ὁ δὲ θεὸς περὶ μὲν ὧν ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνέλεν, ἐκέλευσε δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πατρίαν ἵεναι
- 18 χώραν. σκοπούμενοι δὲ τὴν μαντείαν εὗρισκον Ἄργος μὲν κατ' ἀγχιστεῖαν αὐτῶν γιγνόμενον, Εὐρυσθέως γὰρ ἀποθανόντος μόνοι Περσειδῶν ἦσαν καταλελειμμένοι, Λακεδαιμόνα δὲ κατὰ δόσιν, ἐκβληθεὶς γὰρ Τυνδάρεως ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν, κατάγοντος αὐτὸν Ἡρακλέους δίδωσιν αὐτῷ τὴν χώραν διὰ τε τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς
- 19 τοὺς παῖδας, Μεσσήνην δὲ δοριάλωτον ληφθεῖσαν, συληθεὶς γὰρ Ἡρακλῆς τὰς βοῦς τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθρίας ὑπὸ Νηλέως καὶ τῶν παίδων πλὴν ὑπὸ Νέστορος, λαβὼν αὐτὴν αἰχμάλωτον τοὺς μὲν ἀδικήσαντας ἀπέκτεινεν, Νέστορι δὲ παρακατατίθεται τὴν πόλιν, νομίσας αὐτὸν εὖ φρονεῖν, ὅτι νεώτατος ὢν οὐ συνεξή-
- 20 μαρτε τοῖς ἀδελφοῖς. (ζ.) Ὑπολαβόντες δ' οὕτως ἔχουν τὴν μαντείαν καὶ τοὺς προγόνους τοὺς ὑμετέρους παραλαβόντες καὶ στρατόπεδον συστησάμενοι τὴν μὲν ἰδίαν χώραν εἰς τὸ κοινὸν τοῖς συνακολουθοῦσιν ἔδοσαν, τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοὶ παρ' ἐκείνων ἔλαβον· ἐπὶ δὲ τούτοις πίστει ἀλλήλοις δόντες ἐποι-
- 21 οῦντο τὴν στρατείαν. τοὺς μὲν οὖν κινδύνους τοὺς ἐν τῇ πορείᾳ γενομένους καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὰς οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν φερούσας τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν; πολέμῳ δὲ κρατήσαντες τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς εἰρημένοις κατοικοῦντας τριχῇ διέλλοντο τὰς βασιλείας. ὑμεῖς μὲν οὖν μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας ἐμμένετε ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις, οὓς ἐποιήσασθε

- 22 πρὸς τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους· διὸ καὶ τὸν
 πάρελθόντα χρόνον ἄμεινον τῶν ἄλλων ἐφέρεσθε, καὶ
 τὸν ἐπιόντα προσδοκᾶν χρῆ τοιούτους ὄντας βέλτιον
 ἢ νῦν πράξειν. Μεσσηνιοὶ δ' εἰς τοῦτ' ἀσεβείας ἤλ-
 θον, ὥστ' ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην
 τὸν οἰκιστὴν μὲν τῆς πόλεως, κύριον δὲ τῆς χώρας,
 ἔκγονον δ' Ἡρακλέους, αὐτῶν δ' ἡγεμόνα γεγεννημέ-
 23 νον. διαφυγόντες δ' οἱ παῖδες αὐτοῦ τοὺς κινδύνους
 ἰκέται κατέστησαν ταυτησὶ τῆς πόλεως, ἀξιοῦντες βο-
 θεῖν τῷ τεθνεῶτι καὶ τὴν χώραν διδόντες ἡμῖν. ἐπε-
 ρόμενοι δὲ τὸν θεὸν κάκεινον προσταξάντος δέχε-
 σθαι ταῦτα καὶ τιμωρεῖν τοῖς ἡδικοημένοις ἐκπολιορ-
 κήσαντες Μεσσηνίους οὕτως ἐκτήσασθε τὴν χώραν.
- 24 (ἡ.) Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπαρξάντων ἡμῖν
 ἀκριβῶς μὲν οὐ διήλθον, ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς οὐκ ἔ-
 μυθολογεῖν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦν συντομώτερον ἢ σα-
 φέστερον διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ
 διὰ τούτων οἶμαι πᾶσι φανερόν εἶναι, διότι τὴν ὁμο-
 λογουμένην ἡμετέραν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως
 κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητουμένην. ταύ-
 την τε γὰρ οἰκοῦμεν ἐνδόντων μὲν Ἡρακλειδῶν, ἀνε-
 λόντος δὲ τοῦ θεοῦ, πολέμῳ δὲ κρατήσαντες τοὺς
 ἔχοντας ἐκείνην τ' ἐλάβομεν παρὰ τῶν αὐτῶν καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ ταῖς μαντείαις χρησάμενοι ταῖς αὐ-
 25 ταῖς. εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχομεν ὥστε μὴδὲ περὶ ἐνὸς
 ἀντιλέγειν, μὴδ' ἂν αὐτὴν τὴν Σπάρτην ἐκλιπεῖν
 προστάττωσιν ἡμῖν, περίεργόν ἐστιν ὑπὲρ Μεσσηνίας
 σπουδαίνειν· εἰ δὲ μὴδεις ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε ξὺν ἀπο-
 στερούμενος τῆς πατρίδος, προσήκει καὶ περὶ ἐκείνης
 τὴν αὐτὴν ὑμᾶς γνώμην ἔχειν. τὰ γὰρ αὐτὰ δικαιώ- 121
 ματα καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους περὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν
 ἔχομεν εἰπεῖν.

- 26 (θ'.) Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖν' ὑμᾶς λέληθεν, ὅτι τὰς κτήσεις καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς, ἃν ἐπιγένηται πολὺς χρόνος, κυρίας καὶ πατρῷας ἅπαντες εἶναι νομίζουσιν. ἡμεῖς τοίνυν Μεσσήνην εἵλομεν πρὶν Πέρσας λαβεῖν τὴν βασιλείαν καὶ κρατῆσαι τῆς ἡπείρου καὶ πρὶν οἰκισθῆναί τινας τῶν πόλεων τῶν Ἑλληνί- b
- 27 δων. καὶ τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων τῷ μὲν βαρβάρῳ τὴν Ἀσίαν ὡς πατρῷαν οὖσαν ἀποδιδόασιν, ὃς οὐπω διακόσι' ἔτη κατέσχηκε τὴν ἀρχήν, ἡμᾶς δὲ Μεσσήνην ἀποστεροῦσιν, οὐ πλέον διπλάσιον χρόνον ἢ τοσοῦτον τυγχάνομεν ἔχοντες αὐτήν· καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιᾶς ἐχθρὰς καὶ πρώην ἀναστατάους πεποιήκασι, ταύτην δὲ διὰ τετρακοσίων ἐτῶν μέλλουσι κατοικίξειν, ἀμφοτέρω παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας πράτ- c
- 28 τοντες. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους κατήγον, ἡδίκουν μὲν ἂν, ὅμως δ' εὐλογωτέρως ἂν εἰς ἡμᾶς ἐξημάρτανον· νῦν δὲ τοὺς Εἰλωτας ὁμόρους ἡμῖν παρακατοικίζουσιν, ὥστε μὴ τοῦτ' εἶναι χαλεπώτερον, εἰ τῆς χώρας στερησόμεθα παρὰ τὸ δίκαιον, ἀλλ' εἰ τοὺς δούλους τοὺς ἡμετέρους ὁψόμεθα κυρίους αὐτῆς ὄντας.
- 29 (ι'.) Ἐτι τοίνυν ἐκ τῶν ἐχομένων γνώσεσθε σα- d φέστερον, ὅτι καὶ νῦν δεινὰ πάσχομεν καὶ τότε Μεσσήνην εἵχομεν δικαίως. πολλῶν γὰρ κινδύνων ἡμῖν γεγεννημένων ἤδη ποτὲ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἡναγκάσθημεν πολὺ χειρόν πράττοντες τῶν πολεμίων· ἀλλ' ὅμως ἐν τοιούτοις καιροῖς γιγνομένων τῶν συν-
- 30 θηκῶν, ἐν οἷς οὐχ οἷόν τ' ἦν πλεονεκτεῖν, περὶ μὲν ἄλλων τινῶν ἀμφισβητήσεις ἐγίνοντο, περὶ δὲ Μεσσηνίας οὔτε βασιλεὺς οὐδ' ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις e οὐδὲ πώποθ' ἡμῖν ἐνεκάλεσεν ὡς ἀδίκως κεκτημένοις αὐτήν. καίτοι πῶς ἂν περὶ τοῦ δικαίου κρίσιν ἀκρι-

βεστέραν ταύτης εὔροισιν τῆς ὑπὸ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις γεγενημένης;

- 31 (ια΄.) Τὸ τοίνυν μαντεῖον, ὃ πάντες ἂν ὁμολο- 122
γήσειαν ἀρχαιότατον εἶναι καὶ κοινότατον καὶ πιστό-
τατον, οὐ μόνον ἔγνω τόθ' ἡμετέραν εἶναι Μεσσήνην,
ὅτε διδόντων ἡμῖν αὐτὴν τῶν Κρεσφόντου παίδων
προσέταξε δέχεσθαι τὴν δωρεὰν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἡδι-
κημένοις, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολέμου μακροῦ γιγνομένου
πεμψάντων ἀμφοτέρων εἰς Δελφοὺς, ἀκείνων μὲν
σωτηρίαν αἰτούντων, ἡμῶν δ' ἐπερωτώντων, ὅτῳ
τρόπῳ τάχιστ' ἂν κρατήσασιν τῆς πόλεως, τοῖς μὲν
οὐδὲν ἀνείλεν ὥς οὐ δικαίαν ποιουμένοις τὴν αἴτησιν, ὃ
ἡμῖν δ' ἐδήλωσε καὶ θυσίας ἄς ἔδει ποιήσασθαι καὶ
32 βοήθειαν παρ' ὧν μεταπέμψασθαι. (ιβ΄.) Καίτοι πῶς
ἂν τις μαρτυρίαν μείζω καὶ σαφεστέραν τούτων παρὰ-
σχοιτο; φαινόμεθα γὰρ πρῶτον μὲν παρὰ τῶν κυρίων
τὴν χώραν λαβόντες, οὐδὲν γὰρ κωλύει πάλιν διὰ βρα-
χέων περὶ αὐτῶν διελθεῖν, ἔπειτα κατὰ πόλεμον αὐ-
τὴν ἐλόντες, ὅνπερ τρόπον αἱ πλείους τῶν πόλεων c
περὶ ἐκείνους τοὺς χρόνους ᾤκισθησαν· ἔτι δὲ τοὺς
ἡσεβηκότας εἰς τοὺς παῖδας τοὺς Ἡρακλέους ἐκβεβλη-
κότες, οἳ δικαίως ἂν ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης ὑπερ-
ωρίσθησαν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῷ πλήθει τοῦ χρό-
νου καὶ τῇ τῶν ἐχθρῶν κρίσει καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ μαν-
33 τεῖαις προσηκόντως ἔχοντες αὐτήν. ὧν ἕν ἕκαστον
ἱκανὸν ἐστὶ διαλύσαι τοὺς λόγους τῶν τολμῶντων κα-
τηγορεῖν, ὥς ἢ νῦν διὰ πλεονεξίαν οὐ ποιούμεθα τὴν d
εἰρήνην, ἢ τότε τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦντες ἐπολε-
μήσαμεν πρὸς Μεσσηνίους. περὶ μὲν οὖν τῆς κτήσεως
ἐνεστὶ μὲν ἴσως πλείω τούτων εἰπεῖν, οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ταῦθ' ἱκανῶς εἰρησθαι νομίζω.

- 34 (ιγ'.) Λέγουσι δ' οἱ συμβουλευόντες ὑμῖν ποιέ-
σθαι τὴν εἰρήνην, ὥς χρη τοὺς εὖ φρονουῦντας μὴ τὴν
αὐτὴν γνώμην ἔχειν περὶ τῶν πραγμάτων εὐτυχοῦν- e
τας καὶ δυστυχοῦντας, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν αἰετὶ βου-
λεύεσθαι καὶ ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν καὶ μὴ μείζον
φρονεῖν τῆς δυνάμεως, μηδὲ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς τοιού-
35 τοις καιροῖς ἀλλὰ τὸ συμφέρον ζητεῖν. (ιδ'.) Ἐγὼ δὲ
περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὁμολογῶ τούτοις, ὅπως δὲ χρη
τοῦ δικαίου ποιεῖσθαι τι προὔργιαίτερον, οὐδεὶς ἂν με
λέγων πείσειεν. ὁρῶ γάρ καὶ τοὺς νόμους ἔνεκα τού- 123
του κειμένους καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς
ἐπὶ τούτῳ φιλοτιμουμένους καὶ τὰς εὖ πολιτευομένας
36 πόλεις περὶ τούτου μάλιστα σπουδαζούσας. ἔτι δὲ τοὺς
πολέμους τοὺς προγεγενημένους οὐ κατὰ τὰς δυνά-
μεις ἀλλὰ κατὰ τὸ δίκαιον τὸ τέλος ἅπαντας εἰληφό-
τας, ὅλως δὲ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων διὰ μὲν κα-
κίαν ἀπολλύμενον, δι' ἀρετὴν δὲ σωζόμενον, ὥστ'
οὐκ ἄθνυμῖν δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν δικαίων κινδυνεύειν b
μέλλοντας ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοὺς ὑβρίζοντας καὶ τοὺς
37 τὰς εὐτυχίας μὴ μετρίως φέρειν ἐπισταμένους. ἔπειτα
κἀκεῖνο χρη σκοπεῖν· νυνὶ γὰρ περὶ μὲν τοῦ δικαίου
πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχομεν, περὶ δὲ τοῦ συμ-
φέροντος ἀντιλέγομεν, δυοῖν δὲ προτεινομένοιιν ἀγα-
θοῖν, καὶ τοῦ μὲν ὕψος προδήλου, τοῦ δ' ἀγνοουμέ-
νου, πῶς οὐκ ἂν ποιήσαιτε καταγέλαστον, εἰ τὸ μὲν
ὁμολογούμενον ἀποδοκιμάσατε, τὸ δ' ἀμφισβητού- c
μενον ἐλέσθαι δόξειεν ὑμῖν, ἄλλως τε καὶ τῆς αἰρέ-
38 σεως τοσοῦτον διαφερούσης; ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἑμοῖς
λόγοις ἔνεστι μηδὲν μὲν προσέθαι τῶν ἡμετέρων αὐ-
τῶν μηδ' αἰσχύνῃ μηδεμιᾶ τὴν πόλιν περιβαλεῖν, ὑπὲρ
δὲ τῶν δικαίων κινδυνεύοντας ἐλπίζειν ἄμεινον ἀγω-
νιεῖσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἐν δὲ τοῖς τούτων ἀφεστάναι

- μὲν ἤδη Μεσσήνης, προεξαμαρτόντας δὲ τοῦτ' εἰς
 ὑμᾶς αὐτοὺς σχεδὸν καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δι- d
 καίου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὧν προσδοκᾶτε δια-
- 39 μαρτεῖν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό πω φανερόν ἐστιν, ὥς
 ἂν ποιήσωμεν τὰ κελευόμενα, βεβαίως ἤδη τὴν εἰρή-
 νην ἄξομεν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες
 εἰώθασι πρὸς μὲν τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν δικαίων
 διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ λίαν ἐτοίμως ποιοῦσι τὸ προσ-
 ταττόμενον ἀεὶ πλείω προσεπιβάλλειν οἷς ἂν ἐξ ἀρ-
 χῆς διανοηθῶσιν, ὥστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης e
 τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν φραδίως
 τὰς ὁμολογίας ποιουμένων.
- 40 (ιε΄.) Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ ταῦτα πολὺν χρόνον
 διατρίβειν, ἀπάντων τῶν τοιούτων ἀφέντος ἐπὶ τὸν
 ἀπλούστατον ἤδη τρέφομαι τῶν λόγων. εἰ μὲν γὰρ 124
 μηδένες πώποτε τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον αὐτοὺς
 μηδ' ἐπεκράτησαν τῶν ἐχθρῶν, οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς ἐλπί-
 ξειν περιγενήσεσθαι πολεμοῦντας. εἰ δὲ πολλάκις γέ-
 γονεν ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν
 ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι καὶ τοὺς πολιορκοῦντας
 ὑπὸ τῶν κατακεκλειμένων διαφθαρεῖναι, τί θαυμα-
 στὸν, εἰ καὶ τὰ νῦν καθεστῶτα λήψεται τινα μετά-
 στασιν;
- 41 (ις΄.) Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδὲν ἔχω b
 τοιοῦτον εἰπεῖν· ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις οὐδένης
 πώποτε κρείττους ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσ-
 έβαλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πολλοῖς ἂν τις παραδείγ-
 μασι χρήσαιο, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀθη-
- 42 ναίων. τούτους γὰρ εὐρήσομεν ἐξ ὧν μὲν τοῖς ἄλλοις
 προσέταττον, πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβληθέντας, ἐξ
 ὧν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας ἡμύναντο, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις εὐδοκίμησαντας. τοὺς μὲν οὖν παλαιούς κινδύ- c

- νοὺς εἰ διεξιόην, οὓς ἐποιήσαντο πρὸς Ἀμαζόνας ἢ
Θρᾶκας ἢ Πελοποννησίους τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς
τὴν χώραν αὐτῶν εἰσβαλόντας, ἴσως ἀρχαῖα καὶ πόρρω
τῶν νῦν παρόντων λέγειν ἂν δοκοίην· ἐν δὲ τῷ Περ-
σικῷ πολέμῳ τίς οὐκ οἶδεν, ἐξ οἷων συμφορῶν εἰς
43 ὅσῃν εὐδαιμονίαν κατέστησαν; μόνοι γὰρ τῶν ἔξω Πε-
λοποννήσου κατοικούντων ὁρῶντες τὴν τῶν βαρβά-
ρων δύναμιν ἀνυπόστατον οὖσαν οὐκ ἠξίωσαν βου- d
λεύσασθαι περὶ τῶν προστατιτομένων αὐτοῖς ἀλλ'
εὐθύς εἶλοντο περιδεῖν ἀνάστατον τὴν πόλιν γεγενη-
μένην μᾶλλον ἢ δουλεύουσιν. ἐκλιπόντες δὲ τὴν χώ-
ραν, καὶ πατρίδα μὲν τὴν ἐλευθερίαν νομίσαντες, κοι-
νωνήσαντες δὲ τῶν κινδύνων ἡμῖν, τοσαύτης μετα-
βολῆς ἐτυχον, ὥστ' ὀλίγας ἡμέρας στερηθέντες τῶν
αὐτῶν πολὺν χρόνον τῶν ἄλλων δεσπόται κατέστησαν. e
- 44 (ιζ.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ ταύτης ἂν τις τῆς πόλεως
ἐπιδείξειε τὸ τολμᾶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ὥς πολ-
λῶν ἀγαθῶν αἰτιὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ τυ-
ραννος καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων,
οὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ
πολέμῳ κατεχόμενος καὶ τῶν πολιτῶν δυσκόλως πρὸς 123
αὐτὸν διακειμένων, αὐτὸς μὲν ἐμέλλησεν ἐκπλεῖν, τῶν
45 δὲ χρωμένων τινὸς τολμήσαντος εἶπεν, ὥς καλὸν
ἐστίν ἐντάφιον ἢ τυραννὶς, αἰσχυνθεὶς ἐφ' οἷς διε-
νοήθη καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας πολεμεῖν πολλὰς μὲν μυ-
ριάδας Καρχηδονίων διέφθειρεν, ἐγκρατεστέρα δὲ
τὴν ἀρχὴν τὴν τῶν πολιτῶν κατεστήσατο, πολὺ δὲ
μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχού-
σης ἐκτήσατο, τυραννῶν δὲ τὸν βίον διετέλεσε, καὶ b
τὸν υἱὸν ἐν ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ δυναστείαις, ἐν
αἰσπερ αὐτὸς ἦν, κατέλιπεν.
- 46 (ιη.) Παραπλήσια δὲ τούτοις Ἀμύντας ὁ Μακε-

δόνων βασιλεὺς ἔπραξεν. ἡττηθεὶς γὰρ ὑπὸ τῶν βαρ-
 βάρων τῶν προσοικούντων μάχῃ καὶ πάσης Μακεδο-
 νίας ἀποστερηθεὶς τὸ μὲν πρῶτον ἐκλιπεῖν τὴν χώραν
 διενεόθη καὶ τὸ σῶμα διασώζειν, ἀκούσας δέ τινος
 ἐπαινοῦντος τὸ πρὸς Λιονύσιον ῥηθὲν καὶ μεταγνοὺς
 ὥσπερ ἐκεῖνος χωρίον μικρὸν καταλαβὼν καὶ βοήθειαν
 ἐνθένδε μεταπέμψάμενος ἐντὸς μὲν τριῶν μηνῶν κατ-
 ἔσχεν ἅπασαν Μακεδονίαν, τὸν δ' ἐπίλοιπον χρόνον
 βασιλεύων γῆρα τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

- 47 (ιθ'.) Ἀπείπομεν δ' ἂν ἀκούοντές τε καὶ λέγον-
 τες, εἰ πάσας τὰς τοιαύτας πράξεις ἐξετάζοιμεν, ἐπεὶ
 καὶ τῶν περὶ Θήβας πραχθέντων εἰ μνησθῶμεν, ἐπὶ
 μὲν τοῖς γεγενημένοις ἂν λυπηθῶμεν, περὶ δὲ τῶν
 μελλόντων βελτίους ἐλπίδας ἂν λάβοιμεν. τολμησάν- d
 των γὰρ αὐτῶν ὑπομεῖναι τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰς ἀπει-
 λὰς τὰς ἡμετέρας εἰς τοῦθ' ἢ τύχῃ τὰ πράγματ' αὐ-
 τῶν περιέστησεν, ὥστε τὸν ἄλλον χρόνον ὑφ' ἡμῖν
 ὄντες νῦν ἡμῖν προστάττειν ἀξιούσιν.
- 48 (κ'). Ὅστις οὖν ὁρῶν τοσαύτας μεταβολὰς γεγε-
 νημένας ἐφ' ἡμῶν οἴεται παύσεσθαι, λίαν ἀνόητός
 ἐστίν· ἀλλὰ δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρ-
 ρεῖν περὶ τῶν μελλόντων, ἐπισταμένους, ὅτι τὰς τοι- e
 αὐτάς συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπανορθοῦνται πολιτεία
 χρηστῇ καὶ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαις. περὶ ὧν
 οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν ἀντειπεῖν, ὥς οὐ τὴν μὲν ἐμπει-
 ρίαν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχομεν, πολιτείαν δ' οἷαν εἶ-
 ναι χρὴ παρὰ μόνοις ἡμῖν ἐστίν. ὧν ὑπαρχόντων οὐκ 126
 ἐστίν ὅπως οὐκ ἄμεινον πράξομεν τῶν μηδετέρου τού-
 των πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένων.
- 49 (κά'). Κατηγοροῦσι δέ τινες τοῦ πολέμου καὶ δι-
 εξέρχονται τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, τεκμηρίοις ἄλλοις τε
 πολλοῖς χρώμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενη-

- μένοις, καὶ θαυμάζουσιν, εἴ τινες οὕτω χαλεπῶ καὶ
 παραβόλῳ πράγματι πιστεύειν ἀξιούσιν. (κβ'.) Ἐγὼ
 δὲ πολλοὺς μὲν οἶδα διὰ τὸν πόλεμον μεγάλην εὐδαι- b
 μονίαν κτησαμένους, πολλοὺς δὲ τῆς ὑπαρχούσης ἀπο-
 50 στερηθέντας διὰ τὴν εἰρήνην· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιού-
 των ἐστὶν ἀποτόμως οὔτε κακὸν οὔτ' ἀγαθὸν, ἀλλ' ὥς
 ἂν χρησῇται τις τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς καιροῖς, οὔ-
 τως ἀνάγκη καὶ τὸ τέλος ἐκβαίνειν ἐξ αὐτῶν. χρῆ δὲ
 τοὺς μὲν εὖ πράττοντας τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν· ἐν
 ταύτῃ γὰρ τῇ καταστάσει πλείστον ἂν τις χρόνον τὰ
 παρόντα διαφυλάξειεν· τοὺς δὲ δυστυχοῦντας τῷ πο-
 λέμῳ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐκ γὰρ τῆς ταραχῆς καὶ τῆς c
 51 καινουργίας θάττον ἂν μεταβολῇς τύχοιεν. ὧν ἡμεῖς
 δέδοικα μὴ τάναντία πράττοντες φανῶμεν· ὅτε μὲν
 γὰρ ἐξῆν ἡμῖν τρυφᾶν, πλείους τοὺς πολέμους ἐποι-
 ούμεθα τοῦ δέοντος, ἐπειδὴ δ' εἰς ἀνάγκην καθέστα-
 μεν ὥστε κινδυνεύειν, ἡσυχίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ περὶ
 ἀσφαλείας βουλευόμεθα. καίτοι χρῆ τοὺς βουλομένους
 ἐλευθέρους εἶναι τὰς μὲν ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων συν- d
 θήκας φεύγειν ὥς ἐγγὺς δουλείας οὔσας, ποιεῖσθαι δὲ
 τὰς διαλλαγὰς, ὅταν ἢ περιγένωνται τῶν ἐχθρῶν ἢ
 τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν ἐξισώσωσιν τῇ τῶν πολεμίων·
 ὥς τοιαύτην ἕκαστοι τὴν εἰρήνην ἔξουσιν, οἷαν περ
 ἂν τοῦ πολέμου ποιήσωνται τὴν κατάλυσιν.
 52 (κγ'.) Ὡν ἐνθυμουμένους χρῆ μὴ προπετῶς ὑμᾶς
 αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς αἰσχρὰς ὁμολογίας, μηδὲ ῥαθυ-
 μότερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ τῶν ἄλλων φανῆναι βου-
 λευομένους. ἀναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι e
 τὸν παρελθόντα χρόνον, εἰ πολιορκουμένην τινὶ τῶν
 πόλεων τῶν συμμαχίδων εἰς μόνος Λακεδαιμονίων
 βοηθήσειεν, ὑπὸ πάντων ἂν ὁμολογεῖτο παρὰ τοῦτον
 γενέσθαι τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ τοὺς μὲν πλείστους

- τῶν τοιούτων ἀνδρῶν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἂν τις 127
ἀκούσειεν, τοὺς δ' ὀνομαστοτάτους ἔχω καὶ γὰρ διελθεῖν.
- 53 Πεδάριτος μὲν γὰρ εἰς Χίον εἰσπλεύσας τὴν πόλιν αὐ-
τῶν διέσωσε· Βρασίδης δ' εἰς Ἀμφίπολιν εἰσελθὼν,
ὀλίγους τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων συν-
ταξάμενος, πολλοὺς ὄντας τοὺς πολιορκοῦντας ἐνί-
κησε μαχόμενος· Γύλιππος δὲ Συρακοσίους βοηθήσας
οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν
τὴν κρατοῦσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
54 ταν ἅπασαν αἰχμάλωτον ἔλαβεν. καίτοι πῶς οὐκ αἰ- b
σχρὸν τότε μὲν ἕκαστον ἡμῶν ἱκανὸν εἶναι τὰς ἄλλο-
τρίας πόλεις διαφυλάττειν, νυνὶ δὲ πάντας μήτε δύ-
νασθαι μήτε πειρᾶσθαι τὴν ἡμετέραν αὐτῶν διασώ-
ζειν; καὶ τὴν μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν μεστὴν πε-
ποιηκῆναι τροπαίων ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολεμοῦντας,
ὑπὲρ δὲ τῆς πατρίδος οὕτω φανερώς ὑβρίζομένης μηδὲ
μίαν μάχην ἀξίαν λόγου φαίνεσθαι μεμαχημένους;
55 ἀλλ' ἐτέρας μὲν πόλεις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τὰς c
ἐσχάτας ὑπομείναι πολιορκίας, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς ὑπὲρ
τοῦ μηδὲν ἀναγκασθῆναι παρὰ τὸ δίκαιον ποιεῖν μηδὲ
μικρὰν οἶεσθαι δεῖν ὑπενεγκεῖν κακοπάθειαν, ἀλλὰ
ξεύγῃ μὲν ἵππων ἀδηφαγούντων ἔτι καὶ νῦν ὀρεᾶσθαι
τρέφοντας, ὥσπερ δὲ τοὺς εἰς τὰς δεινοτάτας ἀνάγκας
ἀφιγμένους καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας οὕτω
56 ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην; (κδ'.) Ὁ δὲ πάντων σχετιώ- d
τατον, εἰ φιλοπονώτατοι δοκοῦντες εἶναι τῶν Ἑλλήνων
ῥαθυμότερον τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων.
τίνας γὰρ ἴσμεν, ὧν καὶ ποιήσασθαι μνείαν ἄξιόν ἐστιν,
οἵτινες ἅπαξ ἡττηθέντες καὶ μιᾶς εἰσβολῆς γενομένης
οὕτως ἀνάνδρως ὠμολόγησαν πάντα τὰ προσταττό-
μενα ποιήσειν; πῶς δ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πολὺν χρόνον
57 δυστυχοῦντες ἀνταρκέσειαν; τίς δ' οὐκ ἂν ἐπιτιμή- e

σειεν ἡμῖν, εἰ Μεσσηνίων ὑπὲρ ταύτης τῆς χώρας ἐλ-
κοσιν ἔτη πολιορκηθέντων ἡμεῖς οὕτω ταχέως κατὰ
συνθήκας αὐτῆς ἀποσταίημεν καὶ μηδὲ τῶν προγό-
νων μνησθεῖμεν, ἀλλ' ἦν ἐκεῖνοι μετὰ πολλῶν πόνων
καὶ κινδύνων ἐκτήσαντο, ταύτην ἡμεῖς ὑπὸ λόγων 128
πείσθεντες ἀποβάλοιμεν;

- 58 (κε΄.) Ὡν οὐδὲν ἐνιοι φροντίσαντες ἀλλὰ πάσας
τὰς αἰσχύνας ὑπεριδόντες τοιαῦτα συμβουλευούσιν
ὑμῖν, ἐξ ὧν εἰς ὀνείδη τὴν πόλιν καταστήσουσιν. οὕτω
δὲ προθύμως ἐπάγουσιν ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι
Μεσσήνην, ὥστε καὶ διεξελθεῖν ἐτόλμησαν τὴν τε τῆς
πόλεως ἀσθένειαν καὶ τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, καὶ
κελεύουσιν ἀποκρίνασθαι τοὺς ἐναντιομένους αὐ- b
τοῖς, πόθεν βοήθειαν προσδοκῶντες ἤξουν διακελευό-
59 μεθα πολεμεῖν ὑμῖν. (κς΄.) Ἐγὼ δὲ μεγίστην [μὲν]
ἡγοῦμαι συμμαχίαν εἶναι καὶ βεβαιοτάτην τὸ τὰ δι-
καια πράττειν, εἰκὸς γὰρ καὶ τὴν τῶν θεῶν εὖνοιαν
ἔσεσθαι μετὰ τούτων, εἴπερ χρή περὶ τῶν μελλόντων
τεκμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγεννημένοις, πρὸς δὲ ταύτη
τὸ καλῶς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν καὶ μεχρὶ c
θανάτου μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐθέλειν καὶ μηδὲν
οὕτω δεινὸν νομίζειν ὥς τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν
πολιτῶν· ἂ μᾶλλον ἡμῖν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
60 ὑπάρχει. μεθ' ὧν ἐγὼ πολὺ ἂν ἡδιον πολεμοίην ἢ μετὰ
πολλῶν μυριάδων· οἶδα γὰρ καὶ τοὺς πρῶτους ἡμῶν
εἰς ταύτην τὴν χώραν ἀφικομένους οὐ τῷ πλήθει τῶν
ἄλλων περιγενομένους ἀλλὰ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ὑπ' ἐμοῦ
προειρημέναις. ὥστ' οὐκ ἄξιον διὰ τοῦτο φοβεῖσθαι
τοὺς πολεμίους, ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀλλὰ
πολὺ μᾶλλον ἐπ' ἐκείνοις θαρρεῖν, ὅταν ὁρῶμεν ἡμᾶς d
μὲν αὐτοὺς οὕτως ἐνηνοχότας τὰς συμφοράς, ὥς οὐδέ-
61 νες ἄλλοι πώποτε, καὶ τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτη-

δεύμασιν ἐμμένοντας οἷς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεθα, τοὺς δὲ μηδὲ τὰς εὐτυχίας φέρειν δυναμένους ἀλλὰ διατεταραγμένους, καὶ τοὺς μὲν τὰς συμμαχίδας πόλεις καταλαμβάνοντας, τοὺς δὲ τὰναντία τούτοις πράττοντας, ἄλλους δὲ περὶ χώρας τοῖς ὁμόροις ἀμφισβητοῦντας, τοὺς δὲ μᾶλλον ἀλλήλοις φθονοῦντας ἢ πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντας. ὥστε θαυμάζω τῶν μείζω συμμαχίαν ἐζητοῦντων ὧν οἱ πολέμιοι τυγχάνουσιν ἐξαμαρτάνοντες.

- 62 (κζ΄.) Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι πολλοὺς ἔσεσθαι τοὺς βουλομένους 129 ἐπαμύνειν ἡμῖν. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτον μὲν Ἀθηναίους, εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ἡμῶν εἰσὶν, ἀλλ' ὑπὲρ γε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ὅτιοῦν ἂν ποιήσοντας· ἔπειτα τῶν ἄλλων πόλεων ἔστιν ἃς ὁμοίως ἂν ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων ὥσπερ περὶ τῶν αὐταῖς βουλευσομένης·
- 63 ἔτι δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον καὶ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν θυνάστας, καθ' ὅσον ἕκαστοι δύνανται, προθύμως ἂν ἡμῖν ἐπικουρήσοντας· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ταῖς οὐσίαις προέχοντας καὶ ταῖς δόξαις πρωτεύοντας καὶ τῶν βελτίστων πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, εἰ καὶ μήπω συνεστήκασιν, ἀλλὰ ταῖς γ' εὐνοίαις μεθ' ἡμῶν ὄντας, ἐν οἷς περὶ τῶν μελλόντων εἰκότως ἂν μεγάλας ἐλπίδας ἔχοιμεν.
- 64 (κη΄.) Οἶμαι δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννησῷ καὶ τὸν δῆμον, ὃν οἴομεθα μάλιστα πολεμεῖν ἡμῖν, ποθεῖν ἤδη τὴν ἡμετέραν ἐπιμέλειαν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀποστᾶσι γέγονεν ὧν προσεδόκησαν, ἀλλ' ἂντι μὲν τῆς ἐλευθερίας τὸναναντίον ἀποβέβηκεν· ἀπολέσαντες γὰρ αὐτῶν τοὺς βελτίστους ἐπὶ τοῖς χειρίστοις τῶν πολιτῶν γεγόνασιν, ἂντι δὲ τῆς αὐτονομίας εἰς

- 65 πολλὰς καὶ δεινὰς ἀνομίας ἐμπεπτώκασιν, εἰδισμένοι
 δὲ τὸν ἄλλον χρόνον μεθ' ἡμῶν ἐφ' ἐτέρους ἵεναι, νῦν
 τοὺς ἄλλους ὀρῶσιν ἐφ' αὐτοὺς στρατευομένους, καὶ
 τὰς στάσεις, ἃς ἐπυνθάνοντο πρότερον παρ' ἐτέροις d
 οὔσας, νῦν παρ' αὐτοῖς ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην τὴν
 ἡμέραν γιγνομένας. οὕτω δ' ὠμαλισμένοι ταῖς συμ-
 φοραῖς εἰσὶν ὥστε μηδὲνα διαγινῶναι δύνασθαι τοὺς
 66 κάκιστα πράττοντας αὐτῶν· οὐδεμία γάρ ἐστι τῶν
 πόλεων ἀκέραιος, οὐδ' ἦτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς
 κακῶς ποιήσοντας, ὥστε τετμηῆσθαι μὲν τὰς χώρας,
 πεπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆ-
 σθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς e
 πολιτείας καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους, μεθ' ὧν
 67 ἀφικοῦντες εὐδαιμονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν. οὕτω
 δ' ἀπίστως τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ δυσμενῶς ἔχου-
 σιν, ὥστε μᾶλλον τοὺς πολίτας ἢ τοὺς πολεμίους δε-
 διάσιν· ἀντὶ δὲ τῆς ἐφ' ἡμῶν ὁμονοίας καὶ τῆς παρ'
 ἀλλήλων εὐπορίας εἰς τοσαύτην ἀμιξίαν ἐληλύθασιν, 130
 ὥσθ' οἱ μὲν κεκτημένοι τὰς οὐσίας ἥδιον ἢ εἰς τὴν
 θάλατταν τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκβάλοιεν ἢ τοῖς δεομέ-
 νοις ἐπαρκέσειαν, οἱ δὲ καταδεέστερον πράττοντες οὐδ'
 ἂν εὐρεῖν δέξαιντο μᾶλλον ἢ τὰ τῶν ἐχόντων ἀφελέ-
 68 σθαι· καταλύσαντες δὲ τὰς θυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν
 σφάττουσιν ἀλλήλους· πλείους δὲ φεύγουσι νῦν ἐκ
 μιᾶς πόλεως ἢ πρότερον ἐξ ἀπάσης τῆς Πελοποννή-
 σου. καὶ τοσοῦτων ἀπηριθμημένων κακῶν πολὺ πλείω b
 τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν· οὐδὲν γὰρ
 ὅ τι τῶν δεινῶν ἢ χαλεπῶν οὐκ ἐνταῦθα συνδεδρά-
 69 μηκεν. ὧν οἱ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, οἱ δὲ
 διὰ ταχέων ἐμπλησθήσονται, καὶ ζητήσουσί τινα τῶν
 παρόντων πραγμάτων εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν. μὴ γὰρ
 οἴεσθ' αὐτοὺς μενεῖν ἐπὶ τούτοις· οἵτινες γὰρ εὐ

πράττοντες ἀπείπον, πῶς ἂν οὗτοι κακοπαθοῦντες πολὺν χρόνον καρτερήσειαν; ὥστ' οὐ μόνον ἦν μαχόμενοι νικήσωμεν, ἀλλὰ καὶ ἡσυχίαν ἔχοντες περιμενόμεν, ὅψασθ' αὐτοὺς μεταβαλλομένους καὶ τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζοντας. τὰς μὲν οὖν ἐλπίδας ἔχω τοιαύτας.

- 70 (κθ'.) Τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ ποιῆσαι τι τῶν προσταττομένων, ὥστ' εἰ μὴδὲν γίγνοιτο τούτων μὴδὲ βοηθείας μηδαμόθεν τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἀδικοῦεν ἡμᾶς, οἱ δὲ περιορῶεν, οὐδ' ἂν οὕτω μεταγνοίην, ἀλλὰ πάντας ἂν τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνους ὑπομείναιμι πρὶν ποιήσασθαι τὰς ὁμολογίας ταύτας. αἰσχυνθείην γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀμφοτέρων, εἴτε καταγνοίημεν τῶν προγόνων, ὥς ἀδίκως Μεσσηνίους ἀφείλοντο τὴν χώραν, εἴτ' ἐκείνων ὀρθῶς κτησαμένων καὶ προσηκόντως ἡμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον συγ-
- 71 χωρήσαιμὲν τι περὶ αὐτῆς. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον ποιητέον, σκεπτέον δ' ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσομεν καὶ μὴ τοὺς εἰθισμένους ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἐλέγξομεν ψευδεῖς ὄντας, ἀλλὰ τοιούτους ἡμᾶς αὐτοὺς παρασχίσομεν ὥστε δοκεῖν ἐκείνους ἐλάττω
- 72 τῶν ὑπαρχόντων εἰρηκέναι περὶ ἡμῶν. (λ'.) Οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲν συμβήσεσθαι δεινότερον τῶν νῦν παρόντων, ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς τοιαῦτα βουλευέσεσθαι καὶ πράξειν, ἐξ ὧν ἐπανορθώσουσιν ἡμᾶς· ἂν δ' ἄρα ψευσθῶμεν τῶν ἐλπίδων καὶ πανταχόθεν ἐξηιργώμεθα καὶ μὴδὲ τὴν πόλιν ἐτι θυνώμεθα διαφυλάττειν, χαλεπὰ μὲν ἐστίν, ἃ μέλλω λέγειν, ὅμως δ' οὐκ ὀκνήσω παρησιάσασθαι περὶ αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐξαγγελθῆναι τοῖς Ἑλλήσι καλλίως ταῦτ' ἐστὶ καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν ὧν ἐνιοί τινες ὑμῖν συμβουλεύουσιν.

- 73 (λα΄.) Φημί γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας τοὺς ἡμέ-
τέρους αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ
τὸν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι, τοὺς
μὲν εἰς Σικελίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς
τὴν ἡπειρον, ἄσμενοι δ' αὐτοὺς ἅπαντες οὗτοι δέξον-
ται καὶ χώρα πολλῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον
εὐπορίαις, οἱ μὲν χάριν ἀποδιδόντες ὧν εὖ πεπόνθα-
σιν, οἱ δὲ κομιεῖσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προϋπάρ-
74 ξωσιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυ-
ναμένους κινδυνεύειν τῆς μὲν πόλεως ἀφείσθαι καὶ
τῶν ἄλλων κτημάτων, πλὴν ὅσ' ἂν οἴοι τ' ὤμεν ἀπε-
νέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαβόντας δὲ χω-
ρίον, ὃ τι ἂν ἐχυρώτατον ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμ-
φορώτατον, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ
γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἕως ἂν παύσωνται τῶν ἡμέ-
75 τέρων ἀμφισβητοῦντες. καὶ ταῦτ' ἂν τολμήσωμεν καὶ
μὴ κατοκνήσωμεν, ὄψεσθε τοὺς νῦν ἐπιτάττοντας ἰκε-
τεύοντας καὶ δεομένους ἡμῶν Μεσσήνην ἀπολαβεῖν
καὶ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.
- (λβ΄.) Ποία γὰρ ἂν τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοπον-
νήσῳ τοιοῦτον πόλεμον ὑπομείνειεν, οἷον εἰκὸς γενέ-
σθαι βουλευθέντων ἡμῶν; τίνες δ' οὐκ ἂν ἐκπλαγείεν
καὶ δείσειαν στρατόπεδον συνιστάμενον τοιαῦτα μὲν
διαπεπραγμένον, δικαίως δὲ τοῖς αἰτίοις τούτων ὤρ-
γισμένον, ἀπονενοημένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακείμενον,
76 καὶ τῷ μὲν σχολὴν ἄγειν καὶ μηδὲ περὶ ἓν ἄλλο δια-
τρίβειν ἢ περὶ τὸν πόλεμον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμα-
σιν ὁμοιωμένον, ταῖς δ' ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασι τοιοῦτον, οἷον ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων οὐδεὶς ἂν
συντάξειεν, ἔτι δὲ μηδεμιᾷ πολιτεία τεταγμένη χρώ-
μενον ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώ- 132
ραν δυνάμενον καὶ ῥαδίως μὲν ὁμορον οἷς ἂν βούλη-

- ται γιγνόμενον, τοὺς δὲ τόπους ἅπαντας τοὺς πρὸς τὸν πόλεμον συμφέροντας πατρίδας εἶναι νομίζον;
- 77 ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν λόγων μόνον ῥηθέντων τούτων καὶ διασπαρέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰς πολλὴν ταραχὴν καταστήσεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον, ἣν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τούτοις ἀναγκασθῶμεν. τίνα γὰρ οἴηθῶμεν αὐτοὺς γνώμην ἔξειν, ὅταν αὐτοὶ μὲν κακῶς πάσχωσιν, ἡμᾶς δὲ μηδὲν δύνωνται ^b
- 78 ποιεῖν; καὶ τὰς μὲν αὐτῶν πόλεις ἰδῶσιν εἰς πολιορκίας καθεστηκυίας, τὴν δ' ἡμετέραν οὕτω διεσκευασμένην ὥστε μηκέτι τῇ συμφορᾷ ταύτῃ περιπεσεῖν; ἔτι δὲ τὴν τῶν σωμάτων τροφὴν ἡμῖν μὲν ῥαδίαν οὖσαν ἐκ τε τῶν ὑπαρχόντων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γιγνομένων, αὐτοῖς δὲ χαλεπὴν διὰ τὸ μὴ ταυτόν εἶναι στρατόπεδόν τε τοιοῦτον διοικεῖν καὶ τοὺς ὄχλους
- 79 τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι διατρέφειν; ὃ δὲ πάντων ἄλγιστον ^c ἐκείνοις, ὅταν τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους ἐν πολλαῖς εὐπορίαις πυνθάνωνται γεγεννημένους, τοὺς δ' αὐτῶν ὀρῶσι καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντας, καὶ μηδ' ἐπικουρῆσαι δύνωνται τοῖς κακοῖς τούτοις, ἀλλ' ἐργαζόμενοι μὲν τὴν χώραν τὰ σπέρματα προσαπολλύωσιν, ἀργὸν δὲ περιορῶντες μηδένα
- 80 χρόνον ἀνταρκεῖν οἷοί τ' ὦσιν. (λγ'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀθροισθέντες καὶ κοινὸν ποιησάμενοι στρατόπεδον ^d παρακολουθήσουσι καὶ κωλύσουσιν ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν αὐτούς. καὶ τί ἂν εὐξαίμεθα μᾶλλον ἢ λαβεῖν πλησιάζοντας καὶ παρατεταγμένους καὶ περὶ τὰς αὐτὰς δυσχωρίας ἡμῖν ἀντιστρατοπεδεύοντας ἀνθρώπους ἀτάκτους καὶ μιγάδας καὶ πολλοῖς ἄρχουσι χρωμένους; οὐδὲν γὰρ ἂν πολλῆς πραγματείας δεήσειεν, ἀλλὰ τα- ^e
- χέως ἂν αὐτοὺς ἐξαναγκάσαιμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς ἀλλὰ μὴ τοῖς αὐτῶν ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους.

- 81 (λδ'.) Ἐπιλίποι δ' ἂν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ τὰς πλεονεξίας τὰς ἐσομένας λέγειν ἐπιχειρήσαιμεν. ἐκείνο δ' οὖν πᾶσι φανερόν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων διενηνόχαμεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν 133 κατεστησάμεθα στρατοπέδῳ καλῶς διοικουμένῳ, καὶ πειθαρχεῖν ἐθέλοντι τοῖς ἄρχουσιν. ἦν οὖν εἰλικρινὲς τοῦτο ποιήσωμεν, ὃ μιμησαμένοις ἡμῖν συνήνεγκεν, οὐκ ἄδηλον, ὅτι ῥαδίως τῶν πολεμίων ἐπικρατήσομεν.
- 82 (λε'.) Ἴσμεν δὲ καὶ τοὺς οἰκιστὰς ταυτησὶ τῆς πόλεως γενομένους, ὅτι μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσῆλθον ἔχοντες, πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων πόλεων ἐκράτησαν. καλὸν οὖν μιμήσασθαι τοὺς προγόνους, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανελθόντας, ἐπειδὴ προσεπταίκαμεν, πειραθῆναι τὰς τιμὰς καὶ τὰς δυναστείας ἀναλαβεῖν, ὥς πρότερον ἐτυγχάνομεν 83 ἔχοντες. πάντων δ' ἂν δεινότατον ποιήσαιμεν, εἰ συνειδότες Ἀθηναίοις ἐκλιποῦσι τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἡμεῖς μὴδ' ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἀφιεῖσθαι τῆς πόλεως τολμήσαιμεν, ἀλλὰ δεὸν ἡμᾶς παράδειγμα τῶν τοιούτων 84 ἔργων τοῖς ἄλλοις παρέχειν, μὴδὲ μιμήσασθαι τὰς ἐκείνων πράξεις ἐθέλησαιμεν. ἔτι δὲ τούτου καταγελαστότερον, εἰ Φωκαεῖς μὲν, φεύγοντες τὴν βασιλέως τοῦ μεγάλου δεσποτείαν, ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσοῦτον μικροψυχίας ἔλθοιμεν, ὥστε τὰ προστάγματα τούτων ὑπομείναιμεν, ὧν ἄρχοντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετελέσαμεν. 85 (λς'.) Χρὴ δὲ μὴ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ταῖς δ ψυχαῖς διατρίβειν, ἐν ᾗ δεήσει χωρίζειν τοὺς οἰκειοτάτους ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εὐθύς ἀφορᾶν, ἐν οἷς περιγενόμενοι τῶν ἐχθρῶν

ἀνορθώσομεν μὲν τὴν πόλιν, κομιούμεθα δὲ τοὺς ἡμέ-
 τέρους αὐτῶν, ἐπιδειξόμεθα δὲ πᾶσιν, ὅτι νῦν μὲν
 ἀδίκως δεδυστυχήκαμεν, τὸν δὲ παρελθόντα χρόνον
 86 δικαίως τῶν ἄλλων πλεον ἔχειν ἤξιοῦμεν. ἔχει δ' οὐ-
 τως. ἐγὼ τούτους εἰρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὥς δέον e
 ἡμᾶς ἤδη ταῦτα πράττειν, οὐδ' ὥς οὐδεμιᾶς ἄλλης
 ἐνούσης ἐν τοῖς πράγμασι σωτηρίας, ἀλλὰ βουλόμενος
 ὑμῶν προτρέψασθαι τὰς γνώμας, ὥς καὶ τὰντας τὰς
 συμφορὰς καὶ πολὺ δεινότερας τούτων ὑπομενετέον
 ἡμῖν πρὶν ὑπὲρ Μεσσήνης ποιήσασθαι συνθήκας, οἷας 134
 κελεύουσιν ἡμᾶς.

- 87 (λζ.) Οὐχ οὕτω δ' ἂν προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον
 ὑμᾶς παρακάλουν, εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἐώρων ἐξ ὧν μὲν
 ἐγὼ λέγω καλὴν καὶ βεβαίαν γενησομένην, ἐξ ὧν δ'
 ἔνιοι τινες συμβουλεύουσιν οὐ μόνον αἰοχρὰν ἐσομέ-
 νην ἀλλ' οὐδὲ χρόνον οὐδένα παραμενουῖσαν. ἦν γὰρ
 παρακατοικισώμεθα τοὺς Εἰλωτας καὶ τὴν πόλιν ταύ-
 την περιίδωμεν αὐξηθεῖσαν, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πάντα
 τὸν βίον ἐν ταραχαῖς καὶ κινδύνοις διατελέσομεν ὄν-
 τες; ὥσθ' οἱ περὶ ἀσφαλείας διαλεγόμενοι λεληθασιν b
 αὐτοὺς τὴν μὲν εἰρήνην ὀλίγας ἡμέρας ἡμῖν ποιοῦν-
 τες, τὸν δὲ πόλεμον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατα-
 88 σκευάζοντες. (λη.) Ἡδέως δ' ἂν αὐτῶν πυθοίμην,
 ὑπὲρ τίνων οἴονται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνή-
 σκειν· οὐχ ὅταν οἱ πολέμιοι προστάττωσί τι παρὰ τὸ
 δίκαιον καὶ τῆς χώρας ἀποτέμνωνται καὶ τοὺς οἰκέτας
 ἐλευθερῶσι, καὶ τούτους μὲν κατοικίῳσιν εἰς ταύ-
 την, ἦν ἡμῖν οἱ πατέρες κατέλιπον, ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον c
 τῶν ὄντων ἀποστερῶσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 89 εἰς ὀνειδῆ καθιστῶσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων οὐ
 μόνον πόλεμον ἀλλὰ καὶ φυγὰς καὶ θανάτους οἶμαι
 προσήκειν ἡμῖν ὑπομένειν· πολὺ γὰρ κρείττον ἐν ταῖς

δόξαις αἷς ἔχομεν τελευτῆσαι τὸν βίον μᾶλλον ἢ ζῆν
ἐν ταῖς ἀτιμίαις, ἃς ληψόμεθα ποιήσαντες, ἢ προσ-
τάττουσιν ἡμῖν. ὁμοίως δ' εἰ δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμε-
νον εἰπεῖν, αἰρετώτερον ὑμῖν ἐστὶν ἀναστάτοις γενέ- d
σθαι μᾶλλον ἢ καταγελάστοις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. τοῖς
γὰρ ἐν ἀξιώμασι καὶ φρονήμασι τηλικούτοις βεβιωκό-
τας δυοῖν δεῖ θάτερον, ἢ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ἢ
παντάπασι ἀνηρῶσθαι μηδὲν ταπεινὸν διαπραξαμέ-
νους ἀλλὰ καλὴν τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιησαμένους.

- 90 (λθ'). Ἄ χρὴ διαλογισαμένους μὴ φιλοψυχεῖν,
μηδ' ἐπακολουθεῖν ταῖς τῶν συμμάχων γνώμαις, ὧν e
ἡγεῖσθαι πρότερον ἡξιούμεν, ἀλλ' αὐτοὺς σκεψάμε-
νους ἐλέσθαι μὴ τὸ τούτοις ῥᾶστον, ἀλλ' ὃ πρόπον
ἔσται τῇ Λακεδαιμονίᾳ καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἡμῖν. περὶ
γὰρ τῶν αὐτῶν οὐχ ὁμοίως ἄρασι βουλευτέον, ἀλλ'
ὥς ἂν ἐξ ἀρχῆς ἕκαστοι τοῦ βίου ποιήσωνται τὴν ὑπό-
91 θεσιν. Ἐπιδευρίοις μὲν γὰρ καὶ Κορινθίοις καὶ Φλια- 135
σίοις οὐδεὶς ἂν ἐπιπλήξειεν, εἰ μηδενὸς ἄλλου φρον-
τίζοιεν ἢ τοῦ διαγενέσθαι καὶ περιποιῆσαι σφᾶς αὐ-
τούς· Λακεδαιμονίους δ' οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν ἐκ παντὸς
τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' ἂν μὴ προσῇ τὸ
καλῶς τῷ σώζεσθαι, τὸν θάνατον ἡμῖν μετ' εὐδοξίας
αἰρετέον ἐστίν. τοῖς γὰρ ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ
οὐδένος οὕτω σπουδαστέον, ὥς ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰ-
92 σχρὸν φανῆναι πράττοντας. εἰσὶ δ' αἱ τῶν πόλεων κα-
κίαι καταφανεῖς οὐχ ἥττον ἐν τοῖς τοιοῦτοις βουλευ- b
μασιν ἢ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοις. τῶν μὲν γὰρ
ἐκεῖ γιγνομένων τὸ πλεῖστον μέρος τῇ τύχῃ μέτεστι,
τὸ δ' ἐνθάδε γνωσθὲν αὐτῆς τῆς διανοίας σημεῖον
ἐστίν. ὥσθ' ὁμοίως ἡμῖν φιλονικητέον ἐστὶν ὑπὲρ
τῶν ἐνθάδε ψηφισθησομένων ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς
ὅπλοις ἀγώνων.

93 (μ'.) Θαυμάζω δὲ τῶν ὑπὲρ μὲν τῆς ἰδίας δόξης ἀποθνήσκειν ἐθελόντων, ὑπὲρ δὲ τῆς κοινῆς μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐχόντων· ὑπὲρ ἧς ὅτιοῦν πάσχειν ἄξιον c ὥστε μὴ κατασιχνῆναι τὴν πόλιν, μηδὲ περιδεῖν τὴν τάξιν λιποῦσαν, εἰς ἣν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτήν. πολλῶν δὲ πραγμάτων ἡμῖν καὶ δεινῶν ἐφ'esτωτών,

94 ἃ δεῖ διαφυγεῖν, ἐκεῖνο μάλιστα φυλακτέον, ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι μηδὲ συγχωροῦντες τοῖς πολεμίοις παρὰ τὸ δίκαιον. αἰσχυρὸν γὰρ τοὺς ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων ἀξιωθέντας ὀφθῆναι τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, καὶ τοσοῦτον ἀπολει- d φθῆναι τῶν προγόνων, ὥστε τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττειν ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἡμᾶς δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ κελευόμενον μὴ τολμᾶν διακινδυνεύειν.

95 (μα'.) Ἄξιον δὲ καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα καὶ τὰς ἄλλας αἰσχυρῆσθαι πανηγύρεις, ἐν αἷς ἕκαστος ἡμῶν ζηλωτότερος ἦν καὶ θαυμαστότερος τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰς νίκας ἀναιρουμένων. εἰς αἷς τίς ἂν ἐλ- e θεῖν τολμήσειεν, ἀντὶ μὲν τοῦ τιμᾶσθαι καταφρονηθεσόμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ περιστάτος ὑπὸ πάντων δι' ἀρετὴν εἶναι περίβλεπτος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακία

96 γενησόμενος, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὑψόμενος μὲν τοὺς 136 οἰκέτας ἀπὸ τῆς χώρας ἧς οἱ πατέρες ἡμῖν κατέλιπον ἀπαρχὰς καὶ θυσίας μελίζους ἡμῶν ποιουμένους, ἀκουσόμενος δ' αὐτῶν τοιαύταις βλασφημίαις χρωμένων οἷαις περ εἰκὸς τοὺς χαλεπώτερον μὲν τῶν ἄλλων δεδουλευκότας, ἐξ Ἰσίου δὲ νῦν τὰς συνθήκας τοῖς δεσπόταις πεποιήμενους· ἐφ' αἷς ἕκαστος ἡμῶν οὕτως ἂν ἀλγήσειεν, ὥς οὐδεὶς ἂν τῶν ζώντων διὰ λόγον

97 δηλώσειεν. ὑπὲρ ὧν χρὴ βουλευέσθαι καὶ μὴ τότε b ἀγανακτεῖν, ὅτ' οὐδὲν ἡμῖν ἔσται πλεον, ἀλλὰ νῦν

- σκοπεῖν, ὅπως μὴδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. ὥς ἐστὶν
ἐν τῶν αἰσχυρῶν πρότερον μὲν μὴδὲ τὰς τῶν ἐλευθέ-
ρων ἰσηγορίας ἀνέχεσθαι, νῦν δὲ καὶ τὴν τῶν δούλων
98 παρρησίαν ὑπομένοντας φαίνεσθαι. δόξομεν γὰρ τὸν
παρελθόντα χρόνον ἀλαξονεύεσθαι, καὶ τὴν μὲν φύ-
σιν ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις εἶναι, ταῖς δ' αὐθαδεύαις καὶ
ταῖς σεμνότησιν οὐκ ἀληθινῶς ἀλλὰ καταπεπλασμέ- c
νως χρῆσθαι. μὴδὲν οὖν ἐνδῶμεν τοιοῦτον τοῖς εἰδι-
σμένοις ἡμᾶς κακολογεῖν, ἀλλὰ τοὺς λόγους αὐτῶν
ἐξελέγξαι πειραθῶμεν, ὅμοιοι γενόμενοι τοῖς τῶν προ-
γόνων ἔργοις.
- 99 (μβ΄.) Ἀναμνήσθητε δὲ τῶν ἐν Διπαῖα πρὸς Ἀρ-
κάδας ἀγωνισαμένων, οὓς φασιν ἐπὶ μιᾷ ἀσπίδος πα-
ραταξαμένους τρώπαιον στήσαι πολλῶν μυριάδων, καὶ
τῶν τριακοσίων τῶν ἐν Θυρέαις ἅπαντας Ἀργείους d
μάχῃ νικησάντων, καὶ τῶν χιλίων τῶν εἰς Θερμοπύ-
100 λας ἀπαντησάντων, οἳ πρὸς ἑβδομήκοντα μυριάδας
τῶν βαρβάρων συμβαλόντες οὐκ ἔφυγον οὐδ' ἠττή-
θησαν, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐπερ
ἐτάχθησαν, τοιούτους αὐτοὺς παρασχόντες ὥστε τοὺς
μετὰ τέχνης ἐγκωμιάζοντας μὴ δύνασθαι τοὺς ἐπαί-
101 νους ἐξιῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς. ἀπάντων οὖν τού-
των ἀναμνησθέντες ἐρρωμενέστερον ἀντιλαβόμεθα c
τοῦ πολέμου καὶ μὴ περιμένωμεν ὥς ἄλλων τινῶν τὰς
παρούσας ἀτυχίας ἰασομένων, ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἐφ'
ἡμῶν γεγόνασιν, ἡμεῖς αὐτὰς καὶ διαλυῖσαι πειραθῶ-
μεν. χρὴ δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιού- 137
102 τοῖς καιροῖς φαίνεσθαι διαφέροντας· αἱ μὲν γὰρ εὐ-
τυχίαι καὶ τοῖς φάυλοις τῶν ἀνθρώπων τὰς κακίας
συγκρύπτουσιν, αἱ δὲ δυσπραξίαι ταχέως καταφα-
νεῖς ποιοῦσιν, ὅποιοί τινες ἕκαστοι τυγχάνουσιν
ὄντες· ἐν αἷς ἡμῖν ἐπιδεικτέον ἐστὶν, εἴ τι τῶν ἄλ-

λων ἄμεινον τεθράμμεθα καὶ πεπαιδευμέθα πρὸς ἀρετήν.

- 103 (μγ΄.) Ἔστι δ' οὐδὲν ἀνέλπιστον ἐκ τῶν νῦν παρ-
 όντων συμβῆναί τι τῶν δεόντων ἡμῖν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς b
 οὐκ ἄγνοεῖν, ὅτι πολλαὶ πράξεις ἤδη τοιαῦται γεγό-
 νασιν, ἃς ἐν ἀρχῇ μὲν ἅπαντες ὑπέλαβον εἶναι συμ-
 φοράς, καὶ τοῖς παθοῦσι συνηχθέσθησαν, ὕστερον δὲ
 τὰς αὐτὰς ταύτας ἐγνώσαν μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας
 104 γεγεννημένας. καὶ τί δεῖ τὰ πόρρω λέγειν; ἀλλὰ καὶ
 νῦν τὰς πόλεις τὰς γε πρωτευούσας, λέγω δὲ τὴν Ἀθη-
 ναίων καὶ Θηβαίων, εὖροιμεν ἂν οὐκ ἐκ τῆς εἰρήνης c
 μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐν τῷ πολέμῳ
 προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον, ἐκ δὲ τού-
 των τὴν μὲν ἡγεμόνα τῶν Ἑλλήνων καταστᾶσαν, τὴν
 δ' ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γεγεννημένην, ὅσῃ οὐ-
 δεὶς πώποτ' ἔσεσθαι προσεδόκησεν· αἱ γὰρ ἐπιφάνειαι
 καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγῶ-
 105 νων γίνεσθαι φιλοῦσιν. ὧν ἡμᾶς ὀρέγεσθαι προσή-
 κει, μήτε τῶν σωματίων μήτε τῆς ψυχῆς μήτε τῶν αἰ- d
 λων ὧν ἔχομεν μηδενὸς φειδομένους. ἦν γὰρ κατορ-
 θώσωμεν καὶ τὴν πόλιν εἰς ταῦτ' ἀκαταστήσαι δυνη-
 θῶμεν, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκε, καὶ τῶν προγεγεννημένων
 μᾶλλον θαυμασθισόμεθα, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις
 οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀνδραγαθίας καταλείψομεν, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς βουλομένους εὐλογεῖν ἡμᾶς ἀπορεῖν ποιήσο-
 106 μεν, ὅ τι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν ἄξιον ἐροῦσιν. δεῖ e
 δὲ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς, ὅτι πάντες τῷ συλ-
 λόγῳ τούτῳ καὶ τοῖς γνωσθησομένοις ὑφ' ὑμῶν προσ-
 ἔχουσι τὸν νοῦν. ὥσπερ οὖν ἐν κοινῷ θεάτρῳ τῶν
 Ἑλλήνων διδοὺς ἔλεγχον ἕκαστος ὑμῶν τῆς αὐτοῦ φύ-
 σεως, οὕτω διακείσθω τὴν γνώμην.
- 107 (μδ΄.) Ἔστι δ' ἀπλοῦν τὸ καλῶς βουλευέσασθαι 138

- περὶ τούτων. ἦν μὲν γὰρ ἐθέλωμεν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ
 τῶν δικαίων, οὐ μόνον εὐδοκιμήσομεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἐπίλοιπον χρόνον ἀσφαλῶς ἡμῖν ἐξέσται ζῆν· εἰ δὲ φο-
 βησόμεθα τοὺς κινδύνους, εἰς πολλὰς ταραχὰς κατα-
 108 στήσομεν ἡμᾶς αὐτούς. παρακαλέσαντες οὖν ἀλλή-
 λους ἀποδῶμεν τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι, καὶ μὴ περι-
 δῶμεν ὑβρισθεῖσαν τὴν Λακεδαιμόνα καὶ καταφρο-
 νηθεῖσαν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπίδων ὅ-
 τοὺς εὐνοὺς ἡμῖν ὄντας, μηδὲ περὶ πλείονος φανῶμεν
 ποιούμενοι τὸ ζῆν τοῦ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδο-
 109 κιμεῖν, ἐνθυμηθέντες, ὅτι κάλλιον ἐστὶν ἀντὶ θνητοῦ
 σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, καὶ ψυ-
 χῆς, ἣν οὐχ ἔχομεν ὀλίγων ἐτῶν, πρίσθαι τοιαύτην
 εὐκλειαν, ἢ πάντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἐξ ἡμῶν γενομένοις
 παραμενεῖ, πολὺ μᾶλλον ἢ μικροῦ χρόνου γλιχομέ- c
 νους μεγάλας αἰσχύναις ἡμᾶς αὐτοὺς περιβαλεῖν.
 110 ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν ὑμᾶς μάλιστα παροξυνθῆναι
 πρὸς τὸν πόλεμον, εἰ ταῖς διανοαῖς ὥσπερ παρεστῶ-
 * τας ἴδοιτε τοὺς γονέας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέ-
 ρους αὐτῶν, τοὺς μὲν παρακελευομένους μὴ καται-
 σχῦναι τὸ τῆς Σπάρτης ὄνομα, μηδὲ τοὺς νόμους, ἐν
 οἷς ἐπαιδεύθημεν, μηδὲ τὰς μάχας τὰς ἐφ' αὐτῶν γε-
 νομένας, τοὺς δ' ἀπαιτοῦντας τὴν χώραν, ἣν οἱ πρό- d
 γονοὶ κατέλιπον, καὶ τὴν δυναστείαν τὴν ἐν τοῖς Ἑλ-
 λησι καὶ τὴν ἡγεμονίαν, ἣν περ αὐτοὶ παρὰ τῶν πατέ-
 ρων παρελάβομεν· πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν,
 ὥς οὐκ ἀμφοτέροι δίκαια τυγχάνουσι λέγοντες.
 111 (με'.) Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ μακρολογεῖν πλὴν τοσοῦ-
 τον, ὥς πλείστων τῇ πόλει ταύτῃ πολέμων καὶ κινδύ-
 νων γεγεννημένων οὐδεπώποθ' οἱ πολέμιοι τρόπαιον
 ἡμῶν ἔστησαν ἡγουμένου βασιλέως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς e
 ἡμετέρας. ἔστι δὲ νοῦν ἐχόντων ἀνδρῶν, οἷσπερ ἂν ἐν

ταῖς μάχαις ἡγεμόσι χρώμενοι κατορθῶσι, τούτοις καὶ περὶ τῶν μελλόντων κινδύνων συμβουλεύουσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πείθεσθαι.

7.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι θαυμάζειν, ἥντινά 140 ποτε γνώμην ἔχων περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποίησάμην, ὥσπερ τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης, ἣ σφαλερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθεστῶτων, ἀλλ' οὐ πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρήνην δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης, καὶ τῶν κατὰ 2 θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμαχούς ἐχούσης πολλοὺς μὲν τοὺς ἐτοίμως ἡμῖν, ἣν τι δέη, βοηθήσοντας, πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας· ὧν ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν ἂν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι θαρρεῖν ὥς πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι καὶ βουλεύεσθαι περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας.

3 (β΄.) Ὑμεῖς μὲν οὖν οἶδ' ὅτι τούτῳ χρώμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς πρόσοδου καταφρονεῖτε καὶ πᾶσαν 4 ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτῃ τῇ δυνάμει κατασχεῖν· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δεδιώς. ὁρῶ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα πράττειν οἰομένας κάκιστα βουλευομένας καὶ τὰς μάλιστα θαρρούσας εἰς πλείους 4 τοὺς κινδύνους καθίσταμένας. αἴτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ d

παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ συντέτακται καὶ
 συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις
 ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δ' ἐνδεαῖς καὶ
 ταῖς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ πολλὴ μετριότης, 141
 5 ὥστε χαλεπὸν εἶναι διαγνῶναι, ποτέραν ἂν τις δεῖξαι-
 το τῶν μερίδων τούτων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ καταλι-
 πεῖν. ἰδοιμεν γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῆς φανυτοτέρας εἶναι δο-
 κούσης ἐπὶ τὸ βέλτιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπι-
 διδούσας, ἐκ δὲ τῆς κρείττονος φαινομένης ἐπὶ τὸ χεῖ-
 6 ρον εἰθισμένης μεταπίπτειν. καὶ τούτων ἐνεργεῖν ἔχω
 παραδείγματα πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἰδίων πραγμάτων,
 πυκνοτάτας γὰρ ταῦτα λαμβάνει τὰς μεταβολὰς, οὐ b
 μὴν ἀλλὰ μείζω γε καὶ φανερώτερα τοῖς ἀκούουσιν ἐκ
 τῶν ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις συμβάντων. (γ'). Ἡμεῖς
 τε γὰρ ἀναστάτου μὲν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 γεγεννημένης διὰ τὸ δεδιέναι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν
 τοῖς πράγμασιν ἐπρωτεύσαμεν τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ
 δ' ἀνυπέρβλητον ᾤθημεν τὴν δύναμιν ἔχειν, παρὰ
 7 μικρὸν ἤλθομεν ἑξανδραποδισθῆναι. Λακεδαιμόνιοί
 τε τὸ μὲν παλαιὸν ἐκ φάυλων καὶ ταπεινῶν πόλεων c
 ὁρμηθέντες διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν καὶ στρατιωτικῶς
 κατέσχον Πελοπόννησον, μετὰ δὲ ταῦτα μείζον φρο-
 νήσαντες τοῦ δέοντος καὶ λαβόντες καὶ τὴν κατὰ γῆν
 καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν, εἰς τοὺς αὐτοὺς κιν-
 δύνους κατέστησαν ἡμῖν.
 8 Ὅστις οὖν εἰδὼς τσαύτας μεταβολὰς γεγεννημέ-
 νας καὶ τηλικαύτας δυνάμεις οὕτω ταχέως ἀναιρεθεῖ-
 σας πιστεύει τοῖς παροῦσι, λίαν ἀνόητός ἐστιν, ἄλλως
 τε καὶ τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν d
 πραττούσης ἢ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τοῦ δὲ μίσους
 τοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς βασιλέα
 πάλιν ἀνακεκαινισμένης, ἃ τότε κατεπολέμησεν ἡμᾶς.

- 9 (δ'.) Ἀπορῶ δὲ, πότερον ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμῖν
τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ φροντίζειν μὲν αὐτῶν, εἰς
τοῦτο δ' ἀναισθησίας ἤκειν ὥστε λανθάνειν ὑμᾶς, εἰς
ὅσῃν ταραχὴν ἡ πόλις καθέστηκεν. εἰκάτε γὰρ οὕτω
διακειμένοις ἀνθρώποις, οἵτινες ἀπάσας μὲν τὰς πό-
λεις τὰς ἐπὶ Θράκης ἀπολωλεκότες, πλείω δ' ἢ χίλια
10 τάλαντα μάτην εἰς τοὺς ξένους ἀνηλωκότες, πρὸς δὲ
τοὺς Ἕλληνας διαβεβλημένοι καὶ τῷ βαρβάρῳ πολέ-
μιοι γεγονότες, ἔτι δὲ τοὺς μὲν Θηβαίων φίλους σώζειν
ἠναγκασμένοι, τοὺς δ' ἡμετέρους αὐτῶν συμμάχους 142
ἀπολωλεκότες, ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν
δὲς ἤδη τεθύκαμεν, ῥαθυμότερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐκ-
κλησιάζομεν τῶν πάντα τὰ δέοντα πραττόντων.
- 11 Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ ποιούμεν καὶ πάσχομεν.
οὐδὲν γὰρ οἷόν τε γίνεσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ κα-
λῶς περὶ ὅλης τῆς διοικήσεως βεβουλευμένοις, ἀλλ'
ἂν καὶ κατορθώσωσι περὶ τινος τῶν πράξεων ἢ διὰ
τύχην ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετὴν, μικρὸν διαλιπόντες πά- b
λιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. καὶ ταῦτα γνοίη
- 12 τις ἂν ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς γεγενημένων. (ε'.) Ἀπάσης
γὰρ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν πόλιν ἡμῶν ὑποπεσούσης
καὶ μετὰ τὴν Κόνωνος ναυμαχίαν καὶ μετὰ τὴν Τιμο-
θέου στρατηγίαν, οὐδένα χρόνον τὰς εὐτυχίας κατα-
σχεῖν ἠδυνήθημεν, ἀλλὰ ταχέως διεσκαριφθᾶμεθα
καὶ διελύσαμεν αὐτάς. πολιτείαν γὰρ τὴν ὀρθῶς ἂν
τοῖς πράγμασι χρησαμένην οὐτ' ἔχομεν οὔτε καλῶς c
13 ζητοῦμεν. καίτοι τὰς εὐπραγίας ἅπαντες ἴσμεν καὶ
παραγιγνομένας καὶ παραμενούσας οὐ τοῖς τὰ τείχη
κάλλιστα καὶ μέγιστα περιβεβλημένοις, οὐδὲ τοῖς μετὰ
πλείστων ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνηθροι-
σμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἄριστα καὶ σωφρονέστατα τὴν αὐ-
14 τῶν πόλιν διοικοῦσιν. ἔστι γὰρ ψυχὴ πόλεως οὐδὲν

- ἕτερον ἢ πολιτεία, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην περ ἐν σώματι φρόνησις. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ βουλευομένη περὶ πάντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, δ τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγουσα. ταύτη καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς ιδιώτας ἀναγκαῖον ἐστὶν ὁμοιοῦσθαι καὶ πράττειν οὕτως ἐκάστους, οἷαν περ ἂν
- 15 ταύτην ἔχωσιν. ἥς ἡμεῖς διεφθαρμένης οὐδὲν φροντίζομεν, οὐδὲ σκοποῦμεν, ὅπως ἐπανορθώσομεν αὐτήν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐργαστηρίων καθίζοντες κατηγοροῦμεν τῶν καθεστώτων καὶ λέγομεν, ὥς οὐδέ ποτ' ἐν δημοκρατίᾳ κάκιον ἐπολιτεύθημεν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς διανοαῖς αἷς ἔχομεν μᾶλλον αὐτὴν ἀγαπῶμεν τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθείσης. ὑπὲρ ἥς ἐγὼ καὶ τοὺς λόγους μέλλω ποιεῖσθαι καὶ τὴν πρόσ-
- 16 οδον ἀπεγραψάμην. (ς.) Εὐρίσκω γὰρ ταύτην μόνην 143 ἂν γενομένην καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν καὶ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἣν ἐθέλησώμεν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἣν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενόμενος ἐνομοθέτησε, Κλεισθένης δ' ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγα-
- 17 γῶν πάλιν ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν. ἥς οὐκ ἂν εὕροιμεν οὔτε δημοτικωτέραν οὔτε τῇ πόλει μᾶλλον συμφέρουσαν τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ μὲν γὰρ ἐκείνῃ χρώμενοι, πολλὰ καὶ καλὰ διαπραξάμενοι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκμήσαντες, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, οἱ δὲ τῆς νῦν παρούσης ἐπιθυμήσαντες, ὑπὸ πάντων μισηθέντες καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς
- 18 ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. καίτοι πῶς χρὴ ταύτην τὴν πολιτείαν ἐπαινεῖν ἢ στέργειν τὴν τοσούτων μὲν κακῶν αἰτίαν πρότερον γενομένην, νῦν δὲ καθ' ἑκάστον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον φερομένην;

πῶς δ' οὐ χρὴ δεδιέναι μὴ τοιαύτης ἐπιδόσεως γιγνο-
μένης τελευτῶντες εἰς τραχύτερα πράγματα τῶν τότε
γενομένων ἐξοκείλωμεν;

- 19 (ζ.) Ἴνα δὲ μὴ συλλήβδην μόνον ἀκηκοότες ἀλλ
ἀκριβῶς εἰδότες ποιῆσθε καὶ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν κρί-
σιν αὐτῶν, ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς
αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομέ- d
νοις, ἐγὼ δ' ὥς ἂν δύνωμαι συντομώτατα περὶ ἀμφο-
τέρων τούτων πειράσσομαι διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
- 20 (η.) Οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν
διοικοῦντες κατεστήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν
τῷ κοινοτάτῳ καὶ πραοτάτῳ προσαγορευομένην, ἐπὶ
δὲ τῶν πράξεων οὐ τοιαύτην τοῖς ἐντυγχάνουσι φαι-
νομένην, οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπαίδευε τοὺς πο-
λίτας ὥσθ' ἡγεῖσθαι τὴν μὲν ἀκολασίαν δημοκρατίαν, e
τὴν δὲ παρανομίαν ἐλευθερίαν, τὴν δὲ παρρησίαν ἰσο-
νομίαν, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ποιεῖν εὐδαιμο-
νίαν, ἀλλὰ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους
βελτίους καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς πολίτας
- 21 ἐποίησεν. μέγιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ κα-
λῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι δυοῖν ἰσοτήτοιν νομιζομέ- 144
ναι εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταύτην ἅπασιν ἀπονεμούσης,
τῆς δὲ τὸ προσῆκον ἐκάστοις, οὐκ ἡγνόουν τὴν χρη-
σιμωτέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς
χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὥς οὐ δι-
- 22 καίαν οὔσαν, τὴν δὲ κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν
καὶ κολάζουσιν προηροῦντο, καὶ διὰ ταύτης ὥκουν
τὴν πόλιν, οὐκ ἔξ ἀπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦντες ὅλλὰ
τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς ἱκανωτάτους ἐφ' ἕκαστον b
τῶν ἔργων προκρίνοντες. τοιούτους γὰρ ἡλπίζον ἔσε-
σθαι καὶ τοὺς ἄλλους, οἳ περ ἂν ὥσιν οἱ τῶν πραγ-
- 23 μάτων ἐπίστατουντες. ἔπειτα καὶ δημοτικωτέραν ἐνό-

μῖζον εἶναι ταύτην τὴν κατάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ λαγ-
χάνειν γιγνομένην· ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην
βραβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς
ὀλιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς
ἐπεικεστάτους τὸν δῆμον ἔσεσθαι κύριον ἐλέσθαι τοὺς c
ἀγαπῶντας μάλιστα τὴν καθεστηκυῖαν πολιτείαν.

24 (θ'.) Αἴτιον δ' ἦν τοῦ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν
καὶ μὴ περιμαχέτους εἶναι τὰς ἀρχὰς, ὅτι μεμαθηκό-
τες ἦσαν ἐργάζεσθαι καὶ φείδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μὲν
οἰκείων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, μηδ'
ἐκ τῶν δημοσίων τὰ σφέτερ' αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ
τῶν ἐκάστοις ὑπαρχόντων, εἴ ποτε δεήσειε, τοῖς κοινοῖς
ἐπαρκεῖν, μηδ' ἀκριβέστερον εἰδέναι τὰς ἐκ τῶν ἀρ-
χείων προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων γιγνομένας αὐ- d

25 τοῖς. οὕτω δ' ἀπείχοντο σφόδρα τῶν τῆς πόλεως, ὥστε
χαλεπώτερον ἦν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὗρεῖν τοὺς
βουλομένους ἄρχειν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν δεομένους· οὐ
γὰρ ἐμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν
κοινῶν ἐπιμέλειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκό-
πουν ἐλθόντες, εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότε-
ρον ἄρχοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινος πράγματος

26 κατημελήκασιν τῶν τέλος ἔχειν κατεπειγόντων. ὥς δὲ e
συντόμως εἰπεῖν, ἐκεῖνοι διεγνωκότες ἦσαν, ὅτι δεῖ
τὸν μὲν δῆμον ὥσπερ τύραννον καθιστάναι τὰς ἀρ-
χὰς καὶ κολάζειν τοὺς ἑξαμαρτάνοντας καὶ κρίνειν περὶ
τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολὴν ἄγειν δυνα- 145
μένους καὶ βίον ἱκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν
κοινῶν ὥσπερ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους

27 ἐπαινεῖσθαι καὶ στέργειν ταύτῃ τῇ τιμῇ, κακῶς δὲ δι-
οικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν ἀλλὰ ταῖς
μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. καίτοι πῶς ἂν τις εὖροι
ταύτης βεβαιότεραν ἢ δικαιοτέραν δημοκρατίαν, τῆς

τοὺς μὲν δυνατωτάτους ἐπὶ τὰς πράξεις καθιστάσης, ^b
αὐτῶν δὲ τούτων τὸν δῆμον κύριον ποιούσης;

28 (ι'). Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦ-
τον ἦν αὐτοῖς· ῥᾷδιον δ' ἐκ τούτων καταμαθεῖν ὥς
καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ὀρθῶς καὶ νομί-
μως πράττοντες διετέλεσαν. ἀνάγκη γὰρ τοῖς περὶ
ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποθέσεις πεποιημέ-
νοις καὶ τὰ μέρη τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.

29 (ια'). Καὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ἐντεῦ- ^c
θεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον, οὐκ ἀνωμάλως οὐδ' ἀτά-
κτως οὔτ' ἐθεράπευον οὔτ' ὠργίαζον· οὐδ' ὁπότε μὲν
δόξειεν αὐτοῖς, τριακοσίους βοῦς ἔπεμπον, ὁπότε δὲ
τύχοιεν, τὰς πατρίους θυσίας ἐξέλειπον· οὐδὲ τὰς μὲν
ἐπιθέτους ἐορτὰς, αἷς ἐστίασίς τις προσεῖη, μεγαλο-
πρεπῶς ἤγον, ἐν δὲ τοῖς ἀγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ
30 μισθωμάτων ἔθνουν· ἀλλ' ἐκείνο μόνον ἐτήρουν, ὅπως
μηδὲν μήτε τῶν πατρίων καταλύσουσι μήτ' ἔξω τῶν ^d
νομιζομένων προσθήσουσιν. οὐ γὰρ ἐν ταῖς πολυτε-
λείαις ἐνόμιζον εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μηδὲν
κινεῖν ὧν αὐτοῖς οἱ πρόγονοι παρέδοσαν. καὶ γὰρ τοι
καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἐμπλήκτως οὐδὲ ταραχω-
δῶς αὐτοῖς συνέβαινεν ἀλλ' εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν
ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν
καρπῶν.

31 (ιβ'). Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς
σφαῖς αὐτοὺς διώκουν. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν κοινῶν ^e
ὁμονόουν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ἴδιον βίον τοσαύτην ἐποι-
οῦντο πρόνοιαν ἀλλήλων, ὅσην περ χρὴ τοὺς εὖ φρο-
νοῦντας καὶ πατρίδος κοινωνοῦντας. οἳ τε γὰρ πενέ- 146
στεροι τῶν πολιτῶν τοσοῦτον ἀπείχον τοῦ φθονεῖν
32 τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὥσθ' ὁμοίως ἐκῆδοντο τῶν
οἰκῶν τῶν μεγάλων ὥσπερ τῶν σφετέρων αὐτῶν,

- ἡγούμενοι τὴν ἐκείνων εὐδαιμονίαν αὐτοῖς εὐπορίαν
 ὑπάρχειν· οἳ τε τὰς οὐσίας ἔχοντες οὐχ ὅπως ὑπερεώ-
 ρων τοὺς καταδεέστερον πράττοντας, ἀλλ' ὑπολαμβά-
 νοντες αἰσχύνην αὐτοῖς εἶναι τὴν τῶν πολιτῶν ἀπορίαν
 ἐπήμνον ταῖς ἐνδείαις, τοῖς μὲν γεωργίας ἐπὶ μετρίαις b
 μισθώσεσι παραδιδόντες, τοὺς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἐκ-
 πέμποντες, τοῖς δ' εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας ἀφορμὴν
 33 παρέχοντες. οὐ γὰρ ἐδεδίδεσαν μὴ δυοῖν θάτερον πά-
 θοιεν, ἢ πάντων στερηθεῖεν, ἢ πολλὰ πράγματασχόν-
 τες μέρος τι κομίσαιτο τῶν προεθέντων· ἀλλ' ὁμοίως
 ἐθάρρουν περὶ τῶν ἔξω δεδομένων ὥσπερ περὶ τῶν
 ἐνδον κειμένων. ἑώρων γὰρ τοὺς περὶ τῶν συμβολαίων
 κρίνοντας οὐ ταῖς ἐπιεικείαις χρωμένους ἀλλὰ τοῖς νό- c
 34 μοις πειθομένους, οὐδ' ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀγῶσιν
 αὐτοῖς ἀδικεῖν ἐξουσίαν παρασκευάζοντας, ἀλλὰ μᾶλ-
 λον ὀργιζομένους τοῖς ἀποστεροῦσιν αὐτῶν τῶν ἀδι-
 κουμένων καὶ νομίζοντας διὰ τοὺς ἄπιστα τὰ συμβό-
 λαια ποιοῦντας μείζω βλάπτεσθαι τοὺς πένητας τῶν
 πολλὰ κεκτημένων· τοὺς μὲν γὰρ, ἣν παύσονται προ-
 ἔμενοι, μικρῶν προσόδων ἀποστερήσεσθαι, τοὺς δ' ἣν
 ἀπορήσωσι τῶν ἐπαρκούντων, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐνδειαν d
 35 καταστήσεσθαι. καὶ γὰρ τοι διὰ τὴν γνώμην ταύτην
 οὐδεὶς οὐτ' ἀπεκρύπτετο τὴν οὐσίαν οὐτ' ὤκνει συμ-
 βάλλειν, ἀλλ' ἥδιον ἑώρων τοὺς δανειζομένους ἢ τοὺς
 ἀποδιδόντας. ἀμφοτέρω γὰρ αὐτοῖς συνέβαινεν, ἅπερ
 ἂν βουληθεῖεν ἄνθρωποι νοῦν ἔχοντες· ἅμα γὰρ τοὺς
 τε πολίτας ὠφέλουν καὶ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐνεργὰ καθ-
 ἴστασαν. κεφάλαιον δὲ τοῦ καλῶς ἀλλήλοις ὁμιλεῖν·
 αἱ μὲν γὰρ κτήσεις ἀσφαλεῖς ἦσαν, οἷσπερ κατὰ τὸ e
 δίκαιον ὑπῆρχον, αἱ δὲ χρήσεις κοιναὶ πᾶσι τοῖς θεο-
 μένοισι τῶν πολιτῶν.
- 36 (γ'). Ἰσως ἂν οὖν τις ἐπιτιμήσειε τοῖς εἰρημένοισι,

- ὅτι τὰς μὲν πράξεις ἐπαινῶ τὰς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις
 γιγνομένας, τὰς δ' αἰτίας οὐ φράζω, δι' ἃς οὕτω κα- 147
 λῶς καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον καὶ τὴν πόλιν διώ-
 κουν. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ τοιοῦτον, οὐ
 μὴν ἄλλ' ἔτι πλείω καὶ σαφέστερον πειράσομαι δια-
 37 λεχθῆναι περὶ αὐτῶν. (ιδ'.) Ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐν μὲν
 ταῖς παιδείαις πολλοὺς τοὺς ἐπιστατοῦντας εἶχον,
 ἐπειδὴ δ' εἰς ἄνδρας δοκιμασθεῖεν, ἐξῆν αὐτοῖς ποιεῖν
 ὅ τι βουλευθεῖεν, ἀλλ' ἐν ταύταις ταῖς ἀκμαῖς πλείονος ἢ
 ἐπιμελείας ἐτύγχανον ἢ παῖδες ὄντες. οὕτω γὰρ ἡμῶν
 οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην ἐσπούδα-
 ζον, ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐπέστησαν ἐπι-
 μελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἧς οὐχ οἷόν τ' ἦν μετασχεῖν
 πλὴν τοῖς καλῶς γεγονόσι καὶ πολλὴν ἀρετὴν ἐν τῷ
 βίῳ καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις, ὥστ' εἰκότως
 αὐτὴν διενεργεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι συνεδρίων.
- 38 (ιε'.) Σημείοις δ' ἂν τις χρήσαιο περὶ τῶν τότε
 καθεστῶτων καὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγνομένοις· ἔτι
 γὰρ καὶ νῦν ἀπάντων τῶν περὶ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν
 δοκιμασίαν κατημελημένων ἰδοιμεν ἂν τοὺς ἐν τοῖς
 ἄλλοις πράγμασιν οὐκ ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐπειδὴν εἰς
 Ἀρείου πάγου ἀναβῶσιν, ὀκνοῦντας τῇ φύσει χρῆσθαι
 καὶ μᾶλλον τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἢ ταῖς αὐτῶν κακίαις
 ἐμμένοντας. τοσοῦτον φόβον ἐκεῖνοι τοῖς πονηροῖς
 ἐνειργάσαντο καὶ τοιοῦτον μνημεῖον ἐν τῷ τόπῳ τῆς d
 αὐτῶν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατέλιπον.
- 39 (ις'.) Τὴν δὲ τοιαύτην, ὥσπερ εἶπον, κυρίαν ἐποί-
 ησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐταξίας, ἣ τοὺς μὲν οἰομένους
 ἐνταῦθα βελτίστους ἄνδρας γίνεσθαι, παρ' οἷς οἱ
 νόμοι μετὰ πλείστης ἀκριβείας κείμενοι τυγχάνουσιν,
 ἄγνοεῖν ἐνόμιζεν· οὐδὲν γὰρ ἂν κωλύειν ὁμοίους
 ἅπαντας εἶναι τοὺς Ἑλληνας ἕνεκά γε τοῦ θάδιον εἶναι

- 40 τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ
τούτων τὴν ἐπίδοσιν εἶναι τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' e
ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων· τοὺς γὰρ πολ-
λοὺς ὁμοίους τοῖς ἡθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἷς ἂν ἑκα-
στοὶ παιδευθῶσιν. ἐπεὶ τὰ γε πλήθη καὶ τὰς ἀκριβείας
τῶν νόμων σημείον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκείσθαι τὴν πό-
λιν ταύτην· ἐμφράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιουμένους τῶν 148
ἀμαρτημάτων πολλοὺς τίθεσθαι τοὺς νόμους ἀναγκά-
41 ζεσθαι. δεῖν δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομένους οὐ τὰς
στοὰς ἐμπικλάναι γραμμάτων ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς
ἔχειν τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοῖς
ἡθεσι καλῶς οἰκείσθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν
κακῶς τεθραμμένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων
ἀναγεγραμμένους τολμήσειν παραβαίνειν, τοὺς δ'
ἀσφαλῶς παιδευομένους καὶ τοῖς ἀπλῶς κειμένοις b
42 ἐθελήσειν ἐμμένειν. ταῦτα διανοηθέντες οὐ τοῦτο
πρῶτον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦν-
τας, ἀλλ' ἐξ ὧν παρασκευάσουσι μηδὲν αὐτοὺς ἄξιον
ζημίας ἐξαμαρτάνειν· ἡγοῦντο γὰρ τοῦτο μὲν αὐτῶν
ἔργον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδάζειν τοῖς
ἐχθροῖς προσήκειν.
- 43 (ιζ'.) Ἀπάντων μὲν οὖν ἐφρόντιζον τῶν πολιτῶν,
μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων. ἑώρων γὰρ τοὺς τηλικού- c
τους ταραχωδέστατα διακειμένους καὶ πλείστων γέ-
μοντας ἐπιθυμιῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μάλιστα δα-
μασθῆναι δεομένας ἐπιμελείαις καλῶν ἐπιτηδευμάτων
καὶ πόνοις ἡδονὰς ἔχουσιν· ἐν μόνοις γὰρ ἂν τούτοις
ἐμμεῖναι τοὺς ἐλευθέρως τεθραμμένους καὶ μεγαλο-
44 φρονεῖν εἰδισμένους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐπὶ τὰς αὐτὰς
ἄγειν διατριβὰς οὐχ οἷόν τ' ἦν, ἀνωμάλως τὰ περὶ τὸν
βίον ἔχοντας· ὥς δὲ πρὸς τὴν οὐσίαν ἡρμοττεν, οὕτως d
ἐκάστοις προσέταττον. τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον

πράττοντας ἐπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς ἐμπορίας ἔτρε-
 πον, εἰδότες τὰς ἀπορίας μὲν διὰ τὰς ἀργίας γιγνο-
 45 μένας, τὰς δὲ κακουργίας διὰ τὰς ἀπορίας· ἀναιροῦν-
 τες οὖν τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν ἀπαλλάξουσιν ὥντο καὶ
 τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων τῶν μετ' ἐκείνην γιγνομένων.
 τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτημένους περὶ τὴν ἱππικὴν καὶ
 τὰ γυμνάσια καὶ τὰ κυνηγέσια καὶ τὴν φιλοσοφίαν ^e
 ἡνάγκασαν διατρίβειν, ὁρῶντες ἐκ τούτων τοὺς μὲν
 διαφέροντας γιγνομένους, τοὺς δὲ τῶν πλείστων κα-
 46 κῶν ἀπεχομένους. (17.) Καὶ ταῦτα νομοθετήσαντες
 οὐδὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ὀλιγώρουν, ἀλλὰ διελόμενοι 149
 τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους,
 ἐθεώρουν τὸν βίον τὸν ἐκάστου, καὶ τοὺς ἀκοσμοῦν-
 τας ἀνῆγον εἰς τὴν βουλήν. ἡ δὲ τοὺς μὲν ἐνουθέτει,
 τοῖς δ' ἠπέλει, τοὺς δ' ὥς προσῆκεν, ἐκόλαζεν. ἡπί-
 σταντο γὰρ, ὅτι δύο τρόποι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ καὶ
 προτρέποντες ἐπὶ τὰς ἀδικίας καὶ παύοντες τῶν πονη-
 47 ριῶν· παρ' οἷς μὲν γὰρ μῆτε φυλακὴ μηδεμία τῶν
 τοιούτων καθέστηκε μῆθ' αἱ κρίσεις ἀκριβεῖς εἰσὶ, ^b
 παρὰ τούτοις μὲν διαφθείρεσθαι καὶ τὰς ἐπιεικεῖς τῶν
 φύσεων, ὅπου δὲ μῆτε λαθεῖν τοῖς ἀδικοῦσι ῥᾷδιόν
 ἐστὶ μῆτε φανεροῖς γενομένοις συγγνώμης τυχεῖν, ἐν-
 ταῦθα δ' ἐξιτήλους γίνεσθαι τὰς κακοηθείας. ἅπερ
 ἐκεῖνοι γινώσκοντες ἀμφοτέροις κατεῖχον τοὺς πολί-
 48 τας, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις· τοσούτου
 γὰρ ἔδεον αὐτοὺς λανθάνειν οἱ κακὸν τι δεδρακότες,
 ὥστε καὶ τοὺς ἐπιδόξους ἀμαρτήσεσθαι τι προησθᾶ- ^c
 νοντο. τοιγαροῦν οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι
 διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς ἀύλητρίσιν, οὐδ' ἐν τοῖς τοι-
 οῦτοις συλλόγοις, ἐν οἷς νῦν διημερεύουσιν, ἀλλ' ἐν
 τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἕμενον, ἐν οἷς ἐτάχθησαν, θαυμά-
 ζοντες καὶ ζηλοῦντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας.

- οὕτω δ' ἔφευγον τὴν ἀγορὰν, ὥστ' εἰ καὶ ποτε διελ-
θεῖν ἀναγκασθεῖεν, μετὰ πολλῆς αἰδοῦς καὶ σωφρο-
49 σύνης ἐφαίνοντο τοῦτο ποιοῦντες. ἀντειπεῖν δὲ τοῖς
πρεσβυτέροις ἢ λοιδορήσασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ἢ d
νῦν περὶ τοὺς γονέας ἔξαμαρτεῖν. ἐν καπηλείῳ δὲ φα-
γεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικὴς ἐτόλμη-
σεν· σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων ἄλλ' οὐ βωμολοχεύε-
σθαι. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ τοὺς σκώπτειν δυ-
ναμένους, οὓς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι
δυστυχεῖς ἐνόμιζον.
- 50 (18'.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακεῖσθαι e
πρὸς τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν ἡλικίαν. οὔτε γὰρ ἡγοῦ-
μαι τούτους αἰτίους εἶναι τῶν γιγνομένων, σύνοιδά
τε τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἥκιστα χαίρουσι ταύτῃ τῇ
καταστάσει, δι' ἣν ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀκολασίαις
ταύταις διατρίβειν· ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως τούτοις ἐπι-
τιμῶν ἄλλὰ πολὺ δικαιότερον τοῖς ὀλίγοις πρὸ ἡμῶν 150
- 51 τὴν πόλιν διοικήσασιν. ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προτρέ-
ψαντες ἐπὶ ταύτας τὰς ὀλιγωρίας καὶ καταλύσαντες
τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν. (κ'.) Ἦς ἐπιστατούσης οὐ δι-
κῶν οὐδ' ἐγκλημάτων οὐδ' εἰσφορῶν οὐδὲ πενίας οὐδὲ
πολέμων ἢ πόλιν ἔγεμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἡσυ-
χίαν εἶχον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἰρήνην ἦγον.
παρεῖχον γὰρ σφᾶς αὐτοὺς τοῖς μὲν Ἑλλήσι πιστοὺς, b
52 τοῖς δὲ βαρβάροις φοβερούς· τοὺς μὲν γὰρ σεσωκότες
ἦσαν, παρὰ δὲ τῶν δίκην τηλικαύτην εἰληφότες ὥστ'
ἀγαπᾶν ἐκείνους, εϛ μηδὲν ἔτι κακὸν πάσχοιεν. τοι-
γάρτοι διὰ ταῦτα μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας διῆγον
ὥστε καλλίους εἶναι καὶ πολυτελεστέρας τὰς οἰκήσεις
καὶ τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς
τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μηδ' εἰς τὰς ἐξορτὰς
εἰς ἄστὺ καταβαίνειν ἄλλ' αἰρεῖσθαι μένειν ἐπὶ τοῖς c

- 53 ἰδίους ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπολαύειν. οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὰς θεωρίας, ὧν ἕνεκ' ἄν τις ἦλθεν, ἀσελγῶς οὐδ' ὑπερηφάνως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως ἐποιοῦν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἐδοκίμαζον ἀλλ' ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ τοῦ μηδένα τῶν πολιτῶν ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων. ἐξ ὧν περ χρὴ κρίνειν d
 • τοὺς ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας καὶ μὴ φορτικῶς πο-
 54 λιτευομένους· ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν, ὅταν ἴδῃ πολλοὺς τῶν πολιτῶν αὐτοὺς μὲν περὶ τῶν ἀναγκαίων, εἴθ' ἔξουσιν εἴτε μὴ, πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, τῶν δ' Ἑλλήνων τοὺς ἐλαύνειν τὰς ναῦς βουλομένους τρέφειν ἀξιοῦντας, καὶ χορεύοντας μὲν ἐν e
 χρυσοῖς ἱματίοις, χειμάζοντας δ' ἐν τοιούτοις, ἐν οἷς οὐ βούλομαι λέγειν, καὶ τοιαύτας ἄλλας ἐναντιώσεις περὶ τὴν διοίκησιν γιγνομένης, αἷ μεγάλην αἰσχύνῃν
 55 τῇ πόλει περιποιούσιν. (κα΄.) Ὡς οὐδὲν ἦν ἐπ' ἐκείνης τῆς βουλῆς· ἀπήλλαξε γὰρ τοὺς μὲν πένητας τῶν ἀποριῶν ταῖς ἐργασίαις καὶ ταῖς παρὰ τῶν ἐχόντων 151
 ὀφελείαις, τοὺς δὲ νεωτέρους τῶν ἀκολασιῶν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις, τοὺς δὲ πολιτευομένους τῶν πλεονεξιῶν ταῖς τιμωρίαις καὶ τῷ μὴ λανθάνειν τοὺς ἀδικοῦντας, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους τῶν ἀθυμιῶν ταῖς τιμαῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ ταῖς παρὰ τῶν νεωτέρων θεραπαλαῖς. καίτοι τῶς ἂν γένοιτο ταύτης πλείονος ἀξία πολιτεία, τῆς οὕτω καλῶς ἀπάντων τῶν πραγμάτων ἐπιμεληθείσης;
 56 (κβ΄.) Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε καθεστώτων τὰ μὲν b
 πλείστα διεληλύθαμεν· ὅσα δὲ παραλελοίπαμεν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι κάκεινα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τούτοις,

- ῥᾷδιόν ἐστι καταμαθεῖν. (κγ'.) Ἦδη δέ τινες ἀκούσαν-
 τές μου ταῦτα διεξιόντος ἐπήνεσαν μὲν ὡς οἶόν τε μά-
 λιστα καὶ τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον
 57 τοῦτον τὴν πόλιν διώκουν, οὐ μὲν ἡμᾶς γ' ᾤοντο πει-
 σθήσεσθαι χρῆσθαι τούτοις ἀλλ' αἰρήσεσθαι διὰ τὴν c
 συνήθειαν ἐν τοῖς καθεστῶσι πράγμασι κακοπαθεῖν
 μᾶλλον ἢ μετὰ πολιτείας ἀκριβεστέρας ἄμεινον τὸν
 βίον διάγειν. εἶναι δ' ἔφασαν ἔμοι καὶ κίνδυνον, μὴ
 τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων μισόδημος εἶναι δόξω καὶ
 58 τὴν πόλιν ζητεῖν εἰς ὀλιγαρχίαν ἐμβαλεῖν. (κδ'.) Ἐγὼ
 δ' εἰ μὲν περὶ πραγμάτων ἀγνοουμένων καὶ μὴ κοινῶν
 τοὺς λόγους ἐποιούμην καὶ περὶ τούτων ἐκέλευον ὑμᾶς
 ἐλέσθαι συνέδρους ἢ συγγραφέας, δι' ὧν ὁ δῆμος κατ- d
 ἐλύθη τὸ πρότερον, εἰκότως ἂν εἶχον ταύτην τὴν
 αἰτίαν· νῦν δ' οὐδὲν εἴρηκα τοιοῦτον ἀλλὰ διείλεσθαι
 περὶ διοικήσεως οὐκ ἀποκεκρυμμένης ἀλλὰ φανεράς,
 59 ἣν πάντες ἴστε καὶ πατρίαν ἡμῖν οὔσαν καὶ πλείστων
 ἀγαθῶν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν αἰτίαν
 γεγεννημένην, πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν
 νομοθετηθεῖσαν καὶ κατασταθεῖσαν, οὓς οὐδεὶς ὅστις
 οὐκ ἂν ὁμολογήσειε δημοτικωτάτους γεγενῆσθαι τῶν e
 πολιτῶν. ὥστε πάντων ἂν μοι συμβαίῃ δεινότατον,
 εἰ τοιαύτην πολιτείαν εἰσηγούμενος νεωτέρων δόξαιμι
 πραγμάτων ἐπιθυμεῖν.
- 60 Ἐπειτα ἀκείθευ ῥᾷδιον γινῶναι τὴν ἐμὴν διά-
 νοιαν· ἐν γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν λόγων τῶν εἰρημέ- 152
 νων ὑπ' ἐμοῦ φανήσομαι ταῖς μὲν ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς
 πλεονεξίαις ἐπιτιμῶν, τὰς δ' ἰσότητος καὶ τὰς δημο-
 κρατίας ἐπαινῶν, οὐ πάσας ἀλλὰ τὰς καλῶς καθεστη-
 κυίας, οὐδ' ὥς ἔτυχον ἀλλὰ δικαίως καὶ λόγον ἐχόν-
 61 τας. οἶδα γὰρ τοὺς τε προγόνους τοὺς ἡμετέρους ἐν
 ταύτῃ τῇ καταστάσει πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκόντας

- καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευομένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ἐν b
 γὰρ τῇ τῶν ἀρχῶν αἵρεσει καὶ τῷ βίῳ τῷ καθ' ἡμέραν
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν ἰδοίμεν ἂν παρ' αὐτοῖς
 τὰς ἰσότητας καὶ τὰς ὁμοιότητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς
 ἄλλοις ἰσχυούσας· οἷς αἱ μὲν ὀλιγαρχίαι πολεμοῦσιν,
 οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατελοῦσιν.
- 62 (κέ.) Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανε-
 στάταις καὶ μεγίσταις, ἣν ἐξετάζειν βουλευθῶμεν, εὐ- c
 ρήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας
 συμφερούσας· ἐπεὶ καὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἣ πάν-
 τες ἐπιτιμῶσιν, ἣν παραβάλωμεν αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν
 ὑπ' ἐμοῦ ῥηθεῖσαν ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 κατασταῶσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεοποιήτον εἶναι
- 63 νομίσειεν. (κς.) Βούλομαι δ' εἰ καὶ τινὲς με φήσουσιν
 ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, δηλῶσαι καὶ διελθεῖν, ὅσον
 αὕτη τῆς τότε διήνεγκεν, ἵνα μηδεὶς οἴηται με τὰ μὲν
 ἁμαρτήματα τοῦ δήμου λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν, εἰ δέ d
 τι καλὸν ἢ σεμνὸν διαπέπρακται, ταῦτα δὲ παραλεί-
 πειν. ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς οὔτ' ἀνωφελὲς τοῖς
- 64 ἀκούουσιν. (κς.) Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ Ἑλ-
 λήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις
 ἢ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς
 μὲν δημοτικὸς καλουμένους ἐτοιμοὺς ὄντας ὅτιοῦν
 πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ
 δεινὸν ἡγρουμένους, εἰ τις ὄψεται τὴν πόλιν τὴν τῶν e
 Ἑλλήνων ἄρξασαν, ταύτην ὑφ' ἑτέροις οὖσαν, τοὺς δὲ
 τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντας ἐτοιμῶς καὶ τὰ τεῖχη
- 65 καθαιροῦντας καὶ τὴν δουλείαν ὑπομένοντας; καὶ τότε
 μὲν, ὅτε τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς
 τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις φρουροῦντας, ἐπειδὴ δ' οἱ 153
 τριάκοντα παρέλαβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους

τὴν ἡμετέραν ἔχοντας· καὶ κατὰ μὲν ἐκείνον τὸν χρό-
 νον δεσπότας ἡμῶν ὄντας Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ δ'
 οἱ φεύγοντες κατελθόντες πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
 ρίας ἐτόλμησαν καὶ Κόνων ναυμαχῶν ἐνίκησε, πρέ-
 σβεις ἐλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ διδόντας τῇ πόλει τὴν
 66 ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάττης; καὶ μὲν δὴ καὶ τότε τίς οὐ
 μνημονεύει τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμῶν, τὴν μὲν δημο- b
 κρατίαν οὕτω κοσμήσασαν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς
 καὶ τοῖς ὁσίοις ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀφικνουμένους
 νομίζειν αὐτὴν ἀξίαν εἶναι μὴ μόνον τῶν Ἑλλήνων
 ἄρχειν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τοὺς δὲ τριά-
 κοντα τῶν μὲν ἀμελήσαντας, τὰ δὲ συλήσαντας, τοὺς
 δὲ νεωσοίκους ἐπὶ καθαιρέσει τριῶν ταλάντων ἀπο-
 δομένους, εἰς οὓς ἡ πόλις ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων
 67 ταλάντων; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν πραότητα δικαίως ἂν c
 τις ἐπαινέσειε τὴν ἐκείνων μᾶλλον ἢ τὴν τῆς δημοκρα-
 τίας. οἱ μὲν γὰρ ψηφίσματι παραλαβόντες τὴν πόλιν
 πεντακοσίους μὲν καὶ χιλίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους
 ἀπέκτειναν, εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ φυγεῖν πλείους ἢ πεν-
 τακισχιλίους ἠνάγκασαν· οἱ δὲ κρατήσαντες καὶ μεθ'
 ὅπλων κατιόντες, αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν d
 ἀνελόντες, οὕτω τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καλῶς καὶ νομί-
 μως διώκησαν ὥστε μηδὲν ἑλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβα-
 68 λόντας τῶν κατελθόντων. (κῆ.) Ὅ δὲ πάντων κάλλι-
 στοῦ καὶ μέγιστον τεκμήριον τῆς ἐπιεικείας τοῦ δήμου·
 δανεισαμένων γὰρ τῶν ἐν ἅστει μεινάντων ἑκατὸν
 τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν
 τὸν Πειραιᾶ κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περὶ
 ἀποδόσεως τῶν χρημάτων, καὶ λεγόντων πολλῶν, ὥς
 δίκαιόν ἐστι διαλύειν τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μὴ τοὺς e
 πολιορκουμένους ἀλλὰ τοὺς δανεισαμένους, ἔδοξε τῷ
 69 δήμῳ κοινὴν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. καὶ γάρ τοι

- διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἡμᾶς ὁμόνοιαν κατέστησαν καὶ τοσοῦτον ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν ὥστε Λακεδαιμονίους, τοὺς ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας 154 ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν προστάττοντας ἡμῖν, ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἱκετεύοντας καὶ δεησομένους μὴ περιδεῖν αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον τῆς ἑκατέρων διανοίας τοιοῦτον ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἡξίουσαν τῶν μὲν πολιτῶν ἄρχειν, τοῖς δὲ πολεμίοις δουλεύειν, οἱ δὲ τῶν μὲν ἄλλων 70 ἄρχειν, τοῖς δὲ πολίταις ἴσον ἔχειν. (καθ'.) Ταῦτα δὲ ὅτι διηλθον δυοῖν ἕνεκα, πρῶτον μὲν ἐμavτὸν ἐπιδειξάμενος οὐκ ὀλιγαρχιῶν οὐδὲ πλεονεξιῶν ἀλλὰ δικαίας καὶ κοσμίας ἐπιθυμοῦντα πολιτείας, ἔπειτα τὰς δημοκρατίας τὰς τε κακῶς καθεστηκυίας ἐλαττώων συμφορῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς τε καλῶς πολιτευομένας προεχούσας τῷ δικαιότερας εἶναι καὶ κοινοτέρας καὶ τοῖς χρωμένοις ἡδίουσας.
- 71 (λ'.) Τάχ' οὖν ἂν τις θαυμάσειεν, τί βουλούμενος ἀντὶ τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένης ἑτέραν ὑμᾶς πείθω μεταλαβεῖν, καὶ τίνος ἕνεκα νῦν μὲν οὕτω καλῶς ἐγκεχωμίακα τὴν δημοκρατίαν, ὅταν δὲ τύχω, πάλιν μεταβαλὼν ἐπιτιμῶ καὶ κατηγορῶ τῶν καθεστῶτων.
- 72 (λα'). Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ὀλίγα μὲν κατορθοῦντας, πολλὰ δ' ἐξαμαρτάνοντας μέμφομαι καὶ νομίζω φανυλότερους εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ πρὸς γε τούτοις τοὺς γεγονότας ἐκ καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν, d καὶ μικρῶ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους τῶν ὑπερβαλλόντων ταῖς πονηρίαις, πολὺ δὲ χείρους τῶν πατέρων, λοιδορῶ, καὶ συμβουλεύσαιμ' ἂν αὐτοῖς παύσασθαι 73 τοιούτοις οὖσιν. τὴν αὐτὴν οὖν γνώμην ἔχω καὶ περὶ τῶν κοινῶν· ἡγοῦμαι γὰρ δεῖν ἡμᾶς οὐ μέγα φρονεῖν,

οὐδ' ἀγαπᾶν, εἰ κακοδαιμονησάντων καὶ μανέντων νομιμώτεροι γεγόμεναι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν, εἰ χεῖρους τῶν προγόνων c τυγχάνοιμεν ὄντες· πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν ἀμιλλητέον ἡμῖν ἐστίν, ἄλλως τε καὶ προσήκον ἡμῖν βελτίστοις ἀπάν-
74 τῶν ἀνθρώπων εἶναι. (λβ'.) Καὶ τοῦτον εἰρηκα τὸν 155 λόγον οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις ἤδη καὶ πρὸς πολλούς. ἐπίσταμαι γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τόποις φύσεις ἐγγιγνομένας καρπῶν καὶ δένδρων καὶ ζώων ἰδίας ἐν ἑκάστοις καὶ πολὺ τῶν ἄλλων διαφερούσας, τὴν δ' ἡμετέραν χώραν ἀνδρας φέρειν καὶ τρέφειν δυναμένην οὐ μόνον πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους εὐφυεστάτους ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ
75 πρὸς ἀρετὴν πολὺν διαφέροντας. τεκμαίρεσθαι δὲ δι- b καιὸν ἐστὶ τοῖς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐποιήσαντο πρὸς Ἀμαζόνας καὶ Θρᾶκας καὶ Πελοποννησίους ἅπαντας καὶ τοῖς κινδύνοις τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἐν οἷς καὶ μόνοι καὶ μετὰ Πελοποννησίων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, νικήσαντες τοὺς βαρβάρους ἀριστείων ἠξιώθησαν· ὧν οὐδὲν ἂν ἐπρα-
76 ξαν, εἰ μὴ πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν. (λγ'.) Καὶ μή- c δεις οἰέσθω ταύτην τὴν εὐλογίαν ἡμῖν προσήκειν τοῖς νῦν πολιτευομένοις, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον. εἰσὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἐπαινὸς μὲν τῶν ἀξίους σφᾶς αὐτοὺς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς παρεχόντων, κατηγορία δὲ τῶν τὰς εὐγενείας ταῖς αὐτῶν ἡθυμίαις καὶ κακίαις καταισχυνόντων. ὅπερ ἡμεῖς ποιοῦμεν· εἰρήσεται γὰρ τάληθές. τοιαύτης γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως ὑπαρχούσης οὐ διεφυλάξαμεν αὐτὴν ἀλλ' ἐμπεπτώκαμεν εἰς ἄνοιαν καὶ ταραχὴν καὶ πονηρῶν πραγμάτων
77 ἐπιθυμίαν. ἀλλὰ γὰρ ἦν ἐπακολουθεῖν τοῖς ἐνοῦσιν d

ἐπιτιμῆσαι καὶ κατηγορῆσαι τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων, δέδοικα, μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανηθῶ. (λδ΄.) Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον εἰρήκαμεν καὶ πάλιν ἐροῦμεν, ἣν μὴ πείσωμεν ὑμᾶς παύσασθαι τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντας· περὶ δ' ὧν ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστησάμην, βραχεία διαλεχθεὶς παραχωρῶ τοῖς βουλομένοις ἐτι συμβουλευεῖν περὶ τούτων.

- 78 (λε΄.) Ἡμεῖς γὰρ ἦν μὲν οὕτως οἰκῶμεν τὴν πόλιν ὥσπερ νῦν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ βουλευσόμεθα καὶ πολεμήσομεν καὶ βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἅπαντα καὶ πεισόμεθα καὶ πράξομεν, ἅπερ ἔν τε τῷ παρόντι 156 καιρῷ καὶ τοῖς παρελθούσι χρόνοις· ἦν δὲ μεταβάλλωμεν τὴν πολιτείαν, δῆλον, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, οἷά περ ἦν τοῖς προγόνοις τὰ πράγματα, τοιαῦτ' ἔσται καὶ περὶ ἡμᾶς· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ὁμοίας αἰεὶ καὶ παραπλησίας
- 79 ἀποβαίνειν. (λς΄.) Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν παρ' ἁλλήλας θέντας βουλεύσασθαι, ποτέρας ἡμῖν αἰρετέον ἐστίν. καὶ πρῶτον μὲν σκεψώμεθα τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, πῶς πρὸς ἐκείνην τὴν πολιτείαν διέ- b κειντο καὶ πῶς νῦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐλάχιστον μέρος τὰ γένη ταῦτα συμβάλλεται πρὸς εὐδαιμονίαν, ὅταν ἔχη κατὰ τρόπον ἡμῖν. (λς΄.) Οἱ μὲν τοίνυν Ἕλληνες οὕτως ἐπίστευον τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πολιτευομένοις ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐκόντας ἐγχειρίσαι τῇ πόλει σφᾶς αὐτούς· οἱ δὲ βαρβαροὶ τοσοῦτον ἀπείχον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστ' οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ c τάδε Φασήλιδος ἐπλεον οὔτε στρατοπέδοις ἐντὸς Ἄλφειο ποταμοῦ κατέβαινον ἀλλὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἤγον. νῦν δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιέστηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν

μισοῦσι τὴν πόλιν, οἱ δὲ καταφρονοῦσιν ἡμῶν. καὶ περὶ μὲν τοῦ μίσους τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἀκηκόατε τῶν στρατηγῶν· ὥς δὲ βασιλεὺς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἐπεμψεν, ἐδήλωσεν.

- 82 (λη΄.) Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὑπὸ μὲν ἐκείνης τῆς δ
εὐταξίας οὕτως ἐπαιδευθήσαν οἱ πολῖται πρὸς ἀρε-
τὴν, ὥστε σφᾶς μὲν αὐτοὺς μὴ λυπεῖν, τοὺς δ' εἰς τὴν
χώραν εἰσβάλλοντας ἅπαντας μαχόμενοι νικᾶν. ἡμεῖς
δὲ τοῦναντίον· ἀλλήλοις μὲν γὰρ κακὰ παρέχοντες
οὐδεμίαν ἡμέραν διαλείπομεν, τῶν δὲ περὶ τὸν πόλε-
μον οὕτω κατημελήκαμεν, ὥστ' οὐδ' εἰς ἑξετάσεις ἑ-
83 ναι τολμῶμεν, ἣν μὴ λαμβάνωμεν ἀργύριον. τὸ δὲ
μέγιστον· τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδεὴς τῶν
ἀναγκαίων, οὐδὲ προσαιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν
πόλιν κατήσχυνε, νῦν δὲ πλείους εἰσὶν οἱ σπανίζοντες
τῶν ἐχόντων· οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν,
εἰ μὴδὲν τῶν κοινῶν φροντίζουσιν ἀλλὰ τοῦτο σκο-
ποῦσιν, ὁπόθεν τὴν ἀεὶ παροῦσαν ἡμέραν διαΐξουσιν. 157
- 84 (λθ΄.) Ἐγὼ μὲν οὖν ἡγούμενος, ἣν μιμησώμεθα
τοὺς προγόνους, καὶ τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαλ-
λαγήσεσθαι καὶ σωτήρας οὐ μόνον τῆς πόλεως ἀλλὰ
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων γενήσεσθαι, τὴν τε πρόσ-
οδον ἐποιησάμην καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους·
ὑμεῖς δὲ πάντα λογισάμενοι ταῦτα χειροτονεῖδ' ὅ τι
ἂν ὑμῖν δοκῇ μάλιστα συμφέρειν τῇ πόλει.

8.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

- (α΄.) Ἐπαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε 159
ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι καὶ μάλιστα σπουδῆς
ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλευ-
σειν· οὐ μὴν ἄλλ' εἰ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων
ἤρמוσε τοιαῦτα προειπεῖν, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ
τῶν νῦν παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.
- 2 ἤκόμεν γὰρ ἐκκλησιάσονται περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, b
ἃ μέγιστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους
ἄμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγεθος
ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικούτον ἐστίν.
- 3 (β΄.) Ὅρῳ δ' ὑμᾶς οὐκ ἐξ ἴσου τῶν λεγόντων τὴν
ἀκρόασιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν
νοῦν, τῶν δ' οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀνεχομένους. καὶ θαυ-
μαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε· καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἰώ- c
θατε πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν πλὴν τοὺς συν-
4 αγορεύοντας ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις. ὃ καὶ δικαίως
ἂν τις ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι συνειδότες πολλοὺς καὶ
μεγάλους οἴκους ὑπὸ τῶν κολακευόντων ἀναστάτους
γεγεννημένους καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων τοὺς ταύ-
την ἔχοντας τὴν τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐχ ὁμοίως
διάκεισθε πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ κατηγοροῦντες τῶν προσ-
ειμένων καὶ χαιρόντων τοῖς τοιούτοις αὐτοὶ φαίνεσθε d
μᾶλλον τούτοις πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις.
- 5 καὶ γὰρ τοι πεποιήκατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν καὶ φι-
λοσοφεῖν οὐ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει σννοίσειν, ἀλλ'
ὅπως ἀρέσκοντας ὑμῖν λόγους ἐροῦσιν. ἐφ' οὓς καὶ
νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐρρῶνκεν. πᾶσι γὰρ ἦν φανε-

ρὸν, ὅτι μᾶλλον ἡσθήσεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς
 ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευ-
 6 ουσιν. οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν, ὥς καὶ τὰς e
 κτήσεις τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιούμεθα καὶ τὴν δύνα-
 μιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν πρότερον ἐτγγάνομεν
 ἔχοντες· οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν, ἀλλ' ὥς
 ἡσυχίαν ἔχειν δεῖ καὶ μὴ μεγάλων ἐπιθυμεῖν παρὰ τὸ
 7 δίκαιον ἀλλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν, ὃ χαλεπώτατον 160
 πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. οὕτω
 γὰρ ἐξηρτήμεθα τῶν ἐλπίδων καὶ πρὸς τὰς δοκούσας
 εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ' οὐδ' οἱ κεκτη-
 μένοι τοὺς μεγίστους πλούτους μένειν ἐπὶ τούτοις
 ἐθέλουσιν ἀλλ' αἰ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι περὶ τῶν
 ὑπαρχόντων κινδυνεύουσιν. ὅπερ ἄξιόν ἐστι δεδιέναι,
 μὴ καὶ νῦν ἡμεῖς ἐνοχοὶ γενώμεθα ταύταις ταῖς ἀνοί-
 8 αῖς· λίαν γὰρ τινές μοι δοκοῦσιν ὠρμησθαι πρὸς τὸν b
 πόλεμον, ὥσπερ οὐ τῶν τυχόντων συμβεβουλευκότων
 ἀλλὰ τῶν θεῶν ἀκηκούτες, ὅτι κατορθώσομεν ἅπαντα
 καὶ ῥαδίως ἐπικρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν. (γ'.) Χρὴ δὲ
 τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ μὲν ὧν ἴσασι, μὴ βουλευέσθαι,
 περίεργον γὰρ, ἀλλὰ πράττειν, ὥς ἐγνώκασι, περὶ ὧν
 δ' ἂν βουλευῶνται, μὴ νομίζειν εἰδέναι τὸ συμβησό-
 μενον, ἀλλ' ὥς δόξη μὲν χρωμένους, ὃ τι ἂν τύχη δὲ c
 9 γενησόμενον, οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν. ὧν ὑμεῖς
 οὐδέτερον τυγγάνετε ποιοῦντες ἀλλ' ὥς οἷόν τε ταρα-
 χωδέστατα διάκεισθε. συνεληλύθατε μὲν γὰρ, ὥς δέον
 ὑμᾶς ἐξ ἀπάντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλ-
 τιστον, ὥσπερ δ' ἤδη σαφῶς εἰδότες, ὃ πρακτέον ἐστίν,
 οὐκ ἐθέλειτ' ἀκούειν πλὴν τῶν πρὸς ἡδονὴν δημηγο-
 10 ρούντων. καίτοι προσῆκεν ὑμᾶς, εἴπερ ἡβούλεσθε ζη-
 τεῖν τὸ τῇ πόλει συμφέρον, μᾶλλον τοῖς ἐναντιομέ- d
 νοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαις προσέχειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς

- καταχαριζομένοις, εἰδότας, ὅτι τῶν ἐνθάδε παριόντων οἱ μὲν ἂν βούλεσθε λέγοντες ῥαδίως ἑξαπατᾶν δύνανται, τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθὲν ἐπισκοτεῖ τῷ καθορᾶν ὑμᾶς τὸ βέλτιστον, ὑπὸ δὲ τῶν μὴ πρὸς ἡδονὴν συμ-
- 11 βουλευόντων οὐδὲν ἂν πάθοιτε τοιοῦτον· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως ἂν μεταπείσαι δυνηθεῖεν ὑμᾶς, μὴ φανερόν τὸ ε
συμφέρον ποιήσαντες. χωρὶς δὲ τούτων πῶς ἂν ἄνθρωποι καλῶς δυνηθεῖεν ἢ κρίναι περὶ τῶν γεγενημένων ἢ βουλευσασθαι περὶ τῶν μελλόντων, εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς τῶν ἐναντιουμένων παρ' ἀλλήλους ἐξετάζοιεν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς κοινούς ἀμφοτέροις 161
- 12 ἀκρουατὰς παράσχοιεν; (δ'.) Θαυμάζω δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων, εἰ μηκέτι μνημονεύουσι, καὶ τῶν νεωτέρων, εἰ μηδενὸς ἀκηκόασιν, ὅτι διὰ μὲν τοὺς παραινούντας ἀντέχεσθαι τῆς εἰρήνης οὐδὲν πώποτε κακὸν ἐπάθομεν, διὰ δὲ τοὺς ῥαδίως τὸν πόλεμον αἰρουμένους πολλὰς ἤδη καὶ μεγάλας συμφορὰς περιεπέσομεν. ὧν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιοῦμεθα μνησθαι ἀλλ' ἐτοιμῶς ἔχομεν, μηδὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πράττοντες, τριήρεις πληροῦν καὶ χρημάτων εἰσφορὰς ποιεῖσθαι καὶ βοηθεῖν καὶ πολεμεῖν οἷς ἂν τύχωμεν, ὥσ-
- 13 περ ἐν ἀλλοτριᾷ τῇ πόλει κινδυνεύοντες. τούτων δ' αἰτιὸν ἔστιν, ὅτι, προσῆκον ὑμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σπουδάζειν, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλευήσθε, ζητεῖτε συμβούλους τοὺς ἄμεινον φρονούντας ὑμῶν αὐτῶν, ὅταν δ' ὑπὲρ τῆς πό- c
λεως ἐκκλησιάξητε, τοῖς μὲν τοιοῦτοις ἀπιστεῖτε καὶ φθονεῖτε, τοὺς δὲ πονηροτάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων ἀσκεῖτε καὶ νομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι τοὺς μεθύοντας τῶν νηφόντων καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὖ φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμο-

μένους τῶν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῖν λειτουργούντων. ὥστ' ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν τοιού- τοις συμβούλοις χρωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. d

- 14 (ε'.) Ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὅτι πρόσαντές ἐστιν ἐναν- τιοῦσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοαίαις, [καὶ] ὅτι δημοκρα- τίας οὔσης οὐκ ἔστι παρηρησία, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κωμωδοδιδασκάλοις· ὃ καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας τὰ τῆς πόλεως ἁμαρτήματα τοσαύτην ἔχετε χάριν, ὅσην οὐδὲ τοῖς εὖ ποιοῦσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπι- e πλῆττοντας καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς οὕτω διατίθεσθε δυσκόλως ὥσπερ πρὸς τοὺς κακόν τι τὴν πόλιν ἐργα- 15 ζομένους. ὁμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διανοήθην. παρελήλυθα γὰρ οὐ χαριού- μενος ὑμῖν οὐδὲ χειροτονίαν μνηστεύσων ἀλλ' ἀπο- 162 φανούμενος, ἃ τυγχάνω γιγνώσκων πρῶτον μὲν περὶ ὧν οἱ πρυτάνεις προτιθέασιν, ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται τῶν νῦν περὶ τῆς εἰρήνης γνωσθέντων, ἢν μὴ καὶ περὶ 16 τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. (ς'.) Φημὶ δ' οὖν χρῆναι ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην μὴ μόνον πρὸς Χίους καὶ Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας ἀν- b θρώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήκαις μὴ ταύταις αἷς νῦν τινὲς γεγράφασιν, ἀλλὰ ταῖς γενομέναις μὲν πρὸς βασιλέα καὶ Λακεδαιμονίους, προστατούσαις δὲ τοὺς Ἑλλήνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τὰς φρουράς ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόλεων ἐξίεναι καὶ τὴν αὐτῶν ἔχειν ἐκά- στους. τούτων γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εὐρήσομεν οὔτε μᾶλλον τῇ πόλει συμφερούσας.

- 17 (ζ'.) Ἦν μὲν οὖν ἐνταῦθα καταλίπω τὸν λόγον, c οἶδ' ὅτι δόξω τὴν πόλιν ἐλαττοῦν, εἰ Θηβαῖοι μὲν ἔξουσιν

- Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ἃς παρὰ τοὺς ὅρκους κατειλήφασιν, ἡμεῖς δ' ἔξιμεν μηδεμιᾶς ἀνάγκης οὕσης ἔξ ὧν τυγχάνομεν ἔχοντες· ἦν δὲ διὰ τέλους ἀκούσητέ μου προσέχοντες τὸν νοῦν, οἶμαι πάντας ὑμᾶς καταγνώσεσθαι πολλὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν τὴν ἀδικίαν πλεονεξίαν εἶναι νομιζόντων καὶ τῶν τὰς ἀλλοτριᾶς πόλεις βίᾳ κατεχόντων καὶ μὴ λο- d
γίζομένων τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ἔργων
18 γιγνομένας. ταῦτα μὲν οὖν διὰ παντὸς τοῦ λόγου πει-
ρασόμεθα διδάσκειν ὑμᾶς. (ἦ.) Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης
πρῶτον διαλεχθῶμεν καὶ σκεψώμεθα, τί ἂν ἐν τῇ
παρόντι γενέσθαι βουλευθῆμεν ἡμῖν. ἦν γὰρ ταῦτα
καλῶς ὀρισώμεθα καὶ νοῦν ἔχόντως, πρὸς ταύτην τὴν
ὑπόθεσιν ἀποβλέποντες ἄμεινον βουλευσόμεθα καὶ e
περὶ τῶν ἄλλων.
- 19 (θ'.) Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πό-
λιν ἀσφαλῶς οἰκοῦμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐποροῦν-
τες γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῦ-
μεν καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκιμοῦμεν; ἐγὼ μὲν
γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν 163
εὐδαιμονήσειν. ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς
τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενεστέρους
ἐποίησε καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἡνάγκασε
καὶ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας διαβέβληκε καὶ πάντας τρόπους
20 τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα,
καὶ τοιούτους ἡμᾶς αὐτοὺς παρὰσχωμεν, οἷους αἱ κοι-
νὰ συνθῆκαι προστάττουσι, μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφα-
λείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ b
κινδύνων καὶ ταραχῆς, εἰς ἣν νῦν πρὸς ἀλλήλους καθ-
έσταμεν, καθ' ἑκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν
ἐπιδῶσομεν, ἀναπεπαισμένοι μὲν τῶν εἰσφορῶν καὶ
τῶν τριηραρχιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὸν πόλε-

- μον λειτουργιῶν, ἀδεῶς δὲ γεωργοῦντες καὶ τὴν θά-
λατταν πλείοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦν-
21 τες, αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοπίσιν. ὁψόμεθα
δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς πρόσόδους λαμ- c
βάνουσιν, μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπόρων καὶ ξένων
καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν. τὸ δὲ μέγι-
στον, συμμάχους ἔχομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βε-
βιασμένους ἀλλὰ πεπεισμένους, οὐδ' ἐν μὲν ταῖς ἀσφα-
λείαις διὰ τὴν δύναμιν ἡμᾶς ὑποδεχομένους, ἐν δὲ τοῖς
κινδύνοις ἀποστησομένους, ἀλλ' οὕτω διακειμένους
ὥσπερ χρηὶ τοὺς ὡς ἀληθῶς συμμάχους καὶ φίλους ὄν- d
22 τας. πρὸς δὲ τούτοις ἂ νῦν ἀπολαβεῖν οὐ δυνάμεθα
διὰ πολέμου καὶ πολλῆς δαπάνης, ταῦτα διὰ πρεσβείας
ῥαδίως κομιούμεθα. μὴ γὰρ οἴεσθε μήτε Κερσοβλέ-
πτην ὑπὲρ Χερρονήσου μήτε Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπό-
λεως πολεμήσειν, ὅταν ἰδωσὶν ἡμᾶς μηδενὸς τῶν ἀλ-
λοτρῶν ἐφιεμένους. νῦν μὲν γὰρ εἰκότως φοβοῦνται
γείτονα ποιήσασθαι τὴν πόλιν ταῖς αὐτῶν δυναστείαις·
23 ὁρῶσι γὰρ ἡμᾶς οὐ στέργοντας ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν, ἀλλ' e
αἰετὸν τοῦ πλείονος ὀρεγομένους· ἣν δὲ μεταβαλώμεθα
τὸν τρόπον καὶ δόξαν βελτίω λάβωμεν, οὐ μόνον ἀπο-
στήσονται τῆς ἡμετέρας ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῶν προσδώ-
σουσι· λυσιτελήσει γὰρ αὐτοῖς θεραπεύουσι τὴν δύ-
ναμιν τὴν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς ἔχειν τὰς αὐτῶν βα-
24 σιλείας. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξέσται το-
σαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν ὥστε μὴ μόνον αὐτοὺς 164
ἄφθονον ἔχειν ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Ἑλλήνων
καὶ δι' ἀπορίαν πλανωμένοις ἱκανὸν δύνασθαι βίον
παρασχεῖν. ὅπου γὰρ Ἀθηνόδωρος καὶ Καλλίστρατος,
ὁ μὲν ἰδιώτης ὢν, ὁ δὲ φυγὰς, οἰκίσαι πόλεις οἷοί τε
γεγόνασιν, ἢ που βουλευθέντες ἡμεῖς πολλοὺς ἂν τό-
πους τοιούτους κατασχεῖν δυνηθεῖμεν. χρηὶ δὲ τοὺς

πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἀξιούντας τοιούτων ἔργων ἢ ἡγεμόνας γίνεσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ πολέμου καὶ στρατοπέδων ξενικῶν, ὧν νῦν ἐπιθυμοῦντες ἡμεῖς τυγχάνομεν.

- 25 (ι.) Περὶ μὲν οὖν ὧν οἱ πρέσβεις ἐπαγγέλλονται, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ καὶ πόλλ' ἂν ἴσως τις προσθεῖη τούτοις· ἡγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς οὐ μόνον ψηφισαμένους τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν ἀλλὰ καὶ βουλευσαμένους, ὅπως ἄξομεν αὐτὴν καὶ μὴ ποιήσομεν, ὅπερ εἰώθαμεν, ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς καταστησόμεθα ταραχὰς, μὴδ' ἀναβολὴν ἀλλ' ἀπαλλαγὴν εὐρήσομεν τινα τῶν κακῶν τῶν παρ-
26 ὄντων. οὐδὲν δὲ τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι πρότερον, πρὶν ἂν πεισθῇτε τὴν μὲν ἡσυχίαν ὠφελιμωτέραν καὶ κερδαλεωτέραν εἶναι τῆς πολυπραγμοσύνης, τὴν δὲ δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, τὴν δὲ τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε τῶν ῥητόρων εἶπεν ἐν ὑμῖν ἐτόλμησεν· ἐγὼ δὲ περὶ αὐτῶν τούτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλλω ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς· ὁρῶ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τοιούτοις ἐνοῦσαν, ἀλλ' οὐκ ἐν οἷς νῦν τυγχάνομεν
27 πράττοντες. ἀνάγκη δὲ τὸν ἔξω τῶν εἰθισμένων ἐπιχειροῦντα δημηγορεῖν καὶ τὰς ὑμετέρας γνώμας μεταστῆσαι βουλόμενον πολλῶν πραγμάτων ἄψασθαι καὶ διὰ μακροτέρων τοὺς λόγους ποιήσασθαι, καὶ τὰ μὲν ἀναμνησáι, τῶν δὲ κατηγορεῖσθαι, τὰ δ' ἐπαινέσαι, περὶ δὲ τῶν συμβουλευσáι· μόλις γὰρ ἂν τις ὑμᾶς ἐξ ἀπάντων τούτων ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονῆσαι δυνηθεῖη προαγαγεῖν.

- 28 (ια.) Ἐχει γὰρ οὕτως. ἐμοὶ δοκοῦσιν ἅπαντες μὲν ἐπιθυμεῖν τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ πλείον ἔχειν τῶν ἄλλων, οὐκ εἰδέναι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ ταῦτα φε- 165

ρούσας ἀλλὰ ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων· οἱ μὲν
 γὰρ ἔχειν ἐπιεικεῖς καὶ στοχάζεσθαι τοῦ δέοντος δυ-
 ναμένας, οἱ δ' ὥς οἶόν τε πλείστον τοῦ συμφέροντος
 29 διαμαρτανούσας. ὅπερ καὶ τῇ πόλει συμβέβηκεν. ἡμεῖς
 γὰρ οἴομεθα μὲν, ἦν τὴν θάλατταν πλέωμεν πολλαῖς
 τριήρεσι καὶ βιαζώμεθα τὰς πόλεις συντάξεις διδόναι
 καὶ συνέδρους ἐνθάδε πέμπειν, διαπράξασθαι τι τῶν
 δεόντων· πλείστον δὲ διεψεύσαμεθα τῆς ἀληθείας. ὧν b
 μὲν γὰρ ἡλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἔχθραι δ' ἡμῖν
 ἐξ αὐτῶν καὶ πόλεμοι καὶ δαπάναι μεγάλαι γερόνασιν,
 30 εἰκότως· καὶ γὰρ τὸ πρότερον ἐκ μὲν τῆς τοιαύτης πο-
 λυπραγμοσύνης εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστη-
 μεν, ἐκ δὲ τοῦ δικαίαν τὴν πόλιν παρέχειν καὶ βοη-
 θεῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυ-
 μεῖν παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἐλά-
 βομεν· ὧν νῦν ἀλογίστως καὶ λίαν εἰκὴ πολλὴν ἤδη c
 31 χρόνον καταφρονοῦμεν. (ιβ'.) Εἰς τοῦτο γὰρ τινες
 ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥσθ' ὑπειλήφασιν τὴν μὲν ἀδικίαν
 ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δὲ καὶ πρὸς τὸν βίον
 τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην
 εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δὲ καὶ μᾶλλον δυναμένην
 32 τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν ἢ τοὺς ἔχοντας αὐτήν, κακῶς εἰ-
 δότες, ὥς οὔτε πρὸς χρηματισμὸν οὔτε πρὸς δόξαν
 οὔτε πρὸς ἃ δεῖ πράττειν οὔθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν d
 οὐδὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσῃν περ
 ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης. τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν
 ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώμεθα καὶ τὰς ἄλλας ὠφελείας,
 ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν· ὥσθ' οἱ τῆς αὐτῶν διανοίας
 ἀμελοῦντες λεληθασιν σφᾶς αὐτοὺς ἅμα τοῦ τε φρονεῖν
 33 ἄμεινον καὶ τοῦ πράττειν βέλτιον ὀλιγοροῦντες. θαν-
 μάξω δ' εἰ τις οἴεται τοὺς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δι- e
 καιοσύνην ἀσχοῦντας καρτερεῖν καὶ μένειν ἐν τούτοις,

- ἐλπίζοντας ἔλαττον ἔξειν τῶν πονηρῶν, ἀλλ' οὐχ ἡγου-
 μένους καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις πλέον οἴ-
 σεσθαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ μὲν γὰρ πέπεισμαι τούτους 166
 μόνους ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐδὲ γι-
 34 γνῶσκειν οὐδὲν ὧν βέλτιόν ἐστιν. ὁρῶ γὰρ τοὺς μὲν
 τὴν ἀδικίαν προτιμῶντας καὶ τὸ λαβεῖν τι τῶν ἄλλο-
 τρίων μέγιστον ἀγαθὸν νομίζοντας ὁμοία πάσχοντας
 τοῖς δελεαζομένοις τῶν ζώων, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπο-
 λαύοντας ὧν ἂν λάβωσιν, ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἐν τοῖς
 μεγίστοις κακοῖς ὄντας, τοὺς δὲ μετ' εὐσεβείας καὶ
 δικαιοσύνης ζῶντας ἐν τε τοῖς παρούσι χρόνοις ἀσφα- b
 λῶς διάγοντας καὶ περὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίστους
 35 τὰς ἐλπίδας ἔχοντας. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ κατὰ πάντων οὐ-
 τως εἰθίσται συμβαίνειν, ἀλλὰ τό γ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
 τοῦτον γίνεται τὸν τρόπον. χρηὴ δὲ τοὺς εὐφρονούν-
 τας, ἐπειδὴ τὸ μέλλον αἰεὶ συνοίσειν οὐ καθορῶμεν,
 τὸ πολλάκις ὠφελοῦν, τοῦτο φαίνεσθαι προαιρουμέ-
 νους. πάντων δ' ἀλογώτατον πεπόνθασι, ὅσοι κάλ-
 λιον μὲν ἐπιτήδευμα νομίζουσιν εἶναι καὶ θεοφιλέστε-
 ρον τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, χεῖρον δ' οἴονται c
 βιώσεσθαι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῶν τὴν πονηρίαν
 προηρημένων.
- 36 (γ'). Ἡβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ πρόχειρόν ἐστιν
 ἐπαινέσθαι τὴν ἀρετὴν, οὕτω προσῆκον εἶναι πείσαι
 τοὺς ἀκούοντας ἀσκεῖν αὐτήν· νῦν δὲ δέδοικα, μὴ
 μάτην τὰ τοιαῦτα λέγωμεν. διεφθάρμεθα γὰρ πολὺν
 ἤδη χρόνον ὑπ' ἀνθρώπων οὐδὲν ἄλλ' ἢ φενακίζειν d
 δυναμένων, οἳ τοσοῦτον τοῦ πλήθους καταπεφρονή-
 κασιν, ὥσθ' ὁπόταν βουληθῶσι πόλεμον πρὸς τινὰς
 ἐξενεγκεῖν, αὐτοὶ χρήματα λαμβάνοντες λέγειν τολ-
 μῶσιν, ὥς χρηὴ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, καὶ μὴ πε-
 ριορᾶν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους, μηδὲ τὴν θά-

λατταν πλέοντας τοὺς μὴ τὰς συντάξεις ἐθέλοντας ἡμῖν
 37 ὑποτελεῖν. (ιδ'.) Ἡδέως ἂν οὖν αὐτῶν πυθολίμην, τί-
 σιν ἡμᾶς τῶν προγεγενημένων κελεύουσιν ὁμόλους
 γίγνεσθαι, πότερα τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις
 ἢ τοῖς πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ Δεκελεικοῦ τὴν πόλιν e
 διοικήσασιν; εἰ μὲν γὰρ τούτοις, οὐδὲν ἄλλ' ἢ συμ-
 βουλεύουσιν ἡμῖν πάλιν περὶ ἀνδραποδισμοῦ κινδυν-
 38 νεύειν· εἰ δὲ τοῖς Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους νική-
 σασι καὶ τοῖς πρὸ τούτων γενομένοις, πῶς οὐ πάντων 167
 ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες, εἰ τοὺς τότε πο-
 λιτευομένους ἐπαινοῦντες τὰναντία πράττειν ἐκείνοις
 πείθουσιν ἡμᾶς, καὶ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνειν, περὶ ὧν
 ἀπορῶ, τί ποιήσω, πότερα χρήσωμαι ταῖς ἀληθείαις
 ὥσπερ περὶ τῶν ἄλλων, ἢ κατασιωπήσω, δείσας τὴν
 πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν. (ιε'.) Δοκεῖ μὲν γὰρ μοι βέλ-
 τιον εἶναι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, ὁρῶ δ' ὑμᾶς χα-
 λεπώτερον διατιθεμένους πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας ἢ b
 39 πρὸς τοὺς αἰτίους τῶν κακῶν γεγενημένους. οὐ μὴν
 ἄλλ' αἰσχυνθεῖην ἂν, εἰ φανείην μᾶλλον φροντίζων
 τῆς ἐμαντοῦ δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. ἐμὸν μὲν
 οὖν ἔργον ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων τῶν κηδομένων τῆς πό-
 λεως προαιρεῖσθαι τῶν λόγων μὴ τοὺς ἡδίστους ἀλλὰ
 τοὺς ὠφελιμωτάτους· ὑμᾶς δὲ χρὴ πρῶτον μὲν τοῦτο
 γιννώσκειν, ὅτι τῶν μὲν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολ-
 λαὶ θεραπαῖαι καὶ παντοδαπαὶ τοῖς ἰατροῖς εὗρηται, c
 ταῖς δὲ ψυχαῖς ταῖς νοσοῦσαις καὶ γεμούσαις πονηρῶν
 ἐπιθυμιῶν οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο φάρμακον πλὴν λόγος ὁ
 40 τολμῶν τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιπλήττειν, ἔπειθ' ὅτι
 καταγέλαστόν ἐστι τὰς μὲν καύσεις καὶ τὰς τομὰς τῶν
 ἰατρῶν ὑπομένειν, ἵνα πλειόνων ἀλγηδόνων ἀπαλλα-
 γῶμεν, τοὺς δὲ λόγους ἀποδοκιμάζειν πρὶν εἰδέναι σα-

φῶς, εἰ τοιαύτην ἔχουσι τὴν δύναμιν ὥστ' ὠφελῆσαι
τοὺς ἀκούοντας.

- 41 (15.) Τούτου δ' ἔνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι περὶ
τῶν λοιπῶν οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἀλλὰ παντάπασιν
ἀνειμένως μέλλω τοὺς λόγους ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. τίς
γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθὼν καὶ μήπω συνδιεφθαρμένος
ἡμῖν ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γιγνομένοις οὐκ ἂν
μαίνεσθαι καὶ παραφρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν; οἱ φιλο-
τιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις καὶ τὴν
πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιοῦμεν, e
οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν, ἀλλὰ πᾶν
42 τοῦναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τοῖς βαρ-
βάροις πολεμοῦντες διετέλεσαν, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς
Ἀσίας τὸν βίον ποριζομένους ἐκεῖθεν ἀναστήσαντες
ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἡγάγομεν· κἀκεῖνοι μὲν ἔλευθε- 168
ροῦντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐ-
ταῖς τῆς ἡγεμονίας ἡξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλού-
μενοι καὶ τάναντία τοῖς τότε πράττοντες ἀγανακτοῦ-
43 μεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐκείνοις ἔχομεν, οἱ τοσοῦ-
τον ἀπολελείμεθα καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς διανοαῖς
τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οἱ μὲν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας τὴν τε πατρίδα τὴν αὐ- b
τῶν ἐκλιπεῖν ἐτόλμησαν, καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμα-
χοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ
τῆς ἡμετέρας αὐτῶν πλεονεξίας κινδυνεύειν ἀξιοῦμεν,
44 ἀλλ' ἄρχειν μὲν ἀπάντων ζητοῦμεν, στρατεύεσθαι δ'
οὐκ ἐθέλομεν, καὶ πόλεμον μὲν μικροῦ δεῖν πρὸς
ἅπαντας ἀνθρώπους ἀναιρούμεθα, πρὸς δὲ τοῦτον
οὐχ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀσκοῦμεν, ἀλλ' ἀνθρώπους τοὺς μὲν
ἀπόλιδας, τοὺς δ' ἀντομόλους, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων c
κακουργιῶν συνερρουηκότες, οἷς ὁπόταν τις διδῶ πλείω

- 45 μισθὸν, μετ' ἐκείνων ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθοῦσιν. ἀλλ' ὅμως οὕτως αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, ὥσθ' ὑπὲρ μὲν τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων, εἰ περὶ τινὰς ἐξαμάρτοιν, οὐκ ἂν ἐθελήσαιμεν δίκας ὑποσχεῖν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκείνων ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ παρανομίας μελλόντων τῶν ἐγκλημάτων ἐφ' ἡμᾶς ἥξειν οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν ἀλλὰ καὶ χαίρομεν, ὅταν ἀκούσωμεν αὐτοὺς τοιοῦτόν τι d
- 46 διαπεπραγμένους. εἰς τοῦτο δὲ μωρίας ἐληλύθαμεν, ὥστ' αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς τῶν καθ' ἡμέραν ἐσμέν, ξενотροφεῖν δ' ἐπικεχειρήκαμεν, καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν ἰδίᾳ λυμαινόμεθα καὶ δασμολογοῦμεν, ἵνα τοῖς ἀπάντων ἀνθρώπων κοινοῖς ἐχθροῖς τὸν
- 47 μισθὸν ἐκπορίζωμεν. τοσοῦτῳ δὲ χεῖρους ἐσμέν τῶν προγόνων, οὐ μόνον τῶν εὐδοκιμησάντων ἀλλὰ καὶ τῶν μισηθέντων, ὅσον ἐκείνοι μὲν εἰ πολεμεῖν πρὸς e τινὰς ψηφίσαιτο, μεστῆς οὖσης ἀργυρίου καὶ χρυσίου τῆς ἀκροπόλεως ὅμως ὑπὲρ τῶν δοξάντων τοῖς αὐτῶν σώμασιν ὦντο δεῖν κινδυνεύειν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσαύτην ἀπορίαν ἐληλυθότες καὶ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρα-
- 48 τοπέδοις. καὶ τότε μὲν εἰ τριήρεις πληροῖεν, τοὺς μὲν 169 ξένους καὶ τοὺς δούλους ναύτας εἰσεβίβαζον, τοὺς δὲ πολίτας μεθ' ὅπλων ἐξέπεμπον· νῦν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ὀπλίταις χρώμεθα, τοὺς δὲ πολίτας ἐλαύνειν ἀναγκάζομεν, ὥσθ' ὁπόταν ἀποβαίνωσιν εἰς τὴν τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ἄρχειν τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦντες ὑπηρέσιον ἔχοντες ἐκβαίνουσιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι τὰς φύσεις ὄντες, οἷους ὀλίγῳ πρότερον διῆλθον, μεθ' ὅπλων b κινδυνεύουσιν.
- 49 (ιβ.) Ἀλλὰ γὰρ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἂν τις ἰδὼν καλῶς διοικούμενα περὶ τῶν ἄλλων θαρρήσειεν, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐπ' αὐτοῖς τούτοις μάλιστα ἀγανακτήσειεν; οἷ-

- τινες αὐτόχθονες μὲν εἶναι φάμεν καὶ τὴν πόλιν ταύ-
την προτέραν οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων, προσῆκον δ'
ἡμᾶς ἅπασιν εἶναι παρὰδειγμα τοῦ καλῶς καὶ τεταγ-
μένως πολιτεύεσθαι, χειρὸν καὶ ταραχωδέστερον τὴν c
ἡμετέραν αὐτῶν διοικοῦμεν τῶν ἄρτι τὰς πόλεις οἰκι-
50 ζόντων, καὶ σεμνυνόμεθα μὲν καὶ μέγα φρονοῦμεν
ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγονέναι τῶν ἄλλων, ὅσον δὲ μετα-
δίδομεν τοῖς βουλομένοις ταύτης τῆς εὐγενείας ἢ Τρι-
βαλλοὶ καὶ Λευκανοὶ τῆς αὐτῶν δυσγενείας· πλείστους
δὲ τιθέμενοι νόμους οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζο-
μεν, ἔν γὰρ ἀκούσαντες γνώσεσθε καὶ περὶ τῶν ἄλ-
λων, ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἣν τις
ἀλῶ δικάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρα- d
τηγούς χειροτονοῦμεν, καὶ τὸν πλείστους διαφθεῖραι
τῶν πολιτῶν δυνηθέντα, τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν
51 πραγμάτων καθίσταμεν· σπουδάζοντες δὲ περὶ τὴν
πολιτείαν οὐχ ἥττον ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πό-
λεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν εἰδότες ἐν μὲν ταῖς ἡσυ-
χίαις καὶ ταῖς ἀσφαλείαις ἀνῆξανομένην καὶ διαμένου-
σαν, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις δις ἤδη καταλυθεῖσαν, πρὸς
μὲν τοὺς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντας ὥς πρὸς ὀλιγαρχ- e
χοὺς ὄντας δυσκόλως ἔχομεν, τοὺς δὲ τὸν πόλεμον
ἀγαπῶντας ὥς τῆς δημοκρατίας κηδομένους εὖνους
52 εἶναι νομίζομεν· ἐμπειρότατοι δὲ λόγων καὶ πραγμά-
των ὄντες οὕτως ἀλογίστως ἔχομεν, ὥστε περὶ τῶν αὐ- 170
τῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταῦτ' ἀγινώσκουμεν, ἀλλ'
ὧν μὲν πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι κατηγοροῦ-
μεν, ταῦτα συνελθόντες χειροτονοῦμεν, οὐ πολὺν δὲ
χρόνον διαλιπόντες τοῖς ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν, ἐπειδὴν
ἀπώμεν, πάλιν ἐπιτιμῶμεν· προσποιούμενοι δὲ σο-
φώτατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιούτοις χρώμεθα συμ-
βούλοις, ὧν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν καταφρονήσειεν,

- καὶ τοὺς αὐτοὺς τούτους κυρίους ἀπάντων τῶν κοι-
 νῶν καθίσταμεν, οἷς οὐδεὶς ἂν οὐδὲν τῶν ἰδίων ἐπι-
 53 τρέψειεν. ὃ δὲ πάντων σχετικώτατον· οὗς γὰρ ὁμολο-
 γήσαιμεν ἂν πονηροτάτους εἶναι τῶν πολιτῶν, τού-
 τους πιστοτάτους φύλακας ἡγούμεθα τῆς πολιτείας
 εἶναι· καὶ τοὺς μὲν μετοίκους τοιούτους εἶναι νομί-
 ζομεν, οἷους περ ἂν τοὺς προστάτας νέμωσιν, αὐτοὶ
 δ' οὐκ οἴομεθα τὴν αὐτὴν λήψεσθαι δόξαν τοῖς προ-
 54 εστώσιν ἡμῶν. τοσοῦτον δὲ διαφέρομεν τῶν προγό- c
 νων, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς αὐτοὺς προστάτας τε τῆς
 πόλεως ἐποιοῦντο καὶ στρατηγούς ἡρῶντο, νομίζον-
 τες τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος τὰ βέλτιστα συμβουλευσάι
 δυνάμενον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ἄριστ' ἂν βουλευσάσθαι
 καὶ καθ' αὐτὸν γενόμενον, ἡμεῖς δὲ τούναντίον τού-
 55 των ποιοῦμεν· οἷς μὲν γὰρ περὶ τῶν μεγίστων συμ-
 βούλοις χρώμεθα, τούτους μὲν οὐκ ἀξιοῦμεν στρατη-
 γοὺς χειροτονεῖν ὥς νοῦν οὐκ ἔχοντας, οἷς δ' οὐδεὶς d
 ἂν οὔτε περὶ τῶν ἰδίων οὔτε περὶ τῶν κοινῶν συμ-
 βουλευσάιτο, τούτους δ' αὐτοκράτορας ἐκπέμπομεν
 ὥς ἐκεῖ σοφωτέροις ἐσομένους καὶ ῥᾶον βουλευσομέ-
 νους περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἢ περὶ τῶν ἐν-
 56 θάδε προτιθεμένων. λέγω δὲ ταῦτ' οὐ κατὰ πάντων
 ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων. ἐπιλί-
 ποι δ' ἂν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ πάσας
 τὰς πλημμελείας τὰς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐγγεγεννημένας e
 ἐξετάζειν ἐπιχειρήσαιμεν.
- 57 (ιη΄.) Τάχ' οὖν ἂν τις τῶν σφόδρα τοῖς λεγομέ-
 νοις ἐνόχων ὄντων ἀγανακτήσας ἐρωτήσκειν, „πῶς, εἴ-
 περ οὕτω κακῶς βουλευόμεθα, σωζόμεθα καὶ δύνα-
 μιν οὐδεμιᾶς πόλεως ἐλάττω κεκτημένοι τυγχάνο-
 μεν;“ ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ἀποκριναίμην ἂν, ὅτι τοὺς 171
 ἀντιπάλους ἔχομεν οὐδὲν βέλτιον ἡμῶν φρονούντας.

- 58 εἰ γὰρ μετὰ τὴν μάχην ἣν ἐνίκησαν Θηβαῖοι Λακεδαι-
 μονίους, ἐκεῖνοι μὲν ἐλευθερώσαντες τὴν Πελοπόν-
 νησον καὶ τοὺς ἄλλους αὐτονόμους ποιήσαντες ἡσυ-
 χίαν εἶχον, ἡμεῖς δὲ τοιαῦτ' ἐξημαρτάνομεν, οὐτ' ἂν
 οὗτος ἔσχε ταύτην ποιήσασθαι τὴν ἐρώτησιν, ἡμεῖς τ'
 ἂν ἔγνωμεν, ὅσῳ κρείττον ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν τοῦ πο-
 59 λυπραγμονεῖν. νῦν δ' ἐνταῦθα τὰ πράγματα περιέστη- b
 κεν, ὥστε Θηβαῖοι μὲν ἡμᾶς σώζουσιν, ἡμεῖς δὲ Θη-
 βαίους, καὶ συμμάχους ἐκεῖνοι μὲν ἡμῖν ποιοῦσιν,
 ἡμεῖς δ' ἐκείνοις. ὥστ' εἰ νοῦν ἔχοιμεν, ἀλλήλοις ἂν
 εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀργύριον παρέχοιμεν· ὁπότεροι γὰρ
 ἂν πλεονάκις συλλεγῶσιν, οὗτοι τοὺς ἐναντίους ἄμει-
 60 νον πράττειν ποιοῦσιν. χρὴ δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογίζε-
 σθαι δυναμένους οὐκ ἐν τοῖς τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήμασι
 τὰς ἐλπίδας ἔχειν τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτῶν c
 πράγμασι καὶ ταῖς αὐτῶν διανοαῖς· τὸ μὲν γὰρ διὰ
 τὴν ἐκείνων ἀμαθίαν συμβαῖνον ἡμῖν ἀγαθὸν τυχόν
 ἂν παύσαιτο καὶ λάβοι μεταβολὴν, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς γιγνόμενον βεβαιότερως ἂν ἔχοι καὶ μᾶλλον πα-
 ραμείνειεν ἡμῖν.
- 61 (ιδ'). Πρὸς μὲν οὖν τοὺς εἰκῇ τὰς ἐπιλήψεις ποι-
 ουμένους οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν· εἰ δὲ δὴ τις μοι πα- d
 ραστὰς τῶν ἐπεικέστερον διακειμένων ἀληθῆ μὲν λέ-
 γειν με προσομολογήσειε καὶ προσηκόντως ἐπιτιμᾶν
 τοῖς γιγνομένοις, δίκαιον δ' εἶναι φαίη τοὺς ἐπ' εὐ-
 νοία νουθετοῦντας μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν πε-
 62 πραγμένων ἀλλὰ καὶ συμβουλεύειν, τίνων ἀπεχό-
 μενοι καὶ ποίων ὀρεγόμενοι πανσαλμεθ' ἂν ταύτην
 ἔχοντες τὴν γνώμην καὶ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντες,
 οὗτος ὁ λόγος ἀπορεῖν ἂν με ποιήσειεν ἀποκρίσεως,
 οὐκ ἀληθοῦς καὶ συμφερούσης ἀλλ' ἀρεσκούσης ὑμῖν. e
 οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἀποκεκαλυμμένως ὥρμη-

μαι λέγειν, οὐκ ἀποκνητέον ἀποφήνασθαι καὶ περὶ τούτων.

- 63 (κ'). Ἄ μὲν οὖν ὑπάρχειν δεῖ τοῖς μέλλουσιν εὐ-
 δαιμονήσειν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ
 τὴν ἄλλην ἀρετὴν, ὀλίγω πρότερον εἰρήκαμεν· ὥς δ' 172
 ἂν τάχιστα πρὸς τὸ τοιοῦτοι γενέσθαι παιδευθεῖμεν,
 ἀληθὲς μὲν ἐστὶ τὸ ῥηθησόμενον, ἴσως δ' ἂν ἀκούσα-
 σιν ὑμῖν δεινὸν εἶναι δόξειε καὶ παρὰ πολὺ τῆς τῶν
- 64 ἄλλων ἐξηλλαγμένον διανοίας. (κα'). Ἐγὼ γὰρ ἡγοῦ-
 μαι καὶ τὴν πόλιν ἡμᾶς ἄμεινον οἰκήσειν καὶ βελτίους
 αὐτοὺς ἔσεσθαι καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς πράξεις ἐπιδώ-
 σειν, ἣν παυσώμεθα τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
 ἐπιθυμοῦντες. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καὶ νῦν εἰς ταραχὴν b
 ἡμᾶς καθιστάσα καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐκείνην κατα-
 λύσασα, μεθ' ἧς οἱ πρόγονοι ζῶντες εὐδαιμονέστατοι
 τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, καὶ σχεδὸν ἀπάντων αἰτία τῶν
 κακῶν ὧν αὐτοὶ τ' ἔχομεν καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχομεν.
- 65 οἶδα μὲν οὖν, ὅτι χαλεπὸν ἐστὶ δυναστείας ὑπὸ πάν-
 των ἐρωμένης καὶ περιμαχήτου γεγεννημένης κατηγο-
 ροῦντα δοκεῖν ἀνεκτόν τι λέγειν· ὅμως δ' ἐπειδὴ περ
 ὑπεμείνατε καὶ τοὺς ἄλλους λόγους, ἀληθεῖς μὲν ὄν- c
 τας, φιλαπεχθήμονας δὲ, καὶ τοῦτον ὑμῶν ἀνασχέσθαι
- 66 δέομαι, καὶ μὴ καταγνῶναί μου τοιαύτην μανίαν, ὥς
 ἄρ' ἐγὼ προειλόμην ἂν διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς περὶ
 πραγμάτων οὕτω παραδόξων, εἰ μὴ τι λέγειν ἀληθὲς
 εἶχον περὶ αὐτῶν. νῦν δ' οἶμαι πᾶσι φανερόν ποιή-
 σειν, ὥς οὔτε δικαίας ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὔτε γενέ-
 σθαι δυνατῆς οὔτε συμφερούσης ἡμῖν.
- 67 (κβ'). Ὅτι μὲν οὖν οὐ δικαίας, παρ' ὑμῶν μα- d
 θὼν ὑμᾶς ἔχω διδάσκειν. ὅτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ταύ-
 την εἶχον τὴν δύναμιν, ποίους λόγους οὐκ ἀνηλώσα-
 μεν, κατηγοροῦντες μὲν τῆς ἐκείνων ἀρχῆς, διεξιόντες

δ' ὥς δίκαιόν ἐστιν αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας;
 68 τίνας δὲ τῶν πόλεων τῶν ἑλλογίμων οὐ παρεκαλέσα-
 μεν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τὴν ὑπὲρ τούτων συστάσαν;
 πόσας δὲ πρεσβείας ὥς βασιλέα τὸν μέγαν ἀπεστείλα-
 μεν, διδαξούσας αὐτὸν, ὥς οὔτε δίκαιόν ἐστιν οὔτε
 συμφέρον μίαν πόλιν κυρίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων; οὐ
 πρότερον δ' ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύ- 173
 οντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, πρὶν ἡθελή-
 σαν Λακεδαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ
 69 τῆς αὐτονομίας. ὅτι μὲν οὖν οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς κρείτ-
 τους τῶν ἡττόνων ἄρχειν, ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις
 τυγχάνομεν ἐγνωκότες καὶ νῦν ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς
 παρ' ἡμῖν καθεστηκυίας.

(κγ'.) Ὡς δ' οὐδ' ἂν δυνηθεῖμεν τὴν ἀρχὴν ταύ-
 την καταστρέψασθαι, ταχέως οἶμαι δηλώσειν. ἦν γὰρ
 μετὰ μυρίων ταλάντων οὐχ οἷός τ' ἡμεν διαφυλάξαι,
 πῶς ἂν ταύτην ἐκ τῆς παρούσης ἀπορίας κτήσασθαι b
 δυνηθεῖμεν, ἄλλως τε καὶ χρώμενοι τοῖς ἡθεσιν οὐχ
 70 οἷς ἐλάβομεν ἀλλ' οἷς ἀπωλέσαμεν αὐτήν; (κδ'.) Ὡς
 τοίνυν οὐδὲ δέξασθαι διδομένην τῇ πόλει συμφέρει,
 δοκεῖτέ μοι τάχιστ' ἂν ἐκεῖθεν καταμαθεῖν. μᾶλλον δὲ
 καὶ περὶ τούτων βούλομαι μικρὰ προειπεῖν· δέδοικα
 γὰρ, μὴ διὰ τὸ πολλοῖς ἐπιτιμᾶν δόξω τισὶ προηρηθῆναι
 τῆς πόλεως κατηγορεῖν.

71 (κε'). Ἐγὼ δ' εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς ἐπεχεί-
 ρουν οὕτω διεξιέναι περὶ τῶν πραγμάτων, εἰκότως c
 ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην· νῦν δὲ πρὸς ὑμᾶς ποιουῖ-
 μαι τοὺς λόγους, οὐ διαβάλλειν ἐτέροις ἐπιθυμῶν ἀλλ'
 αὐτοὺς βουλόμενος παῦσαι τῶν τοιούτων ἔργων, καὶ
 τὴν εἰρήνην, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστὶ, βεβαίως καὶ
 72 τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀγαγεῖν. ἀνάγκη
 δὲ τοὺς νουθετοῦντας καὶ τοὺς κατηγοροῦντας τοῖς

- μὲν λόγοις χρῆσθαι παραπλησίοις, τὰς δὲ διανοίας
 ἔχειν ἀλλήλαις ὥς οἶόν τ' ἐναντιωτάτας. ὥστε περὶ d
 τῶν ταῦτ' αὐτῶν λεγόντων οὐκ αἰεὶ προσήκει τὴν αὐτὴν ὑμᾶς
 γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦν-
 τας μισεῖν ὥς κακόνους ὄντας τῇ πόλει, τοὺς δ' ἐπ'
 ὠφελείᾳ νοουθετοῦντας ἐπαινεῖν καὶ βελτίστους τῶν
 73 πολιτῶν νομίζειν, καὶ τούτων αὐτῶν μάλιστα τὸν
 ἐναργέστατα δυνάμενον δηλῶσαι τὰς πονηρίας τῶν
 πράξεων καὶ τὰς συμφορὰς τὰς ἀπ' αὐτῶν γιγνομέ-
 νας· οὗτος γὰρ ἂν τάχιστα ποιήσειεν ὑμᾶς, μισήσαν- e
 τας αὖ δεῖ, βελτιόνων ἐπιθυμῆσαι πραγμάτων. ὑπὲρ
 μὲν οὖν τῆς τῶν λόγων τραχύτητος καὶ τῶν εἰρημέ-
 νων καὶ τῶν ῥηθῆσεςθαι μελλόντων ταῦτ' ἔχω λέγειν
 πρὸς ὑμᾶς· ὅθεν δ' ἀπέλιπον, πάλιν ποιήσομαι τὴν
 ἀρχήν.
- 74 (κς.) Ἐφασκον γὰρ ἐκεῖθεν κάλλιστ' ἂν ὑμᾶς κα- 174
 ταμαθεῖν, ὥς οὐ συμφέρει λαβεῖν τὴν κατὰ θάλατταν
 ἀρχήν, εἰ σκέψαισθε, τίνα τρόπον ἡ πόλις διέκειτο
 πρὶν τὴν δύναμιν ταύτην κτήσασθαι, καὶ πῶς ἐπειδὴ
 κατέσχευεν αὐτήν· ἦν γὰρ ταῦτα παρ' ἄλληλα τῇ δια-
 νοίᾳ θεωρήσητε, γνώσεσθ' ὅσων κακῶν αἰτία τῇ πό-
 λει γέγονεν.
- 75 (κς.) Ἡ μὲν τοίνυν πολιτεία τοσοῦτ' βελτίων
 ἦν καὶ κρείττων ἢ τότε τῆς ὕστερον καταστάσης, ὅσῳ b
 περ Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Μιλτιάδης ἄνδρες
 ἀμείνους ἦσαν Ὑπερβόλου καὶ Κλεοφῶντος καὶ τῶν
 νῦν δημηγορούντων· τὸν δὲ δῆμον εὐρήσετε τὸν τότε
 πολιτευόμενον οὐκ ἀργίας οὐδ' ἀπορίας οὐδ' ἐλπίδων
 76 κενῶν ὄντα μεστὸν, ἀλλὰ νικᾶν μὲν δυνάμενον ἐν ταῖς
 μάχαις ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας,
 ἀριστείων δ' ἀξιούμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος c
 κινδύνοις, οὕτω δὲ πιστευόμενον ὥστε τὰς πλείστας

- αὐτῶ τῶν πόλεων ἐκούσας ἐγχειρίσαι σφᾶς αὐτάς.
 77 τούτων δ' ὑπαρχόντων ἀντὶ μὲν τῆς πολιτείας τῆς πα-
 ρὰ πᾶσιν εὐδοκιμούσης ἐπὶ τοιαύτην ἀκολασίαν ἢ δύ-
 ναμιν ἡμᾶς αὕτη προήγαγεν, ἣν οὐδεὶς ἂν ἀνθρώπων
 ἐπαινέσειεν· ἀντὶ δὲ τοῦ νικᾶν τοὺς ἐπιστρατεύοντας
 οὕτω τοὺς πολίτας ἐπαίδευσεν ὥστε μηδὲ πρὸ τῶν τει-
 78 χῶν τολμᾶν ἐπεξιέναι τοῖς πολεμίοις· ἀντὶ δὲ τῆς εὐ-
 νοίας τῆς παρὰ τῶν συμμάχων αὐτοῖς ὑπαρχούσης καὶ
 τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς τοσοῦτον
 μῖσος κατέστησαν, ὥστε παρὰ μικρὸν ἐλθεῖν ἑξανδρα-
 ποδισθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ Λακεδαιμονίων τῶν ἐξ
 ἀρχῆς πολεμούντων εὐνουστέρων ἐτύχομεν ἢ τῶν πρό-
 79 τερον ἡμῖν συμμάχων ὄντων. οἷς οὐκ ἂν δικαίως ἐγ-
 καλοῖμεν, ὅτι χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς διετέθησαν· οὐ
 γὰρ ὑπάρχοντες ἀλλ' ἀμυνόμενοι καὶ πολλὰ καὶ θεινὰ
 παθόντες τοιαύτην γνώμην ἔσχον περὶ ἡμᾶς. (κῆ.) Τίς
 γὰρ ἂν ὑπέμεινε τὴν ἀσέλγειαν τῶν πατέρων τῶν ἡμε-
 τέρων, οἳ συναγαγόντες ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος τοὺς
 ἀργοτάτους καὶ τοὺς ἀπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχον-
 τας, πληροῦντες τούτων τὰς τριήρεις, ἀπηχθάνοντο
 τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοὺς μὲν βελτίστους τῶν ἐν ταῖς ἄλ- 175
 λαις πόλεσιν ἐξέβαλλον, τοῖς δὲ πονηροτάτοις τῶν
 80 Ἑλλήνων τὰ κείνων διένεμον; ἀλλὰ γὰρ εἰ τολμήσαιμι
 περὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς πράγμασι γιγνομένων ἀκρι-
 βῶς διελθεῖν, ὑμᾶς μὲν ἴσως ἂν ποιήσαιμι βέλτιον
 βουλευσασθαι περὶ τῶν παρόντων, αὐτὸς δ' ἂν δια-
 βληθείην· εἰδῶτε γὰρ μισεῖν οὐχ οὕτω τοὺς αἰτίους
 τῶν ἁμαρτημάτων ὥς τοὺς κατηγοροῦντας αὐτῶν.
 81 τοιαύτην οὖν ὑμῶν γνώμην ἐχόντων δέδοικα, μὴ πει-
 ρώμενος ὑμᾶς εὐεργετῆν αὐτοὺς ἀπολαύσω τι φλαῦ-
 ρον. οὐ μὴν ἀποστήσομαι παντάπασιν ὧν διενουήθην,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα καὶ μάλιστα ἂν ὑμᾶς λυπή-

- σοντα παραλείψω, μνησθήσομαι δὲ τούτων μόνον, ἐξ
 ὧν γνώσεσθε τὴν ἄνοιαν τῶν τότε πολιτευομένων.
- 82 (κθ΄.) Οὕτω γὰρ ἀκριβῶς εὗρισκον, ἐξ ὧν ἄνθρω-
 ποι μάλιστ' ἂν μισηθεῖεν, ὥστ' ἐψηφίσαντο τὸ πε-
 ριγιννόμενον τῶν πόρων ἀργύριον διελόντας κατὰ e
 τάλαντον εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν,
 ἐπειδὴν πληρες ἦ τὸ θέατρον· καὶ τοῦτ' ἐποιοῦν καὶ
 παρεισῆγον τοὺς παῖδας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευ-
 τηκότων, ἀμφοτέροις ἐπιδεικνύοντες, τοῖς μὲν συμ-
 μάχοις τὰς τιμὰς τῆς οὐσίας αὐτῶν ὑπὸ μισθωτῶν εἰσ-
 φερομένας, τοῖς δ' ἄλλοις Ἑλλήσι τὸ πλῆθος τῶν ὀρ-
 φανῶν καὶ τὰς συμφορὰς τὰς διὰ τὴν πλεονεξίαν ταύ-
- 83 τὴν γιγνομένης. καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοὶ τε τὴν d
 πόλιν εὐδαιμονίζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἔχόντων
 ἐμακάριζον αὐτήν, τῶν μὲν συμβήσεσθαι διὰ ταῦτα
 μελλόντων οὐδεμίαν ποιοῦμενοι πρόνοιαν, τὸν δὲ
 πλοῦτον θαυμάζοντες καὶ ζηλοῦντες, ὃς ἀδίκως εἰς τὴν
 πόλιν εἰσελθὼν καὶ τὸν δικαίως ὑπάρξαντα διὰ τα-
- 84 χέων ἤμελλε προσάπολεῖν. εἰς τοῦτο γὰρ κατέστησαν
 τῶν μὲν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δ' ἄλλοτρίων ἐπιθυ- e
 μίας, ὥστε Λακεδαιμονίων εἰσβεβληκότων εἰς τὴν
 χώραν καὶ τοῦ τείχους ἤδη τοῦ Λεκελειᾶσιν ἐστώτος
 εἰς Σικελίαν τριήρεις ἐπλήρουν, καὶ οὐκ ἡσχύνοντο
 τὴν μὲν πατρίδα τεμνομένην καὶ πορθουμένην περι-
 ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς οὐδὲν πώποτ' εἰς ἡμᾶς ἔξαμαρ-
- 85 τόντας στρατιὰν ἐκπέμποντες, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀφρο- 176
 σύνης ἦλθον, ὥστε τῶν προαστείων τῶν οἰκείων οὐ
 κρατοῦντες Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Καρχηδόνης ἄρ-
 ξειν προσεδόκησαν. τοσοῦτον δὲ διήνεγκαν ἀνοία πάν-
 των ἀνθρώπων, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αἱ συμφοραὶ
 συστέλλουσι καὶ ποιοῦσιν ἐμφρονεστέρους, ἐκεῖνοι δ'
- 86 οὐδ' ὑπὸ τούτων ἐπαιδευθήσαν. καίτοι πλείοσι καὶ

μείζοσι περιέπεσον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῶν ἐν ἅπαντι
 τῷ χρόνῳ τῇ πόλει γεγενημένων. εἰς Αἴγυπτον μὲν b
 γε διακόσιαι πλεύσασαι τριήρεις αὐτοῖς τοῖς πληρώ-
 μασι διεφθάρησαν, περὶ δὲ Κύπρον πεντήκοντα καὶ
 ἑκατόν· ἐν Δάτῳ δὲ μυρίους ὀπλίτας αὐτῶν καὶ τῶν
 συμμάχων ἀπώλεσαν, ἐν Σικελίᾳ δὲ τέτταρας μυριά-
 δας καὶ τριήρεις τετταράκοντα καὶ διακοσίας, τὸ δὲ τε-
 87 λευταῖον ἐν Ἑλλησπόντῳ διακοσίας. τὰς δὲ κατὰ δέκα
 καὶ πέντε καὶ πλείους τούτων ἀπολλυμένας καὶ τοὺς c
 κατὰ χιλίους καὶ δισχιλίους ἀποθνήσκοντας τίς ἂν ἐξ-
 αριθμήσειεν; πλὴν ἐν ἣν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων, τα-
 φὰς ποιεῖν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, εἰς ἃς πολλοὶ
 καὶ τῶν ἀστυγειτόνων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοί-
 των, οὐ συμπενήθουντες τοὺς τεθνεώτας ἀλλ' ἐφη-
 88 σθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. τελευτῶντες
 δ' ἔλαθον σφᾶς αὐτοὺς τοὺς μὲν τάφους τοὺς δημο-
 σίους τῶν πόλιτων ἐμπλήσαντες, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ d
 τὰ γραμματεῖα τὰ ληξιαρχικὰ τῶν οὐδὲν τῇ πόλει προσ-
 ηκόντων. γινώτῃ δ' ἂν τις ἐκεῖθεν μάλιστα τὸ πλῆθος
 τῶν ἀπολλυμένων· τὰ γὰρ γένη τῶν ἀνδρῶν τῶν ὀνο-
 μαστοτάτων καὶ τοὺς οἴκους τοὺς μεγίστους, οἳ καὶ
 τὰς τυραννικὰς στάσεις καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 διέφυγον, εὐρήσομεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιθυμοῦ-
 89 μεν, ἀναστάτους γεγενημένους. ὥστ' εἴ τις σκοπεῖ- e
 σθαι βούλοιοτο περὶ τῶν ἄλλων ὥσπερ πρὸς δεῖγμα
 τοῦτ' ἀναφέρων, φανεῖμεν ἂν μικροῦ δεῖν ἀντηλλαγ-
 μένοι. (λ'.) Καίτοι χρόνῳ πόλιν μὲν εὐδαιμονίζειν μὴ τὴν
 ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων εἰκὴ πολλοὺς πολίτας ἀθροί-
 ζουσιν ἀλλὰ τὴν τὸ γένος τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν πόλιν οἰ-
 κισάντων μᾶλλον τῶν ἄλλων διασώζουσιν, ἄνδρας δὲ
 ζηλοῦν μὴ τοὺς τὰς τυραννίδας κατέχοντας μηδὲ τοὺς 177
 μείζω δυναστείαν τοῦ δικαίου κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς

- ἀξίους μὲν ὄντας τῆς μεγίστης τιμῆς, στέργοντας δ'
 90 ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους διδομέναις. ταύτης γὰρ ἔξιν
 οὔτ' ἀνὴρ οὔτε πόλις λαβεῖν ἂν δύναίτο σπουδαιοτέ-
 ραν οὐδ' ἀσφαλεστέραν οὐδὲ πλείονος ἀξίαν· ἦν περ
 οἱ περὶ τὰ Περσικὰ γενόμενοι σχόντες οὐχ ὁμοίως τοῖς
 λησταῖς ἐβίωσαν, τοτὲ μὲν πλείω τῶν ἱκανῶν ἔχοντες, ὃ
 τοτὲ δ' ἐν σιτοδείαις καὶ πολιορκίαις καὶ τοῖς μεγίστοις
 κακοῖς καθεστῶτες, ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν τροφὴν τὴν
 καθ' ἡμέραν οὔτ' ἐν ἐνδείαις οὔτ' ἐν ὑπερβολαῖς ὄντες,
 ἐπὶ δὲ τῇ τῆς πολιτείας δικαιοσύνῃ καὶ ταῖς ἀρεταῖς
 ταῖς αὐτῶν φιλοτιμούμενοι καὶ τὸν βίον ἥδιον τῶν
 91 ἄλλων διάγοντες. ὧν ἀμελήσαντες οἱ γενόμενοι μετ'
 ἐκείνους οὐκ ἄρχειν ἀλλὰ τυραννεῖν ἐπεθύμησαν, ἃ
 δοκεῖ μὲν τὴν αὐτὴν ἔχειν δύναμιν, πλείστον δ' ἀλλή-
 λων κεχώρισται· τῶν μὲν γὰρ ἀρχόντων ἔργον ἐστὶ
 τοὺς ἀρχομένους ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις ποιεῖν εὐδαι-
 μονεστέρους, τοῖς δὲ τυράννοις ἔθος καθέστηκε τοῖς
 τῶν ἄλλων πόνοις καὶ κακοῖς αὐτοῖς ἡδονὰς παρα-
 σκευάζειν. ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιοῦτοῖς ἔργοις ἐπιχει-
 ροῦντας τυραννικαῖς καὶ ταῖς συμφοραῖς περιπίπτειν,
 καὶ τοιαῦτα πάσχειν, οἷά περ ἂν καὶ τοὺς ἄλλους δρά-
 92 σωσιν. ἃ καὶ τῇ πόλει συνέπεσεν· ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ
 φρουρεῖν τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις τῆς αὐτῶν ἐπέι-
 δον τοὺς πολεμίους κυρίους γενομένους· ἀντὶ δὲ τοῦ
 παῖδας ὁμήρους λαμβάνειν ἀποσπῶντες ἀπὸ πατέρων
 καὶ μητέρων, πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἠναγκάσθησαν τοὺς
 αὐτῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ χεῖρον παιδεύειν καὶ τρέφειν
 ἢ προσῆκεν αὐτοῖς· ἀντὶ δὲ τοῦ γεωργεῖν τὰς χώρας
 τὰς ἀλλοτρίας πολλῶν ἐτῶν οὐδ' ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγέ-
 93 νετο τὴν αὐτῶν. (λα΄.) Ὡστ' εἰ τις ἡμᾶς ἐρωτήσκειν,
 εἰ δεξαίμεθ' ἂν τοσοῦτον χρόνον ἄρξαντες τοιαῦτα πα-
 θοῦσαν τὴν πόλιν ἐπιδεῖν, τίς ἂν ὁμολογήσειεν, πλὴν ε

- εἴ τις παντάπασιν ἀπονεινομένος ἐστὶ καὶ μήθ' ἱερῶν μήτε γονέων μήτε παίδων μήτ' ἄλλου μηδενὸς φροντίζει πλὴν τοῦ χρόνου μόνου τοῦ καθ' αὐτόν; ὧν οὐκ 178 ἄξιον τὴν διάνοιαν ζηλοῦν ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν πολλὴν πρόνοιαν ποιουμένων καὶ μηδὲν ἥττον ὑπὲρ τῆς κοινῆς δόξης ἢ τῆς ἰδίας φιλοτιμουμένων καὶ προαιρουμένων μέτριον βίον μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον
- 94 ἢ μέγαν πλοῦτον μετ' ἀδικίας. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι τοιοῦτους αὐτοὺς παρασχόντες τὴν τε πόλιν εὐδαιμονεστάτην τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρέδοσαν καὶ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. ἐξ ὧν b ἀμφοτέρω ῥαδιόν ἐστι καταμαθεῖν, καὶ τὴν χώραν ἡμῶν, ὅτι δύναται τρέφειν ἄνδρας ἀμείνους τῶν ἄλλων, καὶ τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὖσαν δὲ συμφορὰν, ὅτι πέφυκε χεῖρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.
- 95 (λβ'.) Μέριστον δὲ τεκμήριον· οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν διεφθείρεν, ὥστε τοῖς εἰθισμένοις ἐπαινεῖν τὰς ἐκείνων ἀρετὰς οὐχ οἷόν c τ' ἐστὶν εἰπεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὥς ἡμεῖς μὲν διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι κακῶς ἐχρησάμεθα τοῖς πράγμασιν, εἰ δὲ Λακεδαιμόνιοι ταύτην τὴν δύναμιν παρέλαβον, εὐδαίμονας ἂν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐποίησαν. πολὺ γὰρ θᾶττον ἐν ἐκείνοις ἐπεδείξατο τὴν φύσιν τὴν αὐτῆς· τὴν γὰρ πολιτείαν, ἣν ἐν ἑπτακοσίοις ἔτεσιν οὐδεὶς εἶδεν οὐδ' ὑπὸ κινδύνων οὐδ' ὑπὸ συμφορῶν κινηθεῖσαν, ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ σαλευ- d
- 96 σαι καὶ λυθῆναι παρὰ μικρὸν ἐποίησεν. ἀντὶ γὰρ τῶν καθεστῶτων παρ' αὐτοῖς ἐπιτηδευμάτων τοὺς μὲν ἰδιώτας ἐνέπλησεν ἀδικίας, ῥαθυμίας, ἀνομίας, φιλαργυρίας, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως ὑπεροψίας μὲν τῶν συμμάχων, ἐπιθυμίας δὲ τῶν ἀλλοτρίων, ὀλιγωρίας

δὲ τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν. τοσοῦτον γὰρ ὑπερ-
εβάλοντο τοὺς ἡμετέρους τοῖς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀμαρ-
τήμασιν, ὅσον πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι σφαγὰς ^c
καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐποίησαν, ἐξ ὧν ἀειμνή-
97 στούς τὰς ἐχθρας πρὸς ἀλλήλους ἔξουσιν. οὕτω δὲ
φιλοπολέμως καὶ φιλοκινδύνως διετέθησαν, τὸν ἄλλον
χρόνον πρὸς τὰ τοιαῦτα πεφυλαγμένως μᾶλλον τῶν
ἄλλων ἔχοντες, ὥστ' οὐδὲ τῶν συμμάχων οὐδὲ τῶν 179
εὐεργετῶν ἀπέσχοντο τῶν σφετέρων αὐτῶν, ἀλλὰ
βασιλέως μὲν αὐτοῖς εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον πλεόν
ἢ πεντακισχίλια τάλαντα παρασχόντος, Χίων δὲ προ-
θυμότατα πάντων τῶν συμμάχων τῷ ναυτικῷ συγκιν-
98 δυννευσάντων, Θηβαίων δὲ μεγίστην δύναμιν εἰς τὸ
πεζὸν συμβαλομένων, οὐκ ἔφθασαν τὴν ἀρχὴν κατα-
σχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐθύς ἐπεβούλευσαν, ἐπὶ
δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ἀνέπεμψαν, ^b
Χίων δὲ τοὺς μὲν πρώτους τῶν πολιτῶν ἐφυγάδευσαν,
τὰς δὲ τριήρεις ἐκ τῶν νεωρίων ἐξελκύσαντες ἀπάσας
99 ὥχοντο λαβόντες. (λγ'.) Οὐκ ἐξήρκεσε δ' αὐτοῖς ταῦτ'
ἐξαμαρτεῖν, ἀλλὰ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπόρθουν
μὲν τὴν ἡπειρον, ὕβριζον δὲ τὰς νήσους, ἀνήρουν δὲ
τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πολιτείας καὶ τυράννους
καθίστασαν, ἐλυμαίνοντο δὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ
μεστὴν στάσεων καὶ πολέμων ἐποίησαν. ἐπὶ ποίαν γὰρ ^c
τῶν πόλεων οὐκ ἐστράτευσαν; ἢ περὶ τίνας αὐτῶν
100 οὐκ ἐξήμαρτον; οὐκ Ἑλείων μὲν μέρος τι τῆς χώρας
ἀφείλοντο, τὴν δὲ γῆν τὴν Κορινθίων ἔτεμον, Μαν-
τινάας δὲ διώκισαν, Φλιασίους δ' ἐξεπολιόρκησαν, εἰς
δὲ τὴν Ἀργείων εἰσέβαλον, οὐδὲν δ' ἐπαύσαντο τοὺς
μὲν ἄλλους κακῶς ποιοῦντες, αὐτοῖς δὲ τὴν ἡτταν ἐν
Λεύκτροις παρασκευάζοντες; ἦν φασί τινες αἰτίαν γε-
γενῆσθαι τῇ Σπάρτῃ τῶν κακῶν, οὐκ ἀληθῆ λέγοντες. ^d

- οὐ γὰρ διὰ ταύτην ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐμισήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις καὶ ταύτην ἡττήθησαν καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐκινδύνευσαν. 101
 101 χρὴ δὲ τὰς αἰτίας ἐπιφέρειν οὐ τοῖς κακοῖς τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀλλὰ τοῖς πρώτοις τῶν ἀμαρτημάτων, ἐξ ὧν ἐπὶ τὴν τελευτὴν ταύτην κατηνέχθησαν. ὥστε πολὺ ἂν τις ἀληθέστερα τυγχάνοι λέγων, εἰ φαίη τότε τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς γεγενῆσθαι τῶν συμφορῶν, ὅτε τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάμβανον ἐκτῶντο γὰρ δύ- 102
 102 ναμιν οὐδὲν ὁμοίαν τῇ πρότερον ὑπαρχούσῃ. διὰ μὲν γὰρ τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν καρτερίαν τὴν ἐν αὐτῇ μελετωμένην ῥαδίως τῆς κατὰ 180
 θαλάτταν δυνάμεως ἐπεκράτησαν, διὰ δὲ τὴν ἀκολασίαν τὴν ὑπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἐγγενομένην ταχέως κάκεινης τῆς ἡγεμονίας ἀπεστερήθησαν. οὐ γὰρ ἔτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οὓς παρὰ τῶν προ- γόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡθεσιν ἔμενον οἷς πρό- 103
 103 τερον εἶχον, ἀλλ' ὑπολαβόντες ἐξεῖναι ποιεῖν αὐτοῖς, ὅτι ἂν βουληθῶσιν, εἰς πολλὴν ταραχὴν κατέστησαν. οὐ γὰρ ἤδεσαν τὴν ἐξουσίαν, ἧς πάντες εὗχονται τυ- b
 χεῖν, ὥς δύσχρηστός ἐστιν, οὐδ' ὥς παραφρονεῖν ποιεῖ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις ταῖς ἐραῖν μὲν αὐτῶν ποιούσαις, 104
 104 τοὺς δὲ χρωμένους ἀπολλυούσαις. (λδ'.) Καίτοι φανε- ρῶς ἐπιδέδεικται ταύτην ἔχουσα τὴν δύναμιν· τοὺς γὰρ ἐν πλείσταις ἐξουσίαις γεγεννημένους ἴδοι τις ἂν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεπωκότας, ἀρξάμε- νους ἀφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων. αὐταὶ γὰρ αἱ πό- λεις καὶ πολιτευόμεναι πρότερον σωφρονέστατα καὶ c
 δόξαν ἔχουσαι καλλίστην, ἐπειδὴ ταύτης ἐτυχον καὶ τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, οὐδὲν ἀλλήλων διήνεγκαν, ἀλλ' ὥσπερ προσήκει τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμιῶν καὶ

- τῆς αὐτῆς νόσου διεφθαρμένους, καὶ ταῖς πράξεσι ταῖς αὐταῖς ἐπεχείρησαν καὶ τοῖς ἁμαρτήμασι παραπλησίοις ἐχρήσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφοραῖς
 105 περιέπεσον. ἡμεῖς τε γὰρ μισηθέντες ὑπὸ τῶν συμμά- d
 χων καὶ περὶ ἀνδραποδισμοῦ κινδυνεύσαντες ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων ἐσώθημεν, ἐκεῖνοί τε πάντων αὐτοὺς ἀπολέσαι βουλευθέντων ἐφ' ἡμᾶς καταφυγόντες δι' ἡμῶν τῆς σωτηρίας ἔτυχον. καίτοι πῶς χρὴ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπαινεῖν τὴν τὰς τελευταῖς οὕτω πονηρὰς ἔχουσαν; ἢ πῶς οὐ μισεῖν καὶ φεύγειν τὴν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιεῖν ἀμφοτέρως τὰς πόλεις ἐπάρασαν καὶ παθεῖν ἀναγκάσασαν; e
- 106 (λέ.) Οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, εἰ τὸν ἄλλον χρό-
 νον ἐλάνθανεν ἅπαντας τοσοῦτων οὔσα κακῶν αἰτία τοῖς ἔχουσιν αὐτήν, οὐδ' εἰ περιμάχητος ἦν ὑφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων· εὐρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἰρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτά- 181
 νόντας, καὶ πλείους μὲν ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν, ἄμεινον δὲ βουλευομένους ὑπὲρ τῶν
 107 ἐχθρῶν ἢ σφῶν αὐτῶν. καὶ ταῦτ' ἴδοι τις ἂν ἐπὶ τῶν μεγίστων· τί γὰρ οὐχ οὕτω γέγονεν; οὐχ ἡμεῖς μὲν τοιαῦτα προηρούμεθα πράττειν, ἐξ ὧν Λακεδαιμόνιοι δεσπόται τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν, ἐκεῖνοι δ' οὕτω κακῶς προὔστησαν τῶν πραγμάτων ὥσθ' ἡμᾶς οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον πάλιν ἐπιπολάσαι καὶ κυρίους b
 108 γενέσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας; οὐχ ἡ μὲν τῶν ἀττικίζόντων πολυπραγμοσύνη λακωνίζειν τὰς πόλεις ἐποίησεν, ἡ δὲ τῶν λακωνιζόντων ὕβρις ἀττικίζειν τὰς αὐτὰς ταύτας ἠνάγκασεν; οὐ διὰ μὲν τὴν τῶν δημηγορούντων πονηρίαν αὐτὸς ὁ δῆμος ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας τῆς ἐπὶ τῶν τετρακοσίων καταστάσης, διὰ δὲ τὴν τῶν τριάκοντα μανίαν ἅπαντες δημοτικῶ-

- 109 *τεροι γεγόναμεν τῶν Φυλὴν καταλαβόντων; ἀλλὰ γὰρ* c
ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν ἐπι-
δειξειεν ἂν τις τοὺς πολλοὺς χαίροντας μὲν καὶ τῶν
ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσιν, ἐπίπονα δὲ καὶ χάλεπα
νομίζοντας, ἀφ' ὧν ἀμφοτέρω καὶ ταῦτ' ἂν ὠφελοῖτο,
καὶ καρτερικοὺς εἶναι δοκοῦντας τοὺς ἐν τούτοις ἐμ-
110 *μένοντας. οἵτινες οὖν ἐν οἷς ἀεὶ ζῶσι καὶ περὶ ὧν αὐ-*
τοῖς μᾶλλον μέλει, τὰ χεῖρω φαίνονται προαιρούμενοι, d
τί θαυμαστὸν, εἰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
ἀγνοοῦσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλους, περὶ ἧς μηδεὶς
πώποτ' αὐτοῖς λογισμὸς εἰσῆλθεν;
- 111 (λς.) Ὅρατε δὲ καὶ τὰς μοναρχίας τὰς ἐν ταῖς
πόλεσι καθισταμένας, ὅσους ἔχουσι τοὺς ἐπιθυμητάς
καὶ τοὺς ἐτοιμοὺς ὄντας ὅτιοῦν πάσχειν ὥστε κατα-
σχεῖν αὐτάς· αἷς τί τῶν δεινῶν ἢ τῶν χάλεπῶν οὐ
πρόσεστιν; οὐκ ἐνθὺς ἐπειδὰν λάβωσι τὰς δυναστείας,
112 *ἐν τοσούτοις ἐμπεπλεγμένοι κακοῖς εἰσὶν, ὥστ' ἀναγ-* e
κάξεσθαι πολεμεῖν μὲν ἅπασιν τοῖς πόλεταις, μισεῖν δ'
ὑφ' ὧν οὐδὲν κακὸν πεπόνθασιν, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς
φίλοις καὶ τοῖς ἐταίροις τοῖς αὐτῶν, παρακατατίθεσθαι 182
δὲ τὴν τῶν σωμάτων σωτηρίαν μισθοφόροις ἀνθρώ-
ποις, οὓς οὐδὲ πώποτ' εἶδον, μηδὲν δ' ἥττον φοβεῖ-
σθαι τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὕτω
δ' ὑπόπτως πρὸς ἅπαντας ἔχειν ὥστε μηδὲ τοῖς οἰκείο-
- 113 *τάτοις θαρρεῖν πλησιάζοντας; εἰκότως· συνίσασι γὰρ*
τοὺς πρὸ αὐτῶν τετυράννευκότες τοὺς μὲν ὑπὸ τῶν
γονέων ἀνηρημένους; τοὺς δ' ὑπὸ τῶν παίδων, τοὺς
δ' ὑπ' ἀδελφῶν, τοὺς δ' ὑπὸ γυναικῶν, ἐτι δὲ τὸ γένος b
αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἠφανισμένον. ἀλλ' ὅμως ὑπὸ
τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφορὰς ἐκόντες σφᾶς αὐτοὺς
ὑποβάλλουσιν. ὅπου δ' οἱ πρωτεύοντες καὶ δόξας με-

- γίστας ἔχοντες τοσούτων κακῶν ἐρῶσι, τί δεῖ θαυμά-
 ξειν τοὺς ἄλλους, εἰ τοιούτων ἐτέρων ἐπιθυμοῦσιν;
- 114 (λξ.) Οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τὸν μὲν περὶ τῶν τυράννων
 λόγον ἀποδέχεσθε, τὸν δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς δυσκόλως
 ἀκούετε· πεπόνθατε γὰρ πάντων αἰσχιστον καὶ ἡ-
 θυμότατον· ἃ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁρᾶτε, ταῦτ' ἐφ' c
 ὑμῶν αὐτῶν ἀγνοεῖτε. καίτοι τῶν φρονίμως διακει-
 μένων οὐκ ἐλάχιστον τοῦτο σημείον ἐστίν, ἣν τὰς αὐ-
 τὰς πράξεις ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοίων φαίνονται γνω-
- 115 ρίζοντες. ὧν ὑμῖν οὐδὲν πάποτ' ἐμέλησεν, ἀλλὰ τὰς
 μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθε χαλεπὰς εἶναι καὶ βλαβεράς
 οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς,
 τὴν δ' ἀρχὴν τὴν κατὰ θάλατταν μέγιστον τῶν ἀγα-
 θῶν, τὴν οὐδὲν οὔτε τοῖς πάθεσιν οὔτε ταῖς πράξεσι d
 τῶν μοναρχιῶν διαφέρουσαν. καὶ τὰ μὲν Θηβαίων
 πράγματα νομίζετε πονηρῶς ἔχειν, ὅτι τοὺς περιοίκους
 ἀδικοῦσιν, αὐτοὶ δ' οὐδὲν βέλτιον τοὺς συμμάχους
 διοικοῦντες ἢ κείνοι τὴν Βοιωτίαν, ἡγεῖσθε πάντα
 τὰ θέοντα πράττειν.
- 116 (λη.) Ἦν οὖν ἔμοι πεισθῆτε, πανσάμενοι τοῦ
 παντάπασιν εἰκῇ βουλευέσθαι προσέξετε τὸν νοῦν
 ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει καὶ φιλοσοφήσετε καὶ σκέψε-
 σθε, τί τὸ ποιησάν ἐστι τῷ πόλει τούτῳ, λέγω δὲ τὴν e
 ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων, ἐκ ταπεινῶν μὲν
 πραγμάτων ἑκατέραν ὀρμηθεῖσαν ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων,
 ἐπεὶ δ' ἄνυπέρβλητον τὴν δύναμιν ἔλαβον, περὶ ἄν-
- 117 ὁραποδισμού κινδυνεῦσαι· καὶ διὰ τίνας αἰτίας Θε- 183
 ταλοὶ μὲν μεγίστους πλούτους παραλαβόντες καὶ χώ-
 ραν ἀρίστην καὶ πλείστην ἔχοντες εἰς ἀπορίαν καθε-
 στήκασι, Μεγαρεῖς δὲ μικρῶν αὐτοῖς καὶ φλύων τῶν
 ἐξ ἀρχῆς ὑπαρξάντων, καὶ γῆν μὲν οὐκ ἔχοντες οὐδὲ
 λιμένας οὐδ' ἀργυρεῖα, πέτρας δὲ γεωργοῦντες, με-

- 118 γίσιτους οἴκους τῶν Ἑλλήνων κέκτηνται· κακείνων
 μὲν τὰς ἀκροπόλεις ἄλλοι τινὲς αἰὲ κατέχουσιν, ὄντων
 αὐτοῖς πλεον τρισχιλίων ἰππέων καὶ πελταστῶν ἀνα- b
 ριθμήτων, οὗτοι δὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντες τὴν αὐ-
 τῶν ὅπως βούλονται διοικοῦσιν· καὶ πρὸς τούτοις οἱ
 μὲν σφίσι αὐτοῖς πολεμοῦσιν, οὗτοι δὲ μεταξὺ Πε-
 λοποννησίων καὶ Θηβαίων καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως
 119 οἰκοῦντες εἰρήνην ἄγοντες διατελοῦσιν. ἦν γὰρ ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εὐρήσετε
 τὴν μὲν ἀκολασίαν καὶ τὴν ὕβριν τῶν κακῶν αἰτίαν
 γιγνομένην,· τὴν δὲ σωφροσύνην τῶν ἀγαθῶν· ἦν c
 ὑμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἐπαινεῖτε, καὶ νομίζετε
 τοὺς ταύτῃ χρωμένους ἀσφαλέστατα ξῆν καὶ βελτί-
 στοὺς εἶναι τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ κοινὸν ὑμῶν οὐκ οἶ-
 120 εσθε δεῖν τοιοῦτον παρασκευάζειν. καίτοι προσήκει
 τὰς ἀρετὰς ἀσκεῖν καὶ τὰς κακίας φεύγειν πολὺ μᾶλ-
 λον ταῖς πόλεσιν ἢ τοῖς ἰδιώταις. ἀνὴρ μὲν γὰρ ἀσεβῆς
 καὶ πονηρὸς τυχὸν ἂν φθάσειε τελευτήσας πρὶν δοῦ-
 ναι δίκην τῶν ἡμαρτημένων· αἱ δὲ πόλεις διὰ τὴν d
 ἀθανασίαν ὑπομένουσι καὶ τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων
 καὶ τὰς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας.
- 121 (λθ'.) Ὡν ἐνθυμουμένους χρὴ μὴ προσέχειν τὸν
 νοῦν τοῖς ἐν τῷ παρόντι μὲν χαριζομένοις, τοῦ δὲ
 μέλλοντος χρόνου μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιουμένοις,
 μηδὲ τοῖς φιλεῖν μὲν τὸν δῆμον φάσκουσιν, ὅλην δὲ
 τὴν πόλιν λυμαιομένοις· ὥς καὶ πρότερον, ἐπειδὴ
 παρέλαβον οἱ τοιοῦτοι τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος δυναστείαν, e
 εἰς τοσαύτην ἄνοιαν προήγαγον τὴν πόλιν ὥστε πα-
 θεῖν αὐτήν, ὅπερ ὀλίγω πρότερον ὑμῖν διηγησάμην.
- 122 ἂ καὶ πάντων μάλιστ' ἂν τις θαυμάσειεν, ὅτι προχει-
 ρίζεσθε δημαγωγοὺς οὐ τοὺς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχον- 184
 τας τοῖς μεγάλην τὴν πόλιν ποιήσασιν ἀλλὰ τοὺς ὅμοια

- καὶ λέγοντας καὶ πράττοντας τοῖς ἀπολέσασιν αὐτήν,
καὶ ταῦτ' εἰδότες οὐ μόνον ἐν τῷ ποιῆσαι τὴν πόλιν
εὐδαίμονα τοὺς χρηστοὺς τῶν πονηρῶν διαφέροντας,
123 ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐπὶ μὲν ἐκείνων ἐν πολλοῖς
ἔτεσιν οὔτε κινηθεῖσαν οὔτε μεταστᾶσαν, ἐπὶ δὲ τού-
των ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δις ἤδη καταλυθεῖσαν, καὶ τὰς
φυγὰς καὶ τὰς ὑπὸ τῶν τυράννων καὶ τὰς ἐπὶ τῶν b
τριακόντα γενομένας οὐ διὰ τοὺς συκοφάντας κατελ-
θούσας ἀλλὰ διὰ τοὺς μισοῦντας τοὺς τοιούτους καὶ
124 μεγίστην ἐπ' ἄρετῇ δόξαν ἔχοντας, (μ'.) Ἀλλ' ὅμως
τηλικούτων ἡμῖν ὑπομνημάτων καταλελειμμένων, ὥς
ἐφ' ἑκατέρων αὐτῶν ἡ πόλις ἐπραττεν, οὕτω χαίρομεν
ταῖς τῶν ῥητόρων πονηρίαις, ὥσθ' ὀρώντες διὰ τὸν
πόλεμον καὶ τὰς ταραχὰς, ἃς οὗτοι πεποιήκασι, τῶν
μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς ἐκ τῶν πατρῶων ἐκπεπω- c
κότας, τούτους δ' ἐκ πενήτων πλουσίους γεγενημέ-
νους, οὐκ ἀγανακτοῦμεν, οὐδὲ φθονοῦμεν ταῖς ἐν-
125 πραγμαῖς αὐτῶν, ἀλλ' ὑπομένομεν τὴν μὲν πόλιν δια-
βολὰς ἔχουσαν, ὥς λυμαίνεται καὶ δασμολογεῖ τοὺς
Ἕλληνας, τούτους δὲ τὰς ἐπικαρπίας λαμβάνοντας, καὶ
τὸν μὲν δῆμον, ὃν φασιν οὗτοι δεῖν τῶν ἄλλων ἄρχεῖν,
χειρὸν πράττοντα τῶν ταῖς ὀλιγαρχίαις δουλευόντων,
οἷς δ' οὐδὲν ὑπῆρχεν ἀγαθόν, τούτους δὲ διὰ τὴν ἀνοι-
αν τὴν ἡμετέραν ἐκ ταπεινῶν εὐδαιμονεστέρους γε- d
126 γενημένους. καίτοι Περικλῆς ὁ πρὸ τῶν τοιούτων δη-
μαγωγὸς καταστὰς, παραλαβὼν τὴν πόλιν χειρὸν μὲν
φρονοῦσαν ἢ πρὶν κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, ἐτι δ' ἀνε-
κτῶς πολιτευομένην, οὐκ ἐπὶ τὸν ἴδιον χρηματισμὸν
ᾧρμησεν, ἀλλὰ τὸν μὲν οἶκον ἐλάττω τὸν αὐτοῦ κατέ-
λιπεν ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβεν, εἰς δὲ τὴν ἀκρό-
πολιν ἀνήγαγεν ὀκτακισχίλια τάλαντα χωρὶς τῶν ἱερῶν. e

- 127 οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἐκείνου διενηνόχασιν, ὥστε λέγειν
 μὲν τολμῶσιν, ὥς διὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ
 δύνανται ποῖς αὐτῶν ἰδίῳι προσέχειν τὸν νοῦν, φαί-
 νεται δὲ τὰ μὲν ἀμελούμενα τοσαύτην εἰληφότα τὴν
 ἐπίδοσιν, ὅσῃν οὐδ' ἂν εὐξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον 185
 ἠξίωσαν, τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν, οὐ κήδεσθαί φασιν,
 οὕτω διακείμενον ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἡδέως
 ζῆν μηδὲ ῥαθύμως, ἀλλ' ὀδυρμῶν μεστήν εἶναι τὴν
- 128 πόλιν. οἱ μὲν γὰρ τὰς πενίας καὶ τὰς ἐνδείας ἀναγκά-
 ζονται διεξιέναι καὶ θρηνεῖν πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, οἱ δὲ
 τὸ πλῆθος τῶν προσταγμάτων καὶ τῶν λειτουργιῶν
 καὶ τὰ κακὰ τὰ περὶ τὰς συμμορίας καὶ τὰς ἀντιδόσεις·
 ἃ τοιαύτας ἐμποιεῖ λύπας ὥστ' ἄλγιον ζῆν τοὺς τὰς b
 οὐσίας κεκτημένους ἢ τοὺς συνεχῶς πενομένους.
- 129 (μα΄.) Θκυμάζω δ' εἰ μὴ δύνασθε συνιδεῖν, ὅτι γένος
 οὐδέν ἐστι κακονούστερον τῷ πλήθει πονηρῶν ῥητό-
 ρων καὶ δημαγωγῶν· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ
 τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἀναγκαίων οὗτοι μά-
 λιστα βούλονται σπανίζειν ὑμᾶς, ὀρῶντες τοὺς μὲν
 ἐκ τῶν ἰδίων δυναμένους τὰ σφέτερ' αὐτῶν διοικεῖν
- 130 τῆς πόλεως ὄντας καὶ τῶν τὰ βέλτιστα λεγόντων, τοὺς
 δ' ἀπὸ τῶν δικαστηρίων ζῶντας καὶ τῶν ἐκκλησιῶν c
 καὶ τῶν ἐντεῦθεν λημμάτων ὑφ' αὐτοῖς διὰ τὴν ἐν-
 δειαν ἠναγκασμένους εἶναι, καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας
 ταῖς εἰσαγγελίαις καὶ ταῖς γραφαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις συκο-
- 131 φαντίαις ταῖς δι' αὐτῶν γιγνομέναις. ἐν οὖν ταῖς ἀπο-
 ραῖς, ἐν αἷς αὐτοὶ δυναστεύουσιν, ἐν ταύταις ἡδιστ'
 ἂν ἰδοιεν ἅπαντας ὄντας τοὺς πολίτας. τεκμήριον δὲ
 μέγιστον· οὐ γὰρ τοῦτο σκοποῦσιν, ἐξ οὗ τρόπου τοῖς
 δεομένοις βίον ἐκποριοῦσιν, ἀλλ' ὅπως τοὺς ἔχειν τι d
- 132 δοκοῦντας τοῖς ἀπόροις ἐξισώσουσιν. (μβ΄.) Τίς οὖν

ἀπαλλαγὴ γένοιτ' ἂν τῶν κακῶν τῶν παρόντων; διείλεγμαί μὲν τὰ πλεῖστα περὶ αὐτῶν τούτων, οὐκ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὥς ἕκαστον τῷ καιρῷ συνέπιπτεν· μᾶλλον δ' ἂν ὑμῖν ἐγγένοιτο μνημονεύειν, εἰ συναγαγὼν τὰ μάλιστα κατεπείγοντα πάλιν ἐπανελθεῖν αὐτὰ πειραθείην.

- 133 (μγ'.) Ἔστι δ' ἐξ ὧν ἂν ἐπανορθώσαιμεν τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιήσαιμεν, πρῶτον μὲν ἦν^e συμβούλους ποιῶμεθα τοιούτους περὶ τῶν κοινῶν, οἷους περ ἂν περὶ τῶν ιδίων ἡμῖν εἶναι βουληθεῖμεν, καὶ πανσώμεθα δημοτικούς μὲν εἶναι νομίζοντες τοὺς συκοφάντας, ὀλιγαρχικούς δὲ τοὺς καλοὺς¹⁸⁶ καγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν, γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων ἐστίν, ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθεστάναι τὴν πολιτείαν.
- 134 (μδ'.) Δεύτερον δ' ἦν ἐθελήσωμεν χρῆσθαι τοῖς συμμάχοις ὁμοίως ὥσπερ τοῖς φίλοις, καὶ μὴ λόγῳ μὲν αὐτονομίους ἀφιώμεν, ἔργῳ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς ὅτι ἂν βούλωνται ποιεῖν ἐκδιδῶμεν, μηδὲ δεσποτικῶς ἀλλὰ συμμαχικῶς αὐτῶν ἐπιστατῶμεν, ἐκεῖνο κατα-^bμαθόντες, ὅτι μιᾶς μὲν ἐκάστης τῶν πόλεων κρείττους
- 135 ἐσμὲν, ἀπασῶν δ' ἥττους. (με'.) Τρίτον ἦν μηδὲν περὶ πλείονος ἡγήσθε μετὰ γε τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν τοῦ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκιμεῖν· τοῖς γὰρ οὕτω διακειμένοις ἐκόντες καὶ τὰς δυναστείας καὶ τὰς ἡγεμονίας διδόασιν.
- 136 (μς'.) Ἦν οὖν ἐμμείνητε τοῖς εἰρημένοις, καὶ πρὸς τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς παρασχεῖτε πολεμικούς μὲν ὄντας ταῖς μελέταις καὶ παρασκευαῖς, εἰρηνικούς δὲ τῷ μη-^cδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πράττειν, οὐ μόνον εὐδαίμονα ποιήσετε ταύτην τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλ-

- 137 ληνας ἅπαντας. οὐδὲ γὰρ ἄλλη τῶν πόλεων οὐδεμία
 τολμήσει περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, ἀλλ' ὀκνήσουσι
 καὶ πολλὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν, ὅταν εἰδῶσιν ἐφεδρεύ-
 ουσαν τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν καὶ παρεσκευασμέ-
 νην τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. οὐ μὴν ἀλλ' ὁπότερον
 ἂν ποιήσωσιν, τό γ' ἡμέτερον καλῶς ἔξει καὶ συμφε-
 138 ρόντως. ἦν τε γὰρ δόξη τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις d
 ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγα-
 θῶν τὴν αἰτίαν ἔξομεν· ἦν τ' ἐπιχειρῶσιν ἀδικεῖν,
 ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες οἱ δεδιότες καὶ κακῶς πάσχοντες
 καταφεύζονται, πολλὰς ἱκετείας καὶ δεήσεις ποιούμε-
 νοι, καὶ διδόντες οὐ μόνον τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ καὶ
 139 σφᾶς αὐτοὺς. ὥστ' οὐκ ἀπορήσομεν, μεθ' ὧν κωλύ-
 σομεν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ἀλλὰ πολλοὺς ἔξομεν
 τοὺς ἐτοίμως καὶ προθύμως συναγωνιζομένους ἡμῖν.
 ποία γὰρ πόλις ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἐπιθυμήσει με- e
 τασχεῖν τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας τῆς ἡμετέρας,
 ὅταν ὁρῶσι τοὺς αὐτοὺς ἀμφοτέρω, καὶ δικαιοτάτους
 ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν κεκτημένους, καὶ τοὺς 187
 μὲν ἄλλους σῶζειν καὶ βουλομένους καὶ δυναμένους,
 140 αὐτοὺς δὲ μηδεμιᾶς βοηθείας δεομένους; πόσῃ δὲ
 χρὴ προσδοκᾶν ἐπίδοσιν τὰ τῆς πόλεως λήψεσθαι,
 τοιαύτης εὐνοίας ἡμῖν παρὰ τῶν ἄλλων ὑπαρξάσης;
 πόσον δὲ πλοῦτον εἰς τὴν πόλιν εἰσρυσέσθαι, δι'
 ἡμῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος σωζομένης; τίνας δ' οὐκ
 ἐπαινέσεσθαι τοὺς τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν
 141 αἰτίους γεγεννημένους; ἀλλὰ γὰρ οὐ δύναμαι διὰ τὴν b
 ἡλικίαν ἅπαντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν, ἃ τυγχάνω τῇ
 διανοίᾳ καθορῶν, πλὴν ὅτι καλόν ἐστιν ἐν ταῖς τῶν
 ἄλλων ἀδικίαις καὶ μανίαις πρώτους εὐφρονήσαντας
 προστῆναι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ σωτήρας
 ἀλλὰ μὴ λυμειῶνας αὐτῶν κληθῆναι, καὶ περιβλέπτους

ἐπ' ἀρετῇ γενομένους τὴν δόξαν τὴν τῶν προγόνων ἀναλαβεῖν.

- 142 (μζ.) Κεφάλαιον δὲ τούτων ἐκεῖν' ἔχω λέγειν, c
εἰς ὃ πάντα τὰ προειρημένα συντείνει καὶ πρὸς ὃ χρὴ
βλέποντας τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως δοκιμάζειν.
δεῖ γὰρ ἡμᾶς, εἴπερ βουλόμεθα διαλύσασθαι μὲν τὰς
διαβολὰς, ἃς ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι, παύσασθαι δὲ τῶν
πολέμων τῶν μάτην γιγνομένων, κτήσασθαι δὲ τῇ πό-
λει τὴν ἡγεμονίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, μισῆσαι μὲν
ἀπάσας τὰς τυραννικὰς ἀρχὰς καὶ δυναστείας, ἀναλο-
γισαμένους τὰς συμφορὰς τὰς ἐξ αὐτῶν γεγεννημένας, d
ζηλῶσαι δὲ καὶ μιμῆσασθαι τὰς ἐν Λακεδαιμόνι βασι-
143 λείας. ἐκείνοις γὰρ ἀδικεῖν μὲν ἦττον ἔξεστιν ἢ τοῖς
ιδιώταις, τόσούτῳ δὲ μακαριστότεροι τυγχάνουσιν
ὄντες τῶν βία τὰς τυραννίδας κατεχόντων, ὅσον οἱ
μὲν τοὺς τοιούτους ἀποκτείναντες τὰς μεγίστας δω-
ρεὰς παρὰ τῶν συμπολιτευομένων λαμβάνουσιν, ὑπὲρ
ἐκείνων δ' οἱ μὴ τολμῶντες ἐν ταῖς μάχαις ἀποθνή- e
σκεῖν ἀτιμότεροι γίνονται τῶν τὰς τάξεις λειπόντων
144 καὶ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλλόντων. ἄξιον οὖν ὀρέγεσθαι
τῆς τοιαύτης ἡγεμονίας. ἔνεστι δ' ἐν τοῖς πράγμασιν
ἡμῶν τυχεῖν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς τιμῆς ταύτης,
ἥνπερ ἐκεῖνοι παρὰ τῶν πολιτῶν ἔχουσιν, ἣν ὑπολά- 188
βωσι τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν μὴ δουλείας ἀλλὰ
σωτηρίας αἰτίαν αὐτοῖς ἔσεσθαι.
- 145 (μη.) Πολλῶν δὲ καὶ καλῶν λόγον ἐνόντων περὶ
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐμοὶ μὲν ἀμφοτέρω συμβουλευεῖ
παύσασθαι λέγοντι, καὶ τὸ μῆκος τοῦ λόγου καὶ τὸ
πληθος τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν τοῖς δὲ νεωτέροις καὶ
μᾶλλον ἀκμάζουσιν ἡγῶ παραινῶ καὶ παρακелеύομαι
τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν, ἐξ ὧν τὰς μεγίστας
τῶν πόλεων καὶ τὰς εἰθισμένας ταῖς ἄλλαις κακὰ παρὲ-

χειν προτρέψουσιν ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην, ὥς ἐν ταῖς τῆς Ἑλλάδος εὐπραγίαις συμβαίνει καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων πράγματα πολὺ βελτίω γίνεσθαι.

9.

ΕΤΑΓΟΡΑΣ.

- (α΄.) Ὅρῶν, ὦ Νικόκλεις, τιμῶντά σε τὸν τάφον 189 τοῦ πατρὸς οὐ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερομένων ἀλλὰ καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ καὶ γυμνασικοῖς ἀγῶσιν, ἔτι δὲ πρὸς τοῦτοις ἵππων τε καὶ τριήρων ἀμίλλαις, καὶ λείποντ' οὐδεμίαν τῶν τοιούτων 2 ὑπερβολὴν, ἡγησάμην Εὐαγόραν, εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις τοῖς τετελεντηκόσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, ὅ εὐμενῶς μὲν ἀποδέχεσθαι καὶ ταῦτα, καὶ χαίρειν ὀρῶντα τὴν τε περὶ αὐτὸν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, πολὺ δ' ἂν ἔτι πλείω χάριν ἔχειν ἢ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, εἴ τις δυνηθεῖη περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων ἀξίως διελθεῖν 3 τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων· εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαινέσθαι βουλομένους ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἑξὴν ἀποθνήσκειν εὐκόλως αἰρουμένους, καὶ μᾶλλον περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντας, καὶ πάντα ποιοῦντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην 4 καταλείψουσιν. αἱ μὲν οὖν δαπάναι τῶν μὲν τοιούτων οὐδὲν ἐξεργάζονται, τοῦ δὲ πλούτου σημείον εἰσιν· οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὄντες, οἱ μὲν τὰς δυνάμεις τὰς αὐτῶν, οἱ δὲ τὰς τέχνας ἐπι-

δειξάμενοι, σφᾶς αὐτοὺς ἐντιμοτέρους κατέστησαν· d
ὁ δὲ λόγος εἰ καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνου πράξεις, ἀέ-
μνηστον ἂν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου παρὰ πᾶσιν
ἀνθρώποις ποιήσειεν.

5 (β'.) Ἐχρῆν μὲν οὖν. καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαινεῖν
τοὺς ἐφ' αὐτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς γεγενημένους, ἵν' οἷ
τε δυνάμενοι τὰ τῶν ἄλλων ἔργα κοσμεῖν ἐν εἰδόσι
ποιούμενοι τοὺς λόγους ταῖς ἀληθείαις, ἐχρῶντο περὶ 190
αὐτῶν, οἷ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διέκριντο πρὸς
τὴν ἀρετὴν, εἰδότες, ὅτι τούτων εὐλογησονται μᾶλλον
6 ὧν ἂν ἀμείνους σφᾶς αὐτοὺς παράσχωσιν. νῦν δὲ τίς
οὐκ ἂν ἀθυμήσειεν, ὅταν ὁρᾷ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ
καὶ τοὺς ἐπέκεινα γενομένους ὑμνουμένους καὶ τρα-
γωδομένους, αὐτὸν δὲ προειδῆ, μὴδ' ἂν ὑπερβάλλῃ
τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, μὴδέποτε τοιούτων ἐπαίνων ἀξι- b
ωθησόμενον; τούτων δ' αἷτιος ὁ φθόνος, ὃ τοῦτο
μόνον ἀγαθὸν πρόσσεστιν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς
ἐχουσὶν ἐστίν. οὕτω γάρ τινες δυσκόλως πεφύκασιν,
ὥσθ' ἥδιον ἂν εὐλογουμένων ἀκούοιεν, οὕς οὐκ ἴσα-
σιν εἰ γεγόνασιν, ἢ τούτους, ὑφ' ὧν εὖ πεπονθότες
7 αὐτοὶ τυγχάνουσιν. οὐ μὴν δουλεντέον τοὺς νοῦν
ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν
τοιούτων ἀμελητέον, τοὺς δ' ἄλλους ἐθιστέον ἀκού- c
ειν, περὶ ὧν καὶ λέγειν δίκαιόν ἐστιν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ
καὶ τὰς ἐπιδόσεις ἴσμεν γιγνομένης καὶ τῶν τεχνῶν
καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς
καθεστῶσιν ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολ-
μῶντας ἀεὶ τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων.

8 (γ'.) Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι χαλεπὸν ἐστίν, ὃ μέλλω
ποιεῖν, ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν. σημείον
δὲ μέγιστον· περὶ μὲν γὰρ ἄλλων πολλῶν καὶ παντο-
δαπῶν λέγειν τολμᾶσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες,

- περὶ δὲ τῶν τοιούτων οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν συγγρά- d
φειν ἐπεχείρησεν. καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω συγγνώμην.
- 9 τοῖς μὲν γὰρ ποιηταῖς πολλοὶ δέδονται κόσμοι· καὶ
γὰρ πλησιάζοντας τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις οἶόν-
τ' αὐτοῖς ποιῆσαι καὶ διαλεγομένους καὶ συναγωνιζο-
μένους οἷς ἂν βουληθῶσι, καὶ περὶ τούτων δηλῶσαι
μὴ μόνον τοῖς τεταγμένοις ὀνόμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν ξέ-
νοισι, τὰ δὲ καινοῖς, τὰ δὲ μεταφοραῖς, καὶ μηδὲν πα-
ραλιπεῖν ἀλλὰ πᾶσι τοῖς εἰδεσι διαποικίλαι τὴν ποιή- e
10 σιν· τοῖς δὲ περὶ τοὺς λόγους οὐδὲν ἔξεστι τῶν τοιού-
των, ἀλλ' ἀποτόμως καὶ τῶν ὀνομάτων τοῖς πολιτικοῖς
μόνον καὶ τῶν ἐνθυμημάτων τοῖς περὶ αὐτὰς τὰς
πράξεις ἀναγκαῖόν ἐστι χρῆσθαι. πρὸς δὲ τοῖς τοῖς 191
μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσιν, οἱ δ'
οὐδενὸς τούτων κοινωνοῦσιν· ἃ τοσαύτην ἔχει χάριν,
ὥστ' ἂν καὶ τῇ λέξει καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἔχη κακῶς,
ὅμως αὐταῖς ταῖς εὐρυθμίαις καὶ ταῖς συμμετρίαις
11 ψυχαγωγοῦσι τοὺς ἀκούοντας. γνοίη δ' ἂν τις ἐκείθεν
τὴν δύναμιν αὐτῶν· ἦν γὰρ τις τῶν ποιημάτων τῶν
εὐδοκιμούντων τὰ μὲν ὀνόματα καὶ τὰς διανοίας κα-
ταλίπη, τὸ δὲ μέτρον διαλύσῃ, φανήσεται πολὺ κατα- b
δεέστερα τῆς δόξης ἣς νῦν ἔχομεν περὶ αὐτῶν. ὅμως
δὲ καίπερ τοσοῦτον πλεονεκτούσης τῆς ποιήσεως, οὐκ
ὀκνητέον ἀλλ' ἀποπειρατέον τῶν λόγων ἐστίν, εἰ καὶ
τοῦτο δυνήσονται, τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας εὐλογεῖν
μηδὲν χεῖρον τῶν ἐν ταῖς ᾠδαῖς καὶ τοῖς μέτροις ἐγκω-
μιαζόντων.
- 12 (δ'). Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς φύσεως τῆς Εὐα- c
γόρου, καὶ τίνων ἦν ἀπόγονος, εἰ καὶ πολλοὶ προεπί-
στανται, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
διελθεῖν περὶ αὐτῶν, ἵνα πάντες εἰδῶσιν, ὅτι καλλίστων
αὐτῷ καὶ μεγίστων παραδειγμάτων καταλειφθέντων

- 13 οὐδὲν καταδεέστερον αὐτὸν ἐκείνων παρέσχεν. ὁμο-
 λογεῖται μὲν γὰρ τοὺς ἀπὸ Διὸς εὐγενεστάτους τῶν
 ἡμιθέων εἶναι, τούτων δ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ
 ἂν Αἰακίδας προκρίνειεν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις γέ- d
 νεσιν εὐρήσομεν τοὺς μὲν ὑπερβάλλοντας, τοὺς δὲ
 καταδεεστέρους ὄντας, οὗτοι δ' ἅπαντες ὀνομαστότα-
 14 τοι τῶν καθ' αὐτοὺς γεγόνασιν. (εἰ.) Τοῦτο μὲν γὰρ
 Αἰακὸς ὁ Διὸς μὲν ἔκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευ-
 κριδῶν πρόγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομέ-
 νων ἀνδρῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ πολλῶν ἀνθρώπων
 διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερ-
 ἔβαλλεν, ἦλθον οἱ προεστώτες τῶν πόλεων ἰκετεύον- e
 τες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐ-
 σεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν
 15 θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. σωθέντες δὲ
 καὶ τυχόντες ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστή-
 σαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποίησατο
 τὴν εὐχὴν. καὶ κατ' ἐκείνόν τε τὸν χρόνον, ἕως ἣν 192
 μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης ὧν δόξης διετέλεσεν·
 ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλού-
 τῳ καὶ Κόρῃ μεγίστας τιμὰς ἔχων παρεδρεῦειν ἐκεί-
 16 νοις. (ς.) Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς,
 ὧν ὁ μὲν ἕτερος μετ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα
 στρατευσάμενος ἀριστείων ἡξιώθη, Πηλεὺς δ' ἐν τε
 τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας καὶ κατὰ
 πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας Θέτιδι τῇ Νη- b
 ρέως, θνητὸς ὧν ἀθανάτω, συνώκησε, καὶ μόνου τού-
 του φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γά-
 17 μοις ὑμέναιον ἄσθῃναι. (ζ.) Τούτοις δ' ἑκατέρω, Τε-
 λαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ'
 Ἀχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν
 τῆς αὐτῶν ἀρετῆς· οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι μό-

- νον ἐπρώτευσαν, οὐδ' ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴ-
κουν, ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοὺς βαρβά-
ρους γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρων ἀθροισθέν- c
18 τῶν, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν
τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διή-
νεγκεν, Ἀίας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε, Τεϋκρός δὲ
τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιος καὶ τῶν ἄλλων οὐδε-
νὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξείλεν, ἀφι-
κόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνά τε κατῴκισεν, ὁμώνυ-
μον ποιήσας τῆς πρότερον αὐτῷ πατρίδος οὔσης, καὶ
τὸ γένος τὸ νῦν βασιλεῦον κατέλιπεν. d
- 19 (η΄.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς Εὐαγόρα παρὰ τῶν
προγόνων ὑπάρξαντα τηλικαῦτα τὸ μέγεθός ἐστιν.
τοῦτον δὲ τὸν τρόπον τῆς πόλεως κατοικισθείσης κα-
τὰ μὲν ἀρχὰς οἱ γεγόνότες ἀπὸ Τεϋκρου τὴν βασιλείαν
εἶχον, χρόνῳ δ' ὕστερον ἀφικόμενος ἐκ Φοινίκης ἀνὴρ
φυγὰς καὶ πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε βασιλεύοντος καὶ
20 μεγάλας δυναστείας λαβὼν οὐ χάριν ἔσχε τούτων, ἀλλὰ e
κακὸς μὲν γενόμενος περὶ τὸν ὑποδεξάμενον, δεινὸς
δὲ πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸν μὲν εὐεργέτην ἐξέβα-
λεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέσχευ. ἀπιστῶν δὲ τοῖς
πεπραγμένοις καὶ βουλόμενος ἀσφαλῶς κατασκευάσα-
σθαι τὰ περὶ αὐτὸν τὴν τε πόλιν ἐξεβαρβάρωσε καὶ
τὴν νῆσον ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατεδούλωσεν.
- 21 (θ΄.) Οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων καθεστῶτων καὶ τῶν 193
ἐκρόνων τῶν ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἐχόντων Εὐαγόρας
γίγνεται· περὶ οὗ τὰς μὲν φήμας καὶ τὰς μαντείας καὶ
τὰς ὄψεις τὰς ἐν τοῖς ὕπνοις γενομένας, ἐξ ὧν μειζό-
νως ἂν φανεῖη γεγονὼς ἢ κατ' ἀνθρώπον, αἰροῦμαι
παραλιπεῖν, οὐκ ἀπιστῶν τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἵνα
πᾶσι ποιήσω φανερὸν, ὅτι τοσούτου δέω πλασάμενος
εἰπεῖν τι περὶ τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὥστε καὶ τῶν

ὑπαρχόντων ἀφίημι τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπίστανται καὶ μὴ πάντες οἱ πολῖται συνίσασιν. ἄρξομαι δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων λέγειν περὶ αὐτοῦ.

22 (ι'). Παις μὲν γὰρ ὧν ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεσποδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστίν. καὶ τούτων μάρτυρας ἂν τις ποιήσαιτο, τῆς μὲν σωφροσύνης τοὺς συμπαιδευθέντας τῶν πολιτῶν, τοῦ δὲ κάλλους ἅπαντας τοὺς ἰδόντας, τῆς δὲ ῥώμης τοὺς ἀγῶνας, ἐν οἷς ἐκεῖνος τῶν ἡλικιω-

23 τῶν ἐκρατίστευσεν, ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ ταῦτά τε πάντα συννηυξήθη καὶ πρὸς τούτοις ἀνδρία προσεγένετο καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη, καὶ ταῦτ' οὐ μέσως οὐδ' ὥσπερ ἑτέροις τισὶν, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν· τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς

24 ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥσθ' ὅποτε μὲν αὐτὸν ὀρῶεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς, ἡγουμένους οὐχ οἷόν τ' εἶναι τὸν τοιοῦτον τὴν φύσιν ἐν ἰδιώτῳ μέρει διαγαγεῖν, ὅποτε δ' εἰς αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἀποβλέψειαν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστ' εἰ καὶ τις ἄλλος τολμῶη περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν.

25 (ια'). Καὶ τοσοῦτον τῆς δόξης παραλλαττούσης οὐδέτερου τούτων ἐψεύσθησαν· οὔτε γὰρ ἰδιώτης ὧν διέτελεσεν οὔτε περὶ ἐκείνους ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ τοσαύτην ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, ὅπως καλῶς λήφεται τὴν βασιλείαν, ὥσθ' ὅσα μὲν ἀναγκαῖον ἦν παρασκευασθῆναι δι' ἀσεβείας, ταῦτα μὲν ἕτερος ἐπράξεν, ε

26 ἐξ ὧν δ' οἷόν τ' ἦν ὁσίως καὶ δικαίως λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα διεφύλαξεν. εἰς γὰρ τῶν δυναστευόντων ἐπιβουλεύσας τὸν τε τύραννον ἀπέκτεινε καὶ συλλαβεῖν Εὐαγόραν ἐπεχείρησεν, ἡγούμενος οὐ δυνήσεσθαι κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, εἰ μὴ κάκεινον ἐκποδῶν

- 27 ποιήσaiτο. διαφυγῶν δὲ τὸν κίνδυνόν καὶ σωθεὶς εἰς 194
 Σόλους τῆς Κιλικίας οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχε τοῖς
 ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς περιπίπτουσιν. οἱ μὲν γὰρ
 ἄλλοι, καὶ ἐκ τυραννίδος ἐκπέσωσι, διὰ τὰς παρούσας
 τύχας ταπεινοτέρας τὰς ψυχὰς ἔχουσιν· ἐκεῖνος δ' εἰς
 τοσοῦτον μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστε τὸν ἄλλον
 χρόνον ιδιώτης ὢν, ἐπειδὴ φεύγειν ἠναγκάσθη, τυ-
 28 ραννεῖν ᾧήθη δεῖν. καὶ τοὺς μὲν πλάνους τοὺς φυγα-
 δικούς καὶ τὸ δι' ἐτέρων ζητεῖν τὴν κάθοδον καὶ θε-
 ραπεύειν αὐτοῦ χεῖρους ὑπερεῖδεν, λαβὼν δὲ ταύτην b
 ἀφορμὴν, ἣν περ χρὴ τοὺς εὐσεβεῖν βουλομένους, ἀμύ-
 νεσθαι καὶ μὴ πρότερος ὑπάρχειν, καὶ προελόμενος
 ἢ κατορθώσας τυραννεῖν ἢ διαμαρτῶν ἀποθανεῖν, πα-
 ρακαλέσας ἀνθρώπους, ὡς οἱ τοὺς πλείστους λέγον-
 τες, περὶ πεντήκοντα, μετὰ τούτων παρεσκευάζετο
 29 ποιεῖσθαι τὴν κάθοδον. ὅθεν καὶ μάλιστα ἂν τις καὶ
 τὴν φύσιν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν δόξαν, ἣν εἶχε παρὰ c
 τοῖς ἄλλοις, θεωρήσειεν· μέλλοντος γὰρ πλεῖν μετὰ
 τοσοῦτων ἐπὶ τηλικαύτην πράξιν τὸ μέγεθος καὶ πάν-
 των τῶν δεινῶν πλησίον ὄντων οὐτ' ἐκεῖνος ἠθύμη-
 σεν οὔτε τῶν παρακληθέντων οὐδεὶς ἀποστῆναι τῶν
 κινδύνων ἠξίωσεν, ἀλλ' οἱ μὲν ὥσπερ θεῶ συνako-
 λουθοῦντες ἅπαντες ἐνέμειναν τοῖς ὠμολογημένοις, ὁ
 δ' ὥσπερ ἢ στρατόπεδον ἔχων κρεῖττον τῶν ἀντιπά-
 λων ἢ προειδὼς τὸ συμβησόμενον οὕτω διέκειτο τὴν d
 30 γνώμην. (ιβ'.) Δῆλον δ' ἐκ τῶν ἔργων· ἀποβὰς γὰρ
 εἰς τὴν νῆσον οὐχ ἡγήσατο δεῖν χωρίον ἐχυρὸν κατα-
 λαβὼν καὶ τὸ σῶμ' ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσας περιδεῖν,
 εἰ τινες αὐτῷ τῶν πολιτῶν βοηθήσουσιν· ἀλλ' εὐθύς,
 ὥσπερ εἶχε, ταύτης τῆς νυκτὸς διελὼν τοῦ τείχους πυ-
 λίδα καὶ ταύτῃ τοὺς μεθ' αὐτοῦ διαγαγὼν προσέβαλλε
 31 πρὸς τὸ βασιλεῖον. καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τοῖς

- τοιούτοις καιροῖς γιγνομένους καὶ τοὺς φόβους τοὺς e
 τῶν ἄλλων καὶ τὰς παρακελεύσεις τὰς ἐκείνου τί δεῖ
 λέγοντα διατρίβειν; γενομένων δ' αὐτῷ τῶν μὲν περὶ
 τὸν τύραννον ἀνταγωνιστῶν, τῶν δ' ἄλλων πολιτῶν
 θεατῶν, δεδιότες γὰρ τοῦ μὲν τὴν ἀρχὴν, τοῦ δὲ τὴν 195
 32 ἀρετὴν ἡσυχίαν εἶχον, οὐ πρότερον ἐπαύσατο μαχόμε-
 νος καὶ μόνος πρὸς πολλοὺς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς
 ἅπαντας [τοὺς ἐχθροὺς], πρὶν ἐλεῖν τὸ βασίλειον, καὶ
 τοὺς τ' ἐχθροὺς ἐτιμωρήσατο καὶ τοῖς φίλοις ἐβοήθη-
 σεν, ἔτι δὲ τῷ γένει τὰς τιμὰς τὰς πατρίους ἐκομίσατο,
 καὶ τύραννον αὐτὸν τῆς πόλεως κατέστησεν.
- 33 (ιγ'.) Ἡγοῦμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλον b
 μνησθεῖν, ἀλλ' ἐνταῦθα καταλείποιμι τὸν λόγον, ῥά-
 διον ἐκ τούτων εἶναι γινῶναι τὴν τ' ἀρετὴν τὴν Εὐα-
 γόρου καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων· οὐ
 μὴν ἀλλ' ἔτι γε σαφέστερον περὶ ἀμφοτέρων τούτων
- 34 ἐκ τῶν ἐχομένων οἶμαι δηλώσειν. (ιδ'.) Τοσοῦτων γὰρ
 τυράννων ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γεγεννημένων οὐδεὶς
 φανήσεται τὴν τιμὴν ταύτην κάλλιον ἐκείνου κτησά-
 μενος. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις c
 τὰς Εὐαγόρου παραβάλλοιμεν, οὔτ' ἂν ὁ λόγος ἴσως
 τοῖς καιροῖς ἀρμόσειεν οὔτ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγομέ-
 νοις ἀρκέσειεν· ἦν δὲ προελόμενοι τοὺς εὐδοκιμωτά-
 τους ἐπὶ τούτων σκοπῶμεν, οὐδὲν μὲν χεῖρον ἐξετά-
 μεν, πολὺ δὲ συντομώτερον διαλεχθῆσόμεθα περὶ
 αὐτῶν.
- 35 (ιε'.) Τῶν μὲν οὖν τὰς πατρικὰς βασιλείας παρα-
 λαβόντων τίς οὐκ ἂν τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους προ-
 κρίνειεν; οὐδεὶς γάρ ἐστιν οὕτω ῥάθυμος, ὅστις ἂν
 δέξαιτο παρὰ τῶν προγόνων τὴν ἀρχὴν ταύτην παρα- d
 λαβεῖν μᾶλλον ἢ κτησάμενος ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς παισὶ
 36 τοῖς αὐτοῦ καταλιπεῖν. (ις'.) Καὶ μὴν τῶν γε παλαιῶν

καθόδων αὐται μάλιστ' εὐδοκιμοῦσιν, ἅς παρὰ τῶν ποιητῶν ἀκούομεν· οὗτοι γὰρ οὐ μόνον τῶν γεγενημένων τὰς καλλίστας ἡμῖν ἀπαγγέλλουσιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν καινὰς συντιθέασιν. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς αὐτῶν μεμνητολόγηκεν, ὅστις οὕτω δεινούς καὶ φοβερούς ποιησάμενος τοὺς κινδύνους εἰς τὴν αὐτοῦ κατ-
 ἦλθεν· ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι πεποίηνται διὰ τύχην λαβόντες τὰς βασιλείας, οἱ δὲ μετὰ δόλου καὶ τέχνης πε-
 37 ριγεγενημένοι τῶν ἐχθρῶν. (ιζ'.) Ἀλλὰ μὲν τῶν γ' ἐπὶ τὰδε γεγενημένων, ἴσως δὲ καὶ τῶν ἀπάντων, Κῦρον τὸν Μήδων μὲν ἀφελόμενον τὴν ἀρχὴν, Πέρσαις δὲ κτησάμενον, καὶ πλείστοι καὶ μάλιστα θαυμάζουσιν. ἀλλ' 196
 ὁ μὲν τῷ Περσῶν στρατοπέδῳ τὸ Μήδων ἐνίκησεν, ὁ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ῥαδίως ἂν ποιήσειαν· ὁ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ σώματος τὰ πλείστα φαίνεται τῶν προειρημένων δια-
 38 πραξάμενος. ἔπειτ' ἐκ μὲν τῆς Κύρου στρατηγίας οὐπω δῆλον, ὅτι καὶ τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους ἂν ὑπέμεινεν, ἐκ δὲ τῶν τούτῳ πεπραγμένων ἅπανσι φανερόν, ὅτι ῥαδίως ἂν ἀκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπεχείρησεν. b
 πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ὀσίως καὶ δικαίως ἅπαντα πέπρακται, τῷ δ' οὐκ εὐσεβῶς ἓνια συμβέβηκεν· ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἐχθρούς ἀπώλεσε, Κῦρος δὲ τὸν πατέρα τὸν τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν. ὥστ' εἴ τινες βούλονται μὴ τὸ μέγεθος τῶν συμβάντων ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν τὴν ἑκατέρου κρίνειν, δικαίως ἂν Εὐαγόραν καὶ τούτου μᾶλλον
 39 ἐπαινέσειαν. εἰ δὲ δεῖ συντόμως καὶ μηδὲν ὑποστειλάμενον μηδὲ δείσαντα τὸν φθόνον ἀλλὰ παρρησίᾳ χρη- c
 σάμενον εἰπεῖν, οὐδεὶς οὔτε θνητὸς οὔθ' ἡμίθεος οὔτ' ἀθάνατος εὐρεθήσεται κάλλιον οὐδὲ λαμπρότερον οὐδ' εὐσεβέστερον λαβὼν ἐκείνου τὴν βασιλείαν. καὶ τούτοις ἐκείνως ἂν τις μάλιστα πιστεύσειεν, εἰ σφόδρα

τοῖς λεγομένοις ἀπιστήσας ἐξετάζειν ἐπιχειρήσειεν, ὅπως ἕκαστος ἐτυράννευσεν. φανήσομαι γὰρ οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου μεγάλα λέγειν προθυμούμενος ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν οὕτω περὶ αὐτοῦ δ θρασέως εἰρηκώς.

40 (ιη΄.) Εἰ μὲν οὖν ἐπὶ μικροῖς διήνεγκε, τοιούτων ἂν καὶ τῶν λόγων αὐτῷ προσῆκεν ἀξιούσθαι· νῦν δ' ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν τυραννίδα καὶ τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον καὶ περιμαχητότατον εἶναι. τὸν δὲ τὸ κάλλιστον τῶν ὄντων κάλλιστα κτησάμενον τίς ἂν ῥήτωρ ἢ ποιητῆς ἢ λόγων εὐρετῆς ἀξίως τῶν πεπραγμένων ἐπαινέσειεν;

41 (ιδ΄.) Οὐ τοίνυν ἐν τούτοις ὑπερβαλλόμενος ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρεθήσεται καταδεέστερος γενόμενος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐφυνέστατος ὢν τὴν γνώμην καὶ πλεῖστα κατορθοῦν δυνάμενος ὅμως οὐκ ᾤηθη δεῖν ὀλιγωρεῖν οὐδ' αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐν τῷ ζητεῖν καὶ φροντίζειν καὶ βουλευέσθαι τὸν 197 πλεῖστον τοῦ χρόνου διέτριβεν, ἡγούμενος μὲν, εἰ καλῶς τὴν αὐτοῦ φρόνησιν παρασκευάσειε, καλῶς αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν ἔξειν, θαυμάζων δ' ὅσοι τῶν μὲν ἄλλων ἕνεκα τῆς ψυχῆς ποιοῦνται τὴν ἐπιμέλειαν, αὐ- 42 τῆς δὲ ταύτης μηδὲν τυγχάνουσι φροντίζοντες. ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν· ὁρῶν γὰρ τοὺς ἄριστα τῶν ὄντων ἐπιμελουμένους ἐλάχιστα λυπουμένους, καὶ τὰς ἀληθινὰς τῶν ῥαθυ- b μιῶν οὐκ ἐν ταῖς ἀργίαις ἀλλ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις ἐνούσας, οὐδὲν ἀνεξέταστον παρέλιπεν, ἀλλ' οὕτως ἀκριβῶς καὶ τὰς πράξεις ᾗδει καὶ τῶν πολιτῶν ἕκαστον ἐγίνωσκεν ὥστε μήτε τοὺς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ φθάνειν μήτε τοὺς ἐπιεικεῖς ὄντας λανθάνειν ἀλλὰ

πάντας τυγχάνειν τῶν προσηκόντων· οὐ γὰρ ἐξ ὧν
 ἑτέρων ἤκουεν οὔτ' ἐκόλαζεν οὔτ' ἐτίμα τοὺς πολίτας, ^c
 ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς συνῆδει τὰς κρίσεις ἐποιεῖτο περὶ αὐ-
 43 τῶν. ἐν τοιαύταις δ' ἐπιμελείαις αὐτὸν καταστήσας
 οὐδὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπιπτόν-
 των οὐδὲ περὶ ἐν πεπλανημένως εἶχεν, ἀλλ' οὕτω θεο-
 φιλῶς καὶ φιλανθρώπως διώκει τὴν πόλιν ὥστε τοὺς
 εἰσαφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόραν τῆς ἀρχῆς ζη-
 45 λοῦν ἢ τοὺς ἄλλους τῆς ὑπ' ἐκείνου βασιλείας· ἅπαν- ^d
 τα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν οὐδένα μὲν ἀδικῶν, τοὺς
 δὲ χρηστοὺς τιμῶν, καὶ σφόδρα μὲν ἀπάντων ἀρχων,
 44 νομίμως δὲ τοὺς ἐξαμαρτόντας κολάζων· οὐδὲν μὲν
 συμβούλων δεόμενος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις συμβου-
 λευόμενος· πολλὰ μὲν τῶν χρωμένων ἡττώμενος,
 ἅπαντα δὲ τῶν ἐχθρῶν περιγιγνόμενος· σεμνὸς ὢν
 οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου
 κατασκευαῖς· οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως οὐδ' ἀνωμάλως ^e
 διακείμενος ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς ἔργοις ὁμολογίας
 45 ὥσπερ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διαφυλάττων· μέγα φρονῶν
 οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν γιγνο-
 μένοις· τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτῷ
 ποιούμενος, τοὺς δ' ἄλλους τῇ μεγαλοψυχίᾳ καταδου- 198
 λούμενος· φοβερὸς ὢν οὐ τῷ πολλοῖς χαλεπαίνειν ἀλ-
 λά τῷ πολὺ τὴν τῶν ἄλλων φύσιν ὑπερβάλλειν· ἡγού-
 μενος τῶν ἡθονῶν ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν·
 ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστώνας κτώμενος ἀλλ' οὐ διὰ
 μικρὰς ῥαθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολείπόμενος·
 46 ὅλως οὐδὲν παραλείπων ὢν προσεῖναι δεῖ τοῖς βασι-
 λεῦσιν, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης τῆς πολιτείας ἐξειλεγμένος τὸ ^b
 βέλτιστον, καὶ δημοτικὸς μὲν ὢν τῇ τοῦ πλήθους θε-
 ραπείᾳ, πολιτικὸς δὲ τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει,
 στρατηγικὸς δὲ τῇ πρὸς τοὺς κινδύνους εὐβουλία, τυ-

ραννικὸς δὲ τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. καὶ ταῦθ' ὅτι προσῆν Εὐαγόρα, καὶ πλείω τούτων, ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ῥάδιον καταμαθεῖν.

- 47 (κ'). Παραλαβὼν γὰρ τὴν πόλιν ἐκβεβαρβαρωμένην καὶ διὰ τὴν Φοινίκων ἀρχὴν οὔτε τοὺς Ἕλληνας ο προσδεχομένην οὔτε τέχνας ἐπισταμένην οὔτ' ἐμπορίῳ χρωμένην οὔτε λιμένα κεκτημένην ταῦτά τε πάντα διώρθωσε καὶ πρὸς τούτοις καὶ χώραν πολλὴν προσεκτήσατο καὶ τείχη προσπεριεβάλετο καὶ τριήρεις ἑναυπηγήσατο καὶ ταῖς ἄλλαις κατασκευαῖς οὕτως ἡὔξησε τὴν πόλιν ὥστε μηδεμιᾶς τῶν Ἑλληνίδων ἀπολελεῖσθαι, καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐνεποίησεν ὥστε πολλοὺς
- 48 φοβεῖσθαι τῶν πρότερον καταφρονούντων αὐτῆς. καί- d
τοι τηλικαύτας ἐπιδόσεις τὰς πόλεις λαμβάνειν οὐχ οἷόν τ' ἐστίν, ἣν μὴ τις αὐτὰς διοικῇ τοιοῦτοις ἦθε-
σιν οἷοις Εὐαγόρας μὲν εἶχεν, ἐγὼ δ' ὀλίγῳ πρότερον ἐπειράθην διελθεῖν. ὥστ' οὐ δέδοικα, μὴ φανῶ μείζω λέγων τῶν ἐκείνῳ προσόντων ἀλλὰ μὴ πολὺ λίαν ἀπο-
- 49 λειφθῶ τῶν πεπραγμένων αὐτῷ. τίς γὰρ ἂν ἐφίκοιτο τοιαύτης φύσεως, ὅς οὐ μόνον τὴν αὐτοῦ πόλιν πλείονος ἀξίαν ἐποίησεν ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον ὅλον τὸν περιέχοντα τὴν νῆσον ἐπὶ πραότητα καὶ μετριότητα προ- e
ῆγαγεν; πρὶν μὲν γε λαβεῖν Εὐαγόραν τὴν ἀρχὴν οὔ-
τως ἀπροσοίστως καὶ χαλεπῶς εἶχον, ὥστε καὶ τῶν ἀρχόντων τούτους ἐνόμιζον εἶναι βελτίστους, οὔτινες ὠμότατα πρὸς τοὺς Ἕλληνας διακείμενοι τυγχάνοιεν.
- 50 νῦν δὲ τοσοῦτον μεταπεπτώκασιν ὥσθ' ἀμιλλᾶσθαι 199
μὲν, οὔτινες αὐτῶν δόξουσι φιλέλληνες εἶναι μάλιστα, παιδοποιεῖσθαι δὲ τοὺς πλείστους αὐτῶν γυναῖκας λαμβάνοντας παρ' ἡμῶν, χαίρειν δὲ καὶ τοῖς κτήμασι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοῖς Ἑλληνικοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς, πλείους δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν μου-

σικὴν καὶ τῶν περὶ τὴν ἄλλην παιδευσιν ἐν τούτοις τοῖς τόποις διατρίβειν, ἢ παρ' οἷς πρότερον εἰωθότες ἦσαν. καὶ τούτων ἀπάντων οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν Εὐαγόραν αἴτιον εἶναι προσομολογήσειεν.

- 51 (κα'.) Μέγιστον δὲ τεκμήριον καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ὁσιότητος τῆς ἐκείνου· τῶν γὰρ Ἑλλήνων πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοι τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπολιπόντες ἦλθον εἰς Κύπρον οἰκήσοντες, ἡγούμενοι κουφοτέραν καὶ νομιμωτέραν εἶναι τὴν Εὐαγόρου βασιλείαν τῶν οἴκοι πολιτειῶν· ὧν τοὺς μὲν ἄλλους ὀνομαστὶ διελέ-
 52 θεῖν πολὺ ἂν ἔργον εἴη· Κόνωνα δὲ τὸν διὰ πλείστας ἀρετὰς πρωτεύσαντα τῶν Ἑλλήνων τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι c
 δυστυχήσας ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενος ὡς Εὐαγόραν ἦλθε, νομίσας καὶ τῷ σώματι βεβαιοτάτην εἶναι τὴν παρ' ἐκείνου καταφυγὴν καὶ τῇ πόλει τάχιστ' ἂν αὐτὸν γενέσθαι βοηθόν. καὶ πολλὰ πρότερον ἤδη κατωρθω-
 κὼς οὐδὲ περὶ ἐνὸς πώποτε πράγματος ἔδοξεν ἄμεινον
 53 ἢ περὶ τούτου βουλευσασθαι· συνέβη γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν ἄφιξιν τὴν εἰς Κύπρον καὶ ποιῆσαι καὶ παθεῖν d
 πλείστ' ἀγαθὰ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐφθασαν ἀλλή-
 λοις πλησιάσαντες καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς πρότερον οἰκείους ὄντας. ἔπειτα περὶ
 τε τῶν ἄλλων ὁμοροοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετέ-
 54 λεσαν καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν αὐτὴν γνώ-
 μην εἶχον. ὁρῶντες γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις οὐσαν καὶ μεγάλη μεταβολῇ κεχρημένην λυπηρῶς καὶ
 βαρέως ἔφερον, ἀμφοτέρωι προσήκοντα ποιοῦντες· e
 τῷ μὲν γὰρ ἦν φύσει πατρίς, τὸν δὲ διὰ πολλὰς καὶ
 μεγάλας εὐεργεσίας νόμῳ πολίτην ἐπεκίηντο· σκο-
 πουμένοις δ' αὐτοῖς, ὅπως τῶν συμφορῶν αὐτὴν ἀπαλ-
 λάξουσιν, ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκεύα-
 σαν· ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ 200

κατὰ θάλατταν εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον, ὥστε καὶ
 55 τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρησαν. λαβόντες δ' ἐκεῖ-
 νοι τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν βασι-
 λέως ἀπορούντων, ὃ τι χρήσονται τοῖς πράγμασιν,
 ἐδίδασκον αὐτοὺς μὴ κατὰ γῆν ἀλλὰ κατὰ θάλατταν
 ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους, νο-
 μίζοντες, εἰ μὲν πεζὸν στρατόπεδον καταστήσαιντο καὶ
 τούτῳ περιγένοιτο, τὰ περὶ τὴν ἡπειρον μόνον καλῶς ὅ
 56 ἔξειν, εἰ δὲ κατὰ θάλατταν κρατήσειαν, ἅπασαν τὴν
 Ἑλλάδα τῆς νίκης ταύτης μεθέξειν. ὅπερ συνέβη· πει-
 σθέντων γάρ ταῦτα τῶν στρατηγῶν καὶ ναυτικοῦ συλ-
 λεγέντος Λακεδαιμόνιοι μὲν κατεναυμαχήθησαν καὶ
 τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήθησαν, οἱ δ' Ἕλληνες ἡλευθερώ-
 θησαν, ἡ δὲ πόλις ἡμῶν τῆς τε παλαιᾶς δόξης μέρος
 τι πάλιν ἀνέλαβε καὶ τῶν συμμάχων ἡγεμὼν κατέστη.
 καὶ ταῦτ' ἐπράχθη Κόνωνος μὲν στρατηγοῦντος, Εὐα-
 57 γόρου δὲ τοῦτο παρασχόντος καὶ τῆς δυνάμεως τὴν
 πλείστην παρασκευάσαντος. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς μὲν αὐ-
 τοὺς ἐτιμήσαμεν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς καὶ τὰς εἰκόνας
 αὐτῶν ἐστήσαμεν, οὐκ ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σω-
 τῆρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀμφοτέ-
 ρων ὑπόμνημα, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς εὐεργεσίας καὶ
 τῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.

(κβ.) Βασιλεὺς δ' οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχε περὶ
 αὐτῶν, ἀλλ' ὅσῳ μείζω καὶ πλείονος ἄξια κατειργά-
 58 σαντο, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἔδεισεν αὐτούς. περὶ μὲν οὖν
 Κόνωνος ἄλλος ἡμῖν ἔσται λόγος· ὅτι δὲ πρὸς Εὐα-
 γόραν οὕτως ἔσχευ, οὐδ' αὐτὸς λαθεῖν ἐξήτησεν. φαί-
 νεται γὰρ μᾶλλον μὲν σπουδάσας περὶ τὸν ἐν Κύπρῳ
 πόλεμον ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, μείζω δὲ καὶ χα-
 λεπώτερον ἐκείνον ἀνταγωνιστὴν νομίσας ἢ Κύρον
 τὸν περὶ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντα. μέγιστον δὲ

τεκμήριον· τοῦ μὲν γὰρ ἀκούων τὰς παρασκευὰς το-
 σοῦτον κατεφρόνησεν, ὥστε διὰ τὸ μὴ φροντίζειν μι-
 κροῦ δεῖν ἔλαθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασιλείον ἐπιστάς·
 πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ περιδεῶς ἔσχεν, ὥστε
 μεταξὺ πάσων ἐὺ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησε,
 δίκαια μὲν οὐ ποιῶν, οὐ μὴν παντάπασιν ἀλόγως βου- 201
 59 λευσάμενος. ἡπίστατο μὲν γὰρ πολλοὺς καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐκ ταπεινῶν καὶ φανύλων
 πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους,
 ἡσθάνετο δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν καὶ τὰς ἐπι-
 δόσεις αὐτῷ καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν πραγμάτων οὐ κα-
 τὰ μικρὸν γιγνομένας ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν ἀνυπέρβλη-
 τον ἔχοντα καὶ τὴν τύχην αὐτῷ συναγωνιζομένην·
 60 ὥστ' οὐχ ὑπὲρ τῶν γεγενημένων ὀργιζόμενος ἀλλὰ b
 περὶ τῶν μελλόντων φοβούμενος, οὐδὲ περὶ Κύπρου
 μόνον δεδιὼς ἀλλὰ πολὺ περὶ μειζόνων ἐποιήσατο τὸν
 πόλεμον πρὸς αὐτόν. οὕτω δ' οὖν ὥρμησεν, ὥστ' εἰς
 τὴν στρατείαν ταύτην πλέον ἢ τάλαντα πεντακισχίλια
 61 καὶ μύρια κατηνάλωσεν. (κγ.) Ἀλλ' ὅμως Εὐαγόρας
 πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν
 αὐτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρα-
 σκευὰς, ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τούτοις πολὺ θαυμαστότε- c
 ρον ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς προειρημένοις. ὅτε μὲν γὰρ αὐ-
 τὸν εἶων εἰρήνην ἄγειν, τὴν αὐτοῦ πόλιν μόνην εἰ-
 62 χεν· ἐπειδὴ δ' ἠναγκάσθη πολεμεῖν, τοιοῦτος ἦν καὶ
 τοιοῦτον εἶχε Πρυταγόραν τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ συνα-
 γωνιστὴν, ὥστε μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἅπασαν
 κατασχεῖν, Φοινίκην δ' ἐπόρθησε, Τύρον δὲ κατὰ κρά-
 τος εἶλε, Κιλικίαν δὲ βασιλέως ἀπέστησε, τοσοῦτους
 δὲ τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν ὥστε πολλοὺς Περσῶν d
 πενθοῦντας τὰς αὐτῶν συμφορὰς μεμνησθαι τῆς ἀρε-
 63 τῆς τῆς ἐκείνου· τελευτῶν δ' οὕτως ἐνέπλησεν αὐτοὺς

- τοῦ πολεμεῖν, ὥστ' εἰθισμένων τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστᾶσι, πρὶν κύριοι γένοιτο. τῶν σωμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον, οὐδὲν δὲ **κι-**
- 64** νήσαντες τῆς Εὐαγόρου τυραννίδος. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν τῶν καὶ δόξαν καὶ δύναμιν μεγίστην ἐχόντων **e** κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα δὲ πολεμήσας ἔτη δέκα τῶν αὐτῶν κυρίων αὐτὸν κατέλιπεν, ὥνπερ ἦν καὶ πρὶν εἰς τὸν πόλεμον εἰσελθεῖν. ὁ δὲ πάντων δεινότατον· τὴν γὰρ πόλιν, ἣν Εὐαγόρας ἐτέρου τυραννοῦντος μετὰ **202** πεντήκοντ' ἀνδρῶν εἴλε, ταύτην βασιλεὺς ὁ μέγας τοσαύτην δύναμιν ἔχων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο χειρῶσασθαι.
- 65** (κδ'.) Καίτοι πῶς ἂν τις τὴν ἀνδρίαν ἢ τὴν φρόνησιν ἢ σύμπασαν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου φανερώτερον ἐπιδειξείεν ἢ διὰ τοιούτων ἔργων καὶ κινδύνων; οὐ γὰρ μόνον φανεῖται τοὺς ἄλλους πολέμους ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν ἡρώων ὑπερβαλόμενος, τὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ὑμνούμενον. οἱ μὲν γὰρ μεθ' **b** ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος Τροίαν μόνην εἶλον, ὁ δὲ μίαν πόλιν ἔχων πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀσίαν ἐπολέμησεν· ὥστ' εἰ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἐγκωμιάζειν αὐτὸν ἡβουλήθησαν, ὅσοι περ ἐκείνους, πολὺ ἂν μείζω καὶ τὴν δόξαν
- 66** αὐτῶν ἔλαβεν. (κε'.) Τίνα γὰρ εὐρήσομεν τῶν τότε γενομένων, εἰ τοὺς μύθους ἀφέντες τὴν ἀλήθειαν σκοποῖμεν, τοιαῦτα διαπεπραγμένον, ἢ τίνα τοσούτων μεταβολῶν ἐν τοῖς πράγμασιν αἴτιον γεγεννημένον; **c** ὃς αὐτὸν μὲν ἐξ ιδιῶτου τύραννον κατέστησε, τὸ δὲ γένος ἅπαν ἀπεληλαμένον τῆς πολιτείας εἰς τὰς προσηκούσας τιμὰς πάλιν ἐπανήγαγέ, τοὺς δὲ πολίτας ἐκ βαρβάρων μὲν Ἑλλήνας ἐποίησεν, ἐξ ἀνάνδρων δὲ πο-

- 67 λεμικούς, ἐξ ἀδόξων δ' ὀνομαστούς, τὸν δὲ τόπον ἄμικτον ὅλον παραλαβὼν καὶ παντάπασιν ἐξηγριωμένον ἡμερώτερον καὶ πραότερον κατέστησεν, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εἰς ἐχθραν μὲν βασιλεῖ καταστάς οὕτως αὐτὸν ἡμύνατο καλῶς ὥστ' αἰμύνηστον γεγενῆσθαι τὸν πόλεμον τὸν περὶ Κύπρον, ὅτε δ' ἦν αὐτῷ σύμμαχος, τοσούτῳ χρησιμώτερον αὐτὸν παρέσχε τῶν ἄλλων
- 68 ὥστ' ὁμολογουμένως μερίστην αὐτῷ συμβαλέσθαι δύναιμι εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κνίδον, ἧς γενομένης βασιλεὺς μὲν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κύριος κατέστη, Λακεδαιμόνιοι δ' ἀντὶ τοῦ τὴν ἡπειρον πορθεῖν περὶ τῆς αὐτῶν κινδυνεύειν ἠναγκάσθησαν, οἱ δ' Ἕλληνες ἀντὶ δουλείας αὐτονομίας ἔτυχον, Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἐπέδωσαν ὥστε τοὺς πρότερον αὐτῶν ἄρχοντας ἐλθεῖν αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν δώσοντας. (κζ'.) Ὡστ' εἴ τις ἔροιτό με, τί νομίζω μέριστον εἶναι τῶν Εὐαγόρας πεπραγμένων, πότερον τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς 203 παρασκευὰς τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐξ ὧν τὰ προειρημένα γέγονεν, ἢ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν κατασταίην· αἰεὶ γάρ μοι δοκεῖ μέριστον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, καθ' ὃ τι ἂν αὐτῶν ἐπιστήσω τὴν διάνοιαν.
- 70 (κζ'.) Ὡστ' εἴ τινες τῶν προγεγενημένων δι' ἀρετὴν ἀθάνατοι γεγόνασιν, οἶμαι κάκεῖνον ἡξιῶσθαι ταύτης τῆς δωρεᾶς, σημείοις χρῶμενος, ὅτι καὶ τὸν ἐνθάδε χρόνον εὐτυχέστερον καὶ θεοφιλέστερον ἐκείνων διαβεβίωκεν. τῶν μὲν γὰρ ἡμιθέων τοὺς πλείους καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους εὐρήσομεν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσόντας, Εὐαγόρας δ' οὐ μόνον θαυμαστότατος ἀλλὰ καὶ μακαριστότατος ἐξ ἀρχῆς ὧν
- 71 διετέλεσεν. (κη'.) Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὅς

- τοιούτων μὲν προγόνων εὖτυχεν, οἷων οὐδεὶς ἄλλος, c
 πλὴν εἴ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνῳ γέγονεν, τοσοῦτον
 δὲ καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων διήνεγκεν
 ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης
 ἄξιος εἶναι τυραννεῖν, κάλλιστα δὲ κτησάμενος τὴν
 βασιλείαν ἐν ταύτῃ τὸν βίον διετέλεσε, θνητὸς δὲ γε-
 νόμενος ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην κατέλιπε,
 τοσοῦτον δ' ἐβίω χρόνον ὥστε μήτε τοῦ γήρωος ἄμοι-
 ρος γενέσθαι μήτε τῶν νόσων μετασχεῖν τῶν διὰ ταύ-
 72 τὴν τὴν ἡλικίαν γιγνομένων. πρὸς δὲ τούτοις, ὃ δο- d
 κεῖ σπανιώτατον εἶναι καὶ χαλεπώτατον, εὐπαιδίας
 τυχεῖν ἅμα καὶ πολυπαιδίας, οὐδὲ τούτου διήμαρτεν,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῷ συνέπεσεν. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι
 τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγονότων οὐδὲν κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς
 ὀνόμασι προσαγορευόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα
 καλούμενον, τοὺς δ' ἄνακτας, τὰς δ' ἀνάσσας. ὥστ'
 εἴ τινες τῶν ποιητῶν περὶ τίνος τῶν γεγεννημένων
 ὑπερβολαῖς κέχρηται, λέγοντες, ὡς ἦν θεὸς ἐν ἀν- e
 θρώποις ἢ δαίμων θνητὸς, ἅπαντα τὰ τοιαῦτα περὶ
 τὴν ἐκείνου φύσιν ῥηθῆναι μάλιστ' ἂν ἀρμόσειεν.
- 73 (κθ'). Τῶν μὲν οὖν εἰς Εὐαγόραν πολλὰ μὲν οἶ-
 μαι παραλιπεῖν· ὑστερίζω γὰρ τῆς ἀκμῆς τῆς ἑμαντοῦ, 204
 μεθ' ἧς ἀκριβέστερον καὶ φιλοπουνώτερον ἐξειργασά-
 μην ἂν τὸν ἔπαινον τοῦτον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νῦν,
 ὅσον κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν, οὐκ ἀνεγκωμιάστὸς
 ἐστίν. (λ'). Ἐγὼ δ' ὥς Νικόκλεις ἡγοῦμαι μὲν καλὰ μὲν
 εἶναι μνημεῖα καὶ τὰς τῶν σωμάτων εἰκόνας, πολὺ
 μέντοι πλείονος ἀξίας τὰς τῶν πράξεων καὶ τῆς δια-
 νοίας, ἃς ἐν τοῖς λόγοις ἂν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς
 74 ἔχουσι θεωρήσειεν. προκρίνω δὲ ταύτας πρῶτον μὲν b
 εἰδῶς τοὺς καλοὺς κάγαθους τῶν ἀνδρῶν οὐχ οὕτως
 ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος σεμννυνομένους ὡς ἐπὶ τοῖς

- ἔργοις καὶ τῇ γνώμῃ φιλοτιμουμένους· ἐπειθ' ὅτι τοὺς μὲν τύπους ἀναγκαῖον παρὰ τούτοις εἶναι μόνοις, παρ' οἷς ἂν σταθῶσι, τοὺς δὲ λόγους [ἐξενεχθῆναι] οἶόν τ' ἐστὶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διαδοθέντας ἐν ταῖς τῶν εὐφρονούντων διατριβαῖς ἀγαπᾶσθαι, παρ' οἷς κρεῖτ-
- 75 τόν ἐστιν ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εὐδοκιμεῖν· πρὸς δὲ τούτοις ὅτι τοῖς μὲν πεπλασμένοις καὶ γεγραμμέ- c νοις οὐδεὶς ἂν τὴν τοῦ σώματος φύσιν ὁμοιωσείε, τοὺς δὲ τρόπους τοὺς ἀλλήλων καὶ τὰς διανοίας τὰς ἐν τοῖς λεγομένοις ἐνούσας ῥαδιόν ἐστι τεκμαίρεσθαι τοῖς μὴ ῥαθυμεῖν αἰρουμένοις ἀλλὰ χρηστοῖς εἶναι βουλομέ-
- 76 νοις. (λα΄.) Ὡν ἕνεκα καὶ μᾶλλον ἐπεχείρησα γράφειν τὸν λόγον τοῦτον, ἡγούμενος καὶ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς παισὶ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπ' Εὐαγόρου γεγυῖναι πολὺν d καλλίστην ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν παράκλησιν, εἰ τις ἀθροίσας τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου καὶ τῷ λόγῳ κοσμήσας παραδοίῃ θεωρεῖν ὑμῖν καὶ συνδιατρίβειν αὐταῖς.
- 77 τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους προτρέπομεν ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐτέρους ἐπαινοῦντες, ἵνα ζηλοῦντες τοὺς εὐλογουμέ- νους τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπιτηδευμάτων ἐπιθυμῶσιν, ἐγὼ δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς οὐκ ἄλλοις παραδείγμασι χρώμενος ἀλλ' οἰκείοις παρακαλῶ, καὶ συμβουλεύω e προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως καὶ λέγειν καὶ πράττειν μη-
- 78 δεινὸς ἦτιον δυνήσῃ τῶν Ἑλλήνων. (λβ΄.) Καὶ μὴ νό- μιξέ με καταγινώσκειν, ὥς νῦν ἀμελεῖς, ὅτι πολλάκις σοὶ διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ οὐτ' ἐμὲ λέληθας οὔτε τοὺς ἄλλους, ὅτι καὶ πρῶτος καὶ μόνος 207 τῶν ἐν τυραννίδι καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαῖς ὄντων φιλοσοφεῖν καὶ πονεῖν ἐπικεχείρηκας, οὐδ' ὅτι πολλοὺς τῶν βασιλέων ποιήσεις ζηλώσαντας τὴν σὴν παίδει- σιν τούτων τῶν διατριβῶν ἐπιθυμεῖν, ἀφεμένους ἐφ' 79 οἷς νῦν λίαν χαίρουσιν. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ταῦτ' εἰδὼς

- οὐδὲν ἦτιον καὶ ποιῶ καὶ ποιήσω ταῦτόν, ὅπερ ἐν τοῖς
 γυμνικοῖς ἀγῶσιν οἱ θεαταί· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι παρακε-
 λεύονται τῶν δρομέων οὐ τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλὰ
 80 τοῖς περὶ τῆς νίκης ἀμιλλωμένοις. (λγ΄.) Ἐμὸν μὲν οὖν
 ἔργον καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα λέγειν καὶ γρά-
 φειν, ἐξ ὧν μέλλομέν σε παροξύνειν ὀρέγεσθαι τού-
 των, ὥνπερ καὶ νῦν τυγχάνεις ἐπιθυμῶν· σοὶ δὲ προσ-
 ῆκει μὴδὲν ἐλλείπειν ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι καὶ
 τὸν λοιπὸν χρόνον ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὴν ψυχὴν ἀσκεῖν,
 ὅπως ἄξιός ἔσει καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προ-
 γόνων. ὥς ἅπασι μὲν προσήκει περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι
 τὴν φρόνησιν, μάλιστα δ' ὑμῖν τοῖς πλείστον καὶ με-
 81 γίστων κυρίοις οὖσιν. χρὴ δ' οὐκ ἀγαπᾶν, εἰ τῶν παρ-
 όντων τυγχάνεις ὧν ἤδη κρείττων, ἀλλ' ἀγανακτεῖν,
 εἰ τοιοῦτος μὲν ὧν αὐτὸς τὴν φύσιν, γεγονώς δὲ τὸ
 μὲν παλαιὸν ἐκ Διὸς, τὸ δ' ὑπογνιότατον ἐξ ἀνδρὸς
 τοιούτου τὴν ἀρετὴν, μὴ πολὺ διοίσεις καὶ τῶν ἄλλων
 καὶ τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς σοι τιμαῖς ὄντων. ἔστι δ' ἐπὶ
 σοὶ μὴ διαμαρτεῖν τούτων· ἂν γὰρ ἐμμένῃς τῇ φιλο-
 σοφίᾳ καὶ τοσοῦτον ἐπιδιδῶς, ὅσον περ νῦν, ταχέως
 γενήσῃ τοιούτος, οἷόν σε προσήκει.

10.

ΕΛΕΝΗ.

(α΄.) Εἰσὶ τινες οἳ μέγα φρονοῦσιν, ἣν ὑπόθεσιν 208
 ἄτοπον καὶ παράδοξον ποιησάμενοι περὶ ταύτης ἀνε-
 κτῶς εἶπεν δυνηθῶσι· καὶ καταγεγραῖκασιν οἱ μὲν
 οὐ φάσκοντες οἷόν τ' εἶναι ψευδῇ λέγειν οὐδ' ἀντιλέ-

γειν οὐδὲ δὴ λόγῳ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἀν-
 ειπεῖν, οἳ δὲ διεξιόντες ὡς ἀνδρία καὶ σοφία καὶ δικαιο-
 σύνη ταυτόν ἐστι, καὶ φύσει μὲν οὐδὲν αὐτῶν ἔχομεν, b
 μία δ' ἐπιστήμη καθ' ἀπάντων ἐστίν· ἄλλοι δὲ περὶ
 τὰς ἐριδας διατρίβουσι τὰς οὐδὲν μὲν ὠφελούσας,
 πράγματα δὲ παρέχειν τοῖς πλησιάζουσι δυναμένας.

- 2 (β.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐσθλῶν νεωστὶ τὴν περιεργίαν ταύ-
 την ἐν τοῖς λόγοις ἐγγεγεννημένην καὶ τούτους ἐπὶ τῇ
 καινότητι τῶν εὐρημένων φιλοτιμουμένους, οὐκ ἂν
 ὁμοίως ἐθαύμαζον αὐτῶν· νῦν δὲ τίς ἐστὶν οὕτως
 ὀψιμαθῆς, ὅστις οὐκ οἶδε Πρωταγόραν καὶ τοὺς κατ' c
 ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένους σοφιστὰς, ὅτι καὶ τὰ
 τοιαῦτα καὶ πολὺ τούτων πραγματωδέστερα συγγράμ-
 3 ματα κατέλιπον ἡμῖν; πῶς γὰρ ἂν τις ὑπερβάλοιτο
 Γοργίαν τὸν τολμήσαντα λέγειν, ὡς οὐδὲν τῶν ὄντων
 ἔστιν, ἢ Ζήνωνα τὸν ταῦτ' ἀδύνατα καὶ πάλιν ἀδύνατα
 πειρώμενον ἀποφαίνειν, ἢ Μέλισσον, ὃς ἀπείρων τὸ d
 πλήθος πεφυκότων τῶν πραγμάτων ὡς ἑνὸς ὄντος τοῦ
 4 παντὸς ἐπεχείρησεν ἀποδείξει εὐρίσκειν; (γ.) Ἀλλ'
 ὅμως οὕτω φανερώς ἐκείνων ἐπιδειξάντων, ὅτι ῥᾷδιόν
 ἐστὶ, περὶ ὧν ἂν τις πρόθῃται, ψευδῇ μηχανήσασθαι
 λόγον, ἔτι περὶ τὸν τόπον τοῦτον διατρίβουσιν· οὕς 209
 ἐχρῆν ἀφεμένους ταύτης τῆς τεθρῆας, τῆς ἐν μὲν
 τοῖς λόγοις ἐξελέγχειν προσποιουμένης, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
 γοις πολὺν ἤδη χρόνον ἐξεληλεγμένης, τὴν ἀλήθειαν
 5 διώκειν, καὶ περὶ τὰς πράξεις, ἐν αἷς πολιτευόμεθα,
 τοὺς συνόντας παιδεύειν, καὶ περὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν
 τούτων γυμνάζειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ κρεῖτ-
 τόν ἐστι περὶ τῶν χρησίμων ἐπιεικῶς δοξάζειν ἢ περὶ
 τῶν ἀχρηστών ἀκριβῶς ἐπίστασθαι, καὶ μικρὸν προ- b
 ἔχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν
 τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μηδὲν πρὸς τὸν βίον ὠφελοῦσιν.

- 6 (δ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐδενὸς αὐτοῖς ἄλλου μέλει πλὴν τοῦ
 χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν νεωτέρων. ἔστι δ' ἡ περὶ τὰς
 ἐριδας φιλοσοφία δυναμένη τοῦτο ποιεῖν· οἱ γὰρ μῆτε
 τῶν ιδίων πῶ μῆτε τῶν κοινῶν φροντίζοντες τούτοις
 μάλιστα χαίρουσι τῶν λόγων, οἳ μὴδὲ πρὸς ἕν χρησί-
 7 μοι τυγχάνουσιν ὄντες. (ε'.) Τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις
 πολλὴ συγγνώμη ταύτην ἔχειν τὴν διάνοιαν· ἐπὶ γὰρ
 ἀπάντων τῶν πραγμάτων πρὸς τὰς περιττότητας καὶ
 τὰς θαυματοποιίας οὕτω διακείμενοι διατελοῦσι· τοῖς
 δὲ παιδεύειν προσποιουμένοις ἄξιον ἐπιτιμᾶν, ὅτι κατ-
 ηγοροῦσι μὲν τῶν ἐπὶ τοῖς ιδίοις συμβολαίοις ἕξαπα-
 τώντων καὶ μὴ δικαίως τοῖς λόγοις χρωμένων, αὐτοὶ
 δ' ἐκείνων δεινότερα ποιοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλους τι-
 νὰς ἐξημίωναν, οὗτοι δὲ τοὺς συνόντας μάλιστα βλά-
 8 πτουσιν. (ς'.) Τοσοῦτον δ' ἐπιδεδωκέναι πεποιήκασι
 τὸ ψευδολογεῖν, ὥστ' ἤδη τινὲς, ὁρῶντες τούτους ἐκ
 τῶν τοιούτων ὠφελουμένους, τολμῶσι γράφειν, ὥς
 ἔστιν ὁ τῶν πτωχευόντων καὶ φευγόντων βίος ζηλω-
 τότερος ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ ποιοῦνται τε-
 χμήριον, ὥς εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχουσί τι λέ-
 γειν, περὶ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ὁραδίως εὐπορήσου-
 9 σιν. ἔμοι δὲ δοκεῖ πάντων εἶναι καταγελαστότατον τὸ
 διὰ τούτων τῶν λόγων ζητεῖν πείθειν, ὥς περὶ τῶν
 πολιτικῶν ἐπιστήμην ἔχουσιν, ἐξόν ἐν αὐτοῖς οἷς ἐπ-
 αγγέλλονται τὴν ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι· τοὺς γὰρ ἀμφισ-
 βητοῦντας τοῦ φρονεῖν καὶ φάσκοντας εἶναι σοφι-
 στάς οὐκ ἐν τοῖς ἡμελημένοις ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐν
 210 οἷς ἅπαντές εἰσιν ἀνταγωνισταί, προσήκει διαφέρειν
 10 καὶ κρείττους εἶναι τῶν ιδιωτῶν. νῦν δὲ παραπλήσιον
 ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἰ τις προσποιοῖτο κράτιστος εἶ-
 ναι τῶν ἀθλητῶν ἐνταῦθα καταβαίνων, οὐ μὴδεὶς ἂν
 ἄλλος ἀξιώσειεν. τίς γὰρ ἂν τῶν εὐφρονούντων συμ-

- φορὰς ἐπαινεῖν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι δι' ἄσθενειαν ἐνταῦθα καταφεύγουσιν. ἔστι γὰρ τῶν μὲν τοιούτων συγγραμμάτων μία τις ὁδὸς, ἣν οὐθ' εὗρεῖν οὔτε μαθεῖν οὔτε μιμήσασθαι δύσκολόν ἐστιν· οἱ δὲ κοινοὶ καὶ πιστοὶ καὶ τούτοις ὅμοιοι τῶν λόγων διὰ πολλῶν ἰδεῶν καὶ καιρῶν δυσκαταμαθήτων εὗρίσκονται τε καὶ λέγονται, καὶ τοσοῦτῳ χαλεπωτέραν ἔχουσι τὴν σύνθεσιν, ὅσῳ περὶ τὸ σεμνύνεσθαι τοῦ σκώπτειν καὶ τὸ σπουδαῖζειν τοῦ παίζειν ἐπιπονώτερόν ἐστιν.
- 12 σημεῖον δὲ μέγιστον· τῶν μὲν γὰρ τοὺς βομβυλιούς καὶ τοὺς ἄλλας καὶ τὰ τοιαῦτα βουλευθέντων ἐπαινεῖν οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, οἱ δὲ περὶ τῶν ὁμολογουμένων ἀγαθῶν ἢ καλῶν ἢ τῶν διαφερόντων ἐπ' ἀρετῇ λέγειν ἐπιχειρήσαντες πολὺ καταδεέστερον τῶν ὑπαρχόντων ἅπαντες εἰρήκασιν. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν ἀξίως εἰπεῖν περὶ ἑκατέρων αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν μικρὰ ῥᾶδιον τοῖς λόγοις ὑπερβαλέσθαι, τῶν δὲ χαλεπὸν τοῦ μεγέθους ἐφικέσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν δοῖξαν ἐχόντων σπάνιον εὗρεῖν, ἃ μὴδεὶς πρότερον εἰρηκε, περὶ δὲ τῶν φαύλων καὶ ταπεινῶν ὅ τι ἂν τις τύχῃ φθεγξάμενος, ἅπαν ἰδιόν ἐστιν.
- 14 (ζ.) Διὸ καὶ τὸν γράψαντα περὶ τῆς Ἑλένης ἐπαινοῦ μάλιστα τῶν εὖ λέγειν τι βουλευθέντων, ὅτι περὶ τοιαύτης ἐμνήσθη γυναικὸς, ἣ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῦτον μικρόν τι παρέλαθεν· φησὶ μὲν γὰρ ἐγκώμιον γεγραφέναι περὶ αὐτῆς, τυγχάνει δ' ἀπολογία εἰρη-
 15 κῶς ὑπὲρ τῶν ἐκείνη πεπραγμένων. ἔστι δ' οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν οὐδὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἔργων ὁ λόγος ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον· ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ προσήκει περὶ τῶν ἀδικεῖν αἰτίαν ἐχόντων, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ διαφέροντας.

(η΄.) Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ ῥᾶστον ποιεῖν, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἄλλοις μηδὲν ἐπιδεικνὺς τῶν ἑμαντοῦ, πειράσομαι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης εἰπεῖν, παραλιπὼν ἅπαντα τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα.

- 16 (θ΄.) Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσομαι τοιαύτην τοῦ γένους αὐτῆς. πλείστων γὰρ ἡμιθέων ὑπὸ Διὸς γευνηθέντων μόνης ταύτης γυναικὸς πατὴρ ἡξίωσε κληθῆναι. σπουδάσας δὲ μάλιστα περὶ τε τὸν ἔξ Ἀλκμήνης καὶ τοὺς ἐκ Αἰήδας, τοσοῦτον μᾶλλον Ἑλένην Ἡρακλέους προὔτιμησεν, ὥστε τῷ μὲν ἰσχὺν ἔδωκεν, ἢ βίᾳ τῶν ἄλλων κρατεῖν δύναται, τῇ δὲ κάλλος ἀπένευμεν, ὃ καὶ τῆς ῥώμης αὐτῆς ἄρχειν πέφυκεν.
- 17 εἰδὼς δὲ τὰς ἐπιφανεῖας καὶ τὰς λαμπρότητας οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀγώνων γιγνομένης, βουλόμενος αὐτῶν μὴ μόνον τὰ σώματ' εἰς θεοὺς ἀναγαγεῖν ἀλλὰ καὶ τὰς δόξας ἀειμνήστους καταλιπεῖν, τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησε, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν.
- 18 (ι΄.) Καὶ πρῶτον μὲν Θησεὺς, ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἰδὼν αὐτὴν οὐπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, τοσοῦτον ἡττήθη τοῦ κάλλους ὃ κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος, ὥσθ' ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατρίδος μεγίστης καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης ἡγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ξὴν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς ἄνευ τῆς
- 19 πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτὴν λαβεῖν, ἀλλ' ἐπέμενον τὴν τε τῆς παιδὸς ἡλικίαν καὶ τὸν χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδὼν τὴν ἀρχὴν τὴν Τυνδάρεω καὶ καταφρονήσας τῆς ῥώμης τῆς Καστορος καὶ Πολυδεύκους καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαιμόνι δεινῶν ὀλιγωρήσας,

βία λαβὼν αὐτὴν εἰς Ἀφιδναν τῆς Ἀττικῆς κατέθετο,
 20 καὶ τοσαύτην χάριν ἔσχε Πειρίθῳ τῷ μετασχόντι τῆς
 ἀρπαγῆς, ὥστε βουλευθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι Κόρην
 τὴν Διὸς καὶ Δῆμητρος, καὶ παρακαλοῦντος ἐπὶ τὴν
 εἰς Αἶδου κατὰβασιν, ἐπειδὴ συμβουλευόντων οὐχ οἷός 212
 τ' ἦν ἀποτρέπειν, προδήλου τῆς συμφορᾶς οὕσης
 ὅμως αὐτῷ συνηκολούθησε, νομίζων ὀφείλειν τοῦτον
 τὸν ἔρανον, μηδενὸς ἀποστῆναι τῶν ὑπὸ Πειρίθου
 προσταχθέντων ἀνθ' ὧν ἐκεῖνος αὐτῷ συνεκινδύ-
 νευσεν.

21 (ια'.) Εἰ μὲν οὖν ὁ ταῦτα πράξας εἰς ἣν τῶν τυ-
 χόντων ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διενεγκόντων, οὐκ ἂν πω
 δῆλος ἦν ὁ λόγος, πότερον Ἑλένης ἐπαινος ἢ κατηγο-
 ρία Θησέως ἐστίν· νῦν δὲ τῶν μὲν ἄλλων τῶν εὐδο- b
 κιμησάντων εὐρήσομεν τὸν μὲν ἀνδρίας, τὸν δὲ σο-
 φίας, τὸν δ' ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων μερῶν ἀπε-
 στερημένον, τοῦτον δὲ μόνον οὐδ' ἐνὸς ἐνδεᾶ γενό-
 22 μενον ἀλλὰ παντελῇ τὴν ἀρετὴν κτησάμενον. δοκεῖ
 δέ μοι πρέπειν περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν·
 ἡγοῦμαι γὰρ ταύτην μεγίστην εἶναι πίστιν τοῖς βου-
 λομένοις Ἑλένην ἐπαινεῖν, ἣν ἐπιδείξωμεν τοὺς ἀγα- c
 πήσαντας καὶ θαυμάσαντας ἐκείνην αὐτοὺς τῶν ἄλ-
 λων θαυμαστοτέρους ὄντας. (ιβ'.) Ὅσα μὲν γὰρ ἐφ'
 ἡμῶν γέγονεν, εἰκότως ἂν ταῖς δόξαις ταῖς ἡμετέραις
 αὐτῶν διακρίνοιμεν, περὶ δὲ τῶν οὕτω παλαιῶν προσ-
 ῆκει τοῖς κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον εὖ φρονήσασιν ὁμο-
 νοοῦντας ἡμᾶς φαίνεσθαι.

23 Κάλλιστον μὲν οὖν ἔχω περὶ Θησέως τοῦτ' εἰπεῖν,
 ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος ἐνά-
 μιλλον τὴν αὐτοῦ δόξαν πρὸς τὴν ἐκείνου κατέστησεν.
 οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίους d
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδευμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς,

- πρέποντα τῇ συγγενείᾳ ποιοῦντες. ἐξ ἀδελφῶν γὰρ
γεγονότες, ὁ μὲν ἐκ Διὸς, ὁ δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἀδελ-
φὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν
προγεγεννημένων ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ τῶν ἀνθρώπων
24 ἀθληταὶ κατέστησαν. (ιγ'.) Συνέβη δὲ τὸν μὲν ὀνο-
μαστοτέρους καὶ μείζους, τὸν δ' ὠφελιμωτέρους καὶ
τοῖς Ἑλλήσιν οἰκειοτέρους ποιήσασθαι τοὺς κινδύ-
νους. τῷ μὲν γὰρ Εὐρύσθεὺς προσέταττε τὰς τε βοῦς e
τὰς ἐκ τῆς Ἑρυνθείας ἀγαγεῖν καὶ τὰ μῆλα τὰ τῶν
Ἑσπερίδων ἐνεργεῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἀναγαγεῖν καὶ
τοιούτους ἄλλους πόνους, ἐξ ὧν ἤμελλεν οὐ τοὺς ἄλ-
25 λους ὠφελήσειν ἀλλ' αὐτὸς κινδυνεύσειν· ὁ δ' αὐτὸς
αὐτοῦ κύριος ὧν τούτους προηρεῖτο τῶν ἀγῶνων, ἐξ 213
ὧν ἤμελλεν ἢ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῆς αὐτοῦ πατρίδος
εὐεργέτης γενήσεσθαι. καὶ τὸν τε ταῦρον τὸν ἀνεθέν-
τα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ χώραν λυμαινόμενον,
ὃν πάντες οὐκ ἐτόλμων ὑπομένειν, μόνος χειρωσά-
μενος μεγάλου φόβου καὶ πολλῆς ἀπορίας τοὺς οἰ-
26 κοῦντας τὴν πόλιν ἀπήλλαξεν· καὶ μετὰ ταῦτα Λαπύ-
θαις σύμμαχος γενόμενος, στρατευσάμενος ἐπὶ Κεν-
ταύρους τοὺς διφνεῖς, οἳ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγ- b
κόντες τὰς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δ' ἤμελλον, ταῖς δ'
ἠπείλουν τῶν πόλεων, τούτους μάχῃ νικήσας εὐθύς
μὲν αὐτῶν τὴν ὕβριν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον
27 τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς
χρόνους τὸ τέρας τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον
δ' ἐκ Πασιφάης τῆς Ἥλιου θυγατρὸς, ᾧ κατὰ μαν-
τείαν δασμὸν τῆς πόλεως δις ἑπτὰ παῖδας ἀποστελ-
λούσης, ἰδὼν αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προ- c
πεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ προὔπτον καὶ
πενθουμένους ἐτι ζῶντας, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥσθ'
ἠγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἄρχων

- τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον
 28 ὑποτελεῖν ἡναγκασμένης. σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ
 κρατήσας φύσεως ἐξ ἀνδρὸς μὲν καὶ ταύρου μεμιγμέ-
 νης, τὴν δ' ἰσχὺν ἐχούσης, οἷαν προσήκει τὴν ἐκ τοι-
 ούτων σωμάτων συγκειμένην, τοὺς μὲν παῖδας δια- δ
 σώσας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πόλιν οὕτως
 ἀνόμου καὶ δεινοῦ καὶ δυσapaλλάκτου προστάγματος
 ἡλευθέρωσεν.
- 29 (ιδ'). Ἀπορῶ δ' ὅ τι χρήσωμαι τοῖς ἐπιλοίοις·
 ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα καὶ λέγειν ἀρξάμενος
 περὶ αὐτῶν ὁκνῶ μὲν μεταξὺ παύσασθαι καὶ παραλι-
 πεῖν τὴν τε Σκίρωνος καὶ Κερκύονος καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων παρανομίαν, πρὸς οὓς ἀνταγωνιστῆς e
 γενόμενος ἐκείνος πολλῶν καὶ μεγάλων συμφορῶν
 τοὺς Ἕλληνας ἀπήλλαξεν, αἰσθάνομαι δ' ἑμαυτὸν ἔξω
 φερόμενον τῶν καιρῶν καὶ δέδοικα, μὴ τισι δόξω περὶ
 τούτου μᾶλλον σπουδάζειν ἢ περὶ ἧς τὴν ἀρχὴν ὑπε-
 30 θέμην. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τούτων αἰροῦμαι τὰ μὲν 214
 πλεῖστα παραλιπεῖν διὰ τοὺς δυσκόλως ἀκροωμένους,
 περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὥς ἂν δύνωμαι συντομώτατα διελ-
 _εῖν, ἵνα τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἑμαυτῷ χαρίσωμαι,
 καὶ μὴ παντάπασιν ἡττηθῶ τῶν εἰθισμένων φθονεῖν
 καὶ τοῖς λεγομένοις ἅπασιν ἐπιτιμᾶν.
- 31 (ιε'). Τὴν μὲν οὖν ἀνδρίαν ἐν τούτοις ἐπεδείξα-
 τοῖς ἔργοις, ἐν οἷς αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἐκινδύνευσεν, τὴν
 δ' ἐπιστήμην, ἣν εἶχε πρὸς τὸν πόλεμον, ἐν ταῖς μάχαις, b
 ἐν αἷς μεθ' ὅλης τῆς πόλεως ἡγωνίσαστο, τὴν δ' εὐσέ-
 βειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν τε ταῖς Ἀδράστου καὶ
 ταῖς τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους ἱκετείαις, τοὺς μὲν
 γὰρ μάχῃ νικήσας Πελοποννησίους διέσωσε, τῷ δὲ
 τοὺς ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας βία Θηβαίων
 θάψαι παρέδωκε, τὴν δ' ἄλλην ἀρετὴν καὶ τὴν σωφρο-

- σύνην ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὴν
 32 πόλιν διώκησεν. (ις.) Ὅρων γὰρ τοὺς βία τῶν πολι- c
 τῶν ἄρχειν ζητοῦντας ἐτέροις δουλεύοντας καὶ τοὺς
 ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας αὐτοὺς
 περιδεῶς ζῶντας, καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζομένους μετὰ
 μὲν τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς ἐπιστρατευομένους, μετὰ
 33 δ' ἄλλων τινῶν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, ἐτι δὲ
 συλῶντας μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἀποκτείνοντας δὲ τοὺς
 βελτίστους τῶν πολιτῶν, ἀπιστοῦντας δὲ τοῖς οἰκειο-
 τάτοις, οὐδὲν δὲ ῥαθυμότερον ζῶντας τῶν ἐπὶ θανάτῳ
 συνειλημμένων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔξω ζηλουμένους, αὐτοὺς d
 34 δὲ παρ' αὐτοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων λυπουμενους· τί
 γὰρ ἐστὶν ἄλγιον ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα, μὴ τις αὐτὸν τῶν
 παρεστώτων ἀποκτείνῃ, καὶ μὴδὲν ἦττον φοβούμενον
 τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας; τούτων
 ἅπαντων καταφρονήσας καὶ νομίσας οὐκ ἄρχοντας ἀλ-
 λά νοσήματα τῶν πόλεων εἶναι τοὺς τοιοῦτους, ἐπέ-
 δειξεν, ὅτι ῥᾷδιόν ἐστιν ἅμα τυραννεῖν καὶ μὴδὲν χει-
 35 ρον διακεῖσθαι τῶν ἐξ ἴσου πολιτευομένων. (ις.) Καὶ e
 πρῶτον μὲν τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰ-
 κοῦσαν εἰς ταὐτὸν συναγαγὼν τηλικαύτην ἐποίησεν
 ὥστ' ἐτι καὶ νῦν ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μεγίστην 215
 τῶν Ἑλληνίδων εἶναι· μετὰ δὲ ταῦτα κοινὴν τὴν πα-
 τρίδα καταστήσας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν συμπολιτευομέ-
 νων ἐλευθερώσας ἐξ ἴσου τὴν ἄμιλλαν αὐτοῖς περὶ τῆς
 ἀρχῆς ἐποίησε, πιστεύων μὲν ὁμοίως αὐτῶν προέξειν
 ἀσκούντων ὥσπερ ἀμελούντων, εἰδὼς δὲ τὰς τιμὰς
 ἡδιόους οὖσας τὰς παρὰ τῶν μέγα φρονούντων ἢ τὰς
 36 παρὰ τῶν δουλευόντων. τοσούτου δ' ἐδέησεν ἀκόν- b
 των τι ποιεῖν τῶν πολιτῶν, ὥσθ' ὁ μὲν τὸν δῆμον
 καθίστη κύριον τῆς πολιτείας, οἱ δὲ μόνον αὐτὸν ἄρ-
 χειν ἡξίου, ἡγούμενοι πιστοτέραν καὶ κοινοτέραν

- εἶναι τὴν ἐκείνου μοναρχίαν τῆς αὐτῶν δημοκρατίας. οὐ γὰρ ὅσπερ ἕτεροι τοὺς μὲν πόρους ἄλλοις προσ-
 ἔταττε, τῶν δ' ἡδονῶν αὐτοὺς μόνος ἀπέλαυεν, ἀλλὰ
 τοὺς μὲν κινδύνους ἰδίους ἐποιεῖτο, τὰς δ' ὠφελείας
 37 ἅπασιν εἰς τὸ κοινὸν ἀπεδίδου. καὶ γὰρ τοι διετέλεσε
 τὸν βίον οὐκ ἐπιβουλευόμενος ἀλλ' ἀγαπώμενος, οὐδ' c
 ἐπακτῷ δυνάμει τὴν ἀρχὴν διαφυλάττων ἀλλὰ τῇ τῶν
 πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, τῇ μὲν ἐξουσίᾳ τυ-
 ραννῶν, ταῖς δ' εὐεργεσίαις δημαγωγῶν. οὕτω γὰρ
 νομίμως καὶ καλῶς διῶκει τὴν πόλιν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
 ἰχνος τῆς ἐκείνου πραότητος ἐν τοῖς ἡθεσιν ἡμῶν κα-
 ταλειλείφθαι.
- 38 (ιη'.) Τὴν δὲ γεννηθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διὸς, κρατή-
 σασαν δὲ τοιαύτης ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης, πῶς οὐκ d
 ἐπαινεῖν χρὴ καὶ τιμᾶν καὶ νομίζειν πολὺ τῶν πρότε
 γενομένων διενεγκεῖν; οὐ γὰρ δὴ μάρτυρά γε πιστό-
 τερον οὐδὲ κριτὴν ἱκανώτερον ἔχομεν ἐπαγαγέσθαι
 περὶ τῶν Ἑλένης προσόντων ἀγαθῶν τῆς Θησέως δια-
 νοίας. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ δι' ἀπορίαν περὶ τὸν αὐτὸν
 τόπον διατρίβειν, μὴδ' ἀνδρὸς ἐνὸς δόξῃ καταχρῶμε-
 νος ἐπαινεῖν αὐτὴν, βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων
 διελθεῖν.
- 39 (ιθ'.) Μετὰ γὰρ τὴν Θησέως εἰς Ἄϊδου κατάβα- e
 σιν ἐπανελθούσης αὐτῆς εἰς Λακεδαιμόνα καὶ πρὸς τὸ
 μνηστεύεσθαι λαβούσης ἡλικίαν ἅπαντες οἱ τότε βασι-
 λεύοντες καὶ δυναστεύοντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον
 περὶ αὐτῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὐτῶν 216
 πόλεσι γυναῖκας τὰς πρωτευούσας, ὑπεριδόντες τοὺς
 40 οἴκοι γάμους ἦλθον ἐκείνην μνηστεύσοντας. οὐπω δὲ
 κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῇ συνοικήσειν ἀλλ' ἔτι
 κοινῆς τῆς τύχης οὔσης οὕτω πρόδηλος ἦν ἅπασιν
 ἐσομένη περιμάχητος, ὥστε συνελθόντες πίστει ἐδο-

- σαν ἀλλήλοις ἢ μὴν βοηθήσειν, εἰ τις ἀποστεροίη τὸν
 ἀξιωθέντα λαβεῖν αὐτήν, νομίζων ἕκαστος τὴν ἐπι- b
 41 κουρίαν ταύτην αὐτῷ παρασκευάζειν. τῆς μὲν οὖν
 ιδίας ἐλπίδος πλήν ἐνὸς ἀνδρὸς ἅπαντες ἐψεύσθησαν,
 τῆς δὲ κοινῆς δόξης ἣς ἔσχον περὶ ἐκείνης οὐδεὶς αὐ-
 τῶν διήμαρτεν. (κ'.) Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου διελθόν-
 τος, γενομένης ἐν θεοῖς περὶ κάλλους ἔριδος, ἣς Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ Πριάμου κατέστη κριτῆς, καὶ διδούσης Ἥρας
 μὲν ἀπάσης αὐτῷ τῆς Ἀσίας βασιλεύειν, Ἀθηνᾶς δὲ
 42 κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις, Ἀφροδίτης δὲ τὸν γάμον
 τὸν Ἑλένης, τῶν μὲν σωματίων οὐ δυνηθεὶς λαβεῖν c
 διάγνωσιν ἄλλ' ἠττηθεὶς τῆς τῶν θεῶν ὀψέως, τῶν
 δὲ δωρεῶν ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς, εἴλετο τὴν
 οἰκειότητα τὴν Ἑλένης ἀντὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ
 πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποβλέψας, — καίτοι καὶ τοῦτο τοῖς
 εὖ φρονοῦσι πολλῶν αἰρετώτερόν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως
 43 οὐκ ἐπὶ τοῦθ' ὥρμησεν, ἀλλ' ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι
 κηδεστής, νομίζων πολὺ μείζω καὶ καλλίω ταύτην εἶ-
 ναι τὴν τιμὴν ἢ τὴν τῆς Ἀσίας βασιλείαν, καὶ μεγάλας d
 μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας καὶ φαύλοις ἀνθρώποις ποτὲ
 παραγίγνεσθαι, τοιαύτης δὲ γυναικὸς οὐδένα τῶν
 ἐπιγιγνομένων ἀξιωθήσεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲν
 ἂν κτῆμα κάλλιον καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἢ παρασκευ-
 ᾶσας αὐτοῖς, ὅπως μὴ μόνον πρὸς πατρός ἀλλὰ καὶ
 44 πρὸς μητρὸς ἀπὸ Διὸς ἔδονται γεγονότες. ἡπίστατο
 γὰρ τὰς μὲν ἄλλας εὐτυχίας ταχέως μεταπιπτούσας,
 τὴν δ' εὐγένειαν αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς παραμένουσας, ὥστε e
 ταύτην μὲν τὴν αἴρεσιν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ γένους ἔσε-
 σθαι, τὰς δ' ἑτέρας δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ χρόνου μόνου
 τοῦ καθ' αὐτόν.
- 45 (κα'.) Τῶν μὲν οὖν εὖ φρονούντων οὐδεὶς ἂν
 τοῖς λογισμοῖς τούτοις ἐπιτιμήσειεν, τῶν δὲ μηδὲν πρὸ 217

- τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον μό-
νον σκοποῦμένων ἤδη τινὲς ἐλοιδορήσαν ἀντόν· ὧν
τὴν ἄνοιαν ἐξ ὧν ἐβλασφήμησαν περὶ ἐκείνου ῥάδιον
46 ἅπασι καταμαθεῖν. πῶς γὰρ οὐ καταγέλαστον πεπόν-
θασιν, εἰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἱκανωτέραν εἶναι νομίζουσι
τῆς ὑπὸ τῶν θεῶν προκριθείσης· οὐ γὰρ δὴ πού περὶ
ὧν εἰς τοσαύτην ἔριν κατέστησαν τὸν τυχόντα διαγνώ- b
ναι κύριον ἐποίησαν, ἀλλὰ δῆλον, ὅτι τοσαύτην ἔσχον
σπουδὴν ἐκλέξασθαι κριτὴν τὸν βέλτιστον, ὅσῃν περὶ
47 αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιμέλειαν ἐποίησαντο. χρὴ δὲ
σκοπεῖν, ὁποῖός τις ἦν, καὶ δοκιμᾶζειν αὐτόν οὐκ ἐκ
τῆς ὀργῆς τῆς τῶν ἀποτυχουσῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἅπασαι
βουλευσάμεναι προεῖλοντο τὴν ἐκείνου διάνοιαν. κα-
κῶς μὲν γὰρ παθεῖν ὑπὸ τῶν κρειττόνων οὐδὲν κω-
λύει καὶ τοὺς μηδὲν ἐξημαρτηκότας· τοιαύτης δὲ τι-
μῆς τυχεῖν ὥστε θνητὸν ὄντα θεῶν γενέσθαι κριτὴν, c
οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τὸν πολὺ τῇ γνώμῃ διαφέροντα.
- 48 (κβ'.) Θαναμάζω δ' εἰ τις οἶεται κακῶς βεβουλευῆσθαι
τὸν μετὰ ταύτης ζῆν ἐλόμενον, ἧς ἔνεκα πολλοὶ τῶν
ἡμιθέων ἀποθνήσκουσιν ἠθέλησαν. πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν
ἀνόητος, εἰ τοὺς θεοὺς εἰδὼς περὶ κάλλους φιλονει-
κοῦντας αὐτὸς κάλλους κατεφρόνησε, καὶ μὴ ταύτην
ἐνόμισε μεγίστην εἶναι τῶν θωρεῶν, περὶ ἧς ἀκείνας
ἑώρα μάλιστα σπουδαζούσας;
- 49 (κγ'.) Τίς δ' ἂν τὸν γάμον τὸν Ἑλένης ὑπερεῖδεν, d
ἧς ἀρπασθείσης οἱ μὲν Ἕλληνες οὕτως ἡγανάκτησαν
ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης, οἱ δὲ βάρβα-
ροι τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσον περὶ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν
ἐκράτησαν. δῆλον δ' ὥς ἐκάτεροι διετέθησαν· πολλῶν
γὰρ αὐτοῖς πρότερον ἐγκλημάτων γενομένων ὑπὲρ μὲν
τῶν ἄλλων ἡσυχίαν ἤγον, ὑπὲρ δὲ ταύτης τηλικούτον
συνεστήσαντο πόλεμον οὐ μόνον τῷ μεγέθει τῆς ὀρ-

- γῆς ἀλλὰ καὶ τῷ μήκει τοῦ χρόνου καὶ τῷ πλήθει τῶν e
 50 παρασκευῶν, ὅσος οὐδεὶς πώποτε γέγονεν. ἔξουν δὲ τοῖς
 μὲν ἀποδοῦσιν Ἑλένην ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων
 κακῶν, τοῖς δ' ἀμελήσασιν ἐκείνης ἀδεῶς οἰκεῖν τὸν 218
 ἐπίλοιπον χρόνον, οὐδέτεροι ταῦτ' ἠθέλησαν· ἀλλ' οἱ
 μὲν περιεώρων καὶ τὰς πόλεις ἀναστάτους γιγνομένας
 καὶ τὴν χώραν πορθουμένην, ὥστε μὴ προέσθαι τοῖς
 Ἕλλησιν αὐτήν, οἱ δ' ἡρῶντο μένοντες ἐπὶ τῆς ἁλλο-
 τρίας καταγρηθασκὲν καὶ μηδέποτε τοὺς αὐτῶν ἰδεῖν
 μᾶλλον ἢ κείνην καταλιπόντες εἰς τὰς αὐτῶν πατρί-
 51 δας ἀπελθεῖν. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου b
 καὶ Μενελάου φιλονεικοῦντες, ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς
 Ἀσίας, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, νομίζοντες, ἐν ὅπο-
 τέρα τὸ σῶμα τοῦκείνης κατοικήσειε, ταύτην εὐδαι-
 μονεστέραν τὴν χώραν ἔσεσθαι.
- 52 (κδ'.) Τοσοῦτος δ' ἔρως ἐνέπεισε τῶν πόρων καὶ
 τῆς στρατείας ἐκείνης οὐ μόνον τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς
 βαρβάροις ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς, ὥστ' οὐδὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν
 γεγονότας ἀπέτρεψαν τῶν ἀγώνων τῶν περὶ Τροίαν, c
 ἀλλὰ Ζεὺς μὲν προειδὼς τὴν Σαρπηδόνης εἰμαρμένην,
 Ἡὼς δὲ τὴν Μέμνονος, Ποσειδῶν δὲ τὴν Κύκνου,
 Θέτις δὲ τὴν Ἀχιλλέως, ὅμως αὐτοὺς συνεξώρμησαν
 53 καὶ συνέπεμψαν, ἡγούμενοι κάλλιον αὐτοῖς εἶναι τε-
 θνάναι μαχομένοις περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς μᾶλλον ἢ
 ζῆν ἀπολειφθεῖσι τῶν περὶ ἐκείνης κινδύνων. καὶ τί
 δεῖ θανμάζειν, ἃ περὶ τῶν παίδων διενόηθησαν; αὐ-
 τοὶ γὰρ πολὺν μείζω καὶ δεινότεραν ἐποιήσαντο παρά-
 ταξιν τῆς πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένης· πρὸς μὲν d
 γὰρ ἐκείνους μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο, περὶ δὲ ταύ-
 της πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἐπολέμησαν.
- 54 (κε'.) Εὐλόγως δὲ κάκεινοι ταῦτ' ἐγνώσαν, καὶ γὰρ
 τηλικαύταις ὑπερβολαῖς ἔχω χρῆσασθαι περὶ αὐτῆς.

- κάλλους γὰρ πλείστον μέρος μετέσχευ, ὃ σεμνότατον καὶ
 τιμιώτατον καὶ θειότατον τῶν ὄντων ἐστίν. ῥᾷδιον δὲ
 γινῶναι τὴν δύναμιν αὐτοῦ· τῶν μὲν γὰρ ἀνδρίας ἢ σο-
 φίας ἢ δικαιοσύνης μὴ μετεχόντων πολλὰ φανήσεται ἐ-
 τιμώμενα μᾶλλον ἢ τούτων ἕκαστον, τῶν δὲ κάλλους
 ἀπεστερημένων οὐδὲν εὐρήσομεν ἀγαπώμενον ἀλλὰ
 πάντα καταφρονούμενα, πλὴν ὅσα ταύτης τῆς ιδέας
 κεκοινωνήκε, καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτο μάλιστα εὐδο-
 κιμοῦσαν, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστίν.
- 55 γνοίῃ δ' ἂν τις ἀκείθεν, ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, 217
 ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον αὐτῶν. τῶν
 μὲν γὰρ ἄλλων, ὧν ἂν ἐν χρεῖα γενώμεθα, τυχεῖν μό-
 νον βουλόμεθα, περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῇ
 ψυχῇ προσπεπόνθαμεν· τῶν δὲ καλῶν ἕως ἡμῖν ἐγ-
 γίγνεται, τοσοῦτ' αὖ μείζω τοῦ βούλεσθαι ῥώμην ἔχων,
- 56 ὅσῳ περ καὶ τὸ πρᾶγμα κρείττον ἐστίν. καὶ τοῖς μὲν
 κατὰ σύνεσιν ἢ κατ' ἄλλο τι προέχουσι φθονοῦμεν,
 ἢν μὴ τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν β
 προσαγᾶγονται καὶ στέργειν σφᾶς αὐτοὺς ἀναγκάσω-
 σι· τοῖς δὲ καλοῖς εὐθύς ἰδόντες εὖνοι γιγνόμεθα, καὶ
 μόνους αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀπαγορεύομεν
- 57 θεραπεύοντες, ἀλλ' ἥδιον δουλεύομεν τοῖς τοιούτοις
 ἢ τῶν ἄλλων ἄρχομεν, πλείω χάριν ἔχοντες τοῖς πολλὰ
 προστάττουσιν ἢ τοῖς μηδὲν ἐπαγγέλλουσιν. καὶ τοὺς
 μὲν ὑπ' ἄλλῃ τινὶ δυνάμει γιγνομένους λαιδοροῦμεν
 καὶ κόλακας ἀποκαλοῦμεν, τοὺς δὲ τῷ κάλλει λατρεύ- c
 οντας φιλοκάλους καὶ φιλοπόνους εἶναι νομίζομεν.
- 58 τοσαύτῃ δ' εὐσεβείᾳ καὶ προνοίᾳ χρῶμεθα περὶ τὴν
 ιδέαν τὴν τοιαύτην, ὥστε καὶ τῶν ἐχόντων τὸ κάλλος
 τοὺς μὲν μισθαρνήσαντας καὶ κακῶς βουλευσαμένους
 περὶ τῆς αὐτῶν ἡλικίας μᾶλλον ἀτιμάζομεν ἢ τοὺς εἰς
 τὰ τῶν ἄλλων σώματ' ἐξαμαρτόντας· ὅσοι δ' ἂν τὴν

αὐτῶν ὥραν διαφυλάξωσιν ἄβατον τοῖς πονηροῖς ὥσπερ ἱερὸν ποιήσαντες, τούτους εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὁμοίως τιμῶμεν ὥσπερ τοὺς ὅλην τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιήσαντας.

- 59 (κς.) Καὶ τί δεῖ τὰς ἀνθρωπίνας δόξας λέγοντα διατρίβειν; ἀλλὰ Ζεὺς ὁ κρατῶν πάντων ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐνδείκνυται, πρὸς δὲ τὸ κάλλος ταπεινὸς γιγνόμενος ἀξιοῖ πλησιάζειν. Ἀμφιτρύωνι μὲν γὰρ εἰκασθεὶς ὡς Ἀλκμήνην ἦλθε, χρυσὸς δὲ ῥυεὶς Δανάῃ συνεγένετο, κύκνος δὲ γενόμενος εἰς τοὺς Νεμέσεως κόλπους κατέφυγε, τοῦτῳ δὲ πάλιν ὁμοιωθεὶς Ἀθήδαν ἐνύμφευσεν· αἰεὶ δὲ μετὰ τέχνης ἀλλ' οὐ μετὰ βίας θηρώμενος φαίνεται τὴν φύσιν τὴν τοι-
- 60 αὐτὴν. τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον προτετίμηται τὸ κάλλος 218 παρ' ἐκείνοις ἢ παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ ταῖς γυναιξὶ ταῖς αὐτῶν ὑπὸ τοῦτου κρατουμέναις συγγνώμην ἔχουσι, καὶ πολλὰς ἂν τις ἐπιδείξειε τῶν ἀθανάτων, αἱ θνητοῦ κάλλους ἡττήθησαν, ὧν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγεννημένον ὡς αἰσχύνην ἔχον ἐζήτησεν, ἀλλ' ὡς καλῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων ὑμνεῖσθαι μᾶλλον ἢ σιωπᾶσθαι περὶ αὐτῶν ἢ βουλήθησαν. μέγιστον δὲ τῶν εἰρημένων· πλείους γὰρ ἂν εὕροιμεν διὰ τὸ κάλλος ἀθανάτους γεγεννημένους ἢ διὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπάσας.

- 61 (κζ.) Ὡν Ἑλένη τοσοῦτῳ πλέον ἔσχεν, ὅσῳ περ καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν δ' ἡνεγκεν. οὐ γὰρ μόνον ἀθανασίας ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἰσόθεον λαβοῦσα πρῶτον μὲν τοὺς ἀδελφοὺς ἤδη κατεχομένους ὑπὸ τῆς πεπρωμένης εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, βουλομένη δὲ πιστὴν ποιῆσαι τὴν μεταβολήν, οὕτως αὐτοῖς τὰς τιμὰς ἐναργεῖς ἔδωκεν ὥσθ' ὁρῶμενους ὑπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ κινδυνευόντων σῶζειν, οἵτινες ἂν αὐτοὺς εὖσεβῶς

- 62 κάτω κατακαλέσονται. μετὰ δὲ ταῦτα τοσαύτην Με-
νελάω χάριν ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν πόνων καὶ τῶν κιν-
δύνων, οὓς δι' ἐκείνην ὑπέμεινε, ὥστε τοῦ γένους
ἅπαντος τοῦ Πελοπιδῶν διαφθαρέντος καὶ κακοῖς ἀνη-
κέστοις περιπεσόντος οὐ μόνον αὐτὸν τῶν συμφορῶν
τούτων ἀπήλλαξεν ἀλλὰ καὶ θεὸν ἀντὶ θνητοῦ ποιή-
σασα σύνοικον αὐτῇ καὶ πάρεδρον εἰς ἅπαντα τὸν
- 63 αἰῶνα κατέστησάτο. καὶ τούτοις ἔχω τὴν πόλιν τὴν d
Σπαρτιατῶν τὴν μάλιστα τὰ παλαιὰ διασώζουσαν ἔρ-
γῳ παρασχέσθαι μαρτυροῦσαν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν
Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ἀγίας καὶ
πατρίας ἀποτελοῦσιν οὐχ ὥς ἤρωσιν ἀλλ' ὥς θεοῖς
ἀμφοτέροις οὖσιν.
- 64 (κη'.) Ἐνεδείξατο δὲ καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν
αὐτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς
ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν e
ἐστερημένος, ἐπειδὴ δὲ γνούς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς
τὴν καλουμένην παλινωδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν
- 65 εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησεν. λέγουσι δὲ τινες καὶ
τῶν Ὀμηριδῶν, ὡς ἐπιστᾶσα τῆς νυκτὸς Ὀμήρῳ προσ-
έταξε ποιεῖν περὶ τῶν στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν,
βουλομένη τὸν ἐκείνων θάνατον ἰζηλωτότερον ἢ τὸν 219
βίον τὸν τῶν ἄλλων καταστήσαι· καὶ μέρος μὲν τι διὰ
τὴν Ὀμήρου τέχνην, μάλιστα δὲ διὰ ταύτην οὕτως
ἐπαφρόδιτον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστὴν αὐτοῦ γενέ-
σθαι τὴν ποίησιν.
- 66 (κθ'.) Ὡς οὖν καὶ δίκην λαβεῖν καὶ χάριν ἀπο-
δοῦναι δυναμένην, τοὺς μὲν τοῖς χρημασι προέχοντας
ἀναθήμασι καὶ θυσίαις καὶ ταῖς ἑλλαις προσόδοις ἰλά-
σκεσθαι καὶ τιμᾶν αὐτὴν χρή, τοὺς δὲ φιλοσόφους b
πειραῖσθαι τι λέγειν περὶ αὐτῆς· ἄξιον τῶν ὑπαρχόν-

των ἐκείνῃ· τοῖς γὰρ πεπαιδευμένοις πρέπει τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς.

- 67 (λ΄.) Πολὺν δὲ πλείω τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν. χωρὶς γὰρ τεχνῶν καὶ φιλοσοφιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὠφελειῶν, ἃς ἔχοι τις ἂν εἰς ἐκείνην καὶ τὸν πόλεμον τὸν Τρωϊκὸν ἀνενεγκεῖν, δικαίως ἂν καὶ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμᾶς τοῖς βαρβάροις Ἑλένην αἰτία εἶναι νομίζοιμεν. εὐρήσομεν γὰρ τοὺς Ἕλληνας δι' αὐτὴν ὁμονόησαντας καὶ κοινὴν στρατείαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ποιησαμένους, καὶ τότε πρῶτον τὴν Εὐρώ-
- 68 πην τῆς Ἀσίας τρόπαιον στήσασαν· ἐξ ὧν τοσαύτης μεταβολῆς ἐτύχομεν, ὥστε τὸν μὲν ἐπέκεινα χρόνον οἱ δυστυχοῦντες ἐν τοῖς βαρβάροις τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἄρχειν ἤξιουν, καὶ Δαναὸς μὲν ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχε, Κάδμος δὲ Σιδωνίος Θηβῶν ἐβασίλευσε, Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατῴκουν, Πελο- d
- 69 πολλὴν ἀφελέσθαι τῶν βαρβάρων. ἦν οὖν τινὲς βούλονται ταῦτα διεργάζεσθαι καὶ μηκύνειν, οὐκ ἀπορήσουσιν ἀφορμῆς, ὅθεν Ἑλένην ἔξω τῶν εἰρημένων ἔξουσιν ἐπαινεῖν, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ καινοῖς λόγοις ἐντεύξονται περὶ αὐτῆς.

